

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 390

Izdevums latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

62. gadagājums

2019. gada 18. novembris

Saturs

EIROPAS PARLAMENTS

2018.–2019. GADA SESIJA

2018. gada 16.–19. aprīlasēdes

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 450, 13.12.2018.

2018. gada 18. aprīlapieņemtie teksti par 2016. gada budžeta izpildes apstiprināšanu publicēti OV L 248, 3.10.2018.

PIEŅEMTIE TEKSTI

I Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi

REZOLŪCIJAS

Eiropas Parlaments

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

2019/C 390/01	Eiropas Parlamenta 2018. gada 17. aprīļa rezolūcija par Eiropas stratēģiju proteīnaugu popularizēšanai — proteīnaugu un pākšaugu ražošanas veicināšana Eiropas lauksaimniecības nozarē (2017/2116(INI))	2
2019/C 390/02	P8_TA(2018)0100 Septītās vides rīcības programmas īstenošana	
	Eiropas Parlamenta 2018. gada 17. aprīļa rezolūcija par Septītās vides rīcības programmas īstenošanu (2017/2030(INI))	10
2019/C 390/03	Eiropas Parlamenta 2018. gada 17. aprīļa rezolūcija par dzimumu līdztiesību plašsaziņas līdzekļu nozarē Eiropas Savienībā (2017/2210(INI))	19
2019/C 390/04	Eiropas Parlamenta 2018. gada 17. aprīļa rezolūcija par pilnvērtīgu iespēju nodrošināšanu sievietēm un meitenēm, izmantojot digitālo nozari (2017/3016(RSP))	28

LV

2019/C 390/05	Eiropas Parlamenta 2018. gada 17. aprīļa rezolūcija par attīstības sadarbības instrumenta, humānās palīdzības instrumenta un Eiropas Attīstības fonda īstenošanu (2017/2258(INI))	33
2019/C 390/06	Eiropas Parlamenta 2018. gada 17. aprīļa rezolūcija par jaunattīstības valstu parāda atmaksājamības uzlabošanu (2016/2241(INI))	46
2019/C 390/07	Eiropas Parlamenta 2018. gada 17. aprīļa rezolūcija Ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas stiprināšana Eiropas Savienībā: Eiropas Komisijas septītais ziņojums (2017/2279(INI))	53
Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa		
2019/C 390/08	Eiropas Parlamenta 2018. gada 18. aprīļa rezolūcija par Komisijas godprātības politiku, jo īpaši Eiropas Komisijas ģenerālsēkretāra iecelšanu amatā (2018/2624(RSP))	63
2019/C 390/09	Eiropas Parlamenta 2018. gada 18. aprīļa rezolūcija par progresu ceļā uz ANO globālo paktu par drošu, sakārtotu un likumīgu migrāciju un par bēgļiem (2018/2642(RSP))	69
2019/C 390/10	P8_TA(2018)0119 ES ārējās finansēšanas instrumentu īstenošana: vidusposma novērtēšana 2017. gadā un turpmākā struktūra pēc 2020. gada	
	Eiropas Parlamenta 2018. gada 18. aprīļa rezolūcija par ES ārējās finansēšanas instrumentu īstenošanu: vidusposma novērtēšanu 2017. gadā un turpmāko struktūru pēc 2020. gada (2017/2280(INI))	76
2019/C 390/11	Eiropas Parlamenta 2018. gada 18. aprīļa rezolūcija par 2015. un 2016. gada ziņojumiem par subsidiaritāti un proporcionalitāti (2017/2010(INI))	94
Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa		
2019/C 390/12	Eiropas Parlamenta 2018. gada 19. aprīļa rezolūcija par Baltkrieviju (2018/2661(RSP))	100
2019/C 390/13	Eiropas Parlamenta 2018. gada 19. aprīļa rezolūcija par Filipīnām (2018/2662(RSP))	104
2019/C 390/14	Eiropas Parlamenta 2018. gada 19. aprīļa rezolūcija par stāvokli Gazas joslā (2018/2663(RSP))	108
2019/C 390/15	Eiropas Parlamenta 2018. gada 19. aprīļa rezolūcija par pētniecisko žurnālistu aizsardzību Eiropā: slovāku žurnālista <i>Ján Kuciak</i> un <i>Martina Kušnírová</i> lieta (2018/2628(RSP))	111
2019/C 390/16	Eiropas Parlamenta 2018. gada 19. aprīļa rezolūcija par nepieciešamību ieviest Eiropas vērtību instrumentu, ar kuru tiek atbalstītas pilsoniskās sabiedrības organizācijas, kas veicina demokrātiju, tiesiskumu un pamatvērtības Eiropas Savienībā vietējā un valsts līmenī (2018/2619(RSP))	117
2019/C 390/17	Eiropas Parlamenta 2018. gada 19. aprīļa rezolūcija par cilvēktiesību un tiesiskuma pārkāpšanu divu Turcijā aizturēto un apcietināto Grieķijas karavīru gadījumā (2018/2670(RSP))	120
2019/C 390/18	Eiropas Parlamenta 2018. gada 19. aprīļa rezolūcija par Līguma noteikumu par dalībvalstu parlamentiem īstenošanu (2016/2149(INI))	121
2019/C 390/19	Eiropas Parlamenta 2018. gada 19. aprīļa rezolūcija attiecībā uz gada ziņojumu par ES konkurences politiku (2017/2191(INI))	128
2019/C 390/20	Eiropas Parlamenta 2018. gada 19. aprīļa rezolūcija par vilcināšanos vakcinēties un vakcinēšanās līmeņa pazemināšanos Eiropā (2017/2951(RSP))	141

2019/C 390/21	Eiropas Parlamenta 2018. gada 19. aprīļa rezolūcija par Direktīvas 2011/99/ES par Eiropas aizsardzības rīkojumu īstenošanu (2016/2329(INI))	146
2019/C 390/22	Eiropas Parlamenta 2018. gada 19. aprīļa rezolūcija par Boloņas procesa īstenošanu — pašreizējais stāvoklis un turpmākie pasākumi (2018/2571(RSP))	155

III *Parengiamieji akti*

Eiropas Parlaments

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

2019/C 390/23	Eiropas Parlamenta 2018. gada 17. aprīļa normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Nolīgumu par zinātnisko un tehnoloģisko sadarbību starp Eiropas Savienību un Lībānas Republiku, kurā paredzēti noteikumi Lībānas Republikas dalībai partnerībā pētniecības un inovācijas jomā Vidusjūras reģionā (PRIMA) (11967/2017 – C8-0344/2017 – 2017/0199(NLE))	158
2019/C 390/24	Eiropas Parlamenta 2018. gada 17. aprīļa normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu protokolu, ar kuru nosaka zvejas iespējas un finansiālo ieguldījumu, kas paredzēti Partnerattiecību nolīgumā zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Savienību un Maurīcijas Republiku (12476/2017 – C8-0445/2017 – 2017/0223(NLE))	159
2019/C 390/25	Eiropas Parlamenta 2018. gada 17. aprīļa normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Nolīgumu vēstuļu apmaiņas veidā starp Eiropas Savienību un Norvēģijas Karalisti par lauksaimniecības produktu tirdzniecības papildu preferencēm (13357/2017 – C8-0434/2017 – 2017/0259(NLE))	160
2019/C 390/26	P8_TA(2018)0096 Zemes izmantošanā, zemes izmantošanas maiņā un mežsaimniecībā radušos siltumnīcefekta gāzu emisiju un piesaistījumu iekļaušana klimata un enerģētikas politikas satvarā laikposmam līdz 2030. gadam ***I Eiropas Parlamenta 2018. gada 17. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par zemes izmantošanā, zemes izmantošanas maiņā un mežsaimniecībā radušos siltumnīcefekta gāzu emisiju un piesaistījumu iekļaušanu klimata un enerģētikas politikas satvarā laikposmam līdz 2030. gadam un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 525/2013 par mehānismu siltumnīcefekta gāzu emisiju pārraudzībai un ziņošanai un citas informācijas ziņošanai saistībā ar klimata pārmaiņām (COM(2016)0479 – C8-0330/2016 – 2016/0230(COD)) P8_TC1-COD(2016)0230 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2018. gada 17. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/... par zemes izmantošanā, zemes izmantošanas maiņā un mežsaimniecībā radušos siltumnīcefekta gāzu emisiju un piesaistes iekļaušanu klimata un enerģētikas politikas satvarā laikposmam līdz 2030. gadam un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 525/2013 un Lēmumu Nr. 529/2013/ES	161

2019/C 390/27	P8_TA(2018)0097	
	Saistoši ikgadēji siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājumi nolūkā izpildīt Parīzes nolīgumā paredzētās saistības ***I	
	Eiropas Parlamenta 2018. gada 17. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par saistošiem ikgadējiem siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājumiem, kas dalībvalstīm jāpanāk no 2021. līdz 2030. gadam nolūkā izveidot noturīgu Enerģētikas savienību un izpildīt Parīzes nolīgumā paredzētās saistības, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes regulu (ES) Nr. 525/2013 par mehānismu siltumnīcefekta gāzu emisiju pārraudzībai un ziņošanai un citas informācijas ziņošanai saistībā ar klimata pārmaiņām (COM(2016)0482 – C8-0331/2016 – 2016/0231(COD))	
	P8_TC1-COD(2016)0231	
	Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2018. gada 17. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/... par saistošiem ikgadējiem siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumiem, kas dalībvalstīm jāpanāk no 2021. līdz 2030. gadam un kas dod ieguldījumu rīcībā klimata politikas jomā, lai izpildītu Parīzes nolīgumā paredzētās saistības, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 525/2013.....	163
2019/C 390/28	P8_TA(2018)0098	
	Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu statuss un finansēšana ***I	
	Eiropas Parlamenta 2018. gada 17. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 22. oktobra Regulu (ES, <i>Euratom</i>) Nr. 1141/2014 par Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu statusu un finansēšanu (COM(2017)0481 – C8-0307/2017 – 2017/0219(COD))	
	P8_TC1-COD(2017)0219	
	Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2018. gada 17. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES, <i>Euratom</i>) 2018/..., ar ko groza Regulu (ES, <i>Euratom</i>) Nr. 1141/2014 par Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu statusu un finansēšanu	165
2019/C 390/29	P8_TA(2018)0099	
	Ēku energoefektivitāte ***I	
	Eiropas Parlamenta 2018. gada 17. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2010/31/ES par ēku energoefektivitāti (COM(2016)0765 – C8-0499/2016 – 2016/0381(COD))	
	P8_TC1-COD(2016)0381	
	Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2018. gada 17. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2018/..., ar ko groza Direktīvu 2010/31/ES par ēku energoefektivitāti un Direktīvu 2012/27/ES par energoefektivitāti	166
	Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa	
2019/C 390/30	Eiropas Parlamenta lēmums par iebildumu neizteikšanu pret Komisijas 2018. gada 5. marta deleģēto regulu, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/1001 par Eiropas Savienības preču zīmi un atceļ Deleģēto Regulu (ES) 2017/1430 (C(2018)01231 – 2018/2618(DEA)).....	168
2019/C 390/31	Eiropas Parlamenta 2018. gada 18. aprīļa normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam, ar ko nosaka laikposmu devītajai Eiropas Parlamenta pārstāvju ievēlēšanai vispārējās vēlēšanās (07162/2018 – C8-0128/2018 – 2018/0805(CNS))	170

2019/C 390/32	Eiropas Parlamenta 2018. gada 18. aprīļa normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Savienības vārdā noslēgtu Pamatnolīgumu starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Austrāliju, no otras puses (15467/2016 – C8-0327/2017 – 2016/0367(NLE))	171
2019/C 390/33	Eiropas Parlamenta 2018. gada 18. aprīļa nenormatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Savienības vārdā noslēgtu Pamatnolīgumu starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Austrāliju, no otras puses (15467/2016 – C8-0327/2017 – 2016/0367(NLE) – 2017/2227(INI))	172
2019/C 390/34	Eiropas Parlamenta 2018. gada 18. aprīļa normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Eiropas Padomes Konvenciju par terorisma novēršanu (14494/2017 – C8-0450/2017 – 2017/0265(NLE))	178
2019/C 390/35	Eiropas Parlamenta 2018. gada 18. aprīļa normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu papildu protokolu Eiropas Padomes Konvencijai par terorisma novēršanu (14498/2017 – C8-0451/2017 – 2017/0266(NLE))	179
2019/C 390/36	P8_TA(2018)0112 Iepakojums un izlietotais iepakojums ***I Eiropas Parlamenta 2018. gada 18. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar kuru groza Direktīvu 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu (COM(2015)0596 – C8-0385/2015 – 2015/0276(COD)) P8_TC1-COD(2015)0276 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2018. gada 18. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2018/..., ar ko groza Direktīvu 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu	180
2019/C 390/37	P8_TA(2018)0113 Nolietoti transportlīdzekļi, bateriju un akumulatoru atkritumi un elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumi ***I Eiropas Parlamenta 2018. gada 18. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvas 2000/53/EK par nolietotiem transportlīdzekļiem, 2006/66/EK par baterijām un akumulatoriem, un bateriju un akumulatoru atkritumiem un 2012/19/ES par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem (COM(2015)0593 – C8-0383/2015 – 2015/0272(COD)) P8_TC1-COD(2015)0272 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2018. gada 18. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2018/..., ar ko groza Direktīvas 2000/53/EK par nolietotiem transportlīdzekļiem, 2006/66/EK par baterijām un akumulatoriem, un bateriju un akumulatoru atkritumiem un 2012/19/ES par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem	181
2019/C 390/38	P8_TA(2018)0114 Atkritumi ***I Eiropas Parlamenta 2018. gada 18. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2008/98/EK par atkritumiem (COM(2015)0595 – C8-0382/2015 – 2015/0275(COD)) P8_TC1-COD(2015)0275 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2018. gada 18. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2018/..., ar ko groza Direktīvu 2008/98/EK par atkritumiem	183

2019/C 390/39	P8_TA(2018)0115	
	Atkritumu poligoni ***I	
	Eiropas Parlamenta 2018. gada 18. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar kuru groza Direktīvu 1999/31/EK par atkritumu poligoniem (COM(2015)0594 – C8-0384/2015 – 2015/0274(COD))	
	P8_TC1-COD(2015)0274	
	Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2018. gada 18. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2018/..., ar ko groza Direktīvu 1999/31/EK par atkritumu poligoniem	186
2019/C 390/40	P8_TA(2018)0116	
	Procedurāli noteikumi vides ziņojumu sniegšanas jomā ***I	
	Eiropas Parlamenta 2018. gada 18. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam, ar ko Padomes Direktīvu 87/217/EEK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/87/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/31/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1257/2013, Padomes Direktīvu 86/278/EEK un Padomes Direktīvu 94/63/EK groza attiecībā uz procedurāliem noteikumiem vides ziņojumu sniegšanas jomā un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 91/692/EEK (COM(2016)0789 – C8-0526/2016 – 2016/0394(COD))	
	P8_TC1-COD(2016)0394	
	Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2018. gada 18. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu (ES) 2018/..., ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1257/2013 un Direktīvas 94/63/EK un 2009/31/EK un Padomes Direktīvas 86/278/EEK un 87/217/EEK groza attiecībā uz procedurāliem noteikumiem vides ziņojumu sniegšanas jomā un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 91/692/EEK	188
	Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa	
2019/C 390/41	Eiropas Parlamenta 2018. gada 19. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko attiecībā uz minimālās pamatlīkmes ievērošanas pienākumu groza Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (COM(2017)0783 – C8-0007/2018 – 2017/0349(CNS)).....	189
2019/C 390/42	P8_TA(2018)0178	
	Finanšu sistēmas izmantošanas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai nepieļaušana ***I	
	Eiropas Parlamenta 2018. gada 19. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu (ES) 2015/849 par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un Direktīvu 2009/101/EK (COM(2016)0450 – C8-0265/2016 – 2016/0208(COD))	
	P8_TC1-COD(2016)0208	
	Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2018. gada 19. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2018/..., ar ko groza Direktīvu (ES) 2015/849 par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Direktīvas 2009/138/EK un 2013/36/ES	190

2019/C 390/43	P8_TA(2018)0179	
	Mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību apstiprināšana un tirgus uzraudzība ***I	
	Eiropas Parlamenta 2018. gada 19. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību apstiprināšanu un tirgus uzraudzību (COM(2016)0031 – C8-0015/2016 – 2016/0014(COD))	
	P8_TC1-COD(2016)0014	
	Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2018. gada 19. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/... par mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību apstiprināšanu un tirgus uzraudzību, un ar ko groza Regulas (EK) Nr. 715/2007 un (EK) Nr. 595/2009 un atceļ Direktīvu 2007/46/EK	192
2019/C 390/44	P8_TA(2018)0180	
	Bioloģiskā ražošana un bioloģisko produktu marķēšana ***I	
	Eiropas Parlamenta 2018. gada 19. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. XXX/XXX [Oficiālo kontroļu regula] un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 834/2007 (COM(2014)0180 – C7-0109/2014 – 2014/0100(COD))	
	P8_TC1-COD(2014)0100	
	Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2018. gada 19. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/... par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 834/2007	193
2019/C 390/45	Eiropas Parlamenta 2018. gada 19. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņēm (COM(2017)0677 – C8-0424/2017 – 2017/0305(NLE)) ..	196
2019/C 390/46	Eiropas Parlamenta 2018. gada 19. aprīļa rezolūcija par Eiropas Parlamenta 2019. finanšu gada ieņēmumu un izdevumu tāmi (2018/2001(BUD)).....	215

Izmantoto simbolu saraksts

*	Apspriežu procedūra
***	Pieņemšanas procedūra
***I	Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums
***II	Parastā likumdošanas procedūra: otrais lasījums
***III	Parastā likumdošanas procedūra: trešais lasījums

(Procedūras veids ir atkarīgs no akta projektā ierosinātā juridiskā pamata.)

Parlamenta grozījumi:

Jaunais teksts ir norādīts *treknā slīprakstā*. Svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu **■** vai svītrojumu. Aizstātās vietas norādītas, iezīmējot jauno tekstu ***treknā slīprakstā*** un dzēšot vai svītrojot tekstu, kurš tiek aizstāts.

EIROPAS PARLAMENTS

2018.–2019. GADA SESIJA

2018. gada 16.–19. aprīlasēdes

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 450, 13.12.2018.

*2018. gada 18. aprīlapieņemtie teksti par 2016. gada budžeta izpildes apstiprināšanu publicēti
OV L 248, 3.10.2018.*

PIEŅEMTIE TEKSTI

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EIROPAS PARLAMENTS

P8_TA(2018)0095

Eiropas stratēģija proteīnaugu popularizēšanai

Eiropas Parlamenta 2018. gada 17. aprīļa rezolūcija par Eiropas stratēģiju proteīnaugu popularizēšanai — proteīnaugu un pākšaugu ražošanas veicināšana Eiropas lauksaimniecības nozarē (2017/2116(INI))

(2019/C 390/01)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2011. gada 8. marta rezolūciju par ieilgušās olbaltumvielu deficīta problēmas iespējamiem risinājumiem Eiropas Savienībā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2016. gada 14. septembra priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam (“*Omnibus regula*”) (COM(2016)0605), un grozījumiem tajā, lai iekļautu prasību Komisijai līdz 2018. gada beigām publicēt proteīna plānu ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2017. gada 12. jūnijā Lauksaimniecības padomē Vācijas un Ungārijas iesniegto Eiropas sojas deklarāciju, ko attiecīgi parakstījušas 14 dalībvalstis ⁽³⁾,
- ņemot vērā Padomes 1993. gada 8. jūnija Lēmumu 93/355/EEK par Eiropas Ekonomikas kopienas un Amerikas Savienoto Valstu saprašanās memoranda noslēgšanu attiecībā uz dažu eļļaugu sēklām GATT ietvaros ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 2015. gada 25. septembrī pieņemto dokumentu “Mūsu pasaules pārveide — ilgtspējīgas attīstības programma līdz 2030. gadam” un jo īpaši tajā iekļauto ilgtspējīgas attīstības 2., 12. un 15. mērķi,
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 68. sesijā pieņemto lēmumu 2016. gadu oficiāli pasludināt par Starptautisko pākšaugu gadu ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas (FAO) aizgādībā ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā pētījumu “Proteīnaugu vidiskā loma jaunā kopējā lauksaimniecības politikā”, ko pasūtījis Eiropas Parlamenta Iekšpolitikas ģenerāldirektora B departaments un kas veikts pēc Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas pieprasījuma ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Parlamentā rīkoto uzklauššanu “Eiropas apgādes ar proteīnaugiem uzlabošana”,
- ņemot vērā 2013. gada 19. janvārī pieņemto Donavas sojas deklarāciju,
- ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
- ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojumu un Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinumu (A8-0121/2018),

⁽¹⁾ OV C 199E, 7.7.2012., 58. lpp.

⁽²⁾ Sk. ziņojumu par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2012/2002, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1305/2013, (ES) Nr. 1306/2013, (ES) Nr. 1307/2013, (ES) Nr. 1308/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un (ES) Nr. 652/2014 un Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 541/2014/ES (A8-0211/2017).

⁽³⁾ Padomes Ģenerālsēkretariāts, 10055/17, Brisele, 2017. gada 7. jūnijs.

⁽⁴⁾ OV L 147, 18.6.1993., 25. lpp.

⁽⁵⁾ Apvienoto Nāciju Organizācijas Pārtikas un lauksaimniecības organizācija (FAO), Starptautiskais pākšaugu gads — uzturvērtīgas sēklas ilgtspējīgai nākotnei.

⁽⁶⁾ IP/B/AGRI/IC/2012-067 (PE 495.856).

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

- A. tā kā Eiropas Savienībā ir liels augu proteīna deficīts lopkopības nozares vajadzību dēļ, kura ir atkarīga no barības, kas importēta no trešām valstīm, un diemžēl šī situācija nav īpaši uzlabojusies, lai gan vairāk nekā 15 gadu garumā šajā jautājumā vairākkārt ir paziņoti nodomi un īstenotas iniciatīvas, kā arī dzīvnieku barībā ir izmantoti biodegvielas ražošanas blakusprodukti; tā kā ES pašreizējā situācija, kam raksturīga augu proteīnu (lielākoties sojas) importēšana no Dienvidamerikas, nav ilgtspējīga un uzskatāmi parāda, ka mums būtu jārikojas enerģiskāk, jo īpaši nolūkā uzlabot šā importa ilgtspēju;
- B. tā kā ir būtiski samazināt Savienības milzīgo atkarību no importētiem proteīnaugiem, kurus galvenokārt izmanto dzīvnieku barībai; tā kā papildus ietekmei uz vidi sojas audzēšanas reģionos pašreizējā situācija rada ievērojamus apdraudējumus, īpaši ES lopkopības nozarei, jo starptautiskajos tirgos būtiski ir pieaugušas cenu svārstības;
- C. tā kā Parlaments vairākkārt ir runājis par proteīniem un vajadzību ieviest Eiropas proteīna plānu, taču tā kā Parlamenta iniciatīvas nav novedušas pie reāliem rezultātiem, kas varētu mainīt Eiropas atkarību no citām valstīm apgādē ar augu proteīniem;
- D. tā kā govju sūkļveida encefalopātijas (GSE) krīzes uzliesmojuma dēļ Eiropā pamatoti tika noteikts aizliegums dzīvnieku barībā izmantot gaļas un kaulu miltus⁽⁷⁾, taču tādēļ strauji pieauga sojas imports no Latīņamerikas;
- E. tā kā līdz ar to proteīnaugu audzēšanai Savienība atvēl tikai 3 % no aramzemes un importē vairāk nekā 75 % no apgādes ar augu proteīnu, galvenokārt no Brazīlijas, Argentīnas un Amerikas Savienotajām Valstīm;
- F. tā kā lopkopības nozares Savienībā ir ārkārtīgi jutīgas pret cenu svārstībām un konkurences traucējumiem, kā arī ir atkarīgas no nedārga un kvalitatīva augu proteīna importa, kas rada reālas problēmas Eiropas lauku saimniecībām;
- G. tā kā Eiropas proteīnaugu audzēšanā iegūst eļļaugu blakusproduktus, kuri var veicināt aprites ekonomiku un var būt derīgi patēriņam cilvēka uzturā un atjaunojamās enerģijas vai zaļo ķīmikāliju ražošanā; tā kā ar proteīnu blakusražošanu un blakusproduktiem Eiropā var samazināt gan ĢMO proteīnu, gan biodegvielu importu, kas veicina atmežošanu;
- H. tā kā dzīvnieku barībā izmantotais augu proteīns pārāk bieži tiek analizēts vienīgi no proteīnbagātu izejvielu skatpunkta, kas saistīts ar augu proteīna deficītu mūsu pārtikā un pētījumiem par izejvielām, kuras paredzētas lauksaimniecības dzīvnieku barības papildināšanai;
- I. tā kā ir jāveic visaptverošāka analīze par augu proteīna problēmu Eiropā, lai mēs spētu izstrādāt ilgtermiņa stratēģiju un pēc iespējas vairāk instrumentu, ar ko rīkoties efektīvāk, lai samazinātu mūsu atkarību no augu proteīnu importa; tā kā šāda stratēģija ir instruments pārejā uz ilgtspējīgākām lauksaimniecības pārtikas un lauksaimniecības sistēmām;
- J. tā kā proteīni, kā enerģijas avots, ir būtiska mūsu pārtikas sastāvdaļa, kas ir iegūstama gan no augu, gan dzīvnieku valsts;
- K. tā kā augu proteīni ir viena no lielākajām pārtikas nodrošinājuma un suverenitātes (pārtikas un barības ziņā), vides aizsardzības, globālās sasīlšanas un atjaunojamo energoresursu problēmām; tā kā proteīni ir nepieciešami dzīvībai un klātesoši visā cilvēka pārtikā un dzīvnieku barībā;
- L. tā kā kopējais Eiropā saražoto proteīnbagāto izejvielu daudzums ir palielinājies no 24,2 līdz 36,3 miljoniem tonnu (+50 %) laikposmā no 1994. līdz 2014. gadam, savukārt patēriņš tajā pašā laikā ir audzis no 39,7 miljoniem līdz 57,1 miljoniem tonnu (+44 %); tā kā tas nozīmē, ka Savienības kopējais proteīna deficīts (20,8 tonnas 2014. gadā) palielinās; tā kā pasaules augu proteīna tirgus, kas saistīts ar sojas un sojas raušu tirgu, iepriekšējo 50 gadu laikā ir ievērojami audzis un tā kā šo izejvielu patēriņš visās dalībvalstīs ir strauji palielinājies, piemēram, sojas patēriņš no 2,42 miljoniem tonnu 1960. gadā pašlaik ir sasniedzis gandrīz 36 miljonus tonnu; tā kā ES lopkopības nozare ir ļoti atkarīga no sojas pupu un sojas raušu importa no trešām valstīm, jo īpaši no Dienvidamerikas; tā kā — lai apmierinātu ES pieprasījumu pēc sojas pupām, ir nepieciešama gandrīz 15 miljonu ha liela platība, no kuras 13 miljoni ha atrodas Dienvidamerikā;

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 999/2001 (2001. gada 22. maijs), ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai (OV L 147, 31.5.2001., 1. lpp.).

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

- M. tā kā proteīnaugu audzēšana nodrošina būtisku pievienoto vērtību videi, ko neapdraud ar šādu audzēšanu saistītā augu aizsardzības produktu izmantošana;
- N. tā kā iepriekšējos gados Ķīna ir kļuvusi par pasaulē lielāko sojas importētāju un ir ieviesusi spēcīgu un nepārredzamu savas apgādes drošības stratēģiju, kas ir ārpus tradicionālajiem tirgus mehānismiem un ir balstīta uz ražošanas līgumiem ar pasaulē lielāko sojas piegādātāju, proti, Brazīliju, un šajā saistībā Ķīna veic vērienīgus ieguldījumus ražošanā, pārstrādē (smalcināšana) un ostu transporta infrastruktūrā, kas nodara kaitējumu videi; tā kā šāda Ķīnas — kas ir arī viena no lielākajām Brazīlijas tirdzniecības partnerēm — piekoptā lauksaimniecības pārtikas nozares internacionalizācijas stratēģija varētu ietekmēt tagadējo ES tirgus apgādi ar soju un eļļaugu sēklām un apdraudēt Savienības tirgu stabilitāti;
- O. tā kā lielāko daļu no importētās — jo īpaši no Amerikas kontinenta — sojas iegūst no ģenētiski modificētiem augiem un tā kā Eiropas patērētāji šai tehnoloģijai neuzticas; tā kā pieaug interese par vietējiem produktiem, kas nesatur ĢMO, kā arī pieaug bažas par importēto produktu oglekļa pēdu; tā kā ES daudzi sojas pupu audzētāji un pārstrādātāji, dzīvnieku barības ražotāji un pārtikas nozares pārstāvji (gaļas, piena un olu ražotāji un citi sojas pupu patērētāji), tirdzniecības ķēdes un citas attiecīgās iestādes atbalsta ilgtspējīgu un tādu sistēmu izmantošanu sojas pupu audzēšanā, kam piešķirts sertifikāts “nesatur ĢMO”;
- P. tā kā — lai apmierinātu ES vajadzības pēc pārtikas, Eiropas lauksaimniecība ir jāpārkar to kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) ietvaros; tā kā lauksaimniecība ir kļuvusi intensīvāka un ir atvērti lauksaimnieciskās ražošanas un izejvielu tirgi, kā rezultātā ir palielinājusies ES atkarība no augu proteīniem, kas importēti no Amerikas kontinenta; tā kā globalizācijas dēļ ir radusies uztura paradumu un lauku saimniecību konverģence, kā rezultātā proteīnu ražošanai nepieciešamās izejvielas — tādas kā mākslīgie slāpekļa minerālmēsli vai proteīnbagātās jēlvielas lopbarības ražošanai — lielā apjomā tiek pārveidātas lielos attālumos, kas ietekmē vidi un klimatu;
- Q. tā kā proteīnaugu, jo īpaši sojas, produkcija, kas importēta dzīvnieku barības ražošanai, ir viens no būtiskākajiem faktoriem, kas nosaka zemes izmantošanas maiņu, un ir būtisks globālās atmežošanas veicinātājs daudzos reģionos ārpus Eiropas; tā kā intensīvāka proteīnaugu audzēšana Eiropā varētu būtiski papildināt pasākumus, ar ko atbalsta lauksaimniecības izejvielu piegādes ķēdes, neizraisot atmežošanu; tā kā tādu globālo problēmu risināšana kā atmežošana un mežu degradācija ir kļuvusi vēl jo būtiskāka, ņemot vērā ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam un Parīzes klimata nolikumu;
- R. tā kā augu mēslošanai un augu proteīnu ražošanai nepieciešamo slāpekli, izņemot pākšaugu kultūrām, mūsdienās galvenokārt nodrošina mākslīgie slāpekļa minerālmēsli, kurus ražot ir dārgi un energoietilpīgi, to ražošana piesārņo gan ūdeni, gan gaisu un tiem ir liels ekoloģiskās pēdas nospiedums, jo ražošanas procesā tiek patērēts liels fosilā kurināmā daudzums; tā kā līdz ar to netiek veicināta aprites ekonomikas mērķa sasniegšana, kas mūsu resursu un atkritumu plūsmu izmantošanu padarītu efektīvāku; tā kā šādos apstākļos proteīnu problemātika ir rūpīgi jāapsver, sākot no ražošanas līdz pat patēriņam, un uzmanība ir jāpievērš gan ražošanas, gan vidiskajiem rezultātiem, balstoties uz racionālāku slāpekļa cikla pārvaldību, kas ietver tādu organisko slāpekļa minerālmēslu izmantošanu un izstrādi kā barības pārstrādes elementi no bioloģisko atkritumu plūsmām, piemēram, dzīvnieku mēsli;
- S. tā kā — lai mazinātu ES atkarību no augu proteīnu importa, ir jāpievēršas ne tikai proteīnbagātiem augiem, kas apmierina atgremotāju un neatgremotāju vajadzības, bet arī visiem pārējiem augiem (tostarp lopbarības augu un zālaugu platībās), kas, lai arī satur mazāku proteīna daudzumu, tomēr tiek ekstensīvi audzēti visā Savienībā; tā kā atgremotāju ganišanai ir vairāki ieguvumi, tostarp tiek samazinātas lauku saimniecību izejvielu izmaksas;
- T. tā kā augu proteīna ražošanas apjoms netiks palielināts, neuzlabojot šādu kultūraugu rentabilitāti, un pašlaik ir jāisteno stratēģisks, efektīvs un vērienīgs proteīna apgādes plāns, ar ko atbalstītu Eiropas lauksaimniecības ilgtspējīgu attīstību; tā kā šāda plāna īstenošanai ir jāizmanto vairākas ES rīcībpolitikas un galvenokārt jau KLP;
- U. tā kā iepriekšējās desmitgadēs Savienība ir izmantojusi trīs galvenās sviras, ar ko veicināt Eiropas proteīna neatkarības mērķa sasniegšanu, proti, brīvprātīgo saistīto atbalstu proteīnaugu un eļļaugu audzēšanai, ES biodegvielu politiku un nosacījumu par tiešā atbalsta piešķiršanu 30 % apmērā, ko ES ieviesa ar iepriekšējo KLP reformu saistībā ar zaļināšanas pasākumiem, kas ietver pienākumu 5 % no aramzemes atvēlēt ekoloģiski nozīmīgām platībām un lēmumu atļaut slāpekli piesaistošu kultūraugu un starpkultūru audzēšanu;

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

- V. tā kā ievērojami ir palielinājusies lauksaimnieku interese par slāpekli piesaistošiem kultūraugiem un proteīnbagātiem augiem, jo to audzēšana palīdz lauksaimniekiem izpildīt zaļināšanas prasības, un tā kā šī ieinteresētība iedrošinās šo kultūraugu audzētājus uzsākt vai paplašināt darbības, kas saistītas ar šiem kultūraugiem;
- W. tā kā laikposmā no 2000. līdz 2013. gadam ar KLP ieviestajiem pasākumiem Eiropā neizdevās mainīt proteīna ražošanas lejupslīdi vai apturēt stagnāciju, taču tā kā kopš 2013. gada šāds atbalsts kopā ar zaļināšanas pasākumiem, ar kuriem atļauj proteīnaugu audzēšanu ekoloģiski nozīmīgās platībās, ir veicinājis proteīnaugu ražošanas būtisku pieaugumu ES;
- X. tā kā politiskā vienošanās par KLP, kas 2013. gadā tika panākta starp Parlamentu, Padomi un Komisiju, paredz iespēju ekoloģiski nozīmīgās platībās audzēt slāpekli piesaistošus kultūraugus;
- Y. tā kā pētījumi liecina, ka dzīvnieku barības ražotāji bieži vien lopbarībai pievieno vairāk proteīna nekā tas būtu nepieciešams, un tā kā efektivitāti varētu paaugstināt, ja precīzāk noteiktu konkrētajai mērķsugai nepieciešamo proteīna saturu;
- Z. tā kā ES proteīnaugu audzēšanas īpatsvars ir salīdzinoši neliels, samazinās augu proteīna pētniecībai veltīto programmu skaits, un līdz ar to Savienībā lejupslīde notiek arī apmācības, inovācijas un praktiskās pieredzes gūšanas jomā; tā kā ir jāuzlabo inovācijas efektivitāte un jāstiprina proteīna pētniecības politika, taču tā kā tas izdosies tikai tad, ja tiks uzņemtas vidēja termiņa un ilgtermiņa politiskās saistības; tā kā proteīna pētniecības politikā ir jāiekļauj arī vietējiem apstākļiem pielāgotas konkrētajā apgabalā audzētas pākšaugu kultūras;
- AA. tā kā ir būtiski atbalstīt augu selekciju, lai izstrādātu jaunas proteīnaugu šķirnes, kas var sekmēt proteīna ražošanas pieaugumu ES; tā kā — lai augu selekcija būtu efektīva, ir nepieciešama pienācīgi finansēta ilgtermiņa pētniecības politika un piemērota regulatīvā vide, kas sekmē inovāciju;
- AB. tā kā Komisija jau iepriekš ir finansējusi un arī pašlaik finansē vairākus attiecīgus projektus, tostarp tos, kas ietilpst pozīcijā “SFS-44-2016 — kopīgā augu selekcijas programma ES un Ķīnas atkarības samazināšanai no proteīna importa”; tā kā ir jānodrošina šādu projektu rezultātu pienācīga paziņošana, izplatīšana un izmantošana, lai turpmāk šajā jomā pieņemtie politikas lēmumi būtu balstīti uz pierādījumiem;
- AC. tā kā kopš 2007. gada sojas cena faktiski ir gandrīz dubultojusies,
1. uzskata, ka ir laiks īstenot vērienīgu Eiropas augu proteīna ražošanas un apgādes stratēģisko plānu, balstoties uz visā Savienībā audzēto visu kultūraugu ilgtspējīgu izstrādi; turklāt uzskata, ka šāda pieeja ietver būtiskas mūsu ražošanas sistēmu izmaiņas, lai ievērotu lauksaimnieku un aprītes ekonomikas prasības un nodrošinātu ilgtspējīgu lauksaimniecisko ražošanu, kam pamatā ir tādi principi kā agroekoloģija un cita videi draudzīga prakse, kas ietver atgremotāju barošanas stratēģijas ar zemu resursu patēriņu, balstoties gan uz ilggadīgām ganībām, gan pagaidu zālaugiem aramzemes platībās;
 2. aicina Komisiju veikt tūlītējus pasākumus, kuru mērķis ir nepieļaut tagadējā proteīnaugu audzēšanas apjoma samazināšanos, pienācīgi ņemot vērā vidiskos ieguvumus, ko rada slāpekli piesaistošu kultūraugu audzēšana ekoloģiski nozīmīgās platībās;
 3. konstatē, ka proteīnaugiem var būt labvēlīga ietekme uz vidi, jo tie spēj piesaistīt slāpekli no atmosfēras; turklāt šie ieguvumi ietver tādu mēslošanas līdzekļu lietojuma samazināšanos, kuru ražošanai nepieciešams fosilais kurināmais, nodrošina augsnes kvalitātes un auglības uzlabojumus, veicina augseku, un līdz ar to samazinās slimības, ko izraisa monokultūras nepārtraukta audzēšana, kā arī tiek aizsargāta un veicināta bioloģiskā daudzveidība; turklāt uzsver, ka slāpekļa bioloģiskā piesaistīšana, ko nodrošina šie kultūraugi, var palīdzēt samazināt resursu izmaksas un iespējamo nelabvēlīgo ietekmi uz vidi, ko rada mēslošanas līdzekļu pārmērīga lietošana;
 4. prasa izveidot Eiropas platformu, ko atbalstītu Eiropas kultūraugu tirgus novērošanas centrs, lai būtu iespējams: apzināt Eiropas proteīnaugu audzēšanas reģionus, izveidojot iedalījumu pa kultūraugu kategorijām un platībām, ieviest tehniskās atsaucē, kas būtu pieejamas visiem lauksaimniekiem, noteikt Eiropas proteīna ražošanas kapacitāti, lai atvieglinātu tirdzniecību, un sistematizēt visus publiskā un privātā sektora veiktos pētījumus par proteīniem;
 5. iesaka īpašu uzmanību pievērst visiem augu proteīna avotiem, proti, kultūraugiem, ko izmanto gan pārtikā, gan dzīvnieku barībā, kā arī pievērst uzmanību regulatīvajam atbalstam nolūkā attīstīt un laist tirgū jaunus augu izcelsmes proteīnus; turklāt uzskata, ka būtu jāveic vairāk pētījumu par alternatīviem proteīna avotiem;

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

6. konstatē, ka sojas ražošana Dienvidamerikā ir būtisks faktors, kas izraisa zemes izmantošanas maiņu un rada vairākas ekoloģiskās problēmas, tādas kā gruntsūdeņu piesārņojums ar pesticīdiem, augsnes erozija, ūdens resursu noplicināšana un atmežošana, kas noved pie bioloģiskās daudzveidības zuduma; atzīst, ka sojas ražošanai ir negatīva ietekme uz ražotājvalstu sociālo un veselības situāciju, ko vēl jo vairāk pasliktina nenostiprinātas tiesības uz zemes lietošanu, zemes sagrābšana, piespiedu atsavināšana un citi cilvēktiesību pārkāpumi;

7. atgādina, ka GSE krīze 20. gs. deviņdesmitajos gados un aizliegums dzīvnieku barībā izmantot pārstrādātus dzīvnieku izcelsmes proteīnus, kā noteikts Regulā (EK) Nr. 999/2001, ir palielinājis pieprasījumu pēc augu izcelsmes proteīna Eiropā; atzīmē, ka alternatīvi Eiropas proteīnu barības avoti, piemēram, zivju milti, tiek izmantoti Eiropas zivju audzēšanas nozarē;

Plāna daudzvirzienu mērķi

8. uzskata, ka ar šādu plānu ir jāpalielina ilgtspējīga biomasas iegūšana attiecīgajās lauksaimniecības platībās, izveidojot ilggadīgo zālaugu platības, no kurām daļu varētu izmantot apgādei ar proteīnu;

9. uzskata, ka īpaša uzmanība ir jāpievērš pākšaugu — gan graudzāļu, gan lopbarības augu — potenciālam, jo šie kultūraugi nodrošina vairākus agronomiskus, ekonomiskus un vidiskus ieguvumus, un to galvenā priekšrocība ir spēja piesaistīt slāpekli no gaisa, ko nodrošina to simbiotiskā sistēma, kā rezultātā mazāk ir jāizmanto mākslīgie slāpekļa minerālmēsli, kā arī ļoti maz ir jāizmanto pesticīdi; uzsver, ka pākšaugi uzlabo augsnes struktūru, bagātinot augsni ar slāpekli, un līdz ar to nākamās kultūras ražība var paaugstināties par 10 līdz 20 %; norāda, ka augseka uzlabo augsnes kvalitāti, mazina slimību izplatības līmeni un veicina bioloģisko daudzveidību;

10. turklāt uzsver, ka augsekas sistēmās, kas ietver pākšaugus, tiek pārtraukts kaitēkļu un patogēnu reproduktīvais cikls, tādējādi mazinot augu slimību izplatību un vajadzību izmantot pesticīdus; norāda, ka papildu ieguvums ir arī lielāka bioloģiskā daudzveidība, pārtraucot monokultūru ilgošu audzēšanu;

11. iesaka atbalstīt, jo īpaši ar KLP, sojas audzēšanu ES, padarot to rentablu un konkurētspējīgu, jo pašlaik jaunas šķirnes sniedz pavisam jaunas iespējas dažos reģionos, kuros šos kultūraugus var ieaudzēt, taču norāda, ka tam nevajadzētu aizēnot citu labības proteīnaugu audzēšanu (tādu kā lupīnas, cūku pupas, zirņi, aunazirņi, zemesrieksti, lauka pupas u. c.); uzskata, ka atkarībā no vietējiem klimatiskajiem apstākļiem šī lielā daudzveidība varētu palielināt proteīna ražošanu visos Eiropas reģionos;

12. prasa lielāku uzmanību pievērst zālaugu un āboliņa audzēšanai, kas, ņemot vērā to lielās platības, ievērojami uzlabo proteīna nodrošināšanu dzīvnieku (tikai gremotāju) barībā; norāda, ka pākšaugi, tādi kā āboliņš, labi aug zālaugu platībās;

13. iesaka lielmēroga audzēšanas un lopbarības sistēmās reintroducēt tādus proteīnaugus kā sojas pupas, sējas lucerna, lauka pupas, zirņi un tādus kultūraugus kā āboliņš, vīķi un daudzi citi pākšaugi;

14. uzskata, ka ir jāattīsta vietējās un reģionālās proteīna ražošanas un pārstrādes ķēdes, izveidojot lauksaimnieku grupas un radot ciešākas saiknes starp kultūraugu audzētājiem un lopkopjiem (piegādes un maiņas līgumi, decentralizētu mazo un vidējo “zaļā proteīna” biopārstrādes rūpnīcu veidošana), lai apmainītos ar zināšanām par piemērotām pākšaugu šķirnēm, augsekām un augsnēm; uzskata, ka šajā ziņā ir lietderīgi ar KLP starpniecību palīdzēt uzņēmējiem, kuri uzņemas risku un veido īsas tādas pārtikas un barības piegādes ķēdes, kam ir proteīnaugu izcelsme; uzsver, cik būtiski ir tiešie līgumi starp audzētājiem un dzīvnieku barības ražotājiem;

15. mudina saistībā ar arvien pieaugošo Eiropas patērētāju interesi par produktiem, kas nesatur ĢMO, veicināt tādu augstas kvalitātes augu proteīna veidu ražošanu, kas nesatur ĢMO, nodrošinot skaidru izsekojamību un marķēšanu (attiecībā gan uz ražošanas vietu, gan izmantotajām metodēm);

16. uzskata, ka lielākā mērā ir jāatbalsta dzīvnieku barības nodrošinātības autonomija gan lauku saimniecību, gan teritoriālā līmenī un gan attiecībā uz atgremotājiem, gan vienkameru kuņģa dzīvniekiem, tostarp izmantojot lauku saimniecībā ražoto barību;

17. uzskata, ka būtu jāsamazina ražas zudumi un atliekvielu plūsmas un jāpalielina uzturvērtība, uzlabojot ražas novākšanas, uzglabāšanas un pārstrādes sistēmas (kaltēšana, ruļļošana u. c.);

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

18. uzskata, ka nolūkā veicināt augu proteīna ražošanu ir jāpalielina šo augu rentabilitāte un jāattīsta tāda prakse kā augseka (minimālais ilgums trīs gadi) un pākšaugu pasēja, kā arī ir jāpalielina jauktu kultūraugu audzēšana pākšaugu (āboliņš/rapsis, /tritikāle/zirņi utt.) un lopbarības (graudzāles, āboliņš, mīstrs utt.) ieguves nozarēs, lai pārietu uz ilgtspējīgāku lauksaimniecības pārtikas sistēmu, atbalstot pāreju no resursietilpīgas monokultūru audzēšanas uz diversificētu agroekoloģisko sistēmu gan ES, gan ārpus tās;

19. prasa veikt pētījumus šādās jomās: piemērotība izmantošanai augsekā un jauktu kultūru audzēšanā; jaunu tādu šķirņu un sugu selekcija, kas lauksaimniekiem nodrošina elastīgumu saistībā ar pielāgošanos klimata pārmaiņām; noturība pret nelabvēlīgiem apstākļiem; jauktu kultūru audzēšana; ražības uzlabošana; proteīna daudzums un dzīvnieku barības sagremojamība (diedzētas sēklas, rapsis u. c.); uzlabota augu rezistence pret slimībām; nezāļu dīdības bioloģija kā nezāļu kontroles līdzeklis; barības pārstrāde un biostimulatori; uzsver, ka lauksaimniekiem ir vajadzīgi saskaņoti instrumenti, kas ietvertu apsaimniekošanas praksi, metodes un augu aizsardzības līdzekļus, ar ko apkarot kaitēkļus un citus faktorus, kas varētu negatīvi ietekmēt kultūraugu ražu un augšanu;

20. prasa veikt lielus ieguldījumus pētniecībā, tostarp veikt pētījumus ar šķirnēm, lai uzlabotu šo kultūraugu agronomiskos rezultātus, padarītu proteīnaugus ekonomiski pievilcīgus, jo tos audzēt var izvēlēties retāk dēļ tā, ka citas kultūras nes augstāku peļņu, kā arī darītu pieejamas daudz vairāk kultūraugu šķirņu nolūkā nodrošināt produktivitāti, atrisināt agronomiskās problēmas, kas ierobežo proteīnaugu audzēšanu, un nodrošināt proteīnaugu ieguvī pietiekamā apjomā, jo tas ir būtiski, lai strukturētu ražošanas un izplatīšanas ķēdes; uzsver, ka ir arī jāraida proteīnaugi, kas būtu labāk pielāgoti Eiropas klimatam, jāuzlabo to proteīna vērtība un jāgarantē ieguldījumu drošība nolūkā veicināt pētniecību;

21. iesaka plašāk izmantot precīzo lauksaimniecību, jo īpaši ar digitalizācijas metodi, lai pēc iespējas precīzāk pielāgotu augkopības resursus un dzīvnieku barības daudzumu un tādējādi samazinātu izšķērdēšanu un atsevišķus piesārņojuma veidus, kā arī iesaka plašāk izmantot mehāniskās nezāļu kontroles sistēmas;

22. plāno veicināt šādas darbības: jaunu zināšanu iegūšana; zināšanu nodošana; pamata apmācība un tālākizglītība; un atbalsta visu pārējo lietišķās inovācijas un pētniecības veidu izmantošanu gan cilvēku pārtikā, gan dzīvnieku barībā;

23. prasa atbalstīt visus pārējos lietišķās inovācijas un pētniecības veidus, apkopojot pieredzi un zināšanas un īpaši iesaistot vietējās ieinteresētās personas, kas piedāvā inovatīvus risinājumus;

24. prasa izstrādāt kritērijus lopbarības importam, lai nodrošinātu ilgtspējīgu proteīnaugu audzēšanu trešās valstīs, kas neradītu nelabvēlīgu vidisko vai sociālo ietekmi;

25. uzsver, cik nozīmīga loma pārtikas pieprasījuma veidošanā var būt izglītošanai par uzturu; uzsver, ka ir jāpieņem uztura pamatnostādnes vai nu ES, vai dalībvalstu līmenī, lai veicinātu veselīga uztura paradumus, vienlaikus risinot ar pārtikas ražošanu saistītās vides problēmas;

26. uzskata, ka ir būtiski palielināt tehnisko atbalstu lauksaimniekiem un konsultāciju pakalpojumus, lai veicinātu graudaugu un lopbarības proteīna ilgtspējīgu ražošanu;

Plāna instrumenti

27. uzskata, ka šā plāna īstenošanai ir vajadzīga tādu vairāku ES rīcībpolitiku mobilizēšana un koordinēšana kā: KLP; pētniecības politika; vides un klimata rīcības politika; enerģētikas politika; kaimiņattiecību politika un tirdzniecības politika;

28. uzskata, ka ir būtiski ar KLP atbalstīt proteīnaugu audzēšanu, izmantojot dažādus pasākumus, tādus kā brīvprātīgie saistītie maksājumi — ko nevajadzētu attiecināt tikai uz konkrētiem kultūraugiem un grūtībās nonākušiem reģioniem, lai būtu iespējams izvērst plašāku darbību, — un zaļināšanas maksājumi, kā arī izmantojot otrā pilāra pasākumus, jo īpaši agrovīdēs pasākumus tādās jomās kā bioloģiskā un citu veidu lauksaimniekošana, ieguldījumu kvalitāte, saimniecību konsultatīvā sistēma (FAS), apmācība un, protams, inovācija ar EIP starpniecību; uzsver, ka saistīto maksājumu ieviešana ir veicinājusi proteīnaugu audzēšanu dažās dalībvalstīs;

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

29. uzskata, ka ir jāizdara secinājumi saistībā ar nesen ieviesto aizliegumu izmantot pesticīdus ekoloģiski nozīmīgās platībās, lai gan 2016. gadā tās aizņēma 15 % Eiropas aramzemes (astoņus miljonus hektāru) un gandrīz 40 % no šīm platībām tiek izmantotas slāpekli piesaistošu kultūraugu vai starpkultūru audzēšanai; uzskata, ka saistībā ar procesu, ar ko paredz izmantot visu lauksaimniecībā derīgo platību, kas iekļauta augu proteīna autonomijas plānā, ekoloģiski nozīmīgas platības varētu izmantot proteīna ražošanai gan tradicionālajā lauksaimniecībā — piemērojot integrēto augu aizsardzību un ņemot vērā, ka lauksaimniekiem, kuri šos kultūraugus audzē ekoloģiski nozīmīgās platībās ar tradicionālām lauksaimniecības metodēm, ne vienmēr ir garantija, ka viņi spēs reaģēt uz kaitēkļu invāzijām —, gan bioloģiskajā lauksaimniecībā, ņemot vērā, ka nolūkā aizstāt sojas importu Eiropas Savienībā soja būtu jāaudzē gandrīz 17 miljonu hektāru platībā; uzskata, ka ekoloģiski nozīmīgas platības turklāt ir būtiskas bioloģiskās daudzveidības veicināšanai, kas ir apdraudēta, kā arī tās ir būtiskas mūsu nodrošināšanā ar pārtiku, jo bioloģiskā daudzveidība, jo īpaši, ja uzlabo apputeksnēšanu, var palielināt blakus audzēto kultūraugu — kas var būt proteīnaugi — ražu aptuveni par 20 %;

30. iesaka saistībā ar ilggadīgo zālāju saglabāšanu pielāgot zaļināšanas kārtību, lai atsevišķos reģionos efektīvāk ņemtu vērā lucernas — atsevišķi vai kopā ar zālaugiem — augšanas īpatnības pagaidu zālājos, kurus audzē ilgāk par pieciem gadiem, un šāds laika ierobežojums nozīmētu, ka attiecīgos zālājus klasificēs kā ilggadīgus, kā noteikts tiesību aktos, un līdz ar to netiks pieļauta uzāršana pēc minētā piecu gadu laikposma, lai arī atkārtota ieaudzēšana ļautu iegūt daudz vairāk lopbarības proteīna un attiecīgajām saimniecībām nodrošinātu lielāku proteīna autonomiju;

31. atzinīgi vērtē to, ka kopējās lauksaimniecības politikas *omnibus* pārskatīšanas kontekstā Parlaments panāca, ka atkārtoti tiek izvērtēts slāpekli piesaistošo kultūraugu konversijas koeficients, kas no 0,7 tika mainīts uz 1, tādējādi kompensējot ietekmi, ko radīja aizliegums ekoloģiski nozīmīgās platībās izmantot pesticīdus;

32. uzskata, ka Eiropas proteīna stratēģijā ir jāņem vērā pārstrādātā Atjaunojamo energoresursu direktīva, proteīnu duālā izmantošana un proteīnu blakusproduktu, atkritumu un atliekvielu loma aprites ekonomikā un jāveicina augseka, darbības diversificēšana un papuves izmantošanu saskaņā ar KLP paredzētajiem zaļināšanas pasākumiem;

33. uzskata, ka ir svarīgi turpmākajā KLP ņemt vērā papildu priekšlikumus, ar ko atbalstītu augu proteīnu audzēšanu, piemēram, priekšlikumus par augsekas sistēmām, kas paredz vismaz trīs gadus aramzemē audzēt pākšaugus; šajā ziņā uzsver, ka dalībvalstīs, kurās augu slimības bieži vien izceļas daudzo nokrišņu dēļ, var būt vajadzīgs ilgāks augsekas periods; turklāt uzskata, ka īpaši svarīgi ir ieviest ekosistēmu maksājumus, kas būtu elastīgāki nekā zaļināšanas maksājumi, lai atzītu bioloģiskajai daudzveidībai nodrošinātos pākšaugu un eļļaugu ieguvumus, kas ietver arī apputeksnētāju barošanu, nodrošinātu riska uzņemšanās mehānismus novatoriem un lauku attīstības politikā proteīnu ražošanu noteiktu par apakšprioritāti;

34. uzsver, ka ir jāievieš jauni instrumenti, ar ko palīdzētu uzlabot augu proteīna, jo īpaši sojas, apgādi, un ir jānodrošina līdzvērtīga īstenošana visās dalībvalstīs;

35. uzskata, ka pašreizējā pētniecība proteīnaugu stratēģijas jomā ir sadrumstalota un nav pietiekami mērķorientēta; prasa palielināt pētniecības un izstrādes centienus, jo īpaši valsts finansētos pētījumus, tādu mazizpētīto proteīnaugu izstrādē, kuri ir izmantojami gan cilvēku pārtikā, gan dzīvnieku barībā un kuri maz interesē vai nemaz neinteresē privātos ieguldītājus, kā arī pastiprināti pētīt alternatīvos proteīnus, piemēram, kukaiņu proteīnus un aļģes; prasa īstenot ciešāku sadarbību starp valsts un privātajām pētniecības iestādēm; uzsver, ka ir jāievieš tiesiskais regulējums, ar ko atbalstītu pētniecības un inovācijas programmas, lai uzlabotu un padarītu konkurētspējīgāku proteīna ražošanu;

36. iesaka palielināt ieguldījumus ražošanas un lauksaimniecības pētījumu projektos, kuru mērķis ir uzlabot cilvēka uzturā patērējamo proteīnu kvalitāti un daudzveidību;

37. uzskata, ka mums ir jānodrošina autonoma sojas apgāde, ciešāk sadarbojoties ar kaimiņvalstīm, un jādiversificē ilgtspējīgi tādu proteīnu avoti, kas ražoti ārpus ES, jo īpaši Eiropas kaimiņvalstīs, kuras vēlas tuvināties Eiropai un audzē soju, ko Eiropas Savienībā varētu ievest pa Donavu; prasa, lai importētā produkcija atbilstu tādiem pašiem sociālajiem un vidiskajiem standartiem, kādus piemēro ES iekšējai produkcijai, un atzīmē — lai apmierinātu patērētāju prasības, vēlams būtu bez ĢMO audzēta soja;

38. konstatē, ka mūsdienās lauksaimniecība nav iedomājama bez sojas, ka vēl nesenā pagātnē šis tik nozīmīgais pākšaugš no Eiropas lauksaimniecības gandrīz izzuda un ka sojas ieguves apjoms no 17 miljoniem tonnu 1960. gadā ir palielinājies līdz 319 miljoniem tonnu 2015. gadā;

39. prasa pielāgot KLP otro pīlāru, lai vairāk atzītu un atbalstītu ieguldīšanu tādu kultūraugu audzēšanā, kas kritiskos sezonas laikos baro apputeksnētājus (agri ziedošie pavasara augi), un lai atzītu šo augu lomu cīņā pret apputeksnētāju izžušanu;

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

40. atbalsta pārredzamu produkcijas marķēšanas sistēmu izveidi, pamatojoties uz sertificētiem ražošanas standartiem, tādiem kā Donavas sojas un Eiropas sojas standarti;

41. uzskata — lai gan Bleirhauzas 1992. gada nolīgums joprojām ir spēkā, tas *de facto* ir novecojis un tam nevajadzētu apgrūtināt proteīnaugu ilgtspējīgu audzēšanu Eiropā;

o

o o

42. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

P8_TA(2018)0100

Septītās vides rīcības programmas īstenošana

Eiropas Parlamenta 2018. gada 17. aprīļa rezolūcija par Septītās vides rīcības programmas īstenošanu (2017/2030(INI))

(2019/C 390/02)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 20. novembra Lēmumu Nr. 1386/2013/ES par vispārējo Savienības vides rīcības programmu līdz 2020. gadam „Labklājīga dzīve ar pieejamajiem planētas resursiem” ⁽¹⁾ (turpmāk — 7. VRP),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 191. un 192. pantu attiecībā uz cilvēku veselības un vides kvalitātes saglabāšanu, aizsardzību un uzlabošanu,
- ņemot vērā Parīzes nolīgumu, Lēmumu 1/CP.21 un UNFCCC 21. pušu konferenci (COP 21), kas notika no 2015. gada 30. novembra līdz 11. decembrim Parīzē,
- ņemot vērā ANO Ilgtspējīgas attīstības mērķus (IAM) un to savstarpēji saistīto un integrēto būtību,
- ņemot vērā Eiropas Vides aģentūras 2016. gada decembra ziņojumu „Ziņojums par vides stāvokļa rādītājiem 2016. gadā, atbalstot 7. vides rīcības programmas īstenošanas uzraudzību”,
- ņemot vērā Eiropas Vides aģentūras 2017. gada novembra ziņojumu „Ziņojums par vides stāvokļa rādītājiem 2017. gadā, atbalstot 7. vides rīcības programmas īstenošanas uzraudzību”,
- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 3. februāra paziņojumu „ES vides politikas īstenošanas pārskats — kopīgas problēmas un kā apvienot centienus, lai gūtu labākus rezultātus” (COM(2017)0063) un tam pievienotos 28 valstu ziņojumus,
- ņemot vērā Komisijas 2016. gada 27. maija paziņojumu „ES vides politikas potenciāla atraisīšana: kā tas paveicams ar regulāriem vides politikas īstenošanas pārskatiem” (COM(2016)0316),
- ņemot vērā 2017. gada 16. novembra rezolūciju par ES vides politikas īstenošanas pārskatu (EIR) ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2015. gada 9. jūlija rezolūciju par resursu lietderīgu izmantošanu — ceļā uz aprites ekonomiku ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2016. gada 2. februāra rezolūciju par ES bioloģiskās daudzveidības stratēģijas starpposma pārskatīšanu ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2017. gada 15. novembra rezolūciju par rīcības plānu attiecībā uz vidi, cilvēkiem un ekonomiku ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2017. gada 4. aprīļa ieteikumu Padomei un Komisijai, ņemot vērā izmeklēšanu saistībā ar emisiju mērījumiem autobūves nozarē ⁽⁶⁾
- ņemot vērā Eiropas Vides aģentūras (EVA) ziņojumu “SOER 2015 — „Eiropas vide 2015 — pašreizējais stāvoklis un nākotnes perspektīvas”,

⁽¹⁾ OV L 354, 28.12.2013., 171. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0450.

⁽³⁾ OV C 265, 11.8.2017., 65. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 35, 31.1.2018., 2. lpp.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0441.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0100.

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

- ņemot vērā Eiropas Vides aģentūras 2015. gada 19. maija ziņojumu “Pārskats par dabas stāvokli Eiropas Savienībā”,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta Izpētes dienesta 2017. gada novembrī veikto īstenošanas novērtējuma pētījumu saistībā ar Septītās vides rīcības programmas īstenošanu (2014–2020), tostarp arī tā pielikuma pētījumu,
 - ņemot vērā 2012. gada 20. aprīļa rezolūciju par Sestās vides rīcības programmas pārskatīšanu un prioritāšu noteikšanu Septītajai vides rīcības programmai — Labāka vide labākai dzīvei (⁷),
 - ņemot vērā Komisijas 2016. gada 22. novembra paziņojumu „Turpmākie pasākumi ilgtspējīgai Eiropas nākotnei. Eiropas rīcība ilgtspējības jomā” (COM(2016)0739),
 - ņemot vērā Konvenciju par bioloģisko daudzveidību (KBD),
 - ņemot vērā Komisijas 2011. gada 20. septembra paziņojumu „Ceļvedis par resursu efektīvu izmantošanu Eiropā” (COM(2011)0571),
 - ņemot vērā Komisijas 2017. gada 29. novembra paziņojumu par pārtikas un lauksaimniecības nākotni (COM(2017)0713),
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu, kā arī 1. panta 1. punkta e) apakšpunktu un 3. pielikumu Priekšsēdētāju konferences 2002. gada 12. decembra lēmumā par procedūru patstāvīgo ziņojumu sagatavošanas atļaujas piešķiršanai,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu (A8-0059/2018),
- A. tā kā 7. VRP nosaka tiesiski saistošus mērķus, kas līdz 2020. gadam ir jāsasniedz vides un klimata pārmaiņu jomā; tā kā tajā arī izklāstīts ilgtermiņa redzējums laikposmam līdz 2050. gadam;
- B. tā kā 7. VRP nav iekļauta starpposma pārskatīšanas klauzula; tā kā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojums par 7. VRP īstenošanu ir iespēja izvērtēt šīs VRP panākumus un sniegt uz pierādījumiem balstītus ieteikumus saistībā ar pašreizējās VRP turpmāko īstenošanu un visām nākamajām VRP; tā kā šajā ziņojumā būtu jāaptver ne tikai labi zināmas problēmas, bet gan daudz plašāks jautājumu loks, un tajā būtu jāiesaka risinājumi, kā sasniegt 7. VRP izvirzītos mērķus;
- C. tā kā Komisija gatavo novērtējuma ziņojumu, kurā galvenā uzmanība tiks pievērsta 7. VRP struktūrai un tās stratēģiskajai nozīmei; tā kā šis ziņojums tiek gatavots, lai jo īpaši pārbaudītu, vai apstiprinātā sistēma palīdz pārdomātā veidā īstenot deviņus prioritāros mērķus;
- D. tā kā ES ir stingri vides tiesību akti, taču problēmas jau ilgu laiku sagādā to vāja un nepilnīga īstenošana; tā kā šo īstenošanas nepilnību dēļ ir apdraudēta ilgtspējīga attīstība, videi un cilvēka veselībai nelabvēlīga ietekme iegūst pārrobežu dimensiju un nopietnas izmaksas rodas gan sabiedrībai, gan ekonomikai; tā kā turklāt šo īstenošanas nepilnību dēļ mazinās uzticēšanās ES;
- E. tā kā virzība uz 2020. gada mērķu īstenošanu līdz šim ir bijusi atšķirīga – maz ticams, ka tiks sasniegts pirmais mērķis (dabas kapitāla aizsardzība), bet iespējams, ka tiks sasniegti daži no otrā mērķa (mazoglekļa ekonomika un resursu efektivitāte) apakšmērķiem; nav skaidrs, vai tiks sasniegts trešais mērķis (ietekmes uz vidi un apdraudējuma cilvēku veselībai mazināšana);
- F. tā kā tādās jomās kā gaisa kvalitāte, vides troksnis un ķīmisko vielu iedarbība joprojām nav pilnībā īstenoti tiesību akti un attiecīgo politikas nostādņu veidošanā netiek integrētas specializētās zināšanas, tas rada nopietnu apdraudējumu veselībai un samazina ES iedzīvotāju dzīves kvalitāti un ilgumu;
- G. tā kā Eiropas Vides aģentūras publicētie jaunākie dati ne tikai apstiprina iepriekšminētās vispārējās tendences attiecībā uz katru tematisko mērķi, bet arī liecina par to, ka dažās jomās progress pat palēninās; tā kā dažos gadījumos, piemēram, attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu emisijām un energoefektivitāti, šīs jaunās tendences nemazina izredzes sasniegt apakšmērķus;

(⁷) OV C 258 E, 7.9.2013., 115. lpp.

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

- H. tā kā patlaban nav skaidrs, vai tiks sasniegts mērķis amonjaka emisiju jomā, un maz ticams, ka tiks sasniegts mērķis novērst produktīvās zemes platību samazināšanos;
- I. tā kā pastāv liela neskaidrība attiecībā uz īstenošanu, jo trūkst rādītāju un esošie rādītāji ir visai ierobežoti; tā kā zināšanu trūkums joprojām kavē panākumus trijos līmeņos: izpratnē par risku, atbilstošas risku pārvaldības un samazināšanas politikas veidošanā un politikas nostādņu efektivitātes uzraudzībā;
- J. tā kā zināšanas bieži vien pastāv, taču netiek izmantotas politikas veidošanā vai arī netiek nodotas personām, kuras atbild par īstenošanu; tā kā bieži to izraisa politiskās gribas trūkums un konkurējošas intereses, kas netiek uzskatītas par saskanīgām ar VRP vai vides politikas mērķu sasniegšanu kopumā; tā kā stabilai ekonomikas izaugsmei ir nepieciešama arī tīra vide;
- K. tā kā, lai sasniegtu šīs programmas mērķus, ir jāuzlabo sinerģija starp augsta līmeņa Savienības politikas nostādņām un VRP;
- L. tā kā dažos līmeņos ir nepietiekams finansējums, lai varētu pienācīgi īstenot 7. VRP; tā kā finansējums ES līmenī dažkārt nespēja sniegt gaidītos rezultātus un daudzos gadījumos to izraisīja nevis naudas trūkums, bet gan slikts finansējuma pārvaldījums;
- M. tā kā 7. VRP darbības joma atbilst pašreizējām vides politikas vajadzībām, lai gan daudzas ieinteresētās personas ieteica pievienot jaunus apakšmērķus nolūkā palielināt šīs programmas nozīmi nākotnē;
- N. tā kā ieinteresētās personas arī pauda vēlmi, lai VRP būtu vienkāršāka un mērķtiecīgāka;
- O. tā kā pastāv vispārējs atbalsts 8. VRP,

Galvenie secinājumi

1. uzskata, ka 7. VRP ir pievienotā vērtība un pozitīva ietekme uz vides politiku ES un dalībvalstu līmenī, kas dod labumu iedzīvotājiem, dabai un ekonomikas dalībniekiem;
2. atgādina, ka 7. VRP ir skaidrs ilgtermiņa redzējums līdz 2050. gadam ar mērķi nodrošināt stabilu vidi ilgtspējīgiem ieguldījumiem un izaugsmei, ņemot vērā mūsu planētas ekoloģiskās iespējas;
3. atzinīgi vērtē iepriekš vērojamas pozitīvās attīstības tendences attiecībā uz daudziem 7. VRP apakšmērķiem un daudzsološās perspektīvas attiecībā uz dažiem 2020. gada mērķiem;
4. tomēr uzsver, ka vēl arvien ir daudz iespēju uzlabojumiem, un aicina Komisiju un dalībvalstu kompetentās iestādes visaugstākajā līmenī palielināt politisko gribu saistībā ar 7. VRP īstenošanu;
5. pauž nožēlu par to, ka, iespējams, netiks sasniegts prioritārais mērķis aizsargāt, saglabāt un paplašināt Savienības dabas kapitālu; turklāt ar bažām norāda, ka ES Bioloģiskās daudzveidības stratēģijas laikam līdz 2020. gadam un Konvencijas par bioloģisko daudzveidību mērķi netiks nesasniegti, ja steidzami netiks īstenoti būtiski papildu centieni;
6. norāda, ka ir gūti zināmi panākumi dažās jomās, kas skar otro prioritāro mērķi, jo īpaši īstenojot ar klimatu un enerģētiku saistītos mērķus; tomēr norāda, ka jāpalielina centieni saistībā ar resursu izmantošanas efektivitāti; atkārtoti norāda uz Ekodizaina direktīvas⁽⁸⁾ un Ekomarkējuma regulas⁽⁹⁾ potenciālu uzlabot produktu ekoloģiskos raksturlielumus un resursu izmantošanas efektivitāti visā to dzīves ciklā, pievērsties arī produktu izturīgumam, remontēšanas, atkārtotas izmantošanas un pārstrādes iespējām, pārstrādātiem materiāliem un produkta aprites ciklam;

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Direktīva 2009/125/EK, ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības ar enerģiju saistītiem ražojumiem (OV L 285, 31.10.2009., 10. lpp.).

⁽⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 25. novembra Regula (EK) Nr. 66/2010 par ES ekomarkējumu (OV L 27, 30.1.2010., 1. lpp.).

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

7. pauž nožēlu, ka netiks sasniegts apakšmērķis līdz 2020. gadam nodrošināt virszemes ūdeņu labu kvalitāti, jo to apgrūtinā pie-sārņojums, ūdensteču pārveidošana un pārmērīgais ūdens patēriņš, jo liels daudzums ūdens tiek novirzīts hidroelektroenerģijas ražo-šanai;

8. uzsver, ka 7. VRP mērķi ir tikai minimālie mērķi un ka ir vajadzīgi būtiski papildu centieni, lai sasniegtu Parīzes nolīguma mēr-ķus un ilgtspējīgas attīstības mērķus (IAM);

9. atgādina, ka gan ES, gan tās dalībvalstis ir parakstījušas Parīzes nolīgumu un līdz ar to apņēmušās īstenot tā mērķus, un ka tās ir iesniegušas nacionāli noteikto devumu, saskaņā ar kuru Savienībā līdz 2030. gadam visās nozarēs ir jāsamazina siltumnīcefekta gāzu emisijas par 40 %; uzsver nepieciešamību pilnībā integrēt 2030. mērķi un ilgtermiņa nulles līmeņa emisiju mērķi visās Savienības poli-tikas jomās un finansēšanas programmās; aicina Komisiju arī turpmāk uzraudzīt klimata un enerģētikas politikas satvara mērķrādītā-jus, ņemot vērā 2018. gada veicinošo dialogu un reizi piecos gados paredzētās globālās izvērtēšanas, un sagatavot gadsimta vidus nulles līmeņa emisiju stratēģiju ES, nodrošinot rentablu virzību uz Parīzes nolīgumā pieņemtā mērķa — panākt nulles līmeņa emisijas — sasniegšanu;

10. norāda, ka pastāv būtiskas neskaidrības par to, vai tiks sasniegti mērķi cilvēka veselības un labklājības jomā; uzsver, ka zināšanu trūkums un ierobežoti rādītāji kavē politikas izstrādi un uzraudzību;

11. atzinīgi vērtē esošās iniciatīvas, kas palīdz samazināt nepilnības zināšanās, tostarp: “Vadītājspēks — Spiediens — Stāvoklis — Iedarbība — Ietekme — Rīcība” (DPSEEA) modeli, lai saprastu ietekmes, kas grauj ekosistēmas pakalpojumus; “cilvēka biomonitori-ringu” (CBM), lai novērtētu indīgo vielu iedarbību uz cilvēku populācijām un to iespējamo ietekmi uz cilvēku veselību, un “ķīmisko vielu monitoringa informācijas platformu” (IPChem);

12. pauž bažas par to, ka specializētās zināšanas un zinātniskie pierādījumi ne vienmēr tiek pilnībā izmantoti politikas veidošanā vai nodoti personām, kas atbild par īstenošanu; uzsver, ka bioenerģija, palmu eļļa, augu aizsardzības līdzekļi, endokrīnās sistēmas dar-bības traucējumu izraisītāji, ĢMO, pārtikas ražošana un patēriņš, pilsētplānošana un projektēšana, gaisa un trokšņa piesārņojums, un pilsētvīdē radītie pārtikas atkritumi ir tikai dažas no jomām, saistībā ar kurām publiskās un politiskās debatēs nav pietiekami ņemti vērā zinātniskie pierādījumi par risku cilvēku veselībai un videi; uzskata, ka atbildīgā politikas veidošanas procesā gadījumos, kad trūkst pietiekamu zinātnisko datu, vajadzētu balstīties uz plašu zinātnisko informāciju un ievērot piesardzības principu; atgādina, cik svarīgi šajā sakarībā ir ES aģentūru sniegtie zinātniskie ieteikumi; uzsver, ka pie ES vides tiesību aktu un politikas īstenošanas pamat-princīpiem pieder arī princips “piesārņotājs maksā”, preventīva darbība un kaitējuma videi novēršana tā rašanās vietā;

13. nosoda Komisijas nespēju ievērot tiesību aktos paredzētos termiņus, lai izstrādātu saskaņotu pieeju uz apdraudējumu pamato-tiem kritērijiem, ko izmanto endokrīnās sistēmas traucējumus izraisošo vielu noteikšanai, un lai pārskatītu Regulu (EK) Nr. 1223/2009⁽¹⁰⁾ (turpmāk — “Kosmētikas līdzekļu regula”) attiecībā uz endokrīnās sistēmas traucējumus izraisošajām vielām; aicina Komisiju nekavējoties pārskatīt Kosmētikas līdzekļu regulu attiecībā uz endokrīnās sistēmas traucējumus izraisošajām vielām; pauž nožēlu par to, ka nespēja panākt pietiekamu progresu attiecībā uz endokrīnās sistēmas traucējumus izraisošajām vielām rada apdraudējumu iedzīvotāju veselībai un kavē sasniegt 7. VRP trešo prioritāro mērķi;

14. pauž nožēlu par progresu trūkumu, izstrādājot Savienības netoksiskas vides stratēģiju, veicinot netoksisku materiālu aprites ciklus un mazinot pakļaušanu kaitīgo vielu, tostarp produktu sastāvā esošu ķīmisko vielu, iedarbībai; uzsver, ka ir jāpieliek vairāk pūļu, lai nodrošinātu, ka līdz 2020. gadam visas attiecīgās vielas, kas rada ļoti lielas bažas, tostarp vielas ar endokrīno sistēmu graujošām īpašībām, tiek iekļautas REACH regulas kandidātvielu sarakstā, kā tas paredzēts 7. VRP; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka visos attiecīgajos Savienības tiesību aktos pēc iespējas ātrāk tiek efektīvi reglamentēta ķīmisko vielu kombinētā ietekme, īpašu uzmanību pievēršot apdraudējumam, ko rada bērnu pakļaušana bīstamu vielu iedarbībai; atzinīgi vērtē Komisijas stratēģiju attiecībā uz plastmasu un aicina to ātri īstenot; šajā sakarībā atkārtoti uzsver, ka, lai nodrošinātu stabilu otrreizējo izejvielu tirgus darbības attīs-tību, ir jāveicina netoksisku materiālu aprites cikli;

⁽¹⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 30. novembra Regula (EK) Nr. 1223/2009 par kosmētikas līdzekļiem (OV L 342, 22.12.2009., 59. lpp.).

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

15. uzsver to, ka vides apsvērumu integrācijas trūkums citās politikas jomās ir viens no galvenajiem iemesliem, kādēļ vides tiesību aktu un politikas īstenošana ir nepilnīga; uzskata, ka, lai sasniegtu 7. VRP mērķus, svarīgi ir uzlabot sinerģiju starp citiem augsta līmeņa ES politikas instrumentiem (piemēram, kopējo lauksaimniecības politiku (KLP), kopējo zivsaimniecības politiku (KZP), struktūrfondiem un kohēzijas politiku) un saskaņotību starp augsta līmeņa politiskajām prioritātēm; prasa, lai Komisija un Padome, visās to struktūrās, uzlabotu politikas koordinēšanu un 7. VRP mērķu integrēšanu; turklāt uzsver, ka augsta līmeņa instrumentos, tostarp Eiropas pusgadā, ir jāintegrē visi neatrisinātie 7. VRP aspekti;

16. uzsver, ka iespējas izveidot jaunus finanšu mehānismus bioloģiskās daudzveidības saglabāšanai nolūkā sasniegt 2020. gada mērķus ir ierobežotas pašreizējās daudzgadu finanšu shēmas (DFS) grafika dēļ; šajā sakarībā prasa pašreizējās daudzgadu finanšu shēmas ietvaros maksimāli izmantot pieejamos resursus, tostarp LIFE, KLP un struktūrfondus, un aicina nākamajā DFS iekļaut jaunus finanšu mehānismus bioloģiskās daudzveidības saglabāšanai;

17. atzinīgi vērtē uzlabojumus KZP un kohēzijas politikā, kuri ir palielinājuši saskaņotību ar 7. VRP; tomēr pauž nožēlu par to, ka — neraugoties uz uzlabojumiem reglamentējošajos noteikumos — KZP joprojām cieš no nepareizas īstenošanas; atgādina par to, cik svarīgi ir veselīgi zivju krājumi;

18. atzīst, ka KLP arvien vairāk ir integrējusi vides aizsardzības apsvērumus, tomēr joprojām rada grūtības VRP mērķu sasniegšanai, jo īpaši saistībā ar resursietilpīgu ražošanu un bioloģisko daudzveidību; atgādina, ka KLP ir sarežģīts uzdevums — novērst vides degradāciju, ko izraisa nepiemērotas lauksaimniecības prakses (piemēram, ilgtnespējīga biodegviela), ilgtnespējīga intensīva lauksaimniecība un zemju neapsaimniekošana, vienlaikus nodrošinot arvien pieaugošajam pasaules iedzīvotāju skaitam labākas kvalitātes pārtiku un lauksaimniecības izejvielas lielākā daudzumā; uzsver, cik svarīgas un nepieciešamas ir turpmākas iniciatīvas un atbalsts videi draudzīgām un ilgtspējīgām lauksaimniecības metodēm, tostarp augsecai un slāpekli piesaistošiem kultūraugiem, un ka risinājuma meklējumos ir jāņem vērā lauksaimniecība un lauksaimnieki;

19. uzsver, ka reformētās KLP galvenajām prioritātēm vajadzētu būt vērstām uz to, lai ilgtermiņā aizsargātu un uzlabotu pārtikas nodrošinājumu, novēršot kaitējumu videi un virzoties uz ilgtspējīgu pārtikas sistēmu, kas garantē patērētājiem pārtiku par pieņemamām cenām; uzsver, ka šos mērķus var sasniegt, tikai īstenojot dabas resursu ilgtspējīgu apsaimniekošanu un politikas pasākumus, kas nodrošina ekosistēmu aizsardzību;

20. atgādina, ka saistībā ar klimata pārmaiņām un pasaules iedzīvotāju skaita palielināšanos arvien lielākais pieprasījums pēc uztura, kas ir bagāts ar dzīvnieku olbaltumvielām, rada ievērojamu vides slodzi lauksaimniecības zemēm un arvien trauksmīgākajām ekosistēmām; vēl uzsver, ka uzturs, kas satur pārmērīgu daudzumu dzīvnieku tauku, arvien vairāk tiek saistīts ar neinfekcijas slimību izplatīšanos;

21. atgādina par Komisijas 2016. gadā pausto apņemšanos integrēt IAM visās ES politikas nostādnēs un iniciatīvās; atzīst, ka šai apņemšanai trūkst skaidras stratēģijas un konkrētu priekšlikumu saistībā ar institucionālo struktūru un pārvaldības sistēmu, lai nodrošinātu IAM integrēšanu ES politikas nostādnēs, tiesību aktu priekšlikumos, īstenošanā un izpildē; uzskata, ka ir svarīgi, lai ES kā viena no pirmajām būtu pilnībā apņēmusies sasniegt 2030. gada programmas un ilgtspējīgas attīstības mērķus; turklāt uzsver, ka 7. VRP ir būtisks instruments IAM īstenošanai;

22. norāda uz dzeramā ūdens augsto kvalitāti ES; sagaida, ka tiks pārskatīta Direktīva 98/83/EK⁽¹⁾ ("Dzeramā ūdens direktīva"), lai šim tiesiskajam regulējumam sniegtu vajadzīgos atjauninājumus; mudina Komisiju un dalībvalstis vēl vairāk integrēt ES ūdens resursu politikas mērķus citās VRP ietilstošajās nozaru politikas jomās, jo īpaši KLP;

23. atzinīgi vērtē uzlabojumus, ko deva daži ES finansēti projekti, taču pauž nožēlu par neizmantotajām iespējām nodrošināt labākus rezultātus, kā to norādīja Eiropas Revīzijas palāta (ERP); uzsver, ka DFS pēc 2020. gada jābūt vērstai uz ilgtspējīgu attīstību un vides politikas iekļaušanu visos finansēšanas mehānismos un budžeta pozīcijās; uzsver nepieciešamību palielināt zaļās investīcijas, inovāciju un ilgtspējīgu izaugsmi, izmantojot jaunus finansēšanas instrumentus, gan publiskā, gan privātā sektora, un dažādas pieejas attiecībā uz pašreizējo investīciju politiku, piemēram, pakāpeniski pārtraucot videi kaitīgu subsīdiju piešķiršanu, lai sasniegtu 7. VRP ilgtermiņa redzējumu; uzskata, ka uz visiem ES strukturālajiem un investīciju fondiem būtu jāattiecinā skaidri definēti ilgtspējas kritēriji un jāizvirza uz rezultātiem balstīti mērķi; prasa efektīvāk un mērķtiecīgāk izmantot pašreizējo DFS un kohēzijas un reģionālās attīstības politikai piešķirtos līdzekļus, kā arī steidzami pievērsties Revīzijas palātas minēto problēmu risināšanai; aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt to, ka arī turpmāk tiks iezīmēti un, iespējams, arī palielināti ES budžeta resursi ar vidi un klimata pārmaiņām saistītajiem pasākumiem;

⁽¹⁾ Padomes 1998. gada 3. novembra Direktīva 98/83/EK par dzeramā ūdens kvalitāti (OV L 330, 5.12.1998., 32. lpp.).

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

24. pauž nožēlu par pastāvīgajiem trūkumiem, kas saistīti ar komunālo notekūdeņu attīrīšanu dažādos Eiropas reģionos; uzsver potenciālu, kāds piemīt notekūdeņu attīrīšanai un atkārtotai izmantošanai, lai mazinātu ūdens nepietiekamības situācijas, samazinātu ūdens tiešu ņemšanu, ražotu biogāzi un nodrošinātu labāku ūdens resursu pārvaldību, jo īpaši, izmantojot to lauksaimniecības zemju apūdeņošanai; gaida priekšlikumu tiesību aktam par notekūdeņu atkārtotu izmantošanu, ko Komisija iesniegs 2018. gada sākumā;

25. norāda, ka vislielākie vides apdraudējumi veselības visskaidrāk ir vērojami pilsētu teritorijās, bet tie ietekmē arī perifērās zonas un piepilsētu aglomerācijas, un vēl norāda, ka saskaņā ar aplēsēm 2020. gadā 80 % iedzīvotāju dzīvos pilsētu un piepilsētu teritorijās; uzsver, ka gaisu piesārņojošo vielu emisijas apvienojumā ar nepietiekamu plānošanu un infrastruktūru rada būtisku kaitējumu ekonomikai, sabiedrībai, tās veselībai un videi; norāda, ka gaisa piesārņojums jau tagad izraisa vairāk nekā 400 000 priekšlaicīgas nāves gadījumu ES ⁽¹²⁾ un ka ar veselību saistītās ārējās izmaksas svārstās no EUR 330 miljardiem līdz EUR 940 miljardiem;

26. norāda, ka vismaz 10 000 priekšlaicīgas nāves gadījumu ES ir izraisījušas ar troksni saistītas slimības un ka 2012. gadā apmēram ceturtdaļa ES iedzīvotāju bija pakļauta trokšņa līmeņiem, kas pārsniedz robežvērtības; aicina dalībvalstis par prioritāti noteikt trokšņu līmeņu novērtēšanu saskaņā ar Direktīvu 2002/49/EK ⁽¹³⁾, lai nodrošinātu, ka tiek ievērotas iekšējās un āra videi piemērojamās robežvērtības;

27. atzinīgi vērtē panākumus, samazinot dažu atmosfēru piesārņojošo vielu daudzumu, jo īpaši pilsētu teritorijās, bet pauž nožēlu par to, ka nav atrisinātas pastāvīgās problēmas saistībā ar apkārtējā gaisa kvalitāti, kuru būtiski negatīvi ietekmē autotransporta un lauksaimniecības radītās emisijas; atzīst, ka mobilitātes tiesību aktu kopums, ar ko Komisija iepazīstināja 2017. gada novembrī, un Eiropas mazemisiņu mobilitātes stratēģija, kas tika iesniegta 2016. gadā, varētu veicināt pāreju uz mazemisiņu mobilitāti Savienībā;

28. atzinīgi vērtē panākumus, kas gūti saistībā ar aprites ekonomikas tiesību aktu kopumu; mudina visas iesaistītās puses centties panākt vienošanos ar vērienīgiem mērķiem;

Ieteikumi

29. aicina dalībvalstis novērtēt savus panākumus virzībā uz 7. VRP mērķu īstenošanu un vajadzības gadījumā pārorientēt savas darbības; mudina dalībvalstis darīt šos rezultātus publiski pieejamus;

30. aicina Komisiju nodrošināt, ka visos jaunajos tiesību aktu priekšlikumos ir pilnībā ņemti vērā 7. VRP mērķi un pasākumi;

31. aicina Komisiju nodrošināt, ka ES tiesību aktu vides jomā īstenošanas novērtēšanā aktīvi iesaistās pilsoniskās sabiedrības organizācijas;

32. prasa attiecīgajām ES iestādēm un aģentūrām par prioritāti noteikt pētniecību un novērst zināšanu trūkumu šādās jomās: vides robežvērtības (kritiskie punkti), aprites ekonomikas paradigma, ķīmisko vielu kombinētā ietekme, nanomateriāli, bīstamības noteikšanas metodes, plastmasas mikrodaļiņu ietekme, mijiedarbība starp sistēmiskajiem riskiem un citiem veselības determinantiem, augsnes un zemes izmantojums un invazīvās svešzemju sugas;

33. atzinīgi vērtē Vides politikas īstenošanas pārskatu (EIR), uzskatot to par mehānismu, kas palīdz labāk īstenot ES vides tiesību aktus un politikas nostādni un var uzlabot 7. VRP īstenošanas uzraudzību, kā tas jau uzsvērts Parlamenta 2017. gada 16. novembra rezolūcijā par ES Vides politikas īstenošanas pārskatu; uzskata, ka EIR sagatavošanā būtu pilnībā jāiesaista visas attiecīgās ieinteresētās personas, tostarp pilsoniskā sabiedrība, un tam būtu jāaptver visi VRP tematisko prioritāšu mērķi;

34. aicina Savienību un dalībvalstis ātri un pilnībā atteikties no videi kaitīgām subsīdijām;

35. aicina Komisiju un dalībvalstis pastiprināt un koordinēt centienus veicināt alternatīvu testēšanas metožu, kurās neizmanto dzīvniekus, izstrādi un apstiprināšanu, lai šīs metodes palīdzētu sasniegt 7. VRP piekto prioritāro mērķi;

⁽¹²⁾ EVA 2017. gada 11. oktobra ziņojums Nr. 13/2017 "Gaisa kvalitāte Eiropā 2017. gadā".

⁽¹³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 25. jūnija Direktīva 2002/49/EK par vides trokšņa novērtēšanu un pārvaldību (OV L 189, 18.07.2002., 12. lpp.).

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

36. mudina Komisiju un dalībvalstis darīt vairāk, lai uzlabotu ES vides politikas nostādņu kognitīvo un zinātnisko bāzi, palielinot datu pieejamību iedzīvotājiem un veicinātu sabiedrības iesaistīšanos zinātniskajā pētniecībā;
37. aicina ES iestādes un valstu un reģionu valdības, veicot un uzraugot politikas pasākumus, vajadzības gadījumā pilnībā izmantot pieejamās speciālās zināšanas par riskiem videi un cilvēka veselībai;
38. aicina Eiropas Savienībā uzlabot pesticīdu atļauju piešķiršanas sistēmu, pamatojoties uz salīdzinoši izvērtētiem zinātniskiem pētījumiem un pilnīgu pārredzamību attiecībā uz cilvēkiem, videi un veselībai radīto apdraudējumu; aicina uzlabot pesticīdu uzraudzības standartus un pesticīdu pielietojuma samazināšanas mērķus; ņem vērā Komisijas 2017. gada 12. decembra paziņojumu par Eiropas pilsoņu iniciatīvu "Aizliegt glifosātu un aizsargāt no kaitīgiem pesticīdiem gan cilvēkus, gan vidi" (C(2017)8414);
39. aicina piešķirt pietiekamus materiālos resursus un cilvēkresursus, lai ES aģentūras var veikt savus uzdevumus un sniegt labākus zinātniskos datus, analīzi un pierādījumus;
40. aicina Komisiju nodrošināt, ka līdz 2020. gadam tiek noteikti ilgtermiņa pasākumi nolūkā sasniegt netoksiskas vides mērķi;
41. aicina atbilstīgās ES aģentūras un Komisiju palielināt progresu uzraudzībai izmantoto rādītāju skaitu un kvalitāti; aicina Komisiju un dalībvalstis sadarboties jaunu datu sagatavošanā un vākšanā, lai radītu jaunus rādītājus un uzlabot jau esošos;
42. prasa īstenošanas jautājumu padarīt par periodisku elementu triju prezidentvalstu prioritātēs un programmās, vismaz reizi gadā to apspriežot Vides padomes sanāksmē, varbūt pat īpašas Īstenošanas padomes sastāvā, un papildus izveidot vēl vienu forumu, kura darbā piedalītos arī Parlaments un Reģionu komiteja; prasa apvienotajās Padomes sanāksmēs izskatīt pārnozaru, horizontāla rakstura jautājumus un kopīgās problēmas, kā arī jaunas problēmas, kas saistītas ar iespējamu pārrobežu ietekmi;
43. aicina nekavējoties paātrināt ES bioloģiskās daudzveidības stratēģijas pilnīgu īstenošanu;
44. aicina infrastruktūras projektos, jo īpaši tajos, kas saistīti ar *TEN-T*, pilnībā ņemt vērā vides ietekmi reģionālā un projektu līmenī; norāda, ka būtiska nozīmē ir arī saskaņotībai starp dažādām vides politikas nostādņām; uzsver, ka, īstenojot infrastruktūras projektus atjaunojamās hidroelektroenerģijas un jūras enerģijas ražošanas jomā, ir svarīgi ņemt vērā bioloģisko un vides daudzveidību;
45. mudina dalībvalstis pielikt lielākas pūles, lai saglabātu saldūdens rezervju izmantošanu un integritāti, ņemot vērā nenoteiktību saistībā ar iespēju panākt 7. VRP noteiktā attiecīgā apakšmērķa īstenošanu; aicina dalībvalstis prioritārā kārtā novērst virszemes ūdeņu slikto stāvokli, jo šajā jomā izvirzītie mērķi līdz 2020. gadam diez vai tiks sasniegti; aicina dalībvalstu kompetentās iestādes novērst spiedienu uz ūdenstilpēm, likvidējot ūdeņu piesārņojuma iemeslus to rašanās vietās, nosakot apgabalus, kuros ir aizliegts izmantot ūdeni hidroenerģijas ražošanai, un nodrošināt ekoloģiskās plūsmas uzturēšanu upēs; aicina Komisiju nekavējoties izstrādāt atbilstības novērtējumu upju baseinu apsaimniekošanas otrā cikla plāniem, ko dalībvalstis pieņēmušas saskaņā ar Ūdens pamatdirektīvu;
46. mudina turpināt KLP reformu nolūkā saskaņot pārtikas ražošanas sistēmu ar vides politikas mērķiem, tostarp bioloģiskās daudzveidības mērķiem, lai garantētu pārtikas nodrošinājumu pašlaik un nākotnē; uzsver, ka ir nepieciešama pārdomāta lauksaimniecības politika, kurai raksturīga stingra apņemšanās nodrošināt sabiedriskos labumus un ekosistēmu pakalpojumus, kas saistīti ar augšni, ūdeni, bioloģisko daudzveidību, gaisa kvalitāti, klimata politiku un lauku ainavām; prasa īstenot integrētu politiku ar mērķtiecīgāku un vērienīgāku, bet arī elastīgāku pieeju, kurā atbalsta piešķiršana lauksaimniecības nozarei ir saistīta gan ar pārtikas nodrošinājumu, gan ar rezultātu vides jomā nodrošināšanu; aicina dalībvalstis atzīt agromežsaimniecībā izmantojamās teritorijas par ekoloģiski nozīmīgām platībām saskaņā ar 46. pantu Regulā (ES) Nr. 1307/2013⁽¹⁴⁾; aicina Komisiju nodrošināt, ka jebkurā turpmākajā KLP pārskatīšanā pienācīgs atbalsts tiek sniegts videi labvēlīgām lauksaimniecības praksēm;

⁽¹⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1307/2013, ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 637/2008 un Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 (OV L 347, 20.12.2013., 608. lpp.).

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

47. aicina dalībvalstis un Komisiju palielināt vides problēmu risinājumu īstenošanu, jo īpaši gadījumos, kad tehniski risinājumi ir pieejami, bet vēl nav pilnībā ieviesti, piemēram, saistībā ar amonjaka samazināšanu lauksaimniecībā;

48. aicina Komisiju ievērojami uzlabot VRP mērķu sasniegšanai paredzēto ES līdzekļu apjomu, izlietojumu un administrēšanu; aicina uzlabot uzraudzību, pārredzamību un pārskatatbildību; prasa ES budžetā integrēt klimata un citas vides problēmas;

49. aicina Komisiju nekavējoties izstrādāt vispārēju, visaptverošu stratēģiju attiecībā uz IAM īstenošanu ES, aptverot visas politikas jomas un iekļaujot pārskatīšanas mehānismu, lai novērtētu īstenošanas gaitu; prasa Komisijai paredzēt IAM pārbaudi visām jaunajām politikas nostādnēm un tiesību aktiem un IAM īstenošanā nodrošināt pilnīgu politikas nostādņu saskaņotību;

50. aicina Komisiju, izmantojot visus tās rīcībā esošos instrumentus, piemēram, pienākumu neizpildes procedūras, nodrošināt spēkā esošo ES tiesību aktu īstenošanu un to, ka dalībvalstis pilnībā ievēro 7. VRP mērķus;

51. atzinīgi vērtē Revīzijas palātas sagatavotos īpašos ziņojumus un veiktās lietderības revīzijas un aicina Revīzijas palātu turpināt analizēt citas ar VRP saistītās jomas, kuras līdz šim darba programmā vēl nav bijušas iekļautas;

52. aicina Komisiju un dalībvalstu kompetentās iestādes sniegt pienācīgus norādījumus, lai ES fondi būtu pieejamāki, tostarp vietēja mēroga projektiem, it īpaši attiecībā uz zaļo infrastruktūru, bioloģisko daudzveidību, kā arī Putnu direktīvu un Dzīvotņu direktīvu;

53. aicina dalībvalstis nodrošināt tiesību aktu gaisa kvalitātes jomā pilnīgu īstenošanu; aicina reģionālās iestādes izveidot atbalsta sistēmu, jo īpaši attiecībā uz pilsētplānošanu un vietējās politikas veidošanu, lai visās teritorijās, it sevišķi visvairāk skartajās teritorijās, uzlabotu rezultātus veselības aizsardzības jomā;

54. mudina kompetentās valsts un reģionālās iestādes pieņemt plānus, kas ietvertu ticamus pasākumus ar mērķi pilnībā atrisināt problēmu saistībā ar to, ka tiek pārkāptas ES tiesību aktos noteiktās dienas un gada robežvērtības sīko un īpaši sīku daļiņu daudzumam aglomerācijās, kurās gaisa kvalitāte ir slikta; uzsver, ka tas ir būtiski, lai sasniegtu 7. VRP otro, trešo un astoto prioritāro mērķi;

55. ierosina šādus pasākumus, lai uzlabotu gaisa kvalitāti pilsētu teritorijās: izveidot zema emisijas līmeņa zonas; veicināt automobiļu koplietošanu un kopbraukšanas iespējas un pakalpojumus; pakāpeniski atcelt nodokļu priekšrocības stipri piesārņojošiem transportlīdzekļiem; ieviest „mobilitātes budžetus” darbiniekiem kā alternatīvu dienesta automašīnām; piemērot stāvvietu politiku, kas samazinātu satiksmes intensitāti pārslogotajās zonās; uzlabot infrastruktūru, lai mudinātu cilvēkus braukt ar velosipēdu, un palielināt multimodālos savienojumus, kā arī uzlabot velosipēdistu drošību; izveidot gājēju zonas;

56. aicina attiecīgos pārvaldības līmeņos uzlabot pilsētu plānošanu un attīstību, lai pēc iespējas ātrāk pielāgotu infrastruktūru elektrotransportlīdzekļiem un ekoloģiski tīriem transportlīdzekļiem, piemēram, uzstādot uzlādes infrastruktūru, un nodrošinātu tādu ieguvumus vides un veselības aizsardzības jomā, kā, piemēram, samazinātu “siltuma salu” efektu un palielinātu fizisko aktivitāti, piemēram, paplašinot zaļo infrastruktūru un atjaunojot pamestos un izpostītos rūpniecības rajonus; atzīst, ka šie pasākumi uzlabotu gaisa kvalitāti, novērstu slimības un priekšlaicīgu mirstību, ko izraisījis piesārņojums, un veicinātu progresu virzībā uz bezemisiju mobilitāti;

57. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt godīgu konkurenci starp dažādiem transporta veidiem un pāreju uz ilgtspējīgiem transporta veidiem;

58. aicina Komisiju, vēlākais līdz 2019. gadam, nākt klajā ar vispārējo Savienības vides rīcības programmu laikposmam pēc 2020. gada, kā noteikts LESD 192. panta 3. punktā; uzsver, cik svarīga, uzraugot ES politiku, ir pārredzamība un demokrātiska pārskatatbildība; tādēļ uzsver, ka nākamajā VRP būtu jāiekļauj izmērāmi, uz rezultātiem balstīti vidusposma mērķi;

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

59. aicina nākamo Komisiju nākamajā likumdošanas posmā par prioritāti uzskatīt ilgtspējīgu attīstību, vides un klimata aizsardzību kopumā, kā arī 7. VRP, bet jo īpaši nākamās 8. VRP mērķus;

o

o o

60. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Eiropas Revīzijas palātai, Eiropas Vides aģentūrai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

P8_TA(2018)0101

Dzimumu līdztiesība plašsaziņas līdzekļu nozarē Eiropas Savienībā**Eiropas Parlamenta 2018. gada 17. aprīļa rezolūcija par dzimumu līdztiesību plašsaziņas līdzekļu nozarē Eiropas Savienībā (2017/2210(INI))**

(2019/C 390/03)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 11. un 23. pantu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2. pantu un 3. panta 3. punkta otro daļu un Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 8. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīvu 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 10. marta Direktīvu 2010/13/ES par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu (Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīva) ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 26. aprīļa priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par darba un privātās dzīves līdzsvaru vecākiem un aprūpētājiem, un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 2010/18/ES (COM(2017)0253),
- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu par trešo vidēja termiņa Kopienas rīcības programmu par sieviešu un vīriešu iespēju vienlīdzību (1991–1995) (COM(90)0449),
- ņemot vērā Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju 1995. gada 5. oktobra rezolūciju par sievietes un vīrieša tēla atveidi reklāmās un plašsaziņas līdzekļos ⁽³⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2000. gada 7. jūnija paziņojumu “Ceļā uz Kopienas pamatstratēģiju dzimumu līdztiesības jomā (2001–2005)” (COM(2000)0335),
- ņemot vērā Padomes 2008. gada 9. jūnija secinājumus par dzimumu stereotipu izskaušanu sabiedrībā,
- ņemot vērā Padomes 2013. gada 24. jūnija secinājumus par sieviešu kā lēmumu pieņēmēju lomas palielināšanu plašsaziņas līdzekļos,
- ņemot vērā Eiropas Dzimumu līdztiesības paktu (2011.–2020. gads), ko Padome pieņēma 2011. gada martā,
- ņemot vērā 2006. gada 1. marta Ceļvedi sieviešu un vīriešu līdztiesībā 2006–2010 (COM(2006)0092),
- ņemot vērā 2010. gada 21. septembra Sieviešu un vīriešu līdztiesības stratēģiju 2010.–2015. (COM(2010)0491),
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2015. gada 3. decembra darba dokumentu “Stratēģiskā iesaiste dzimumu līdztiesības jomā 2016.–2019. gadam” (SWD(2015)0278),
- ņemot vērā 1997. gada 25. jūlija rezolūciju par sieviešu diskrimināciju reklāmā ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 3. septembra rezolūciju par to, kā tirdzniecība un reklāma ietekmē sieviešu un vīriešu līdztiesību ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ OV L 204, 26.7.2006., 23. lpp.⁽²⁾ OV L 95, 15.4.2010., 1. lpp.⁽³⁾ OV C 296, 10.11.1995., 15. lpp.⁽⁴⁾ OV C 304, 6.10.1997., 60. lpp.⁽⁵⁾ OV C 295E, 4.12.2009., 43. lpp.

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

- ņemot vērā 2013. gada 12. marta rezolūciju par dzimumu stereotipu izskaušanu Eiropas Savienībā ⁽⁶⁾,
 - ņemot vērā 2016. gada 28. aprīļa rezolūciju par dzimumu līdztiesību un sieviešu iespēju palielināšanu digitālajā laikmetā ⁽⁷⁾,
 - ņemot vērā 2016. gada 13. septembra rezolūciju par darba un privātās dzīves līdzsvaram labvēlīgu darba tirgus apstākļu izveidi ⁽⁸⁾,
 - ņemot vērā 2016. gada 15. septembra rezolūciju par Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvas 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju (Nodarbinātības vienlīdzības direktīva), piemērošanu ⁽⁹⁾,
 - ņemot vērā 2017. gada 14. jūnija rezolūciju par nepieciešamību pēc ES stratēģijas no dzimuma atkarīgas pensiju atšķirības izbeigšanai un novēršanai ⁽¹⁰⁾,
 - ņemot vērā 2017. gada 4. jūlija rezolūciju par darba apstākļiem un nestabilu nodarbinātību ⁽¹¹⁾,
 - ņemot vērā 2017. gada 3. oktobra rezolūciju par sieviešu ekonomisko iespēju palielināšanu privātajā un publiskajā sektorā ES ⁽¹²⁾,
 - ņemot vērā 2017. gada 26. oktobra rezolūciju par seksuālās uzmākšanās un izmantošanas apkarošanu Eiropas Savienībā ⁽¹³⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Padomes Ministru komitejas 2013. gada 10. jūlija ieteikumu par dzimumu līdztiesību un plašsaziņas līdzekļiem,
 - ņemot vērā Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas 2002. gada 24. aprīļa Ieteikumu Nr. 1555 par sievietes tēla atveidi plašsaziņas līdzekļos,
 - ņemot vērā Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas 2007. gada 26. jūnija Ieteikumu Nr. 1799 par sievietes tēla atveidi reklāmā,
 - ņemot vērā Eiropas Padomes Ministru komitejas 2017. gada 27. septembra ieteikumu par dzimumu līdztiesību audiovizuālajā nozarē,
 - ņemot vērā Eiropas Dzimumu līdztiesības institūta (EIGE) 2013. gada pētījumu “*Review of the implementation of the Beijing Platform for Action in the EU Member States: Women and the Media – Advancing gender equality in decision-making in media organisations*” (“Pārskats par Pekinas rīcības platformas īstenošanu ES dalībvalstīs: sievietes un plašsaziņas līdzekļi — dzimumu līdztiesības palielināšana lēmumu pieņemšanā plašsaziņas līdzekļu organizācijās”),
 - ņemot vērā Pekinas deklarāciju un rīcības platformu, kā arī tās pielikumus, kas 1995. gada septembrī pieņemti ceturtajā Pasaules sieviešu konferencē,
 - ņemot vērā Eiropas Padomes 2013. gada ziņojumu “Plašsaziņas līdzekļi un sievietes tēls”,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas ziņojumu un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinumu (A8-0031/2018),
- A. tā kā sieviešu un vīriešu līdztiesība ir viens no Līgumos ietvertiem Eiropas Savienības pamatprincipiem, piem., LESD 8. pantā, kurā teikts, ka veicot savas darbības, Savienība tiecas novērst nevienlīdzību starp sievietēm un vīriešiem un sekmēt vienlīdzību; tā kā ES dzimumu līdztiesības veicināšanas politika ir ļāvusi uzlabot daudzu Eiropas iedzīvotāju dzīvi;

⁽⁶⁾ OV C 36, 29.1.2016., 18. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 66, 21.2.2018., 44. lpp.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0338.

⁽⁹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0360.

⁽¹⁰⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0260.

⁽¹¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0290.

⁽¹²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0364.

⁽¹³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0417.

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

- B. tā kā plašsaziņas līdzekļi ir ceturta vara, tiem ir spēja ietekmēt un, galu galā, veidot sabiedrisko domu; tā kā plašsaziņas līdzekļi ir viens no demokrātisku sabiedrību stūrakmeņiem un tāpēc tiem ir pienākums nodrošināt informācijas brīvību, viedokļu daudzveidību un plašsaziņas līdzekļu plurālismu, veicināt cilvēka cieņas ievērošanu un apkarot visu veidu diskrimināciju un nelīdztiesību, cita starpā attēlojot daudzveidīgus sociālo lomu modeļus; tā kā tādēļ tas jādara zināms plašsaziņas līdzekļu organizācijām;
- C. tā kā ceturtajā Pasaules sieviešu konferencē, kas notika Pekinā 1995. gadā, tika atzīta sieviešu un plašsaziņas līdzekļu saiknes nozīme sieviešu un vīriešu līdztiesības panākšanā, un Pekinas rīcības platformā tika iekļauti divi stratēģiski mērķi:
- a) palielināt sieviešu līdzdalību un viņu iespējas paust viedokli un pieņemt lēmumus plašsaziņas līdzekļos un ar plašsaziņas līdzekļu un jauno komunikācijas tehnoloģiju palīdzību;
 - b) veicināt līdzsvarotu un no stereotipiem brīvu sieviešu attēlošanu plašsaziņas līdzekļos;
- D. tā kā veids, kā sievietes un vīrieši tiek attēloti plašsaziņas līdzekļos, var radīt nevienlīdzīgu attēlojumu dažādos kontekstos, tostarp politiskā, ekonomiskā, sociālā, akadēmiskā, reliģiskā, kultūras un sporta kontekstā, vīriešus attēlojot galvenokārt aktīvās sociālajās lomās, bet sievietes — pasīvākās lomās; tā kā no visiem stereotipiem, kas ietekmē sieviešu un vīriešu tēlu, pats izplatītākais ir sievietes ķermeņa seksualizācija, ko visnepārprotamāk var saskatīt bulvārpresē un reklāmas jomā; tā kā vardarbības erotizēšana un sieviešu kā objektu atspoguļojums plašsaziņas līdzekļos negatīvi ietekmē cīņu par vardarbības pret sievietēm izskaušanu; tā kā dzimumu stereotipi bieži vien tiek kombinēti ar citiem stereotipiem, kas saistīti ar diskrimināciju jebkādu iemeslu dēļ;
- E. tā kā plašsaziņas līdzekļi būtiski ietekmē ar dzimumu saistītas kultūras normas un to, kā veidojas un attīstās ar sievietēm un vīriešiem saistītais sociālais attēlojums, un tā kā tie ietekmē auditoriju ar stereotipizētiem ķermeņa attēliem un idejām par vīrišķību un sievišķību, piemēram, sieviešu attēlojums reklāmas jomā un veids, kā produkti sasniedz iespējamus patērētājus, tiecas nostiprināt tradicionālās dzimumu normas; tā kā gadījumos, kad plašsaziņas līdzekļi turpina stereotipizēti attēlot sievietes un vīriešus, tostarp personas, kas ir LGBTI, cilvēki bieži vien uztver šo attēlojumu kā leģitīmu, tādējādi raisīt viņos jebkādas šaubas ir sarežģīti vai neiespējami;
- F. tā kā mūsdienu sabiedrībā reklāmas nozarei ir būtiska loma plašsaziņas līdzekļu vides izveidē, jo reklāmas nozarē komunikācija notiek, izmantojot attēlus un idejas, kas mūsos izsauc emocijas un tādējādi var veidot mūsu vērtības, attieksmi un pasaules uztveri; tā kā, izplatot izkropļotu dzimumu atveidojumu, reklāmā var parādīties seksisms un tā var vairo diskriminējošu praksi; tā kā reklāmas var uzskatīt par diskriminējošām vai tādām, kurās ir seksisma pazīmes, ja kāds no dzimumiem ir atveidots pazemojošā un aizskarošā veidā vai kā mazāk spējīgs, mazāk inteliģents vai mazvērtīgāks;
- G. tā kā jaunās tehnoloģijas pārveido tradicionālos plašsaziņas līdzekļu uzņēmējdarbības modeļus; tā kā audiovizuālā nozare ir ārkārtīgi svarīga nozare ekonomiskās vērtības ziņā, jo Eiropas Savienībā tajā tieši nodarbināto skaits ir vairāk nekā viens miljons cilvēku; tā kā jauno tiešsaistes komunikāciju un multimediju sistēmu dēļ ir jāizdara nepieciešamie pielāgojumi attiecībā uz pārraudzības pasākumiem valsts līmenī, kā arī pašregulēšanas shēmām, neskarot sarunu par Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīvu iznākumu;
- H. tā kā, lai gūtu pilnīgu un daudzšķautņainu ainu par visiem sociālās realitātes aspektiem, būtu vienādi jāņem vērā gan sieviešu, gan vīriešu perspektīva; tā kā ir svarīgi nezaudēt sieviešu potenciāla un prasmju aspektu, sniedzot informāciju, faktus un viedokļus par grūtībām, ar kurām sievietes saskaras plašsaziņas līdzekļu nozarē, vienlaikus atzīstot, ka sievietes nevar uzskatīt par homogēnu grupu;
- I. tā kā ir jāpanāk izmaiņas attiecībā uz negatīvu un pazemojošu sieviešu atveidojumu plašsaziņas līdzekļu komunikācijā — elektroniskajos, drukātajos, vizuālajos un audio saziņas līdzekļos; tā kā dzimumu nelīdztiesību rada un vairo arī plašsaziņas līdzekļos izmantotā valoda un attēli; tā kā bērni jau agrīnā vecumā iepazīst dzimumu nelīdztiesību, vērojot televīzijas seriālos un pārraidēs, diskusijās, spēlēs, videospēlēs un reklāmās popularizētos lomu modeļus; tā kā dzimumu lomas veidojas galvenokārt bērnībā un pusaudža vecumā un tās tiek ietekmētas visā turpmākajā cilvēka dzīvē; tā kā plašsaziņas līdzekļu speciālistu izglītošana un apmācība ir iedarbīgs veids, kā apkarot un izskaust stereotipus, palielināt informētību un veicināt līdztiesību;

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

- J. tā kā 2015. gadā ⁽¹⁴⁾ 28 ES dalībvalstīs 68 % žurnālistikas un informācijas jomas studiju beidzēju bija sievietes, tomēr dati par nodarbinātību 28 ES dalībvalstīs laika posmā no 2008. gada līdz 2015. gadam liecina, ka plašsaziņas līdzekļu nozarē nodarbināto sieviešu vidējais īpatsvars joprojām svārstās ap 40 %;
- K. tā kā turklāt 2015. gadā 28 ES dalībvalstīs sieviešu īpatsvars lēmumu pieņemšanā plašsaziņas līdzekļu nozarē aizvien bija zem dzimumu līdzsvara zonas (40–60 %) — tikai 32 % — un sieviešu īpatsvars valdes priekšsēdētāju amatos bija tikai 22 % ⁽¹⁵⁾;
- L. tā kā Eiropas Savienībā vēl aizvien pastāv problēma saistībā ar vīriešu un sieviešu darba samaksas un pensijas atšķirībām un šī problēma skar dažādas tautsaimniecības nozares, tostarp plašsaziņas līdzekļus, kur vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirība ir 17 %;
- M. tā kā sievietes plašsaziņas līdzekļu nozarē joprojām saskaras ar tā dēvētajiem stikla griestiem un viņām var nebūt vienlīdzīgu paaugstināšanas vai profesionālās izaugsmes iespēju dažādu iemeslu dēļ, no kuriem viens ir procedūras, kas saistītas ar organizācijas kultūru, un tas bieži vien nelabvēlīgi ietekmē darba un privātās dzīves līdzsvaru un ir saistīts ar konkurējošu vidi, kuru raksturo stress, neelastīgi termiņi un garas darba stundas; tā kā tādēļ, ka sievietes ir nepietiekami pārstāvētas vadošos amatos, viņām ir mazāk iespēju pieņemt lēmumus par ziņu programmas izveidi;
- N. tā kā plašsaziņas līdzekļu organizācijas dalībvalstīs var pašas noteikt savas līdztiesības politikas, tādējādi veidojot plaša spektra praksi ES: ir organizācijas, kurām ir ļoti visaptverošas politikas sistēmas, kas ietver plašsaziņas līdzekļu saturu un paredz vīriešu un sieviešu līdzsvarotu pārstāvību lēmumu pieņemšanas struktūrās, un ir organizācijas, kurām nav nekādas politikas;
- O. tā kā pētījuma dati liecina, ka tikai 4 % ziņu ir vērsti pret stereotipisku attēlojumu; tā kā tikai 24 % no cilvēkiem, par kuriem lasām vai dzirdam ziņas, ir sievietes ⁽¹⁶⁾; tā kā aptuveni 37 % rakstu tiešsaistes un bezsaistes ziņu avotos ir sagatavojušas sievietes un šī situācija līdzšinējo 10 gadu laikā nav uzlabojusies ⁽¹⁷⁾; tā kā sievietēm biežāk lūdz atspoguļot sabiedrības viedokli (41 %) vai dalīties personiskā pieredzē (38 %) un viņas reti tiek dēvētas par ekspertēm (tikai 17 % rakstu); tā kā pētījuma dati liecina arī par to, ka katru piecu ekspertu vai komentētāju vidū ir mazāk par vienu sievieti (18 %) ⁽¹⁸⁾;
- P. tā kā, neraugoties uz plašsaziņas līdzekļu daudzveidību visās dalībvalstīs, sieviešu īpatsvars ziņu un informācijas mediju jomā nav samērīgs un viņas ir nepietiekami pārstāvētas un viņu īpatsvars ir vēl jo mazāks sporta, politikas, ekonomikas un finanšu jomā; tā kā par vēsturē nozīmīgām sievietēm attiecīga plašsaziņas līdzekļu satura, piemēram, biogrāfisku dokumentālu filmu, nav gandrīz nemaz;
- Q. tā kā sieviešu līdzdalība vienādā līmenī ar vīriešiem, kuri iesaistīti satura ziņošanā un tiek uzskatīti par informācijas avotiem, ir būtiski svarīga ne tikai pārstāvības apsvērumu dēļ, bet arī tādu apsvērumu dēļ kā vienādas iespējas un sieviešu kompetenču un zināšanu pilnīga atzīšana; tā kā Eiropas plašsaziņas līdzekļu vidē pastāv šķēršļi iesaistīties atbildīgā pieejā dzimumu līdztiesības jautājumiem, ņemot vērā finansiālus ierobežojumus un darba apstākļus, tostarp nodarbinātības nestabilitāti un profesionālās pieredzes līmeņus, un šos šķēršļus papildina pieaugošais informācijas ātrums un komerciāli apsvērumi;
- R. tā kā plašsaziņas līdzekļu jomā ir tādas sievietes, kas nodarbinātas visaugstākajā profesionālajā līmenī, tostarp filmu veidotājas, žurnālistes un reportieres, kuru sniegums ir tikpat labs kā vīriešiem, tomēr viņas ir vairāk pakļautas dzimumvardarbībai un diskriminācijai darbavietā un viņas, iespējams, nesapņem tādu pašu atzinību kā viņu kolēģi vīrieši;

⁽¹⁴⁾ UNESCO, ESAO un Eurostat (UOE) kopīgais datu apkopojums pieejams: http://eige.europa.eu/gender-statistics/dgs/indicator/ta_educ_part_grad_educ_uoe_grad02

⁽¹⁵⁾ EIGE, Dzimumu līdztiesības indekss, 2017.

⁽¹⁶⁾ https://www.womenlobby.org/IMG/pdf/factsheet_women_and_media.pdf

⁽¹⁷⁾ Lenka Vochocová, FEMM komitejas rīkota atklāta uzklaušošana "Dzimumu līdztiesība plašsaziņas līdzekļu nozarē ES", 2017. gada 26. jūnijs, ieraksts pieejams: <http://www.europarl.europa.eu/ep-live/en/committees/video?event=20170626-1500-COMMITTEE-FEMM>

⁽¹⁸⁾ Globāls plašsaziņas līdzekļu uzraudzības projekts, reģionālais pārskats par Eiropu (2015) pieejams http://cdn.agilitycms.com/who-makes-the-news/Imported/reports_2015/regional/Europe.pdf

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

- S. tā kā sievietes, kas darbojas sociālajos plašsaziņas līdzekļos, saskaras ar augstu uzmākšanās risku; tā kā šīs uzmākšanās dēļ var tikt apklusināts sieviešu viedoklis un mazināta viņu līdzdalība sabiedriskajā dzīvē; tā kā visā pasaulē savāktie dati liecina par to, ka puse no plašsaziņas līdzekļos nodarbinātajām sievietēm ir piedzīvojušas seksuālu vardarbību, viena ceturtdaļa no viņām ir saskārušās ar fiziskas vardarbības izpausmēm un trīs ceturtdaļas ir piedzīvojušas iebiedēšanu, draudēšanu vai ļaunprātīgu izmantošanu⁽¹⁹⁾; tā kā pieaug bažas par kibervardarbību pret sievietēm un meitenēm un tā kā ir aprēķināts, ka Eiropas Savienībā viena no katrām desmit sievietēm kopš 15 gadu vecuma sasniegšanas ir cietusi no kādas konkrētas kibervardarbības formas; tā kā ES līmenī trūkst datu un pētījumu par kibervardarbību pret sievietēm un meitenēm; tā kā psiholoģiska un seksuāla uzmākšanās ir cilvēktiesību pārkāpums; tā kā plašsaziņas līdzekļiem un valsts un starptautiskiem regulatoriem būtu jānosaka noteikumi, tostarp sankcijas, ko varētu piemērot plašsaziņas līdzekļu organizācijās, lai risinātu šos jautājumus;
- T. tā kā bieži vien pētnieciskās žurnālistes ir jo īpaši neaizsargātas pret vardarbību un ir nāvējošu uzbrukumu mērķi, kā tas bija *Veronica Guerin* vai *Daphne Caruana Galizia* gadījumā,
- U. tā kā saskaņā ar Eiropas Sieviešu audiovizuālā tīkla (EWA) veikto pētījumu⁽²⁰⁾ tikai vienu no katrām piecām filmām septiņās aplūkotajās Eiropas valstīs ir režisējusi sieviete un lielākā finanšu resursu daļa tiek piešķirta filmām, kuru režisores nav sievietes, lai gan aptuveni puse no visiem režijas skolu absolventiem ir sievietes;
- V. tā kā plašsaziņas līdzekļu uzņēmumiem būtu jāpieņem pašregulācijas sistēmas un rīcības kodeksi, nosakot procesuālos noteikumus un kritērijus par karjerām un plašsaziņas līdzekļos sniegto informāciju, lai nodrošinātu un veicinātu dzimumu līdztiesību; tā kā šāda veida pašregulācija un rīcības kodeksi būtu jāizstrādā sadarbībā ar nozares arodbiedrībām, nosakot skaidru politiku dzimumu līdztiesības jautājumā,

Sieviešu pārstāvība plašsaziņas līdzekļos

1. uzsver, ka sievietes ir pārāk maz pārstāvētas vadošos amatos un augsta līmeņa amatos, lai gan augstskolu studiju beidzēju vidū šajā nozarē sievietes veido ievērojamu daļu darbaspēka; uzskata, ka gan sabiedrisko, gan privāto plašsaziņas līdzekļu organizācijas ir atbildīgas par līdztiesības nodrošināšanu starp sievietēm un vīriešiem un nepieļaut nekādu diskrimināciju; aicina dalībvalstis izstrādāt politikas stimulus, lai mazinātu šķēršļus sieviešu piekļuvei vadošiem amatiem un vadībai plašsaziņas līdzekļu organizācijās;
2. pauž nožēlu par to, ka sieviešu pārstāvība sabiedrisko plašsaziņas līdzekļu pakalpojumu jomā ES kopumā ir zema gan stratēģiskos un operatīvos augsta līmeņa amatos, gan valdēs (2017. gadā vadošos amatos — 35,8 %, amatos bez izpildpilnvarām — 37,7 % un amatos valdēs — 33,3 %) ⁽²¹⁾;
3. atgādina, ka nolūkā pārbaudīt Pekinas rīcības platformā ietvertās kritiskās jomas EIGE izstrādāja šādus indikatorus:
 - sieviešu un vīriešu īpatsvars ar lēmumu pieņemšanu saistītos amatos plašsaziņas līdzekļu organizācijās un plašsaziņas līdzekļu organizāciju valdēs ES;
 - sieviešu un vīriešu īpatsvars plašsaziņas līdzekļu organizāciju valdēs ES;
 - politika dzimumu līdztiesības veicināšanai plašsaziņas līdzekļu organizācijās;
4. atgādina, ka lai gan Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīvā ir noteikts, ka tās mērķus “dalībvalstis pašas nevar pietiekami labi sasniegt, un tie ir labāk sasniedzami Savienības līmenī”, tajā nav atsaucies uz vienlīdzīgu pārstāvību plašsaziņas līdzekļu organizācijās;
5. norāda, ka, neraugoties uz pašreizējo nepietiekamo pārstāvību, sabiedrisko pakalpojumu plašsaziņas līdzekļos sievietes tiek pieņemtas darbā vai paaugstinātas un ieceltas augsta līmeņa amatos biežāk nekā privātajās plašsaziņas līdzekļu organizācijās ⁽²²⁾;

⁽¹⁹⁾ Starptautiskās Žurnālistu federācijas (SŽF) kampaņa pret dzimumvardarbību darbavietā, <https://www.ifj-stop-gender-based-violence.org/>

⁽²⁰⁾ “Kāpēc sievietes nav Eiropas filmu režisores? Dzimumu līdztiesības ziņojums par sievietēm kinorežisorēm (2006–2013) ar paraugprakses piemēriem un politikas ieteikumiem”, <http://www.ewawomen.com/en/research-.html>

⁽²¹⁾ Dzimumu līdztiesība varas struktūrās un lēmumu pieņemšanā. Pārskats par Pekinas rīcības platformas īstenošanu ES dalībvalstīs, 2017. gads (avots: EIGE dzimumu statistikas datubāze — sieviešu un vīriešu līdztiesība lēmumu pieņemšanā).

⁽²²⁾ Eiropas Dzimumu līdztiesības institūts (EIGE): “Pārskats par Pekinas rīcības platformas īstenošanu ES dalībvalstīs: sievietes un plašsaziņas līdzekļi — dzimumu līdztiesības palielināšana lēmumu pieņemšanā plašsaziņas līdzekļu organizācijās”, 2013. gads.

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

6. aicina dalībvalstis un plašsaziņas līdzekļu organizācijas atbalstīt un izstrādāt stimulējošus pasākumus, tostarp kvotas, lai nodrošinātu sieviešu un vīriešu vienlīdzīgu pārstāvību ar lēmumu pieņemšanu saistītos amatos, un lai efektīvi pārraudzītu šādus centienus, kuriem šajās organizācijās būtu jāpiešķir lielāka nozīme; aicina Komisiju pastiprināt centienus atbloķēt Direktīvu par sievietēm valdēs, kura kopš 2013. gada iestrēgusi Padomē;
7. ņem vērā sen iedibināto tradīciju plašsaziņas līdzekļu nozarē nodarbināt gan ārštata darbiniekus, gan pastāvīgos darbiniekus un tās pastāvīgo digitalizāciju, kura ir izraisījusi tradicionālās apgrozības un reklāmas ienākumu samazināšanos, tādējādi ietekmējot nozarē piedāvāto darba līgumu veidu; turklāt norāda, ka darba tirgū sievietes ir pārāk daudz nodarbinātas uz daudzu nestandarta darba līgumu veidu pamata; norāda, ka šāda veida līgumu skaits, visticamāk, pieaugs, jo plašsaziņas līdzekļu nozare ir arvien vairāk spiesta saglabāt savu ekonomisko dzīvotspēju;
8. uzskata, ka stereotipi var radīt nelabvēlīgu sociālo vidi sievietēm un veicināt dzimumu diskrimināciju darbavietā; norāda, ka labvēlīga sociālā vide ir svarīga, jo tā palīdz darbiniekiem tikt galā ar augstiem darba intensitātes līmeņiem;
9. atgādina, ka plašsaziņas līdzekļu organizācijām ir rīcības brīvība noteikt savu darbinieku — gan vīriešu, gan sieviešu — pienākumus, tomēr mudina tās to darīt, stingri ievērojot personas cieņu un profesionālo darbu; šajā kontekstā piebilst, ka ir vērojami satraucoši gadījumi, kad tiek uzskatīts, ka sieviešu dzimuma reportieres ir piemērotākas darbam televīzijā, jo viņas ar savu izskatu piesaistīs skatītājus, un, viņām kļūstot vecākām, viņas tiek aizstātas ar gados jaunākām kolēģēm;
10. turklāt nosoda plaši izplatīto seksuālo uzmākšanos un cita veida aizskarošu izturēšanos, jo īpaši tiešsaistes spēlēs un sociālajos plašsaziņas līdzekļos, un mudina plašsaziņas līdzekļu uzņēmumus radīt drošu vidi, kurā netiek pieļauti nekādi uzmākšanās gadījumi; tāpēc, lai novērstu un apkarotu iebiedēšanu un seksuālu uzmākšanos darbavietā, kā arī tiešsaistes vidē, prasa izveidot dažādus pasākumus, tostarp palielināt informētību, pieņemt iekšējus noteikumus par disciplinārsodiem pārkāpumu izdarītājiem un sniegt psiholoģisku un/vai juridisku atbalstu personām, kas cietušas šādas prakses dēļ;
11. stingri nosoda uzbrukumus tām žurnālistēm, kas bezbailīgi ziņo par svarīgiem politiskiem jautājumiem un noziegumiem, un prasa pielikt visas iespējamās pūles, lai nodrošinātu visām žurnālistēm aizsardzību un drošību;
12. mudina sabiedrisko un privāto plašsaziņas līdzekļu organizācijas pieņemt iekšējas politikas, piemēram, vienlīdzīgu iespēju un daudzveidības politikas, kurās ietverti uzmākšanās novēršanas pasākumi, grūtniecības un dzemdību vai vecāku atvaļinājumu shēmas, elastīgs darba režīms, kas ļauj panākt darba un privātās dzīves līdzsvaru un ļauj sievietēm un vīriešiem īstenot vienlīdzīgas tiesības uz vecāku atvaļinājumu, kā arī iedrošina vīriešus izmantot paternitātes atvaļinājumu, tādējādi nodrošinot taisnīgu bērna aprūpes pienākumu sadalījumu, un kurās ir paredzētas darbaudzināšanas un vadības apmācību programmas, brīvprātīgs tāldarbs un elastīgs darba režīms gan sievietēm, gan vīriešiem bez ietekmes uz karjeras attīstību;
13. aicina plašsaziņas līdzekļus ievērot sieviešu un vīriešu tiesības vienādi izmantot grūtniecības un dzemdību, paternitātes un vecāku atvaļinājumu; norāda, ka neviena grūtniecības stāvoklī esoša sieviete nebūtu jādiskriminē sava stāvokļa dēļ un ka neviena sieviete nedrīkstētu saņemt darba atteikumu tādēļ, ka viņa varētu paziņot par grūtniecību; mudina plašsaziņas līdzekļu organizācijas un regulatīvās iestādes atklāt informāciju par vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirību, noteikt darba samaksas pārredzamības nodrošināšanas saistības un ar saistošu pasākumu palīdzību īstenot principu par vienādu darba samaksu, kas tiek saņemta par vienādu vai vienādi vērtīgu darbu;
14. ierosina plašsaziņas līdzekļu organizācijām izveidot datubāzes, iekļaujot tajās ekspertes vairākās jomās, jo īpaši tajās jomās, kurās sievietes nav pietiekami pārstāvētas, lai attiecīgos gadījumos izmantotu viņu pakalpojumus; turklāt mudina vākt pa dzimumiem dalītus datus par visu iespējamo plašsaziņas līdzekļu saturu;
15. aicina Komisiju un dalībvalstis palielināt sieviešu līdzdalību un viņu iespējas paust viedokli un pieņemt lēmumus ar plašsaziņas līdzekļu un jauno komunikācijas tehnoloģiju palīdzību;
16. uzskata, ka visi plašsaziņas līdzekļu nozarē nodarbinātie varētu gūt labumu no vispārējo darba apstākļu uzlabošanas sievietēm; taču uzskata, ka ar šādiem uzlabojumiem vien nepietiek un ka nevienlīdzība saglabājas; uzsver, ka dalībvalstīm un Komisijai atbilstoši LESD 157. pantam ir jāveicina un jānodrošina vienādas darba samaksas princips, tostarp apkarojot vīriešu un sieviešu darba samaksas un pensiju atšķirības, mazinot nestabilu nodarbinātību⁽²³⁾, nodrošinot piekļuvi izmaksu ziņā izdevīgiem un kvalitatīviem bērnu aprūpes pakalpojumiem, uzlabojot darba un privātās dzīves līdzsvarošanas politiku un nodrošinot darba kopīgumu slēgšanas tiesības;

⁽²³⁾ Sk. Eiropas Parlamenta 2017. gada 4. jūlija rezolūcija par darba apstākļiem un nestabilu nodarbinātību.

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

17. atkārtoti norāda, ka plašsaziņas līdzekļiem steidzami jāievieš politika, kas paredzēta, lai vīrieši un sievietes par vienādu darbu saņemtu vienādu darba samaksu, tostarp jāīsteno pārredzamības pienākumi, vienlaikus nodrošinot sievietēm paaugstināšanas un apmācību iespējas, kā arī jebkādos citus papildu labumus uz tādiem pašiem nosacījumiem kā vīriešiem;

18. norāda uz sieviešu padomju un sieviešu līdztiesības veicināšanas amatpersonu pozitīvo lomu darbavietās; prasa plašsaziņas līdzekļos veicināt dzimumu līdztiesību kā transversālu cilvēkresursu politiku; uzskata, ka, lai panāktu sieviešu līdztiesību visos līmeņos un jo īpaši lēmumu pieņemšanas līmenī, plašsaziņas līdzekļos ir nepieciešama uz darba ņēmējiem vērsta kultūra un tāda augstākā vadība, kuras sastāvā ir ievērots dzimumu līdztiesības princips; iesaka valsts regulatīvajām iestādēm un plašsaziņas līdzekļu organizācijām ņemt vērā Komisijas ieteikumu 2014/124/ES par to, kā ar pārredzamības palīdzību nostiprināt principu par vienādu darba samaksu sievietēm un vīriešiem ⁽²⁴⁾, sagatavot norādījumus par godīgām atlases procedūrām, izveidot visaptverošu līdztiesības politiku, aptverot plašsaziņas līdzekļu saturu un nodrošinot sieviešu lielāku līdzdalību lēmumu pieņemšanas struktūrās, un noteikt iekšējās procedūras, kas jāievēro, risinot ar uzmācīšanos darbavietā saistītus jautājumus; aicina Komisiju turpināt pārraudzīt, vai pareizi tiek piemērota un īstenota Direktīva 2006/54/EK, kurā noteikts, ka lietās par diskrimināciju dzimuma dēļ pierādīšanas pienākums ir atbildētājam;

Plašsaziņas līdzekļu saturs un sievietes

19. uzsver, ka plašsaziņas līdzekļiem ir sociālo pārmaiņu aģenta loma un ka tie ietekmē sabiedriskās domas veidošanos, un aicina dalībvalstis popularizēt valsts plašsaziņas līdzekļos saturu par dzimumu līdztiesību; norāda, ka līdz šim visas regulatīvās darbības attiecībā uz seksismu un stereotipisku dzimumu attēlojumu plašsaziņas līdzekļu saturā ir bijušas dalībvalstu kompetencē; atgādina par Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīvā noteikto aizliegumu diskriminēt dzimuma dēļ; turklāt uzsver — kaut arī regulatīvajās darbībās ir pienācīgi jāņem vērā vārda brīvība, redakcionālajai brīvībai nekādā gadījumā nevajadzētu būt tādai, kas veicina vai leģitimizē sievietes un LGBTI pazemojošu attēlojumu; mudina dalībvalstis, aizsargājot minētās brīvības, reglamentēt piekļuvi videospēlēm, kurās ir kaitīgs tiešaistes saturs, un internetā pieejamai pornogrāfijai;

20. uzsver, ka ekonomiskus apsvērumus nevar izmantot, lai attaisnotu dzimumu stereotipu izmantošanu plašsaziņas līdzekļu saturā;

21. uzsver, ka vardarbīgs un seksistisks saturs plašsaziņas līdzekļos negatīvi ietekmē sievietes un viņu līdzdalību sabiedrībā; pauž bažas par konkrētiem komerciāliem audiovizuāliem paziņojumiem, kas rada psiholoģisku vai fizisku kaitējumu bērniem un jauniešiem; mudina attiecīgās ieinteresētās personas un iestādes risināt jautājumus saistībā ar reklāmām, kas netieši veicina ēšanas traucējumus, piemēram, anoreksiju, un veikt citus pasākumus, lai aizsargātu īpaši neaizsargātas personas, tostarp meitenes un jaunas sievietes, no šāda satura;

22. mudina ar ģimenes plānošanu, seksuālās un reproduktīvās veselības tiesībām un mātes un bērna veselību saistītu plašsaziņas līdzekļu saturu, tostarp reklāmu, kā arī izglītošanu vērst uz vīriešu un sieviešu mērķauditoriju;

23. uzsver, ka ir svarīgi veicināt medijpratību un nodrošināt visām attiecīgajām ieinteresētajām personām izglītojošas plašsaziņas līdzekļu iniciatīvas par dzimumu līdztiesību, lai mudinātu jauniešus attīstīt kritiskās domāšanas prasmes un palīdzētu viņiem identificēt un vērsties pret seksistisku dzimumu attēlojumu un diskrimināciju, dzimumvardarbību, kiberiebiedēšanu, naida runu un vardarbību, kuras motivācija ir saistīta ar personas dzimumu, dzimtes identitāti, dzimtes izpausmi, seksuālo orientāciju vai dzimumīpašībām; uzsver, ka ir vajadzīgi preventīvi pasākumi, tostarp kodēšana un vecāku kontrole, lai nodrošinātu drošāku interneta lietošanu, digitālo prasmi un medijpratību; vērš uzmanību uz to, ka stereotipi reklāmās un citos plašsaziņas līdzekļu produktos var potenciāli ietekmēt bērnu socializāciju un rezultātā arī to, kā viņi uztver sevi, savus ģimenes locekļus un apkārtējo pasauli; norāda, ka reklāma var būt efektīvs līdzeklis, ar kuru atspēkot stereotipus, piemēram, dzimumu stereotipus un stereotipus, kas vērsti pret LGBTI; tādēļ prasa pievērst lielāku uzmanību profesionālās apmācības un izglītības pasākumiem, ar kuru palīdzību varētu apkarot diskrimināciju un veicināt dzimumu un LGBTI līdztiesību;

24. iesaka plašsaziņas līdzekļu organizācijās lielāku nozīmi piešķirt tādiem nesaistošiem pasākumiem kā dzimumu līdztiesības plāni vai pamatnostādnes un šādos protokolos noteikt sieviešu pozitīva attēlojuma standartus, kas būtu jāievēro reklāmas, ziņu, reportāžu, raidījumu veidošanas vai apraides jomā un aptvertu visas sensitīva satura jomas, piemēram, varas un autoritātes, kompetences, lēmumu pieņemšanas, seksualitātes, vardarbības, lomu daudzveidības attēlojumu un dzimumneitrālas valodas izmantošanu; turklāt mudina publiskos un privātos plašsaziņas līdzekļus visā saturā iekļaut dzimumu līdztiesības aspektu un pieņemt līdztiesības plānus, lai atspoguļotu sociālo daudzveidību;

⁽²⁴⁾ OV L 69, 8.3.2014., 112. lpp.

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

25. iesaka par plašsaziņas līdzekļiem un komunikāciju atbildīgo iestāžu izdotajos noteikumos paredzēt kritērijus, ar kuriem varētu garantēt sieviešu un meiteņu attēlojumu bez stereotipiem, un ietvert iespēju izņemt vai dzēst aizvainojošu saturu; iesaka arī minēto noteikumu īstenošanas uzraudzībā iesaistīt tādas specializētas organizācijas kā valstu līdztiesības veicināšanas organizācijas un sieviešu NVO;

26. norāda, ka dalībvalstīm, izmantojot visus attiecīgos līdzekļus, ir jānodrošina, lai plašsaziņas līdzekļos, tostarp tiešsaistes un sociālajos plašsaziņas līdzekļos, kā arī reklāmā ne pret vienu personu vai personu grupu netiktu vērsta kūdīšana uz vardarbību vai naidu; uzsver, ka sadarbībā ar EIGE ir jāvāc dati dalījumā pēc dzimuma un jāveic izpēte, lai risinātu jautājumus, kas saistīti ar kibervardarbību, seksuālu uzmākšanos tiešsaistē, draudēšanu, seksistiskām piezīmēm un naida runu pret sievietēm un meitenēm, tostarp personām, kuras ir LGBTI; uzsver, ka īpaša uzmanība jāpievērš mācībām par to, kā plašsaziņas līdzekļos tiek ziņots par gadījumiem, kad notikusi vardarbība dzimuma dēļ, tostarp vardarbība pret LGBTI; ierosina plašsaziņas līdzekļu speciālistiem, tostarp tiem, kas nodarbināti vadošos amatos, nodrošināt nepārtrauktas mācības par to, kā plašsaziņas līdzekļos tiek attēloti dzimumi; iesaka dzimumu līdztiesību ietvert augstskolu bakalaura un maģistra programmu mācību moduļos žurnālistikas un komunikācijas studijās;

27. aicina dalībvalstis un Komisiju veicināt plašsaziņas līdzekļos pašregulēšanu un kopregulēšanu, izmantojot rīcības kodeksus;

Labas prakses piemēri

28. ar entuziasmu norāda uz vairākiem labas prakses piemēriem, kurus var konstatēt visās dalībvalstīs, tostarp plašsaziņas līdzekļu kampaņām, īpašiem tiesību aktiem, balvu piešķiršanu, antibalvu piešķiršanu par stereotipiem un seksismu reklāmā, sieviešu ekspertu datubāzēm, mācību kursiem nozares speciālistiem, kā arī plašsaziņas līdzekļu organizāciju izstrādātajiem līdztiesības plāniem, rīcības kodeksiem un vienlīdzīgu iespēju un daudzveidības politikām, un minimuma robežsliekšņiem, kas noteikti attiecībā uz dzimumu pārstāvību plašsaziņas līdzekļu regulatoru vadības struktūrās;

29. mudina dalībvalstis atbalstīt tādas kampaņas kā, cita starpā, beļģu datubāze *Expertalia*, čehu antibalva *Sexist Piggy* vai zviedru iniciatīva *#TackaNej* ("Nē, paldies!"); aicina dalībvalstis regulāri rīkot informācijas un izpratnes veidošanas kampaņas par dzimumu diskriminējošu saturu plašsaziņas līdzekļos un regulāri ziņot par dzimumu līdztiesības tendencēm plašsaziņas līdzekļos; aicina Komisiju iezīmēt īpašu finansējumu tām apakšprogrammām, kas pievēršas sieviešu iespēju attīstībai plašsaziņas līdzekļu nozarē, un atbalstīt plašsaziņas līdzekļu asociācijas un tīklus sabiedrisko un izpratnes veidošanas palielināšanas kampaņu īstenošanā; turklāt aicina Komisiju izveidot ES balvu studentiem, kuri studē plašsaziņas līdzekļu jomā, par darbu, kas saistīts ar dzimumu līdztiesības jautājumiem;

30. aicina pilsoniskās sabiedrības organizācijas izstrādāt komunikācijas stratēģijas, kas paredzētas ne tikai tradicionālajiem, bet arī tiešsaistes plašsaziņas līdzekļiem, lai paplašinātu ietekmes apmēru un pārraudzītu plašsaziņas līdzekļu darba kārtību;

Citi ieteikumi

31. aicina dalībvalstis sadarbībā ar līdztiesības veicināšanas struktūrām pilnībā īstenot pašreizējos tiesību aktus, ar kuriem tiek risināti dzimumu līdztiesības jautājumi, un mudināt regulatīvās iestādes vērst uzmanību uz sieviešu pārstāvību, sieviešu iespēju attīstību un tādu plašsaziņas līdzekļu saturu, kurā nebūtu ietverti stereotipi; mudina dalībvalstis regulāri novērtēt iepriekš minētās jomas un, ja vien tas jau nav izdarīts, izstrādāt tiesību aktus, kas pievēršas tādām plašsaziņas līdzekļu saturam, kurā nebūtu ietverti stereotipi; uzsver dalībvalstu nozīmi pašreizējo resursu labākā izmantošanā plašsaziņas līdzekļos, kuri savas kompetences jomā sniedz sabiedrības pakalpojumus, vienlaikus atspoguļojot dzimumu ziņā līdzsvarotāku un demokrātiskāku sabiedrību;

32. aicina Komisiju veikt padziļinātu pētījumu par sieviešu iespējām ieņemt vadošus amatus plašsaziņas līdzekļu jomā; atzinīgi vērtē šajā jomā veikto EIGE darbu un aicina to turpināt izstrādāt un pārraudzīt attiecīgo rādītāju kopumu, tostarp, bet ne tikai — sieviešu līdzdalību lēmumu pieņemšanā, viņu darba apstākļus un dzimumu līdztiesību plašsaziņas līdzekļu saturā, vienlaikus arī pievēršoties jaunajām sociālo plašsaziņas līdzekļu tehnoloģijām, lai varētu izstrādāt metodoloģiju dzimumvardarbības un uzmākšanās novēršanai plašsaziņas līdzekļos;

33. aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt tās sieviešu organizācijas, kuras aktīvi darbojas dzimumu līdztiesības veicināšanā plašsaziņas līdzekļos, tostarp tās organizācijas, kuras atbalsta sievietes un meitenes, kas cietušas dzimumvardarbības, krusteniskās diskriminācijas vai seksuālās uzmākšanās dēļ;

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

34. aicina dalībvalstis īstenot rīcības programmas, kas nodrošina plašsaziņas līdzekļu organizācijās sieviešu līdzdalību tādu efektīvu un lietderīgu politiku un programmu izstrādē un īstenošanā, kurās ņemts vērā dzimumu aspekts;

35. aicina dalībvalstis izstrādāt programmas, lai uzlabotu sieviešu prasmes zinātnes, tehnoloģijas, inženierzinātnes un matemātikas (STEM) jomās, jo tās ir svarīgas tādās plašsaziņas līdzekļu nozares profesijās, kurās nepieciešamas tehniskas prasmes, piemēram, skaņu un audiovizuālo inženieru profesijās; uzsver profesionālās izglītības un apmācības nozīmi karjeras izvēles dažādošanā un to, ka tā sievietēm un vīriešiem paver netradicionālus karjeras ceļus, lai tādējādi viņi pārvarētu horizontālu un vertikālu atstumtību;

o

o o

36. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

P8_TA(2018)0102

Sieviešu un meiteņu ietekmes palielināšana ar digitālās nozares starpniecību

Eiropas Parlamenta 2018. gada 17. aprīļa rezolūcija par pilnvērtīgu iespēju nodrošināšanu sievietēm un meitenēm, izmantojot digitālo nozari (2017/3016(RSP))

(2019/C 390/04)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2. pantu un 3. panta 3. punkta otro daļu un Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 8. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 23. pantu,
- ņemot vērā Pekinas deklarāciju un rīcības platformu, ko pieņēma 4. Pasaules konferencē par sievietēm 1995. gadā, un jo īpaši jomu “Sievietes un plašsaziņas līdzekļi”,
- ņemot vērā 2015. gada 16. decembra noslēguma dokumentu, ko pieņēma ANO Ģenerālās asamblejas augsta līmeņa sanāksmē par vispārēju pārskatu par Pasaules informācijas sabiedrības samita rezultātu īstenošanu,
- ņemot vērā Komisijas dokumentu “Stratēģiskā iesaiste dzimumu līdztiesības jomā 2016.–2019. gadam”,
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 6. maija paziņojumu “Digitālā vienotā tirgus stratēģija Eiropai” (COM(2015)0192) un vidusposma pārskatu “Satiklota digitālais vienotais tirgus visiem” par šīs stratēģijas īstenošanu (COM(2017)0228),
- ņemot vērā Komisijas digitālā vienotā tirgus stratēģijas II pilāru, kura mērķis ir radīt pareizos nosacījumus, vienlīdzīgus konkurences apstākļus un vidi digitālo tīklu un inovatīvu pakalpojumu attīstībai, un III pilāru, ar ko atbalsta iekļaujošu digitālu sabiedrību, kurā iedzīvotājiem ir atbilstīgās prasmes, lai izmantotu iespējas, ko sniedz internets, un palielinātu izredzes atrast darbu,
- ņemot vērā izglītības un apmācības sistēmu “ET 2020”,
- ņemot vērā Komisijas pētījumu “ICT for work: Digital skills in the workplace” (“IKT darbam: digitālās prasmes darbavietā”) un Komisijas 2016. gada 10. jūnija paziņojumu “Prasmju programma Eiropai. Kopīgs darbs cilvēkkapitāla, nodarbinātības un konkurētspējas stiprināšanai” (COM(2016)0381),
- ņemot vērā padziļināto analīzi par sieviešu iespēju palielināšanu internetā ⁽¹⁾, ko 2015. gada oktobrī publicējis ES iekšpolitikas ģenerāldirektorāts,
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 1. oktobra ziņojumu “Women active in the ICT sector” (“IKT nozarē strādājošās sievietes”),
- ņemot vērā Eiropas Dzimumu līdztiesības institūta (EIGE) 2017. gada 26. janvāra pētījumu “Gender and Digital Agenda” (“Dzimums un digitālizācijas programma”),
- ņemot vērā 2012. gada 24. maija rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par principa “vienlīdzīga samaksa vīriešiem un sievietēm par tādu pašu vai vienādas vērtības darbu” piemērošanu ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2013. gada 12. marta rezolūciju par dzimumu stereotipu izskaušanu Eiropas Savienībā ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Padziļināta analīze — “Sieviešu iespēju palielināšana internetā”, Eiropas Parlaments, ES iekšpolitikas ģenerāldirektorāts, Politikas departaments C — Pilsoņu tiesības un konstitucionālo jautājumu politika, Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteja, 2015. gada oktobris.

⁽²⁾ OV C 264 E, 13.9.2013., 75. lpp.

⁽³⁾ OV C 36, 29.1.2016., 18. lpp.

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

- ņemot vērā 2013. gada 12. septembra rezolūciju par digitalizācijas programmu izaugsmei, mobilitātei un nodarbinātībai — laiks palielināt apgriezienus ⁽⁴⁾ un jo īpaši tajā minēto “Lielo koalīciju digitālo darbvietu aizpildīšanai”,
 - ņemot vērā 2015. gada 8. oktobra rezolūciju par Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīvas 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos ⁽⁵⁾, piemērošanu,
 - ņemot vērā 2016. gada 28. aprīļa rezolūciju par dzimumu līdztiesību un sieviešu iespēju palielināšanu digitālajā laikmetā ⁽⁶⁾,
 - ņemot vērā Komisijai uzdoto jautājumu par pilnvērtīgu iespēju nodrošināšanu sievietēm un meitenēm, izmantojot digitālo nozari (O-000004/2018 – B8-0010/2018),
 - ņemot vērā Reglamenta 128. panta 5. punktu un 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā digitalizācija, izraisot īstu apvērsumu, ir krasi mainījusi to, kā cilvēki piekļūst informācijai un to sniedz, sazinās, socializējas, mācās un strādā, radot jaunas iespējas piedalīties politiskās un sabiedriskās diskusijās, izglītībā un darba tirgū, kas paver jaunas izredzes paša noteiktai dzīvei un kam ir milzīgs ekonomiskais potenciāls Eiropas Savienībā un ārpus tās; tā kā digitalizācija ietekmē ne tikai tirgu, bet arī sabiedrību kopumā;
- B. tā kā informācijas sabiedrība, kuras attīstības virzītājspēks ir informācijas un komunikāciju tehnoloģijas (IKT), sniedz milzīgas labklājības un zināšanu radīšanas un izplatīšanas iespējas;
- C. tā kā visā pasaulē sievietes kā demogrāfiskā grupa tiešsaisti izmanto mazāk nekā vīrieši; tā kā 68 % vīriešu un 62 % sieviešu regulāri izmanto datorus un internetu; tā kā 54 % vīriešu un 48 % sieviešu izmanto internetu mobilajās ierīcēs; tā kā programmatūru ierīcēs paši instalē 33 % vīriešu, bet sievietes — tikai 18 %; tā kā tiešsaistes radio un televīziju izmanto 41 % vīriešu, bet sievietes — 35 %; tā kā bankas pakalpojumus tiešsaistē izmanto 47 % vīriešu, bet sievietes — 35 %; tā kā preces tīmeklī pārdod 22 % vīriešu, bet sievietes — tikai 17 %; tā kā preces tiešsaistē iegādājas 20 % vīriešu, taču sievietes — 13 %;
- D. tā kā saziņas digitālie modeļi ir veicinājuši tādu nosacījumu izveidošanos, kas ir labvēlīgi pret sievietēm vērstu naida runu un draudu izplatīšanai, un 18 % sieviešu Eiropā cietušas no kāda iebiedēšanas tiešsaistē veida kopš pusaudža vecuma sasniegšanas; tā kā ir palielinājies sievietēm izteikto draudu, tostarp nāves draudu, skaits; tā kā sabiedrības informētība par digitālajiem vardarbības veidiem joprojām ir nepietiekama; tā kā dažāda veida vardarbība tiešsaistē vēl netiek pilnībā ņemta vērā tiesiskajā regulējumā;
- E. tā kā no visām darba tirgū nodarbinātajām sievietēm tikai 2 % sieviešu strādā tehniskus, profesionālus un zinātniskus darbus, bet vīrieši — 5 %; tā kā tikai 9 % izstrādātāju Eiropā ir sievietes, tikai 19 % augstākajā vadībā IKT un komunikāciju nozarē ir sievietes (salīdzinoši citās pakalpojumu nozarēs — 45 %) un tikai 19 % uzņēmēju šajā nozarē ir sievietes (salīdzinoši citās pakalpojumu nozarēs — 54 %);
- F. tā kā attiecībā uz piekļuvi profesionālās darbības un izglītības iespējām informācijas un komunikāciju tehnoloģiju jomā un datorprasmēm ir ievērojamas dzimumu atšķirības;
- G. tā kā seksisms un dzimumu stereotipi ir nopietns šķērslis sieviešu un vīriešu līdztiesības panākšanai un vēl vairāk palielina dzimumu atšķirību digitālajā nozarē, apgrūtinot sieviešu iespējas pilnībā attīstīt savas lietotāju, novatoru un radošās spējas;
- H. tā kā darbavietās (ne tikai IKT nozarē) arvien vairāk ir vajadzīgas noteikta līmeņa e-prasmes un digitālā pratība un šī tendence nākotnē, visticamāk pastiprināsies, jo lielākajā daļā profesiju un brīvo darbvietu būs nepieciešamas daudzveidīgākas digitālās prasmes;

⁽⁴⁾ OV C 93, 9.3.2016., 120. lpp.⁽⁵⁾ OV C 349, 17.10.2017., 56. lpp.⁽⁶⁾ OV C 66, 21.2.2018., 44. lpp.

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

- I. tā kā digitālo prasmju un IT lietotprasmes uzlabošana ir unikāla iespēja uzlabot darba un privātās dzīves līdzsvaru, palielinot piekļuvi izglītībai un apmācībai un veicinot ne tikai sieviešu un meiteņu, bet arī cilvēku ar īpašām vajadzībām, piemēram, personu ar invaliditāti, kā arī no pilsētas centra tālu esošu lauku apvidu un tālāko apvidu iedzīvotāju iekļaušanu darba tirgū; tā kā darbavietu digitalizācija var radīt konkrētas problēmas, kas jārisina; tā kā arvien lielāks skaits sieviešu IKT nozarē, kurā atalgojuma līmenis ir viens no augstākajiem, varētu veicināt sieviešu finanšu spēju nostiprināšanu un neatkarību, tādējādi samazinot kopējo vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirību un uzlabojot sieviešu finansiālo neatkarību; tā kā tikai aptuveni 16 % no gandrīz astoņiem miljoniem cilvēku, kas nodarbināti IKT nozarē Eiropā, ir sievietes;
- J. tā kā digitalizācija piedāvā jaunas iespējas sieviešu uzņēmējdarbībai, tostarp maza mēroga digitālajai uzņēmējdarbībai, kam daudzos gadījumos nav vajadzīgs ievērojams sākotnējais kapitāls, un uzņēmumiem sociālās ekonomikas jomā, kuri veicina sociālo iekļaušanu; tā kā ir jāatbalsta sieviešu digitālā uzņēmējdarbība, jo tā ir viena no ekonomikas nozarēm, kas plaukst un attīstās visātrāk, nodrošinot daudzas inovācijas un izaugsmes iespējas, un šajā nozarē sieviešu, kas ir uzņēmējas, ir tikai 19 %;
- K. tā kā sieviešu iesaistīšanās IKT nozarē lielākā skaitā sekmētu iekšējo tirgu, kurā paredzams darbaspēka trūkums un kurā sieviešu vienlīdzīga līdzdalība radītu aptuveni EUR 9 miljardu ieguvumu ES IKP katru gadu; tā kā sievietes joprojām ir ļoti maz pārstāvētas IKT augstākās izglītības programmās, kur viņu īpatsvars ir tikai apmēram 20 % no šīs studiju jomas absolventiem, un tikai 3 % visu absolventu ir ieguvušas diplomu IKT jomā; tā kā sieviešu ienākšanai un palikšanai IKT nozarē ir daudzi šķēršļi; tā kā darba vide, kurā dominē vīrieši un kurā tikai 30 % nodarbināto ir sievietes, veicina situāciju, ka daudzas sievietes, kas ieguvušas augstākās izglītības diplomu, pēc dažu gadu nostrādāšanas IKT nozarē to atstāj; tā kā sieviešu līdzdalība darba tirgū mazinās, palielinoties viņu vecumam; tā kā IKT nozarē sieviešu, kuras ir ieguvušas izglītību IKT jomā un vēl nav sasniegušas 30 gadu vecumu, ir 20 %, savukārt vecumā grupā no 31 gada līdz 45 gadiem, tādu sieviešu ir 15,4 %, bet pēc 45 gadu vecuma — 9 %;
- L. tā kā pētījumā “*Women active in the ICT sector*” (“IKT nozarē strādājošās sievietes”) lēsts, ka IKT nozarē Eiropā līdz 2020. gadam trūks 900 000 darbinieku; tā kā IKT nozare strauji aug, katru gadu radot apmēram 120 000 jaunu darbavietu;
- M. tā kā IKT nozarei ir raksturīga īpaši liela vertikāla un horizontāla segregācijas pakāpe, kā arī sieviešu izglītības līmeņa un IKT nozarē ieņemto amatu nesaderība; tā kā mazāk nekā 20 % uzņēmēju IKT nozarē ir sievietes; tā kā vairākums (54 %) IKT nozarē nodarbināto sieviešu strādā zemāk apmaksātos un zemāk kvalificētos amatos un tikai neliels mazākums sieviešu (8 %) ieņem augsti kvalificētu programmatūras inženieru amatus; tā kā sievietes ir arī nepietiekami pārstāvētas šīs nozares augstākā līmeņa amatos — IKT nozarē sievietes vada tikai 19,2 % darbinieku, turpretī citās nozarēs šis īpatsvars ir 45,2 %;
- N. tā kā sievietes vecumā no 55 gadiem ir īpaši pakļautas bezdarba un nenodarbinātības riskam, jo vidējais nodarbinātības līmenis Eiropas Savienībā 2016. gadā 55–64 gadus vecu sieviešu vecuma grupā bija tikai 49 %, kamēr vīriešiem šis rādītājs bija 62 %; tā kā šo risku vēl palielina zems IT lietotprasmes un e-prasmju līmenis; tā kā 55 gadu vecumu sasniegušu un vecāku sieviešu digitālo prasmju uzlabošana un ieguldīšana šajās prasmēs palielinātu viņu nodarbinātības iespējas un nodrošinātu noteiktu aizsardzības līmeni pret viņu atstumšanu no darba tirgus;
- O. tā kā saskaņā ar Eurostat 2014. gada datiem sieviešu (42,3 %) ir vairāk nekā vīriešu (33,6 %), kas studē augstākās izglītības iestādēs, tomēr lielāks skaits sieviešu studē nevis eksakto zinātņu, bet gan humanitāro zinātņu nozarēs. tā kā terciārajā izglītībā iesaistīto sieviešu, kas studē IKT, ir tikai 9,6 %, bet vīriešu — 30,6 %; tā kā sievietes joprojām nav pietiekami pārstāvētas tādās iniciatīvās kā “*Code Week*”, IKT labākai izglītībai, “*Startup Europe*”, Līderu klubs un Digitālo darbavietu lielā koalīcija, kuru mērķis ir vēl vairāk veicināt e-izglītību un e-prasmes;
- P. tā kā sieviešu un meiteņu zemā iesaistīšanās ar IKT saistītos izglītības virzienos un vēlāk darba tirgū ir sarežģītu procesu rezultāts, kas balstīts dzimumu stereotipos, ar kuriem viņas sastopas kopš agras bērnības un vēlāk izglītībā un profesionālajā karjerā,
1. aicina Komisiju izmantot un mērķtiecīgāk izvērst digitalizācijas programmu un digitālā vienotā tirgus stratēģiju, lai risinātu nopietno dzimumu atšķirību IKT nozarē un veicinātu sieviešu pilnīgu integrāciju šajā nozarē, jo īpaši saistībā ar tehniskajām teleskaru profesijām, un veicinātu sieviešu un meiteņu izglītību un apmācību IKT jomā un citos zinātnes, tehnoloģijas, inženierzinātnes un matemātikas (STEM) priekšmetos;

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

2. atzinīgi vērtē dokumentā "Stratēģiskā iesaiste dzimumu līdztiesības jomā 2016.–2019. gadam" ietvertos pasākumus, kas paredzēti, lai atbalstītu sieviešu integrāciju un līdzdalību informācijas sabiedrībā; aicina Komisiju īstenot pasākumus, kas paredzēti, lai samazinātu sieviešu un vīriešu darba samaksas, ienākumu un pensiju atšķirības, tādējādi cīnoties pret nabadzību sieviešu vidū, un pievērst uzmanību sieviešu nodarbinātības veicināšanai IKT nozarē, cīnoties pret dzimumu stereotipiem un sekmējot dzimumu līdztiesību visos izglītības līmeņos un veidos, tostarp saistībā ar studiju priekšmeta un karjeras izvēli atkarībā no dzimuma, atbilstoši prioritātēm, kas noteiktas izglītības un apmācības sistēmā "ET 2020";
3. mudina Komisiju un dalībvalstis strādāt saskaņā ar stratēģisko izglītības un apmācības sistēmu "ET 2020", ievērojot atvērtas sadarbības metodus, lai rastu risinājumus un apmainītos ar paraugpraksi par agrīnu digitālo izglītību, tostarp e-pasmēm un kodēšanu, kas iekļauj meitenes, un par programmām vēlākā izglītošanās posmā, kuru mērķis ir palielināt to sieviešu daļu, kuras izlemj apgūt STEM priekšmetus un iegūst augstāko izglītību STEM jomā, jo tas ļautu sievietēm iegūt pilnīgu piekļuvi elektroniskajiem pakalpojumiem līdzvērtīgi vīriešiem un izmantot inženieru un IT speciālistu paredzamās nodarbinātības iespējas;
4. prasa ES un dalībvalstīm izstrādāt, atbalstīt un īstenot ANO un tās struktūru popularizētās darbības, jo īpaši saistībā ar Pekinas deklarāciju un rīcības platformu, kā arī Pasaules informācijas sabiedrības samitu (WSIS), tostarp skolu mācību programmu kontekstā, lai sekmētu pilnvērtīgu iespēju nodrošināšanu sievietēm digitālajā laikmetā Eiropas un pasaules līmenī;
5. aicina Komisiju un dalībvalstis risināt dzimumu atšķirību IKT nozarē, liekot uzsvāru uz daudzveidības ekonomisko pamatojumu un radot lielākus stimulus gan uzņēmumiem, gan sievietēm, piemēram, piedāvājot pozitīvus paraugus, darbaudzināšanas programmas un karjeras iespējas, lai sekmētu sieviešu pamanāmību; mudina dalībvalstis atbalstīt un īstenot pasākumus, cita starpā, lai izstrādātu tādu tiešsaistes saturu, kas popularizē dzimumu līdztiesību, veicinātu piekļuvi IKT rīkiem un izmantotu tos dzimumu diskriminācijas apkarošanā tādās jomās kā ar dzimumu saistīta vardarbība, un panāktu darba un ģimenes dzīves līdzsvaru;
6. atzinīgi vērtē ES rīcības plānu 2017.–2019. gadam vīriešu un sieviešu darba samaksas likvidēšanai (COM(2017)0678); uzsver, ka ir jāstiprina atbilstība LES noteiktajam principam, ka vīrieši un sievietes par vienādu vai vienādi vērtīgu darbu saņem vienādu darba samaksu, un aicina Komisiju īstenot plāna sieviešu lielāka iesaistīšanai profesijās STEM jomā II rīcībā iekļautās iniciatīvas, kuras, EIGE ieskatā, varētu palīdzēt līdz 2050. gadam likvidēt atalgojuma atšķirību starp dzimumiem, pateicoties augstākai STEM darbvietai produktivitātei;
7. aicina Komisiju un dalībvalstis darīt pieejamus līdzekļus un uzlabot piekļuvi esošiem līdzekļiem, lai veicinātu un atbalstītu sieviešu uzņēmējdarbību, jo īpaši nozares digitālās transformācijas kontekstā, kā arī nodrošinātu, ka ikviens uzņēmums neatkarīgi no tā lieluma, nozares, kurā tas darbojas, un atrašanās vietas Eiropā var gūt labumu no digitālās inovācijas; šajā kontekstā uzsver, ka digitālās inovācijas centriem, kuriem ir liela nozīme digitālās transformācijas atvieglošanā, būtu īpaša uzmanība jāpievērš sieviešu uzņēmējdarbībai un jauniem uzņēmumiem, kuru īpašnieces ir sievietes; aicina Komisiju digitalizācijas procesā pilnībā un visaptveroši pievērsties dzimumu atšķirībai;
8. aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt mūžizglītību, kā arī apmācību un shēmas, kas palīdz dalībniekiem labāk pielāgoties vai sagatavoties iespējamai karjeras maiņai atbilstoši pieaugošajam pieprasījumam pēc e-prasmēm daudzās dažādās nozarēs, pievēršot īpašu uzmanību sievietēm, kuras sasniegušas 55 gadus un vairāk, jo īpaši tām, kurām ir aprūpētāju atbildība, un sievietēm, kuras ir pārtraukušas savu karjeru vai kuras atsāk strādāt, lai nodrošinātu, ka arvien straujākā pāreja uz digitalizāciju par viņām netiek aizmirsts, un lai pasargātu viņas pret atstumšanu no darba tirgus;
9. uzsver efektivitāti, kāda ir interneta kampaņu un forumu izmantošanai un tādu sieviešu pozitīvo piemēru redzamības uzlabošanai, kuri sekmē dzimumu līdztiesību; mudina Komisiju un dalībvalstis veicināt sieviešu tīklus tiešsaistē, jo tie ir saistīti ar augšupēju pieeju pilnvērtīgu iespēju nodrošināšanā sievietēm;
10. aicina Komisiju veicināt tādu tīklu izveidi pilsoniskajā sabiedrībā un profesionālo plašsaziņas līdzekļu organizācijās, kuru nolūks būtu uzlabot sieviešu aktīvu līdzdalību un atzīt viņu specifiskās vajadzības plašsaziņas līdzekļu nozarē;
11. uzsver pilsoniskās sabiedrības nozīmi interneta pārvaldībā; aicina Komisiju un dalībvalstis iesaistīties konstruktīvā darbā ar digitālajām pilsoniskās sabiedrības organizācijām un atbalstīt tās;
12. mudina visas iestādes un pilsoniskās sabiedrības dalībniekus atbalstīt e-pakalpojumu, e-prasmju un digitālo darba formu ieviešanu un īstenošanu, jo tas var sekmēt darba un darba un privātās dzīves līdzsvara uzlabošanu, vienlaikus pārliecinoties, ka netiek pieļauts dubultslogs sievietēm; aicina Komisiju un dalībvalstis noteikt digitalizācijas iespējas un grūtības, ņemot vērā arī darba apstākļus, piemēram, nedrošas nodarbinātības veidus un ar darbu saistītas garīgās veselības problēmas;

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

13. uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt dzimumu līdztiesību izglītības nozarē, veicinot digitālās prasmes un sieviešu un meiteņu līdzdalību IKT izglītībā un apmācībā, iekļaujot programmēšanu, jaunus plašsaziņas līdzekļus un tehnoloģijas visu līmeņu un visu veidu izglītības un apmācības programmās, kā arī ārpuskolas un neformālajā izglītībā, tostarp attiecībā uz mācībspēkiem, lai samazinātu un novērstu digitālo prasmju trūkumu un mudinātu meitenes un jauniņas izvēlēties veidot karjeru eksakto zinātņu un IKT jomā; norāda, cik svarīgs nolūkā pārvarēt dzimumu atšķirību šajā jomā ir pastāvīgs dialogs ar sociālajiem partneriem;

14. mudina dalībvalstis ieviest konkrētam vecumam piemērotu IKT izglītību sākotnējos izglītības posmos, īpaši pievēršoties tam, lai rosinātu meiteņu interesi par digitālo jomu un talantu attīstīšanu tajā, un mudina Komisiju un dalībvalstis veicināt meiteņu izglītību STEM priekšmetos no agra vecuma, ņemot vērā to, ka meitenes savā izglītības ceļā izvēlas neturpināt mācīties STEM jomā ar šiem priekšmetiem saistītu dzimumu stereotipu un pozitīvu piemēru trūkuma dēļ, kā arī tāpēc, ka nodarbības un rotaļlietas ir paredzētas konkrētam dzimumam, kā rezultātā sievietes ir nepietiekami pārstāvētas minēto priekšmetu mācību programmās augstskolu līmenī, kas vēlāk attiecīgi ietekmē arī darbavietas;

15. mudina Komisiju un dalībvalstis jo īpaši ar informatīvajām un izpratnes veicināšanas kampaņām veicināt sieviešu līdzdalību tādās uzņēmējdarbības nozarēs, kas stereotipiski tiek uzskatītas par vīriešiem domātām, kā tas ir arī digitalizācijas gadījumā; uzsver vajadzību organizēt izpratnes veicināšanas, mācību un dzimumu līdztiesības sekmēšanas kampaņas visiem digitalizācijas politikā iesaistītajiem dalībniekiem; uzsver nepieciešamību atbalstīt to, ka sievietes apgūst e-prasmes nozarēs, kurās IKT neizmanto intensīvi, bet kurās digitālās prasmes un kompetences būs vajadzīgas nākotnē;

16. aicina Komisiju un dalībvalstis, kā arī uzņēmumus veicināt dzimumu līdztiesību IKT nozarē, vācot pēc dzimuma iedalītus datus par IKT lietojumu, izstrādājot mērķus, rādītājus un etalonus nolūkā sekot tam, kā attīstās IKT pieejamība sievietēm, un veicināt paraugprakses piemēru apmaiņu starp IKT uzņēmumiem; aicina EIGE apkopot datus par to, kā sieviešu labā un mērķim panākt dzimumu līdztiesību varētu labāk izmantot digitālos pakalpojumus;

17. uzsver, ka ir svarīgi identificēt problēmas, ko rada IKT un interneta izmantošana nolūkā izdarīt noziegumus, izplatīt draudus vai veikt pret sievietēm vērstu iebiedēšanu vai vardarbību; mudina politikas veidotājus pienācīgi risināt šos jautājumus un raudzīties, lai tiktu ieviesta sistēma, kas nodrošina, ka tiesībsargāšanas aģentūras spēj efektīvi novērst kibernetiskus noziegumus; aicina Komisiju un dalībvalstis garantēt meiteņu aizsardzību no tādas reklāmas digitālajā vidē, kas varētu viņas kūdit uz savai veselībai kaitīgu uzvedību;

18. prasa ES iestādēm un dalībvalstīm rīkot kampaņas, lai palielinātu sieviešu informētību par IKT priekšrocībām, kā arī saistītajiem riskiem, un nodrošināt viņām izglītību un zināšanas, kas nepieciešamas, lai viņas zinātu, kā sevi aizsargāt tiešsaistē;

19. prasa ES iestādēm, aģentūrām un struktūrām, kā arī dalībvalstīm un to tiesībsargāšanas iestādēm sadarboties un veikt konkrētus pasākumus, lai apkarotu IKT izmantošanu noziegumos, kas saistīti ar cilvēku tirdzniecību, aizskaršanu un vajāšanu internetā, jo šiem noziegumiem bieži ir pārrobežu raksturs un kriminālvajāšanā par šiem noziegumiem būtiski svarīga ir koordinēšana ES līmenī; aicina dalībvalstis pārskatīt savas krimināltiesības, lai nodrošinātu, ka tiek definēti un atzīti jauni digitālās vardarbības veidi;

20. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

P8_TA(2018)0103

Attīstības sadarbības instrumenta, humānās palīdzības instrumenta un Eiropas Attīstības fonda īstenošana**Eiropas Parlamenta 2018. gada 17. aprīļa rezolūcija par attīstības sadarbības instrumenta, humānās palīdzības instrumenta un Eiropas Attīstības fonda īstenošanu (2017/2258(INI))**

(2019/C 390/05)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 3. panta 5. punktu un 21. pantu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 208.–211. pantu un 214. pantu,
- ņemot vērā Pasaules mēroga partnerību efektīvai attīstības sadarbībai, kas pieņemta 2011. gadā Pusanā notikušajā Augsta līmeņa forumā par palīdzības efektivitāti un atjaunota 2016. gadā Nairobi notikušajā augsta līmeņa sanāksmē,
- ņemot vērā trešo ANO Pasaules konferenci par katastrofu riska mazināšanu, kas norisinājās Sendai (Japānā) 2015. gada 14.–18. martā,
- ņemot vērā ANO rezolūciju „Pārveidosim mūsu pasauli: ilgtspējīgas attīstības programma 2030. gadam“, kas pieņemta Apvienoto Nāciju Organizācijas ilgtspējīgas attīstības samitā, kurš norisinājās Ņujorkā 2015. gada 25. septembrī, un tajā iekļautos 17 ilgtspējīgas attīstības mērķus,
- ņemot vērā pasaules humānās palīdzības samitu, kas norisinājās Stambulā 2016. gada 23. un 24. maijā, un „Lielo vienošanos“ (*Grand Bargain*), kuru panākuši daži no lielākajiem līdzekļu devējiem un palīdzības sniedzējiem,
- ņemot vērā ĀKK un ES partnerattiecību nolīgumu ⁽¹⁾, ko parakstīja Kotonū 2000. gada 23. jūnijā un pārskatīja 2005. gada 25. jūnijā un 2010. gada 22. jūnijā,
- ņemot vērā Padomes 2013. gada 25. novembra Lēmumu 2013/755/ES par aizjūras zemju un teritoriju asociāciju ar Eiropas Savienību ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes 1996. gada 20. jūnija Regulu (EK) Nr. 1257/96 par humāno palīdzību ⁽³⁾,
- ņemot vērā Padomes 2013. gada 2. decembra Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Padomē sanākušo Eiropas Savienības dalībvalstu valdību pārstāvju iekšējo nolīgumu par Eiropas Savienības palīdzības finansēšanu atbilstīgi daudzgadu finanšu shēmai laikposmam no 2014. gada līdz 2020. gadam saskaņā ar ĀKK un ES Partnerattiecību nolīgumu un par finansiālas palīdzības piešķiršanu aizjūras zemēm un teritorijām, kurām piemēro Līguma par Eiropas Savienības darbību ceturto daļu („Iekšējais nolīgums“),
- ņemot vērā Padomes 2015. gada 2. marta Regulu (ES) 2015/322 par 11. Eiropas Attīstības fonda īstenošanu ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Padomes 2015. gada 2. marta Regulu (ES) 2015/323 par finanšu regulu, ko piemēro 11. Eiropas Attīstības fondam ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 11. marta Regulu (ES) Nr. 233/2014, ar ko izveido finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā 2014.–2020. gadam ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ OV L 317, 15.12.2000., 3. lpp.⁽²⁾ OV L 344, 19.12.2013., 1. lpp.⁽³⁾ OV L 163, 2.7.1996., 1. lpp.⁽⁴⁾ OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.⁽⁵⁾ OV L 58, 3.3.2015., 1. lpp.⁽⁶⁾ OV L 58, 3.3.2015., 17. lpp.⁽⁷⁾ OV L 77, 15.3.2014., 44. lpp.

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

- ņemot vērā 2007. gadā pieņemto Eiropas konsensu par humāno palīdzību ⁽⁸⁾,
 - ņemot vērā jauno 2017. gada 7. jūnijā pieņemto Eiropas Konsensu par attīstību ⁽⁹⁾,
 - ņemot vērā Padomes 2017. gada 19. jūnija secinājumus par ES sadarbību ar pilsonisko sabiedrību ārējo attiecību jomā,
 - ņemot vērā Parlamenta 2016. gada 22. novembra rezolūciju par attīstības sadarbības efektivitātes palielināšanu ⁽¹⁰⁾,
 - ņemot vērā 2016. gada 13. septembra rezolūciju par ES trasta fondu Āfrikai — ietekme uz attīstības un humāno palīdzību ⁽¹¹⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2016. gada 7. jūnija rezolūciju par ES 2015. gada ziņojumu par politikas saskaņotību attīstībai ⁽¹²⁾,
 - ņemot vērā tā 2013. gada 22. oktobra rezolūciju par vietējām pašvaldībām un pilsonisko sabiedrību — Eiropas apņemšanās atbalstīt ilgtspējīgu attīstību ⁽¹³⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas īpašo ziņojumu Nr. 18/2014 par *EuropeAid* novērtēšanas un uz rezultātiem vērstām uzraudzības sistēmām,
 - ņemot vērā Komisijas 2017. gada 15. decembra ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei „Starpposma pārskatīšanas ziņojums par ārējās finansēšanas instrumentiem”(COM(2017)0720) un saistītos dienestu darba dokumentus „Attīstības sadarbības instrumenta novērtējums”(SWD(2017)0600) un „11. Eiropas Attīstības fonda novērtējums”(SWD(2017)0601),
 - ņemot vērā 11. Eiropas Attīstības fonda ārējo novērtējumu (2017. gada jūnija galīgais ziņojums), ko Komisija pasūtījusi ārēju darbuzņēmēju grupai,
 - ņemot vērā attīstības sadarbības instrumenta ārējo novērtējumu (2017. gada jūnija galīgais ziņojums), ko Komisija pasūtījusi ārēju darbuzņēmēju grupai,
 - ņemot vērā Komisijas 2018. gada 14. februāra paziņojumu “Jauna un moderna Eiropas Savienības daudzgadu finanšu shēma, kura efektīvi īsteno tās prioritātes pēc 2020. gada”(COM(2018)0098),
 - ņemot vērā dokumentu „Saskaņotības ziņojums — ieskats ārējo finanšu instrumentu ārējos novērtējumos”(2017. gada jūlija galīgais ziņojums), ko Komisija pasūtījusi ārēju darbuzņēmēju grupai,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu, kā arī 1. panta 1. punkta e) apakšpunktu un 3. pielikumu Priekšsēdētāju konferences 2002. gada 12. decembra lēmumā par procedūru patstāvīgo ziņojumu sagatavošanas atļaujas piešķiršanai,
 - ņemot vērā Attīstības komitejas ziņojumu un Budžeta komitejas atzinumu (A8-0118/2018),
- A. tā kā kopš ārējās finansēšanas instrumentu (ĀFI) pieņemšanas starptautiskais un ES politikas regulējums ir ievērojami mainījies līdz ar tādu nozīmīgu instrumentu pieņemšanu kā Ilgtspējīgas attīstības programma 2030. gadam, Parīzes nolīgums par klimata pārmaiņām, Adisabebas rīcības programma, Sendai ietvarprogramma katastrofu riska mazināšanai 2015.–2030. gadam un Humānisma programma; tā kā ES ir bijusi vadoša loma sarunās par šiem instrumentiem;
- B. tā kā Lisabonas līgums, Ilgtspējīgas attīstības programma 2030. gadam un Ilgtspējīgas attīstības mērķi (IAM), kā arī Eiropas konsenss par humāno palīdzību, jaunais Eiropas Konsenss par attīstību un Pusanas efektīvas attīstības principi nosaka ES stratēģiju attiecībā uz attīstības sadarbību un humāno palīdzību; turklāt tā kā Padome ir pieņēmusi Globālo Eiropas Savienības ārpolitikas un drošības politikas stratēģiju, kurā cita starpā ir ietverta arī attīstības sadarbība;

⁽⁸⁾ OV C 25, 30.1.2008., 1. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 210, 30.6.2017., 1. lpp.

⁽¹⁰⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0437.

⁽¹¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0337.

⁽¹²⁾ OV C 86, 6.3.2018., 2. lpp.

⁽¹³⁾ OV C 208, 10.6.2016., 25. lpp.

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

- C. tā kā saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 214. pantu un Eiropas konsenss par humāno palīdzību humānā palīdzība ir jāsniedz saskaņā ar humānās palīdzības principiem, proti, cilvēcību, neitralitāti, neatkarību un objektivitāti un tās pamatā ir jābūt uz vajadzībām balstītai pieejai; tā kā humānā palīdzība nedrīkst būt krīzes pārvaldības instruments;
- D. tā kā attīstības politikai ir jāpapildina ES ārpolitika un migrācijas pārvaldība, vienlaikus nodrošinot, ka attīstības finansējums tiek izmantots tikai ar attīstību saistītiem mērķiem un nolūkiem un nesedz izdevumus, kas saistīti ar dažādu citu mērķu, piemēram, robežkontroles vai migrācijas novēršanas politikas, panākšanu;
- E. tā kā attīstības sadarbības instrumenta (ASI) galvenais mērķis ir mazināt un ilgtermiņā izskaust nabadzību jaunattīstības valstīs, kuras nesaņem finansējumu no Eiropas Attīstības fonda (EAF), Eiropas kaimiņattiecību instrumenta (EKI) vai Pirmspievienošanās palīdzības instrumenta (IPA), lai nodrošinātu tematisko atbalstu partnervalstu pilsoniskās sabiedrības organizācijām un vietējām iestādēm ar attīstību saistīto globālo sabiedrisko labumu un problēmjautājumu jomā un lai atbalstītu Āfrikas un ES stratēģisko partnerību; tā kā ASI ir ES budžeta galvenais attīstības sadarbības ģeogrāfiskais instruments, kuram laikposmā no 2014. gada līdz 2020. gadam ir piešķirti EUR 19,6 miljardi;
- F. tā kā EAF galvenais mērķis ir samazināt un ilgtermiņā izskaust nabadzību Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna (ĀKK) valstīs un panākt aizjūras zemju un teritoriju (AZT) ilgtspējīgu attīstību; tā kā EAF ir galvenais ES attīstības sadarbības instruments, kuram 11. EAF piešķirti EUR 30,5 miljardi laikposmam no 2014. gada līdz 2020. gadam;
- G. tā kā galvenais humānās palīdzības instrumenta (HPI) mērķis ir sniegt palīdzību, atbalstu un aizsardzību cilvēkiem, kas cietuši dabas vai cilvēka izraisītās katastrofās un līdzīgās ārkārtas situācijās, īpaši pievēršoties neaizsargātākajiem upuriem neatkarīgi no viņu valstspiederības, reliģijas, dzimuma, vecuma, etniskās izcelsmes vai politiskās piederības un saskaņā ar patiesajām vajadzībām, starptautiskajiem humānās palīdzības pamatprincipiem un Eiropas konsensu par humāno palīdzību;
- H. tā kā HPI ir kas vairāk nekā tikai pamata dzīvības glābšanas operācijas, atbalstot ilgstošākās krīzēs cietušos, īstermiņa rehabilitācijas un atjaunošanas darbus, sagatavotības katastrofām uzlabošanu un risinot iedzīvotāju pārvietošanās ietekmi;
- I. tā kā efektīvai attīstības sadarbībai nepieciešams rast inovatīvas pieejas, nodrošinot līdzekļu devējiem spēju strauji reaģēt uz vietējām situācijām, sadarboties ar vietējām organizācijām un atbalstīt vietējos uzņēmumus un uzņēmējus, īpaši trūcīgākajās un nestabilākajās valstīs; tā kā ES revīzijas sistēmai ir jānodrošina līdzekļu devējiem iespēja šādos projektos uzņemties saprātīgu risku, uzlabojot ES spēju ātri reaģēt un nodrošināt efektīvu palīdzību;
- J. tā kā ES ir pasaules lielākā līdzekļu devēja attīstības un humānās palīdzības jomā; tā kā ar šīs palīdzības starpniecību ES aizstāv centienus samazināt nabadzību un veicināt globālas un ES intereses un pamatvērtības;
- K. tā kā Āfrikas Savienības un ES samitā, kas 2017. gada 29. un 30. novembrī notika Abidžanā, tika apstiprināta griba izveidot patiesu, modernizētu, globalizētu un tālejošu partnerību, izveidojot politiskos un ekonomiskos nosacījumus īstai līdztiesībai;
- L. tā kā strauji ir pieaudzis ar trešām valstīm, tostarp Ķīnu, Krieviju, Turciju, Brazīliju un Indiju, noslēgto attīstības sadarbības nolīgumu skaits;
- M. tā kā tā dēvētā globālā aizlieguma noteikuma (*global gag rule*) atjaunošana un pagarināšana un finansējuma samazināšana organizācijām, kuras nodrošina sievietēm un meitenēm ģimenes plānošanu un seksuālās un reproduktīvās veselības un tiesību pakalpojumus, rada nopietnas bažas;
- N. tā kā trešo valstu valdībām ir reālas cerības attiecībā uz ātru rīcību, efektivitāti un neatliekamo vajadzību saglabāt stabilas attīstības sadarbības partnerības; tā kā ir nepieciešams attīstīt atklātas un produktīvas ekonomikas partnervalstīs, vienlaikus ņemot vērā jaunos apstākļus un jaunos ekonomikas dalībniekus uz starptautiskās skatuves;
- O. tā kā, ņemot vērā to, ka pēc 2020. gada Apvienotās Karaliste nepiedalīsies, *Brexit* radīs ES budžeta samazinājumu no 12 līdz 15 % apmērā;

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

- P. tā kā EAF un ASI novērtējumi apstiprina, ka tik tiešām ir nepieciešama dažādu ģeogrāfisku un tematisku instrumentu izmantošana saskanīgā veidā;
- Q. tā kā 11. EAF novērtējumā ir noteikts, ka pastāv reāli draudi, ka EAF būs spiests nodrošināt atbildes pasākumus programmām, kas attālinātu to no šī fonda primārā mērķa nabadzības mazināšanā, ko ir grūti apvienot ar EAF pamatvērtībām, neapdraudot jomas, kurās tas ir sasniedzis labus panākumus, ka, neraugoties uz apspriedēm, valdības un [pilsoniskās sabiedrības organizāciju] uzskati (ar dažiem konkrētiem izņēmumiem, piemēram, Klusā okeāna reģionā) parasti plānošanā netiek ņemti vērā un ka 11. EAF plānošanā tiek izmantota augšupēja pieeja, lai piemērotu koncentrācijas principu, taču tas tiek darīts uz Kotonū nolīguma galvenā partnerības principa rēķina;
- R. tā kā saskaņā ar 11. EAF novērtējumu līdz 2017. gada aprīlim ir izmaksāti gandrīz EUR 500 miljoni no EAF rezerves, lai atbalstītu Eiropas Civilās aizsardzības un humānās palīdzības operāciju (ECHO) nodaļu, gandrīz EUR 500 miljoni ir piešķirti, sniedzot ārkārtas atbalstu atsevišķās valstīs, un EUR 1,5 miljardi ir izmaksāti ES Ārkārtas trasta fondam Āfrikai; tā kā EAF sniedz ieguldījumu arī jaunajā Eiropas Fondā ilgtspējīgai attīstībai;
- S. tā kā ASI vērtējumā teikts, ka attīstības sadarbības instruments joprojām ir kopumā ir būtisks un atbilstošs paredzētajam mērķis, gan tad, kad tas tika pieņemts, gan arī tā īstenošanas vidējā posmā. Šis instruments lielā mērā atbilst jaunajiem politikas dokumentiem (piemēram, Eiropas Konsensam attīstības jomā un Ilgtspējīgas attīstības programmai 2030. gadam), kaut gan tā pašreizējā veidā varētu būt grūti īstenot atsevišķas prioritātes;
- T. tā kā ārējās finansēšanas instrumentu 2014.–2020. gadam pieņemšanas laikā Parlaments deva priekšroku atšķirīgam ārējās finansēšanas instrumentam, kas paredzēts attīstības sadarbībai, un aicināja norobežot attīstības fondus gadījumā, ja EAF tiktu iekļauts budžetā,
- U. tā kā attiecībā uz ES Ārkārtas trasta fondu Āfrikai EAF novērtējumā teikts, ka salīdzinājumā ar standarta EAF projektiem, saīsinātais projekta sagatavošanas un apstiprināšanas laiks, netiešā ES iesaistīšanās projekta īstenošanā un tas, ka šo projektu pamatā ir ES prioritārie problēmjautājumi, nevis atbildes pasākumi [partnervalstu] ilgtermiņa mērķiem, kopumā rada bažas par ES [Ārkārtas trasta fonda Āfrikai] projektu iespējamās efektivitāti un ilgtspēju, kā arī par ES spēju cieši uzraudzīt to īstenošanu;
- V. tā kā finanšu plūsma no Savienības valstīm, kuras gūst labumu no finanšu instrumentiem, kas paredzēti attīstībai, ir zemāka nekā diasporas, kura dzīvo Eiropā, privāti pārskaitījumi no šīm pašām valstīm;
- W. tā kā neraugoties uz miljardiem euro, kas gadu gaitā saņemti no EAF, un neraugoties uz Komisija nopietnajām bažām par tā finanšu pārvaldību, Āfrikas Miera nodrošināšanas fonds nebija daļa no EAF; tā kā Āfrikas Miera nodrošināšanas fonds nav ticis novērtēts kopš 2011. gada;
- X. tā kā saskaņā ar to attiecīgajiem novērtējumiem un Komisijas starpposma pārskatīšanas ziņojumu par ĀFI, ir grūti izmērīt vispārējo ASI un EAF efektivitāti un ilgtermiņa ietekmi, sasniedzot mērķus, jo pastāv nopietni ierobežojumi, definējot adekvātas novērtēšanas un uzraudzības sistēmas un novērtējot ārējo faktoru ietekmi, kā arī ņemot vērā iesaistīto valstu un tēmu dažādību; tā kā novērtētāji uzskata, ka apvienošana mobilizē papildus resursus tikai 50 % no gadījumiem;
- Y. tā kā Parlamentam ir noteikti ļoti īsi termiņi īstenošanas pasākumu projektu rūpīgai kontrolei; tā kā šajos termiņos nav pienācīgi ņemtas vērā parlamenta darbību īpatnības; tā kā reizēm šo situāciju vēl vairāk pasliktina fakts, ka īstenošanas pasākumu projekti Parlamentam tika nosūtīti pēc termiņa beigām vai pirms darba pārtraukuma, kas vēl vairāk ierobežoja tā spējas pienācīgi īstenot kontroles pilnvaras;
- Z. tā kā ES ir atzinusi to, ka partnerība ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām (PSO) ārējās attiecībās ir svarīga; tā kā tas ietver PSO līdzdalību ĀFI plānošanā un īstenošanā,

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

ASI, EAF un HPI īstenošanas starpposma pārskatīšanas fakti un secinājumi*Vispārīgi apsvērumi*

1. atzinīgi vērtē to, ka ASI, EAF un HPI veiktie novērtējumi liecina, ka šo instrumentu mērķi kopumā ir bijuši atbilstoši politikas prioritātēm to izstrādes laikā un ka tie kopumā atbilst mērķim un ir saskaņoti ar IAM vērtībām un uzdevumiem; norāda, ka ikgadējais finansējuma trūkums, lai sasniegtu IAM, ir USD 200 miljardi;
2. norāda, ka dažās valstīs, kurās darbojas EAF un ASI ģeogrāfiskās programmas, pēdējos desmit gados ir vērojams progress nabadzības mazināšanā un cilvēces un ekonomiskajā attīstībā, vienlaikus citās valstīs situācija joprojām ir kritiska;
3. ar gandarījumu atzīmē, ka ASI un EAF prioritātes ir saskaņotas ar IAM vērtībām un mērķiem, ņemot vērā būtisko lomu, kāda ir bijusi šo lēmumu pieņemšanā ES, un to, ka tas ievērojami atvieglo un vienkāršo šo instrumentu starpposma pārskatīšanu;
4. norāda, ka pirmajos īstenošanas gados ASI un EAF ir ļāvuši ES reaģēt uz jaunām krīzēm un vajadzībām, pateicoties šo instrumentu mērķu plašajam tvērumam; tomēr norāda, ka krīžu skaita pieaugums un jaunu politikas prioritāšu rašanās radījusi finansiālu spiedienu uz ASI, EAF un HPI, paplašinājusi šos instrumentus līdz to robežām un novedusi pie lēmuma izveidot jaunus *ad hoc* mehānismus, piemēram, trasta fondus, ar kuriem ir saistītas nopietnas bažas, proti, attiecībā uz pārredzamību, demokrātisko pārskatatbildību un to neatbilstību attīstības mērķiem; atgādina par nesen pieņemto Eiropas Fondu ilgtspējīgai attīstībai, kas tika izveidots, lai nodrošinātu vēl lielāku ietekmes spēju;
5. ir apmierināts ar ASI un EAF aizvien lielāko iekšējo saskaņotību, ko galvenokārt veicinājuši augstas kvalitātes novērtējumi, saskaņoti lēmumu pieņemšanas procesi un nozaru koncentrācija;
6. norāda, ka ir gadījumi, kad budžeta atbalstam joprojām tiek pārņemts piemērotības un efektivitātes trūkums, kaut gan faktiski šis atbalsta veids atbilst mūsdienu sadarbības koncepcijai, kura ļoti labi iederas patiesās attīstības partnerībās, rada partnervalstu līdzatbildības iespējas un sniedz elastīguma un efektivitātes priekšrocības; tādēļ aicina īstenot pasākumus, lai stiprinātu politisko un institucionālo partnerību, kas sekmē budžeta atbalsta piešķiršanu, vienlaikus pieprasot efektīvu ekonomikas pārvaldību un demokrātisko vērtību ievērošanu; norāda, ka attīstības sadarbības politika ir jāīsteno tā, lai ņemtu vērā to valstu un iedzīvotāju vēlmes, kuriem tā ir nepieciešama, nodrošinot viņu līdzdalību lēmumu pieņemšanas procesā un uzņemoties atbildību par tās pārredzamu un efektīvu piemērošanu;
7. norāda, ka daudzas valstis ir kļuvušas par valstīm ar vidēji augstiem ienākumiem (UMIC), tāpēc uz tām vairs neattiecas divpusējā sadarbība saskaņā ar ASI, vai arī tās saņem mazākas divpusējās sadarbības dotācijas saskaņā ar EAF, jo attīstības palīdzība apvienojumā ar veiksmīgu valsts politiku var radīt pozitīvus rezultātus; atgādina, ka nabadzība un attīstība ir daudzdimensionāla un ka ir nepietiekoši saglabāt IKP kā vienīgo attīstības rādītāju; turklāt norāda, ka tā kā lielākā daļa pasaules nabadzīgāko cilvēku dzīvo valstīs ar vidējiem ienākumiem, kurās sastopama nevienlīdzība, pēkšņa palīdzības pārtraukšana valstīm ar vidējiem ienākumiem varētu apdraudēt IAM sasniegšanu; tādēļ uzskata, ka šīs valstis ir jāturpina atbalstīt trauslajā ceļā uz lielāku attīstību;
8. uzsver nepieciešamību nodrošināt to, ka attīstības palīdzība tiek izmantota saskaņā ar tā sākotnējo mērķi, pienācīgi ņemot vērā palīdzības un attīstības efektivitātes principus; atkārtoti uzsver, ka ES attīstības sadarbība būtu jāsaista ar partnervalstu plāniem un vajadzībām;
9. uzsver, ka nekādā gadījumā ES īstermiņa (drošības vai migrācijas) vietējās intereses nedrīkst noteikt tās attīstības darba kārtību, un ka atbalsta un attīstības efektivitātes principus pilnībā jāievēro un jāpiemēro visām attīstības sadarbības formām;
10. norāda, ka Komisija ir secinājusi, ka instrumentu saskaņotību varētu uzlabot ar racionalizēšanu; uzsver, ka nevienā no dažādiem novērtējumiem nav atsaucies uz šādu konstatējumu;

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

11. pauž bažas par novērtētāju konstatējumiem, ka trūkst uzraudzības un novērtējuma sistēmu, kas apgrūtina rezultātu mērīšanu; uzsver, no otras puses, daudzos pozitīvos Eiropas Revīzijas palātas revīzijas konstatējumus attiecībā uz ES attīstības politiku; atgādina par Eiropas Revīzijas palātas secinājumiem, ko tā ir iekļāvusi īpašajā ziņojumā Nr. 18/2014 par *EuropeAid* novērtēšanas un uz rezultātiem vērstām uzraudzības sistēmām; aicina Komisiju izmantot šo iespēju, lai vēl vairāk uzlabotu savu rezultātu ietvara sistēmu saskaņā ar Eiropas Revīzijas palātas ieteikumiem;

12. pauž pārsteigumu par neatbilstībām starp novērtējuma rezultātiem un secinājumiem, kurus ieguva Komisija starpposma pārskatīšanā; pauž nožēlu, ka Komisijas secinājumos nemaz netiek pievērsta uzmanība tādām nopietnām problēmām kā nepietiekama instrumentu koordinācija un riskam novirzīties no nabadzības mazināšanas, kaut gan tas ir viens no svarīgākajiem novērtējuma elementiem;

13. pauž bažas par pieejamo datu trūkumu vai ierobežotību; norāda, ka papildus Tūkstošgades attīstības mērķiem (TAM) un ilgtspējīgas attīstības mērķiem (IAM) nav izveidota cita uzraudzības un novērtēšanas sistēma, kas neļauj precīzi izmērīt izmaiņas, piemēram, saistībā ar instrumenta elastīgumu vai tā saskaņotību ar citiem instrumentiem;

14. turklāt norāda, ka finansējuma sadaļas trūkums, kurš ir acīmredzami paredzēts politisko diskusiju sekmēšanai, īpaši attiecībā uz politisko partiju atbalstu, neveicina ilgtspējīgas attīstības mērķu sasniegšanu;

15. aicina uzlabot ziņošanu, automātiski iegūstot statistiku un rādītājus;

16. pauž nožēlu par to, ka Komisija nav izmantojusi iespēju, kas radās starpposma pārskatīšanā, pielāgot tās politiku jaunajā Eiropas Konsensā attīstības jomā paustajām prasībām par maza mēroga un ilgtspējīgas agroekoloģiskās lauksaimniecības atbalstīšanu; norāda, ka tieši pretēji — ierosināto pasākumu vidū ir vēl vairāk atbalsta liela mēroga lauksaimniecībai un lauksaimniecības uzņēmumiem;

ASI

17. uzsver, ka ASI atbilstību galvenokārt nosaka tā elastība saistībā ar reaģēšanu uz neparedzētiem pasākumiem plānošanas un īstenošanas metožu izvēles ziņā, pārdales ziņā instrumentu ietvaros un starp tiem un rezerves fondu izmantošanas ziņā; uzsver, ka daudzgadu plānošanas elastība ir ļāvusi arī pielāgot plānošanas perioda ilgumu situācijai uz vietas, lai lielu pārmaiņu gadījumā varētu strauji pārdalīt finansējumu un varētu izmantot īpašus pasākumus;

18. atzinīgi vērtē to, ka novērtējumos ir uzsvērta ASI tematiskās programmas stratēģiskā atbilstība, jo īpaši tās spēja veicināt ES intereses un globālas darbības sabiedrisko labumu jomā;

19. ņem vērā vienkāršošanu, saskaņošanu un plašāku īstenošanas kārtību, kas ieviesta Regulā (ES) Nr. 236/2014 par kopīgiem noteikumiem, lai īstenotu ārējās finansēšanas instrumentus, un kas nodrošinājusi lielāku ASI efektivitāti; uzsver, ka Regula (ES) Nr. 233/2014, ar ko izveido finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā 2014.–2020. gadam, neparedz sīki izklāstītu uzraudzības un novērtēšanas sistēmu instrumenta snieguma izmērīšanai; pauž milzīgas bažas par to, ka īstenošanas procedūras, no kurām dažas izriet no Finanšu regulas, joprojām tiek uzskatītas par ilgstošām un apgrūtināšām, kas diskreditē ES un palielina to dažu valstu pieeju pievilcību, kuras, šķiet, daudz mazākā mērā paļaujas uz formalitātēm un nosacījumiem; šajā sakarībā atgādina, ka dažas no šīm procedūrām izriet no Finanšu regulas, nevis no ārējās finansēšanas instrumentiem, bet citu prasību pamatā ir tādu attīstības sadarbības pamatprincipu piemērošana kā partnerība un līdzatbildība;

20. norāda, ka Komisijas darba dokumenti liecina, ka izmaksātās summas ir diezgan niecīgas salīdzinājumā ar summām, par kurām ir uzņemtas saistības; uzsver, ka šī ir nopietna problēma saistībā ar „konkurenci” par attīstības palīdzību; tādēļ aicina uzlabot saziņu par finansēšanas iespējām, lai nodrošinātu ES partneru informētību; prasa nodrošināt vietējām ieinteresētajām personām, tostarp civildienesta ierēdņiem, apmācību par ES lietu apkopošanu, lai panāktu, ka viņi vislabāk spētu atbilst kritērijiem un tādā veidā palielināt viņu izredzes iesniegt sekmīgus projektu pieteikumus; norāda, ka šo apmācību jāvērs arī uz to, lai labāk atbildētu citu starptautisku organizāciju aicinājumiem iesniegt projektus;

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

21. pauž bažas par to, ka ASI vidusposma novērtējumā ir norāde uz risku, ka netiek ievērota prasība piešķirt vismaz 20 % no ASI paredzētās palīdzības tādiem sociālajiem pamatpakalpojumiem kā veselībai un vidējai izglītībai un citiem sociālajiem pakalpojumiem, ja šīs vajadzības ir būtiskas šo valstu attīstībai; tāpat pauž bažas par nepietiekamo atbalstu valstu veselības aizsardzības sistēmām, kā arī datu trūkumu par sasniegtajiem rezultātiem izglītības finansēšanā; atkārtoti pauž apņemšanos, kas iekļauta jaunajā Eiropas Konsensā attīstības jomā, vismaz 20 % no ES oficiālās attīstības palīdzības (OAP) piešķirt sociālajai integrācijai un cilvēkdimensijas attīstībai;

22. pauž gandarījumu ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām (PSO) un vietējām pašvaldībām paredzētās tematiskās programmas mērķiem un rezultātiem un aicina to saglabāt turpmākajos instrumentos; tomēr pauž nopietnas bažas par pilsoniskās sabiedrības organizāciju un vietējo iestāžu darbības iespēju mazināšanos programmu plānošanas un īstenošanas posmā un aicina stiprināt šo struktūru, tostarp kā pakalpojumu sniedzēju, nozīmi, kā arī piedāvāt precīzāk pielāgotas sadarbības veidus un stratēģiskāku pieeju; uzsver, ka šo valstu attīstību var pilnībā sasniegt tikai sadarbībā ar likumīgām vietējām iestādēm;

23. mudina Komisiju īstenot politiku, kas palīdz iesaistīt Āfrikas diasporu, kas ir svarīga ieinteresētā persona attīstības sasniegšanā;

EAF

24. norāda, ka EAF ir bijusi svarīga nozīme nabadzības izskaušanā un ilgtspējīgas attīstības mērķu sasniegšanā; tomēr norāda, ka progresa pierādījumi reģionālajā līmenī ir vājāki un ka EAF nav konsekventi veidojis stabilu sinerģiju un saskaņotību tā valstu, reģionālās un ĀKK iekšējās sadarbības programmās;

25. pauž nožēlu, ka starpposma pārskatīšanā netika iekļauts Āfrikas Miera nodrošināšanas fonds, kas gadiem nav pienācīgi novērtēts; uzskata, ka laikā, kad aizvien lielāka politiskā uzmanība tiek pievērsta saiknei starp drošību un attīstību, ir būtiski veidot uz pierādījumiem balstītu politiku;

26. atzinīgi vērtē to, ka EAF ir apliecinājis savu atbildību mērķim strauji mainīgā vidē, pateicoties īsākam plānošanas ciklam, racionalizētām procedūrām un uzlabotai budžeta pārvaldībai; tomēr norāda, ka tas joprojām nav pilnībā pielāgojies situācijas izmaiņām un ka procedūras joprojām ir diezgan neelastīgas un aprūtinātas;

27. norāda, ka EAF aptverto ĀKK valstu un aizjūras zemju un teritoriju (AZT) grupu ļoti atšķirīgās vajadzības un raksturs rada šaubas par universālo pieeju, ar ko raksturo procedūru un kārtības izvēli, kā arī rada šaubas par EAF teritoriālo aptvērumu; atgādina, ka nepieciešama jauna un patiesa līdztiesīgu pušu partnerība, kura pievērs galveno uzmanību cilvēktiesībām;

28. norāda, ka EAF ir saskāries ar spiedienu risināt aizvien lielāko skaitu politisko prasību, piemēram, saistībā ar drošību un migrāciju, kuras ir grūti saskaņot ar EAF pamatvērtībām un ES attīstības un sadarbības politikas, proti nabadzības izskaušanas, principiem;

HPI

29. pauž gandarījumu, ka HPI ir sasniedzis tā mērķi nodrošināt palīdzību ārkārtas situācijās, pilnībā ievērojot starptautiskās publiskās tiesības un vienlaikus nodrošinot, ka humānā palīdzība netiek instrumentalizēta un ka tiek ievērots humānisma, objektivitātes, neitralitātes un neatkarības princips;

30. norāda, ka to humanitāro krīžu un katastrofu skaits, kas risinātas ar HPI, dažos pēdējos gados ir ievērojami pieaudzis, tādējādi pilnībā tikusi izmantota rezerve palīdzībai ārkārtas gadījumos un radusies nepieciešamība izmantot papildu fondus, turklāt maz ticams, ka šī situācija īstermiņā vai vidējā termiņā uzlabosies, ņemot vērā krīzes situācijas, kas skar daudzas teritorijas visā pasaulē; norāda, ka tas liecina par nepieciešamību būtiski palielināt rezervi palīdzībai ārkārtas gadījumos un ātrāk un elastīgāk izmantot visus pieejamos resursus;

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

31. uzskata, ka HPI galvenajai mērķauditorijai un ieinteresētajām personām joprojām jābūt cilvēkiem un kopienām un ka jebkuros apstākļos būtu jāpiemēro elastīga, saskaņota, kontekstuāla pieeja, kurā tiktu ņemti vērā vietējo pašvaldību un vietējo iestāžu, kā arī vietējo kopienu, reliģisko uz attīstību orientēto organizāciju un pilsoniskās sabiedrības dalībnieku uzskati; uzsver, ka daudzas no šīm organizācijām, tostarp Eiropā esošās diasporas organizācijas, veic vērtīgu darbu vairākās svarīgās jomās un var sniegt pievienoto vērtību humānās palīdzības jomā;

32. atgādina, ka Pasaules Veselības organizācija nedrošu abortu uzskata par vienu no pieciem galvenajiem māšu mirstības cēloņiem; atgādina, ka ir starptautiski atzīts juridiskais pamats tiesībām uz seksuālo un reproduktīvo veselību, kā arī seksuālās vardarbības upuru un konfliktu zonā esošu cilvēku tiesībām;

Ieteikumi saistībā ar atlikušo īstenošanas periodu

33. uzsver, ka ASI, EAF un HPI būtu jāīsteno, ņemot vērā jauno starptautisko un ES politisko regulējumu, tostarp Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam, Parīzes nolīgumu par klimata pārmaiņām, Adisabebas rīcības programmu un Humānisma programmu;

34. atgādina, ka IAM ir jāpanāk visā pasaulē ar visu starptautisko dalībnieku, tostarp jaunattīstības un attīstīto valstu tautu un starptautisko organizāciju, apvienotiem pūliņiem un partnerību; uzsver, ka ES limenī rada nepieciešamību kopīgi, saskaņoti un koordinēti izstrādāt un īstenot iekšpolitiku un ārpolitiku, kas atbilst politikas saskaņotības attīstībai (PCD) principiem; uzskata, ka politikas saskaņotībai attīstībai ir jāklūst par nozīmīgu faktoru ārējās finansēšanas instrumentu definēšanā un īstenošanā un citu ES politikas nostādņu un instrumentu pieņemšanā, jo ES iekšpolitika un ārpolitika ir savstarpēji saistītas; tomēr uzskata, ka vēl vairāk ir jāuzlabo vispārēja instrumentu saskaņotība, īpaši uzlabojot ģeogrāfisko un tematisko programmu saskaņotību un koordināciju un palielinot koordināciju un papildināmību ar citiem ES politikas virzieniem;

35. pauž bažas par to, ka valstis ar vidēji augstiem ienākumiem, uz kurām vairs neattiecas EAF un ASI, var saskarties ar finansējuma trūkumu, kura dēļ tās var nonākt neaizsargātā stāvoklī; aicina Komisiju apsvērt sekas, izpētīt pasākumus, lai novērstu negatīvās sekas un lai atvieglotu valstu ar vidēji augstiem ienākumiem piekļuvi ārējās finansēšanas instrumentiem, kas pielāgoti to vajadzībām, ar mērķi īpaši pastiprināt centienus nolūkā veicināt labu pārvaldību, apkarojot korupciju, krāpšanos nodokļu jomā un nesodāmību, nodrošinot tiesiskuma ievērošanu un noturot brīvas un godīgas vēlēšanas, nodrošināt vienlīdzīgu piekļuvi tiesiskumam un novēršot institucionālās nepilnības; atzīst darbu, ko šajā jomā ir veikusi programma *EUROSociAL*; tomēr uzsver, ka ir jānosaka par prioritāti dotāciju piešķiršana vismazāk attīstītajām valstīm (VAV), kurām ir raksturīga nestabilitāte, kuras saskaras ar nopietniem strukturāliem šķēršļiem ilgtspējīgai attīstībai un tādēļ ir ļoti atkarīgas no starptautiskā publiskā finansējuma;

36. uzskata, ka ar ārējās finansēšanas instrumentiem būtu jāturpina tieši atbalstīt gan ES, gan vietējās pilsoniskās sabiedrības organizācijas, vietējās un reģionālās valdības un vietējās iestādes partnervalstīs, kā arī to partnerības ar Eiropas vietējām un reģionālajām pašvaldībām un sistemātiski jāveicina to aktīva dalība daudzu ieinteresēto personu dialogos par ES politiku un par visu instrumentu visiem plānošanas procesiem; turklāt uzskata, ka ES būtu jāveicina pilsoniskās sabiedrības organizāciju kā uzraugu loma gan ES, gan ārpus tās, un jāatbalsta decentralizācijas reformas partnervalstīs; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Komisijas nodomu padziļināt un nostiprināt pašreizējo darbu, lai veidotu partnerību un dialogu ar pilsonisko sabiedrību, kas strādā pie attīstības, un palielinātu iesaistīšanos dialogā un iesaistītu pilsoniskās sabiedrības organizāciju tīklus ES politikas veidošanā un procesos; atgādina, ka ES jāatbalsta demokrātijas konsolidācija, apzinot mehānismus, lai atbalstītu organizāciju darbības trešās valstīs, nolūkā veicināt stabilizāciju un institucionālo standartu uzlabošanu sabiedrisko labumu pārvaldībā;

37. apstiprina apņemšanos pārraudzīt tādu ES saistību izpildi, kas attiecas uz pastāvīga atbalsta sniegšanu cilvēces attīstībai, lai uzlabotu cilvēku dzīvi saskaņā ar ilgtspējīgas attīstības mērķiem; atgādina, ka attiecībā uz ASI ir nepieciešams piešķirt vismaz 20 % no palīdzības sociālajiem pamatpakalpojumiem, īpašu uzmanību pievēršot veselībai un izglītībai, kā arī vidējai izglītībai; tādēļ pauž bažas, ka laikā, kad pastāv šaubas par 20 % cilvēces attīstības mērķa sasniegšanu, Komisija novirza līdzekļus no cilvēces attīstības uz ieguldījumiem;

38. aicina stingri piemērot priekšnosacījumus, ar ko ļauj efektīvi izmantot budžeta atbalstu, un sistemātiskāk pārraudzīt šīs palīdzības kārtību partnervalstīs, lai uzlabotu pārskatatbildību, pārredzamību, palīdzības efektivitāti un budžeta atbalsta atbilstību tā mērķiem;

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

39. brīdina nepieļaut ļaunprātīgu trasta fondu izmantošanu, kas apdraud ES attīstības sadarbības politikas īpašo raksturu; uzstāj, ka tie ir jāizmanto vienīgi tad, ja tiek garantēta to pievienotā vērtība salīdzinājumā ar citiem palīdzības veidiem, īpaši ārkārtas situācijās, un ka to izmantošanai vienmēr pilnībā ir jāatbilst palīdzības efektivitātes principiem un attīstības politikas galvenajam mērķim, proti, nabadzības izskaušanai; pauž bažas par to, ka dalībvalstu un citu līdzekļu devēju ieguldījumi trasta fondos bijuši mazāki, nekā cerēts, un tādējādi negatīvi ietekmējuši fondu efektivitāti; atgādina, ka nepieciešama šo fondu parlamentāra kontrole; pauž nopietnas bažas par EAF novērtējuma konstatējumiem par ES Ārkārtas trasta fonda Āfrikai efektivitāti;

40. atgādina, ka Komisijai ir jānodrošina pārredzamība trasta fondu izmantošanā, cita starpā sniedzot Parlamentam regulāri atjauninātu informāciju un nodrošinot tā pienācīgu iesaisti būtiskās pārvaldības struktūrās saskaņā ar piemērojamiem ES tiesību aktiem; turklāt atgādina, ka trasta fondiem ir jāpiemēro pilnīgs attīstības efektivitātes principu spektrs, jāatbilst ilgtermiņa attīstības prioritātēm, principiem un vērtībām, nacionālajām un ES valstu stratēģijām un citiem būtiskiem instrumentiem un programmām un ka reizi divos gados ir jāpublicē šo uzraudzības ziņojumu, kurā novērtēta šī atbilstība; atgādina, ka šajā sakarībā ES Ārkārtas trasta fonda Āfrikai mērķis ir risināt migrācijas pamatcēloņus, sekmējot izturētspēju, ekonomiskās iespējas, vienlīdzīgas iespējas, drošību un attīstību;

41. atgādina, ka ES ārējai darbībai paredzētais budžets tiek pastāvīgi mobilizēts un pastiprināts, izsmelot visas pieejamās rezerves, lai reaģētu uz aizvien pieaugošo krīžu skaitu; uzskata, ka daudzu krīžu un neskaidrības kontekstā ārējās finansēšanas instrumentiem jābūt pietiekami elastīgiem, lai spēju ātri pielāgoties mainīgām prioritātēm un neparedzētiem pasākumiem un ātri nodrošinātu rezultātus uz vietas; šajā saistībā ar to iesaka saprātīgi izmantot ārējās finansēšanas instrumentu rezerves vai neizmantotos fondus, nodrošināt elastīgāku daudzgadu plānošanu, atbilstoši apvienot finansēšanas kārtību un garantēt lielāku vienkāršošanu īstenošanas līmenī; tomēr uzsver, ka lielāks elastīgums nedrīkst mazināt ne atbalsta efektivitāti un pārredzamību, ne ilgtermiņa ģeogrāfiskās un tematiskās prioritātes, nedz arī saistības veikt reformas partnervalstīs;

42. aicina Komisiju īstenot HPI saskaņā ar humānās palīdzības principiem, saistībām, kas noteiktas pasaules humānās palīdzības samitā panāktās „Lielās vienošanās” ietvaros, un secinājumiem Eiropas Revīzijas palātas Īpašajā ziņojumā Nr. 15/2016⁽¹⁴⁾; aicina Komisiju jo īpaši palielināt pārredzamību attiecībā uz stratēģisko plānošanu un finansējuma atlases procedūru, veltīt pienācīgu uzmanību darbību rentabilitātei, neapdraudot humānās palīdzības mērķus un vēlmi palīdzēt neaizsargātākajiem iedzīvotājiem un saglabājot spēju ievērot humāno priekšnoteikumu sasniegt neaizsargātākos iedzīvotājus un darboties vislielāko vajadzību skartajās teritorijās, uzlabot pārraudzību īstenošanas laikā, piešķirt lielāku finansējumu palīdzības sniedzējiem valstu un vietējā mērogā, samazināt birokrātisko slogu, saskaņojot ziņošanas prasības, un paredzēt daudzgadu periodā piemērojamus noteikumus par stratēģiju, plānošanu un finansēšanu, lai nodrošinātu lielāku pārredzamību, elastību, ātrumu un nepārtrauktību humānās palīdzības jautājumos;

43. pieprasa arī turpmāk piešķirt humāno palīdzību iedzīvotāju grupām krīžu teritorijās un atļaut humānās palīdzības dalībniekiem netraucēti piekļūt cietušajiem konfliktu zonās un nestabilās valstīs, lai varētu veikt savas darbības;

44. aicina Komisiju nodrošināt, ka papildus tūlītējai reakcijai uz humanitārajām krīzēm, HPI kopā ar ASI un EAF, savstarpēji papildinošā veidā un ņemot vērā saikni starp humanitārajiem un attīstības pasākumiem, palielina izturētspēju pret turpmākiem satricinājumiem, sekmējot agrīnās brīdināšanas un novēršanas stratēģijas un struktūras, nodrošina ilgtermiņa ilgtspējīgas attīstības ieguvumus saskaņā ar neatliekamās palīdzības, rehabilitācijas un attīstības sasaisti un arī turpmāk pievērš uzmanību aizmirstām krīzēm, pilnībā ievērojot principu nevienam neatstāt novārtā;

45. norāda, ka jāuzlabo attīstības instrumentu un HPI savstarpējā papildināmība, īpaši saistībā ar saikni starp humanitārajiem un attīstības pasākumiem, jauno stratēģisko pieeju izturētspējai un ES saistībām katastrofu riska mazināšanā un sagatavotībā, neapdraudot to attiecīgos mērķus un pilnvaras;

46. atgādina, ka attīstība papildina humāno palīdzību, lai novērstu satricinājumus un krīzes;

⁽¹⁴⁾ Eiropas Revīzijas palāta, Īpašais ziņojums Nr. 15/2016 „Vai Komisija efektīvi pārvaldīja humāno palīdzību iedzīvotājiem, kuri cieš no konfliktiem Āfrikas Lielo ezeru reģionā”, 2016. gada 4. jūlijs.

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

47. aicina atzīt humānās palīdzības specifiskumu ES budžetā, ietverot nepieciešamību nodrošināt rezervi palīdzībai ārkārtas gadījumos kā elastīgu instrumentu reaģēšanai uz jaunām krīzēm ar pietiekamiem līdzekļiem;

48. uzskata, ka ES delegācijas ir vairāk jāiesaista attīstības sadarbības plānošanas lēmumos atbilstīgi dažādajiem ārējās finansēšanas instrumentiem, kurus tās pārvalda; uzskata, ka tas ļautu arī uzlabot papildināmību un sinerģiju un palielināt atbilstību vajadzībām un partnervalstu līdzatbildību;

49. norāda, ka nepieciešams pienācīgs darbinieku skaits Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) galvenajā mītnē un ES delegācijās, gan skaita ziņā, gan arī saistībā ar specializētajām zināšanām par attīstību un humāno palīdzību;

50. pauž neapmierinātību ar Parlamenta ļoti īsajiem termiņiem īstenošanas pasākumu projektu rūpīgai kontrolei saskaņā ar ASI; mudina Komisiju līdz 2018. gada decembrim veikt izmaiņas ASI un Humānās palīdzības komiteju reglamentā, lai Parlamentam un Padomei būtu vairāk laika pienācīgi izmantot savas kontroles pilnvaras;

51. mudina Komisiju un EĀDD palielināt un uzlabot līdzekļu devēju koordināciju, kopā ar citām dalībvalstīm un līdzekļu devējiem iesaistoties kopīgā plānošanā un īstenošanā, ko vada un koordinē ES delegācijas;

52. aicina Parlamentu īstenot lielāku politisko kontroli par 11. EAF plānošanas dokumentiem, lai uzlabotu pārredzamību un pārskatatbildību;

Ieteikumi saistībā ar ASI un EAF struktūru pēc 2020. gada un saistībā ar HPI turpmāko īstenošanu

53. atkārtoti uzsver tādas ES attīstības un humānās palīdzības politikas autonomiju, kuras pamatā ir Līgumos noteikts īpašs juridiskais pamats un ar kuru nosaka vērtības un mērķus, kas ir specifiski un kam nevajadzētu būt pakārtotiem ES ģeopolitiskajai stratēģijai, un kurai vienmēr ir jāievēro attīstības efektivitātes principi un humānās palīdzības gadījumā — cilvēcības, neitralitātes un objektivitātes principi;

54. uzsver, ka ir absolūti nepieciešams saglabāt atsevišķus attīstības un humānās palīdzības instrumentus, kas ievēro svarīgus attīstības principus, ņemot vērā EAF un ASI novērtējumu konstatējumus par instrumentu saskaņotības trūkumu un galvenā mērķa, proti, nabadzības mazināšanas, apdraudētību, politikas prioritāšu mainīšanas procesā;

55. atgādina, ka EAF, ASI un HPI ir raksturīga pozitīva budžeta izpilde un šie instrumenti ir būtiski, lai pierādītu starptautisko solidaritāti, vienlaikus veicinot ES uzticamību pasaulē; uzskata, ka neatkarīgi no iespējamām šo instrumentu strukturālām izmaiņām vai apvienošanas, tostarp iespējamās EAF iekļaušanas budžetā, nākamās DFS apropriācijas būtu kopumā jāpalielina, lai gan OAP kritērijus nedrīkst vājināt, un ka turpmāk ārējās finansēšanas instrumentu struktūrā būtu pārredzamāk jāiekļauj trasta fondi un mehānismi, kuri ir orientēti uz demokrātiskās līdzdalības un attīstības efektivitātes pamaprincipiem, kā arī, iespējams, būtu jāturpina ārējo investīciju plāna darbība, balstoties uz novērtējumu, kas apliecinātu tā attīstības papildināmību un ietekmi uz cilvēktiesībām, sociālo un vides jomu;

56. aicina Padomi, Komisiju un Eiropas Investīciju banku noslēgt iestāžu nolīgumu ar Parlamentu par pārredzamību, pārskatatbildību un parlamentāro kontroli, pamatojoties uz jaunajā Eiropas Konsensā attīstības jomā izklāstītajiem politikas principiem, ņemot vērā palīdzības veidu izmaiņas no tiešām dotācijām uz trasta fondiem un apvienotu finansējumu, tostarp izmantojot Eiropas Fondu ilgtspējīgai attīstībai;

57. uzsver, ka starptautiskajai sabiedrībai ir radies pozitīvs iespaids par ES kā sadarbīgu globālu dalībnieci, taču pastāv risks to pastiprināt ar birokrātismu un birokrātisku kavēšanos; uzskata, ka tas veicina ES maigo varu starptautiskajās attiecībās, radot nepieciešamību pēc spēcīgas un autonomas attīstības politikas pēc 2020. gada ar atšķirīgiem attīstības instrumentiem;

58. uzsver, ka nabadzības mazināšanai un tās izskaušanai ilgtermiņā, kā arī IAM un Parīzes nolīguma īstenošanai un globālo kopresursu aizsardzībai ir jābūt ES attīstības politikas un tās attīstības instrumentu galvenajam mērķim, īpašu uzmanību veltot tiem, kas ir apdraudēti visvairāk;

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

59. uzsver, ka ASI un EAF struktūrā pēc 2020. gada un HPI turpmākajā īstenošanā jāņem vērā ES starptautiskās saistības, tostarp Ilgtspējīgas attīstības programma 2030. gadam, Parīzes nolīgums par klimata pārmaiņām un ES politiskais regulējums, tostarp jaunais Eiropas Konsenss par attīstību, jaunā ES ārpolitikas un drošības politikas globālā stratēģija un Eiropas konsenss par humāno palīdzību;

60. uzskata, ka jaunajā ārējās finansēšanas instrumentu struktūrā ir jāņem vērā pierādīta pašreizējo ārējās finansēšanas instrumentu laba darbība, atbilstība OAP un nepieciešamība sasniegt ilgtspējīgas attīstības mērķus;

61. uzskata, ka Ilgtspējīgas attīstības programma 2030. gadam un daudzu IAM globālais aspekts pieprasa jaunu politisku pieeju, saskaņā ar kuru visiem politiskajiem dalībniekiem, gan no jaunattīstības, gan attīstītajām valstīm, jācenšas sekmēt IAM sasniegšanu ar konsekvētu un saskaņotu iekšpolitiku un ārpolitiku, un uzskata, ka šim nolūkam jāizmanto jaunie ārējās finansēšanas instrumenti laikposmam pēc 2020. gada un jaunais Eiropas Konsenss par attīstību;

62. pauž pārliecību, ka jāsekmē cilvēktiesības un uz principiem balstīta pieeja attīstībai, līdz ar to visā pasaulē veicinot demokrātiskos principus, pamatvērtības un cilvēktiesības; aicina Komisiju EĀDD pienācīgi apvienot ārējās finansēšanas instrumentos paredzēto palīdzību un politisko dialogu gan divpusējā līmenī, gan reģionālajās un globālajās organizācijās, lai sekmētu šos principus, vērtības un tiesības;

63. uzskata, ka ir būtiski panākt horizontālu un starpnozaru vides aizsardzības un vides politikas piedāvāto iespēju iekļaušanu visās attīstības politikas jomās; pauž nožēlu par nepietiekamo virzību, integrējot demokrātiju, cilvēktiesības un dzimumu līdztiesību; turklāt mudina pilnībā atspoguļot Parīzes nolīguma saistības turpmākajos instrumentos un programmās, paredzot arī pienācīgu uzraudzību; tādēļ uzskata, ka cīņai pret klimata pārmaiņām ir jāpiešķir arvien lielāka nozīme sadarbībā attīstības jomā;

64. uzskata, ka jāmacās no iepriekšējās pieredzes, lai apzinātu nepilnības un uzlabotu ES ārējās finansēšanas instrumentu koordināciju ar citu starptautisko iestāžu finanšu instrumentiem nolūkā radīt sinerģiju un maksimāli palielināt finansēšanas instrumentu ietekmi jaunattīstības valstīs;

65. uzskata, ka ir nepieciešams palielināt ES oficiālās attīstības palīdzības (OAP) pašreizējo līmeni ārējās finansēšanas instrumentu turpmākajā struktūrā pēc 2020. gada un izstrādāt skaidru grafiku, lai ļautu ES pildīt tās kolektīvās saistības nodrošināt 0,7 % no nacionālā kopienākuma (NKI) OAP un piešķirt 0,2 % no OAP/NKI vismazāk attīstītajām valstīm; šajā sakarībā atzinīgi vērtē neseno Komisijas paziņojumu par jauno DFS; atgādina dalībvalstīm, ka jāievēro saistības iemaksāt 0,7 % no to NKI oficiālajā attīstības palīdzībā (OAP); atgādina, ka jāīsteno Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas un Attīstības palīdzības komitejas ieteikumi panākt, ka vidējais dotāciju līmenis sasniedz 86 % no kopējām OAP saistībām;

66. uzskata, ka, neskarot lielāku elastību un/vai rezerves, ārējās finansēšanas instrumentu struktūrā pēc 2020. gada jāturpina paredzēt noteikumus, kas attiecas uz ģeogrāfisko un tematisko daudzgadu programmu apvienojumu, sniedzot iespēju īstenot dažāda mēroga attīstības darbības; uzskata, ka atbalsts partnervalstu reģionālai sadarbībai un integrācijai ir svarīgs faktors, kas nepieciešams nabadzības izskaušanai un ilgtermiņa ilgtspējīgas attīstības sekmēšanai;

67. uzsver, ka ES ārējās attīstības darbības pamatā jābūt atbilstoši līdzsvarotam attīstības palīdzības elastības un paredzamības apvienojumam, kas balstīts uz pietiekamu finansējumu; vienlaikus atzīst, ka attīstības palīdzības paredzamību var sasniegt cita starpā ar labi funkcionējošām agrinās brīdināšanas sistēmām, galvenokārt visneaizsargātākajās un neizturīgākajās valstīs;

68. uzskata, ka fondu pārdalei starp mērķiem un saistībā ar prioritāšu maiņu instrumenta ietvaros būtu jānotiek tikai tad, ja partnervalstīm ir reālas vajadzības, neapdraudot instrumenta principus un mērķus un pienācīgi iesaistot pārraudzības iestādi; jo īpaši aicina skaidri nošķirt OAP atbilstošu finansējumu un citu, OAP neatbilstošu finansējumu; stingri noraida DACable pasākumiem iezīmētu līdzekļu jebkādu pārdali programmām, kuras nevar tikt uzskatītas par OAP; uzsver, ka ārējās finansēšanas instrumentu regulās paredzētajos OAP mērķos ir to jānostiprina;

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

69. uzskata, ka ārējās finansēšanas instrumentu struktūrā pēc 2020. gada būtu jāietver vairāki kritēriji un stingra norobežota iezīmēšana, kā arī integrētas saistības, lai nodrošinātu pietiekamus līdzekļus galvenajām prioritātēm;

70. uzskata, ka neparedzētas vajadzības būtu jāaptver ar būtiskām rezervēm neparedzētiem gadījumiem dažādos ārējās finansēšanas instrumentos un ka attiecīgā gada fondi, par kuriem nav uzņemtas saistības vai par kuriem saistības atceltas, būtu jānodod rezervēm neparedzētiem gadījumiem nākamajam gadam;

71. atgādina par vajadzību saglabāt stabilu un neatkarīgu humānās palīdzības instrumentu saskaņā ar aicinājumu, kas pausts Eiropas konsensā par humāno palīdzību; uzskata, ka būtu jāuztur atsevišķa rezerve īpaši humānajai palīdzībai, lai ņemot vērā to, ka aizvien pieaugošās vajadzības pasaulē radīja nepieciešamību pastāvīgi izmantot Rezervi palīdzībai ārkārtas gadījumos pašreizējā daudzgadu finanšu shēmas periodā; atgādina — kaut gan pastāvīgi atzīstot Komisijas pūliņus reaģēt uz pieaugošajām problēmām, Parlaments ir regulāri uzsvēris nepieciešamību palielināt humānās palīdzības finansējumu un samazināt aizvien lielāko neatbilstību starp saistībām un maksājumiem, kā arī palielināt ES budžetā pieejamās humānās un attīstības palīdzības efektivitāti un reaģētspēju;

72. uzsver, ka jebkādus ieguvumus finanšu stabilitātes un vienkāršošanas ziņā nevajadzētu sasniegt uz likumdevēja mazāku pārraudzības un pārbaudes spēju rēķina, kas apdraudētu pārskatatbildības un pārredzamības principus; uzsver, ka nepieciešama līdzekļu piešķiršanas kritēriju un visu plānošanas posmu pārredzamība; uzskata, ka jaunajai ārējās finansēšanas instrumentu struktūrai ir jābūt elastīgai un modernai, ļaujot optimizēt resursus un radīt attīstības rezultātus partnervalstīm;

73. uzsver, ka jauno ārējās finansēšanas instrumentu elastīgumam ir jāattiecas arī uz valstu iekšējo elastīgumu pēc saviem ieska-
tiem piešķirt nelielas dotācijas vietējām pilsoniskās sabiedrības organizācijām, uzņēmumiem un uzņēmējiem; uzskata, ka Komisijai ir jāpārskata pašreizējās revīzijas prasības attiecībā uz attīstības palīdzību, lai pieļautu lielāku riska profilu maza mēroga valstu iekšējām dotācijām;

74. uzsver, ka uz attīstības politikas un humānās palīdzības mērķiem nevajadzētu attiecināt līdzekļu devēju valstu un ES drošības mērķus, nedz arī robežkontroli un migrācijas plūsmu pārvaldību; saistībā ar to uzskata, ka OAP galvenokārt būtu jāizmanto, lai mazinātu nabadzību, un ka darbības un programmas, kas atbilst līdzekļu devēju valstu drošības interesēm, tādējādi nebūtu jāfinansē ar attīstības finansējumu; uzskata, ka vienlaikus ir jāatbalsta partnervalstu izturētspēja, lai radītu labvēlīgus apstākļus ilgtspējīgai attīstībai;

75. uzskata, ka nākamajā DFS ir jānošķir izdevumi, kas, no vienas puses, ir saistīti ar ES iekšējo mērķu sasniegšanu saskaņā ar migrācijas, patvēruma un iekšējās drošības pozīcijām, un, no otras puses, kuri ir orientēti uz jaunā Eiropas Konsensa par attīstību īstenošanas atbalstīšanu; uzskata, ka, apvienojot šīs divas dažādās pozīcijas, rastos risks vēl vairāk instrumentalizēt ES palīdzību, tostarp padarot to atkarīgu no sadarbības migrācijas jomā;

76. šajā sakarībā ierosina vēl vairāk stiprināt sabiedrības un valstu izturētspēju ar attīstības palīdzību un paredzēt vairāk finanšu un politisko līdzekļu konfliktu novēršanai, sagatavotībai katastrofām un agrīnas rīcības īstenošanai konfliktu un dabas katastrofu novēršanā;

77. aicina Komisiju nepamatot finansējuma piešķiršanu partnervalstīm un sadarbības veidiem tikai uz IKP, bet gan uz plašu kritēriju loku, ņemot vērā iekļaujošu cilvēces attīstību, cilvēktiesības un nevienlīdzības līmeni;

78. atkārtoti prasību iekļaut budžetā EAF, kas ir pamata līdzeklis, lai nodrošinātu attīstības politikas un citu ES politikas virzienu saskaņotību un stiprinātu Parlamenta budžeta kontroles procesu; atkārtoti uzsver, ka EAF iekļaušana budžetā radītu priekšrocības, piemēram, instrumenta spēcīgāku demokrātisko leģitimitāti un pārbaudi, labāku apguves spēju un uzlabotu atpazīstamību un pārredzamību, kas radītu lielāku skaidrību par ES izdevumiem šajā jomā, kā arī palielinātu ES attīstības palīdzības lietderīgumu un attīstības efektivitāti; atgādina, ka parlamentārās debates par attīstības politiku palīdz iedzīvotājiem, īstenojot ES izdevumus attīstības palīdzības jomā;

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

79. uzsver, ka EAF iekļaušanu budžetā ir jāpapildina ar garantijām novērst jebkuru iepriekšējo EAF līdzekļu pārvedumu uz citām budžeta pozīcijām un ka tai ir jāņem vērā trešo valstu līdzekļu devēji; turklāt uzsver, ka Āfrikas Miera nodrošināšanas fondam būtu arī turpmāk jāpaliek ārpus ES budžeta kā īpašam instrumentam;

80. uzsver, ka EAF iekļaušanai budžetā vajadzētu būt saistītai ar samērīgu palielinājumu saskaņotajā ES budžeta maksimālajā apjomā, lai tas neizraisītu ne ES finansiālo saistību samazināšanos attiecībā uz ĀKK valstīm, ne arī ES attīstības palīdzības vispārēju samazināšanu daudzgadu finanšu shēmā pēc 2020. gada;

81. uzskata, ka HPI atvērtais raksturs devis pozitīvus rezultātus; tādējādi iesaka izšķirt instrumentus un budžetu humānās palīdzības un attīstības darbībai, vienlaikus saglabājot šo abu jomu spēcīgu, stratēģisku saikni;

82. uzsver demokrātiskās leģitimitātes stiprināšanas nozīmi strukturālā laikposmam pēc 2020. gada un nepieciešamību no jauna pārskatīt lēmumu pieņemšanas procesu; uzsver, ka šajā jaunajā strukturālā laikposmam pēc 2020. gada abiem likumdevējiem ir jādod iespēja pilnībā izmantot kontroles pilnvaras juridiskā un politiskā līmenī, instrumentu un to īstenošanas programmu izstrādes, pieņemšana un īstenošanas posmos; uzsver, ka šim nolūkam ir jāparedz pietiekams laiks;

83. uzskata, ka pilnībā ir jāizmanto dalībvalstu sadarbības potenciāls attīstības programmu izstrādes un īstenošanas posmā, īpaši ar kopīgu plānošanu, kuras pamatā būtu valstu attīstības programmas, ar kurām jāpanāk saskaņotība;

84. aicina, veicot starpposma novērtējumu un pārskatīšanu par ārējās finansēšanas instrumentu struktūru pēc 2020. gada, vēl vairāk uzlabot šo instrumentu pārvaldību, atrast veidus, kā panākt lielāku saskaņotību un vienkāršošanu, kā arī nodrošināt nepārtrauktu saistību ar efektīviem attīstības principiem un atbilstību tiem; aicina šajā procesā pilnībā iesaistīt ieinteresētās personas;

o

o o

85. uzdod priekšsēdētājai šo rezolūciju nosūtīt Padomei, priekšsēdētāja vietniecei / Savienības Augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisijai.

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

P8_TA(2018)0104

Jaunattīstības valstu parāda atmaksājamības uzlabošana

Eiropas Parlamenta 2018. gada 17. aprīļa rezolūcija par jaunattīstības valstu parāda atmaksājamības uzlabošanu (2016/2241(INI))

(2019/C 390/06)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Adisabebas rīcības programmas sadaļu par parādu un parāda atmaksājamību ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā ANO ģenerāļsekretāra 2014. gada 22. jūlija, 2016. gada 2. augusta un 2017. gada 31. jūlija ziņojumus par ārējā parāda atmaksājamību un attīstību,
 - ņemot vērā ANO Tirdzniecības un attīstības konferences (UNCTAD) principus par atbildīgu valsts aizdevumu izsniegšanu un aizņēmumu ņemšanu,
 - ņemot vērā UNCTAD ceļvedi ilgtspējīgam valsts parāda restrukturizācijas mehānismam (2015. gada aprīlis),
 - ņemot vērā G20 darbības pamatnostādnes par ilgtspējīgu finansējumu,
 - ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2014. gada 9. septembra Rezolūciju 68/304 „Virzība uz valsts parādu restrukturizācijas procesu daudzpusēju tiesisko regulējumu”,
 - ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2015. gada 10. septembra rezolūciju 69/319 par valsts parāda pārstrukturēšanas darbību pamatprincipiem,
 - ņemot vērā ANO Augstā cilvēktiesību komisāra biroja vadošos principus par ārējo parādu un cilvēktiesībām,
 - ņemot vērā 2015. gada 19. maija rezolūciju par attīstības finansēšanu ⁽²⁾ (jo īpaši tās 10., 26., 40., 46. un 47. punktu),
 - ņemot vērā pētniecības grupas “Global Financial Integrity” ziņojumus, kuros aplēsts nelikumīgu finansējuma plūsmu apjoms un sastāvs,
 - ņemot vērā Beļģijas 2015. gada 12. jūlija likumu par “plēsoņu fondu” darbību apkarošanu (“Moniteur belge”, 2015. gada 11. septembris),
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Attīstības komitejas ziņojumu (A8-0129/2018),
- A. tā kā jaunattīstības valstu valsts parāda problēmu risināšana ir nozīmīgs starptautiskās sadarbības elements un var veicināt ilgtspējīgas attīstības mērķu (IAM) sasniegšanu jaunattīstības valstīs;
- B. tā kā IAM sasniegšanai jaunattīstības valstīs ir nepieciešamas pamatīgas investīcijas, bet pašreizējā finansējuma nepietiekamība tiek lēsta apmēram USD 2,5 triljoni gadā ⁽³⁾;
- C. tā kā aizdevumi ir viens no iespējamajiem attīstības finansējuma avotiem; tā kā aizdevumiem ir jābūt atbildīgiem un paredzamiem; tā kā to izmaksas ir pilnībā jākompensē peļņai, kas gūta no attiecīgajām investīcijām, un ir rūpīgi jāizvērtē ar parādu saistītie riski un jāveic pasākumi ar tiem saistīto jautājumu risināšanai;

⁽¹⁾ Skat. 27.-29. lpp.

⁽²⁾ OV C 353, 27.9.2016., 2. lpp.

⁽³⁾ Pasaules investīciju ziņojums, 2014. gads. *Investing in the SDGs: An Action Plan*, UNCTAD 2014, 140.-145. lpp.

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

- D. tā kā saistībā ar jaunattīstības valstu parāda krīzi 20. gadsimta astoņdesmitajos un deviņdesmitajos gados un plašu parāda atvieglošanas kampaņu SVF un Pasaules Banka uzsāka iniciatīvu lielu parādu apgrūtinātu nabadzīgu valstu (HIPC) labā un daudzpusējo parādu atvieglošanas iniciatīvu (MDRI), lai šīs valstis varētu gūt panākumus Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanā;
- E. tā kā HIPC un MDRI iniciatīvas nav pietiekamas, lai izbeigtu parādu krīzi;
- F. tā kā šīs iniciatīvas un izejvielu cenu straužais pieaugums uzlaboja daudzu jaunattīstības valstu finanšu stāvokli un parāda atmaksājamību veicināja arī ārkārtīgi zemās procentu likmes kopš 2008. gada finanšu krīzes; tā kā kopš 2008. gada izejvielu cenas tomēr ir samazinājušās; tā kā nabadzīgajās valstīs ir sākusies jauna parāda krīze, un Mozambika, Čada, Kongo un Gambija nespēj to segt;
- G. tā kā parāda krīze, ko izraisīja izejvielu cenu kritums un kapitāla plūsmu svārstības, joprojām apdraud parāda atmaksājamību, jo īpaši jaunattīstības valstīs, kuras joprojām ir atkarīgas no izejvielu eksporta;
- H. tā kā ir pieaudzis to jaunattīstības valstu skaits, ko SVF un Pasaules Banka ir klasificējušas kā valstis, kuru parāds nav atmaksājams vai rada vidēju vai paaugstinātu risku, un lielākā daļa valstu ar zemiem ienākumiem šobrīd pieder pie vienas no šīm kategorijām;
- I. tā kā saskaņā ar SVF datiem vidējais parāda līmenis Subsahāras Āfrikā krasi pieauga no 34 % no IKP 2013. gadā līdz 48 % 2017. gadā;
- J. tā kā vairāku valstu, tostarp Etiopijas, Ganas un Zambijas, parāda līmenis ir 50 % no IKP vai lielāks un tā kā tas rada ievērojamu parādu slogu, ja ņem vērā zemo nodokļa bāzi vairumā Āfrikas valstu;
- K. tā kā parāda apkalpošana procentuāli no valsts izdevumiem kopš 2013. gada ir ievērojami palielinājusies un tā kā tas ievērojami samazina publisko investīciju iespējas;
- L. tā kā pēdējās desmitgadēs ir notikušas būtiskas izmaiņas globālajā situācijā attiecībā uz publiskā sektora parādu, galveno vietu ieņemot jauniem privātajiem investoriem un Ķīnai;
- M. tā kā jaunattīstības valstu parāda struktūra ir mainījusies, aizvien vairāk pieaugot privāto kreditoru un tirdzniecības nosacījumu nozīmībai, turklāt pieaugusi neaizsargātība pret finanšu tirgu svārstīgumu, kas ietekmē parāda atmaksājamību; tā kā aizņēmumi nacionālajā valūtā novērš ar maiņas likmi saistīto risku, taču valsts kapitāla trūkuma dēļ šāda iespēja var būt neizdevīga vai neīstenojama;
- N. tā kā parāda atmaksājamības apdraudējumi ietver ne vien sliktākus tirdzniecības noteikumus, dabas un cilvēka izraisītas katastrofas, nelabvēlīgas tendences un starptautisko finanšu tirgu svārstīgumu, bet arī neatbildīgus aizdevumus un aizņēmumus, publisko finanšu sliktu pārvaldību, līdzekļu ļaunprātīgu izmantošanu un korupciju; tā kā iekšzemes resursu efektīvāka izmantošana sniedz plašas iespējas uzlabot parāda atmaksājamību;
- O. tā kā ir jāpalīdz vairo nodokļu iestāžu veikspēju un veicināt zināšanu nodošanu partnervalstīs;
- P. tā kā UNCTED principi par atbildīgu valsts aizdevumu izsniegšanu un aizņēmumu ņemšanu un G20 darbības pamatnostādnes attiecībā uz ilgtspējīgu finansēšanu ir nenoliedzami lietderīgs ieguldījums regulējuma izstrādē, taču pirmām kārtām ir jāizbeidz neatbildīga prakse, ieviešot pārredzamus principus, saistošus un īstenojamus atturošus noteikumus un arī attiecīgā gadījumā piemērojot sankcijas;
- Q. tā kā valsts parāda atmaksājamība ir atkarīga ne vien no uzkrātā parāda, bet arī no citiem faktoriem, piemēram, tiešām un netiešām finanšu garantijām (iespējamās saistības), ko sniegušas attiecīgās valstis; tā kā publiskā un privātā sektora partnerības bieži ietver saistītas garantijas, kam papildus var rasties būtiski riski saistībā ar turpmāku banku glābšanu;
- R. tā kā parāda atmaksājamības analizē būtu ne tikai jākoncentrējas uz ekonomiskajiem apsvērumiem, piemēram, debitoru valsts turpmākās ekonomiskās izaugsmes izredzēm un tās spēju samaksāt savus parādus, bet arī jāņem vērā parāda sloga ietekme uz valsts spēju ievērot visas cilvēktiesības;

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

- S. tā kā biežāka publiskā un privātā sektora partnerības (PPP) izmantošana jaunattīstības valstīs saskaņā ar ES ārējo investīciju plānu un G20 paktu ar Āfriku varētu palielināt valsts parādsaistības; tā kā PPP investorus aizsargā divpusēji investīciju nolīgumi, jo īpaši to investoru un valsts strīdu izšķiršanas mehānismi, kas ļauj investoriem sākt tiesvedību pret uzņemtajām valstīm;
- T. tā kā netaisni parādi, ko uzņēmušies valstu režīmi, lai darītu iespējamus korumpētus darījumus vai citas operācijas, attiecībā uz kurām kreditori zina, ka tās ir nelikumīgas, rada ievērojamu slogu cilvēkiem, jo īpaši tiem, kuri ir visneaizsargātākajā situācijā;
- U. tā kā jaunattīstības valstu valdībām sniegto aizdevumu pārredzamība ir būtiska aizdevumu pārskatatbildības nodrošināšanai; tā kā pārredzamības trūkums bija viens no galvenajiem faktoriem, kas palīdzēja bezatbildīgi nodrošināt aizdevumus Mozambikai, kuri tika organizēti bez nopietnām pārbaudēm attiecībā uz valsts spēju tos atmaksāt un vēlāk slēpti no finanšu tirgiem un Mozambikas iedzīvotājiem;
- V. tā kā netaisns parāds tiek definēts kā parāds, kas kādam režīmam radies, lai finansētu darbības, kuras ir pretrunā valsts iedzīvotāju interesēm un par kurām kreditori ir bijuši informēti, un tā kā tādējādi tas ir attiecīgā režīma personīgais parāds, kas tam izveidojies ar kreditoriem, kuri ir ļoti labi apzinājušies aizņēmēja nolūkus; tā kā par šo koncepciju tomēr trūkst vienprātības, ņemot vērā dažu aizdevēju stingro opozīciju;
- W. tā kā iekšzemes resursu izmantošanu jo īpaši kavē izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un nelabvēlīga nodokļu konkurence, kā arī transnacionālo uzņēmumu peļņas pārvešana; tā kā ESAO iniciatīva par nodokļu bāzes samazināšanu un peļņas novirzīšanu ir atzinīgi vērtējama reakcija, taču ar to nepietiek, lai izskaustu šo parādību; tā kā ANO aizgādībā ir jāizveido par nodokļu sadarbību atbildīga starpvaldību struktūra, lai jaunattīstības valstīs varētu līdzvērtīgi piedalīties esošo starptautisko nodokļu noteikumu vispārējā reformā, kā to 2016. gada 6. jūlija rezolūcijā par nodokļu nolēmumiem un citiem rakstura vai ietekmes ziņā līdzīgiem pasākumiem ⁽⁴⁾ aicināja darīt Parlaments;
- X. tā kā nelikumīgās finanšu plūsmas no jaunattīstības un jaunietekmes valstīm, kuru apmērs tiek lēsts USD 1 triljons gadā, pastāvīgi samazina šo valstu resursus, kas tām jo īpaši vajadzīgi IAM sasniegšanai; tā kā šīs plūsmas veicina ārējā aizņēmuma ņemšanu un mazina parāda atmaksas spēju;
- Y. tā kā programmas 2030. gadam un Adisabebas rīcības programmas īstenošana ietver jaunu IAM finansēšanas iespēju apsvēršanu, piemēram, finanšu darījumu nodokļu un ārvalstu valūtas darījumu nodokļa ieviešanu; tā kā saskaņā ar Starptautisko norēķinu bankas (BIS) aplēsēm ar ārvalstu valūtas darījumu nodokli 0,1 % apmērā būtu vienkārši finansēt IAM visās valstīs ar zemiem ienākumiem un valstīs ar vidēji zemiem ienākumiem ⁽⁵⁾;
- Z. tā kā ir jācinās pret nelikumīgām finanšu plūsmām, lai līdz 2030. gadam tās pilnībā novērstu, cita starpā apkarojot izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un palielinot starptautisko sadarbību, izmantojot pasākumus, kuru mērķis ir atvieglot nodokļu datu izpaušanu kompetentajām iestādēm un nodokļu pārredzamību gan izcelsmes, gan galamērķa valstī;
- AA. tā kā pašreizējā kārtība, ko piemēro valstu parāda apkalpošanas maksājumu neizpildes gadījumā, būtiski atšķiras no maksātne-spējas procedūrām, ko piemēro uzņēmumiem šo valstu jurisdikcijā, jo nav paredzēts neatkarīgs šķīrējtiesnesis tiesā; tā kā SVF, kura uzdevums ir nodrošināt starptautiskās finanšu sistēmas stabilitāti, uz noteikumiem izsniedz īstermiņa aizdevumus, ko izmaksā daļās; tā kā Parīzes kreditorvalstu klubs pieņem tikai lēmumus par parāda atvieglojumu par tās dalībnieku veiktajiem oficiālajiem divpusējiem aizdevumiem; tā kā Londonas privāto kreditoru klubs pieņem lēmumus tikai par tā locekļu komercbanku aizdevumiem; tā kā nav pastāvīga foruma koordinētai lēmumu pieņemšanai par parāda pārstrukturēšanu, piedaloties visiem parādā ieslīgušas valsts kreditoriem;
- AB. tā kā SVF joprojām ir galvenais forums tādu jautājumu apspriešanai, kas saistīti ar valsts parāda pārstrukturēšanu, un tam ir ievērojama ietekme uz ES un tās dalībvalstīm;

⁽⁴⁾ OV C 101, 16.3.2018., 79. lpp.

⁽⁵⁾ *Revisiting Debt Sustainability in Africa*. Informatīvs dokuments attiecībā uz UNCTAD 2016. gada ziņojumu par ekonomikas attīstību Āfrikā *Debt Dynamics and Development Finance in Africa*.

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

- AC. tā kā “plēsoņu fondiem”, kas savu darbību vērš uz bezpalīdzīgā situācijā nonākušiem aizņēmējiem un traucē to parāda pārstrukturēšanu, nebūtu jāsaņem likuma vai tiesas atbalsts savām destruktīvajām darbībām un šajā saistībā būtu jāveic papildu pasākumi,
- AD. tā kā, lai gan parāda atvieglojums valstīm ar zemiem ienākumiem ir sniedzis jaunas iespējas, ir jānorāda, ka tas ir vienreizējs intervences pasākums, lai atjaunotu parāda atmaksājamību, un tas nerisina nesamērīga parāda uzkrāšanās pamatcēlošus, un tā kā prioritārā kārtā ir jārisina tādas problēmas kā korupcija, vājas institūcijas un neaizsargātība pret ārējiem satricinājumiem,
1. uzsver, ka atbildīga un paredzama aizņēmuma izmantošana ir būtisks instruments, kas jaunattīstības valstīm dod iespēju nodrošināt cienīgu nākotni; turpretim uzsver, ka atmaksājams parāds ir priekšnoteikums 2030. gada programmas īstenošanai; tomēr norāda, ka parāda finansēšanai vajadzētu būt tikai papildinošam un otram labākajam risinājumam papildus instrumentiem, kas nerada parādu, piemēram, tarifu ieņēmumiem un OAP, jo parāda finansēšana ietver nenovēršamu un būtisku krīzes risku un tādēļ ir jānodrošina atbilstīgas iestādes parāda krīzes novēršanai un atrisināšanai;
 2. uzsver, ka piekļuve starptautiskiem finanšu tirgiem ļauj jaunattīstības valstīm piesaistīt finansējumu, lai sasniegtu attīstības mērķus;
 3. ar bažām norāda, ka aizdevumu apjoms nabadzīgajām valstīm kopš 2008. gada ir dramatiski palielinājies; pauž bažas par jaunas parāda krīzes cikla iespējamību; uzsver nepieciešamību palielināt pārredzamību, uzlabot aizdevēju regulējumu un taisnīgumu nodokļu jomā un veikt pasākumus, lai valstis būtu mazāk atkarīgas no izejvielu eksporta;
 4. norāda, ka aizņēmums ir nozīmīgs investīciju atbalsta veids, kas ir būtisks, lai sasniegtu ilgtspējīgu attīstību, tostarp IAM;
 5. uzskata, ka aizņēmums nav šķirams no citiem attīstības finansējuma veidiem, cita starpā ienākumiem no tirdzniecības, nodokļu ieņēmumiem, migrantu nosūtītajiem līdzekļiem uz jaunattīstības valstīm, kā arī oficiālās attīstības palīdzības; jo īpaši atgādina, ka vietējo resursu mobilizēšana ar nodokļu palīdzību ir vissvarīgākais ieņēmumu avots ilgtspējīgas attīstības finansēšanai; šajā sakarībā mudina ES palielināt savu spēju veidošanas palīdzību jaunattīstības valstīs, lai apkarotu nelikumīgas finanšu plūsmas, atbilstīgu efektīvu, progresīvu un pārredzamu nodokļu sistēmu atbilstīgi labas pārvaldības principiem un palielinātu savu palīdzību nolūkā apkarot korupciju un atgūt nozagtos līdzekļus;
 6. pauž bažas gan par privātā, gan publiskā parāda būtisko pieaugumu daudzās jaunattīstības valstīs un tā negatīvo ietekmi uz šo valstu spēju finansēt investīcijas veselībā un izglītībā, ekonomikā, infrastruktūrā un cīņā pret klimata pārmaiņām;
 7. norāda, ka strukturālās korekcijas plāni, ko 20. gadsimta deviņdesmitajos gados piemēroja valstīm ar pārmērīgi lielām parādsaistībām, būtiski kaitēja sociālo pamatpakalpojumu attīstīšanai un samazināja šo valstu spēju pildīt svarīgus savus suverēnas valsts pienākumus, lai saglabātu drošību;
 8. uzsver, ka parāda atvieglošanas pasākumi nedrīkst kavēt pamatpakalpojumu sniegšanu un kaitēt visu cilvēktiesību, jo īpaši ekonomisko, sociālo un kultūras tiesību, ievērošanai, kā arī attīstībai saņēmējā valstī;
 9. uzskata — lai arī galvenā atbildība par valsts (ārējo) parādsaistību pārmērīgu pieaugumu ir jāuzņemas attiecīgās valstis pārvaldošajiem politiķiem, arī debitoriem un kreditoriem ir kopīgi jāuzņemas atbildība par nesamērīga parāda situācijām; plašākā skatījumā uzsver debitoru un kreditoru kopēju atbildību, lai novērstu un atrisinātu parāda krīzi, atbildīgāk aizdodot un aizņemoties līdzekļus;
 10. norāda, ka apvienošana var novest pie parādu nesamērīga pieauguma, jo īpaši Subsahāras Āfrikas un Karību jūras reģiona valstīs, tādējādi ierobežojot šādās valstīs ieņēmumus parādu segšanai; attiecīgi aicina līdzekļu devējus lielāko daļu sava atbalsta vismazāk attīstītajām valstīm sniegt dotāciju veidā; atgādina, ka jebkurš lēmums veicināt PPP izmantošanu, jaunattīstības valstīs izmantojot apvienošanas mehānismu, ir jābalsta uz rūpīgu iesaistīto mehānismu novērtējumu, jo īpaši attiecībā uz ietekmi uz attīstību, finansiālo papildināmību, pārredzamību un pārskatatbildību un uz iepriekš gūto pieredzi; prasa Eiropas Fonda ilgtspējīgai attīstībai (EFIA) pārskatīšanā iekļaut skaidrus kritērijus par parāda atmaksājamību;

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

11. uzsver, cik svarīgi ir noteikt aizsardzības mehānismus, lai novērstu to, ka valdības iespējamās saistības apdraud jaunattīstības valstu parāda atmaksājamību; jo īpaši mudina daudzpusējās attīstības bankas veikt *ex ante* fiskālā riska ietekmes novērtējumu PPP projektiem (pilnībā ņemot vērā fiskālos riskus visā PPP projektu īstenošanas laikā), lai neapdraudētu jaunattīstības valstu parāda atmaksājamību; uzskata, ka SVF un Pasaules Bankai savā parāda atmaksājamības analizē būtu jāiekļauj visas PPP izmaksas;
12. uzskata, ka pašlaik spēkā esošie noteikumi un instrumenti ir vai nu nepietiekami, vai arī pārāk maz vai nepietiekamā mērā saistoši;
13. prasa ES un tās dalībvalstīm aktīvi cīnīties pret nodokļu oāzēm, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nelikumīgām finanšu plūsmām, kuras tikai palielina parāda slogu jaunattīstības valstīm, sadarboties ar jaunattīstības valstīm, lai apkarotu agresīvu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, un meklēt iespējas, kā palīdzēt jaunattīstības valstīm pretoties spiedienam iesaistīties nodokļu konkurencē, kas kaitētu valsts ieņēmumu mobilizācijai attīstības mērķiem;
14. uzskata — ja iestādes konstatē publisku līdzekļu ļaunprātīgu izmantošanu, kreditoriem būtu jāuzsāk brīdināšanas pasākumi un, ja tie nav efektīvi, jānosaka sankcijas, lai apturētu aizdevumus vai pat pieprasītu to atmaksu, pirms beidzies termiņš, līdz kuram tie piešķirti;
15. aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt jaunattīstības valstis attiecībā uz to, lai veicinātu tādu datu publisku pieejamību, kas attiecas uz to valsts parādu, un atbalstīt sociālo izglītību šajā jomā, jo jaunattīstības valstīs pilsoniskajai sabiedrībai reti ir pieejama šīka informācija par publisko finanšu stāvokli;
16. prasa izstrādāt tiesību aktus, lai novērstu aizdevumu piešķiršanu acīmredzami korumpētām valdībām, un piemērot sankcijas kreditoriem, kas apzināti sniedz tām aizdevumus;
17. prasa Komisijai sadarbībā ar visiem attiecīgiem nozīmīgiem starptautiskiem dalībniekiem un valstīm baltās grāmatas veidā izstrādāt īstenu stratēģiju cīņai pret jaunattīstības valstu pārmērīgām parādsaistībām, īstenojot daudzpusēju pieeju un precizējot visu iesaistīto dalībnieku tiesības, pienākumus un atbildību, kā arī apsvērt, kādi institucionālie pasākumi būtu vispiemērotākie parāda problēmas taisnīgai un ilgtspējīgai risināšanai; atbalsta rīcības kodeksa izstrādi institucionālajiem, politiskajiem un privātajiem dalībniekiem;
18. uzsver, ka lielākā daļa no ilgtspējīgas attīstības mērķiem ir pielīdzināmi cilvēktiesībām un līdz ar to paši par sevi ir mērķis nabadzības izskausanas kontekstā, savukārt parāda atvieglošana ir tikai līdzeklis mērķa sasniegšanai;
19. atbalsta ANO Augstā cilvēktiesību komisāra biroja vadošos principus par ārējo parādu un cilvēktiesībām, saskaņā ar kuriem tiesības sasniegt ilgtspējīgas attīstības mērķus būtu jāuzskata par prioritārām salīdzinājumā ar pienākumu atmaksāt parādu; aicina Eiropas Savienības dalībvalstis veicināt to, lai saistībā ar Starptautiskā Valūtas fonda un Pasaules Bankas veiktajiem parāda atmaksājamības novērtējumā tiktu sistemātiski izmantots novērtējums cilvēktiesību jomā;
20. prasa ES un tās dalībvalstīm ievērot šos principus savās divpusējās aizdevumu darbībās un starptautisko finanšu iestāžu darbībās;
21. norāda, ka aizdevēji, virzot savus aizdevumus, parasti izmanto SVF un Pasaules Bankas parāda atmaksājamības analīzi (DSA); uzsver nepieciešamību risināt viņu problēmas, jo īpaši saistībā ar ārējā privātā sektora parāda uzraudzību un cilvēktiesību integrācijas trūkumu;
22. mudina attīstības jomas dalībniekus izvērtēt parāda apkalpošanas ietekmi uz valsti ar lielām parādsaistībām finansēšanas spēju, ņemot vērā IAM, kas šīm valstīm jāsasniedz līdz 2030. gadam un kam vajadzētu būt prioritāriem salīdzinājumā ar to kreditoru tiesībām, kuri apzināti sniedz aizdevumus korumpētām valdībām;
23. atbalsta UNCTAD ieteikumu izveidot Āfrikas Izejvielu cenu stabilizācijas fondu, lai samazinātu nepieciešamību izmantot aizņēmumu izejvielu cenu krituma gadījumā;
24. aicina dalībvalstis un citas attiecīgās kreditorvalstis sniegt lielāku finansējumu IAM investīcijām un turēt savu sen doto solījumu sniegt 0,7 % no to NKI kā oficiālo attīstības palīdzību; aicina tās šo finansējumu sniegt dotāciju, nevis aizdevumu, veidā, ja novērtējuma ziņojumi liecina, ka valsts finanšu pasliktināšanās ilgtermiņā apdraud IAM sasniegšanu; turklāt mudina kreditorvalstis izveidot novatoriskus un dažādotus jaunus finansējuma avotus, lai sasniegtu IAM, piemēram, ārvalstu valūtas darījumu nodokli un finanšu darījuma nodokli, kas var sekmēt katras valsts parāda atmaksājamību, jo īpaši finanšu krīzes laikos;

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

25. pauž bažas par ESAO Attīstības palīdzības komitejas (DAC) veikto OAP ziņošanas kritēriju pārskatīšanu, jo īpaši attiecībā uz privātā sektora instrumentiem, jo paplašināti ziņošanas kritēriji rada stimulus noteiktu atbalsta veidu, jo īpaši aizdevumu un garantiju, izmantošanai; norāda — lai gan šīs diskusijas vēl nav beigušās, līdzekļu devējiem pašlaik jau ir atļauts konkrētus aizdevumus un garantijas norādīt kā OAP bez ieviesta saskaņota noteikumu kopuma; uzsver nepieciešamību iestrādāt garantijas attiecībā uz pārredzamību un pārdausistībām;

26. uzsver, ka būtu jāveicina pārredzamība, lai palielinātu attiecīgo dalībnieku pārskatatbildību; uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt apmaiņu gan attiecībā uz datiem, gan procesiem saistībā ar valsts parāda restrukturizāciju;

27. atbalsta ANO Tirdzniecības un attīstības konferences noteiktos atbildīgas kredītpolitikas principus, kuros jo īpaši uzsvēta aizdevēju un aizņēmēju līdzatbildība (UNCTED principi par atbildīgu valsts aizdevumu izsniegšanu un aizņēmumu ņemšanu), kā arī nepieciešamība īstenot parlamentāro kontroli, kas ir valsts finansēšanas operāciju neatņemams elements, un prasa Eiropas Savienībai atbalstīt šo principu ieviešanu; uzskata, ka UNCTED principiem par atbildīgu valsts aizdevumu izsniegšanu un aizņēmumu ņemšanu vajadzētu kļūt par juridiski saistošiem un izpildāmiem instrumentiem;

28. uzskata, ka pārredzamībai un pārskatatbildībai ir būtiska nozīme, lai atbalstītu valsts aizdevumu izsniegšanu un aizņēmumu ņemšanu; šajā sakarībā aicina dalībvalstis īstenot Adisabebas rīcības programmā un G20 darbības pamatnostādņēs attiecībā uz ilgtspējīgu finansēšanu uzņemtas saistības, lai aizdevēji uzņemtos lielāku atbildību par saviem aizdevumiem, balstoties uz esošajiem pārredzamības un pārskatatbildības principiem, kuri ir spēkā ieguves rūpniecībā (EITI ieguves rūpniecības pārredzamības iniciatīva), un aicina veicināt to, lai dati par valsts parādu, tostarp iespējamās saistības, būtu publiski pieejami, vācot šos datus centralizētā publiskā reģistrā; aicina dalībvalstis sistemātiski publicēt informāciju par savām aizdevuma darbībām attiecībā uz jaunattīstības valstīm;

29. uzsver nepieciešamību vienoties par starptautiski saistošiem noteikumiem, lai risinātu problēmas saistībā ar netaisniem un nelikumīgiem parādiem; tādēļ uzskata, ka parāda pārstrukturēšanas pamatā vajadzētu būt neatkarīgai parāda revīzijai, kas būtu veids, kā atšķirt nelikumīgus un netaisnus aizdevumus no cita veida aizdevumiem; uzsver, ka nelikumīgi un netaisni aizdevumi būtu jāatceļ;

30. pauž nožēlu par to, ka dalībvalstis 2015. gadā pēc Padomes 2015. gada 7. septembra kopējās nostājas⁽⁶⁾ pieņemšanas atteicās apstiprināt ANO Ģenerālās asamblejas rezolūciju 69/319 par valsts parāda pārstrukturēšanas pamatprincipiem, kas tomēr tika pieņemta ar balsu vairākumu ANO Ģenerālās asamblejas 2015. gada 10. septembra sesijā;

31. uzsver, cik svarīga ir SVF līmenī un saistībā ar ANO īstenotās rīcības konsekvence un pēc iespējas labāka nostāju saskaņošana starp dalībvalstīm;

32. uzsver, ka parāda krīze ir jāatrisina taisnīgi, ātri un ilgtspējīgi, izveidojot starptautisku parāda pārstrukturēšanas mehānismu, kas balstīts uz UNCTAD ceļvedi par valsts parāda pārstrukturēšanu un tā dēvēto Stiglitz komisijas ideju par starptautiskas parāda restrukturizācijas tiesas (IDRC) izveidi;

33. aicina dalībvalstis izmantot ar ANO Ģenerālās asamblejas 2015. gada 10. septembra rezolūciju 69/319 pieņemtās pilnvaras, lai:

- a) izveidotu agrīnās brīdināšanas mehānismus, balstoties uz ziņošanu par plašāku situācijas pasliktināšanos attiecībā uz parāda atmaksājāmību, kas palīdzētu agrīnā posmā identificēt lielu parādu apgrūtinātu valstu riskus un apdraudējumus;
- b) koordinācijā ar SVF ļautu izveidot daudzpusēju tiesisko regulējumu valstu parāda pareizai un paredzamai pārstrukturēšanai, lai nepieļautu, ka tas kļūst neatmaksājams, un lai investoriem nodrošinātu labāku prognozējamību; prasa taisnīgu jaunattīstības valstu pārstāvību starptautisku finanšu iestāžu lēmumu pieņemšanas struktūrās;
- c) nodrošinātu ES atbalstu jaunattīstības valstīm cīņā pret korupciju, noziedzīgām darbībām, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu;

34. prasa Komisijai un dalībvalstīm strādāt starptautiskos forumos un kopīgi ar privāto sektoru izstrādāt tiesisko regulējumu, kas nodrošinās pilnīgu pārredzamību attiecībā uz nosacījumiem, kuri nosaka aizdevumus jaunattīstības valstīm un atbildību par šiem aizdevumiem, piemēram, dažu finanšu iestāžu pašreiz apspriesto pakto par pārredzamiem aizdevumiem;

⁽⁶⁾ Dokuments 11705/15.

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

35. pauž nožēlu par spiedienu uz tādām valstīm kā Tunisija, lai mudinātu tās neveikt publisku revīziju par to parādu izcelsmi un nosacījumiem; prasa ES sadarboties ar citiem līdzekļu devējiem un starptautiskām iestādēm, piemēram, SVF, lai aizsargātu un veicinātu valstu tiesības veikt valsts parāda revīziju;
36. mudina pieņemt maksātnespējas draudu gadījumā piemērojamus noteikumus, saskaņā ar kuriem tiesas varētu atņemt kreditoram tiesības pieprasīt aizņēmuma atmaksu, ja konkrēto aizņēmumu saņēma valsts, pārkāpjot tiesību aktus, ko apstiprinājis tās parlaments;
37. prasa dalībvalstīm pēc Komisijas iniciatīvas pieņemt regulu, kas balstītos uz Beļģijas likumu par cīņu ar “plēsoņu fondu” spekulācijām ar parādu;
38. aicina institucionālos un privātos kreditorus piekrist nodokļu moratorijam pēc dabas katastrofas vai saasinātas humanitārās krīzes, tostarp atsevišķās situācijās saistībā ar liela imigrantu skaita ierašanos, lai aizņēmēja valsts varētu visus savus līdzekļus veltīt normālas situācijas atjaunošanai;
39. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.
-

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

P8_TA(2018)0105

Ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas stiprināšana Eiropas Savienībā**Eiropas Parlamenta 2018. gada 17. aprīļa rezolūcija Ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas stiprināšana Eiropas Savienībā: Eiropas Komisijas septītais ziņojums (2017/2279(INI))**

(2019/C 390/07)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 3. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 4., 162., 174.–178. un 349. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1303/2013, ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006 ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1301/2013 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu un īpašiem noteikumiem attiecībā uz mērķi "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai" un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1080/2006 ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1304/2013 par Eiropas Sociālo fondu un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1081/2006 ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1300/2013 par Kohēzijas fondu un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1084/2006 ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1299/2013 par īpašiem noteikumiem par atbalstu no Eiropas Reģionālās attīstības fonda saistībā ar mērķi "Eiropas teritoriālā sadarbība" ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 9. oktobra ziņojumu "Mans reģions, mana Eiropa, mūsu nākotne: ziņojums par ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju"(COM(2017)0583),
- ņemot vērā Amsterdamas paktu, ar ko izveido ES pilsētprogrammu, par kuru tika panākta vienošanās pilsētu attīstības jautājumos atbilsto ES ministru neformālajā sanāksmē 2016. gada 30. maijā Amsterdamā,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas 2015. gada 15. decembra spriedumu ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Eiropas sociālo tiesību pīlāru, ko Eiropas Parlaments, Padome un Komisija 2017. gada 17. novembrī pasludināja Gēteborgā,
- ņemot vērā Padomes 2017. gada 25. aprīļa secinājumus "Padarīt kohēzijas politiku efektīvāku, atbilstošāku un redzamāku mūsu pilsoņiem" ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Padomes 2017. gada 15. novembra secinājumus "Kohēzijas politikas sinerģija un vienkāršošana pēc 2020. gada" ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 1. marta dokumentu "Baltā grāmata par Eiropas nākotni: pārdomas un scenāriji attiecībā uz ES – 27 līdz 2025. gadam", (COM(2017)2025),

⁽¹⁾ OV L 347, 20.12.2013., 320. lpp.⁽²⁾ OV L 347, 20.12.2013., 289. lpp.⁽³⁾ OV L 347, 20.12.2013., 470. lpp.⁽⁴⁾ OV L 347, 20.12.2013., 281. lpp.⁽⁵⁾ OV L 347, 20.12.2013., 259. lpp.⁽⁶⁾ Tiesas 2015. gada 15. decembra spriedums lietās C-132/14 līdz C-136/14 *Parlaments un Komisija/Padome*, ECLI:EU:C:2015:813.⁽⁷⁾ Doc. 8463/17.⁽⁸⁾ Doc. 14263/17.

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 26. aprīļa pārdomu dokumentu par Eiropas sociālo dimensiju (COM(2017)0206),
- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 10. maija pārdomu dokumentu par globalizācijas iespēju izmantošanu (COM(2017)0240),
- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 31. maija pārdomu dokumentu par ekonomiskās un monetārās savienības padziļināšanu (COM(2017)0291),
- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 28. jūnija pārdomu dokumentu par ES finanšu nākotni (COM(2017)0358),
- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 10. aprīļa darba dokumentu "Zemu ienākumu un zemas izaugsmes reģionu konkurētspēja: ziņojums par atpalikušajiem reģioniem"(SWD(2017)0132),
- ņemot vērā Komisijas darba dokumentu "Kāpēc reģionālā attīstība ir svarīga Eiropas ekonomikas nākotnei" ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2018. gada 14. februāra paziņojumu "Jauna un moderna Eiropas Savienības daudzgadu finanšu shēma, kura efektīvi īsteno tās prioritātes pēc 2020. gada" (COM(2018)0098),
- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 24. oktobra paziņojumu "Stiprāka un atjaunota stratēģiskā partnerība ar ES tālākajiem reģioniem"(COM(2017)0623),
- ņemot vērā Reģionu komitejas 2017. gada 11. maija atzinumu "Kohēzijas politikas nākotne pēc 2020. gada. Virzībā uz spēcīgu un iedarbīgu Eiropas kohēzijas politiku pēc 2020. gada" ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2016. gada 25. maija atzinumu par Komisijas paziņojumu "Ieguldījumi darbvietās un izaugsme — maksimāla ESI fondu ieguldījuma izmantošana" ⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā 2015. gada 9. septembra rezolūcija par ieguldījumu nodarbinātībai un izaugsmei — ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas veicināšana Savienībā ⁽¹²⁾,
- ņemot vērā 2015. gada 9. septembra rezolūciju par ES rīcībpolitiku urbāno dimensiju ⁽¹³⁾,
- ņemot vērā 2016. gada 10. maija rezolūciju par jauniem teritoriālās attīstības instrumentiem 2014.–2020. gada kohēzijas politikā — integrēti teritoriālie ieguldījumi un sabiedrības virzīta vietējā attīstība ⁽¹⁴⁾,
- ņemot vērā 2017. gada 18. maija rezolūciju par Eiropas reģioniem piemērotāko finansējumu kombināciju: finanšu instrumentu un dotāciju līdzsvarošana ES kohēzijas politikā ⁽¹⁵⁾,
- ņemot vērā 2016. gada 13. septembra rezolūciju par kohēzijas politiku un pētniecības un inovācijas stratēģijām pārdomātai specializācijai ⁽¹⁶⁾,
- ņemot vērā 2016. gada 13. septembra rezolūciju par Eiropas teritoriālo sadarbību — paraugprakse un inovatīvi pasākumi ⁽¹⁷⁾,

⁽⁹⁾ *Iammarino, S., Rodríguez-Pose, A., Storper, M.* (2017), "Kāpēc reģionālā attīstība ir svarīga Eiropas ekonomikas nākotnei", WP 07/2017, Reģionālās politikas un pilsētpolitikas ģenerāldirektorāts, Eiropas Komisija.

⁽¹⁰⁾ OV C 306, 15.9.2017., 8. lpp.

⁽¹¹⁾ OV C 303, 19.8.2016., 94. lpp.

⁽¹²⁾ OV C 316, 22.9.2017., 132. lpp.

⁽¹³⁾ OV C 316, 22.9.2017., 124. lpp.

⁽¹⁴⁾ OV C 76, 28.2.2018., 2. lpp.

⁽¹⁵⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0222.

⁽¹⁶⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0320.

⁽¹⁷⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0321.

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

- ņemot vērā 2017. gada 16. februāra rezolūciju “Ieguldījumi darbvietās un izaugsme — maksimāla Eiropas strukturālo un investīciju fondu ieguldījuma izmantošana: ziņojuma novērtēšana saskaņā ar Kopīgo noteikumu regulas 16. panta 3. punktu”⁽¹⁸⁾,
 - ņemot vērā 2017. gada 13. jūnija rezolūciju par ES kohēzijas politikas pamatelementiem pēc 2020. gada⁽¹⁹⁾,
 - ņemot vērā 2017. gada 13. jūnija rezolūciju par partneru līdzdalības palielināšanu un pārredzamības uzlabošanu Eiropas strukturālo un investīciju fondu izmantošanā⁽²⁰⁾,
 - ņemot vērā 2017. gada 6. jūlija rezolūciju par kohēzijas un attīstības veicināšanu ES tālākajos reģionos: LESD 349. panta īstenošana⁽²¹⁾,
 - ņemot vērā 2017. gada 24. oktobra rezolūciju par pārdomu dokumentu par ES finanšu nākotni⁽²²⁾,
 - ņemot vērā 2018. gada 13. marta rezolūciju par mazāk attīstītajiem ES reģioniem⁽²³⁾,
 - ņemot vērā 2018. gada 14. marta rezolūciju “Nākamā DFS: Parlamenta nostājas sagatavošana attiecībā uz DFS laikposmam pēc 2020. gada”⁽²⁴⁾,
 - ņemot vērā augsta līmeņa grupas ESI fondu līdzekļu saņēmēju vienkāršošanas jautājumos secinājumus un ierosinājumus,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas ziņojumu un Budžeta komitejas, Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, kā arī Kultūras un izglītības komitejas atzinumus (A8-0138/2018),
- A. tā kā kohēzijas politikas mērķis saskaņā ar līgumiem ir veicināt visas ES un tās reģionu harmonisku un līdzsvarotu attīstību, tiecoties nostiprināt tās ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju saskaņā ar solidaritātes principu un ar mērķi nodrošināt ilgtspējīgu izaugsmi, nodarbinātību, sociālo iekļaušanu un mazināt atšķirības starp reģioniem, kā arī to iekšienē, kā arī mazināt nelabvēlīgākā situācijā esošo reģionu atpalicību;
- B. tā kā 7. ziņojums par kohēziju liecina, ka reģionālās atšķirības atkal samazinās, taču situācija ir ļoti nevienmērīga, vai nu salīdzinot IKP vai vienu iedzīvotāju, vai nodarbinātību, vai citus rādītājus, un dažas atšķirības starp reģioniem un to iekšienē un dalībvalstīs joprojām saglabājas, mainās vai palielinās;
- C. tā kā 7. ziņojumā par kohēziju minēti satraucoši novērojumi attiecībā uz bezdarba līmeni, tostarp jaunatnes bezdarbu, kas daudzos reģionos nav atgriezies pirmskrīzes līmenī, kā arī attiecībā uz konkurētspēju, nabadzību un sociālo iekļaušanu;
- D. tā kā 24 % Eiropas iedzīvotāju jeb gandrīz 120 miljoni cilvēku dzīvo nabadzībā, viņiem draud nabadzība vai viņi dzīvo smagas materiālās nenodrošinātības apstākļos, un/vai māsasaimniecībās ar ļoti zemu darba intensitāti; tā kā strādājošo nabadzīgo iedzīvotāju skaits pieaug un bez darba esošo jauniešu skaits joprojām ir liels;
- E. tā kā Savienībā kopš 2013. gada pakāpeniski samazinās bezdarba un jauniešu bezdarba līmenis, bet tas tomēr joprojām ir augstāks par 2008. gada līmeni – attiecīgi 7,3 % un 16,1 % (2017. gada decembrī)⁽²⁵⁾ – ar ievērojamām atšķirībām dalībvalstīs un starp tām, un jo īpaši finanšu krīzes visvairāk skartajās ES dalībvalstīs; tā kā reģionālās atšķirības ir sākušas mazināties; tā kā saskaņā ar jaunākajiem datiem⁽²⁶⁾ bezdarba līmeņu atšķirības starp dalībvalstīm joprojām ir ievērojamas, sākot no 2,4 % Čehijas Republikā un 3,6 % Vācijā līdz 16,3 % Spānijā un 20,9 % Grieķijā; tā kā slēptā bezdarba — parādības, kad bezdarbnieki, vēlas strādāt, bet aktīvi nemeklē darbu — līmenis 2016. gadā bija 18 %;

⁽¹⁸⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0053.

⁽¹⁹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0254.

⁽²⁰⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0245.

⁽²¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0316.

⁽²²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0401.

⁽²³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0067.

⁽²⁴⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0075.

⁽²⁵⁾ <http://ec.europa.eu/eurostat/documents/2995521/8631691/3-31012018-BP-EN.pdf/bdc1dbf2-6511-4dc5-ac90-dbadee96f5fb>

⁽²⁶⁾ <http://ec.europa.eu/eurostat/documents/2995521/8701418/3-01032018-AP-EN/37be1dc2-3905-4b39-9ef6-adcea3cc347a>

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

- F. tā kā 7. ziņojumā par kohēziju ir vērsta uzmanība uz reģionu un teritoriju lielo daudzveidību, tostarp pašreizējās reģionu kategorijās, atkarībā no to īpašajiem apstākļiem (ļoti liela attālinātība, mazapdzīvotība, zemi ienākumi, vāja izaugsme u. c.), kas padara nepieciešamu īpašu pieeju reģionu līmenī;
- G. tā kā viens no nozīmīgākajiem 7. ziņojuma par kohēziju devumiem ir saistīts ar atsevišķu tā dēvēto vidēji lielu ienākumu slazdā iestrēgušo reģionu konstatēšanu, kurus apdraud atstāšana novārtā, stagnācija vai lejupslīde;
- H. tā kā 7. ziņojumā par kohēziju ir konstatētas "nabadzības kabatas", teritoriālās sadrumstalotības risks un atšķirību padziļināšanās apakšreģionālā līmenī, tostarp salīdzinoši labklājīgos reģionos;
- I. tā kā 7. ziņojumā par kohēziju uzsvērts, ka "globalizācijas, migrācijas, nabadzības un inovācijas trūkuma, klimata pārmaiņu, enerģētikas pārkārtošanas un piesārņojuma ietekme skar ne tikai mazāk attīstītos reģionus",
- J. tā kā, lai gan kohēzijas politikai ir bijusi būtiska loma ES ekonomikas atveseļošanā, veicinot gudru, ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi, tomēr publiskie ieguldījumi ES joprojām ir zem pirmskrīzes līmeņa, ar lielu trūkumu dažās dalībvalstīs, kuras krīze skārusi vismagāk, jo tie ir samazinājušies no 3,4 % no IKP 2008. gadā līdz 2,7 % 2016. gadā;
- K. tā kā 7. kohēzijas ziņojums skaidri atspoguļo kohēzijas politikas rezultātus attiecībā uz izaugsmi, nodarbinātību, transportu, enerģētiku, vidi kā arī izglītību un apmācību, ko apliecina 2014.–2020. gada plānošanas periods, kad atbalsts tika piešķirts 1,1 miljonam MVU, nepastarpināti radot vēl 420 000 jaunu darbvieta, kad tika palīdzēts vairāk nekā 7,4 miljoniem bezdarbnieku atrast darbu, un turklāt palīdzot vairāk nekā 8,9 miljoniem cilvēku iegūt jaunu kvalifikāciju un tādējādi padarot šo politiku par Eiropu kopā saturošu spēku,

Kohēzijas politikas pievienotā vērtība

1. uzskata, ka izšķiroša nozīme ir tam, lai kohēzijas politika jaunajā plānošanas periodā arī turpmāk pienācīgi aptvertu visus Eiropas reģionus un joprojām būtu Eiropas Savienības galvenais publisko ieguldījumu instruments, kura pamatā ir ilgtermiņa stratēģija un prognozes un kuram ir risināmajai un jaunai problemātikai atbilstošs budžets un kurš nodrošinātu politikas pamatmērķu sasniegšanu; uzsver, ka kohēzijas politikas koncentrēšana tikai uz vismazāk attīstītiem reģioniem kavētu progresu attiecībā uz Savienības politiskajām prioritātēm kopumā;
2. uzsver, ka kohēzijas politika nodrošina Eiropas pievienoto vērtību, papildinot Eiropas sabiedriskos labumus un prioritātes (piemēram, izaugsme, sociālo iekļaušanu, inovāciju un vides aizsardzību), kā arī valsts un privātos ieguldījumus, un ka tā ir būtisks instruments Līgumā minētā nevienlīdzības apkarošanas mērķa sasniegšanā nolūkā pietuvināt zemākos dzīves līmeņus augstākajiem un samazināt vismazāk attīstīto reģionu atpalicību;
3. atkārtoti pauz stingru apņemšanos attiecībā uz dalītās pārvaldības un partnerības principa ievērošanu, kas ir jāsaglabā un jānostiprina arī pēc 2020. gada, kā arī attiecībā uz daudzlīmeņu pārvaldības un subsidiaritātes principa ievērošanu, kas palielina kohēzijas politikas radīto pievienoto vērtību; uzsver, ka šādas politikas pievienotā vērtība galvenokārt veidojas no tās spējas ņemt vērā valsts attīstības vajadzības līdztekus katra reģiona un teritorijas vajadzībām un īpašajām iezīmēm un tuvināt Eiropas Savienību tās iedzīvotājiem;
4. uzsver, ka Eiropas pievienotā vērtība ir visnotaļ atspoguļota Eiropas teritoriālajā sadarbībā (ETS) visās tās dimensijās (pārrobežu, starpvalstu un starpreģionu sadarbībā, gan iekšējā, gan ārējā), kas sekmē vispārējās ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas mērķu sasniegšanu, kā arī solidaritāti; atkārtoti prasa palielināt tās daļu kohēzijas politikas budžetā, vienlaikus uzlabojot koordināciju starp programmām, lai novērstu pārklāšanos; atgādina, ka kohēzijas politikas mērķu sasniegšanā būtiska nozīme ir makroreģionālo stratēģiju īstenošanai;
5. atzīmē, ka kohēzijas politikas īstenošana reģionos var radīt papildu ietekmi, kā arī tiešus un netiešus plašākus ieguvumus visā ES, citstarp, pateicoties tirdzniecības apjoma pieaugumam un vienotā tirgus nostiprināšanai; tomēr norāda, ka šie ieguvumi ievērojami atšķiras starp dalībvalstīm, jo īpaši atkarībā no ģeogrāfiskā tuvuma un dalībvalstu ekonomikas struktūras;
6. uzsver nepieciešamību izstrādāt "kohēzijas politikas neesamības izmaksu" aprēķina metodoloģiju, lai nodrošinātu papildu kvantificējamus pierādījumus Eiropas kohēzijas politikas pievienotajai vērtībai, par paraugu ņemot darbu, ko paveicis Eiropas Parlaments attiecībā uz „Eiropas integrācijas trūkuma radītajām izmaksām”;

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

Teritoriālā dimensija

7. norāda, ka pilsētās ir gan lielas izaugsmes, ieguldījumu un inovācijas iespējas, gan vairākas vides, ekonomiskās un sociālās problēmas, ko rada, citstarp, lielās ekonomiskās grūtībās esošu iedzīvotāju koncentrācija un nabadzības kabatas, tostarp salīdzinoši labklājīgās pilsētās; tādejā uzsver, ka nabadzības vai sociālās atstumtības risks joprojām ir viens no galvenajiem izaicinājumiem;

8. uzsver, ka kohēzijas politikas teritoriālās dimensijas stiprināšana pieprasa lielāku uzmanību pievērst piepilsētu un lauku problēmām, izmantojot vietējo iestāžu īpašās zināšanas, un īpaši pievērsties vidēji lielajām pilsētām ikvienā dalībvalstī;

9. uzsver, cik svarīgi ir atbalstīt lauku apgabalus visā to daudzveidībā, novērtējot to potenciālu, veicinot ieguldījumus projektos, kas atbalsta vietējo ekonomiku, kā arī labāku transporta savienojamību, pieejamību un ļoti ātrdarbīgu platjoslas tīklu, un palīdzot šīm teritorijām risināt tādas problēmas, kā lauku pārtuksnešošanās, sociālā iekļaušana, nodarbinātības iespēju trūkums, uzņēmējdarbības veicināšana, cenu ziņā pieejami mājokļi, iedzīvotāju skaita samazināšanās, pilsētas centra kopienu izīršana, teritorijas bez veselības aprūpes; šajā sakarībā uzsver, cik svarīgs ir KLP otrais pīlārs ilgtspējīgas lauku attīstības veicināšanā;

10. aicina ieguldījumu prioritāšu noteikšanā labāk ņemt vērā teritoriju konkrētas īpašās iezīmes, piemēram, to reģionu, kas minēti LESD 174. panta 3. punktā, piemēram, salu, kalnu, lauku, pierobežas, attālu ziemeļu vai nomaļu reģionu īpašās iezīmes; uzsver, ka ir svarīgi izveidot pielāgotas stratēģijas, programmas un darbības šajos reģionos, vai pat izpētīt iespējas sākt jaunas īpašas programmas, sekojot ES pilsētvides attīstības programmas un Amsterdamas pakta piemēram;

11. atgādina, ka tālāko reģionu īpašajā ekonomiskajā un sociālajā situācijā ir pamatoti īpaši pasākumi, tostarp attiecībā uz nosacījumiem par piekļuvi ESI fondiem saskaņā ar LESD 349. pantu; uzsver, ka jāturpina piemērot visas atkāpes, lai kompensētu to strukturālos trūkumus, kā arī vajadzību uzlabot šiem reģioniem paredzētos īpašos pasākumus, tos pielāgojot, kad vien nepieciešams; aicina Komisiju un dalībvalstis pamatoties uz ES Tiesas 2015. gada 15. decembra spriedumu, lai nodrošinātu LESD 349. panta pienācīgu piemērošanu struktūrfondu piekļuves nosacījumiem; jo īpaši ierosina īpašo piešķirumu tālākajiem reģioniem attiecināt arī uz sociālo komponenti, saglabājot pašreizējo Savienības līdzfinansējuma līmeni šajos reģionos, un labāk pielāgot tematisko koncentrāciju; uzsver, tālāko reģionu potenciālu, piemēram, tie ir privileģētas teritorijas, lai īstenotu eksperimentālus projektus;

12. uzskata, ka integrētu stratēģiju ieviešana ilgtspējīgai pilsētu attīstībai ir izrādījusies veiksmīga pieredze, ko būtu vērts nostiprināt, kā arī atkārtot citās teritorijās apakšreģionālā līmenī, piemēram, papildus tematiskajiem mērķiem ieviešot integrētu teritoriālu pieeju, bet neskarot tematisko koncentrāciju; uzsver to, cik svarīga ir sabiedrības virzīta vietējā attīstība, nostiprinot kohēzijas politikas spēju iesaistīt vietēja līmeņa ieinteresētās puses; uzsver nepieciešamību izpētīt iespēju ieviest valsts un reģionālu darbības programmu sagatavošanu, pamatojoties uz integrētām teritoriālajām stratēģijām un pārdomātām specializācijas stratēģijām;

Vidēji lielu ienākumu reģioni — sekmēt noturību un novērst jutīgo teritoriju lejupslīdi

13. uzsver, ka reģionos ar vidēji lieliem ienākumiem izaugsme nav bijusi tāda, kā reģionos ar zemiem ienākumiem (kuriem jāturpina panākt pārējos ES reģionus) un reģionos ar ļoti augstiem ienākumiem, jo vidēju ienākumu reģionu problēma ir iestrēgšana vidēji lielu ienākumu slazdā, ņemot vērā to pārlieku augstās izmaksas salīdzinājumā ar zemu ienākumu reģioniem un pārāk nepilnīgās inovāciju sistēmas salīdzinājumā ar augstu ienākumu reģioniem; norāda, ka šādām teritorijām, citstarp, ir raksturīgs nestabils ražošanas sektors un neaizsargātība pret globalizācijas radītajiem satricinājumiem un no tiem izrietošajām sociālekonomiskajām pārmaiņām;

14. pauž pārliecību, ka nozīmīgs izaicinājums turpmākajai kohēzijas politikai būs sniegt vidēju ienākumu reģioniem pienācīgu atbalstu, lai, citstarp, radītu investīcijas veicinošus apstākļus, un ka kohēzijas politikai ir gan jāmazina atšķirības un nevienlīdzību, gan arī jānovērš jutīgu reģionu lejupslīde, ņemot vērā atšķirīgās tendences, dinamiku un apstākļus;

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

15. aicina Komisiju risināt problēmas, ar kurām saskaras vidēju ienākumu reģioni, kam raksturīgs zems izaugsmes līmenis salīdzinājumā ar ES vidējo rādītāju, tādā veidā, lai veicinātu Savienības vispārēju harmonisku attīstību; atgādina, ka, lai atbalstītu šos reģionus un piedāvātu risinājumus to problēmām, turpmākajā kohēzijas politikā tie būtu pienācīgi jāietver, jāatbalsta un tos jāiekļauj nākamajā plānošanas periodā, tostarp izveidojot un īstenojot pielāgotas stratēģijas, programmas un darbības; šajā sakarībā atgādina, cik svarīgi ir papildu rādītāji līdztekus IKP, lai sniegtu precīzāku priekšstatu par šo īpašo reģionu sociālekonomiskajiem apstākļiem; uzskata, ka lielāka uzmanība būtu jāvelta agrīnai nepilnību konstatēšanai, lai nodrošinātu kohēzijas politikas atbalstu šo reģionu noturībai un novērstu jaunas attīstības līmeņu atšķirības visu veidu reģionos;

16. atzinīgi vērtē Komisijas uzsāktu pilotprojektu nolūkā sniegt īpašu atbalstu, kas pielāgots to reģionu konkrētajām problēmām, kuros notiek rūpniecības pārkārtošana; aicina Komisiju izdarīt secinājumus, pamatojoties uz šo izmēģinājuma projektu, un sagaida attiecīgos rezultātus vistuvākajā laikā; uzskata, ka pārdomātas specializācijas stratēģijas, izmantojot holistisku pieeju, var sniegt iespējas labāk palīdzēt minētajiem reģioniem to attīstības stratēģijās un, plašākā nozīmē, veicināt diferencētu īstenošanu reģionu līmenī, bet tās arī var atbalstīt ar papildu sadarbību un zināšanu, kā arī pieredzes apmaiņu starp reģioniem; atzinīgi vērtē pasākumus, piemēram, iniciatīvu "Vanguard", kas izmanto pārdomātas specializācijas stratēģija izaugsmes veicināšanai un rūpniecības atjaunotnei ES prioritārajās jomās;

17. uzsver, ka sociālā un fiskālā konverģence palīdz sasniegt kohēzijas mērķi, vienlaikus uzlabojot vienotā tirgus darbību; uzskata, ka atšķirīgas darbības šajā jomā var nonākt pretrunā ar kohēzijas mērķi un vēl vairāk ietekmēt teritorijas, kas nepietiekami attīstās, vai teritorijas, kuras ir visneaizsargātākās pret globalizāciju, un vērs uzmanību uz to, ka mazāk attīstītajiem reģioniem joprojām ir jāpanāk pārējie Savienības reģioni; uzskata, ka kohēzijas politika varētu palīdzēt veicināt sociālo un fiskālo konverģenci (līdztekus ekonomiskajai un teritoriālajai konverģencei), nodrošinot pozitīvus stimulus; šajā sakarā uzsver iespēju pamatoties, piemēram, uz Eiropas sociālo tiesību pilāru; aicina Komisiju pilnīgāk ņemt vērā šo aspektu Eiropas pusgadā, lai kohēzijas politikas sociālo dimensiju labāk saskaņotu ar ekonomikas politiku, vienlaikus pienācīgi iesaistot vietējās un reģionālās iestādes, lai palielinātu procesa efektivitāti un pastiprinātu līdzdalību;

Rīcības jomas

18. atzinīgi vērtē spēcīgu tematisko koncentrāciju uz ierobežotu skaitu prioritāšu, kas saistītas ar ES lielajiem politikas mērķiem, vienlaikus ļaujot vadošajām iestādēm elastīgāk izstrādāt savas teritoriālās stratēģijas, pamatojoties vajadzībām un iespējām, pēc tam, kad ir veikta iekļaujoša vietēja un reģionāla apspriešanās attiecībā uz partnerības nolīgumu sagatavošanu; uzsver, ka nodarbinātībai (tostarp jauniešu bezdarba novēršanai), sociālai iekļaušanai, cīņai pret nabadzību, atbalstam inovācijai, digitalizācijai, atbalstam MVU un jaunuzņēmumiem, klimata pārmaiņām, aprites ekonomikai un infrastruktūrai vajadzētu būt turpmākās kohēzijas politikas prioritārajām jomām;

19. atzinīgi vērtē Eiropas sociālo tiesību pilāra pieņemšanu, kas ir progress sociālas Eiropas veidošanā; atgādina par savu stingru apņemību attiecībā uz ESF, kas ir ESI fondu spēcīga un integrēta daļa, Garantiju jaunajiem, Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvu un Eiropas Solidaritātes korpusu, ņemot vērā to nozīmi, lai risinātu ar nodarbinātību, ekonomisko izaugsmi, sociālo iekļaušanu, mācekļu un arodmācībām saistītās problēmas;

20. uzsver, ka turpmākajā kohēzijas politikā vairāk būs jāuzsver aizsargāšana un atbalsts iedzīvotājiem un teritorijām, ko nelabvēlīgi ietekmējusi globalizācija (pārcelšanās, darbvietu zaudējumi), kā arī līdzīgas tendences ES iekšienē; aicina uzlabot koordināciju starp struktūrfondiem un Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu, attiecīgos gadījumos, lai iekļautu, citstarp, pārcelšanu ES iekšienē;

21. norāda, ka neaizsargātība pret klimata pārmaiņām dažādās teritorijās ievērojami atšķiras; uzskata, ka ESI fondi būtu jāizmanto pēc iespējas efektīvāk, lai palīdzētu ES sasniegt tās saistības saskaņā ar Parīzes klimata nolīgumu (COP21), piemēram, attiecībā uz atjaunojamo enerģiju, energoefektivitāti vai labas prakses apmaiņu, jo īpaši mājokļu nozarē, un lai ņemtu vērā ANO Ilgtspējīgas attīstības mērķus; uzstāj, ka dabas katastrofu gadījumā solidaritātes instrumentiem vajadzētu būt mobilizējamiem pēc iespējas ātrāk atkarībā no apstākļiem, un tam vienmēr jānotiek koordinēti;

22. prasa izmantot ESI fondus, lai ilgtspējīgi risinātu demogrāfiskās problēmas (sabiedrības novecošana, iedzīvotāju skaita samazināšanās, demogrāfiskais spiediens, nespēja piesaistīt vai saglabāt pienācīgu cilvēkkapitālu), kas dažādos īpašos veidos ietekmē Eiropas reģionus; jo īpaši uzsver nepieciešamību sniegt pienācīgu atbalstu teritorijām, piemēram, konkrētiem tālākajiem reģioniem;

23. uzsver, ka saskaņā ar LESD 349. pantu ir jāizveido īpašs finansēšanas mehānisms laikposmam pēc 2020. gada, lai integrētu migrantus tālākajos reģionos, kuri saskaras ar lielāku migrācijas spiedienu, ņemot vērā to īpašās iezīmes, un tādējādi palīdzētu nodrošināt šo reģionu ilgtspējīgu attīstību;

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

24. uzskata, ka ES fondu piešķiršanā ir jāievēro ANO Konvencija par personu ar invaliditāti tiesībām (UNCPRD) un būtu jāturpina veicināt deinstitucionalizāciju.

25. uzsver, ka turpmākiem ieguldījumiem kultūras, izglītības, kultūras mantojuma, jaunatnes, sporta un ilgtspējīga tūrisma jomā, ir potenciāls radīt darbvietas, jo īpaši kvalitatīvas darbvietas jauniešiem, kā arī veicināt izaugsmi un uzlabot sociālo kohēziju, vienlaikus cīnoties pret nabadzību un diskrimināciju, kam ir īpaša nozīme, piemēram, attiecībā uz tālākajiem reģioniem, lauku un nomaļiem reģioniem; atbalsta kultūras un radošo nozaru attīstību, jo tās ir cieši saistītas ar inovāciju un radošumu;

Plānošanas satvars pēc 2020. gada

26. uzsver, ka 7. ziņojums par kohēziju apliecina vajadzību līdzekļu piešķiršanā ņemt vērā papildu rādītājus, nevis tikai IKP uz vienu iedzīvotāju, kuram vajadzētu palikt kā galvenajam rādītājam, bet līdzekļu piešķiršanas mērķiem ir nepieciešams precīzāks ieskaits sociālekonomiskajos apstākļos saskaņā ar konstatētajām problēmām un vajadzībām, tostarp apakšreģionālā līmenī; norāda, ka ir svarīgi pamatoties uz kvalitatīviem, uzticamiem, atjauninātiem, strukturētiem un pieejamiem datiem; tādēļ prasa, lai Komisija un Eurostat ar kohēzijas politiku saistītos datus sniegtu pēc iespējas sīkāk un ģeogrāfiskā sadalījumā, lai tādējādi plānošanas procesā atbilstīgi atspoguļotu reģionu vajadzības; atbalsta sociālo, vides un demogrāfisko kritēriju izmantošanu, jo īpaši bezdarba līmeņa un jauniešu bezdarba līmeņa izmantošanu;

27. atbalsta integrētu pieeju pastiprināšanu un visnotaļ uzsver, ka ESF tā būtiskās teritoriālās dimensijas dēļ arī turpmāk ir jābūt neatņemamai Eiropas reģionālās politikas daļai, jo tam ir izšķiroši svarīga kohēzijas dimensija;

28. uzsver, ka dotācijām arī turpmāk jābūt galvenajam kohēzijas politikas finansēšanas instrumentam, bet atzīst, ka finanšu instrumenti var būt efektīvi sviras efekta nodrošinātāji, un ka tie būtu jāveicina, ja tie rada pievienoto vērtību, un pamatojoties uz atbilstīgu *ex ante* novērtējumu; tomēr uzsver, ka to izmantošana nav pašpietiekama, to iedarbība ir atkarīga no vairākiem faktoriem (projekta, teritorijas vai riska veida) un ka visiem reģioniem neatkarīgi no to attīstības līmeņa jāvar brīvi noteikt piemērotāko finansējuma veidu; iebilstu pret jebkādiem saistošiem mērķiem attiecībā uz finanšu instrumentu izmantošanu;

29. aicina vienkāršot finanšu instrumentu izmantošanas nosacījumus un veicināt to koordinēšanu ar dotācijām, lai nodrošinātu papildināmību, efektivitāti un atbilstību teritoriālajiem apstākļiem; uzsver administratīvās kapacitātes un pārvaldības kvalitātes nozīmību, kā arī valstu attīstības banku un iestāžu papildinošās lomas nozīmīgumu īpašu vietējām vajadzībām pielāgotu finanšu instrumentu īstenošanā; uzskata, ka ir nepieciešams pēc iespējas saskaņot noteikumus finanšu instrumentu jomā, neatkarīgi no to pārvaldības veida; ierosina papildus jau esošajiem kohēzijas politikas finanšu instrumentiem veicināt arī līdzdalības finanšu instrumentus;

30. uzskata, ka kohēzijas politikas mērķu sasniegšanai veicinošs faktors ir šīs politikas sasaiste ar tādu vidi, kas veicina ieguldījumus, efektivitāti un līdzekļu pareizu izmantošanu, tomēr uzsver, ka kohēzijas politika nav tikai instruments prioritāšu apmierināšanai, neatsaucoties uz tās mērķiem; uzsver, ka jāpiemēro saskaņota nostāja par Stabilitātes un izaugsmes pakta attiecībā uz ciklisko nosacījumu elastību, strukturālajām reformām un valsts investīcijām; uzskata, ka pasākumi, kas sasaista ESI fondu efektivitāti ar pareizu ekonomikas pārvaldību, kā izklāstīts Regulā (ES) Nr. 1303/2013, būtu rūpīgi jāanalizē, tostarp iesaistot visas ieinteresētās personas; uzskata, ka Komisijai būtu jāapsver pielāgojumi tam, kāda sasaiste ir kohēzijas politikai ar Eiropas pusgadu, lai nostiprinātu tā teritoriālo un sociālo dimensiju un ņemtu vērā citus faktorus, kas palīdz sasniegt kohēzijas mērķus, piemēram, reālo konvergenci; aicina Komisiju šajā sakarā un Eiropas pusgada ietvaros izskatīt reģionālo un valsts līdzfinansējumu saskaņā ar ESI fondiem un to ietekmi uz valstu budžeta deficītu;

31. prasa pastiprināt pārdomātas specializācijas stratēģijas, kā jaunu iespēju veikt ieguldījumus ilgtermiņa izaugsmes potenciālā, ņemot vērā straujās pārmaiņas tehnoloģiju jomā un globalizāciju; atzīst, ka *ex ante* nosacījumi ir noderīgi, bet uzsver, ka dažos gadījumos tie ir radījuši sarežģītības un kavēšanās faktoru programmu izstrādē un uzsākšanā; pieņem zināšanai Revīzijas palātas apsvērumus par *ex ante* nosacījumiem Īpašajā ziņojumā Nr. 15/2017; aicina Komisiju atbilstīgos gadījumos apsvērt *ex ante* nosacījumu skaita samazināšanu un šajā jomā nostiprināt proporcionalitātes un subsidiaritātes principu ievērošanu, maksimāli izmantojot esošos stratēģiskos dokumentus, ar kuriem tiktu nodrošināta turpmāko *ex ante* nosacījumu izpilde; uzsver, ka *ex ante* nosacījumu izpildei jābūt cieši saistītai ar ieguldījumu efektivitāti, vienlaikus nodrošinot vienlīdzīgu attieksmi pret visām dalībvalstīm;

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

32. norāda, ka valsts pārvaldes kvalitāte un stabilitāte, kuras priekšnosacījumi ir laba izglītība, apmācība un vietēji pieejams konsultatīvais atbalsts, joprojām ir izšķirošs faktors reģionālai izaugsmei un ESI fondu efektivitātei; uzsver nepieciešamību uzlabot pārvaldības kvalitāti, kā arī nodrošināt, ka ir pieejama pietiekama tehniskā palīdzība, jo tam ir būtiska ietekme uz kohēzijas politikas pareizu īstenošanu, un tas var būtiski atšķirties dalībvalstīs, kā tas sevišķi pamanāms, piemēram, mazāk attīstīto reģionu gadījumā; jo īpaši aicina Komisiju izvērtēt turpmāko programmu JASPERS, ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas ieteikumus;

33. atzinīgi vērtē pārmaiņas kohēzijas politikā, kas tagad vairāk vērsta uz rezultātiem un saturu, attālinoties no birokrātiskās domāšanas un virzoties uz rezultativitātes domāšanu, sniedzot vadošajām iestādēm lielāku elastību attiecībā uz to, kā sasniegt mērķus, bet vienlaikus ievērojot principus, citstarp, partnerības, pārredzamības un pārskatatbildības principus;

34. uzskata, ka ir svarīgi turpināt cīņu pret krāpšanu, un mudina nodrošināt nulles toleranci pret korupciju;

Vienkāršota kohēzijas politika

35. aicina Komisiju savos turpmākajos tiesību aktu priekšlikumos ņemt vērā augsta līmeņa grupas par vienkāršošanu ieteikumus;

36. uzsver, ka ir nepieciešams nodrošināt satvaru, kas garantē juridisko stabilitāti ar vienkāršiem, skaidriem un prognozējamiem noteikumiem, jo īpaši pārvaldības un pārbaūžu jomā, lai tādējādi nodrošinātu pienācīgu līdzsvaru starp rezultativitātes un vienkāršošanas mērķiem; prasa nākamajā plānošanas periodā samazināt tiesību aktu un vadlīniju daudzumu (uzmanīgi, lai, cieši sadarbojoties ar ieinteresētajām personām, nodrošinātu to nepieciešamo noteikumu un procedūru nepārtrauktību, kas ieinteresētajiem subjektiem un vadošajām iestādēm jau ir zināmas); prasa, lai attiecīgie dokumenti tiktu pārtulkoti visās ES valodās un lai, cik vien iespējams, netiktu pieļauta noteikumu retrospektīva piemērošana un interpretācija; prasa nodrošināt vienotu tiesisko regulējumu un vadlīnijas attiecībā uz pārrobežu projektiem;

37. vienlaikus uzsver nepieciešamību izvairīties no pārmērīga regulējuma un padarīt darbības programmas par patiesiem stratēģiskajiem dokumentiem, kas būtu precīzāki un elastīgāki, paredzot vienkāršotu procedūru to grozīšanai plānošanas laikā (piemēram, dabas katastrofu gadījumā), lai tādējādi adekvāti reaģētu uz mainīgo globālo situāciju un reģionālo pieprasījumu;

38. aicina izveidot patiesi vienotu noteikumu kopumu, kas jāievieš attiecībā uz ESI fondiem, tostarp vēl vairāk saskaņojot kopīgos noteikumus attiecībā uz instrumentiem, kas veicina vienu un tā paša tematiskā mērķa sasniegšanu; uzskata, ka ir nepieciešams racionalizēt fondos paredzētās iepirkuma procedūras un paātrināt valsts atbalsta procedūras, gadījumos, kad pieprasīta atbilstība; atzinīgi vērtē konsekvēntāko pieeju tieši pārvaldībā esošiem Eiropas fondiem un kohēzijas fondiem attiecībā uz valsts atbalstu saskaņotākā veidā un, plašākā nozīmē, saskaņotus noteikumus Eiropas mehānismiem, kas paredzēti vieniem un tiem pašiem saņēmējiem; uzsver, ka ir svarīga labāka papildināmība starp kohēzijas politiku un ES turpmāko pētniecības programmu, lai nosegtu visu ciklu no fundamentāliem pētījumiem līdz komerciālai izmantošanai; uzskata, ka tematiskā koncentrācija būtu jā saglabā, lai dotu iespēju veidot dažādu finansējuma avotu sinerģiju projektu līmenī;

39. ņem vērā darba grupas izveidi subsidiaritātes un proporcionālītātes jautājumos un gaida no minētās darba grupas konkrētus priekšlikumus, lai nostiprinātu šos divus principus kohēzijas politikas kontekstā; atbalsta šo principu piemērošanas nodrošināšanu, lai panāktu patiesu daudzlīmeņu pārvaldību, un tam ir vajadzīgas atbilstošas iespējas vietējām un reģionālajām iestādēm, kā arī citām ieinteresētajām personām;

40. pauž nožēlu, ka Komisija nav nākusi klajā ar integrētāku novērtējumu attiecībā uz starpnozaru politikas jomām un nav ziņots par sinerģijām starp dažādām Eiropas politikas jomām; prasa izstrādāt vērienīgas stratēģijas, finansēšanas veidus un pasākumus, kas veicinātu sinerģijas ar citiem ES fondiem un piesaistītu papildu finansiālo atbalstu; uzsver, ka ir jāturpina optimizēt sinerģiju starp ESI fondiem un citiem Savienības instrumentiem, tostarp Eiropas Stratēģisko investīciju fondu (ESIF), kā arī attiecībā uz citām centralizēti pārvaldītām programmām, tādām kā "Apvārsnis 2020", kas papildina kohēzijas politiku, lai atbalstītu pētniecību un inovāciju;

41. prasa nodrošināt, lai prasības plānošanas, īstenošanas un ESI fondu kontroles jomā turpmāk būtu balstītas diferenciācijas un proporcionālītātes principā, un pamatotas ar pārredzamiem un taisnīgiem kritērijiem, atkarībā no programmām piešķirtā finansējuma apjoma, riska profila, administratīvās izpildes kvalitātes un saņēmēju veiktās līdzfinansēšanas apjoma;

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

42. uzskata, ka attiecībām starp Komisiju un vadošajām iestādēm ir jāvirzās uz savstarpējas uzticēšanās nodrošināšanu; šajā sakarībā atgādina, cik svarīga ir pienācīga un funkcionējoša daudzlīmeņu pārvaldības sistēma; aicina Komisiju pienācīgi novērtēt jau paveikto darbu publiskā finansējuma labas pārvaldības jomā, ieviešot marķēšanas principu attiecībā uz tām vadošajām iestādēm, kuras ir apliecinājušas savu spēju ievērot regulējumu; kontroles jomā aicina vairāk balstīties uz valsts un reģionālajiem noteikumiem, ja to efektivitāte ir pārbaudīta un apstiprināta;

43. aicina nostiprināt vienotas revīzijas principu, paātrināt e-kohezijas īstenošanu, kā arī vienkāršotu un standartizētu izmaksu pieņemšanu attiecībā uz abām iesaistītajām pusēm, jo, citstarp, ir pierādījies, ka to ir vieglāk īstenot un tā nav radījusi nekādas kļūdas; uzsver digitalizācijas potenciālu attiecībā uz uzraudzību un ziņošanu; uzskata, ka vajadzētu veicināt pieredzes apmaiņu, izveidojot zināšanu apmaiņas portālu, lai dalītos ar labas prakses piemēriem;

44. aicina Komisiju nākt klajā ar idejām par to, kā uzlabot kohēzijas politikas reakciju uz neparedzētiem apstākļiem, un šajā sakarībā atkārtoti aicina izveidot tāda veida rezerves, kas ļautu reģioniem izmantot papildu elastīgumu, neapdraudot darbības programmu ilgtermiņa mērķus;

Problēmas un iespējas

45. pauzē bažas par Komisijas nesajamajiem paziņojumiem saistībā ar budžeta samazināšanu, kas nākamās daudzgadu finanšu shēmas kontekstā varētu ietekmēt kohēzijas politiku un kas izraisītu daudzu reģionu izslēgšanu no kohēzijas politikas; vēlas redzēt reģionu problemātikai atbilstošu vērienīgu budžetu un prasa nodrošināt, lai kohēzijas politika nekļūtu par pielāgojamu mainīgo rādītāju; atgādina, ka visu ES reģionu iekļaušana Eiropas Parlamenta skatījumā nav apspriežams jautājums; uzsver, ka "ekonomiskās attīstības grupu" teorija apliecina, ka ir svarīgs diferencēts atbalsts visiem ES reģioniem, tostarp reģioniem ar ļoti augstiem ienākumiem, kuriem jāsaņem labā spēja konkurēt ar to konkurentiem pasaulē;

46. uzskata, ka kohēzijas politika var palīdzēt reaģēt uz jauniem izaicinājumiem, piemēram, drošības vai starptautiskajā aizsardzībā esošo bēgļu integrācijas jomā; tomēr uzsver, ka no kohēzijas politikas nevar gaidīt, lai tā atrisinātu visas krīzes, un iebilst pret kohēzijas politikas līdzekļu izmantošanu, lai segtu īstermiņa finansējuma vajadzības ārpus tās darbības jomas, atgādinot, ka tās mērķis ir ES sociālekonomiskā attīstība gan vidējā termiņā, gan ilgtermiņā;

47. atzīmē Eiropas Stratēģisko investīciju fonda (ESIF) pozitīvos rezultātus, tomēr tam ir jāiegulda vēl pārredzamāk un mērķtiecīgāk; uzsver, ka kohēzijas politikas un ESIF pamatā ir atšķirīgas koncepcijas un mērķi, kas dažos gadījumos var viens otru papildināt, bet ne cits citu aizstāt, neatkarīgi no tā, kāds ir reģionu attīstības līmenis, jo īpaši tāpēc, ka ESIF, atšķirībā no struktūrfondiem, lielākoties darbojas aizdevumu veidā; atgādina, cik svarīgi ir panākt pienācīgu nošķirumu starp ESIF un kohēzijas politiku, kā arī konstatēt skaidras iespējas tos izmantot kombinēti;

48. atkārtoti pauzē savu piesaisti ilgtermiņa plānošanas periodam; uzskata, ka vienīgā ilgtspējīgā alternatīva pašreizējam 7 gadu posmam ir 5+5 gadu DFS periods, ar vidusposma pārskatīšanu; aicina Komisiju izstrādāt skaidru priekšlikumu, kurā būtu izklāstītas metodes 5+5 gadus ilgas finanšu shēmas praktiskai īstenošanai;

49. prasa darīt visu iespējamo, lai nepieļautu kavēšanos jaunajā plānošanas periodā, lai tādējādi novērstu maksājumu kavējumus un saistību atcelšanu, kas kavē kohēzijas politikas pozitīvu rezultātu sasniegšanu; uzsver, ka ir svarīgi laikus iesniegt visus turpmākā tiesiskā regulējuma dokumentus visās oficiālajās valodās, lai tādējādi nodrošinātu visiem saņēmējiem taisnīgu un savlaicīgu informāciju;

50. aicina veikt pasākumus, lai uzlabotu saziņu ar Eiropas iedzīvotājiem, tādējādi palielinot sabiedrības informētību par kohēzijas politikas konkrētiem sasniegumiem; aicina Komisiju nostiprināt to vadošo iestāžu un projektu virzītāju lomu, kuri izmanto inovatīvas vietējās komunikācijas metodes, informējot iedzīvotājus par fondu izmantošanas rezultātiem to teritorijās; uzsver, ka ir jāuzlabo informācija un komunikācija ne tikai lejupēji (ESI fondu panākumi), bet arī augšupēji (finansējuma iespējas), jo īpaši attiecībā uz mazu projektu organizētājiem; aicina Komisiju un dalībvalstis izveidot mehānismus un plašas, institucionalizētas sadarbības platformas, lai nodrošinātu labāku pamanāmību un izpratnes veicināšanu;

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

51. norāda, ka daži ES reģioni ir īpaši pakļauti Brexit sekām; uzsver, ka turpmākajai kohēzijas politikai būs maksimāli jāierobežo Brexit nelabvēlīgā ietekme uz citiem ES reģioniem, un aicina izskatīt iespēju turpināt partnerības teritoriālās sadarbības ietvaros,

o

o o

52. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

P8_TA(2018)0117

Komisijas godprātības politika, jo īpaši Eiropas Komisijas ģenerālsēkretāra iecelšana amatā**Eiropas Parlamenta 2018. gada 18. aprīļa rezolūcija par Komisijas godprātības politiku, jo īpaši Eiropas Komisijas ģenerālsēkretāra iecelšanu amatā (2018/2624(RSP))**

(2019/C 390/08)

Eiropas Parlaments,

- ņemto vērā Komisijas 2018. gada 12. marta paziņojumu par Komisijas godprātības politiku, jo īpaši par Eiropas Komisijas ģenerālsēkretāra iecelšanu amatā,
 - ņemot vērā Komisijas 2018. gada 25. marta atbildes uz Budžeta kontroles komitejas locekļu uzdotajiem rakstveida jautājumiem un jautājumiem, kas tika uzdoti ninētās komitejas 2018. gada 27. martā organizētajā uzskatīšanā,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 14. panta 1. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības Civildienesta noteikumus un jo īpaši to 4., 7., 29. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas judikatūru,
 - ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas rezolūcijas priekšlikumu,
 - ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā ir būtiski, lai Eiropas Komisija kā līgumu izpildes uzraudzītāja darbotos atbilstīgi tiesību aktu burtam un garam;
- B. tā kā uzticēšanos Eiropas projektam un Eiropas Savienībai varēs uzturēt tikai tad, ja Eiropas Savienības iestādes darbosies kā paraugs tādās jomās kā tiesiskums, pārredzamība un laba pārvaldība, un tiks uzskatīts, ka tajās ir pietiekami iekšējās pārbaudes un kontroles mehānismi, lai pienācīgi reaģētu, ja šie pamatprincipi tiek apdraudēti;
- C. tā kā saskaņā ar Līgumiem visas ES iestādes ir autonomas jautājumos, kas saistīti ar to struktūru un personāla politiku, tostarp izvēloties augstākā līmeņa ierēdņus, balstoties uz viņu nopelniem, pieredzi un uzticību un rīkojoties saskaņā ar Civildienesta noteikumiem un savu reglamentu;
- D. tā kā bieži ārēji izsludinātos vakances paziņojumos par uzvarētājiem tiek izraudzīti iekšējie kandidāti, kuri neatbilst prasībām, lai varētu pieteikties saskaņā ar iekšējiem noteikumiem, tādējādi apejot normālu karjeras virzību;
- E. tā kā iecelšana augsta līmeņa amatos, piemēram, ģenerālsēkretāra amatā, būtu jāveic neatkarīgi no citu amatpersonu iecelšanas, tādējādi novēršot jebkādas aizdomas par nepārredzamu vispārēju vienošanos vai kompromisu, kas panākts, pamatojoties uz privilēģētu informāciju;
- F. tā kā Eiropas ombuds patlaban veic izmeklēšanu par konkrēto amatā iecelšanas procedūru un Parlaments ir pārliecināts, ka ombuds informēs Komisiju un Parlamentu par savu viedokli un atklātajām iespējamajām administratīvajām kļūmēm, saistībā ar kurām būtu jāveic turpmāki pasākumi;
- G. tā kā Komisija atzina nepilnības savos saistībā ar šo iecelšanu amatā izplatītajos paziņojumos un atzina vajadzību stiprināt savus centienus šajā jomā;
- H. tā kā personāla komitejas kā ES iestāžu darbinieku ievēlētie pārstāvji ir pieprasījušas, lai visos gadījumos, kad tiek izraudzītas personas darbam vadošos amatos, īstenotās procedūras būtu pārredzamas,

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

1. pauz nožēlu par to, ka 2018. gada 21. februārī veiktā jaunā Eiropas Komisijas ģenerālsēkretāra amatā iecelšanas procedūra tika veikta veidā, kas izraisīja plašu sarūgtinājumu un neapmierinātību sabiedrībā, Eiropas Parlamenta deputātos un Eiropas Savienības civildienestā; norāda, ka šīs procedūras rezultāts apdraud ne tikai Eiropas Komisijas, bet arī visu Eiropas Savienības iestāžu reputāciju; aicina Komisiju atzīt, ka tās reputāciju negatīvi ietekmēja gan šī procedūra, gan veids, kādā par to tika paziņots plašsaziņas līdzekļiem, Parlamentam un plašai sabiedrībai;

Fakti

2. norāda, ka:

- 2018. gada 31. janvārī tika publicēts paziņojums par ģenerālsēkretāra vietnieka amata vakanci ar standarta desmit darba dienu piešķiršanas termiņu (t. i. 2018. gada 13. februāris);
- pieteicās tikai divi kandidāti, viens vīrietis un viena sieviete, abi no Komisijas priekšsēdētāja kabineta; jaunais ģenerālsēkretārs bija viens no šā amata pretendentiem; otrā kandidāte pieteicās uz šo vakanci 2018. gada 8. februārī, 2018. gada 12. februārī viņa piedalījās vērtēšanas centra organizētajos vienas dienas pārbaudījumos, atsaucā savu kandidatūru pirms pārrunām ar Padomdevēju komiteju darbā iecelšanas jautājumos (CCA), kas bija paredzēta 2018. gada 20. februārī, un tad tika iecelta par jauno Komisijas priekšsēdētāja kabineta vadītāju;
- jaunais ģenerālsēkretārs veica visu Civildienesta noteikumu 29. pantā paredzēto procedūru, kuras ietvaros notika:
 - a) dienu ilgš pārbaudījums vērtēšanas centrā (2018. gada 15. februāris);
 - b) intervija (2018. gada 16. februāris), CCA novērtējums un atzinums (2018. gada 20. februāris);
 - c) intervija ar komisāru, kurš atbild par budžetu un cilvēkresursiem, un Eiropas Komisijas priekšsēdētāju (2018. gada 20. februāris);
- šo interviju laikā netika rakstīts protokols, nedz arī fiksēts to ilgums;
- komisāru kolēģija 2018. gada 21. februārī — ar vienprātīgu lēmumu — par ģenerālsēkretāra vietnieku iecēla Komisijas priekšsēdētāja biroja vadītāju;
- vēlāk, tajā pašā sanāksmē, tobrīd amatā esošais ģenerālsēkretārs paziņoja par savu aiziešanu pensijā, jo tās pašas dienas rītā viņš esot nosūtījis priekšsēdētājam oficiālu vēstuli ar paziņojumu par savu nodomu 2018. gada 31. martā doties pensijā;
- Eiropas Komisijas priekšsēdētājs un viņa biroja vadītājs jau kopš 2015. gada zināja, ka ģenerālsēkretārs plāno drīz pēc 2018. gada marta doties pensijā, un šo apņemšanos viņš atkārtoti apstiprināja 2018. gada sākumā; tomēr priekšsēdētājs minēto informāciju neizpauž, lai neapdraudētu toreizējā ģenerālsēkretāra autoritāti, bet sazinājās ar viņa biroja vadītāju;
- pēc atkārtoti neveiksmīgajiem centieniem pārliecināt toreizējo ģenerālsēkretāru palikt amatā vēl kādu laiku Eiropas Komisijas priekšsēdētājam par gaidāmo vakanci vajadzēja vismaz brīdināt par budžetu un cilvēkresursiem atbildīgo komisāru, lai pasākumus saistībā ar šīs vakances aizpildīšanu varētu uzsākt bez steigas, ievērojot labāko praksi un savlaicīgi;
- darbojoties atbilstīgi priekšsēdētāja ierosinājumam un ar komisāru, kurš ir atbildīgs par budžetu un cilvēkresursiem, piekrišanu, kā arī zinot, ka jautājums par jaunā ģenerālsēkretāra iecelšanu nebija iekļauts darba kārtībā, komisāru kolēģija nolēma saskaņā ar Civildienesta noteikumu 7. pantu jauniecelto ģenerālsēkretāra vietnieku, saglabājot tā amatu, iecelt par Eiropas Komisijas ģenerālsēkretāru (iecelšana citā amatā bez publicēšanas);

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

Jaunā ģenerālsekretāra karjera

3. norāda, ka:

- jaunais ģenerālsekretārs sāka strādāt Eiropas Komisijā 2004. gada novembrī kā AD 6 pakāpes ierēdnis pēc tam, kad bija izturējies atklāto AD konkursu COM/A/10/01; 2007. gadā viņš tika paaugstināts AD 7 pakāpē, 2009. gadā — AD 8 pakāpē, 2011. gadā — AD 9 pakāpē un 2013. gadā — AD 10 pakāpē;
- no 2010. gada 10. februāra, joprojām būdams savas pamatkarjeras AD 8 pakāpē, viņš tika norīkots darbā par Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieces Viviane Reding biroja vadītāju, kur viņš pildīja biroja vadītāja funkcijas AD 14 pakāpē, kas saskaņā ar tobrīd spēkā esošajiem Noteikumiem par biroju sastāvu (SEC(2010)0104) atbilda direktora līmenim;
- no 2014. gada 1. aprīļa līdz 2014. gada 31. maijam jaunais ģenerālsekretārs bija atvaļinājumā personisku iemeslu dēļ (CCP), lai vadītu PPE galvenā kandidāta uz Eiropas Komisijas priekšsēdētāja amatu vēlēšanu kampaņu;
- pēc tam, kad viņš 2014. gada 1. jūnijā atsāka pildīt savus amata pienākumus, viņš tika norīkots darbā Ekonomikas un finanšu lietu ģenerāldirektorātā AD 14 līmeņa ierēdņa pakāpē par galveno padomnieku;
- pēc sekmīgi izturētas atlases procedūras jaunais ģenerālsekretārs no 2014. gada 1. jūlija tika iecelts par galveno padomnieku Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības bankā; ar šo amatu viņš savā pamatkarjerā kļuva par AD 14 pakāpes ierēdni;
- no 2014. gada 1. jūlija līdz 2014. gada 31. oktobrim jaunais ģenerālsekretārs tika norīkots darbā AD 14 pakāpē par jaunievēlētā Eiropas Komisijas priekšsēdētāja pārejas grupas vadītāju;
- 2014. gada 1. novembrī viņš saskaņā ar Noteikumiem par biroju sastāvu, kas ir spēkā kopš 2004. gada (skatīt Lēmumus SEC(2004)0185, SEC(2010)0104 un C(2014)9002), tika norīkots darbā AD 15 pakāpē par priekšsēdētāja biroja vadītāju;
- 2017. gada 1. janvārī viņš saskaņā ar 10. augstākā līmeņa amatpersonu veicināšanas pasākumu tika paaugstināts uz AD 15 pakāpi savā pamatkarjerā (pastāvīgā darba vieta), par ko tika pieņemts Komisāru kolēģijas lēmums (PV(2017)2221); tādēļ pirms 2018. gada 21. februāra sanāksmes viņš savā pamatkarjerā bija Komisijas ierēdnis ar AD 15 pakāpi — galvenais padomdevējs Ekonomikas un finanšu lietu ģenerāldirektorātā;

4. vērš uzmanību uz jaunā ģenerālsekretāra ārkārtīgi straujo karjeru, jo viņš nedaudz vairāk kā 13 gados no AD 6 pakāpes ir sasniedzis AD 15 pakāpi, un šajā laikā astoņus gadus ir strādājis dažādos birojos (pēc darba pirmajā birojā viņš no AD 10 pakāpes tika paaugstināts uz AD 14 pakāpi; pēc darba otrajā birojā — no AD 14 uz AD 15);

Iepriekšējo ģenerālsekretāru karjeras

5. uzsver, ka saskaņā ar Komisijas datiem trīs iepriekšējie ģenerāldirektori vispirms ieņēma direktora amatu, tad ģenerāldirektora un biroja vadītāja amatu, pirms viņiem uzticēja ģenerālsekretāra funkcijas, savukārt jaunais ģenerālsekretārs nav strādājis nevienā no Komisijas dienestu pārvaldības amatam; īpaši norāda, ka 2018. gada 21. februārī viņš oficiāli nepildīja ģenerālsekretāra vietnieka funkcijas un AD 15 pamata pakāpē ir strādājis mazāk nekā 14 mēnešus;

Iecelšanas procedūra

6. norāda, ka, pēc Komisijas domām, jaunais ģenerālsekretārs tika pārcelts dienesta interesēs saskaņā ar Civildienesta noteikumu 7. pantu un ka šī vakance netika publicēta, jo netika uzskatīta par vakantu amatu; tādēļ norāda, ka neviena amatpersona nevarēja pieņemt, jo minētā procedūra tika organizēta kā pārcelšana, saglabājot amatu, nevis kā pārcelšana citā amatā vārda parastajā nozīmē, pienācīgi publicējot informāciju par šo vakanto amatu;

7. norāda, ka Komisija ir izmantojusi to pašu pārcelšanas procedūru saskaņā ar Civildienesta noteikumu 7. pantu attiecībā uz trīs iepriekšējiem ģenerālsekretāriem (pārcelšana, saglabājot amatu, nevis pārcelšana tiešā nozīmē); tomēr uzsver, ka neviens no iepriekšējiem ģenerālsekretāriem vienas un tās pašas kolēģijas sanāksmes laikā netika secīgi iecelts par ģenerālsekretāra vietnieku un pēc tam par ģenerālsekretāru; uzsver arī to, ka visi trīs iepriekšējie ģenerālsekretāri tika ierosināti kolēģijai tajā pašā sanāksmē, kurā to attiecīgie priekšteči tika pārcelti uz citu amatu vai paziņoja par savu aiziešanu pensijā;

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

8. uzsver, ka iecelšanu amatā ar pārcelšanu rosināja Eiropas Komisijas priekšsēdētājs, vienojoties ar komisāru, kurš atbild par budžetu un cilvēkresursiem, un pēc apspriešanās ar priekšsēdētāja pirmo vietnieku (ar kuru notika apspriešanās par konkrēto kandidātu, taču noteikti ne par procedūru);
9. atzīst, ka Komisijā ierasta prakse nav direktorus AD 15 pakāpē pārcelt ģenerāldirektora amatā, taču ņem vērā Komisijas viedokli, ka no juridiskā viedokļa kolēģija varēja nolemt galveno padomdevēju pārcelt ģenerālsekretāra amatā;
10. pauz neizpratni, kāpēc Komisija vienā un tajā pašā kolēģijas sanāksmē attiecībā uz vienu un to pašu kandidātu izmantoja atšķirīgas procedūras iecelšanai ģenerālsekretāra vietnieka un ģenerālsekretāra amatā;

Atzinumi

11. uzsver Komisijas sniegto atbildi liecināto, proti, priekšsēdētājs un viņa biroja vadītājs jau kopš 2015. gada zināja par iepriekšējā ģenerālsekretāra nodomu doties pensijā drīz pēc 2018. gada 1. marta, ko viņš vēlreiz apstiprināja 2018. gada sākumā; uzsver, ka šī informācija būtu jāvusi īstenot ierastu viņa pilnvaru pārņemēja amatā iecelšanas procedūru, izmantojot vienu no divām publiskām procedūrām, ko paredz Civildienesta noteikumi: (1) amatā ieceļ kolēģija pēc amata vakances publicēšanas un atlases procedūras saskaņā ar Civildienesta noteikumu 29. pantu vai (2) ja tas ir dienesta interesēs, notiek pārcelšana saskaņā ar Civildienesta noteikumu 7. pantu, taču arī pēc tam, kad vakantā amata vieta publicēta, lai tādejādi ļautu visiem ieinteresētajiem ierēdņiem pieteikties uz šādu pārcelšanu;
12. pieņem zināšanai Komisijas viedokli, ka amata vietas publicēšana nav uzskatāma par normu saskaņā ar Civildienesta noteikumiem, it īpaši attiecībā uz ģenerālsekretāra amatu, kurā vajadzīga ne tikai plaša pieredze, bet arī ļoti īpašs priekšsēdētāja un komisāru kolēģijas uzticēšanās līmenis;
13. uzsver, ka, izvēloties pārcelšanas procedūru saskaņā ar Civildienesta noteikumu 7. pantu, un veicot jaunieceltā ģenerālsekretāra vietnieka pārcelšanu ģenerālsekretāra amatā, nebija vajadzības izsludināt pensijā aizejošā bijušā ģenerālsekretāra amatu; norāda, ka tāda pati procedūra gan tika izmantota, ieceļot amatā agrākos ģenerālsekretārus, taču viņi bija iepriekš pildījuši ģenerāldirektora amatu ar augsta līmeņa atbildību pārvaldības un budžeta jomā; tomēr uzsver, ka šis ieradums par amata vietas nepublicēšanu ir sasniedzis savas robežas, jo neatbilst mūsdienu standartiem attiecībā uz pārredzamību, kuri Komisijai, Eiropas Parlamentam un citām ES iestādēm būtu jāievēro;
14. norāda uz Komisijā plaši izplatīto praksi aizpildīt štata vietas ar iekšēju pārcelšanu, tajā skaitā izmantojot to arī attiecībā uz augstākā līmeņa amatiem; kaut arī atzīst iestāžu plašo rīcības brīvību šajā jomā, tomēr pauz bažas, ka tas var ierobežot iespēju vienlīdzību un vislabāk kvalificēto kandidātu izraudzīšanu; aicina visas Savienības iestādes aizpildīt štata vietas ar šādu pārcelšanu tikai tad, ja par to pienācīgi paziņots personālam, tādejādi ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas judikatūru, un dot priekšroku atklātām un pārredzamām procedūrām, kuru mērķis ir izraudzīt viskvalificētākos kandidātus;
15. uzsver, ka vienīgi priekšsēdētājs, par budžetu un cilvēkresursiem atbildīgais komisārs, priekšsēdētāja pirmais vietnieks un iepriekšējais un jaunais ģenerālsekretārs jau pirms komisāru kolēģijas 2018. gada 21. februāra sanāksmes zināja par priekšlikumu nekavējoties ieceļt jauno ģenerālsekretāru;
16. norāda, ka šī procedūra, šķiet, pārsteidza visus citus kolēģijas locekļus un neļāva tiem izvērst diskusiju, jo jaunā ģenerālsekretāra iecelšana nebija iekļauta komisāru kolēģijas 2018. gada 21. februāra sanāksmes darba kārtībā;
17. pauz nopietnas bažas par to, ka šāda jaunā ģenerālsekretāra iecelšanas procedūra varētu likt apšaubīt iepriekšējo procedūru par ģenerālsekretāra vietnieka iecelšanu, jo tā varētu būt bijusi saistīta nevis tieši ar šā amata aizpildīšanu, bet gan drīzāk ar mērķi īstenot pārcelšanu no šā amata uz ģenerālsekretāra amatu saskaņā ar Civildienesta noteikumu 7. pantu, nepublicējot šo amata vietu; uzskata, ka ar šādu pieeju gan tiek apmierinātas tīri formālas prasības, tomēr tā ir pretrunā Civildienesta noteikumu garam un novērš jebkādu atbilstīgu darbinieku konkurenci uz attiecīgo amata vietu;

Secinājumi

18. pauz vilšanos par to, ka neviens pats komisārs pēc tam, kad atklājās šāds darba kārtībā neiekļauts jautājums, šķiet, nepauda šaubas par šo pārsteidzošo iecelšanu, nelūdza atlikt iecelšanas lēmumu vai nepieprasīja principiālu diskusiju par nākamā ģenerālsekretāra lomu Komisijā un šīs lomas izpratni;

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

19. atgādina, ka Eiropas iestāžu ģenerāldirektori ir atbildīgi par simtiem darbinieku un kā kredītrikotāji — par ievērojamu budžeta līdzekļu apsaimniekošanu, turklāt viņiem ir pienākums katra finanšu gada beigās parakstīt ticamības deklarāciju gada darbības pārskatā; tādēļ apšaubā Komisijas apgalvojumu, ka priekšsēdētāja biroja vadītājs varētu tikt uzskatīts par līdzvērtīgu ģenerāldirektoram pārvaldības un budžeta pienākumu veikšanas aspektā, ja vien viņš agrāk nav bijis šādā amatā, kā tas bija iepriekšējo Komisijas ģenerālsekretāru gadījumā; norāda, ka priekšsēdētāja 2014. gada 1. novembra iekšējais paziņojums Komisijai, ar kuru nosaka Komisijas locekļu un preses pārstāvja biroju sastāvu, neaizstāj un negroza Civildienesta noteikumus;

20. norāda, ka notikušo ģenerālsekretāra iecelšanu divpakāpju procesā varētu uzskatīt var sava veida apvērsumu, kurš ievērojami atvirza un, iespējams, pat pārkāpj tiesību aktos noteiktos ierobežojumus;

21. uzsver, ka Parlaments nesaredz nekādu “nopietnu un neatliekamu situāciju”, ko paskaidrojumā piemin Parlamenta Juridiskais dienests, lai pamatotu pārcelšanas procedūras izmantošanu saskaņā ar Civildienesta noteikumu 7. pantu un nepublicējot šo amata vietu;

Nepieciešamā rīcība

22. apzinās, ka labvēlīga administratīvā akta atsaukšana vairumā gadījumu nav iespējama juridisku ierobežojumu dēļ, tomēr aicina Komisiju pārskatīt jaunā ģenerālsekretāra iecelšanas procedūru, lai dotu iespēju pieteikties arī citām iespējamajām kandidatūrām no Eiropas publiskās administrācijas un tādējādi nodrošinātu plašāku izvēli starp potenciālajiem kandidātiem no tās pašas funkciju grupas un amata pakāpes; aicina Komisiju nākotnē izmantot atklātas un pārredzamas pieteikšanās procedūras;

23. norāda, ka Civildienesta noteikumi ir jāpiemēro atbilstīgi to burtam un garam, lai saglabātu izcili, neatkarīgu, lojālu un motivētu Eiropas civildienestu; uzsver, ka tālab jo īpaši pilnībā jāievēro Civildienesta noteikumu 4., 7. un 29. pants un jānodrošina, ka visos gadījumos “par vakantajiem amatiem iestādē paziņo šīs iestādes personālam tad, ja iecelēj institūcija nolemj, ka vakance ir jāaizpilda”, turklāt šis pārskatāmības pienākums jāattiecinā arī uz pārcelšanu saskaņā ar Civildienesta noteikumu 7. pantu, izņemot pavisam ārkārtējos un pienācīgi pamatotos gadījumos, kā to norādījusi ES Tiesa;

24. atgādina, ka tikai pienācīgi publicējot vakantās amata vietas, ir iespējams nodrošināt plašu vislabāk kvalificēto kandidātu izvēli un dzimumu līdzsvaru, lai varētu pieņemt uz informāciju balstītus un optimālus lēmumus par iecelšanu amatā; uzsver, ka visām Eiropas iestādēm un struktūrām ir jāizvairās no tādām publicēšanas procedūrām, kuru vienīgais mērķis ir izpildīt formālas prasības;

25. iesaka stiprināt komisāru kolēģijas lēmumu pieņemšanas procesus un procedūras, lai izvairītos no gadījumiem, kad tā bez iedziļināšanās apstiprina jebkādu iecelšanu amatā vai citus svarīgus lēmumus, un tādēļ ir nepieciešams visus šos jautājumus iekļaut darba kārtības projektā;

26. šajā sakarībā aicina visas Eiropas Savienības iestādes un struktūras arī izbeigt vēlamo cilvēku iecelšanu amatā veidā, ar kuru var graut procedūras un līdz ar to arī uzticēšanos Eiropas Savienībai; uzsver, ka politiskā ietekme nedrīkst apdraudēt Civildienesta noteikumu piemērošanu; uzskata, ka visas vakantās amata vietas būtu jāpublicē, lai nodrošinātu pārredzamību, integritāti un vienlīdzīgas iespējas; uzsver, ka gadījumā, ja iestādes tomēr nolemj atkāpties no šā principa, tas būtu jādara šaurās un Eiropas Savienības Tiesas judikatūras pieļautās robežās;

27. ierosina Parlamenta augstākās vadības atlases komitejās iekļaut personāla pārstāvības organizāciju amatpersonas;

28. aicina Komisiju un visas citas attiecīgās ES iestādes atcelt lēmumus, ar kuriem tās priekšsēdētāja biroja vadītāja funkcijas pielīdzina ģenerāldirektora funkcijām un komisāru biroja vadītāja funkcijas — direktora funkcijām; turklāt aicina Komisiju nodrošināt, ka nākamajā Civildienesta noteikumu pārskatīšanā saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru tiktu paredzētas pienācīgas karjeras iespējas gan ierēdņiem ar tradicionālo profesionālo karjeru, gan personīgo biroju pārstāvjiem;

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

- attiecībā uz 7. pantu precizēt, kā notiek norīkošana, pārceļot amatā savā funkciju grupā, kas pašlaik precizēta vienīgi ar Tiesas judikatūru,
- iekļaut attiecīgos iekšējos noteikumus par biroju darbiniekiem un
- noteikt pilnībā pārredzamas procedūras ģenerāļsekretāra iecelšanai;

29. aicina Komisiju līdz 2018. gada beigām pārskatīt tās administratīvo procedūru augstākā līmeņa ierēdņu iecelšanai ar mērķi pilnībā nodrošināt, ka labāko kandidātu atlase notiek maksimālas pārredzamības un vienlīdzīgu iespēju apstākļos, tādējādi rādot piemēru arī citām Eiropas iestādēm;

30. atzīst, ka Komisijas reglamenta 17. pants piešķir īpašus pārvaldības pienākumus ģenerāļsekretāram, kuram vajadzētu būt plašai vadības pieredzei un baudīt priekšsēdētāja uzticēšanos; uzskata, ka ir nepieciešams atjaunināt un precizēt šos noteikumus, lai nodrošinātu ģenerāļsekretāra neitralitāti (partiju) politiskā vidē; cer, ka Parlaments tiks informēts par šādu atjaunināšanu līdz 2018. gada septembrim;

o

o o

31. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju visām Eiropas Savienības iestādēm.

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

P8_TA(2018)0118

Progress, kas panākts virzībā uz ANO globālo paktu par drošu, sakārtotu un likumīgu migrāciju un globālo paktu par bēgļiem**Eiropas Parlamenta 2018. gada 18. aprīļa rezolūcija par progresu ceļā uz ANO globālo paktu par drošu, sakārtotu un likumīgu migrāciju un par bēgļiem (2018/2642(RSP))**

(2019/C 390/09)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā ANO Statūtus,
- ņemot vērā Konvenciju par bēgļu statusu (1951) un tai pievienoto Protokolu par bēgļu statusu (1967),
- ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju un citus ANO cilvēktiesību līgumus un instrumentus,
- ņemot vērā ANO Konvenciju par bērna tiesībām,
- ņemot vērā Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) Programmu pienācīgas kvalitātes nodarbinātībai un jo īpaši SDO konvenciju Nr. 189 (2011) par pienācīgu darbu mājāsaimniecībās nodarbinātajām personām,
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2016. gada 19. septembra rezolūciju A/RES/71/1 “Ņujorkas deklarācija par bēgļiem un migrantiem” ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Ņujorkas deklarācijas I pielikumu, Visaptverošo satvaru reaģēšanai bēgļu jautājumā,
- ņemot vērā Ņujorkas deklarācijas II pielikumu, “Ceļā uz globālu paktu par drošu, sakārtotu un likumīgu migrāciju”,
- ņemot vērā 2017. gada 6. marta ES pamatnostādnes par bērna tiesību veicināšanu un aizsardzību un Komisijas 2017. gada 12. aprīļa paziņojumu par bērnu migrantu aizsardzību (COM(2017)0211),
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2017. gada 6. aprīļa rezolūciju A/RES/71/280 “Kārtība starpvaldību sarunām par globālu paktu par drošu, sakārtotu un likumīgu migrāciju” ⁽²⁾,
- ņemot vērā ANO Cilvēktiesību padomes 2017. gada 28. aprīļa ziņojumu „Īpašā referenta migrantu cilvēktiesību jautājumos ziņojums par programmu laikposmam līdz 2035. gadam, lai veicinātu cilvēku mobilitāti” ⁽³⁾,
- ņemot vērā UNHCR 2017. gada 17. maija dokumentu „Ceļā uz globālu paktu par bēgļiem — ceļvedis” ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā ANO ģenerālsekretāra António Guterres 2018. gada 11. janvāra ziņojumu “Lai migrācija nestu labumu visiem” ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā UNHCR 2018. gada 31. janvāra sākumprojektu globālajam paktam par bēgļiem ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā sākumprojektu un sākumprojektu “plus” ANO globālajam paktam par drošu, sakārtotu un likumīgu migrāciju, kas iesniegti attiecīgi 2018. gada 5. februārī ⁽⁷⁾ un ⁽⁸⁾ 2018. gada 5. martā,
- ņemot vērā 2017. gada novembrī notikušās 5. ES un ĀS augstākā līmeņa sanāksmes Abidžanas deklarāciju,

⁽¹⁾ ANO Rezolūcija Nr. 71/1 http://www.un.org/en/development/desa/population/migration/generalassembly/docs/A_RES_71_1_E.pdf⁽²⁾ https://www.un.org/en/development/desa/population/migration/generalassembly/docs/A_RES_71_280.pdf⁽³⁾ A/HRC/35/25. <https://daccess-ods.un.org/TMP/8451200.72364807.html>⁽⁴⁾ <http://www.unhcr.org/58e625aa7.pdf>⁽⁵⁾ <https://refugeemigrants.un.org/SGReport>⁽⁶⁾ <http://www.unhcr.org/Zero-Draft.pdf>⁽⁷⁾ https://refugeemigrants.un.org/sites/default/files/180205_gcm_zero_draft_final.pdf⁽⁸⁾ https://refugeemigrants.un.org/sites/default/files/2018mar05_zerodraft.pdf

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

- ņemot vērā 2015. gada 25. septembrī ANO augstākā līmeņa sanāksmē Ņujorkā pieņemto ANO Ģenerālās asamblejas rezolūciju A/RES/70/1 “Pārveidosim mūsu pasauli: ilgtspējīgas attīstības programma 2030. gadam” un tajā iekļautos 17 ilgtspējīgas attīstības mērķus ⁽⁹⁾,
 - ņemot vērā Starptautisko konvenciju par migrējošo darba ņēmēju un viņu ģimenes locekļu tiesību aizsardzību, kas pieņemta ar ANO Ģenerālās Asamblejas 1990. gada 18. decembra rezolūciju A/RES/45/158 ⁽¹⁰⁾,
 - ņemot vērā Komitejas Visu migrējošo darba ņēmēju un viņu ģimenes locekļu tiesību aizsardzībai (CMW) un Bērnu tiesību komitejas (CRC) kopīgo vispārīgo norādījumu par bērnu cilvēktiesībām saistībā ar starptautisko migrāciju,
 - ņemot vērā 2016. gada 13. aprīļa rezolūciju par ES mainīgā globālā vidē — saistītāka, strīdīgāka un sarežģītāka pasaule ⁽¹¹⁾,
 - ņemot vērā 2016. gada 25. oktobra rezolūciju par cilvēktiesībām un migrāciju trešās valstīs ⁽¹²⁾,
 - ņemot vērā 2017. gada 1. jūnija rezolūciju par noturību kā ES ārējās darbības stratēģisko prioritāti ⁽¹³⁾,
 - ņemot vērā 2017. gada 5. aprīļa rezolūcijas par bēgļu un migrantu pārvietošanās jautājumu risināšanu: ES ārējās darbības nozīme ⁽¹⁴⁾ un 2016. gada 12. aprīļa rezolūciju par stāvokli Vidusjūras reģionā un vajadzību pēc ES holistiskas pieejas migrācijas jomā ⁽¹⁵⁾,
 - ņemot vērā ziņojumu, ko 2017. gada 12. oktobrī pieņēma Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja, par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Savienības pārmitināšanas sistēmu un ar kuru groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 516/2014 (A8-0316/2017), un par nepieciešamību ES pārmitināt tādu skaitu cilvēku, kas atbilst vismaz 20 % ikgadējo plānoto kopējo pārmitināšanas vajadzību;
 - ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā saskaņā ar Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 13. panta 2. punktu “katram cilvēkam ir tiesības atstāt jebkuru, tostarp savu, valsti un atgriezties savā valstī”; tā kā 1999. gadā ANO Cilvēktiesību komiteja savā vispārējā komentārā Nr. 273 (8. punktā) precizēja, ka šīs tiesības “nedrīkst padarīt atkarīgas no kāda konkrēta mērķa vai no laika perioda, kad cilvēks izvēlas palikt ārpus valsts”;
- B. tā kā ANO augsta līmeņa sanāksmē par bēgļiem un migrantiem, kuru rīkoja Ģenerālā asambleja Ņujorkā 2016. gada 19. septembrī, ANO dalībvalstis vienprātīgi pieņēma „Ņujorkas deklarāciju par bēgļiem un migrantiem”, uz kuras pamata tika sākti divi atsevišķi, nodalīti un patstāvīgi — lai gan būtībā savstarpēji saistīti — procesi ar mērķi pieņemt globālu paktu par bēgļiem 2018. gadā un globālu paktu par drošu, sakārtotu un likumīgu migrāciju, kurš tiks parakstīts Marokas konferencē 2018. gada decembrī;
- C. tā kā Ņujorkas deklarācijas I pielikumā ir izklāstīts visaptverošs satvars reaģēšanai bēgļu jautājumā (CRRF), kurš balstās uz principu par atbildības dalīšanu starptautiskā līmenī un to, ka ANO dalībvalstīm ir jāpievēršas piespiedu pārvietošanas pirmcēloņiem; tā kā CRRF paredz konkrētas darbības, kas paredzētas, lai samazinātu spiedienu uz uzņēmējvalstīm, veicinātu bēgļu patstāvību, paplašinātu piekļuvi trešo valstu risinājumiem un atbalstītu tādas apstākļus izcelsmes valstīs, lai varētu atgriezties drošībā un cilvēka cieņai atbilstīgos apstākļos;
- D. tā kā ANO augstais komisārs bēgļu jautājumos tika aicināts rīkot apspriedes par rīcības programmu, ar kuru papildināt CRRF, un ierosināt “globālo paktu par bēgļiem” savā ikgadējā ziņojumā ANO Ģenerālajā asamblējā 2018. gadā;
- E. tā kā ES un tās dalībvalstis tika iesaistītas sagatavošanas procesā un sarunās, kuru rezultātā tika iesniegti sākumprojekti; tā kā līdz ar procesa kritiskāka posma iestāšanos un kā rezultāts ASV lēmumam izstāties no sarunām kļūst arvien svarīgāk, lai vadošo lomu ņemtos ES un tās dalībvalstis, lai nodrošinātu spēcīgu uz cilvēkiem orientētu un uz cilvēktiesībām balstītu tekstu;

⁽⁹⁾ ANO Rezolūcija Nr. 70/1. http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1&Lang=E

⁽¹⁰⁾ <http://www.un.org/documents/ga/res/45/a45r158.htm>

⁽¹¹⁾ OV C 58, 15.2.2018., 109. lpp.

⁽¹²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0404.

⁽¹³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0242.

⁽¹⁴⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0124.

⁽¹⁵⁾ OV C 58, 15.2.2018., 9. lpp.

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

- F. tā kā migrācija ir kompleksa cilvēciska parādība; tā kā, lai gan bēgļi ir īpaši definēti un aizsargāti starptautiskajās tiesībās kā cilvēki, kas dzīvo ārpus savas izcelsmes valsts dēļ bailēm no vajāšanas, konflikta, vardarbības vai citiem apstākļiem un kuru rezultātā nepieciešama starptautiskā aizsardzība, migranti tāpat kā bēgļi ir cilvēktiesību subjekti un bieži vien saskaras ar lielāku neaizsargātību, vardarbību un ļaunprātīgu izmantošanu visā migrācijas procesā; tā kā globālais pakts par bēgļiem un globālais pakts par drošu, sakārtotu un likumīgu migrāciju — tie abi ir papildinoši procesi, kuru īstenošana prasīs kopīgu rīcību;
- G. tā kā cilvēku mobilitāte un migrācija ir augoša realitāte — visā pasaulē ir aptuveni 258 miljoni starptautisko migrantu; tā kā migrantu īpatsvars pasaules iedzīvotāju skaita samērā ir pieaudzis no 2,8 % 2000. gadā līdz 3,4 % 2017. gadā; tā kā 48 % migrantu ir sievietes; tā kā lielākā daļa migrantu pārvietojas drošā un sakārtotā veidā; tā kā 85 % migrācijas plūsmu notiek starp valstīm ar vienādu attīstības līmeni; tā kā 2017. gadā Eiropa bija otrs lielākais starptautisko migrantu avots (61 miljoni) ⁽¹⁶⁾;
- H. tā kā saskaņā ar UNHCR datiem 2015. gada beigās aptuveni 65 miljoni cilvēku dzīvoja piespiedu pārvietošanas apstākļos, no tiem 12 miljoni bija sīrieši; tā kā saskaņā ar Pasaules Bankas datiem aptuveni 9 miljoni cilvēku ir tikuši pārvietoti no 2012. līdz 2015. gadam un tas rada nopietnus izaicinājumus pasaules humānās palīdzības sistēmai; tā kā 84 % pasaules bēgļu un 99 % iekšēji pārvietotu personu uzņem jaunattīstības valstis vai reģioni, viņu lielāko daļu uzņemot Āfrikas kontinentam, bet tikai 10 % bēgļu uzņem Eiropas valstis, neskaitot Turciju; tā kā saskaņā ar UNHCR datiem par pārmitināšanas vajadzībām 2018. gadā tiek lēsts, ka pārmitināt vajadzēs gandrīz 1,2 miljonus personu; tā kā kopš 2000. gada visā pasaulē dzīvību ir zaudējuši vairāk nekā 46 000 migrantu un bēgļu, meklējot drošību un cieņas pilnus apstākļus ārvalstīs, tostarp ne mazāk kā 14 500 nāves gadījumu skaits ir bijis Vidusjūras reģiona centrālajā daļā kopš 2014. gada ⁽¹⁷⁾;
- I. tā kā Eiropa vēsturiski ir bijusi gan galamērķa reģions, gan arī migrācijas izcelsmes reģions; tā kā Eiropas iedzīvotāji arī ir emigrējuši uz ārvalstīm ekonomisko grūtību, konfliktu vai politiskās vajāšanas dēļ; tā kā pašreizējā ekonomikas un finanšu krīze ir likusi daudziem eiropiešiem emigrēt, tostarp uz jaunietekmes ekonomikas valstīm dienvidu puslodē;
- J. tā kā daudzi migrantu bērni piedzīvo vardarbību, izmantošanu un ekspluatāciju; tā kā ir zināms par vairāk nekā 100 valstīm, kuras aiztur bērnus ar migrāciju saistītu iemeslu dēļ ⁽¹⁸⁾; tā kā bēgļu bērniem ir piecreiz lielāka varbūtība netikt uzņemtiem skolā salīdzinājumā ar citiem bērniem un vidusskolā tiek uzņemta mazāk nekā ceturtdaļa bēgļu pusaudžu;
- K. tā kā migrējoši darba ņēmēji nereti ir pakļauti diskriminācijai, ekspluatācijai un cilvēktiesību pārkāpumiem; tā kā pasaulē no 24,9 miljoniem cilvēku, kas strādā piespiedu darbu, 23 % ir starptautiskie migranti;
- L. tā kā pieredze rāda, ka migranti dod pozitīvu ieguldījumu valstīm, kurās viņi dzīvo, kā arī savām izcelsmes valstīm; tā kā migranti dod ieguldījumu valstīm, kurās viņi dzīvo, maksājot nodokļus un šo valstu ekonomikā ieguldot aptuveni 85 % no saviem ieņēmumiem; tā kā tiek lēsts, ka 2017. gadā visā pasaulē tika veikti naudas pārskaitījumi aptuveni 596 miljardi USD apmērā, 450 miljardiem USD pārskaitot uz jaunattīstības valstīm (tas līdz pat trim reizēm pārsniedz kopējo oficiālo attīstības palīdzību),
1. stingri atbalsta “Nujorkas deklarācijas par bēgļiem un migrantiem” mērķus un atbilstošo procesu, lai izstrādātu pasaules mēroga pārvaldības režīmu, uzlabotu koordināciju attiecībā uz starptautisko migrāciju, cilvēku mobilitāti, liela bēgļu skaita pārvietošanos un ietilpšām bēgļu situācijām, un ieviestu ilgtspējīgus risinājumus un pieejas, lai skaidri izklāstītu, cik svarīgi ir aizsargāt bēgļu un migrantu tiesības;
2. aicina ES dalībvalstis apvienoties vienotā ES nostājā un aktīvi aizstāvēt un virzītu uz priekšu sarunas par šo svarīgo jautājumu — ANO globālo paktu par drošu, sakārtotu un likumīgu migrāciju un par bēgļiem;

⁽¹⁶⁾ ANO, Ekonomikas un sociālo lietu departaments, Iedzīvotāju nodaļa (2017. g.). *Trends in International Migrant Stock: The 2017 revision* (ANO datubāze, POP/DB/MIG/Stock/Rev.2017).

⁽¹⁷⁾ <https://missingmigrants.iom.int/latest-global-figures>

⁽¹⁸⁾ UNICEF ziņojums, *Uprooted: the growing crisis for refugee and migrant children*, 2016. g. septembris, 39. lpp., <https://www.unicef.org/videoaudio/PDFs/Uprooted.pdf>

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

3. ir pārliecināts, ka savstarpēji ļoti atkarīgā pasaulē problēmas, kas saistītas ar cilvēku mobilitāti, vislabāk var efektīvi risināt starptautiskā sabiedrība kopumā; tādēļ atzinīgi vērtē starpvaldību sarunu sākšanu par globālo paktu par drošu, sakārtotu un likumīgu migrāciju un oficiālu apspriežu sākšanu par globālo paktu par bēgļiem, balstoties uz sākumprojektiem, kas jāpabeidz līdz 2018. gada jūlijam;

4. prasa, lai Eiropas Savienība, proti, Savienības augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisija, liek lietā visu savu diplomātisko ietekmi un mobilizē ES delegācijas ne tikai Ņujorkā un Ženēvā, bet arī citās izšķirošās valstīs, īpaši jaunattīstības valstīs, kuru efektīvai līdzdalībai procesā ir būtiska nozīme kā izcelsmes, tranzīta, bet arī — galamērķa valstīm un kas būtu ES jāsekmē, lai nodrošinātu šā procesa veiksmīgu norisi;

5. uzsver, ka svarīgākie starptautisko cilvēktiesību līgumi atzīst visu cilvēku, tostarp migrantu un bēgļu, tiesības neatkarīgi no viņu juridiskā statusa, un liek dalībvalstīm aizsargāt šīs tiesības, tostarp fundamentālo neizraidīšanas principu; aicina īpašu uzmanību pievērst vismazāk aizsargāto personu un to, kam nepieciešama īpaša medicīniska vai psiholoģiska palīdzība, situācijai, tostarp fiziskas ar aizspriedumiem saistītas, seksuālas vai ar dzimumu saistītas vardarbības vai spīdzināšanas rezultātā; iestājas par to, lai šajā sakarībā iekļautu globālajā paktā konkrētus pasākumus; turklāt atgādina, ka problēmas tādu apstākļu rezultātā izcelsmes, tranzīta un uzņemšanas vai galamērķa valstīs rodas ne tikai saistībā ar personas identitāti, bet arī saistībā ar politiskajām izvēlēm, nevienlīdzību un struktūrālo un sabiedrības dinamiku;

6. atgādina, ka ilgtspējīgas attīstības mērķos (IAM), kas ietverti Ilgtspējīgas attīstības programmā 2030. gadam, ir atzīts, ka plānota un labi pārvaldīta migrācijas politika var palīdzēt sasniegt ilgtspējīgu attīstību un iekļaujošu izaugsmi, kā arī samazināt nevienlīdzību valstu iekšienē un starp valstīm; mudina Komisiju pienācīgu uzmanību velīt ar migrāciju saistītajiem aspektiem IAM un globālajos paktos; aicina ES un tās dalībvalstis pildīt savas saistības, lai sasniegtu ilgtspējīgas attīstības mērķus, kas attiecas uz bērniem, īstenojot 2017. gada 6. marta ES pamatnostādnes par bērnu tiesību veicināšanu;

7. aicina ANO dalībvalstis nodrošināt atsevišķu apņemšanos veicināt dzimumu līdztiesību un pilnvērtīgu iespēju nodrošināšanu sievietēm un meitenēm kā būtisku elementu globālajā paktā saskaņā ar 5. IAM; turklāt atgādina, ka migrācija var būt pātrinošu faktoru pilnvērtīgu iespēju un vienlīdzības nodrošināšanai sievietēm, ņemot vērā, ka 48 % migrantu ir sievietes un divas trešdaļas no viņām strādā;

8. aicina ANO dalībvalstis nodrošināt atsevišķu apņemšanos nodrošinātu bērnu migrantu aizsardzību; uzsver, ka visi bērni neatkarīgi no viņu migranta vai bēgļa statusa pirmkārt un galvenokārt ir bērni, kuriem pienākas visas tiesības, kas noteiktas ANO Konvencijā par bērna tiesībām, kā arī to, ka bērna interesēm ir jābūt primārajam apsvērumam visos lēmumos un darbībās, kas viņu skar; uzskata globālo paktu par iespēju nostiprināt kritērijus bērnu aizsardzībai, kurus skar migrācija un piespiedu pārvietošana; atzinīgi vērtē to, ka jau sākumprojektā tiek iekļautas skaidras apņemšanās attiecībā uz konkrētiem, steidzami risināmiem jautājumiem, piemēram, aicinot izbeigt bērnu aizturēšanu, uzlabojot darbības saistībā ar pazudušiem migrantiem, stingri atbalstot ģimenes atkalapvienošanos un citus regulārus ceļus, novēršot bērnu bezvalstniecību un ietverot bēgļus bērnus un patvēruma meklētājus bērnus nacionālajās bērnu aizsardzības, izglītības un veselības aprūpes sistēmās; prasa, lai ES un tās dalībvalstis stingri atbalsta šos priekšlikumus, lai nodrošinātu, ka tie tiek saglabāti galīgajā tekstā, kas jāpieņem decembrī;

9. uzsver, ka joprojām būtu jāliek uzsvars uz dažādiem faktoriem, risinot neatbilstīgās migrācijas un piespiedu pārvietošanas jautājumus (konfliktus, vajāšanu, etnisko tīrīšanu, vispārēju vardarbību vai citus faktorus, piemēram, galēju nabadzību, klimata pārmaiņas vai dabas katastrofas);

10. pauž nožēlu par pastāvīgo un plaši izplatīto parādību — bezvalstniecību, kas rada akūtas problēmas cilvēktiesību jomā; prasa ES un tās dalībvalstis nodrošināt, ka šis jautājums tiek pienācīgi aplūkots pašreizējās sarunās par globālajiem paktiem;

11. uzsver, ka apspriedēm un sarunām ir jābūt pārredzamām un iekļaujošām, cik vien iespējams, iesaistot visas ieinteresētās personas, vietējās un reģionālās iestādes un institūcijas un pilsonisko sabiedrību, tostarp migrantu organizācijas, neraugoties uz sarunu starpvaldību raksturu; uzsver nepieciešamību stiprināt parlamentu nozīmi procesa pēdējā posmā, kura rezultātā tiek pieņemti pakti, un jo īpaši norāda uz vajadzību stiprināt ES nostājas parlamentāro dimensiju;

12. uzskata, ka būtu jāizstrādā koordinēšanas mehānisms, lai nodrošinātu šo abu paktu savstarpējo papildināmību un saskaņotību attiecībā uz pārnozaru jautājumiem;

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

13. uzsver, cik svarīgi ir vākt un pārraudzīt sadalītus datus par migrāciju un bēgļiem, ko papildina ar specifiskiem rādītājiem attiecībā uz migrantiem — šiem rādītājiem ir vitāli svarīga nozīme politikas veidošanā, pamatojoties uz reāliem datiem, bet nevis uz mītiem vai nepareiziem priekšstatiem, vienlaikus nodrošinot pamattiesību standartus, tostarp tiesības uz privāto dzīvi, un datu aizsardzības standartus un novēršot risku datu subjektiem tikt pakļautiem nopietniem cilvēktiesību pārkāpumiem;

14. uzsver, ka ir nepieciešams pastiprināt pārraudzības dimensiju abu globālo paktu īstenošanā tuvākajā nākotnē, jo īpaši to neaisatošā rakstura dēļ, lai izvairītos no tā, ka dažādās iesaistītajās valstīs būtu *à la carte* pieeja; aicina šajā ziņā īstenot ciešu pārraudzību, izmantojot, ja vajadzīgs, kritērijus un rādītājus; uzsver nepieciešamību nodrošināt, ka ANO sistēmai un tās attiecīgajām aģentūrām tiek nodrošināti resursi, kas vajadzīgi, lai varētu veikt visus uzdevumus, ko valstis nolemj tām deleģēt paktu īstenošanā un un paveiktā darba kontrolē;

15. atzīst, ka migrācijas pārvaldībai ir vajadzīgi lieli ieguldījumi, pienācīgi resursi un elastīgi un pārredzami instrumenti un ka nākamajos gados būs vajadzīgi pareizi projektēti, elastīgi un racionalizēti instrumenti, lai risinātu migrācijas problēmas; aicina piešķirt ES finansēšanas instrumentiem lielāku nozīmi, īstenojot globālos pakтус; aicina nākamajā daudzgadu finanšu shēmā (DFS) iekļaut finansiālo saskaņotību un pārskatīt ilgtermiņa budžeta atbalstu migrācijas un patvēruma politikas jomām un pasākumiem, kas izriet no globālajiem paktiem; uzskata, ka attīstībai paredzētajiem līdzekļiem ir arī turpmāk galveno uzmanību nepieciešams pievērst ilgtspējīgai nabadzības izskaušanai;

Globālais pakts par bēgļiem

16. atzinīgi vērtē projektu pakam par bēgļiem un tā pieeju, kas vērsta uz cilvēktiesībām un centrā izvirza cilvēkus; atzinīgi vērtē ANO augstā komisāra bēgļu jautājumos darbu un apņemšanos pilnībā īstenot savas pilnvaras; aicina visas dalībvalstis uzņemties saistības, lai vienlīdzīgāk sadalītu atbildību uzņemt un atbalstīt bēgļus visā pasaulē, un mudina ES un dalībvalstis atzīt un ievērot savu atbildības daļu; prasa pieņemt globālu atbildības sadales mehānismu, atbalstot uz cilvēktiesībām balstītu pieeju attiecībā uz ierosināto paktu;

17. uzsver nepieciešamību nodrošināt stabilu un ilgtspējīgu palīdzību jaunattīstības valstīm, kuras uzņem lielu skaitu bēgļu, un nodrošināt, ka bēgļiem tiek piedāvāti ilgtspējīgi risinājumi, tostarp kļūt patstāvīgiem un tikt integrētiem sabiedrībā, kurā tie dzīvo; atgādina, ka pakts sniedz unikālu iespēju stiprināt saikni starp humānās palīdzības politiku un attīstības politiku un panākt, lai efektīvāk, lietderīgāk un ar lielāku ilgtspēju tiktu aizsargāti bēgļi un rasti risinājumi attiecībā uz viņiem, reaģējot vispusīgi un iesaistot visas ieinteresētās personas;

18. uzsver nepieciešamību iekļaut bēgļus kā aktīvas ieinteresētās personas, veidojot paktu un citu starptautisku reakciju uz bēgļu situācijām;

19. aicina nenoteikt kriminālatbildību par humanitārās palīdzības sniegšanu; aicina palielināt meklēšanas un glābšanas spējas attiecībā uz cilvēkiem, kas nokļuvuši nelaimē, prasa, lai visas valstis palielinātu spējas, un prasa, lai tiktu atzīts atbalsts, ko sniedz privātā sektora dalībnieki un NVO, kas veic glābšanas operācijas jūrā un uz sauszemes;

20. prasa paktā, par kuru notiek sarunas, stabili izstrādāt un nostiprināt pārmitināšanas risinājumus — kā svarīgāko elementu vienlīdzīgai atbildības dalīšanai, izmantojot īpašas un saskaņotas saistības, kas ieviestu vai paplašinātu pārmitināšanas programmu darbības jomu, apmēru un kvalitāti un, lai apmierinātu ikgadējās globālās pārmitināšanas vajadzības, ko apzināja UNHCR; jo īpaši aicina ES dalībvalstis veikt savu uzdevumu daļu un palielināt savu apņemšanos šajā jautājumā;

21. mudina pilnībā ievērot tiesības uz ģimenes atkalapvienošanos un prasa izstrādāt — papildus pārmitināšanai — drošus un legālus ceļus bēgļiem, tostarp humanitāros koridorus, humanitārās starptautiskās vīzas, reģionālās pārmitināšanas shēmas un citus papildinošus likumīgus veidus (piemēram, privāto sponsorēšanu, mācību vīzas, bēgļu stipendiju shēmas un elastīgus vīzu režīmus), lai bēgļiem varētu nokļūt galamērķos, kur ir pienācīgi un cieņu nepazemojoši apstākļi;

22. aicina visas valstis parakstīt, ratificēt un ievērot 1951. gada Ženēvas Konvenciju par bēgļu statusu un 1967. gada Protokolu par bēgļu statusu (Ženēvas konvencija);

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

23. uzsver nepieciešamību izmantot šo izdevību, lai pilnībā izstrādātu atjaunotu un horizontālo dzimumu perspektīvu attiecībā uz kopēju starptautisku reakciju uz bēgļiem, kas risina sieviešu īpašās aizsardzības vajadzības, tostarp apkarojot vardarbību pret sievietēm, kā arī uzlabo viņu spējas un prasmes visu sabiedrību atjaunošanā un izturētspējā, tādējādi pārvarot tēlu, ka sievietēm tiek ierādīta tikai un vienīgi upura loma; aicina šajā sakarībā, lai sievietes tiktu pilnībā iesaistītas, sākot no bērnības, ar izglītības pieejamību meitenēm, tostarp ārkārtas situācijās un konflikta zonās, tiktu uzklauts viņu viedoklis un ņemtas vērā viņu vajadzības un apstākļi, viņām iesaistoties politikas izstrādē attiecībā uz bēgļu krīzi un tās risinājumiem, lai padarītu tos ilgtspējīgākus, reaģētspējīgākus un efektīvākus;

Globālais pakts par drošu, sakārtotu un likumīgu migrāciju

24. uzstāj, ka globālajam pakmam par drošu, sakārtotu un likumīgu migrāciju jābūt vērstam uz cilvēkiem un jābalstās uz cilvēktiesībām un ka ar to būtu jāpārdzīvo ilgtermiņa ilgtspējīgi un visaptveroši pasākumi, lai no tiem labumu gūtu visas iesaistītās puses, pamatojoties uz partnerības principu un ciešāku sadarbību starp izcelsmes valstīm, tranzīta valstīm un galamērķa valstīm;

25. uzskata pakta par unikālu iespēju pasaules politiskajā darba kārtībā radīt sasaisti starp attīstību un migrāciju; pauž stingru pārliecību, ka IAM nodrošina holistisku un visaptverošu satvaru sasaistes veidošanai starp migrāciju un attīstību;

26. atgādina, ka ziņojumā "Lai migrācija nestu labumu visiem" ANO ģenerālsekretārs uzsver skaidru pierādījumu tam, ka, neraugoties uz reālām problēmām, migrācija dod labumu gan migrantiem, gan uzņēmējām kopienām, raugoties no ekonomiskā un sociālā aspekta, un ka tā var būt ekonomiskās izaugsmes un inovāciju dzinējspēks; stingri atbalsta pozitīvu vēstījumu par migrāciju un aicina, lai tiktu veiktas ES un starptautiskas informācijas kampaņas, kas vērš uzmanību uz pierādījumiem un cīnās pret rasistiskām un ksenofobiskām tendencēm mūsu sabiedrībā;

27. aicina ANO valstis samazināt maksu par naudas pārvedumiem un risināt šo jautājumu pašreiz notiekošajās pakta sarunās;

28. uzsver, ka migrācija ir atzīta kā proaktīva pielāgošanās stratēģija, iztikas līdzekļu ieguves sistēma cīņā pret nabadzību, faktors, kas dod ieguldījumu iekļaujošā izaugsme un ilgtspējīgā attīstībā

29. pauž stingru pārliecību, ka ir pienācis laiks apvienot visas ANO sistēmas daļas, tostarp Starptautisko Migrācijas organizāciju (IOM), lai atbalstītu starptautiskos centienus pārvaldīt migrāciju un konsolidēt sadarbību; tādēļ pauž dziļu nožēlu par ASV administrācijas lēmumu izbeigt savu dalību sarunās par globālu paktu par drošu, sakārtotu un likumīgu migrāciju; aicina ES uzņemties vadošo lomu šajā procesā un izteikt nosodījumu citām valstīm, kuras izstājas no sarunām vai kurām izdodas vājināt pakta tā galīgajā variantā saturu; aicina ES pildīt savu kā globālā mēroga dalībnieces pienākumu un strādāt pie tā, lai nodrošinātu sarunu veiksmīgu pabeigšanu; uzstāj, ka ES dalībvalstīm ir jāparāda vienotība un jāpauž vienota nostāja, atbalstot starptautisku uz cilvēktiesībām balstītu sistēmu migrācijas pārvaldībai;

30. uzskata, ka, atverot vairāk likumīgas migrācijas ceļu, tostarp pamatojoties uz darba tirgus vajadzību reālistisku analīzi, šāda rīcība atturētu no neatbilstīgas migrācijas un panāktu to, ka samazinās bojāejas gadījumu skaits, samazinās neatbilstīgo migrantu izmantošana, ko izdara kontrabandisti, un samazinās neatbilstīgo migrantu ekspluatācija no negodīgu darba devēju puses;

31. aicina visas valstis veikt piemērotus pasākumus, lai nepieļautu, ka to teritorijā notiek migrantu cilvēktiesību pārkāpšana un ekspluatācija, tostarp no darba devēju puses; šajā sakarībā aicina ANO dalībvalstis parakstīt, ratificēt un ievērot Starptautisko konvenciju par visu migrējošu darba ņēmēju un viņu ģimenes locekļu tiesību aizsardzību, kas pieņemta ar Ģenerālās asamblejas 1990. gada 18. decembra rezolūciju 45/158; uzsver, ka ar pakta būtu jāievēro un tam vajadzētu būt saskaņā ar starptautiskajiem darba standartiem, jo īpaši attiecībā uz pamatprincipiem un tiesībām darbā un attiecīgajām SDO un ANO konvencijām par aizsardzību migrējošiem darba ņēmējiem un viņu ģimenēm;

32. uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt pienācīgu atbalstu tam, lai cilvēki varētu labprātīgi atgriezties un lai pēc atgriešanās dzimtenē viņi varētu reintegrēties; uzsver, ka bērni būtu jāsaņem atpakaļ tikai tad, ja tas ir viņu interesēs, un ka tas jāveic drošā, atbalstītā un labprātīgā veidā, izmantojot konkrētas izcelsmes valsts informācijas ziņojumus tieši attiecībā uz bērniem un viņu reintegrācijai piedāvājot ilgtermiņa atbalstu;

33. aicina ANO dalībvalstis apsvērt iespēju pieņemt detalizētus valsts vai vietēja mēroga rīcības plānus, veicināt aptverošu valdības pieeju attiecībā uz pakta ieteikumu īstenošanu, lai risinātu dažādas migrācijas dimensijas, tostarp attīstības, cilvēktiesību, drošības, sociālos aspektus, tādus, kas saistīti ar dzimumu un vecumu, un aplūkot politikas ietekmi uz veselības, izglītības, bērnu aizsardzības, mājokļu, sociālās integrācijas, tieslietu, nodarbinātības un sociālās aizsardzības jomu;

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

34. atbalsta Ņujorkas deklarācijas aicinājumu veikt sistemātiskas paveiktā darba pārbaudes un pārskatus par dalībvalstu saistībām attiecībā uz migrāciju; paziņo par savu gatavību iesaistīties ES līmenī šajā procesā un atbalsta migrantu un citu ieinteresēto personu integrāciju;

35. aicina Padomi, Komisiju un Komisijas priekšsēdētāja vietnieci / Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos pilnībā informēt Parlamentu visos procesa posmos ceļā uz globālo paktu pieņemšanu;

o

o o

36. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, ANO augstā komisāra bēgļu jautājumos birojam, Starptautiskajai Migrācijas organizācijai un Apvienoto Nāciju Organizācijai.

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

P8_TA(2018)0119

ES ārējās finansēšanas instrumentu īstenošana: vidusposma novērtēšana 2017. gadā un turpmākā struktūra pēc 2020. gada

Eiropas Parlamenta 2018. gada 18. aprīļa rezolūcija par ES ārējās finansēšanas instrumentu īstenošanu: vidusposma novērtēšanu 2017. gadā un turpmāko struktūru pēc 2020. gada (2017/2280(INI))

(2019/C 390/10)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 11. marta Regulu (ES) Nr. 232/2014, ar ko izveido Eiropas kaimiņattiecību instrumentu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 11. marta Regulu (ES) Nr. 231/2014, ar ko izveido Pirmspievienošanās palīdzības instrumentu (IPA II) ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 11. marta Regulu (ES) Nr. 230/2014, ar ko izveido stabilitātes un miera veicināšanas instrumentu ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2017. gada 12. decembra Regulu (ES) 2017/2306, ar kuru groza Regulu (ES) Nr. 230/2014, ar ko izveido stabilitātes un miera veicināšanas instrumentu ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 11. marta Regulu (ES) Nr. 234/2014, ar ko izveido Partnerības instrumentu sadarbībai ar trešām valstīm ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 11. marta Regulu (ES) Nr. 235/2014, ar ko izveido finanšu instrumentu demokrātijai un cilvēktiesībām visā pasaulē ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 11. marta Regulu (ES) Nr. 233/2014, ar ko izveido finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā 2014.-2020. gadam ⁽⁷⁾ (ASI regula),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 11. marta Regulu (ES) Nr. 236/2014, ar ko paredz kopīgus noteikumus un procedūras, lai īstenotu Savienības instrumentus ārējās darbības finansēšanai ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Padomes 2010. gada 26. jūlija Lēmumu 2010/427/ES, ar ko nosaka Eiropas Ārējās darbības dienesta organizatorisko struktūru un darbību ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2017. gada 26. septembra Regulu (ES) 2017/1601, ar ko izveido Eiropas Fondu ilgtspējīgai attīstībai (EFIA), EFIA garantiju un EFIA garantiju fondu ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu ⁽¹¹⁾ (Finanšu regula),

⁽¹⁾ OV L 77, 15.3.2014., 27. lpp.

⁽²⁾ OV L 77, 15.3.2014., 11. lpp.

⁽³⁾ OV L 77, 15.3.2014., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 335, 15.12.2017., 6. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 77, 15.3.2014., 77. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 77, 15.3.2014., 85. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 77, 15.3.2014., 44. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 77, 15.3.2014., 95. lpp.

⁽⁹⁾ OV L 201, 3.8.2010., 30. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV L 249, 27.9.2017., 1. lpp.

⁽¹¹⁾ OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

- ņemot vērā Ārlietu komitejas 2017. gada 18. aprīļa atzinumu Budžeta komitejai un Budžeta kontroles komitejai par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2012/2002, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1305/2013, (ES) Nr. 1306/2013, (ES) Nr. 1307/2013, (ES) Nr. 1308/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un (ES) Nr. 652/2014 un Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 541/2014/ES (COM(2016)0605 – C8-0372/2016 – 2016/0282(COD))⁽¹²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regulu (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu⁽¹³⁾ (Komitoloģijas regula),
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 10. decembra Lēmumu C(2014)9615 par Eiropas Savienības Reģionālā trasta fonda (fonds *Madad*) izveidi, reaģējot uz Sīrijas krīzi, un Komisijas 2015. gada 21. decembra Lēmumu C(2015)9691, ar kuru groza Lēmumu C(2014)9615,
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 20. oktobra Lēmumu C(2015)7293 par Eiropas Savienības Ārkārtas trasta fonda izveidi stabilitātei un neatbilstīgas migrācijas un personu pārvietošanas pamatcēloņu risināšanai Āfrikā, un Komisijas 2017. gada 8. februāra Lēmumu C(2017)0772, ar kuru groza Komisijas Lēmumu C(2015)7293,
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 24. novembra Lēmumu C(2015)9500 par Savienības un dalībvalstu rīcības koordināciju, izmantojot koordinācijas mehānismu “Bēgļu atbalsta mehānisms Turcijai”⁽¹⁴⁾, Komisijas 2016. gada 10. februāra Lēmumu C(2016)0855⁽¹⁵⁾ un Komisijas 2017. gada 18. aprīļa Lēmumu⁽¹⁶⁾ C(2017)2293 par Bēgļu atbalsta mehānismu Turcijā, ar ko groza Komisijas Lēmumu C(2015)9500,
- ņemot vērā vairākus Eiropas Revīzijas palātas īpašos ziņojumus par ES ārējo finansēšanu, it sevišķi īpašo ziņojumu Nr. 18/2014 par *EuropeAid* novērtēšanas un uz rezultātiem vērstām uzraudzības sistēmām,
- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 15. decembra ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei “Starpposma pārskatīšanas ziņojums par ārējās finansēšanas instrumentiem”(COM(2017)0720) un tam pievienotos Komisijas dienestu darba dokumentus par Kopējās īstenošanas regulas novērtēšanu (SWD(2017)0606), Eiropas kaimiņattiecību instrumenta novērtēšanu (SWD(2017)0602), Pirmspievienošanās palīdzības instrumenta novērtēšanu (SWD(2017)0463), Stabilitātes un miera veicināšanas instrumenta novērtēšanu (SWD(2017)0607), Partnerības instrumenta sadarbībai ar trešām valstīm novērtēšanu (SWD(2017)0608) un Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumenta (*EIDHR*) novērtēšanu (SWD(2017)0604),
- ņemot vērā ārējās finansēšanas instrumentu ārējos novērtējumus⁽¹⁷⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamentā pašreiz notiekošās procedūras saistībā ar turpmāko daudzgadu finanšu shēmu (DFS) pēc 2020. gada,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta Izpētes dienesta (EPRS) Eiropas īstenošanas novērtējumu “ES ārējās finansēšanas instrumenti un to struktūra pēc 2020. gada”,
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 24. novembra ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei “2015. gada ziņojums par Eiropas Savienības attīstības un ārējās palīdzības politiku un tās īstenošanu 2014. gadā”(COM(2015)0578),
- ņemot vērā Komisijas 2016. gada 19. decembra ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei “2016. gada ziņojums par Eiropas Savienības ārējās darbības finansēšanas instrumentu īstenošanu 2015. gadā”(COM(2016)0810),

⁽¹²⁾ Skat. ziņojumu A8-0211/2017.⁽¹³⁾ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.⁽¹⁴⁾ OV C 407, 8.12.2015., 8. lpp.⁽¹⁵⁾ OV C 60, 16.2.2016., 3. lpp.⁽¹⁶⁾ OV C 122, 19.4.2017., 4. lpp.⁽¹⁷⁾ Publicēti Komisijas tīmekļa vietnē https://ec.europa.eu/europeaid/public-consultation-external-financing-instruments-european-union_en

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

- ņemot vērā Eiropas Komisijas un Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos 2017. gada 7. jūnija kopīgo paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei “Stratēģiska pieeja izturētspējai ES ārējās darbības jomā”(JOIN(2017)0021),
- ņemot vērā 2017. gada 13. decembra rezolūciju par gada ziņojumu par kopējās ārpolitikas un drošības politikas īstenošanu ⁽¹⁸⁾,
- ņemot vērā 2017. gada 14. februāra rezolūciju par Eiropas Konsensa attīstības jomā pārskatīšanu ⁽¹⁹⁾,
- ņemot vērā 2016. gada 13. aprīļa rezolūciju par ES mainīgā globālā vidē — saistītāka, strīdīgāka un sarežģītāka pasaule ⁽²⁰⁾,
- ņemot vērā 2014. gada 3. aprīļa rezolūciju par ES vispārējo pieeju un tās ietekmi uz ES ārējās darbības konsekvenci ⁽²¹⁾,
- ņemot vērā 2015. gada 9. jūlija rezolūciju par Eiropas kaimiņattiecību politikas pārskatīšanu ⁽²²⁾,
- ņemot vērā 2017. gada 15. novembra ieteikumu Padomei, Komisijai un EĀDD par Austrumu partnerību, gatavojoties 2017. gada novembra samitam ⁽²³⁾,
- ņemot vērā 2017. gada 6. jūlija rezolūciju par Komisijas 2016. gada ziņojumu par Turciju ⁽²⁴⁾,
- ņemot vērā 2017. gada 15. februāra rezolūcijas par Komisijas 2016. gada ziņojumu par Albāniju ⁽²⁵⁾ un par Komisijas 2016. gada ziņojumu par Bosniju un Hercegovinu ⁽²⁶⁾,
- ņemot vērā 2017. gada 16. marta rezolūciju par Komisijas 2016. gada ziņojumu par Melnkalni ⁽²⁷⁾,
- ņemot vērā 2017. gada 14. jūnija rezolūcijas par Komisijas 2016. gada ziņojumu par Kosovu ⁽²⁸⁾, par Komisijas 2016. gada ziņojumu par bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku ⁽²⁹⁾ un par Eiropas Komisijas 2016. gada ziņojumu par Serbiju ⁽³⁰⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2018. gada 6. februāra paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Ticama paplašināšanās perspektīva Rietumbalkāniem un padziļināta ES iesaiste šajā reģionā”(COM(2018)0065),
- ņemot vērā 2013. gada 22. oktobra rezolūciju par vietējām pašvaldībām un pilsonisko sabiedrību — Eiropas apņemšanās atbalstīt ilgtspējīgu attīstību ⁽³¹⁾,
- ņemot vērā 2017. gada 25. oktobra rezolūciju par Padomes nostāju attiecībā uz Eiropas Savienības 2018. finanšu gada vispārējā budžeta projektu ⁽³²⁾,
- ņemot vērā Globālo Eiropas Savienības ārpolitikas un drošības politikas stratēģiju, ar ko nāca klajā 2016. gada jūnijā ⁽³³⁾,

⁽¹⁸⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0493.

⁽¹⁹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0026.

⁽²⁰⁾ OV C 58, 15.2.2018., 109. lpp.

⁽²¹⁾ OV C 408, 30.11.2017., 21. lpp.

⁽²²⁾ OV C 265, 11.8.2017., 110. lpp.

⁽²³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0440.

⁽²⁴⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0306.

⁽²⁵⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0036.

⁽²⁶⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0037.

⁽²⁷⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0094.

⁽²⁸⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0262.

⁽²⁹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0263.

⁽³⁰⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0261.

⁽³¹⁾ OV C 208, 10.6.2016., 25. lpp.

⁽³²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0408.

⁽³³⁾ https://eeas.europa.eu/archives/docs/top_stories/pdf/eugs_review_web.pdf

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

- ņemot vērā Padomes 2017. gada 19. jūnija secinājumus par ES sadarbību ar pilsonisko sabiedrību ārējo attiecību jomā,
 - ņemot vērā ES stratēģiju "Tirdzniecība visiem",
 - ņemot vērā Komisijas dienestu 2017. gada 9. novembra darba dokumentu par ES brīvās tirdzniecības nolīgumu īstenošanu (SWD(2017)0364),
 - ņemot vērā kompetences, kas piešķirtas Ārlietu komitejai kā Parlamenta komitejai, kas ir atbildīga par visiem EKI, IPA II, EIDHR, PI un IcSP satvarā īstenotiem tiesību aktiem, plānošanu un darbību uzraudzību, un to pamatā esošajām politikas nostādnēm (Reglamenta V pielikuma I daļa),
 - ņemot vērā Eiropas Komisijas deklarāciju, kura pievienota regulām, ar ko izveido ārējās finansēšanas instrumentus, un kurā Komisija apņemas iesaistīties stratēģiskā dialogā ar Parlamentu par tās īstenošanu,
 - ņemot vērā EKI, IPA II, EIDHR, IcSP, PI un ASI komiteju reglamentus,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu, kā arī 1. panta 1. punkta e) apakšpunktu un 3. pielikumu Priekšsēdētāju konferences 2002. gada 12. decembra lēmumā par procedūru patstāvīgo ziņojumu sagatavošanas atļaujas piešķiršanai,
 - ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu un Attīstības komitejas, Starptautiskās tirdzniecības komiteja un Budžeta komitejas atzinumus un nostājas grozījumu veidā (A8-0112/2018),
- A. tā kā Eiropas Savienība joprojām ir pasaulē lielākā ārējās palīdzības sniedzēja;
- B. tā kā ārējās finansēšanas instrumenti ir galvenais mehānisms ES darbības atbalstīšanai pasaules mērogā un tā kā ES ārējā darbība Eiropas pilsoņiem kļūst aizvien svarīgāka;
- C. tā kā ierobežoto līdzekļu dēļ ārējās finansēšanas instrumenti bieži vien tiek izmantoti maksimālā apmērā;
- D. tā kā Komisija savā starpposma pārskatīšanas ziņojumā pauž viedokli, ka pašreizējā ārējo instrumentu struktūra kopumā ir piemērota paredzētajam mērķim;
- E. tā kā instrumentu apvienošana nevar būt pašmērķis;
- F. tā kā ES saskaras ar neskaitāmām problēmām ne tikai tuvākajos kaimiņreģionos, bet arī visā pasaulē;
- G. tā kā ES ārējā darbībā par prioritāti ir jānosaka tādu būtisku pasaules mēroga jautājumu risināšana kā miers un ilgtspējīga attīstība, un atzīst, ka ir būtiski veicināt cilvēktiesības visiem, tiesiskumu un demokrātiju, īpaši pievēršot uzmanību dzimumu līdztiesībai un sociālajam taisnīgumam, kā arī cilvēktiesību aizstāvju atbalstam, lai sasniegtu šos mērķus;
- H. tā kā ES ārējā finansiālā palīdzība ir svarīgs instruments ekonomisko reformu atbalstīšanā, kā arī partnervalstu demokrātiskas, politiskas un institucionālas konsolidācijas atbalstīšanā;
- I. tā kā nav ieviesta visu instrumentu vienāda un stabila parlamentārā uzraudzība;
- J. tā kā ir steidzami nepieciešams uzlabot ES palīdzības pamanāmību gan partnervalstu, gan ES valstu pilsoņu vidū, lai labāk informētu viņus par ES atbalsta priekšrocībām; tā kā šajā sakarībā ārkārtīgi vērtīgi var būt investēt konkrētos un taustāmos projektos, kuri ir labāk pamanāmi plašākai sabiedrībai, vienlaikus katra instrumenta satvarā izstrādājot vispusīgu, efektīvu un sistemātisku komunikācijas stratēģiju;

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

- K. tā kā stratēģiskā komunikācijā bieži vien nākas saskarties ar ārējām problēmām, tostarp pret ES un tās dalībvalstīm vērstām dezinformācijas kampaņām, pret kurām jāturpina cīnīties; tā kā tādēļ ir būtiski svarīgi veicināt objektīvas un neatkarīgas informācijas izplatīšanu, vienlaikus risinot juridiskos aspektus, kas saistīti ar plašsaziņas līdzekļu vidi, kurā darbojas ES instrumenti un tiek īstenotas ES darbības;
- L. tā kā starptautiskā tirdzniecība ir svarīgs ES instruments, ar ko valstīm tiek sniegta palīdzība sociālās un ekonomiskās attīstības nodrošināšanā, kā arī cilvēktiesību, pamatvērtību un tiesiskuma aizstāvēšanā un veicināšanā;
- M. tā kā saskaņā ar Līgumiem tirdzniecības politikai būtu jāveicina Savienības ārējo mērķu sasniegšana, tostarp ilgtspējīga attīstība;
- N. tā kā kopējais palīdzības apmērs, kas laikā no 2014. gada līdz 2020. gadam ir plānots EKI (EUR 15,4 miljardi), IPA II (EUR 11,7 miljardi), IcSP (EUR 2,5 miljardi), EIDHR (EUR 1,3 miljardi) un PI (EUR 1 miljards) satvarā, sasniedz EUR 32 miljardus;
- O. tā kā IPA II ir izmantota migrācijas pārvaldībā;
- P. tā kā EIDHR un jo īpaši IcSP juridiskais pamats ir LESD 209. un 212. pants, kas atsaucas uz LESD 208. pantu, kurā minēts, ka "Savienības politikai attīstības jomā galvenais mērķis ir nabadzības mazināšana un ilgākā laika posmā — tās izskaušana";
- Q. tā kā Komisijas atbildība ir konstatēt, formulēt, īstenot, uzraudzīt un novērtēt ES palīdzību, kas tiek sniegta, izmantojot minētos instrumentus; tā kā EADD atbildība ir nodrošināt ES ārpolitikas nostādņu kontinuitāti un saskaņotību, cita starpā šajā nolūkā izmantojot instrumentus; tā kā Parlaments kā viens no likumdevējiem koplēmuma procedūras satvarā ir atbildīgs par demokrātisku pārraudzību un kontroli;
- R. tā kā Komisijas priekšsēdētāja vietnieka /Savienības augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP) amata duālā daba nozīmē, ka šai amatpersonai ir jāpilda svarīga loma minēto instrumentu satvarā sniegtās Savienības palīdzības politiskajā koordinācijā;
- S. tā kā vairākus pašreizējos instrumentos ietvertos projektus un dotācijas nav iespējams pilnībā novērtēt, jo tie joprojām atrodas agrīnā īstenošanas posmā; tā kā daži mērķi pēc savas būtības ir kvalitatīvi vērtējami un ir saistīti ar tiesību aktiem, praktisko darbību un attieksmi, ko nav viegli novērtēt kvantitatīvā izteiksmē;
- T. tā kā Komisija savā starpposma pārskatīšanas ziņojumā norāda, ka ir grūti izmērīt instrumentu mērķu sasniegšanas vispārējo efektivitāti un daļēji tas ir tādēļ, ka instrumentu līmenī ir sarežģīti noteikt atbilstīgas uzraudzības un novērtēšanas sistēmas (10. lpp.); atgādina, ka Revīzijas palāta īpašajā ziņojumā Nr. 18/2014 norādīja uz nopietniem trūkumiem *EuropeAid* novērtēšanas sistēmā;
- U. tā kā Kopējā īstenošanas regulā ir ietverti galvenie noteikumi par attīstības un palīdzības efektivitātes principiem, piemēram, palīdzības atsaistīšanu un pašu partnervalstu iestāžu, sistēmu un procedūru izmantošanu;
- V. tā kā pašreizējās administratīvās procedūras bieži vien rada pārmērīgu birokrātisko slogu iespējamiem saņēmējiem, apgrūtinot mazu pilsoniskās sabiedrības organizāciju un sociālo partneru organizāciju iespējas tikt iesaistītām projektu izstrādē un īstenošanā, jo tām bieži vien trūkst zinātniskās un administratīvās kapacitātes, lai iesniegtu atbalsttiesīgus un veiksmīgus priekšlikumus;
- W. tā kā regulās, ar kurām tiek izveidoti ārējās finansēšanas instrumenti (ĀFI), ir paredzēts, ka īstenošanas pilnvaras Komisijai tiek piešķirtas saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 182/2011, un tā kā šajās regulās ir arī paredzēts, ka Komisiju tās pilnvaru pildīšanā atbalstīs EKI, IPA II, EIDHR, IcSP, PI un ASI komitejas;

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

- X. tā kā īstenošanas aktu projekti ir jānosūta Padomei un Parlamentam tajā pašā laikā, kad tie tiek nosūtīti EKI, IPA II, EIDHR, ICS, PI un ASI komiteju locekļiem, un tā kā šo komiteju reglamentos ir paredzēts, ka īstenošanas akta projekti ir jānosūta EKI, IPA II, EIDHR, ICS, PI un ASI komiteju locekļiem vismaz 20 kalendārās dienas pirms attiecīgās komitejas sanāksmes; tā kā tādēļ īstenošanas akti būtu jānosūta Parlamentam vismaz 20 kalendārās dienas pirms šīm sanāksmēm un tā kā rakstisku procedūru izmantošana īstenošanas aktu projektu pieņemšanai ir izņēmums, ko piemēro pienācīgi pamatotos gadījumos;
- Y. tā kā īstenošanas aktu izstrādē ietilpst sagatavošanas posms, kurš notiek Komisijā, kura laikā notiek arī iekšējo dienestu apspriešanās un kura ilgums ir ievērojams un parasti aptver vairākus mēnešus,

Vidusposma novērtēšana

- ņem vērā, ka Komisija vidusposma novērtēšanā konstatēja, ka pašreizējie instrumenti kopumā atbilst paredzētajam mērķim;
- pauž nožēlu, ka pašreizējās DFS 4. izdevumu kategorijā paredzētā ES finansējuma daudzums un tam raksturīgais elastīguma un saskaņotības trūkums ir vedinājis domāt, ka ES nav gana vērienīgas vēlmes rīkoties kā īstenai globālas nozīmes dalībniecei; tomēr atzīmē, ka daudzās partnervalstīs un jomās, kur izmantoti ES ĀFI, ir panākts atzinīgi vērtējams progress, un tas apliecina, cik ĀFI ir mērķim atbilstoši un svarīgi;
- tomēr pauž bažas par dažiem konstatējumiem, tostarp politisku vadlīniju un visaptveroša redzējuma trūkumu, ES vērtību un partnerības principu nekonsekventu īstenošanu, lēnu progresu vai tā trūkumu ar sociālajām un juridiskajām reformām saistītu mērķu sasniegšanā plašākā kaimiņreģionā un to, ka netiek nodrošināta stingra uzraudzība un novērtēšana un elastīgums ir ierobežots;
- pauž nožēlu par to, ka nav vienota, skaidra nākotnes perspektīvas dokumenta, kurā būtu precizētas instrumentu sinerģijas un tas, kā tās iekļaujas vispārējā vienotā ES ārpolitikas stratēģijā;
- pauž bažas par to, ka ES un tās instrumenti saskaras ar nopietnām problēmām, tostarp politiskiem kompromisiem starp vērtību un tiesību veicināšanu un īstermiņa drošības interesēm, jaunu dalībnieku parādīšanos globālās pārvaldības un starptautisko finanšu institūciju jomā, kā arī neskaitāmiem vardarbīgiem globāliem konfliktiem pasaulē, tostarp nestabilitāti ES tuvākajā apkaimē gan austrumos, gan dienvidos un aizvien agresīvāku un pašpārliecinātāku Krievijas politiku;
- norāda, ka ES trasta fondi tika izveidoti, lai risinātu migrācijas pamatcēloņus; pauž nožēlu par to, ka, atvēlot ES budžeta līdzekļus ES trasta fondiem un Bēgļu atbalsta mehānismam Turcijā, ir samazināta Savienības darbības kopējā konsekvence, ilgtermiņa koncepcija un ietekme; atkārtoti uzsver, ka finansējums jaunām prioritātēm ir jānodrošina ar jaunām apropriācijām; pauž dziļu nožēlu par to, ka saistībā ar paziņojumu par Turciju nenotika oficiāla apspriešanās ar Parlamentu un nevienā ar šo paziņojumu saistītā lēmumu pieņemšanas procesa posmā netika prasīta Parlamenta piekrišana;
- atkārtoti norāda, ka instrumentiem ir jābūt papildinošiem un pielāgojamiem vietējai situācijai, kā arī tiem jāspēj ātri un efektīvi reaģēt uz jaunām un neparedzētām problēmām, neaizmirstot sākotnējos mērķus;
- pauž nožēlu, ka instrumentos nav ietvertas skaidras norādes par iespēju apturēt palīdzības sniegšanu gadījumos, kad saņēmējvalsts (jo īpaši, ja attiecībā uz saņēmējvalsti tiek izmantota netieša pārvaldība) neievēro tādas pamatprincipus kā demokrātija, tiesiskums un cilvēktiesības;
- ņem vērā, ka ES attīstības palīdzība (oficiālā attīstības palīdzība (OAP)) nav sasniegusi ANO noteikto 0,7 % mērķi; tādēļ aicina palielināt attīstības palīdzībai pieejamos resursus, lai izpildītu ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam paredzētās saistības;

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

IPA II

10. mudina īstenot centienus, lai ilgtermiņā padarītu *IPA II* vēl atbilstīgāku stratēģiskā ziņā un, izmantojot īpaši saņēmējvalstīm piemērotu plānošanu un nozaru pieeju, panāktu, ka tas sniedz konkrētus rezultātus; uzskata, ka šāda pieeja varētu palīdzēt samazināt milzīgo *IPA I* un *IPA II* neiztērēto līdzekļu apmēru Turcijā, kas radies neefektīvas saņēmējvalsts netiešas pārvaldības un līdzekļu vājas apguves spējas dēļ;

11. pauž nopietnas bažas par Turcijas regresu attiecībā uz tiesiskumu un demokrātiju, lai gan pašreizējās DFS periodā *IPA II* satvarā ir paredzēti EUR 4,5 miljardi; atzīst, ka Turcijas pašreizējās iestāšanās perspektīvas veicina plašo neskaidrību par *IPA II* nozīmību šajā valstī; ņem vērā, ka *IPA II* līdzekļi ir izmantoti, lai finansētu "Turcijas paziņojumā" paredzētās saistības;

12. ņem vērā Rietumbalkānu valstu atšķirīgo progresu, kas sasniegts ar *IPA II* satvarā saņemto ilgtermiņa palīdzību; ņem vērā, ka dažos gadījumos *IPA II* palīdzība ir ļāvusi sasniegt visai ierobežotus rezultātus reformu vadīšanā, jo īpaši tiesiskuma, valsts administrācijas un korupcijas apkarošanas jomā;

13. ņem vērā valstu programmās un rīcības dokumentos paredzēto rādītāju joprojām pastāvošās kvalitātes nepilnības;

14. uzsver, ka ir jāspēj apturēt vai pārvirzīt *IPA II* līdzekļus gadījumos, kad, Komisijai rūpīgi izanalizējot situāciju, tiek konstatēts, ka partnervalstis sistemātiski nav pildījušas savas saistības vai tajās vērojama nopietna politiskās situācijas pasliktināšanās; pauž nožēlu par to, ka iepriekš sistēmiska un politiska nespēja rīkoties ir kavējusi šādu pasākumu īstenošanu;

15. ņem vērā to, ka pastāv snieguma sistēma; tomēr pauž nožēlu, ka atlīdzība par sniegumu vēl nav izvērtēta un piešķirta; šajā sakarībā prasa pielikt lielākas pūles, lai vēl vairāk uzlabotu sistēmu, ņemot vērā arī negatīva snieguma gadījumus un tam sekojošu līdzekļu samazinājumu;

16. atkārtoti uzsver *IPA II* nozīmi, jo tas ir galvenais ES finansēšanas instruments pirmspievienošanās posmā, no kura tiek piešķirti līdzekļi svarīgu sociālo, ekonomisko, politisko un institucionālo reformu veikšanai prioritārās jomās, lai valstis pieskaņotos ES *acquis*; ņem vērā, ka šādas reformas var arī ilgtermiņā veicināt reģionālo drošību; atzinīgi vērtē lielāku stratēģisko koncentrēšanos uz *IPA II*, bet uzsver, ka *IPA II* satvarā pieejamajam finansējumam ir jābūt vērienīgam un uz nākotni vērstam un jāatbilst faktiskajām vajadzībām, pienākumiem un centieniem, kas saistīti ar pievienošanās procesu un dalību ES; šajā sakarībā atgādina, ka finansējums būtu jāizmanto saskaņā ar instrumenta konkrētajiem mērķiem;

17. atzīst, ka *IPA II* Pilsoniskās sabiedrības kaimiņattiecību instruments sniedz būtisku atbalstu vietējām pilsoniskās sabiedrības organizācijām; uzsver, ka saistības neatbilst reālajām vajadzībām uz vietas; šajā sakarībā prasa palielināt *IPA II* un citu instrumentu, jo īpaši *EIDHR* un *IcSP*, darbību papildināmību; ņem vērā, ka tam ir vajadzīga lielāka koordinācija gan plānošanas, gan programmu veidošanas posmos;

18. uzskata nozares pieeju par atbilstīgu, bet pauž nožēlu par to, ka pienākumu sadrumstalotības dēļ trūkst skaidras atbildības par projektiem; ņem vērā, ka netiešas pārvaldības rezultātā ir uzlabojusies kopējā atbildība par programmām, bet ir arī samazinājusies efektivitāte, jo īstenošanā vērojama lielāka kavēšanās;

19. atzinīgi vērtē iniciatīvas izveidot sistēmas, ar kurām labāk uzraudzīt un izmērīt sniegumu, tostarp izmantojot nozares uzraudzības komitejas, iekšējas vadlīnijas un izveidojot jaunu informācijas pārvaldības sistēmu (*OPSYS*);

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

EKI

20. atzinīgi vērtē atbalstu strukturālajām reformām, kas tiek sniegts kā plānota palīdzība, un uzsver EKI īpašās iezīmes, kas ļauj ES izstrādāt partnervalstu konkrētajām vajadzībām precīzi pielāgotas politikas nostādnes;

21. piekrist Komisijas vērtējumam par to, ka īpaša kaimiņvalstīm paredzēta finanšu instrumenta pastāvēšana ir konkrēts apliecinājums tam, cik politiski svarīgas Eiropas Savienībai ir attiecības ar kaimiņvalstīm un politiskās sadarbības un ekonomiskās integrācijas padziļināšana ar reģionu un tā teritorijā;

22. atzīst, ka pašreizējās problēmas un vajadzības kaimiņvalstīs, kā arī mērķu, interešu un finanšu resursu nesaderība ir radījusi nopietnu slogu EKI budžetam un cilvēkresursiem, un uzsver to, ka ir nepieciešams lielāks elastīgums;

23. pauž bažas par to, ka EKI finansējums ir bijis mazāk efektīvs partnervalstīs, kuru apņēmība īstenot reformas ir vājāka, un šī finansējuma izmantošana joprojām ir sarežģīta, bet nepieciešama politiski sensitīvās situācijās, jo īpaši attiecībā uz kopīgo demokrātijas un cilvēktiesību vērtību veicināšanu; pauž nožēlu par to, ka pieeja "vairāk par vairāk" un uz stimuliem balstīta pieeja nav izmantota efektīvi un ka pēdējā plānošanas periodā aizvien lielāka finansiālā palīdzība tiek piešķirta valstīm, kuras skaidri pārkāpj saistības, ko pašas uzņēmušās cilvēktiesību un demokrātisko reformu jomā;

24. atkārtoti norāda, ka kopš 2014. gada saistībā ar tādiem ilgstoši nerisinātiem jautājumiem un jauniem saasinājumiem kā Krievijas īstenotā Krimas pussalas nelikumīgā aneksija un konflikts Ukrainas austrumu daļā, Sīrijas krīze, situācija Lībijā, radikalizācija un terorisms, jauniešu bezdarbs un migrācija kaimiņu reģioni ir saskārušies ar vēl nepieredzētām problēmām;

25. pauž bažas par to, ka šādas notikumu attīstības, kā arī ES un partnervalstu mērķu un interešu un pieejamo finanšu resursu nesaderības dēļ ir līdz galējam limitam izmantotas šī instrumenta finansēšanas spējas, bet vienlaikus uzsver to, ka ir vajadzīgs lielāks elastīgums;

26. uzsver, ka stabilitātes, drošības un labklājības ziņā ES vērtības un principi, tostarp demokrātija, tiesiskums, cilvēktiesības un efektīvas, atbildīgas un pārredzamas valsts iestādes, ir vienlīdz svarīgi gan kaimiņvalstu iedzīvotāju, gan mūsu pašu interesēs; atzinīgi vērtē plānotas palīdzības satvarā sniegto atbalstu strukturālajām reformām; uzskata, ka diferenciācijas principa izmantošana ir ļāvusi ES pielāgot tās atbalstu partnervalstu vajadzībām un ieceru vērienīgumam;

27. ņem vērā EKI satvarā sniegto ieguldījumu fondā *Madad* un Ārkārtas trasta fondā Āfrikai;

28. uzsver, ka ir vajadzīga reģionālo un divpusējo programmu un ieguldījumu mehānismu lielāka koordinācija, lai labāk atbalstītu un veicinātu privātā sektora attīstību; ņem vērā, ka nedaudz ir novērstas nepilnības saistībā ar dalībvalstu iesaistīšanu kopīgā plānošanā;

29. atzinīgi vērtē EKI palīdzības kontroli, izmantojot uz rezultātiem vērstu uzraudzību; pauž nožēlu par to, ka instrumentu līmenī nav izveidota konsekventa uzraudzības un novērtēšanas sistēma;

30. uzsver, ka ar tirdzniecību saistītais tehniskais atbalsts un ekonomiskā palīdzība, kas Eiropas kaimiņattiecību politikas (EKP) satvarā tiek sniegta tuviem Savienības partneriem pie tās dienvidu un austrumu robežām, ir svarīgs ieguldījums šo reģionu demokrātiskā attīstībā; konstatē, ka EKI līdzekļi var tikt izmantoti tirdzniecības atvieglošanas nolūkā un tādējādi ar tiem var papildināt ES finansējumu, kas jau ir piešķirts tirdzniecības atvieglošanas nolīgumam, kuram vajadzētu labāk garantēt vidēja termiņa un ilgtermiņa politisko stabilitāti;

IcSP

31. atzīst, ka IcSP galvenā pievienotā vērtība ir tā ātrums un elastīgums konfliktu risināšanā un plašais civilo dalībnieku klāsts, ar ko ES var veidot partnerattiecības; atgādina, ka IcSP ir vienīgais ES instruments civilo konfliktu novēršanai, tostarp mediācijai, dialogam un samierināšanai;

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

32. ņem vērā to, ka ir sarežģīti ievākt datus par *LcSP* darbībām un izmērīt to rezultātus, un šīs grūtības varētu būtu radušās tādēļ, ka ir sarežģīti izvērtēt politiskos rezultātus un precīzus *LcSP* darbību rezultātus, kad vēlāk citu instrumentu satvarā tiek veikti secīgi pēcpasākumi, kā arī ir sarežģīti piekļūt konfliktu skartajām teritorijām;

33. ņem vērā, ka pēdējā laikā ir krasi palielinājusies nepieciešamība novērst konfliktus un risināt ar drošību saistītus jautājumus; uzskata, ka daudzās valstīs, kurās valda pēckara krīze, ir nepieciešama samierināšana, mediācija un dialoga veidošanas iniciatīvas; uzsver nepieciešamību steidzami rīkoties saistībā ar krīzēm un konfliktiem; uzsver, ka ir ievērojami jāpalielina šādām iniciatīvām pieejamo līdzekļu apmērs; ņem vērā, ka 2017. gada novembrī *LcSP* tika izdarīti grozījumi, lai stiprinātu trešo valstu drošības spējas un tādējādi vēl vairāk veicinātu stabilitāti, drošību un ilgtspējīgu attīstību; norāda, ka *LcSP* darbojas kā galējās nepieciešamības līdzeklis vai pirmais posms ilgtermiņa darbībām, kuras tiek finansētas no citiem instrumentiem;

34. ņem vērā, ka *LcSP* ir tikko sācis cīņu pret kiberdraudiem pasaulē; mudina spēcīgāk pievērsties kiberdrošībai, tostarp izmantojot visās ES ārējās darbībās piemērojamu saskaņotu stratēģiju; prasa attiecīgi palielināt finansējumu, kas kiberdrošības jautājumu risināšanas nolūkā tiek piešķirts *LcSP* kā atbilstīgam instrumentam šādu draudu novēršanai;

35. ņem vērā, ka ir palielinājusies sadarbība ar kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) pasākumiem un kopējās drošības un aizsardzības politikas (KDAP) operācijām un misijām, kā arī ES sniegtā humānā palīdzība;

EIDHR

36. uzsver pievienoto vērtību, ko, neraugoties uz relatīvi mazo budžetu, sniedz *EIDHR* holistiskā pieeja visā pasaulē, un pilsoniskās sabiedrības organizāciju nozīmi šī mērķa sasniegšanā, kā arī to, ka tas ir vienīgais instruments, ar kuru ES var atbalstīt pilsoniskās sabiedrības organizētus pasākumus neatkarīgi no tā, vai šādu pasākumu skartās valsts iestādes iejaucas pasākumu īstenošanā;

37. norāda, ka pašreizējā periodā *EIDHR* ir izmantots elastīgāk un tā papildināmība ir bijusi lielāka nekā iepriekšējā periodā, un tas ir ātrāk reaģējis uz jaunām krīzēm cilvēktiesību un demokrātijas jomā; atzinīgi vērtē tā papildināmību ar finansējumu no citiem avotiem, piemēram, Eiropas Demokrātijas fonda, kas steidzamos gadījumos uzlabo *EIDHR* finansējuma efektivitāti; atzinīgi vērtē to, ka lielāka uzmanība ir pievērsta cilvēktiesību aizstāvjiem, tostarp izmantojot ES delegāciju līmenī pieejamo ārkārtas finansējumu, un to, ka ir izveidots un veiksmīgi darbojas ES cilvēktiesību aizstāvju mehānisms *ProtectDefenders.eu*; uzsver, ka uzaicinājuma iesniegt priekšlikumus process ir ilgs, sarežģīts un rada pārlieku konkurenci;

38. turklāt ņem vērā priekšrocības, ko nodrošina mehānisms *ProtectDefenders.eu*, kura darbību īsteno pilsoniskā sabiedrība un kurš ir sniedzis būtisku atbalstu liela skaita cilvēktiesību aizstāvju; mudina turpināt šādu mehānismu atbalstīšanu;

39. pauž bažas par grūtībām, kas rodas, cenšoties integrēt cilvēktiesības un demokrātiskās vērtības ar ģeogrāfiskām programmām, un to, ka ES ir samazinājusi atbalstu pilsoniskās sabiedrības organizācijām, jo tas rada aizvien lielāku spiedienu uz *EIDHR* laikā, kad visā pasaulē sarūk pilsoniskās sabiedrības darbības iespējas;

40. uzskata, ka ES ir jāuzņemas vadošā loma un jārīkojas vērīnīgi, īstenojot visaptverošu politiku, ar kuru tās atbalsts demokrātijai tiktu integrēts visos ārējo attiecību aspektos; tādēļ uzskata, ka, jo īpaši ņemot vērā pašreizējos uzbrukumus demokrātijai visā pasaulē, demokrātijas atbalstam piešķirtais finansējums ir attiecīgi jāpalielina; uzstāj uz nepieciešamību nodrošināt to, ka valsts atbalsta shēmas 1. mērķim paredzētie izdevumi efektīvi un lietderīgi nonāk pie visvairāk apdraudētajiem cilvēktiesību aizstāvjiem; mudina ES delegācijas sniegt visu šajā jomā nepieciešamo atbalstu;

41. atzīst, ka ir grūti novērtēt *EIDHR* darbības, jo trūkst stratēģisku un darbības rādītāju; ņem vērā, ka grūtības veikt novērtēšanu rodas arī tādēļ, ka saprotamu iemeslu dēļ ievērojams atbalsta apmērs pilsoniskās sabiedrības organizācijām un cilvēktiesību aizstāvjiem tiek sniegts konfidenciali, lai aizsargātu līdzekļu saņēmēju identitāti un drošību;

42. atkārtoti norāda uz pievienoto vērtību, ko nodrošina ES vēlēšanu novērošanas misijas — tā ir joma, kurā ES ieņem vadošo vietu pasaulē; atzinīgi vērtē to, ka tiek organizēts vairāk uzraudzības un pēcpārbaudes misiju, lai pārbaudītu, kā tiek ņemti vērā vēlēšanu novērošanas misiju sniegtie ieteikumi;

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

PI

43. uzsver, ka PI ir īpaši paredzēts, lai darbotos ES tematiskajās interesēs un savstarpējās interesēs ar trešām valstīm un tādējādi palīdzētu veidot alianses un sekmēt sadarbību ar pašreizējiem un jauniem stratēģiskajiem partneriem; ņem vērā, ka PI praktiski ir galējās nepieciešamības instruments, kas tiek izmantots tad, kad tiek uzskatīts, ka tas ir vienīgais instruments, kurš var veicināt ES politiskās darba kārtības īstenošanu un globālu problēmu risināšanu;

44. ņem vērā, ka salīdzinājumā ar iepriekšējiem instrumentiem PI ir spējis plašāk izvērst sadarbību ar trešām valstīm, tostarp stratēģiskajiem partneriem, valstīm, kuras vairs nesaņem divpusējo attīstības palīdzību, un dažādiem starptautiskajiem forumiem, taču uzskata, ka ir nepieciešams palielināt līdzekļu piešķiršanu un politikas veidošanas pakalpojumu ieguldījumu, lai nodrošinātu, ka šīs valstis tiek pilnībā iesaistītas pasākumu izstrādē, plānošanā un īstenošanā, kā arī pastiprināt ES delegāciju aktīvo lomu pasākumu formulēšanā un uzlabot informācijas apmaiņu ar dalībvalstīm;

45. atbalsta to, ka tiek uzlabota PI mērķu pamanāmība un to apzināšanās un izpratne, jo īpaši ES iestādēs;

46. ar nožēlu ņem vērā, ka attīstību ir kavējis tas, ka rezultātu rādītāju sistēmas vēlas pieņemšanas dēļ nav izveidots centrāls darbības dokumentu repozitorijs un ka vairākums projektu nav pabeigti;

Kopējā īstenošanas regula

47. atgādina, ka ES ārējās finansēšanas instrumenti ir sarežģīts instrumentu kopums, ko ES izmanto, lai atbalstītu un stiprinātu savu darbību starptautiskajā arēnā, un ka šo sarežģīto kopumu koordinē Kopējā īstenošanas regula; atkārtoti norāda, ka Kopējai īstenošanas regulai ir jāatbilst budžeta kontroles un demokrātiskās pārraudzības kritērijiem; pauž nožēlu par to, ka Kopējās īstenošanas regulas ārkārtīgās sarežģītības un ierobežotības dēļ tika kavēta Savienības līdzekļu efektīva izmantošana un tiek kavēta iespēja savlaicīgi reaģēt uz jaunām problēmām un partneru vajadzībām; pauž nožēlu, ka vienotu noteikumu ieviešana nav novedusi pie tā, ka instrumenti kopīgi plānotu palīdzības sniegšanu;

48. ņem vērā, ka Kopējā īstenošanas regula tika izstrādāta, lai panāktu harmonizāciju, īstenošanas vienkāršošanu, lielāku elastīgumu, saskaņotību, konsekveni un Savienības resursu izlietošanas lietderību un nodrošinātu netraucētu un papildinošu pieeju visu instrumentu īstenošanai;

49. uzskata, ka ir svarīgi atvēlēt Parlamentam pietiekami daudz laika, lai tas varētu pienācīgi un pareizi īstenot savas pārbaudes pilnvaras attiecībā uz īstenošanas aktu projektiem; uzskata, ka, ņemot vērā laiku, kas tiek atvēlēts īstenošanas aktu projektu sagatavošanai, pirms tie tiek nosūtīti EKL, IPA II, EIDHR, IcSP, PI un ASI komitejām, nav iespējams rast nekādu pamatojumu tam, kādēļ nevarētu tikt ievērots 20 dienu termiņš attiecībā uz dokumentu iesniegšanu Parlamentam un Padomei īstenošanas akta pieņemšanas beigu posmā; tādēļ pauž nožēlu par to, ka 20 kalendāro dienu termiņš ne vienmēr tiek ievērots, un uzskata, ka tiek kavētas tā pārbaudes tiesības; prasa iesniegt visu īstenošanas pasākumu projektus vismaz 20 dienas iepriekš un aicina Komisiju grozīt EKL, IPA II, EIDHR, IcSP, PI un ASI komiteju reglamentus, lai pagarinātu šo 20 dienu iesniegšanas termiņu, tādējādi veicinot Parlamenta pārbaudes pilnvaru īstenošanu;

50. pauž nožēlu par to, ka situācijā, kad trešās puses aktīvi cenšas kavēt ES ārpolitikas īstenošanu, izvērsot dezinformācijas kampaņas, ES ārējās finansēšanas politikas pamanāmība joprojām ir ierobežota;

Ieteikumi laikposmam no 2017./2018. gada līdz 2020. gadam

51. prasa, lai visu ES ārējo darbību pamatā tiktu saglabātas ES un vispārējās vērtības un cilvēktiesības;

52. mudina palielināt visu 4. izdevumu kategorijā ietverto instrumentu sinerģiju un saskaņotību, kā arī uzlabot koordināciju ar dalībvalstu divpusējām palīdzības programmām un, kad iespējams, ar citiem līdzekļu devējiem; šajā sakarībā aicina Komisiju un EADD stiprināt sadarbību un koordināciju, tostarp ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām un vietējiem dalībniekiem, un pildīt savus Līguma par Eiropas Savienību (LES) 21. pantā paredzētos pienākumus;

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

53. prasa izveidot stabilus, konsekventus un pārredzamus uzraudzības un novērtēšanas mehānismus; atkārtoti norāda, ka šādi mehānismi ļautu sekot līdzi tam, kāds konkrēts progress kaimiņvalstīs tiek panākts būtisku ar reformām saistītu mērķu sasniegšanā, kas ir īpaši svarīgi to valstu gadījumā, kurās šīs reformas ir apstājušās vai kā citādi aizkavējušās;

54. prasa izveidot pastiprinātas parlamentārās uzraudzības un pārbaudes procedūras un sistēmas, kas būtu konsekventas visiem instrumentiem; iesaka uzlabot pārredzamību, izveidojot projektu un pasākumu vienotu, kopīgu, pārredzamu publisko datu bāzi;

55. uzsver nepieciešamību nodrošināt papildu finanšu resursus un mācību atbalstu pilsoniskās sabiedrības organizācijām; uzstāj, ka ir steidzami nepieciešami pasākumi, lai vēl vairāk samazinātu birokrātisko slogu un procedūras šķēršļus, ar kuriem saskaras pilsoniskās sabiedrības organizācijas, jo īpaši vietējās pilsoniskās sabiedrības organizācijas; prasa izveidot īpašas budžeta pozīcijas, kas būtu paredzētas pilsoniskās sabiedrības organizāciju spēju veidošanai, lai uzlabotu to spējas piekļūt finansējumam; pauž nožēlu par to, ka Komisijas starpposma pārskatīšanas ziņojumā nav pievērsta uzmanība tam, ka trūkst pilsoniskās sabiedrības organizāciju līdzdalības ārējo instrumentu plānošanā un īstenošanā; aicina Komisiju paredzēt visos ārējos instrumentos un programmās stratēģiskāku pilsoniskās sabiedrības organizāciju iesaisti, kā to prasījusi gan Padome, gan Parlaments;

56. dod priekšroku tiešākai un aktīvākai ES politikas nostādņu, finansiālās palīdzības un tās pamanāmības veicināšanai;

57. atkārtoti pauž nostāju, ka būtu jāievieš iespēja pārnest nepiešķirtos EKI un IPA II līdzekļus 10 % apmērā no katra instrumenta sākotnējā apropriāciju apmēra, lai palielinātu spēju reaģēt uz neparedzētiem notikumiem, vienlaikus saglabājot virzību uz mērķiem, kas noteikti attiecīgajās EKI un IPA II regulās;

IPA II

58. atbalsta LES 21. pantā uzskaitītos principus un iesaka spēcīgāk uzsvērt demokrātisku iestāžu stiprināšanu, korupcijas apkarošanu un valsts pārvaldes reformas, tiesiskuma un labas pārvaldības stiprināšanu un cilvēktiesību un minoritāšu tiesību konsekventas īstenošanas uzlabošanu; prasa sniegt lielāku atbalstu reformām nozarēs, kas ir aktuālas pievienošanās procesā, kā arī reģionālās sadarbības stimulēšanai, tādējādi papildinot ES paplašināšanās politiku;

59. iesaka gadījumos, kad valsts iestādes nevēlas sasniegt ES noteiktos mērķus vai nevēlas sadarboties instrumenta mērķu sasniegšanā, radīt iespēju līdzekļus novirzīt pilsoniskajai sabiedrībai; aicina Komisiju ierobežot vai apturēt finansējumu valstīm, kuras nopietni pārkāpj Eiropas Savienības pamatvērtības, tostarp Kopenhāgenas pamatkritērijus; prasa atvieglot administratīvo slogu saņēmējiem no pilsoniskās sabiedrības organizācijām, kas piesakās ES finansējumam;

60. prasa, lai Parlaments tiktu iesaistīts gadījumos, kad tiek apsvērta finansējuma apturēšana vai ievērojamu izmaiņu veikšana indikatīvo piešķirumu maksimālajā apmērā;

61. uzstāj, ka līdzekļu saņēmējiem ir jāuzņemas stingra atbildība, sākot no plānošanas un beidzot ar uzraudzību un revīziju veikšanu; aicina Komisiju sniegt mērķtiecīgu palīdzību valstu revīzijas iestādēm metodikas, plānošanas, darbinieku pieņemšanas, apmācības un uzraudzības jautājumos;

62. iesaka sniegt lielāku atbalstu tām par līdzekļu devēju koordināciju atbildīgajām valstu iestādēm, kurām ir vājas spējas, bet kuras aplicina politisku gatavību sasniegt mērķus; pauž nožēlu par pārredzamības trūkumu attiecībā uz šo līdzekļu apguves spēju;

63. mudina novirzīt līdzekļus uz nozarēm, kuras jau ir aplicinājušas savu efektivitāti, un nepieļaut turpmāku hronisku kavēšanos, kāda ir notikusi, īstenojot netiešu pārvaldību kopā ar saņēmējvalsti, galvenokārt Turcijā;

64. ņemot vērā to, cik svarīga ES ir paplašināšanās politika, prasa palielināt IPA II pamanāmību reģionā, piemēram, izmantojot attiecīgas mērķtiecīgas komunikācijas un informācijas kampaņas valsts, reģionālajos un vietējos plašsaziņas līdzekļos vai jebkādos citos par atbilstīgiem uzskatītus līdzekļus, kuriem prasību minimumu un uzraudzību nosaka Komisija ciešā sadarbībā ar līdzekļu saņēmējiem; atbalsta mērķtiecīgus pret propagandu vērstus un stratēģiskus komunikācijas pasākumus, īpaši gadījumos, kad notiek aktīva vērsšanās pret ES tēlu un interesēm un to nomelnošana;

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

65. iesaka izmantot *IPA II* līdzekļus, lai izveidotu saziņas kanālus uzņēmumiem, jo īpaši MVU, gan dalībvalstīs, gan pirmspievienošanās valstīs un tādējādi radītu starp attiecīgajām teritorijām spēcīgas tirdzniecības saiknes, kas būs ļoti noderīgas, sagatavojot saņēmējvalstis dalībai iekšējā tirgū;

66. atkārtoti norāda, ka ir lietderīgi finansiāli atalgot par rezultātiem valstis, kuras ir panākušas progresu, kā paredzēts *IPA II* regulā;

67. uzskata, ka elastīgumam un finansējuma izmantošanai, lai risinātu īpašas krīzes situācijas, ir jāatbilst attiecīgā instrumenta galvenajām prioritātēm, kā arī paplašināšanās stratēģijas un pievienošanās procesa pamatelementiem, kuriem jāpaliek *IPA II* uzmanības centrā;

68. prasa *IPA II* plānošanas un programmu veidošanas posmos nodrošināt labāku koordināciju un papildu sinerģiju ar citu instrumentu, proti, *EIDHR* un *IcSP*, darbībām, lai nodrošinātu saskaņotību un veicinātu papildināmību gan iekšēji (starp *IPA II* mērķu kopumu un programmām), gan ar citiem ārējās finansēšanas instrumentiem;

EKI

69. uzsver to, ka EKI īstenošanas nolūkā ir vajadzīgs vispārējs stratēģisks dokuments, kurā palīdzība tiek pieskaņota plašākam politiskajam satvaram, un vajadzīga labāka koordinācija ar citiem instrumentiem; uzsver, ka EKI plānošanas prioritātēs būtu jāietver arī sociālekonomiskā attīstība, jaunieši un energoresursu pārvaldība;

70. pauž nožēlu par to, ka daudzgadu programmu veidošana attiecībā uz lielāko daļu saņēmēju jau ir notikusi 2017. gadā, t. i., pirms palīdzības vidusposma novērtējuma pabeigšanas attiecīgajās valstīs; atgādina, ka Parlaments ir sniedzis ieteikumus par programmu veidošanu 2017. gada aprīlī notikušajā stratēģiskajā dialogā ar Komisiju;

71. uzsver politisko pamanāmību un sviras efektu, ko EKI kā atsevišķs finanšu instruments rada Eiropas Savienībai gan tās austrumu, gan dienvidu kaimiņreģionos;

72. prasa saglabāt pašreizējo līdzsvaru Savienības dienvidu un austrumu kaimiņreģioniem paredzēto līdzekļu piešķiršanā;

73. uzsver to, ka stabilizācija, atbalsts demokratizācijai, konfliktu novēršana un atrisināšana, cilvēktiesību un tiesiskuma ieviešana, izglītība un sociālekonomiskā attīstība ir savstarpēji saistīti faktori; uzsver to projektu nozīmi, kas atbalsta jauniešu izglītību un nodarbināmību;

74. atkārtoti uzsver to, ka svarīga ir spēja ātrāk reaģēt uz problēmām;

75. uzsver, ka ieguldījumi kaimiņreģiona valstu stabilizācijā un attīstībā arī palīdz risināt tādas problēmas kā migrācija, terorisms, vietēji konflikti un ekonomiskā nestabilitāte un tas ilgtermiņā nāks par labu visai ES;

76. uzsver, ka kaimiņreģiona problēmu specifika dēļ ir nepieciešama integrēta un visaptveroša pieeja, tostarp sinerģija ar citiem ārējās finansēšanas instrumentiem un starp Savienības rīcībpolitikām, kas būtu balstīta uz līdzekļu devēju dažādajām vajadzībām un situācijām; uzsver, ka viens no primārajiem uzdevumiem ir ātri un efektīvi īstenot asociācijas nolīgumus un padziļinātas un visaptverošas brīvās tirdzniecības zonas, kā arī visas saistītās reformas, kuras ir jāatbalsta ar pienācīgu ES finansējumu;

77. atkārtoti norāda uz padziļinātas, ar dalībvalstīm kopīgas programmu veidošanas nozīmību, kā arī uz labo progresu, kas panākts tādās jomās kā kopīga analīze, koordinācija un vienprātības veidošana par līdzekļu devēju prioritātēm; lai atbalstītu ekonomikas pāreju un stabilitāti partnervalstīs, mudina uzlabot līdzekļu devēju koordināciju, jo īpaši gadījumos, kad notiek finansējuma kombinēšana ar citu ES instrumentu, citu līdzekļu devēju un starptautisku finanšu institūciju līdzekļiem;

78. pauž bažas par to, ka instrumenta reaģēšanas un finansiālās spējas ir sasniegušas galējo limitu; pauž nožēlu par to, ka plānošanas posmā nepietiekami tika ņemta vērā iestādes iekšējā zinātība, kas tika piedāvāta kā politisko un ģeopolitisko risku analīze;

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

79. secina, ka, ņemot vērā pašreizējās problēmas kaimiņvalstīs, var nākties palielināt indikatīvo finanšu piešķirumu apmēru, izdarot grozījumus tiesību aktos;

80. atkārtoti norāda, ka ir jāievēro EKI satvarā iepļānoto līdzekļu mērķi, ja šos līdzekļus novirza citām vajadzībām, piemēram, trasta fondiem, un ka Parlamenta veikta pārbaude un uzraudzība ir nepieciešama un to nekad nedrīkst apiet;

81. prasa vajadzību noteikšanā vairāk iesaistīt pilsonisko sabiedrību;

82. prasa pilnībā izmantot nosacījumus un uz stimuliem balstītus mehānismus, kas atbalsta politiskas un ekonomiskas reformas, kad tādas ir vajadzīgas, un kas ir saistīti ar reformu īstenošanu un stratēģisku mērķu izpildi; pauž nožēlu par to, ka EKI nav spējis pietiekami stimulēt valstis, kuras negribīgi veic politiskas reformas; prasa instrumenta līmenī efektīvi uzraudzīt EKI;

83. pauž bažas par ES finansētu palīdzības materiālu iznīcināšanu un konfiskāciju trešās valstīs; prasa turpināt ES stratēģiskās komunikācijas un pamanāmības uzlabošanu kaimiņvalstīs;

IcSP

84. prasa pielikt lielākas pūles, lai, iesaistoties regulārā stratēģiskā dialogā ar partneriem un starptautiskām organizācijām, palielinātu *IcSP* ietekmi; šajā sakarībā prasa, lai citi svarīgi līdzekļu devēji, kuri ir ieinteresēti attiecīgu pasākumu rezultātos, nodrošinātu līdzfinansējumu;

85. prasa uzlabot stratēģisko satvaru un sinerģiju starp *IcSP* un citu instrumentu satvarā veiktajiem turpmākajiem pasākumiem un citiem dalībniekiem;

86. prasa nodrošināt lielāku sadarbību starp citām starptautiskām organizācijām, valdībām un ES iestādēm cīņā pret jauniem apdraudējumiem, piemēram, hibrīdkonfliktu un kibernetikas drošības jomā, kur varētu izmantot Eiropas Savienības Tīklu un informācijas drošības aģentūras (*ENISA*) speciālās zināšanas;

87. iesaka stratēģiskāk izmantot *IcSP* starpniecības spēju, lai ne tikai risinātu vietēja līmeņa konfliktus, bet arī atbalstītu miera procesu un dialogu pastāvošos vai iespējamajos globālās nozīmes konfliktos, un prasa izveidot labākas agrīnās brīdināšanas sistēmas un konfliktu analīzes rīkus, kas labāk nodrošinātu konfliktu novēršanu un miera veidošanu;

88. uzsver, ka šis instruments turpmāk dos iespēju Savienībai finansēt trešo valstu bruņotajiem spēkiem paredzētus apmācības pasākumus un tāda ekipējuma piegādes, kas nav nāvējošs (piemēram, IT sistēmas, slimnīcu iekārtas u. c.), lai, cenšoties sasniegt ilgspējīgas attīstības mērķus, reaģētu uz steidzamām, īstermiņa un vidēja termiņa vajadzībām;

EIDHR

89. atkārtoti norāda, ka ir ārkārtīgi svarīgi atbalstīt un veicināt demokrātiju un cilvēktiesības trešās valstīs, tostarp aizsargāt cilvēktiesību aizstāvjus, neņemot vērā trešo valstu iestāžu radītus traucējumus;

90. ņem vērā to, cik šajā sakarībā ir lietderīgs un svarīgs *EIDHR*, kas darbojas situācijā, kurā aizvien vairāk sarūk pilsoniskās sabiedrības darbības iespējas; atkārtoti uzsver, ka arī turpmāk ir jānodrošina īpašs finansējums cilvēktiesību un demokrātijas jomā un to nedrīkst samazināt; turklāt prasa apsvērt iespēju palielināt finansējumu steidzamai cilvēktiesību aizstāvjiem paredzētas palīdzības sniegšanai un efektīvi veicināt šādu līdzekļu pieejamību;

91. atkārtoti norāda, ka nevajadzētu ierobežot *EIDHR* darbības jomu vai izmantot *EIDHR* tikai kā instrumentu, ar kuru tiek paveikts citu instrumentu neizdarītais darbs, bet mērķtiecīgai demokrātijas un cilvēktiesību veicināšanai pašai vajadzētu būt skaidram un stratēģiskam mērķim;

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

92. mudina Komisiju, piemēram, palielinot līdzekļus, kas pieejami tādām globālām reaģēšanas programmām kā ES cilvēktiesību aizstāvju mehānisms *ProtectDefenders.eu*, rast risinājumus saistībā ar pilsoniskās sabiedrības darbības iespēju sarūkšanu un cilvēktiesību pārkāpumu un represiju pieaugumu; prasa, lai ES turpinātu nodrošināt finansējumu cilvēktiesību aizstāvjiem, jo īpaši tiem, kas pakļauti riskam, un pilsoniskajai sabiedrībai, kā arī tādām marginalizētām grupām kā sievietes, pirmiedzīvotāji, romi, LGBTI, personas ar invaliditāti, bērni un vecāka gadagājuma cilvēki;

93. lai pretotos globālajai autoritārisma tendencei, iesaka pastiprināt stratēģisko plānošanu apvienojumā ar ES iestāžu sniegtām politiskām vadlīnijām un saskaņā ar citiem instrumentiem, jo īpaši valstīs, kurās ir vērojama cilvēktiesību stāvokļa un demokrātijas standartu pasliktināšanās;

94. uzsver, ka ir svarīgi koncentrēties uz starptautiski nozīmīgiem tematiskajiem jautājumiem, kas īstermiņā, vidējā termiņā un/vai ilgtermiņā varētu veicināt cilvēktiesību un starptautisko tiesību un tiesiskuma nostiprināšanos pasaulē; prasa no *EIDHR* sniegt lielāku atbalstu vairākiem jauniem tematiskiem jautājumiem, jo īpaši korupcijas apkarošanai, cilvēktiesību ievērošanai uzņēmumos, vides tiesībām un migrantu tiesībām;

95. atzinīgi vērtē atbalstu tādiem starptautiskajiem un reģionālajiem cilvēktiesību un pārskatatbildības mehānismiem kā Apvienoto Nāciju Organizācijas Augstā cilvēktiesību komisāra birojs (*OHCHR*) un Starptautiskā Krimināltiesā (SKT);

96. iesaka turpināt strādāt pie tā, lai panāktu nāvēssoda atcelšanu visā pasaulē;

97. atgādina par Komisijas apņemšanos turpināt atbalstīt pilsonisko sabiedrību un veicināt labvēlīgāku vidi pilsoniskās sabiedrības organizācijām partnervalstīs; uzstāj, ka ir steidzami jāstrādā pie tā, lai vēl vairāk samazinātu birokrātiskos šķēršļus, ar kuriem saskaras vietējās pilsoniskās sabiedrības organizācijas; mudina ES delegācijas aktīvi meklēt cilvēktiesību aizstāvjus un pilsoniskās sabiedrības organizācijas, kas strādā ar sensitīviem jautājumiem, kuru risināšanai nepieciešams finansējums, publicēt uzaicinājumus iesniegt priekšlikumus vietējās valodās un ļaut pretendentiem iesniegt projektu priekšlikumus šajās valodās, tādējādi arī stiprinot vietēju atbildību un projektu ilgtermiņa vietēju piesaisti;

98. prasa lielāku uzmanību pievērst no *EIDHR* finansēto pasākumu ilgtspējībai, jo īpaši saistībā ar vēlēšanu novērošanas misijām, kur ir ievērojamas iespējas palielināt zināšanu nodošanu vietējiem dalībniekiem un uzlabot saistībā ar ieteikumiem veikto pasākumus; aicina labāk saskaņot vēlēšanu novērošanas misijas ar Parlamenta īstenotajiem vēlēšanu novērošanas pasākumiem;

99. aicina Komisiju nodrošināt īpašu finansējumu projektiem, kas vēršas pret aizvien biežāk sastopamo novērošanas tehnoloģiju ļaunprātīgu izmantošanu un tiešsaistes uzbrukumiem, ko veic represīvas valdības un nevalstiski dalībnieki;

100. prasa izveidot uzraudzības un novērtēšanas sistēmas, kurās tiek ņemts vērā cilvēktiesību aizstāvju ieguldījums;

101. mudina saskaņot darbību ar *IcSP*, veicot pasākumus noziegumu pret cilvēci, kara noziegumu un genocīda novēršanai;

PI

102. atzinīgi vērtē pievēršanos Savienības stratēģiskajām interesēm;

103. iesaka stratēģiskāk un konsolidētāk izmantot ierobežotos līdzekļus, kas pieejami PI satvarā, nodrošinot to, ka visi Komisijas departamenti un EĀDD sniedz iekļaujošu ieguldījumu un nosaka darbības ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm, un uzsver, ka ar resursiem labi nodrošināts PI ir nozīmīgs ES vērtību un interešu proaktīvai aizstāvēšanai situācijā, kad mazinās transatlantiskā vienprātība un pieaug to valstu ar vidējiem ienākumiem skaits, kuru stratēģiskā nozīme strauji palielinās, tostarp Āzijā un Latīņamerikā;

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

104. iesaka nākamajā daudzgadu indikatīvajā programmā (DIP) pārskatīt ģeogrāfiskos piešķirumus, lai ņemtu vērā risināmos jautājumus; šajā sakarībā ierosina paplašināt sadarbību ar trešām valstīm, kas nav stratēģiski nozīmīgas, piemēram, valstīm ar vidējiem ienākumiem, ar kurām sadarbība patlaban nav pietiekami izvērsta;

105. iesaka nodrošināt labāku atbilstību kopējās īstenošanas regulas mērķiem un transversāliem tematiem;

106. iesaka pabeigt uzraudzības un novērtēšanas sistēmas, tostarp attiecīgu kvalitatīvo rādītāju, izstrādi;

107. uzskata, ka PI varētu būt nozīmīgs līdzeklis, ar ko atbalstīt brīvās tirdzniecības nolīgumu īstenošanu, jo īpaši nodrošinot atbalstu vietējo konsultantu grupu darbam; uzsver to, ka ir nepieciešams novērtēt līdzekļu izlietojumu un sadali, kā arī to, cik efektīvs ir PI, programma "Business Avenue" un programma "EU Gateway", kurām būtu jāpapildina dalībvalstu kompetence ārējās tirdzniecības veicināšanas jomā;

108. ņem vērā, ka viens no PI mērķiem ir publiskā diplomātija, lai trešās valstīs veidotu uzticēšanos ES politikai un izpratni par to; uzsver, ka pilsoniskās sabiedrības iesaiste ir ārkārtīgi svarīga, un atzinīgi vērtē to, ka ir piešķirti EUR 3 miljoni, lai atbalstītu pilsoniskās sabiedrības organizāciju dalību vietējās konsultantu grupās;

Kopējā īstenošanas regula

109. iesaka labāk izmantot saskaņotos noteikumus, izmantojot iespējamus uzaicinājumus iesniegt priekšlikumus un uzlabojot visu Komisijas departamentu un EĀDD sadarbību;

110. prasa kopējās īstenošanas regulas noteikumos iekļaut integrētu pieeju dzimumu līdztiesības nodrošināšanai;

111. prasa vēl vairāk pastiprināt centienus palielināt ES ārējās politikas finansējuma pamanāmību, izmantojot visaptverošu un saskaņotu komunikācijas stratēģiju, kurā ietverti dezinformācijas apkarošanas pasākumi; prasa ieviest nosacījumu izvērzes mehānismus, ko piemērot īstenošanas partneriem gadījumos, kad netiek ievēroti ES pamanāmības veicināšanas pasākumi;

112. atgādina par attīstības un palīdzības efektivitātes principu svarīgo nozīmi ārējā darbībā, kā tas ir uzsvērts Kopējā īstenošanas regulā, un aicina Komisiju saglabāt šos principus visos pasākumos, ko tā veiks pēc starpposma novērtēšanas ziņojuma;

113. konstatē, ka attiecībā uz piekļuvi ārējās finansēšanas instrumentiem būtu jāņem vērā ES MVU, paredzot mazāk sarežģītu un labvēlīgāku regulējumu, kas var veicināt līdzekļu aktīvāku izmantošanu un vienlaikus palīdzēt MVU iegūt starptautisku pieredzi; prasa Komisijai novērtēt esošos instrumentus, kuru mērķis ir veicināt MVU internacionalizāciju, lai noteiktu to, cik lielā mērā tie ir saskaņoti ar citiem MVU atbalstam paredzētiem Savienības instrumentiem, piemēram, programmu COSME, kā arī noteikt šo instrumentu subsidiaritāti, nedublēšanos un papildināmību, ņemot vērā dalībvalstu programmas; aicina Komisiju savlaicīgi pirms šo programmu vidusposma novērtēšanas iesniegt priekšlikumus, lai uzlabotu to efektivitāti un lietderīgumu; uzsver nepieciešamību uzlabot MVU informētību un izpratni par esošajiem instrumentiem, jo īpaši valstu līmenī;

Struktūra pēc 2020. gada

114. prasa, lai ārējās finansēšanas instrumentiem piešķirtais finansējums atspoguļotu vērienīgas ārējās darbības un ES kā globālo procesu dalībnieces budžets tiktu palielināts, vienlaikus turpinot balstīties uz vērtībām, pamattiesībām, cilvēktiesībām un principiem; atkārtoti norāda, ka ES ārējās darbības arī kalpo ES pilsoņu kopīgajām interesēm;

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

115. uzsver, ka gadījumā, ja Apvienotā Karaliste izstātos no Eiropas Savienības, budžeta daļa, kas patlaban paredzēta ārējai darbībai, būtu jāpalielina vai vismaz jāsaglabā pašreizējā apmērā, tādu pat pieeju attiecinot uz patlaban īstenotajiem instrumentiem, rīcībpolītiku un prioritātēm;

116. atkārtoti norāda, ka ir nepieciešams reformēt pašreizējo instrumentu struktūru, lai nodrošinātu lielāku pārskatatbildību, pārredzamību un publisku pārraudzību un palielinātu efektivitāti, saskaņotību un spēju reaģēt, kā arī lietderību un elastīgumu; uzskata, ka reforma varētu arī palielināt izmaksu lietderību, samazināt pārklāšanos un interešu konfliktus starp dažādiem dalībniekiem un Komisijas dienestiem un palīdzēt risināt pašreizējās problēmas, kas ir saistītas ar stratēģiju, programmu veidošanu un īstenošanu;

117. atgādina, ka Parlamentam kā vienam no likumdevējiem ir svarīga loma regulas par nākamo DFS tapšanā; atkārtoti apliecina gatavību sadarboties ar Komisiju, EĀDD un Padomi, lai optimizētu ārējās finansēšanas instrumentu struktūru; tomēr uzsver, ka jebkādas instrumentu restruktūrizācijas mērķim vajadzētu būt lielākai pārredzamībai, pārskatatbildībai, efektivitātei, saskaņotībai un elastīgumam; uzsver, ka šos mērķus nav iespējams sasniegt, ja nav skaidras pārvaldības struktūras, kura ļauj veikt politisku kontroli un ir balstīta uz stratēģiju, iekļaujoša un pārskatatbildīga; uzsver, ka Parlaments nepiekrīt nekādu instrumentu reformai, ja nebūs stabilas pārvaldības struktūras; mudina Komisiju un EĀDD nākt klajā ar plānu instrumentu reformai, kurā ir paredzēta šāda pārvaldības struktūra; uzsver, ka Komisijas priekšlikumi par pašreizējās struktūras reformēšanu neatbilst starpposma pārskatīšanas ziņojumā iekļautajiem konstatējumiem; turklāt uzsver to, ka ir jānodrošina stabila demokrātiska un pārredzama pārbaude, ko veic valstu parlamenti un Eiropas Parlaments;

118. prasa ES trasta fondus un mehānismus veiksmīgāk iestrādāt budžetā, lai panāktu, ka ĀFI kļūst pārredzamāki un to demokrātiskā kontrole — spēcīgāka; atgādina, ka iepriekšējā Finanšu regulas pārskatīšanas procesā tika panākta vienošanās apspriesties ar Parlamentu un Padomi, pirms tiek veidots jauns trasta fonds tematiskām darbībām; turklāt aicina Komisiju sniegt Parlamentam izmērojošu informāciju par ikvienu būtisku autonomu pārvietojumu vai saistību atcelšanu 4. izdevumu kategorijā;

119. uzsver, ka ES delegācijas kopā ar dalībvalstīm arī varētu palīdzēt MVU izmantot minētos finanšu instrumentus, lai izveidotu vidēja termiņa attiecības starp ES uzņēmumiem un saņēmējvalstu ekonomiku;

120. uzsver, ka neviens instruments nevar pastāvēt, ja tajā netiek iekļauti skaidri līdzekļi un piešķirumi, kas konkrēti paredzēti ES ārējās darbības dažādajiem mērķiem, uzdevumiem un prioritātēm, tostarp demokrātijai, cilvēktiesībām, tiesiskumam, pilsoniskajai sabiedrībai paredzētam atbalstam, konfliktu risināšanai, nestabilām valstīm, attīstības politikai un nabadzības izskaušanai, ekonomikas un sociālajai attīstībai, atbalstam, kas tiek sniegts valstīm, kuras atrodas ES pievienošanās procesa dažādos posmos, un ES kaimiņvalstīm;

121. atzinīgi vērtē ES apņemšanos attiecībā uz tādiem jautājumiem kā cilvēktiesības, demokrātija, atbalsts pilsoniskajai sabiedrībai, kā arī dažādos mērķus, uzdevumus un pašreizējo instrumentu konkrēto politisko un stratēģisko vērtību; uzsver, ka, veicot reformu, nebūtu jāapgrūtinā katra instrumenta politisko mērķu sasniegšana; apzinās EKI, IPA II un EIDHR mērķu un īstenošanas specifiskumu un tādēļ uzskata, ka stratēģisku un politisku apsvērumu dēļ tiem būtu jāpaliek neatkarīgiem;

122. atgādina, ka kopš 2006. gada EIDHR ir bijis konkrēts apliecinājums tam, ka ES ir apņēmusies atbalstīt un veicināt demokrātiju un cilvēktiesības trešās valstīs, un ir jābūtu ES bez valdību radītiem traucējumiem sniegt atbalstu reģistrētām un neregistrētām NVO, veicot šo darbību teritorijās, kurās ne vienmēr darbojas ES dalībvalstis;

123. uzsver, ka ir nepieciešams noteikt kopīgus mērķus, tostarp pastiprināt uz tiesībām balstītu pieeju un integrēt cilvēktiesības, tādējādi iedzīvinot LES 21. pantu, kurā prasīts, lai ES censtos stiprināt demokrātiju, cilvēktiesības un tiesiskumu kā nepieciešamu ārējo attiecību mērķi;

124. aicina EĀDD un Komisiju nodrošināt skaidru komunikāciju ar partnervalstīm par reformām;

125. prasa izveidot stabilas, konsekventas novērtēšanas un uzraudzības procedūras, ar kurām var nodrošināt kvalitatīvu un kvantitatīvu novērtējuma analīzi un ir iespējams izsekot tam, kā, izmantojot dažādus instrumentus, ar ES finansējumu tiek sasniegti noteiktie mērķi;

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

126. uzsver, ka ir nepieciešama ilgtermiņa finansējuma prognozējamība, bet vienlaikus ir jānosaka konkrētas summas, kas tiks izmantotas elastīgi; atkārtoti norāda, ka elastīguma nodrošināšanai ir nepieciešama iespēja pārvietot līdzekļus no viena finansējuma piešķiruma uz citu; atgādina, ka ārējās darbības mērķu sasniegšanai paredzētos līdzekļus nevar pārvirzīt citu mērķu, tostarp migrācijas pārvaldības un iekšējās drošības, sasniegšanai; uzsver, ka būtu jāievieš iespēja katra ārējās darbības instrumenta sākotnējā budžeta satvarā pārnest nepiešķirtos līdzekļus 10 % apmērā no instrumenta sākotnējā apropriāciju apjoma, lai nodrošinātu elastīgumu un/vai spētu veikt steidzamus pasākumus, vienlaikus saglabājot virzību uz instrumenta politisko mērķu sasniegšanu,

127. uzsver, ka palīdzībai, kas tiek piešķirta valstīm, nevajadzētu būt atkarīgai no vienošanās, kas ar ES panākta migrācijas jautājumā, un ka finansējums nebūtu jāpārvirza no nabadzīgām valstīm un reģioniem uz Eiropas virzienā vērstas migrācijas izcelsmes vai tranzīta valstīm, pamatojoties tikai uz to, ka šīs valstis atrodas migrācijas maršrutā.

128. atgādina par grūtībām, ar kurām līdzekļu saņēmēji pašlaik saskaras, cenšoties iegūt instrumentu satvarā pieejamo finansējumu; prasa vienkāršot procedūras, atvieglot administratīvo slogu un, ja iespējams, pieņemt vienādotas procedūras, kas būtu jāievēro dažādiem Komisijas un EĀDD iesaistītajiem dienestiem, izveidot vienotu kontaktpunktu organizācijām, kuras piesakās ES finansējuma saņemšanai, un pēc iespējas izmantot digitālus risinājumus, lai racionalizētu procesu un samazinātu birokrātisko slogu, taču nedarīt to uz budžeta pārraudzības, izsekojamības un kontroles rēķina;

129. uzsver to, ka visiem Komisijas dienestiem un EĀDD ir kopīgiem spēkiem jācenšas panākt, lai ES ārējā finansēšana būtu vairāk balstīta uz politikas nostādņām, nevis instrumentiem, un tādējādi novērst neatbilstību, nesaskaņotību, nevajadzīgas izmaksas, pārklāšanos un zinātnības neizmantošanu un pildīt ES ārējās darbības kopējos mērķus un uzdevumus;

130. uzsver to, ka ir vajadzīgas stratēģiskākas politiskās vadlīnijas un visaptveroša stratēģija un pavaddokumenti, kurus sadarbojoties izstrādātu un izmantotu visi attiecīgie Komisijas dienesti un EĀDD, kurus pārvaldītu un uzraudzītu pārvaldības struktūra, kas vēl jāizveido, un kuros būtu noteikti ES ārējās darbības mērķi un uzdevumi turpmākajam periodam un veids, kādā instruments tiks izmantots, lai tos izpildītu; prasa šādu mērķu un uzdevumu izvirzīšanā izmantot gan iekšējo, gan ārējo zinātību; iesaka visās plānošanas darbībās iekļaut konfliktu analīzi, politiskās ekonomikas analīzi un riska novērtēšanas un mazināšanas pasākumus, ko varētu elastīgi īstenot gadījumos, kuros šāds risks pastāv;

131. prasa izpētīt veidus, kā palielināt koordināciju un saskaņotību ar ES dalībvalstu īstenoto ārējās finansēšanas politiku, cita starpā plašāk izmantojot kopīgu plānošanu;

132. prasa uzlabot finansēšanas iespējas NVO, precizējot un nodrošinot lielākas līdzfinansēšanas iespējas un šajā nolūkā paredzot daudzgadu partnerības un nodrošinot darbību ilgtspējību;

133. prasa uzlabot noteikumus lēmumu pieņemšanai paātrinātā kārtībā, lai palielinātu ES spēju reaģēt uz strauju notikumu attīstību;

134. uzsver, ka ir svarīgi uzlabot ES ārējās darbības pamanāmību un izpratnes veidošanu par to, cita starpā izmantojot ES stratēģiskās komunikācijas darba grupu, un pastiprināt ārējās darbības ietekmi pasaulē; prasa to uztvert kā politikas mērķi; tāpēc uzsver, ka ir steidzami jānodrošina, lai ES delegācijas stratēģisko komunikāciju īstenotu, ņemot vērā konkrēto valsti un/vai reģionu, un lai tiktu ievērojami uzlabota ES delegāciju un dalībvalstu koordinācija un informācijas apmaiņa;

135. uzsver, ka ES delegācijām ir svarīga loma vietējā programmu veidošanā, programmu veidošanas uzraudzībā, iespējamā līdzekļu izmaksāšanā un līdzekļu saņēmēju apzināšanā, jo īpaši cilvēktiesību aizstāvju un sensitīvās jomās strādājošu pilsoniskās sabiedrības organizāciju gadījumā; atkārtoti norāda, ka, ņemot vērā ES delegāciju darbu un statusu trešās valstīs, tās nevar būt vienīgās, kas atbild par finansēšanas lēmumiem;

136. uzsver, ka instrumentu plānošanā ir cieši jāiesaista attiecīgo valstu pilsoniskā sabiedrība un tā lielākā mērā ir jābalsta uz decentralizētu sadarbību koncepciju plānošanā, ieviešanā un īstenošanā, lai izveidotu stabilu un ilgstošu partnerību, apmierinātu iedzīvotāju konkrētās vajadzības un ņemtu vērā attiecīgo cilvēku sociālo realitāti;

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

137. atgādina, ka atsevišķos gadījumos ES politiskos mērķus un uzdevumus, piemēram, cilvēktiesības, tiesiskumu un attīstību, var labāk īstenot, vairākas mazākas dotācijas piešķirot vietēja līmeņa organizācijām, nevis vienu lielāku finansējumu piešķirot vienam vienīgam līdzekļu saņēmējam;

138. uzsver to, ka ir svarīgs princips "vairāk par vairāk" un nosacījumu izvirzīšanas princips; uzskata, ka būtu jāizveido stingrāki nosacījumu izvirzīšanas mehānismi, ar kuriem var apturēt tiešo budžeta atbalstu valsts iestādēm vai pārvaldes struktūrām un nevalstiskiem dalībniekiem un, ja iespējams, to pārvirzīt pilsoniskajai sabiedrībai gadījumos, kad šādas iestādes neievēro nepieciešamību pildīt iedalītā finansējuma mērķus vai tos nepilda, vai pārkāpj tiesiskumu un cilvēktiesības;

139. prasa gadījumos, kad attīstības palīdzība tiek izmantota, lai piesaistītu privātā sektora investīcijas, nodrošināt pārredzamību, pārskatatbildību, uzraudzību, attīstības papildināmību, palīdzības un attīstības efektivitātes principu ievērošanu un spēcīgus drošības pasākumus vides, cilvēktiesību un sociālajā jomā;

140. aicina Komisiju apsvērt iespēju, izmantojot ārējās finansēšanas instrumentus, iezīmēt līdzekļus sadarbībai ar trešām valstīm, jo īpaši jaunattīstības valstīm, un tām paredzētas tehniskās palīdzības sniegšanai, veicināt dalību Vaseņāras vienošanās satvarā, Austrālijas grupā, raķešu tehnoloģiju kontroles režīmā un kodolmateriālu piegādātāju valstu grupā un novērst cilvēktiesību pārkāpumus, ņemot vērā to, ka pašlaik tiek pārstrādāta Divējāda lietojuma preču regula;

141. uzsver, ka jebkādā turpmākā struktūrā ir nepieciešamas pienācīgas pārbaudes un līdzsvarotība, pārredzamība, īstenošanas pārbaudes tiesības, tostarp lielāks Parlamenta ieguldījums stratēģiskās politikas jomā un Parlamenta veikta īstenošanas pārbaude, deleģēto aktu izmantošana tematisko prioritāšu pārskatīšanai, ja tās ir iekļautas tiesību aktu pielikumos, un tādu būtisku papildelementu kā stratēģisku un daudzgadu plānošanas dokumentu pieņemšana;

142. pauž pārliecību, ka ārējās finansēšanas instrumentiem pēc 2020. gada ir jāievēro tādi budžeta principi kā patiesums un vienotība;

143. uzskata, ka vidusposma novērtēšanas un budžeta kontroles procesiem vajadzētu būt pietiekami stingriem un pārredzamiem, lai panāktu, ka tiek apgūts pēc iespējas vairāk līdzekļu, un nodrošinātu, ka vajadzības gadījumā ir iespējams veikt attiecīgas izmaiņas, lai apguves spēju palielinātu;

o

o o

144. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / Savienības augstās pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos un Padomei.

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

P8_TA(2018)0120

2015. un 2016. gada ziņojumi par subsidiaritāti un proporcionalitāti

Eiropas Parlamenta 2018. gada 18. aprīļa rezolūcija par 2015. un 2016. gada ziņojumiem par subsidiaritāti un proporcionalitāti (2017/2010(INI))

(2019/C 390/11)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 5. pantu,
- ņemot vērā Protokolu Nr. 1 par valstu parlamentu lomu Eiropas Savienībā,
- ņemot vērā Protokolu Nr. 2 par subsidiaritātes principa un proporcionalitātes principa piemērošanu,
- ņemot vērā 2003. gada 16. decembra Iestāžu nolīgumu par labāku likumdošanas procesu un tā aktuālāko redakciju — 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumu par labāku likumdošanas procesu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā praktiskos pasākumus, par kuriem attiecībā uz LESD 294. panta 4. punkta īstenošanu, ja tiktu panākta vienošanās pirmajā lasījumā, 2011. gada 22. jūlijā vienojās Eiropas Parlamenta un Padomes atbildīgie dienesti,
- ņemot vērā 2017. gada 17. maija rezolūciju par 2014. gada ziņojumu par subsidiaritāti un proporcionalitāti ⁽²⁾ un 2016. gada 12. aprīļa rezolūciju par 2012. un 2013. gada ziņojumiem par subsidiaritāti un proporcionalitāti ⁽³⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada ziņojumu par subsidiaritāti un proporcionalitāti (COM(2016)0469) un Komisijas 2016. gada ziņojumu par subsidiaritāti un proporcionalitāti (COM(2017)0600),
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada ziņojumu par attiecībām starp Eiropas Komisiju un dalībvalstu parlamentiem (COM(2016)0471) un Komisijas 2016. gada ziņojumu par attiecībām starp Eiropas Komisiju un dalībvalstu parlamentiem (COM(2017)0601),
- ņemot vērā visus iepriekšējos Komisijas paziņojumos par labāka regulējuma nepieciešamību, lai sasniegtu labākus rezultātus ES pilsoņu labā,
- ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšsēdētāja 2017. gada 14. novembra lēmumu izveidot Darba grupu par subsidiaritāti, proporcionalitāti un attiecībā uz iniciatīvu „Darīt mazāk, bet efektīvāk”(C(2017)7810);
- ņemot vērā COSAC2014. gada 19. jūnija, 2014. gada 14. novembra, 2015. gada 6. maija, 2015. gada 4. novembra, 2016. gada 18. maija, 2016. gada 18. oktobra un 2017. gada 3. maija pusgada ziņojumus „Uz parlamentāro uzraudzību attiecināmo Eiropas Savienības procedūru un prakses attīstība”,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Reģionu komitejas 2014. gada 5. februārī parakstīto sadarbības nolīgumu,
- ņemot vērā Reģionu komitejas 2015. gada ziņojumu par subsidiaritāti,

⁽¹⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0210.

⁽³⁾ OV C 58, 15.2.2018., 33. lpp.

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

— ņemot vērā Reglamenta 52. un 132. pantu,

— ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu un Konstitucionālo jautājumu komitejas atzinumu (A8–0141/2018),

- A. tā kā 2015. un 2016. gads bija Ž.-K. Junkera Komisijas pirmie divi pilnie darba gadi, jo viņš stājās amatā 2014. gada novembrī; tā kā Komisijas priekšsēdētājs Ž. K. Junkers apņēmaš padarīt subsidiaritātes principu par centrālo jautājumu Eiropas demokrātiskajā procesā un nodrošināt pilnīgu atbilstību subsidiaritātes un proporcionalitātes principiem visā likumdošanas procesā;
- B. tā kā jaunais 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgums par labāku likumdošanas procesu ietver trīs iestāžu apņemšanos ievērot un īstenot subsidiaritātes un proporcionalitātes principus;
- C. tā kā 2015. gadā Komisija saņēma astoņus pamatotus atzinumus par trim Komisijas priekšlikumiem; tā kā minētajā gadā Komisijai iesniegto dokumentu kopējais skaits bija 350;
- D. tā kā 2016. gadā Komisija saņēma 65 pamatotus atzinumus par 26 Komisijas priekšlikumiem; tā kā tas ir par 713 % vairāk nekā astoņi 2015. gadā saņemtie pamatotie atzinumi ir trešais lielākais rādītājs kalendārā gada laikā kopš subsidiaritātes kontroles mehānisma ieviešanas ar Lisabonas līgumu 2009. gadā (2012. gadā tika saņemti 84 atzinumi un 2013. gadā — 70 atzinumi); tā kā minētajā gadā Komisijai iesniegto dokumentu skaits ievērojami pieauga un to kopējais skaits bija 620;
- E. tā kā 2015. gada 19. maijā Komisija pieņēma labāka regulējuma pasākumu kopumu ar jaunām integrētām labāka regulējuma pamatnostādņēm, iekļaujot arī atjauninātus norādījumus subsidiaritātes un proporcionalitātes novērtēšanai saistībā ar jaunu iniciatīvu ietekmes novērtējumiem;
- F. tā kā Komisija 2015. gadā ierīkoja tīmekļa vietni „Kā atvieglot slogu — izsakieties!”⁽⁴⁾, kā arī Normatīvās atbilstības un izpildes (REFIT) platformu (efektīva un lietderīga regulējuma nodrošināšanai), dodot ieinteresētajām aprindām iespējas paziņot Komisijai par jebkādam nepilnībām attiecībā uz spēkā esošajiem reglamentējošiem pasākumiem, tostarp jautājumiem par subsidiaritāti un/vai proporcionalitāti;
- G. tā kā Eiropas Parlamenta izpētes dienests 2015. gadā sagatavoja 13 sākotnējos novērtējumus, vienu ietekmes novērtējumu par būtiskiem parlamentāriem grozījumiem un sešus *ex-post* ietekmes novērtējumus; tā kā šis dienests turklāt izstrādāja četrus ziņojumus par Eiropas integrācijas trūkuma radītajām izmaksām un divus Eiropas pievienotās vērtības novērtējumus; tā kā Eiropas Parlamenta izpētes dienests 2016. gadā sagatavoja 36 sākotnējos novērtējumus, vienu ietekmes novērtējumu par būtiskiem parlamentāriem grozījumiem un 16 *ex-post* Eiropas ietekmes novērtējumus; tā kā šis dienests turklāt izstrādāja septiņus ziņojumus par Eiropas integrācijas trūkuma radītajām izmaksām un piecus Eiropas pievienotās vērtības novērtējumus;
- H. tā kā Savienības tiesību aktos deleģētās pilnvaras ir piešķirtas attiecībā uz gadījumiem, kad ir nepieciešama fleksibilitāte un efektivitāte un kad, īstenojot parasto likumdošanas procedūru, minētos kritērijus sasniegt izpildīt nevar; tā kā tādus noteikumus, kas ir būtiski, lai reglamentētu paredzēto jautājumu, var pieņemt tikai likumdevēji;
- I. tā kā subsidiaritāte un proporcionalitāte ir galvenie apsveramie aspekti saistībā ar ietekmes novērtējumiem un retrospektīviem vērtējumiem, ar kuriem nosaka, vai ir nepieciešami pasākumi ES līmenī vai arī šo pasākumu mērķus efektīvāk var sasniegt ar citiem līdzekļiem un vai tie patiešām nodrošina gaidītos rezultātus no lietderīguma, efektivitātes, saskaņotības, atbilstības un ES pievienotās vērtības viedokļa;
- J. tā kā 2014. gadā trīs dalībvalstu parlamenti (Dānijas Folketings, Nīderlandes parlamenta Otrā palāta un Apvienotās Karalistes parlamenta Lordu palāta) sniedza ziņojumus par to, kā varētu stiprināt dalībvalstu parlamentu lomu lēmumu pieņemšanas procesā,

⁽⁴⁾ http://ec.europa.eu/smart-regulation/refit/simplification/consultation/contributions_lv.htm

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

1. atgādina, cik svarīgi ir Komisijas izstrādātie gada ziņojumi par subsidiaritāti un proporcionalitāti; norāda, ka Komisijas gada pārskati par 2015. un 2016. gadu ir detalizētāki un izsmeljošāki nekā tie, kas tika sagatavoti par iepriekšējiem gadiem;
2. uzsver, cik svarīgi ir, lai Eiropas Savienība rīkotos tikai tad, ja tā var radīt pievienotu vērtību nolūkā mazināt „demokrātijas deficītu”;
3. uzsver, ka subsidiaritātes un proporcionalitātes principi ir pamatprincipi, kas ES iestādēm būtu jāņem vērā, īstenojot ES kompetences, lai nodrošinātu, ka Savienības pasākumiem ir pievienotā vērtība; atgādina, ka šie principi, kuru mērķis ir uzlabot Eiropas Savienības darbību, nodrošinot, ka Savienības līmeņa pasākumi ir patiešām nepieciešami, ka to mērķus nevar pietiekami labi sasniegt, dalībvalstīm rīkojoties atsevišķi, to, ka to veids un saturs nepārsniedz to, kas ir vajadzīgs, lai sasniegtu Līguma mērķus, un ka tie vienmēr ir jāveic visatbilstošākajā valdības līmenī; vērš uzmanību uz to, ka šos principus varētu ļaunprātīgi izmantot, cenšoties kalpot pret ES vērstiem mērķiem, un uzsver, ka ES iestādēm vajadzētu būt modrām, lai nepieļautu risku un pretdarbotos tam;
4. atgādina, ka subsidiaritāte ir federāciju pamatprincips, kā arī ir nedefinēts juridisks jēdziens, kurš attiecīgi būtu jāpakļauj politiskai interpretācijai;
5. uzskata, ka subsidiaritātes principu nevar izmantot, lai ierobežojoši interpretētu Savienībai saskaņā ar Līgumiem piešķirtās pilnvaras;
6. uzskata, ka jebkādam pārdomām par subsidiaritāti un tās kontroli būtu jānotiek saistībā ar iedzīvotāju prasību pieaugumu Savienībai risināt nozīmīgas globālas problēmas, cita starpā, piemēram, starpkontinentālu finanšu plūsmu, drošības, migrācijas un klimata pārmaiņu jomā;
7. atzinīgi vērtē atsauci uz subsidiaritātes principu 2017. gada 25. marta Romas deklarācijā; uzskata, ka subsidiaritātei būtu jāpiešķir nozīmīga vieta apsvērumos par ES nākotni;
8. norāda, ka Komisijas priekšsēdētāja Žana-Kloda Junkera paziņotā iniciatīva viņa 2017. gada uzrunā par stāvokli Savienībā, kurā ierosināts izveidot subsidiaritātes un proporcionalitātes jautājumiem, kā arī iniciatīvai „Darīt mazāk, bet efektīvāk” veltītu darba grupu, ko vadītu Komisijas priekšsēdētāja vietnieks Frans Timmermans; atgādina, ka Parlaments uzskatīja, ka dalība darba grupā, ko izveidojusi Komisija, ignorētu Parlamenta institucionālo lomu un vienīgās tieši ievēlētās institūcijas Eiropas Savienībā statusu, kas pārstāv pilsoņu Savienības līmeni un īsteno politiskās kontroles funkcijas attiecībā uz Komisiju, un ka attiecīgi tas nolēma noraidīt uzaicinājumu piedalīties darba grupā;
9. norāda uz Komisijas metodoloģiju, kas izmantota 2015. un 2016. gada ziņojumos, kuros statistikas dati ir izmantoti, lai klasificētu valstu parlamentu sniegtos pamatotos atzinumus kā vienu pamatotu atzinumu par priekšlikumu paketi, nevis kā vienu pamatotu atzinumu par katru individuālu priekšlikumu atsevišķi;
10. atzinīgi vērtē to, ka to pamatoto atzinumu skaits (65), kurus 2016. gadā ir iesnieguši dalībvalstu parlamenti, atspoguļo trešos augstākos rādītājus kalendārā gada laikā kopš subsidiaritātes kontroles mehānisma ieviešanas Lisabonas līgumā; norāda uz straujo pieaugumu (+ 713 %), ņemot vērā astoņus 2015. gadā saņemtos pamatotos atzinumus; turklāt atzīst, ka ir ievērojami (no 350 līdz 620) ir palielināties Komisijas saņemto atzinumu skaits politiskā dialoga ietvaros; uzsver, ka šīs tendences ir vērojamas, neskatoties uz likumdošanas darba samazināšanos, kas arī liecina par to, ka dalībvalstu parlamentu līdzdalība salīdzinājumā ar iepriekšējiem gadiem ir mainījusies; atzinīgi vērtē to, ka dalībvalstu parlamenti izrāda izteiktu interesi par lēmumu pieņemšanas procesu ES;
11. atzinīgi vērtē to, ka vairākas dalībvalstu parlamentu palātas ir sniegušas pamatotos atzinumus (2016. gadā 26 no 41 salīdzinājumā ar astoņiem 2015. gadā); norāda uz ievērojamām atšķirībām starp palātām, kas ir aktīvas politiskā dialoga ietvaros un saistībā ar pamatotiem atzinumiem; uzsver, ka dalībvalstu parlamentiem joprojām ir lielāka interese ietekmēt ES tiesību aktu saturu, nevis norādīt uz gadījumiem, kad varētu apspriest, vai ir ievērots subsidiaritātes princips; norāda, ka valstu parlamentu pilnvaras novērot subsidiaritātes un proporcionalitātes principu respektēšanu ietver arī tiesības vajadzības gadījumā aicināt Eiropas likumdevēju rīkoties Eiropas līmenī;

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

12. atzīst darbu, ko veic Ietekmes novērtējuma padome (INP) un tās uzdevumu pārņēmeja no 2015. gada jūlija — Regulējuma kontroles padome (RKP); konstatē — INP un RKP uzskata, ka aptuveni 23 % no 2015. gadā pārskatītajiem ietekmes novērtējumiem (IN) ir nepieciešams uzlabot saistībā ar subsidiaritātes vai proporcionālītātes principiem, vai arī — abiem šiem principiem; konstatē — 2016. gadā RKP uzskatīja, ka 15 % no IN bija neapmierinoši; atzinīgi vērtē to, ka šie procenti ir samazinājušies salīdzinājumā ar iepriekšējiem gadiem; uzsver, ka Komisija ir pārskatījusi visus attiecīgos IN, ņemot vērā RKP analīzi;

13. konstatē, ka labākas tiesību aktu izstrādes programma ir ļāvusi Komisijai attīstīt spēcīgākus iekšējos instrumentus un procedūras, kuru mērķis ir izvairīties no subsidiaritātes principa pārkāpumiem; uzsver, ka ietekmes novērtējumi ir svarīgs instruments subsidiaritātes un proporcionālītātes principa ievērošanas nodrošināšanā un pārskatatbildības sekmēšanā; īpaši uzsver Regulējuma kontroles padomes (RKP) lomu, un atzinīgi vērtē to, ka subsidiaritāte un proporcionālitate tagad ir daļa no kvalitātes pārbaudes, ko veic šī padome; tomēr uzsver, ka varētu vēl vairāk palielināt RKP neatkarību;

14. atzinīgi vērtē to, ka Komisija 2015. gada maijā pieņēma tiesību aktu kopumu par labāku regulējumu, lai nodrošinātu, ka ES tiesību akti efektīvāk kalpo sabiedrības interesēm un garantē subsidiaritātes un proporcionālītātes principu ievērošanu vispusīgākā veidā, kas savukārt sekmēs lielāku pārredzamību ES lēmumu pieņemšanas procesā; uzskata, ka labāka regulējuma satvaram būtu jāklūst par Eiropas Savienības instrumentu, lai tā rīkotos, pilnībā ievērojot subsidiaritātes un proporcionālītātes principus; uzsver —, neskatoties uz iepriekš minēto, kamēr tas paredz testus atbilstības novērtēšanai šiem principiem, lai nodrošinātu, ka Savienība rīkojas vienīgi tad, ja tādējādi tiek nodrošināta pievienotā vērtība, tam nevajadzētu radīt lieku kavēšanos, pieņemot attiecīgos tiesību aktus;

15. atzinīgi vērtē to, ka Komisija 2017. gada 24. oktobrī publicēja paziņojumu ar nosaukumu „Labāka regulējuma programmas noslēgšana: labāki risinājumi —labāki rezultāti”, kurā tā ir izklāstījusi savus centienus, lai palielinātu pārredzamību, likumību un pārskatatbildību attiecībā uz tās darbu saistībā ar labāku likumdošanas procesu, jo īpaši attiecībā uz apspriešanas procesu un iespējām ieinteresētajām aprindām sniegt atsauksmes par tās priekšlikumiem;

16. atzinīgi vērtē to, ka 2015. gadā Komisija ieviesa jaunus apspriešanās un atgriezeniskās saites mehānismus attiecībā uz jaunām politikas iniciatīvām;

17. uzsver, cik svarīgi ir pienācīgi paskaidrot likumdošanas iniciatīvu nepieciešamību un to ietekmi uz visām svarīgajām nozarēm (ekonomiku, vidi un sociālajiem jautājumiem) ar mērķi respektēt subsidiaritātes un proporcionālītātes principus;

18. atbalsta Komisijas apņemšanos „vispirms novērtēt” un tikai pēc tam apsvērt iespējamās izmaiņas tiesību aktos; šajā sakarībā uzskata, ka Eiropas Savienībai un dalībvalstu iestādēm būtu cieši jāsadarbojas, lai nodrošinātu labāku pārraudzību, aplēses un novērtēšanu attiecībā uz to, kā ES regulējums faktiski ietekmē pilsoņus, ekonomiku, sociālo struktūru un vidi;

19. atzinīgi vērtē to, ka Eiropas Parlaments, Padome un Komisija 2016. gadā parakstīja jaunu Iestāžu nolīgumu par labāku likumdošanas procesu; atgādina, ka Komisija ir apņēmusies savos paskaidrojuma rakstos izklāstīt, kā tās priekšlikumi ir pamatoti, ņemot vērā subsidiaritātes un proporcionālītātes principus; atzinīgi vērtē to, ka Komisija ar Iestāžu nolīgumu par labāku likumdošanas procesu ir apņēmusies nodrošināt ietekmes novērtējumu sagatavošanu par tās leģislatīvajiem un neleģislatīvajiem priekšlikumiem, kas ir pieejami valstu parlamentiem; atgādina, ka ar šo nolīgumu ir uzsvērtā arī vajadzība pēc lielākas pārredzamības likumdošanas procedūrā un ka valstu parlamentiem sniegtajai informācijai ir jāļauj tiem pilnībā īstenot to prerogatīvas atbilstīgi Līgumiem;

20. aicina valstu parlamentus jau no sākuma skaidri norādīt, ka viņu iesniegums ir pamatots atzinums saskaņā ar Protokolu Nr. 2, kurš pievienots Līgumiem, un tiesību akta priekšlikumu (-us), uz kuru (-iem) tas attiecas, skaidri norādīt iemeslus, kuru dēļ tā uzskata, ka ar priekšlikumu ir pārkāpts subsidiaritātes princips, kā arī iekļaut īsu kopsavilkumu ar argumentiem un ievērot astoņu nedēļu termiņu no dienas, kad attiecīgais tiesību akta projekts ir iesniegts; norāda, ka tas atvieglos savlaicīgu un adekvātu pamatotu atzinumu izskatīšanu visās iesaistītajās iestādēs;

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

21. uzskata, ka kopš Lisabonas līguma pieņemšanas dalībvalstu parlamentu iesaistīšanās ES likumdošanas procedūrās ir ievērojami attīstījusies, tostarp izmantojot kontaktus ar citu dalībvalstu parlamentiem; mudina dalībvalstu parlamentus turpināt un pastiprināt kontaktus starp parlamentiem, arī uz divpusēja pamata, jo šie kontakti ir līdzeklis sadarbības veicināšanai starp dalībvalstīm, un darīt to, izmantojot Eiropas redzējumu, ja Savienība var sniegt pievienoto vērtību, un solidaritātes garu, kas ir balstīti uz tiesiskumu un pamattiesību ievērošanu; uzsver, ka šie kontakti var veicināt paraugprakses apmaiņu par to, kā piemērot subsidiaritātes un proporcionālītātes principus;

22. atzinīgi vērtē to, ka Parlaments aizvien biežāk un regulārāk uzņemas sarunu partnera un starpnieka lomu starp dalībvalstu parlamentiem attiecībā uz subsidiaritātes un proporcionālītātes mehānismiem; uzskata, ka politiska līmeņa dialogs ar dalībvalstu parlamentiem varētu būt līdzeklis, lai racionalizētu subsidiaritātes un proporcionālītātes pārbaudes, labāk risinot likumdošanas priekšlikumu būtību;

23. vērš uzmanību uz to, ka 2016. gadā 11 dalībvalstu parlamentu 14 palātas sniedza pamatodus atzinumus par priekšlikumu direktīvai, ar kuru groza 1996. gada 16. decembra Direktīvu 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā (COM(2016)0128), tādējādi sasniedzot vienas trešdaļas balsu robežvērtību saskaņā ar 7. panta 2. punktu Protokolā Nr. 2, kurš pievienots Līgumiem, lai uzsāktu tā dēvēto „dzeltenās kartes procedūru”; atgādina, ka dalībvalstu parlamentu izvirzītie argumenti tika plaši apspiesti Parlamentā, piedaloties Komisijai; norāda, ka Komisija kopā ar dalībvalstu parlamentiem darbojas COSAC ietvaros; norāda, ka Komisija ir nākusi klajā ar paziņojumu, kurā tā plaši izskaidroja iemeslus, kāpēc priekšlikums netiek atsaukts^(*); uzskata, ka, neskatoties dažu dalībvalstu parlamentu paustajām bažām, Komisija, izklāstot šajā paziņojumā argumentus, ir izpildījusi savu pienākumu pamatot savu lēmumu;

24. norāda, ka saistībā ar minēto Komisijas priekšlikumu septiņu dalībvalstu parlamentu palātas iesniedza atzinumus politiskā dialoga ietvaros, kurā pamatā tika atzīta priekšlikuma atbilstība subsidiaritātes principam; konstatē, ka Reģionu komitejas subsidiaritātes ekspertu grupa uzskatīja, ka priekšlikuma mērķi varētu labāk sasniegt ES līmenī;

25. atgādina, ka „dzeltenās kartītes” procedūra pagātnē ir sāka divreiz (vienreiz 2012. gadā un vienreiz 2013. gadā), kas kopā ar šo jauno „dzeltenās kartītes” procedūru pierāda, ka sistēma darbojas un ka valstu parlamentu var viegli un savlaicīgi iesaistīties debatēs par subsidiaritāti, ja tie vēlas to darīt; uzskata, ka jebkurā gadījumā lielāka informētība par dalībvalstu parlamentu lomu un labāka sadarbība starp tiem varētu stiprināt subsidiaritātes *ex ante* uzraudzību;

26. atgādina, ka saskaņā ar 7. pantu Protokolā Nr. 2, kurš pievienots Līgumiem, Eiropas iestādēm būtu jāņem vērā pamatotie atzinumi, kurus snieguši dalībvalstu parlamentu vai kāda dalībvalsts parlamenta palāta; norāda, ka iepriekš daži dalībvalstu parlamentu ir paiduši neapmierinātību par Komisijas atbildēm tiem gadījumos, kad ir izsniegtas „dzeltenās kartītes”; tomēr konstatē, ka Komisija ir ieviesusi procedūras, lai nodrošinātu, ka tā dalībvalstu parlamentiem savlaicīgi sniedz lietišķas un politiskas atbildes, lai reaģētu uz to paustajām bažām; aicina Komisiju sistemātiski pārsūtīt Eiropas Parlamentam savas atbildes attiecībā uz pamatotajiem atzinumiem;

27. ņem vērā dažu dalībvalstu parlamentu ierosinātās izmaiņas subsidiaritātes kontroles mehānismā; atzinīgi vērtē COSAC panākto secinājumu, ka nevienam subsidiaritātes kontroles mehānisma uzlabojumam nevajadzētu radīt izmaiņas Līgumā; norāda, ka astoņu nedēļu termiņu, kurā dalībvalstu parlamentu var iesniegt pamatotu atzinumu, pagarināšanai būtu nepieciešams grozīt Līgumus vai to protokolus; atgādina par tās 2009. gada 1. decembra vēstules kontekstu par praktiskiem pasākumiem, piemērojot subsidiaritātes kontroles mehānismu, kuru Komisijas priekšsēdētājs un priekšsēdētāja vietnieks nosūtīja dalībvalstu parlamentu priekšsēdētājiem un kurā Komisija norādīja — lai ņemtu vērā valstu parlamentu vasaras brīvdienas augusta mēnesis nebūtu jāņem vērā, nosakot termiņu, kas minēts Protokolā Nr. 2; atgādina par dažu valstu parlamentu izteikto ierosinājumu, ka Komisijai būtu arī jāapsver iespēja izslēgt dalībvalstu parlamentu decembra brīvdienas, aprēķinot astoņu nedēļu termiņu;

28. uzsver, ka tiesību aktu pieņemšanai nepieciešama ievērojama vairākuma piekrišana Padomē, ko veido visu dalībvalstu valsts ministri, kuriem vajadzētu būt atbildīgiem savu dalībvalstu parlamentiem;

(*) Komisijas 2016. gada 20. jūlija paziņojums saskaņā ar Protokolu Nr. 2 par priekšlikumu direktīvai, ar ko groza Direktīvu par darba ņēmēju norīkošanu darbā, attiecībā uz subsidiaritātes principu (COM(2016)0505).

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

29. norāda, ka jau ir spēkā vairāki instrumenti, kas ļauj dalībvalstu parlamentiem un pilsoņiem piedalīties ikvienā likumdošanas procesa posmā, kas nodrošina uzraudzību attiecībā uz subsidiaritātes un proporcionālītātes principu ievērošanu; tādēļ mudina pilnībā izmantot spēkā esošos instrumentus, ja iespējams, izvairoties no vēl sarežģītākas administratīvās struktūras un ilgstošām procedūrām laikā, kad ES pieliek lielas pūles, lai veicinātu pilsoņu sapratni par tās darbību, vienmēr paturot prātā mērķi par pilsoņu tiesību un interešu respektēšanu un aizsardzību; aicina dalībvalstis rīkot informācijas kampaņas un seminārus, lai pareizi informētu pilsoņus par viņu iespējām piedalīties visos likumdošanas procesa posmos;

30. uzsver, ka tiesību aktiem ir jābūt visaptverošiem un skaidriem, lai puses, kuras tie skar, varētu saprast savas tiesības un pienākumus, iekļaujot tajos pienācīgas prasības par ziņošanu, uzraudzību un novērtēšanu, vienlaicīgi izvairoties no pārmērīgi lielām izmaksām un gādājot par to, ka tie ir īstenojami praksē;

31. atgādina, cik svarīgi ir sekmēt piekļuvi ietekmes novērtējumiem un rīcības plāniem, ko Komisija sagatavojusi, cik svarīga ir piedalīšanās publiskajās un/vai ieinteresēto aprindu apspriedēs, kuras organizē Komisija un/vai Eiropas Parlaments, un cik svarīgi ir sagatavot priekšlikumus, izmantojot *REFIT* platformu „Slodzes atvieglošana — ierosinājumi”; šajā sakarībā pieņem zināšanai to, cik raiti darbojas tīmekļa vietne un efektīva un rezultatīva regulējuma programma (*REFIT*), kas stājas spēkā 2016. gadā;

32. atgādina par nepieciešamību uzlabot pastāvošos veidus sadarbībai un izstrādāt risinājumus, lai uzlabotu *IPEX* platformu izpratnes sekmēšanai par valstu parlamentu lomu attiecībā uz subsidiaritātes un proporcionālītātes pārbaudēm nolūkā palīdzēt dalībvalstīm efektīvāk izmantot informāciju, kas saņemta saskaņā ar agrīnās brīdināšanas sistēmu, un veicinātu to sadarbību un koordināciju; mudina dalībvalstu parlamentus sniegt atzinumus par Komisijas priekšlikumiem, kuri visi ir pieejami apspriešanai jebkurā laikā iekšējā Komunikācijas tīklā, saturā un tehnoloģiju datubāzē *CONNECT*; atgādina, ka visa informācija ir pieejama *REGPEX* platformā;

33. mudina dalībvalstu un reģionālos parlamentus turpināt attīstīt savas attiecības ar Reģionu komiteju, kurai ir 12 eksperti, kas pārbauda tiesību aktu priekšlikumus, ņemot vērā subsidiaritātes un proporcionālītātes principus;

34. atzinīgi vērtē dažu dalībvalstu parlamentu izrādīto interesi uzņemties pozitīvāku un proaktīvāku lomu Eiropas lietās, izmantojot „zaļās kartītes” procedūru; norāda, ka dalībvalstu parlamentiem ir atšķirīgi viedokļi par šīs procedūras modalitātēm; uzskata, ka uz parlamentu sadarbību balstīts neformāls mehānisms var veicināt politiskā dialoga uzlabošanu ar dalībvalstu parlamentiem;

35. saistībā ar iepriekš minēto norāda, ka 2015. gadā 20 parlamentārās palātas kopīgi parakstīja vai atbalstīja pirmo „zaļās kartītes” iniciatīvu attiecībā uz pārtikas atkritumiem un ka 2016. gada jūlijā deviņas parlamentārās palātas kopīgi parakstīja otro „zaļās kartītes” iniciatīvu, aicinot Komisiju iesniegt likumdošanas priekšlikumu par uzņēmumu korporatīvās sociālās atbildības principu īstenošanu Eiropas līmenī; konstatē, ka daži ierosinājumi pirmajā „zaļās kartītes” iniciatīvā pēc tam tika atspoguļoti pārskatītajā Aprites ekonomikas tiesību aktu kopumā, ko Komisija pieņēma 2015. gada decembrī; tāpēc konstatē, ka dalībvalstu parlamentiem jau ir konstruktīva loma institucionālajā sistēmā un ka pašlaik nav nepieciešams radīt jaunas institucionālās un administratīvās struktūras, kas visu procesu padarītu nevajadzīgi sarežģītu;

36. konstatē, ka 2016. gadā daži reģionālie parlamenti tieši paziņoja Komisijai savus atzinumus par konkrētiem Komisijas priekšlikumiem; norāda, ka Komisija attiecīgajos gadījumos ir ņēmusi vērā šos viedokļus; atgādina, ka saskaņā ar 6. pantu Protokolā Nr. 2 ikviens dalībvalsts parlaments vai ikviens dalībvalsts parlamenta palāta vajadzības gadījumā apspriežas ar reģionālajiem parlamentiem, kuriem ir likumdošanas pilnvaras;

37. pieņem zināšanai Eiropas Savienības Tiesas judikatūru par subsidiaritātes un proporcionālītātes jautājumiem, kas ir pieņemta 2015. un 2016. gadā; uzsver — Tiesa ir noteikusi, ka pienākuma ievērošana no Savienības likumdevēja puses norādīt pamatojumu attiecībā uz subsidiaritātes principu ir jāizvērtē, ņemot vērā ne tikai apstrīdētā tiesību akta tekstu, bet arī tā kontekstu un lietas apstākļus, un ka sniegtajai informācijai vajadzētu būt pietiekamai un saprotamai dalībvalstu parlamentiem, pilsoņiem un tiesām; turklāt uzsver — saistībā ar proporcionālītātes principu Tiesa ir apstiprinājusi, ka ES likumdevējam ir jāpiešķir plaša rīcības brīvība jomās, kurās ir jāpieņem lēmums ar politiku, ekonomiku un sociālām lietām saistītos jautājumos un kurā likumdevējam ir jāveic sarežģīti novērtējumi;

38. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

P8_TA(2018)0174

Baltkrievija

Eiropas Parlamenta 2018. gada 19. aprīļa rezolūcija par Baltkrieviju (2018/2661(RSP))

(2019/C 390/12)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas un ieteikumus par Baltkrieviju,
 - ņemot vērā Baltkrievijā notikušās parlamenta vēlēšanas 2016. gada 11. septembrī, prezidenta vēlēšanas 2015. gada 11. oktobrī un pašvaldību vēlēšanas 2018. gada 18. februārī,
 - ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/ Savienības augstās pārstāves ārlietās (PV/AP) runaspersonas 2018. gada 20. februāra paziņojumu par pašvaldību vēlēšanām Baltkrievijā,
 - ņemot vērā PV/AP runaspersonas 2018. gada 25. marta paziņojumu par notikumiem pirms Brīvības dienas un tās laikā Baltkrievijā,
 - ņemot vērā Padomes secinājumus par Baltkrieviju, jo īpaši 2016. gada 15. februāra secinājumus par sankciju atcelšanu 170 personām un trim Baltkrievijas uzņēmumiem un politiskā dialoga satvara izveidi, un ES un Baltkrievijas attiecību nosacījumiem nolūkā izstrādāt konstruktīvāku darba kārtību, jo īpaši attiecībā uz demokrātiskām reformām,
 - ņemot vērā Austrumu partnerības 2017. gada 24. novembra augstākā līmeņa sanāksmes secinājumus un laikposmam līdz 2020. gadam izvirzīto 20 mērķu apstiprināšanu nolūkā uzlabot iedzīvotāju apstākļus,
 - ņemot vērā komisāra J. Hahn 2018. gada janvāra vizīti Baltkrievijā un pašreizējās sarunas par ES un Baltkrievijas partnerības prioritātēm,
 - ņemot vērā Ārlietu padomes lēmumu uz vienu gadu līdz 2019. gada februārim pagarināt atlikušos ierobežojošos pasākumus pret Baltkrieviju, tostarp ieroču embargo, iekšējām represijām izmantojamu preču eksporta aizliegumu un aktīvu iesaldēšanas un ceļošanas aizlieguma piemērošanu četrām personām, kas iekļautas sarakstā saistībā ar divu opozīcijas politiķu, viena uzņēmēja un viena žurnālista līdz šim nenoskaidroto pazušanu 1999. un 2000. gadā,
 - ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju un visas cilvēktiesību konvencijas, ko Baltkrievija ir parakstījusi,
 - ņemot vērā ANO īpašā referenta par cilvēktiesību situāciju Baltkrievijā 2018. gada 28. marta ziņojumu,
 - ņemot vērā Reglamenta 135. panta 5. punktu un 123. panta 4. punktu,
- A. tā kā pēc prezidenta vēlēšanām 2015. gadā un parlamenta vēlēšanām 2016. gadā Baltkrievijā 2018. gada 18. februārī notika pašvaldību vēlēšanas; tā kā Baltkrievijā joprojām nav ņemti vērā EDSO Demokrātisko iestāžu un cilvēktiesību biroja (ODIHR) un Venēcijas komisijas jau sen sniegtie ieteikumi par vēlēšanu tiesību aktiem un norisi; tā kā saskaņā ar ārvalstu diplomātiskajiem un Baltkrievijas novērotājiem 2018. gada februārī notikušās pašvaldību vēlēšanas kārtējo reizi uzskatāmi parādīja trūkumus minētajā jomā;

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

- B. tā kā ES 2016. gada februārī ir atcēlusi lielāko daļu no Baltkrievijas ierēdņiem un juridiskajām personām piemērotajiem ierobežojošajiem pasākumiem, tā parādot labo gribu un mudinot Baltkrieviju uzlabot situāciju cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma jomā;
- C. tā kā ES atkārtoti ir norādījusi, ka pamatbrīvību, tiesiskuma un cilvēktiesību ievērošana ir skaidrs priekšnoteikums tam, lai varētu uzlabot un veidot turpmākas attiecības starp Eiropas Savienību un Baltkrieviju; tomēr tā kā stāvoklis valstī joprojām raisa bažas, jo šajā ziņā tiek veikti vienīgi ļoti ierobežoti, pagaidu pasākumi;
- D. tā kā pagaidām nav īstenotas ilgi gaidītās konstitucionālās un likumdošanas reformas, kas ļautu veidot īstenu demokrātiju;
- E. tā kā nav mēģināts veikt vēlēšanu reformu un — kā to pierāda 2018. gada februāra pašvaldību vēlēšanas —, joprojām ir ļoti daudz smagu pārkāpumu un procesuālu nepilnību, tostarp ierobežojošs politisko tiesību juridiskais regulējums visos vēlēšanu kampaņu posmos un problēmas ar vēlēšanu novērošanu, balsošanu un skaitīšanu; tā kā brīvas un godīgas vēlēšanas Baltkrievijā nav notikušas kopš 1994. gada;
- F. tā kā novērot pašvaldību vēlēšanas starptautiskie novērotāji netika uzaicināti, savukārt Baltkrievijas novērotāji ir savākuši pārlicinošus materiālos pierādījumus par centieniem valsts mērogā mākslīgi uzpūst vēlēšanu aktivitāti, kā arī konstatēta "karusel-veida balsošana", kas pēdējos gados izmantota pirmo reizi;
- G. tā kā joprojām notiek iebiedēšana, tostarp aizturēti daudzi neatkarīgi un opozīcijas aktīvisti, politiķi un žurnālisti; tā kā kārtējo reizi ievērojami opozīcijas pārstāvji un prodemokrātiski noskaņoti cilvēktiesību aizstāvji nedrīkstēja piedalīties nesankcionētā mītiņā, kas notika Minskā 2018. gada 25. martā, lai atzīmētu Baltkrievijas neatkarības proklamēšanas 100. gadadienu, vai arī šie aktīvisti tika apcietināti, lai gan vēlāk lielāko daļu no viņiem atbrīvoja, neizvirzot apsūdzību;
- H. tā kā divi politiešlodzītie — *Mikhail Zhamchuzny* un *Dzmitry Palyenka* — joprojām atrodas apcietinājumā;
- I. tā kā Eiropas Parlaments daudzus gadus ir atbalstījis Baltkrievijas pilsonisko sabiedrību, tostarp 2004. gadā ir piešķīris Saha-rova balvu Baltkrievijas Žurnālistu apvienībai un 2006. gadā — *Alaksandr Milinkievich*;
- J. tā kā 2018. gada Brīvības dienas notikumi kārtējo reizi uzskatāmi parādīja, ka Baltkrievijas valdība netaisās atteikties no līdz šim piekoptās masveida represiju politikas pret pilsoņiem, kuri cenšas izmantot Konstitūcijā un starptautiskajos līgumos paredzētās tiesības;
- K. tā kā 2018. gada 24. janvārī Informācijas ministrija patvaļīgi bloķēja piekļuvi vadošajai neatkarīgajai ziņu vietai *Charter97.org* Baltkrievijas teritorijā; tā kā ir sākti tiesvedības procesi pret neatkarīgiem blogeriem; tā kā Likuma par plašsaziņas līdzekļiem grozījumu projekts, ja to pieņemtu, radītu jaunus un būtiskus draudus vārda brīvībai valstī;
- L. tā kā 2016. gada 25. oktobrī Baltkrievija pieņēma pirmo Valsts rīcības plānu cilvēktiesību jomā, kuru apstiprināja ar Baltkrievijas Ministru padomes rezolūciju un kurā noteikti galvenie darbības virzieni valsts cilvēktiesību saistību īstenošanā;
- M. tā kā Baltkrievija ir vienīgā valsts Eiropā, kurā joprojām izpilda nāvessodu; tā kā ANO īpašais referents par cilvēktiesību situāciju Baltkrievijā ir norādījis, ka nāvessods Baltkrievijā ir izteikti strīdīga problēma, jo nepastāv neatkarīga tiesu vara un taisnīga lietas iztiesāšana;
- N. tā kā pašlaik ES un Baltkrievija risina sarunas par pielāgotām partnerības prioritātēm, kuru galvenās interešu jomas ir ekonomikas attīstība un modernizācija, iestāžu stiprināšana un laba pārvaldība, savienojamība un cilvēku savstarpējie kontakti; tā kā Baltkrievijas valdība vairākkārt ir paziņojusi, ka tā cenšas normalizēt attiecības ar ES, panākt atlikušo sankciju atcelšanu un vīzu režīma liberalizāciju; tomēr tā kā progress šajā ziņā pilnīgi noteikti ir atkarīgs no Baltkrievijas, kurai ir jāparāda politiskā griba un jāapņemas ievērot demokrātiskās vērtības, tiesiskumu un pamatbrīvības,

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

1. atbalsta ES tik būtisko sadarbību ar Baltkrieviju, ja vien par priekšnosacījumu šādai sadarbībai izvirza konkrētus pasākumus virzībā uz demokratizāciju un pienākumu Baltkrievijas iestādēm pilnībā ievērot pamatbrīvības un cilvēktiesības;
2. ar nožēlu konstatē, ka, neraugoties uz vairākkārtējiem aicinājumiem, nav īstenoti EDSO ODIHR un Venēcijas komisijas ieteikumi, kuri sniegti pēc prezidenta vēlēšanām 2015. gadā un parlamenta vēlēšanām 2016. gadā un kurus bija jāīsteno līdz 2018. gada pašvaldību vēlēšanām; aicina Baltkrievijas iestādes sadarbībā ar starptautiskajiem partneriem nekavējoties atsākt darbu pie visaptverošām vēlēšanu reformām, kas būtu daļa no plašāka demokratizācijas procesa;
3. nosoda žurnālistu un neatkarīgu plašsaziņas līdzekļu vajāšanu Baltkrievijā saistībā ar pašvaldību vēlēšanām, tostarp nelegālu izraidīšanu no vēlēšanu iecirkņiem un brutālu apiešanos ar *Belsat TV* žurnālistu *Andrus Kozel*, kā arī ziņu portāla *Charter97* bloķēšanu;
4. mudina Baltkrievijas iestādes nekavējoties un bez nosacījumiem atbloķēt vadošo neatkarīgo ziņu vietni *Charter97.org*, atsaukt Likuma par plašsaziņas līdzekļiem grozījumus, kuri, ja tos pieņemtu, apdraudētu vārda brīvību, un prasa izbeigt neatkarīgu blogeru vajāšanu par darbībām, kas ir vārda brīvības izpausmes;
5. norāda, ka demokrātisko opozīcijas pārstāvju skaits vēlēšanu iecirkņu balsošanas vietās bija nesamērīgi zems salīdzinājumā ar iesniegto pieteikumu skaitu;
6. pauž nožēlu par vairākkārtējo atteikšanos reģistrēt demokrātiskās opozīcijas partijas; prasa atcelt ierobežojumus un atvieglināt reģistrēšanas procedūras, ko piemēro politiskām partijām Baltkrievijā; uzsver, ka visām politiskajām partijām ir jāļauj īstenot neierobežotas politiskās darbības, jo īpaši vēlēšanu kampaņu laikā; prasa atcelt Baltkrievijas Kriminālkodeksa 193. panta 1. daļu, ar ko paredz kriminālatbildību par iesaistīšanos neregistrētu organizāciju darbībās;
7. pauž nožēlu par Baltkrievijas iestāžu nesamērīgo reakciju uz opozīcijas aktivistu centieniem rīkot nesankcionētu mītiņu saistībā ar Brīvības dienas svinībām 2018. gada 25. martā, kā rezultātā vairāki desmiti personu tika arestētas, tostarp opozīcijas līderi un bijušie prezidenta amata kandidāti *Mikalai Statkevich* un *Uladzimir Niakliaev*; atgādina, ka pulcēšanās un biedrošanās brīvība ir cilvēka pamattiesības; uzsver, ka visos gadījumos, kad notiek smagi demokrātijas un pamatbrīvību pārkāpumi, tostarp palielinās politiskais dzīto skaits, uz katru konkrēto lietu ir jābūt skaidrai ES reakcijai, kas atstāj iespaidu uz ES attiecībām ar Baltkrieviju;
8. kategoriski prasa atbrīvot *Mikhail Zhamchuzny* un *Dzmitry Paliyenko*, divus pilsoniskās sabiedrības aktivistus, kuri pašlaik ir aizturēti politisku iemeslu dēļ, kā arī prasa rehabilitēt visus bijušos politiskos dzīvotus un atjaunot viņu pilsoniskās un politiskās tiesības;
9. aicina Baltkrievijas varas iestādes visos gadījumos nodrošināt, ka tiek ievēroti demokrātijas principi, cilvēktiesības un pamatbrīvības saskaņā ar Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju un starptautiskajiem reģionālajiem cilvēktiesību instrumentiem, ko Baltkrievija ir ratificējusi;
10. norāda, ka pamatbrīvību ievērošana ir viens no būtiskākajiem veselīgas demokrātijas elementiem; mudina Baltkrievijas iestādes iesaistīties konstruktīvā un atklātā dialogā ar demokrātisko opozīciju un pilsoniskās sabiedrības organizācijām, lai garantētu pilsoņu brīvības un tiesības, jo īpaši tiesības uz biedrošanos, mierīgu pulcēšanos un vārda brīvību, kā arī aicina radīt satvaru brīvī un neatkarīgu plašsaziņas līdzekļu pastāvēšanai;
11. vēlreiz prasa Baltkrievijai ievērot globālo nāvessoda moratoriju, kas būtu pirmais pasākums virzībā uz galīgu nāvessoda atcelšanu; atgādina, ka nāvessods ir necilvēcis un pazemojošs, kam nav preventīvas ietekmes un kas izslēdz iespēju labot tiesu pieļautās kļūdas; ar nožēlu konstatē, ka 2018. gadā Baltkrievijas tiesas atkal vairākkārt ir piespriedušas nāvessodu;

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

12. aicina EĀDD un Komisiju arī turpmāk sniegt atbalstu pilsoniskās sabiedrības organizācijām gan Baltkrievijā, gan ārvalstīs; šajā kontekstā uzsver, ka ir jāatbalsta visi neatkarīgie informācijas avoti Baltkrievijas sabiedrībā, tostarp plašsaziņas līdzekļi, kas raida baltkrievu valodā, un no ārzemēm;

13. ņem vērā ES un Baltkrievijas nozaru dialogus tehniskā līmenī un sadarbības paplašināšanu tādās jomās kā ekonomiskās reformas, resursefektivitāte, zaļā ekonomika un vides aizsardzība; aicina EĀDD un Komisiju par prioritāti noteikt Baltkrievijas atomelektrostacijas drošību Astravjecā un panākt, lai progress ES un Baltkrievijas attiecībās būtu atkarīgs no tā, vai Baltkrievija palielina atklātumu un sadarbību, kā arī nodrošina pilnīgu atbilstību starptautiskajiem kodoldrošības un vides aizsardzības standartiem;

14. pauž nožēlu, ka pašreizējais cilvēktiesību dialogs pagaidām nesniedz konkrētus rezultātus, un mudina ES īpašo pārstāvi cilvēktiesību jautājumos atrast veidus un līdzekļus, kā veicināt cilvēktiesību pilnīgu un efektīvu aizsardzību Baltkrievijā; prasa atbrīvot visus politieslodzītos;

15. ņem vērā pašreizējās sarunas par ES un Baltkrievijas partnerības prioritātēm un sagaida to drīzu noslēgšanu, kas padziļinās divpusējo sadarbību, nāks par labu abu pušu iedzīvotājiem un ļaus Baltkrievijai piekļūt plašākai finansiālai palīdzībai un sadarbībai, ja vien Baltkrievija veiks skaidrus un konkrētus pasākumus virzībā uz demokratizāciju un atklātumu, kas prioritārā kārtā ietver visaptverošu vēlēšanu reformu; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Komisijas plānu palielināt piešķirtos finanšu palīdzības līdzekļus laikposmā no 2018. līdz 2020. gadam; prasa, lai Baltkrievijas valdība uzņemtos skaidrākas saistības īstenot reformas, un iesaka izveidot ceļvedi, kurā izklāstīti kritēriji ciešāku ES un Baltkrievijas attiecību veidošanai, kā arī aicina noteikt šādu saistību izpildes grafiku;

16. mudina ES arī turpmāk sniegt atbalstu pilsoniskās sabiedrības organizācijām un cilvēktiesību aizstāvjiem un aicina Komisiju cieši sadarboties ar Austrumu partnerības Pilsoniskās sabiedrības forumu un ņemt vērā tā ieteikumus; mudina Baltkrievijas valdību nodrošināt pilsoniskās sabiedrības līdzdalību politikas veidošanas procesos vietējā un valsts līmenī, par paraugu ņemot Eiropas Padomes 2017. gada 27. novembrī pieņemtās pamatnostādnes; atzīmē aizvien lielāko mijiedarbību starp Baltkrieviju un šo organizāciju;

17. šajā ziņā aicina EĀDD un Komisiju rast veidus, kā apmainīties ar informāciju ar Baltkrievijas pilsoniskās sabiedrības organizācijām par pašreizējo ES un Baltkrievijas dialogu un sarunām;

18. ar gandarījumu atzīmē, ka ir sākusies ES un Baltkrievijas mobilitātes partnerības īstenošana, un sagaida, ka tiks finalizēti ES un Baltkrievijas vīzu režīma atvieglošanas un atpakaļuzņemšanas nolīgumi, kas būtu skaidrs ieguldījums cilvēku un uzņēmumu savstarpējo attiecību veidošanā;

19. atzinīgi vērtē Minskas iestāžu lēmumu, ar ko no 2018. gada februāra atļauj Baltkrievijā bez vīzas īslaicīgi uzturēties ārvalstu pilsoņiem no 80 valstīm;

20. atzinīgi vērtē progresu, kāds panākts ES un Baltkrievijas jauniešu apmaiņas un cilvēku savstarpējo kontaktu veicināšanā, tostarp izmantojot ES MOST mobilitātes shēmu, *Erasmus +*, programmu "Apvārsnis 2020" un Tehniskās palīdzības un informācijas apmaiņas instrumentu (TAIEX), kā arī Baltkrievijas iesaistīšanos Boloņas procesā; prasa īstenot Boloņas procesu saskaņā ar ceļvedi, par ko panākta kopīga vienošanās starp Eiropas augstākās izglītības telpas (EHEA) valstīm un Baltkrieviju, jo šāds process nāks par labu Baltkrievijas jauniešiem un padziļinās sakarus un cilvēku savstarpējos kontaktus starp ES un Baltkrieviju;

21. prasa atjaunot mandātu ANO īpašajam referentam par cilvēktiesību stāvokli Baltkrievijā; aicina Baltkrievijas valdību pilnībā sadarboties ar īpašo referentu; aicina ES un tās dalībvalstis veicināt un atbalstīt ANO īpašā referenta mandāta pagarināšanu un aicina ES īpašo pārstāvi cilvēktiesību jautājumos sadarboties ar ANO īpašo referentu, lai uzlabotu situāciju valstī;

22. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/ Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Eiropas Ārējās darbības dienestam, Padomei, EDSO Demokrātisko iestāžu un cilvēktiesību birojam, Eiropas Padomei un dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Baltkrievijas iestādēm.

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

P8_TA(2018)0175

Filipīnas

Eiropas Parlamenta 2018. gada 19. aprīļa rezolūcija par Filipīnām (2018/2662(RSP))

(2019/C 390/13)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā tā iepriekšējās rezolūcijas situāciju Filipīnās, jo īpaši 2016. gada 15. septembra rezolūciju ⁽¹⁾ un 2017. gada 16. marta rezolūciju ⁽²⁾,
- ņemot vērā EĀDD runaspersonas 2018. gada 16. marta paziņojumu par Filipīnām un Starptautisko Krimināltiesu,
- ņemot vērā ES delegācijas un Komisijas priekšsēdētāja vietnieces / Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP) runaspersonas paziņojumus,
- ņemot vērā Pamat nolīgumu par partnerību un sadarbību starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Filipīnu Republiku, no otras puses,
- ņemot vērā Komisijas un PV/AP 2018. gada 19. janvāra kopējo dokumentu par ES īpašā veicināšanas režīma ilgtspējīgai attīstībai un labai pārvaldībai (VPS +) īstenošanas novērtējumu Filipīnās laikposmā no 2016. līdz 2017. gadam (SWD(2018)0032),
- ņemot vērā ANO augstā komisāra cilvēktiesību jautājumos *Zeid Ra'ad Al Hussein* paziņojumus par Filipīnu valdības apsūdzībām, ka ANO īpašā referente pirmiedzīvotāju tautu tiesību jautājumos un citi cilvēktiesību aizstāvji bija iesaistīti terora aktos;
- ņemot vērā rezultātus, kas panākti ASEAN un ES samitā par godu 40. gadadienai, kopš izveidots ASEAN un ES attiecību dialogs, un ņemot vērā ASEAN un ES rīcības plānu (2018-2022),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta Cilvēktiesību apakškomitejas priekšsēdētāja 2018. gada 23. februāra paziņojumu, ka senatores *Leila De Lima* paturēšana cietumā bez apsūdzības ir nepieņemama,
- ņemot vērā diplomātiskās attiecības starp Filipīnām un ES (iepriekš Eiropas Ekonomikas kopienu (EEK)), kuras tika izveidotas 1964. gada 12. maijā līdz ar Filipīnu vēstnieka Eiropas Ekonomikas kopienā iecelšanu,
- ņemot vērā Filipīnu statusu, kura ir Dienvidaustrumāzijas valstu asociācijas (ASEAN) dibinātāja,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par bērna tiesībām,
- ņemot vērā Starptautisko konvenciju par visu personu aizsardzību pret piespiedu pazušānu,
- ņemot vērā ES pamatnostādnes par cilvēktiesībām,
- ņemot vērā Romas statūtus,
- ņemot vērā 1948. gada Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
- ņemot vērā Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām (ICCPR),
- ņemot vērā Reglamenta 135. panta 5. punktu un 123. panta 4. punktu,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0349.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0088.

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

- A. tā kā Filipīnām un ES jau sen ir nodibinātas diplomātiskās, ekonomiskās, kultūras un politiskās attiecības; tā kā ar partnerības un sadarbības nolīguma (PCA) ratifikāciju Eiropas Savienība un Filipīnas ir no jauna apstiprinājušas savu kopīgo apņemšanos sekmēt labas pārvaldības, demokrātijas, tiesiskuma principus, cilvēktiesības, sociālo un ekonomisko attīstību un mieru un drošību reģionā;
- B. tā kā tiek ziņots, ka kopš 2016. gada 1. jūlija Filipīnās notiekošajā narkotiku apkarošanas kampaņā, kas starptautiski pazīstama kā prezidenta R. Dutertes "karš pret narkotikām", ir nogalināti aptuveni 12 000 cilvēku, tostarp sievietes un bērni; tā kā prezidents R. Duterte ir solījis turpināt narkotiku apkarošanas kampaņu līdz prezidenta pilnvaru termiņa beigām 2022. gadā; tā kā ES joprojām pauž dziļas bažas par daudzajām slepkavībām, kuras ir saistītas ar kampaņu pret nelikumīgajām narkotikām Filipīnās;
- C. tā kā Filipīnu valstspiederīgā, ANO īpašā referente jautājumos par pirmiedzīvotāju tautu tiesībām *Victoria Tauli-Corpuz* tiek apsūdzēta terorismā un kopā ar 600 citām personām, tostarp pirmiedzīvotāju līderiem un cilvēktiesību aizstāvjiem, ir iekļauta teroristisku organizāciju sarakstā, ko 2018. gada martā izveidoja Filipīnu valdība; tā kā uz ANO ekspertiem attiecas tiesiskā imunitāte; tā kā pret *V. Tauli-Corpuz* tika izvirzītas apsūdzības pēc tam, kad viņa nosodīja armijas uzbrukumus lumadu pirmiedzīvotājiem Mindanao; tā kā *V. Tauli-Corpuz* norādīja, ka pret pirmiedzīvotājiem, kuri miermīlīgi aizsargāja savu īpašumu, tika izmantota iebiedēšana, spīdzināšana un aresti;
- D. tā kā senatore *Leila De Lima*, cilvēktiesību aktīviste un augsta ranga Filipīnu prezidenta R. Dutertes narkotiku apkarošanas kampaņas kritiķe 2016. gada 19. septembrī tika atcelta no Senāta Tieslietu un cilvēktiesību komitejas priekšsēdētājas amata un 2017. gada 23. februārī — arestēta; tā kā senatore *Leila de Lima* vadīja izmeklēšanu par sodīšanu ar nāvi bez tiesas sprieduma Davao pilsētā laikā, kad prezidents R. Duterte bija šīs pilsētas mērs; tā kā pastāv nopietnas bažas, ka noziegumi, par kuriem apsūdz senatori *Leila De Lima*, ir gandrīz pilnībā safabricēti un politiski motivēti;
- E. tā kā Filipīnas iestāžu vērsšanās pret pirmiedzīvotājiem rada nopietnas bažas; tā kā decembra beigās ANO brīdināja par lumadu pirmiedzīvotāju masveida cilvēktiesību pārkāpumiem Filipīnu salā Mindanao; tā kā ANO eksperti lēš, ka kopš 2017. gada oktobra ir pārvietoti vismaz 2 500 lumadi; tā kā pastāv bažas, ka dažus no šiem uzbrukumiem motivēja nepamatotas aizdomas, ka lumadi ir iesaistīti teroristu grupējumos vai ka tie pretojas ieguves darbībām uz savas senču zemes;
- F. tā kā Filipīnas 2000. gada 28. decembrī parakstīja Romas Statūtus un 2011. gada 30. augustā tos ratificēja; tā kā Starptautiskās Krimināltiesas prokurors (SKT) ir uzsācis sākotnēju izmeklēšanu par situāciju Filipīnās, lai analizētu noziegumus, kuri, iespējams, pastrādāti valstī vismaz kopš 2016. gada 1. jūlija saistībā ar narkotiku apkarošanas kampaņu, ko uzsāka Filipīnu valdība;
- G. tā kā 2018. gada 19. martā ANO oficiāli paziņoja SKT, ka Filipīnas 2018. gada 17. martā iesniedza rakstisku paziņojumu par izstāšanos no Romas Statūtiem;
- H. tā kā Filipīnu Pārstāvju palāta 2017. gada 7. martā apstiprināja likumprojektu par nāvēssoda atjaunošanu; tā kā likumprojekta mērķis ir vajadzīga senāta piekrišana pirms prezidents var to parakstīt un tādējādi tas kļūst par likumu; tā kā prezidents R. Duterte ir izvērsis aktīvu kampaņu par nāvēssoda atjaunošanu; tā kā nāvēssoda atjaunošana būtu nepārprotams Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām (ICCPR) otrā fakultatīvā protokola pārkāpums, kuru Filipīnas parakstīja 2007. gadā;
- I. tā kā "Transparency International" ikgadējā korupcijas reitingā Filipīnas ieņem 111. vietu no 180 valstīm;
- J. tā kā aizvien vairāk samazinās pilsoniskās sabiedrības darbības iespējas; tā kā tiek ziņots, ka cilvēktiesību aizstāvji aizvien biežāk Filipīnās saskaras ar naidīgu vidi; tā kā prezidents R. Duterte ir izplatījis paziņojumus, kuros pausts mudinājums policijai uzbrukt cilvēktiesību grupām un aizstāvjiem;
- K. tā kā pastāv risks, ka personām, kuras publiski izsakās par sodīšanu ar nāvi bez tiesas sprieduma, tiks aizliegts ieceļot Filipīnās;

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

- L. tā kā prezidents R. Duterte vairākkārt ir noniecinājis un pazemojis izteicies par sievietēm un ir atkārtoti attaisnojis izvarošanu un aicinājis nošaut sievietes;
- M. tā kā pret cilvēktiesību aizstāvjiem, žurnālistiem un aktīvistiem regulāri tiek vērsti draudi, iebiedēšana un vardarbība, jo viņi cenšas nodot atklātībai iespējamu sodīšanu bez tiesas sprieduma vai citus iespējamus cilvēktiesību pārkāpumus Filipīnās; tā kā LGTBI kopiena saskaras ar pastāvīgu iebiedēšanu;
- N. tā kā Filipīnas ir Eiropas Savienības Vispārējās preferenču shēmas (VPS+) saņēmējvalsts;
- O. tā kā ES un Filipīnu partnerības un sadarbības nolīgumā pausts aicinājums izveidot jēgpilnu dialogu par cilvēktiesībām, ko īsteno Darba grupa jautājumos par cilvēktiesībām,
1. aicina Filipīnu valdību nekavējoties izbeigt sodīšanu ar nāvi bez tiesas sprieduma, aizbildinoties ar “karu pret narkotikām”; stingri nosoda daudzos gadījumus, kad notiek sodīšana ar nāvi bez tiesas sprieduma, un bruņoto spēku un kārtības grupējumu darbību, kas saistītas ar narkotiku apkarošanas kampaņu; izsaka līdzjūtību upuru ģimenēm; pauž dziļas bažas par saņemtajiem ticamajiem ziņojumiem par to, ka Filipīnu policija vilto pierādījumus, lai attaisnotu sodīšanu ar nāvi bez tiesas sprieduma, un ka tas galvenokārt skar ārkārtīgi nabadzīgos pilsētu iedzīvotājus;
 2. norāda, ka valdība nesen ir uzsākusi iniciatīvas, lai nodrošinātu vienotāku un iekļaujošāku pieeju narkotiku apkarošanai, pamatojoties uz izpildi, tiesiskumu, interešu aizstāvēšanu un rehabilitāciju un integrāciju; atzinīgi vērtē Filipīnās 2017. gada 25. septembrī iesniegto Senāta Rezolūciju Nr. 516, kurā pausts mudinājums iestādēm veikt nepieciešamos pasākumus, lai “izbeigtu slepkavību virkni, īpaši mūsu bērnu slepkavības”; aicina valdību par prioritāti noteikt cīņu pret narkotiku tirdzniecības tīkliem un ievērojamiem narkotiku baroniem, tā vietā, lai vajātu maza mēroga patērētājus; uzsver, ka Filipīnu iestādēm ir jāturpina cīņa pret nelikumīgajām narkotikām, pievēršot uzmanību sabiedrības veselībai un pilnīgi ievērojot likumā paredzēto kārtību saskaņā ar valsts un starptautiskajiem tiesību aktiem; prasa valdībai pieņemt konkrētu nevardarbīgu politiku;
 3. aicina iestādes pilnībā sadarboties saskaņā ar ANO īpašām procedūrām; aicina Filipīnu iestādes nekavējoties veikt objektīvas un pamatotas izmeklēšanas par šādiem gadījumiem, kad notiek sodīšana ar nāvi bez tiesas sprieduma, sākt kriminālvajāšanu un saukt pie atbildības visus vainīgos; aicina ES un dalībvalstis atbalstīt ANO vadīto izmeklēšanu par slepkavībām Filipīnās un saukt pie atbildības vainīgos;
 4. atkārtoti aicinājumu Filipīnu iestādēm atbrīvot senatori *Leila De Lima* un nodrošināt viņai atbilstošus drošības un sanitāros apstākļus, kamēr viņa atrodas apcietinājumā; tāpat atkārtoti aicinājumu iestādēm garantēt taisnīgu tiesu un atsaukt visas pret viņu izvirzītās politiski motivētās apsūdzības; aicina ES arī turpmāk cieši uzraudzīt senatores *Leila De Lima* lietu;
 5. aicina Filipīnu iestādes svītrot cilvēktiesību aizstāvjus no teroristu saraksta, atsaukt visas pret viņiem vērstās apsūdzības un ļaut viņiem mierīgi veikt savus pienākumus; atgādina Filipīnu iestādēm, ka uz *Victoria Tauli-Corpus* attiecas imunitāte saskaņā ar 1946. gada Konvenciju par privilēģijām un imunitāti;
 6. atzinīgi vērtē SKT iniciatīvu izmeklēt iespējamus noziegumus pret cilvēci saistībā ar slepkavībām, kas notika “karā pret narkotikām”; aicina Filipīnu valdību pilnībā sadarboties ar Starptautiskās Krimināltiesas Prokuratūru, kura veic sākotnējo izmeklēšanu par Filipīnām; pauž dziļu nožēlu par Filipīnu valdības lēmumu uzsākt izstāšanos no Romas Statūtiem; aicina valdību atcelt šo lēmumu;
 7. atkārtoti dziļas bažas par Pārštāvju palātas lēmumu atjaunot nāvessodu; no jauna aicina Filipīnu iestādes nekavējoties apstādināt notiekošās procedūras nāvessoda atjaunošanai; atgādina, ka ES nāvessodu uzskata par nežēlīgu un necilvēcīgu sodu, kas nedarbojas kā līdzeklis atturēšanai no noziedzīgas rīcības; aicina Filipīnu valdību atturēties no minimālā vecuma pazemināšanas, kuru sasniedzot iestājas kriminālatbildība;
 8. pauž satraukumu par aizvien lielāko korupciju pašreizējās Filipīnu valdības laikā; aicina Filipīnu iestādes pastiprināt pūliņus efektīvā korupcijas apkarošanā; uzsver, cik svarīgi šajā ziņā ir ievērot demokrātijas un tiesiskuma pamatprincipus;
 9. nosoda draudus, pazemošanu, iebiedēšanu un vardarbību, kas vērsti pret tiem, to vidū pret cilvēktiesību aizstāvjiem, žurnālistiem un aktīvistiem, kuri cenšas nodot atklātībai iespējamu sodīšanu ar nāvi bez tiesas sprieduma vai citus iespējamus cilvēktiesību pārkāpumus Filipīnās; mudina Filipīnu valdību nodrošināt, ka cilvēktiesību aizstāvji, žurnālisti un aktīvistu var veikt savu darbu labvēlīgā vidē un nebaidoties no represijām;

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

10. mudina Filipīnas vairs nenoteikt aizliegumu ieceļot valstī personām, kuras tiek uzskatītas par prezidenta R. Dutertes politikas kritiķēm;
 11. mudina Filipīnas ievērot starptautiskajās tiesībās noteiktos pienākumus aizsargāt pirmiedzīvotāju cilvēktiesības, tostarp arī bruņota konflikta laikā;
 12. nosoda visu veidu vardarbību pret sievietēm un atgādina, ka šāda vardarbība ir nopietns cilvēktiesību pārkāpums un iedragā sieviešu un meiteņu cieņu; stingri nosoda prezidenta R. Dutertes pazemojošos un naidīgos izteikumus par sievietēm cīnītājām; atgādina prezidentam, ka valdības bruņoto spēku kūdīšana uz seksuālu vardarbību bruņota konflikta laikā ir starptautisko humanitāro tiesību pārkāpums; aicina prezidentu izturēties pret sievietēm ar cieņu un atturēties no kūdīšanas uz vardarbību pret sievietēm;
 13. mudina ES un tās dalībvalstis apsvērt Filipīnu Republikas izslēgšanu no Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību padomes pirms tam, kad 2018. gada beigās beidzas tās pašreizējais dalības termiņš;
 14. atgādina Filipīnu iestādēm par tās pienākumiem, kas noteikti starptautiskajās tiesībās, VPS+ shēmā un PSN, īpaši attiecībā uz cilvēktiesībām, un par sekām šo pienākumu neizpildes gadījumā; uzsver — kaut gan VPS+ konvenciju īstenošanas progress lielā mērā ir bijis pozitīvs, joprojām pastāv bažas par cilvēktiesību pārkāpumiem, kas saistīti ar narkotiku apkarošanu; šajā sakarībā atgādina tā iepriekšējo 2017. gada 16. marta rezolūciju par Filipīnām un aicina Komisiju un Eiropas Ārējās darbības dienestu izmantot visus pieejamos instrumentus, tostarp PSN, lai pārliecinātu Filipīnas izbeigt sodīšanu ar nāvi bez tiesas sprieduma saistībā ar narkotiku apkarošanas kampaņu, un, ja netiek panākti būtiski uzlabojumi, uzsākt procesuālas darbības, kuru rezultātā varētu uz laiku atcelt VPS+ preferences; aicina ES izmantot visus pieejamos instrumentus, lai palīdzētu Filipīnu valdībai ievērot savas starptautiskās saistības cilvēktiesību jomā;
 15. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Filipīnu prezidentam, valdībai un parlamentam, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO Augstajam komisāram cilvēktiesību jautājumos un ASEAN dalībvalstu valdībām.
-

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

P8_TA(2018)0176

Stāvoklis Gazas joslā

Eiropas Parlamenta 2018. gada 19. aprīļa rezolūcija par stāvokli Gazas joslā (2018/2663(RSP))

(2019/C 390/14)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Izraēlas un palestīniešu konfliktu un miera procesu Tuvajos Austrumos,
 - ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces / Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP) Federikas Mogerīni 2018. gada 31. marta paziņojumu un viņas runaspersonas 2018. gada 5. un 7. aprīļa, kā arī 19. februāra paziņojumus,
 - ņemot vērā ANO ģenerālsekretāra *António Guterres* 2018. gada 5. aprīļa paziņojumu un viņa runaspersonas 2018. gada 30. marta paziņojumu,
 - ņemot vērā Starptautiskās krimināltiesas prokurores *Fatou Bensouda* 2018. gada 8. aprīļa paziņojumu,
 - ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas un Drošības padomes attiecīgās rezolūcijas,
 - ņemot vērā 1949. gada Ceturto Ženēvas konvenciju par civilpersonu aizsardzību kara laikā,
 - ņemot vērā ANO 1990. gada Pamatprincipus tiesībaizsardzības iestāžu darbiniekiem par spēka un šaujamieroču lietošanu,
 - ņemot vērā ANO 2017. gada jūlija ziņojumu "Gaza desmit gadus vēlāk",
 - ņemot vērā Reglamenta 135. panta 5. punktu un 123. panta 4. punktu,
- A. tā kā Lielais atgriešanās gājiens — sešu nedēļu iknedēļas masu protests sākās 2018. gada 30. martā Gazas joslā, un to rīkoja pilsoniskās sabiedrības grupas; tā kā *Hamas* un citas palestīniešu grupējumi aicināja iedzīvotājus pievienoties gājienam; tā kā Izraēlas varas iestādes ziņoja, ka to aizsardzības spēki tika apmētāti ar akmeņiem un degbumbām un ka daži protestētāji mēģināja šķērsot žogu un iekļūt Izraēlā;
- B. tā kā 2018. gada 30. martā, 6. aprīlī un 13. aprīlī Izraēlas aizsardzības spēki (*IDF*) atklāja uguni uz protestētājiem, izmantojot kaujas munīciju; tā kā nogalēti ir 30 palestīnieši un vairāk nekā 2000 ir ievainoti, tostarp daudzi bērni un sievietes;
- C. tā kā ANO ģenerālsekretārs *António Guterres*, PV/AP Federika Mogerīni un vairāki citi starptautiskie dalībnieki ir aicinājuši veikt neatkarīgu un pārredzamu izmeklēšanu par šiem vardarbīgajiem notikumiem, jo īpaši attiecībā uz kaujas munīcijas izmantošanu;
- D. tā kā ANO Pamatprincipi tiesībaizsardzības iestāžu darbiniekiem par spēka un šaujamieroču lietošanu pieļauj šaujamieroču tiešu nāvējošu izmantošanu vienīgi tādos apstākļos, kas noteikti minēto Pamatprincipu 9. principā;
- E. tā kā *Hamas* ir ES teroristisko organizāciju sarakstā un aicina sagraut Izraēlu; tā kā turpinās raķešu raidīšana no Gazas uz Izraēlas teritoriju; tā kā pēdējo pāris nedēļu laikā ir palielinājies pret Izraēlu vērstu terora aktu skaits un militāru incidentu eskalācija Gazā un tās apkaimē;

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

- F. tā kā saskaņā ar ANO datiem 1,3 miljoniem cilvēku Gazā ir nepieciešama humānā palīdzība, 47 % no mājsaimniecībām cieš no smagas vai vidēji smagas pārtikas nepietiekamības, 97 % no pievadītā ūdens nav derīgi lietošanai cilvēku uzturā, 80 % enerģijas vajadzību netiek apmierinātas, un vairāk nekā 40 % iedzīvotāju ir bezdarbnieki;
- G. tā kā *Hamas* turpina kontrolēt iedzīvotājus un izdarīt spiedienu Gazas joslā, kas joprojām ir patvērums starptautiski noteiktām teroristiskām organizācijām; tā kā *Hamas* vadītās iestādes būtiski ierobežo pamatbrīvības, tostarp bēdrosānās un vārda brīvību; tā kā līdztekus blokādei palestīniešu sašķeltība vēl vairāk samazina Gazas vietējo iestāžu spēju sniegt pamatpakalpojumus; tā kā nesena atentāta mēģinājums pret palestīniešu premjerministru *Rami Hamdallah*, kad viņš apmeklēja šo teritoriju, noveda vēl dziļākā strupceļā palestīniešu samierināšanās procesu;
- H. tā kā *Avera Mengistu*, emigrants no Etiopijas uz Izraēlu un palestīniešu beduīns no Izraēlas *Hisham al-Sayed*, kuriem abiem ir psihosociāla invaliditāte, visticamāk tiek turēti nelikumīgā apcietinājumā Gazas joslā, bez jebkādam saziņas iespējām; tā kā Izraēlas karavīru *Hadar Goldin* un *Oron Shaul* mirstīgās atliekas joprojām atrodas pie *Hamas* Gazā;
1. prasa nodrošināt vislielāko savaldību un uzsver, ka prioritātei ir jābūt vardarbības eskalācijas un zaudētu dzīvību nepieļaušanai;
 2. pauz nožēlu par zaudētajām dzīvībām; nosoda nevainīgu palestīniešu demonstrantu nogalināšanu un ievainošanu Gazas joslā pēdējo trīs nedēļu laikā, un mudina *IDF* atturēties no nāvējoša spēka izmantošanas pret neapbruņotiem protestētājiem; izsaka līdzjūtību upuru ģimenēm; atkārtoti uzsver, ka ir jānodrošina ātra medicīnas aprikojuma piegāde tiem, kam tā vajadzīga, un humānu apsvērumu dēļ jāatļauj pārvietošana uz slimnīcām ārpus Gazas;
 3. atzīst, ka Izraēlai ir problēmas drošības jomā un tai ir jāizsargā sava teritorija un robežas, bet jāizmanto ir samērīgi līdzekļi; nosoda *Hamas* un citu kaujinieku grupējumu teroristiskus uzbrukumus Izraēlai no Gazas joslas, tostarp raķešu raidīšanu, iefiltrēšanos Izraēlas teritorijā un tuneļu būvniecību; pauz bažas par to, ka *Hamas*, šķiet, ir vērsti uz spriedzes eskalāciju; stingri nosoda *Hamas* ilgstošo taktiku — izmantot civiliedzīvotājus par aizsegu teroristu darbībām;
 4. uzsver, ka palestīniešiem ir tiesības miermīlīgi protestēt, likumīgi izmantojot savas pamattiesības uz vārda, pulcēšanās un bēdrosānās brīvību; aicina tos, kas vada protestus Gazas joslā, izvairīties no jebkādas kūdīšanas uz vardarbību, un nodrošināt, ka visi protesti, demonstrācijas un pulcēšanās joprojām ir pilnīgi nevardarbīgi un tos nevar izmantot citiem mērķiem; aicina Izraēlu ievērot pamattiesības uz miermīlīgu protestu;
 5. atbalsta prasības veikt neatkarīgu un pārredzamu izmeklēšanu par šiem vardarbīgajiem notikumiem; pieņem zināšanai Izraēlas aizsardzības spēku izveidoto faktu vākšanas novērtējuma mehānismu, lai pārskatītu *IDF* rīcību un specifiskus incidentus, kas notika uz Izraēlas un Gazas robežas kopš 2018. gada 30. marta; atgādina, cik svarīga ir saukšana pie atbildības, un ka nāvējoša spēka izmantošana pret protestētājiem, kuri nerada nenovēršamus draudus dzīvībai vai smagus ievainojumus, ir starptautisko cilvēktiesību aktu pārkāpums un — saistībā ar okupāciju — tas ir smags Ceturtās Ženēvas konvencijas pārkāpums;
 6. ar dziļām bažām norāda uz vairākos ANO ziņojumos pausto brīdinājumu, ka ap 2020. gadu Gazas josla varētu būt jau neapdzīvojama; jo īpaši pauz nožēlu par to, ka veselības aprūpes nozare ir tuvu sabrukumam, jo slimnīcās katastrofāli trūkst zāļu, aprikojuma un elektrības; prasa nodrošināt tūlītējus un nozīmīgus starptautiskus centienus Gazas atjaunošanai un atveseļošanai, lai atvieglotu humanitāro krīzi; atzinīgi vērtē darbu, ko veic ANO Palīdzības un darba aģentūra Palestīnas bēgļiem Tuvajos Austrumos (*UNRWA*), sniedzot pārtikas palīdzību, piekļuvi izglītībai un veselības aprūpei, un citus būtiskus pakalpojumus 1,3 miljoniem Palestīnas bēgļiem;
 7. prasa nekavējoties un bez nosacījumiem izbeigt Gazas joslas blokādi un izolāciju, kura ir izraisījusi nepieredzētu, aizvien smagāku humanitāro krīzi šajā reģionā;
 8. atkārtoti prasa nodrošināt Palestīniešu pašpārvaldes atjaunošanu Gazas joslā, lai tā varētu uzņemt valdības funkcijas, un tam ir jābūt prioritātei; aicina visus palestīniešu grupējumus atsākt centienus panākt izlīgumu, kas ir svarīgi arī lai uzlabotu iedzīvotāju situāciju Gazā; uzsver, ka palestīniešu savstarpējais izlīgums, tostarp tik ilgi atliktās prezidenta un parlamenta vēlēšanas, ir svarīgi aspekti, lai panāktu divu valstu risinājumu, un tas arī turpmāk ES ir jāatbalsta, izmantojot inovatīvas darbības; prasa nodrošināt visu kaujinieku grupējumu Gazas joslā atbrūnošanos;

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

9. prasa atbrīvot un atgriezt Izraēlā *Avera Mengistu* un *Hisham al-Sayed*; prasa atdot *Hadar Goldin* un *Oron Shaul* mirstīgās atliekas un izsaka līdzjūtību viņu ģimenēm; prasa atdot nogalināto palestīniešu mirstīgās atliekas;
10. atkārtoti aicina visas konfliktā iesaistītās puses pilnībā ievērot aizturēto un ieslodzīto tiesības;
11. atgādina, ka situācija Gazas joslā ir jāskata plašākā kontekstā — saistībā ar Tuvo Austrumu miera procesu; atkārtoti norāda, ka ES galvenais mērķis ir, pamatojoties uz 1967. gada robežām, panākt divu valstu risinājumu Izraēlas un palestīniešu konfliktam, tostarp to, ka Jeruzaleme tiktu atzīta par abu valstu galvaspilsētu, Izraēla būtu droša valsts, tai kaimiņos tiktu izveidota neatkarīga, demokrātiska un dzīvotspējīga Palestīnas valsts un abas valstis pastāvētu līdzās mierā un drošībā, pamatojoties uz tiesībām uz pašnoteikšanos un starptautisko tiesību pilnīgu ievērošanu;
12. uzsver, ka nevardarbīgi līdzekļi, cilvēktiesību un humanitāro tiesību ievērošana, ko īsteno gan valsts, gan nevalstiskie dalībnieki, ir vienīgais veids, kā panākt ilgtspējīgu risinājumu un taisnīgu un ilgstošu mieru starp izraēliešiem un palestīniešiem; uzskata arī, ka turpmāka vardarbība, terora akti un kūdīšana uz vardarbību ir pilnīgā pretrunā centieniem rast miermīlīgu divu valstu risinājumu; norāda, ka apņemšanās efektīvi apkarot vardarbību, terorismu, naida kurināšanu un kūdīšanu ir būtiska, lai atjaunotu uzticību un lai novērstu situācijas saasināšanos, kas vēl vairāk mazinās izredzes panākt mieru;
13. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/ Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, ES īpašajam pārstāvim Tuvo Austrumu miera procesā, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO ģenerālsekretāram, Knesetam, Izraēlas prezidentam un valdībai, Palestīniešu likumdošanas padomei un Palestīniešu pašpārvaldes prezidentam.

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

P8_TA(2018)0183

Pētniecisko žurnālistu aizsardzība Eiropā: slovāku žurnālista Ján Kuciak un Martina Kušnírová lieta**Eiropas Parlamenta 2018. gada 19. aprīļa rezolūcija par pētniecisko žurnālistu aizsardzību Eiropā: slovāku žurnālista Ján Kuciak un Martina Kušnírová lieta (2018/2628(RSP))**

(2019/C 390/15)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2., 4., 5., 6., 9. un 10. pantu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 20. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 6., 7., 8., 10., 11., 12. un 47. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību konvenciju (ECTK) un ar to saistīto Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru,
- ņemot vērā Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām (ICCPR),
- ņemot vērā ANO Cilvēktiesību komitejas Vispārējo komentāru Nr. 34 par ICCPR 19. pantu (Uzskatu un vārda brīvība),
- ņemot vērā Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas 2017. gada 24. janvāra rezolūciju 2141 (2017) par uzbrukumiem žurnālistiem un plašsaziņas līdzekļu brīvībai Eiropā,
- ņemot vērā Eiropas Padomes Ministru komitejas 2014. gada 30. aprīļa deklarāciju par žurnālistikas aizsardzību un žurnālistu un citu plašsaziņas līdzekļu darbinieku drošību,
- ņemot vērā EDSO apņemšanās plašsaziņas līdzekļu brīvības, vārda brīvību un informācijas brīvas plūsmas jomās,
- ņemot vērā 2017. gada 24. oktobra rezolūciju par likumīgiem pasākumiem, ar kuriem aizsargā trauksmes cēlētus, kas, atklājot uzņēmumu un publisko iestāžu konfidencialu informāciju, darbojas sabiedrības interesēs ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2016. gada 25. oktobra rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par ES mehānisma demokrātijai, tiesiskumam un pamattiesībām izveidi ⁽²⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2017. gada 15. novembra rezolūciju par tiesiskumu Maltā ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2016. gada 25. oktobra rezolūciju par cīņu pret korupciju un turpmākiem pasākumiem saistībā ar Īpašās komitejas organizētās noziedzības, korupcijas un naudas atmazgāšanas jautājumos (CRIM) rezolūciju ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0402.⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0409.⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0438.⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0403.

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

- ņemot vērā 17 plašsaziņas līdzekļu brīvības organizāciju 2018. gada 6. marta vēstuli, kas adresēta Eiropas Komisijas priekšsēdētājam Žanam Klodam Junkeram,
 - ņemot vērā Padomes un Komisijas 2018. gada 14. marta paziņojumu par pētniecisko žurnālistu aizsardzību Eiropā: slovāku žurnālista *Ján Kuciak* un *Martina Kušnírová* lieta
 - ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā tiesiskuma, demokrātijas, cilvēktiesību, pamattiesību un ES Līgumos un starptautiskajos cilvēktiesību instrumentos iestrādāto vērtību un principu ievērošana ir Savienības un tās dalībvalstu pienākums, kas ir jāpilda;
- B. tā kā LES 6. panta 3. punktā ir minēts, ka pamattiesības, kas garantētas Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā un kas izriet no dalībvalstu kopīgajām konstitucionālajām tradīcijām, ir Savienības tiesību vispārīgo principu pamats;
- C. tā kā ES darbojas, pamatojoties uz pieņemumu par savstarpēju palāvību, ka dalībvalstis savā rīcībā ievēro demokrātiju, tiesiskumu un pamattiesības, kuras noteiktas ECTK, Eiropas Savienības Pamattiesību hartā un ICCPR;
- D. tā kā brīvi, neatkarīgi un netraucēti plašsaziņas līdzekļi ir viens no demokrātiskas sabiedrības stūrakmeņiem; tā kā dalībvalstīm ir pienākums nodrošināt, ka to teritorijā tiek aizsargāta preses brīvība un žurnālisti;
- E. tā kā tiesības uz vārda brīvību un uzskatu brīvību ir obligāti nosacījumi pārredzamības un pārskatatbildības principu pilnīgai īstenošanai;
- F. tā kā Eiropas Savienība un tās dalībvalstis ir apņēmušās ievērot plašsaziņas līdzekļu brīvību un plurālismu, kā arī tiesības uz informāciju un vārda brīvību, kā noteikts Pamattiesību hartas 11. pantā, ECTK 10. pantā un ICCPR 19. pantā; tā kā plašsaziņas līdzekļu publiskās uzraudzības funkcijas ir būtiski svarīgas šo tiesību ievērošanai un visu pārējo pamattiesību aizsardzībai;
- G. tā kā Savienībai ir iespēja rīkoties, lai aizsargātu kopīgās vērtības, kas ir tās pamatā; tā kā prasība ievērot tiesiskumu un pamattiesības būtu vienlīdz stingri jāpiemēro visām dalībvalstīm;
- H. tā kā slovāku pētnieciskais žurnālists *Ján Kuciak* un viņa partnere *Martina Kušnírová* 2018. gada 25. februārī tika atrasti noslepkavoti savās mājās *Veľká Mača* ciematā;
- I. tā kā tiesības uz tiesu iestāžu neatkarīgu un pārredzamu pieejamību ir tiesiskuma galvenā sastāvdaļa; tā kā gan šo slepkavību izdarītāji, gan agrākās lietās iesaistītās personas vēl nav stājušās tiesas priekšā, bet nesodāmības kultūra ir nosodāma parādība;
- J. tā kā šis ir piektais gadījums pēdējo desmit gadu laikā, kad ES valstī ir ticis nogalināts žurnālists ⁽⁹⁾, kā arī — pēc atentāta pret *Daphne Caruana Galizia* 2017. gada oktobrī Maltā — otrs gadījums, kad ir ticis noslepkavots pētnieciskais žurnālists, kurš Eiropas Savienībā pētīja "Panamas dokumentu" lietu; tā kā uzbrukumi pētnieciskajiem žurnālistiem ir noziegumi pret tiesiskumu un demokrātiju;

⁽⁹⁾ Skatīt: <https://rsf.org/en/journalists-killed>

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

- K. tā kā *Ján Kuciak* bija specializējies liela mēroga nodokļu nemaksāšanas skandālu, nodokļu krāpšanas, korupcijas un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas izmeklēšanā, un savā pēdējā rakstā, kas tika publicēts pēc viņa nāves, atspoguļoja izmeklēšanu par Itālijas mafijas grupējuma '*Ndrangheta* iespējamo ES lauksaimniecības subsīdiu izspiešanu, kurā, iespējams, bija iesaistīti arī augsta līmeņa politiķiem tuvas valdības amatpersonas;
- L. tā kā šīs slepkavības dēļ notika plaša mēroga miermīlīgi protesti un ielu demonstrācijas, kas bija lielākie kopš 1989. gadā notikušās tā dēvētās Samta revolūcijas un kuros izskanēja prasība nodrošināt taisnīgumu, saukt vainīgos pie atbildības, nodrošināt tiesiskumu, plašsaziņas līdzekļu brīvības ievērošanu un rīcību cīņā pret korupciju; tā kā protestētāji un Slovērijas sabiedrība ir izrādījuši ievērojamu neuzticēšanos valsts iestādēm un amatpersonām, tostarp policijai; tā kā ir jāatjauno uzticēšanās valsts iestādēm;
- M. tā kā pēc Eiropas Padomes paustās nostājas pārkāpumiem un noziegumiem, kas pastrādāti pret žurnālistiem, ir ļoti negatīva ietekme uz vārda brīvību, un to rezultātā pastiprinās pašcenzūra;
- N. tā kā ziņošanas projekts organizētās noziedzības un korupcijas apkarošanas jomā ziņoja, ka *Ján Kuciak* personas dati, iespējams, ir tikuši nopludināti pēc tam, kad viņš vairākkārt iesniedza informācijas brīvības pieprasījumus Slovērijas valsts iestādēm; tā kā viņš prokuratūrā iesniedza kriminālsūdzību pēc tam, kad viņam draudēja kāds slovāku uzņēmējs, un pēc tam norādīja, ka 44 dienas pēc iesniegšanas lieta tā arī nebija uzdots nevienam policijas darbiniekam, un to slēdza, neuzklausot nevienu liecību;
- O. tā kā žurnālistu un žurnālistu informācijas avotu, tostarp trauksmes cēlēju, aizsardzība dažādās dalībvalstīs atšķiras, un lielākajā daļā no tām netiek nodrošināta efektīva aizsardzību pret atriebību, apsūdzībām par neslavas celšanu, draudiem, iebiedējošām tiesas prāvām vai citām negatīvām sekām; tā kā dažu dalībvalstu nodrošinātā nepietiekamā aizsardzība žurnālistiem, kā arī arvien pieaugoši naidīgā nostāja, ko pret žurnālistiem izrāda dažas publiskas personas, ievērojami iedragā viņu pamatbrīvības;
- P. tā kā Plašsaziņas līdzekļu plurālisma uzraudzības instrumenta 2016. gada ziņojumā par Slovēriju tika norādīts uz augstu riska līmeni politiskajai neatkarībai, galvenokārt tāpēc, ka vietējie plašsaziņas līdzekļi tiek finansēti no pašvaldību līdzekļiem un bieži vien netieši pieder pašvaldībām, un ir pakļauti iespējamam politiskajam spiedienam; tā kā ziņojumā ir minētas arī pašreizējās garantijas žurnālistu informācijas avotu aizsardzībai, piemēram, pārskatīšana tiesā un juridiskas definīcijas;
- Q. tā kā organizācijas "Reportieri bez robežām" 2017. gada pasaules preses brīvības indeksā ir minēts, ka neslavas celšana Slovērijā ir sodāma ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz astoņiem gadiem, un kas ir bargākais sods par šo nodarījumu Eiropas Savienībā; tā kā Slovērija šajā indeksā ir 17. vietā;
- R. tā kā organizācijas "Reportieri bez robežām" ģenerālsēkretārs, 2018. gada 2. martā apmeklējot Bratislavu, pauda nožēlu par to, ka daudzi Eiropas politiķi, tostarp valdību vadītāji, ir dažās dalībvalstīs ilgstoši uzturējuši vai pat radījuši "drausmīgus apstākļus žurnālistiem";
- S. tā kā kopš 2007. gada ir ziņots par vairākiem uzbrukumiem žurnālistiem Slovērijā, bet divi žurnālisti joprojām ir pazuduši bez vēsts;
- T. tā kā pēc Pasaules Ekonomikas foruma datiem (2017. gads) Slovērija pēc korumpētības ir 117. vietā no 137 analizētajām valstīm; tā kā kriminālvajāšanu skaits par nodarījumiem, kas saistīti ar korupciju, ir ievērojami samazinājies; tā kā 2018. gada Eiropas pusgada ziņojumā par Slovēriju teikts, ka nav panākts nekāds progress korupcijas apkarošanas pastiprināšanā;
- U. tā kā Eiropas Parlaments 2018. gada 7.–9. martā organizēja faktu vākšanas misiju Slovērijā, kur piedalījās Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas un Budžeta kontroles komitejas locekļi;

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

- V. tā kā Parlamenta delegācijas ziņojumā ir paustas nopietnas NVO pārstāvju bažas, galvenokārt par iespējamām interešu konfliktiem, piemēram, starp Ģenerālprokurora biroju un orgāniem, kam būtu jākontrolē tā darbība, un starp iekšlietu ministru un policijas priekšsēdētāju; tā kā arī augstākā līmeņa prokuroru atlase tika raksturota kā ļoti politizēts process, un tika kritizētas, ka nav neatkarīgas struktūras, kas būtu kompetenta izskatīt sūdzības par policiju; tā kā tika uzdots jautājums par to, vai plašsaziņas līdzekļu brīvība ir pietiekami aizsargāta un plašsaziņas līdzekļu īpašumtiesības ir pietiekami pārredzamas;
- W. tā kā Slovērijas Augstākā revīzijas palātas veiktā novērtējumā, kas aptvēra visas iestādes, kuras nodarbojas ar ES fondu pārvaldību, un visas starpposma iestādes, tikai Slovērijas Lauksaimniecības maksājumu aģentūra tika atzīta par problemātisku; tā kā revīzijas palāta savu konstatējumu rezultātus nodeva Slovērijas Ģenerālprokuroram un valsts kriminālaģentūrai,
1. stingri nosoda Slovērijas pētnieciskā žurnālista *Ján Kuciak* un viņa partneres *Martina Kušnírová* slepkavību,
 2. pauž sašutumu par to, ka šis ir otrais nāvējošais uzbrukums žurnālistam Eiropas Savienībā pēdējos sešos mēnešos pēc žurnālistes *Daphne Caruana Galizia* noslepkavošanas 2017. gada 16. oktobrī Maltā;
 3. aicina Slovērijas iestādes izmantot visus vajadzīgos resursus, lai nodrošinātu *Ján Kuciak* un *Martina Kušnírová* slepkavības pilnīgu, rūpīgu un neatkarīgu izmeklēšanu, kuras rezultātā vainīgie tiktu saukti pie atbildības; atzinīgi vērtē Slovērijas iestāžu nodomu izmeklēšanas laikā pilnībā sadarboties ar starptautiskajām tiesībsardzības iestādēm un Itālijas Mafijas izmeklēšanas direktorātu (DIA); stingri iesaka izveidot kopīgu izmeklēšanas grupu, kuras vadībā būtu iesaistīts arī Eiropols, kuram pilnībā tiktu nodrošināta piekļuve lietas materiāliem;
 4. aicina Slovērijas Ģenerālprokuroru no jauna izskatīt kriminālsūdzību, ko *Ján Kuciak* iesniedza pēc tam, kad viņam tika izteikti draudi, un izmeklēt informāciju par to, ka *Jan Kuciak* personas dati tika nopludināti pēc tam, kad viņš Slovērijas iestādēm iesniedza vairākas informācijas brīvības pieprasījumus;
 5. mudina Slovērijas iestādes nodrošināt pētniecisko žurnālistu aizsardzību no jebkāda veida iebiedēšanas, apsūdzībām par neslavas celšanu, draudiem vai fiziskiem uzbrukumiem, kā arī veikt iedarbīgus pasākumus, lai aizsargātu personas, kuras izmanto savas tiesības uz vārda brīvību, no uzbrukumiem, kas veikti nolūkā šīs personas apklusināt;
 6. atzīst, ka pētnieciskajiem žurnālistiem ir izšķirīga loma demokrātijas un tiesiskuma uzraudzības jomā; nosoda pret žurnālistiem vērstus aizskarošus ES politiku izteikumus; norāda, ka sabiedrībai kopumā ir vitāli svarīgi, lai pētnieciskajiem žurnālistiem un trauksmes cēlējiem tiktu nodrošināts visaugstākais aizsardzības līmenis; mudina gan Komisiju, gan dalībvalstis iesniegt leģislatīvus vai neleģislatīvus priekšlikumus par žurnālistu aizsardzību Eiropas Savienībā, jo pret viņiem tiek regulāri ierosinātas tiesas prāvas, kuru mērķis ir cenzēt viņu darbu vai viņus iebiedēt; viens no šādiem aizsardzības pasākumiem varētu būt Eiropas mēroga “anti-SLAPP” noteikumi jeb noteikumi, ar kuriem vērstos pret stratēģisku tiesvedību pret sabiedrības līdzdalību (*Strategic Lawsuit Against Public Participation*);
 7. aicina Komisiju aizsargāt, veicināt un piemērot vērtības, kas nostiprinātas Līgumā par Eiropas Savienību un ES Pamattiesību hartā, kā arī ICCPR, un šajā sakarā visā Eiropas Savienībā uzraudzīt un vērsties pret šķēršļu radīšanu plašsaziņas līdzekļu brīvībai un plurālismam, vienlaikus ievērojot subsidiaritātes principu; aicina Komisiju pilnībā informēt Parlamentu par veiktajiem pasākumiem;
 8. norāda — ir pierādījies, ka trauksmes cēļi ir nozīmīgs resurss pētnieciskajiem žurnālistiem un neatkarīgai presei, un ka informācijas avotu konfidencialitātes garantēšana ir ļoti būtiska preses brīvībai; tāpēc uzsver, ka trauksmes cēļi veicina demokrātiju, politikas un ekonomikas pārredzamību un sabiedrības informētību; aicina Slovērijas iestādes un visas dalībvalstis nodrošināt, ka tiek aizsargāta pētniecisko žurnālistu un trauksmes cēļu personas drošība un iespējas gūt iztikas līdzekļus; aicina Komisiju iesniegt iedarbīgu, visaptverošu un horizontālu Eiropas Savienības direktīvu par trauksmes cēļu aizsardzību, pilnībā atbalstot Eiropas Padomes ieteikumu un Eiropas Parlamenta 2017. gada 14. februāra un (6)2017. gada 24. oktobra rezolūcijas;

(6) Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0022.

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

9. aicina Komisiju atbalstīt neatkarīgu pētniecisko žurnālistiku, izveidojot pastāvīgu finansiālā atbalsta shēmu, kurai būtu paredzēts īpašs budžets, ko iegūtu, pārdalot pašreizējos resursus;

10. aicina Priekšsēdētāju konferenci iesniegt priekšlikumu par to, kā Eiropas Parlaments varētu godināt *Daphne Caruana Galizia* un *Ján Kuciak* darbu, un apsvērt iespēju Eiropas Parlamenta praksi žurnālistiem nosaukt *Ján Kuciak* vārdā;

11. norāda, ka Plašsaziņas līdzekļu plurālisma un brīvības centra (CMPF) 2016. gada ziņojumā par plašsaziņas līdzekļu plurālismu ir norādīts, ka plašsaziņas līdzekļu īpašumtiesību horizontālas koncentrācijas risks Slovākijā ir robežās no vidēja līdz lielam; uzskata, ka plašsaziņas līdzekļu plurālismu vairākās ES dalībvalstīs apdraud tas, ka plašsaziņas līdzekļus kontrolē politiskas struktūras vai politikā iesaistītas personas, vai noteiktas komerciālas organizācijas; uzsver, ka principā valdībām nevajadzētu ļaunprātīgi izmantot savu stāvokli, ietekmējot plašsaziņas līdzekļus; iesaka ikgadējā plašsaziņas līdzekļu plurālisma uzraudzības instrumentā iekļaut sīkāku informāciju par plašsaziņas līdzekļu īpašumtiesībām;

12. atzinīgi vērtē iniciatīvu "Pētnieciskā žurnālistika Eiropas Savienībai" (*Investigative Journalism for the EU, IJ4EU*), kuras mērķis ir veicināt un stiprināt pētniecisko žurnālistu pārrobežu sadarbību Eiropas Savienībā;

13. pauž bažas par apgalvojumiem par korupciju, ES līdzekļu ļaunprātīgu izmantošanu, varas ļaunprātīgu izmantošanu un interešu konfliktiem Slovākijā, kas varētu vājināt demokrātiju; aicina Slovākijas uzraudzības un tiesu iestādes un Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai (OLAF) izmeklēt visus iespējamus pārkāpumus un krāpšanu, tostarp karuseļveida krāpšanu PVN jomā, kā arī krāpšanu saistībā ar Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA) un citiem struktūrfondiem;

14. pauž lielas bažas par organizētās noziedzības grupējumu iespējamo iesaisti slepkavībā un par to iefiltrēšanās risku politikā, visu līmeņu pārvaldē, kā arī ekonomikas un finanšu sektorā; uzsver, ka šīs situācijas nopietnību nedrīkst novērtēt par zemu; atgādina, ka starptautiskie noziedzīgie tīkli darbojas ļoti aktīvi, un pieaug gan organizētās noziedzības apmēri, gan sarežģītība; aicina Slovākiju un visas dalībvalstis uzlabot sadarbību un koordināciju, lai stimulētu tādu kopīgu standartprocedūru ieviešanu, kas būtu balstīta uz paraugpraksi, kādu piekopj organizētās noziedzības apkarošanas ziņā visattīstītākajās tiesību sistēmās;

15. norāda, ka Slovākijas Augstākā revīzijas palāta ir izdevusi trīs kritiskus ziņojumus par Lauksaimniecības maksājumu aģentūru; aicina Slovākijas iestādes nodrošināt, ka saistībā ar Augstākās revīzijas palātas konstatējumiem tiek veikta rūpīga izmeklēšana; aicina Eiropas Revīzijas palātu veikt izmeklēšanu un publicēt īpašo ziņojumu par lauksaimniecības maksājumiem Slovākijā;

16. mudina Eiropas Parlamenta Īpašo komiteju finanšu noziegumu, izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešanas jautājumos izvērtēt apgalvojumus par krāpšanu PVN jomā, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, Eiropas fondu ļaunprātīgu izmantošanu, kā arī to, vai šajā sakarā valsts noteikumi par līdzekļu konfiskāciju saistībā ar noziedzīgām darbībām ir pietiekami, īpaši ņemot vērā *Ján Kuciak* un citu izmeklēšanas žurnālistu darbu;

17. aicina Padomi sadarboties ar dalībvalstīm, kas piedalās Eiropas Prokuratūras izveidē, lai tās izveidi pabeigtu pēc iespējas ātrāk, jo Eiropas Savienībā ir jākoordinē pasākumi pret krāpšanu un citiem noziegumiem, kas skar Savienības finanšu intereses;

18. pauž bažas par konstatējumiem, kas pausti ziņojumā, ko Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja un Budžeta kontroles komiteja sagatavoja pēc faktu vākšanas misijas Slovākijā, norādot, ka augstākā līmeņa prokuroru atlase tiek uzskatīta par ļoti politizētu, un ka ir tikuši izteikti vairāki apgalvojumi par augstākā līmeņa amatpersonu korumpētību, par kuriem nav tikusi veikta pienācīga izmeklēšana; aicina Slovākijas iestādes nostiprināt tiesībsardzības struktūru neatkarību un pievērsties ziņojumā par Parlamenta faktu vākšanas misiju ietvertajiem galvenajiem konstatējumiem un ieteikumiem; prasa Slovākijas valdībai un parlamentam veikt visas nepieciešamās darbības, lai atjaunotu sabiedrības uzticēšanos valsts iestādēm, tostarp policijai;

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

19. atkārtoti pauž nožēlu par to, ka Komisija nolēma 2017. gadā npublicēt ES pretkorupcijas ziņojumu, un aicina Komisiju nekavējoties atsākt ikgadējo pretkorupcijas uzraudzību visās dalībvalstīs; aicina Komisiju izstrādāt stingru un viegli piemērojamu rādītāju sistēmu un viegli piemērojamus vienotus kritērijus korupcijas līmeņa noteikšanai dalībvalstīs un izvērtēt dalībvalstu pretkorupcijas politiku, ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2016. gada 8. marta rezolūciju par 2014. gada ziņojumu par ES finanšu interešu aizsardzību ⁽⁷⁾;

20. uzsver, ka ir būtiski svarīgi garantēt to, ka tiek pilnībā ievērotas LES 2. pantā minētās kopīgās Eiropas vērtības un nodrošināta Pamattiesību hartā paredzēto pamattiesību ievērošana;

21. stingri aicina ieviest regulāru uzraudzības un dialoga procesu, kurā būtu iesaistītas visas dalībvalstis un kurā līdzdarbotos Padome, Komisija un Parlaments, lai aizsargātu ES pamatvērtības — demokrātiju, pamattiesības un tiesiskumu —, kā tas tika ierosināts Parlamenta 2016. gada 25. oktobra rezolūcijā par ES mehānisma demokrātijai, tiesiskumam un pamattiesībām izveidi (DTP pakts);

22. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Komisijai, Padomei, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Slovērijas Republikas prezidentam.

⁽⁷⁾ OV C 50, 9.2.2018., 2. lpp.

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

P8_TA(2018)0184

Eiropas vērtību instruments, ar kuru tiek atbalstītas pilsoniskās sabiedrības organizācijas, kas veicina demokrātiju, tiesiskumu un pamatvērtības Eiropas Savienībā**Eiropas Parlamenta 2018. gada 19. aprīļa rezolūcija par nepieciešamību ieviest Eiropas vērtību instrumentu, ar kuru tiek atbalstītas pilsoniskās sabiedrības organizācijas, kas veicina demokrātiju, tiesiskumu un pamatvērtības Eiropas Savienībā vietējā un valsts līmenī (2018/2619(RSP))**

(2019/C 390/16)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību (LES) un Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD),
- ņemot vērā Pamattiesību hartu,
- ņemot vērā Padomes secinājumus par Pamattiesību hartas piemērošanu,
- ņemot vērā 2016. gada 25. oktobra rezolūciju par ES mehānisma demokrātijai, tiesiskumam un pamattiesībām izveidi ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju (ECTK), Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru un Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas, Ministru komitejas, cilvēktiesību komisāra un Venēcijas komisijas konvencijas, ieteikumus, rezolūcijas un ziņojumus,
- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 24. janvāra ziņojumu "Pilsonu tiesību stiprināšana demokrātisku pārmaiņu Savienībā – 2017. gada ziņojums par ES pilsonību"(COM(2017)0030),
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras 2018. gada janvāra ziņojumu "*Challenges facing civil society organisations working on human rights in the EU*"("Cilvēktiesību jomā Eiropas Savienībā strādājošo pilsoniskās sabiedrības organizāciju problēmas"),
- ņemot vērā 2018. gada 14. marta rezolūciju par nākamo DFS: Parlamenta nostājas sagatavošana attiecībā uz DFS laikposmam pēc 2020. gada ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2017. gada 19. oktobra atzinumu "ES finansējums pilsoniskās sabiedrības organizācijām" ⁽³⁾,
- ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas rezolūcijas priekšlikumu,
- ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. punktu,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0409.⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0075.⁽³⁾ OV C 81, 2.3.2018., 9. lpp.

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

- A. tā kā Eiropas kopīgās pamatvērtības, kas minētas LES 2. pantā, proti, cilvēka cieņas ievērošana, brīvība, demokrātija, vienlīdzība, tiesiskums un cilvēktiesību ievērošana, tostarp pie minoritātēm piederību personu tiesības, un tādi principi kā pluralisms, nediskriminācija, tolerance, taisnīgums, solidaritāte un sieviešu un vīriešu līdztiesība, nevar tikt uzskatīti par pašsaprotamiem un tie ir pastāvīgi jāattīsta un jāaizsargā, jo situācijas pasliktināšanās šajā jomā kādā no dalībvalstīm var kaitēt visai ES;
- B. tā kā aktīva un labi attīstīta pilsoniskā sabiedrība visās ES dalībvalstīs ir labākā aizsardzība pret šo vērtību eroziju;
- C. tā kā daudzas pilsoniskās sabiedrības organizācijas (PSO) joprojām veicina šīs vērtības, lai gan tām nākas saskarties ar aizvien lielākām grūtībām nodrošināt nepieciešamo finansējumu darbību neatkarīgai un efektīvai attīstīšanai un veikšanai;
- D. tā kā, lai veicinātu šīs vērtības, ES tiešā veidā finansē pilsoniskās sabiedrības organizācijas, kas darbojas trešās valstīs, bet iespējas finansēt pilsoniskās sabiedrības organizācijas, kuras tiecas uz šo mērķi Eiropas Savienībā, ir ļoti ierobežotas, jo īpaši attiecībā uz tām organizācijām, kuras darbojas vietējā un valsts līmenī,
1. atkārtoti uzsver, ka pilsoniskās sabiedrības organizācijas ievērojami palīdz uzturēt un popularizēt LES 2. pantā noteiktās vērtības, proti, cilvēka cieņas ievērošanu, brīvību, demokrātiju, vienlīdzību, tiesiskumu un cilvēktiesību, tostarp pie minoritātēm piederīgu personu tiesību, ievērošanu un tām ir izšķiroša loma aktīva pilsoniskuma Eiropas Savienībā veicināšanā, kā arī labi informētas sabiedrības debašu kā plurālistiskas demokrātijas daļas veicināšanā;
2. uzsver, ka Eiropas Savienībai ir jānodrošina jauni un efektīvi veidi, kā aizsargāt un veicināt šīs vērtības Savienībā;
3. šajā sakarā uzskata, ka ES būtu jāsniedz mērķtiecīgs finansiāls atbalsts pilsoniskās sabiedrības organizācijām, kas vietējā un valsts līmenī šīs vērtības aktīvi veicina un aizsargā;
4. aicina nākamās daudzgadu finanšu shēmas (DFS) pēc 2020. gada laikā ES budžetā izveidot īpašu finansēšanas instrumentu — kuru varētu saukt par Eiropas vērtību instrumentu — LES 2. pantā noteikto vērtību, jo īpaši demokrātijas, tiesiskuma un pamattiesību, veicināšanai un aizsardzībai un tam paredzēt finansējuma līmeni, kas atbilst vismaz Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumentam, kurš kalpo līdzīgiem mērķiem ārpus Savienības robežām; iesaka par šā instrumenta strukturālo prioritāti noteikt veselīga un ilgtspējīga pilsoniskās sabiedrības organizāciju sektora izveidi valsts un vietējā līmenī ar spēju pildīt savu šo vērtību sargātāja lomu;
5. uzskata, ka šim instrumentam vajadzētu nodrošināt darbības dotācijas (pamata finansējumu, kā arī dotācijas projektiem un iniciatīvām) pilsoniskās sabiedrības organizācijām, kuras ir iesaistītas šo vērtību veicināšanu un aizsardzībā ES;
6. uzsver, ka šis instruments būtu jāpārvalda Komisijai un ka tai vajadzētu nodrošināt ātras un elastīgas dotāciju piešķiršanas procedūras; jo īpaši iesaka pieteikumu izskatīšanas procesu veidot lietotājdraudzīgu un viegli pieejamu vietējām un valsts mēroga pilsoniskās sabiedrības organizācijām;
7. uzskata, ka instrumentā īpaša uzmanība būtu jāvelta projektiem un iniciatīvām, kas veicina Eiropas vērtības vietējā un valsts līmenī, piemēram, sabiedriskās līdzdalības projektiem un aizstāvības un citām uzrauga (*watchdog*) darbībām, un ka starpvalstu projektiem un iniciatīvām vajadzētu būt tikai pakārtotai lomai; uzskata, ka īpaša uzmanība būtu jāpievērš pilsoniskās sabiedrības organizāciju spēju sadarboties ar sabiedrību veidošanai, lai šīs sadarbības rezultātā varētu sabiedrības izpratni par plurālistisku un līdzdalības demokrātiju, tiesiskumu un pamattiesībām;

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

8. uzsver, ka šim instrumentam vajadzētu tikai papildināt Eiropas un valstu instrumentus un darbības, kas veicina un aizsargā minētās vērtības, un tādēļ to nevajadzētu īstenot uz citu Eiropas un valstu līdzekļu un darbību šajā jomā rēķina;
 9. uzsver, ka jaunā instrumenta pārvaldībā ir jānodrošina finansiālā atbildība atbilstoši Finanšu regulai, jo īpaši attiecībā uz atbilstību juridiskajām saistībām, pilnīgu resursu izmantojuma pārredzamību, pareizu finanšu pārvaldību un resursu saprātīgu izmantošanu;
 10. iesaka Komisijai sagatavot gada pārskatu par instrumenta darbības rezultātiem un publicēt sarakstu ar organizācijām un darbībām, kas no tā finansētas;
 11. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Eiropas Padomei.
-

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

P8_TA(2018)0185

Cilvēktiesību un tiesiskuma pārkāpšana divu Turcijā aizturēto un apcietināto Grieķijas karavīru gadījumā

Eiropas Parlamenta 2018. gada 19. aprīļa rezolūcija par cilvēktiesību un tiesiskuma pārkāpšanu divu Turcijā aizturēto un apcietināto Grieķijas karavīru gadījumā (2018/2670(RSP))

(2019/C 390/17)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā to, ka 2018. gada 1. martā Turcijas iestādes arestēja un ilgstoši apcietināja divus Grieķijas karavīrus, kuri norādīja, ka neapzināti apmaldījās sliktajos laika apstākļos,
 - ņemot vērā to, ka konkrētā robežas daļa, kas atrodas Kastanijas reģiona mežu zonā pie Evras/Maricas upes, ir migrantu, bēgļu un nelegālas tirdzniecības veicēju bieži izmantots robežšķērsošanas punkts un ka attiecīgais leitnants un seržants uz robežas atradās parastā patruļā,
 - ņemot vērā, ka ES un NATO amatpersonas, cita starpā 2018. gada 22. marta Eiropadomes sanāksmē un ES un Turcijas vadītāju 2018. gada 26. marta sanāksmē, prasīja atbrīvot karavīrus,
 - ņemot vērā Grieķijas valdības centienus nodrošināt kareivju atbrīvošanu un atgriešanos,
 - ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 5. panta 2. punktu, kurā norādīts, ka "ikviena arestēta persona nekavējoties jāinformē viņai saprotamā valodā par aizturēšanas iemesliem un par jebkuru viņai izvirzīto apsūdzību",
 - ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā 2018. gada 4. martā Turcijas tiesa Edirnē nosprieda, ka abiem karavīriem, kuri pašlaik atrodas maksimālas drošības ieslodzījumā un tiek apsūdzēti nelegālā ieceļošanā Turcijā, arī turpmāk jāatrodas apcietinājumā;
- B. tā kā abi Grieķijas karavīri Turcijas cietumā tika turēti ilgāk par mēnesi bez apsūdzību izvirzīšanas pret viņiem, turot viņus neziņā, par kādu noziegumu viņi tiek apsūdzēti;
- C. tā kā iepriekšējie gadījumi, kad Grieķijas vai Turcijas karavīri bija nejauši šķērsojuši robežu, tika atrisināti uz vietas abu pušu vietējo militāro iestāžu līmenī,
1. aicina Turcijas iestādes ātri pabeigt tiesas procesu un atbrīvot abus Grieķijas karavīrus, nodrošinot viņu atgriešanos Grieķijā;
 2. aicina Padomi, Komisiju, Eiropas Ārējās darbības dienestu un visas ES dalībvalstis izrādīt solidaritāti ar Grieķiju un visās tikšanās reizēs un sazinā ar Turcijas vadītājiem un iestādēm starptautisko tiesību un labu kaimiņattiecību garā prasīt nekavējoties atbrīvot abus Grieķijas karavīrus;
 3. aicina Turcijas iestādes rūpīgi sekot tiesas procesam un attiecībā uz visām attiecīgajām personām pilnībā ievērot starptautiskajās tiesībās, tostarp Ženēvas konvencijā, ietvertās cilvēktiesības;
 4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Turcijas un Grieķijas prezidentiem, valdībām un parlamentiem, Eiropas Ārējās darbības dienestam, Komisijai, dalībvalstu kompetentajām iestādēm un NATO.

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

P8_TA(2018)0186

Līguma noteikumu par dalībvalstu parlamentiem īstenošana**Eiropas Parlamenta 2018. gada 19. aprīļa rezolūcija par Līguma noteikumu par dalībvalstu parlamentiem īstenošanu (2016/2149(INI))**

(2019/C 390/18)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību (LES), jo īpaši tā 5. pantu par kompetences piešķiršanas principu un subsidiaritāti, 10. panta 1. punktu par pārstāvības demokrātiju, 10. panta 2. punktu par ES pilsoņu pārstāvēšanu, 10. panta 3. punktu par ES pilsoņu tiesībām līdzdarboties Savienības demokrātiskajā dzīvē, 11. pantu par līdzdalības demokrātiju, 12. pantu par valstu parlamentu lomu, 48. panta 3. punktu par parasto pārskatīšanas procedūru un 48. panta 7. punktu (*passerelle clause*),
- ņemot vērā 1. protokolu par valstu parlamentu lomu Eiropas Savienībā un 2. protokolu par subsidiaritātes principa piemērošanu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 15. pantu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. un 42. pantu,
- ņemot vērā 1997. gada 12. jūnija rezolūciju par Eiropas Parlamenta attiecībām ar dalībvalstu parlamentiem ⁽¹⁾, 2002. gada 7. februāra rezolūciju par Eiropas Parlamenta attiecībām ar dalībvalstu parlamentiem Eiropas integrācijas procesā ⁽²⁾ un 2009. gada 7. maija rezolūciju par Eiropas Parlamenta un dalībvalstu parlamentu attiecību veicināšanu saskaņā ar Lisabonas līgumu ⁽³⁾, kā arī 2014. gada 16. aprīļa rezolūciju par attiecībām starp Eiropas Parlamentu un dalībvalstu parlamentiem ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2017. gada 16. februāra rezolūcijas par Eiropas Savienības darbības uzlabošanu, izmantojot Lisabonas līguma ⁽⁵⁾ piedāvāto potenciālu, par euro zonas budžeta kapacitāti ⁽⁶⁾ un par Eiropas Savienības pašreizējās institucionālās struktūras iespējamo attīstību un korekcijām ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Komisijas gada ziņojumus par attiecībām starp Eiropas Komisiju un valstu parlamentiem, jo īpaši 2015. gada 2. jūlijā pieņemto ziņojumu par 2014. gadu (COM(2015)0316) un 2016. gada 15. jūlijā pieņemto ziņojumu par 2015. gadu (COM(2016)0471) un Komisijas gada ziņojumus par subsidiaritāti un proporcionalitāti, jo īpaši 2016. gada 15. jūlija ziņojumu par 2015. gadu (COM(2016)0469) un 2017. gada 30. jūnija ziņojumu par 2016. gadu (COM(2017)0600),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta Direktorāta attiecībām ar valstu parlamentiem gada ziņojumu, jo īpaši 2016. gada vidusposma ziņojumu par attiecībām starp Eiropas Parlamentu un dalībvalstu parlamentiem,
- ņemot vērā 2017. gada 26. oktobra rezolūciju par ES tiesību aktu piemērošanas pārraudzību 2015. gadā ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 1. marta Balto grāmatu par Eiropas nākotni un tālāko ceļu un Komisijas priekšsēdētāja Žana Kloda Junkera 2017. gada 13. septembra runu par stāvokli Savienībā,
- ņemot vērā deklarāciju „Lielāka Eiropas integrācija: turpmākā rīcība”, ko 2015. gada 14. septembrī ir parakstījuši Itālijas Deputātu palātas, Francijas Nacionālās asamblejas, Vācijas Bundestāga, un Luksemburgas Deputātu palātas priekšsēdētāji un šobrīd ir apstiprinājušas 15 ES dalībvalstu parlamentu palātas,
- ņemot vērā ES parlamentu priekšsēdētāju konferences sanāksmēs pieņemtos secinājumus pēc Lisabonas līguma spēkā stāšanās, jo īpaši 2016. gada Luksemburgas un 2017. gada Bratislavas konferences secinājumus,

⁽¹⁾ OV C 200, 30.6.1997., 153. lpp.⁽²⁾ OV C 284 E, 21.11.2002., 322. lpp.⁽³⁾ OV C 212 E, 5.8.2010., 94. lpp.⁽⁴⁾ OV C 443, 22.12.2017., 40. lpp.⁽⁵⁾ Pieņemtie dokumenti, P8_TA(2017)0049.⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0050.⁽⁷⁾ Pieņemtie dokumenti, P8_TA(2017)0048.⁽⁸⁾ Pieņemtie dokumenti, P8_TA(2017)0421.

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

- ņemot vērā Eiropas lietu komiteju konferences (COSAC) ieguldījumu un sanāksmju secinājumus, sākot no Lisabonas līguma spēkā stāšanās brīža, jo īpaši 2017. gadā Valletā un Tallinā notikušo sanāksmju un COSAC pusgada ziņojumus,
 - ņemot vērā Līguma par stabilitāti, koordināciju un pārvaldību ekonomiskajā un monetārajā savienībā (LSKP) 13. pantu, kurā paredzēts organizēt starpparlamentu konferences, lai apspriestu budžeta politiku un citus jautājumus, uz ko attiecas līgums;
 - ņemot vērā Čehijas Republikas Senāta 2016. gada 30. novembra rezolūciju (11. pilnvaru termiņa 26. rezolūciju), Itālijas Republikas Senāta 2016. gada 19. oktobra rezolūciju (dok. XVIII Nr. 164) un Eiropas Savienības Politikas komitejas 2017. gada 2. maija piezīmes (prot. 573), un Francijas Nacionālās asamblejas ES lietu komitejas 2017. gada 31. maija piezīmes (atsauce 2017/058) un Nīderlandes Pārstāvju palātas Eiropas lietu pastāvīgās komitejas 2017. gada 22. decembra piezīmes (vēstule A(2018)1067);
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu, kā arī 1. panta 1. punkta e) apakšpunktu un 3. pielikumu Priekšsēdētāju konferences 2002. gada 12. decembra lēmumā par procedūru patstāvīgo ziņojumu sagatavošanas atļaujas piešķiršanai;
 - ņemot vērā Konstitucionālo jautājumu komitejas ziņojumu (A8-0127/2018),
- A. tā kā valstu parlamenti aktīvi veicina labu Eiropas Savienības konstitucionālo darbību (LES 12. pants), tādējādi uzņemoties svarīgu lomu ES demokrātiskajā legimititātē un tās pilnīgā īstenošanā;
- B. tā kā valstu valdību parlamentārā pārskatatbildība Eiropas lietu ietvaros, kas atkarīga no konkrētajām valstu praksēm, ir valstu parlamentu nozīmes stūrakmens pašreizējā Eiropas līgumā;
- C. tā kā, lai uzlabotu atbildību, valstu parlamentiem būtu jākontrolē valstu valdības tādā pašā veidā kā Eiropas Parlaments kontrolē Eiropas izpildvaru; tā kā tomēr valstu parlamentu ietekme pār valstu valdībām dalībvalstu līmenī ievērojami atšķiras;
- D. tā kā valstu parlamenti bieži pauž nožēlu par to ierobežotu iesaisti Savienības jautājumos un vēlas būt vairāk saistīti ar Eiropas integrācijas procesa attīstību;
- E. tā kā pārredzamības trūkums ES likumdošanas un lēmumu pieņemšanas procesos rada risku mazināt gan valstu parlamentu prerogatīvas Līgumu un attiecīgo protokolu ietvaros, gan jo īpaši to nozīmi kā valdību uzraugiem;
- F. tā kā valstu parlamentu plurālisms ir īpaši labvēlīgs Savienībai, jo dažādu politisko nostāju saskaņošana starp dalībvalstīm var pastiprināt un paplašināt starpnozaru debates Eiropas līmenī;
- G. tā kā parlamentu mazākuma nepietiekama pārstāvība Eiropas jautājumos būtu jālīdzsvaro, vienlaikus pilnībā ievērojot vairākumu katrā valsts parlamentā un saskaņā ar proporcionālas pārstāvības principu;
- H. tā kā valstu parlamentiem ir nozīme Eiropas līgumu jebkādā pārskatīšanā un tie nesen tika aicināti aktīvi iesaistīties virknē ES demokrātisko forumu;
- I. tā kā Eiropas publiskās telpas izveidi varētu veicināt ar virkni forumu par Eiropas Savienības nākotni, kas jāorganizē valstu parlamentiem un Eiropas Parlamentam kā Eiropas pilsoņu patiesiem pārstāvjiem; tā kā šādus forumus varētu organizēt, rīkojot Eiropas nedēļu, kurā valstu parlamentu palātu locekļi vienlaikus apspriestu Eiropas jautājumus ar komisāriem un Eiropas Parlamenta deputātiem;
- J. tā kā nesenās vēlēšanu tendences parāda, ka ekonomiskā, finanšu un sociālā krīze ir palielinājusi ES iedzīvotāju neuzticēšanos un neapmierinātību ar pašreizējo demokrātiskās pārstāvības modeli gan Eiropas, gan valstu līmenī;

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

- K. tā kā valstu parlamentu tiesību īstenošana attiecībā uz subsidiaritātes principa ievērošanas kontroli, pamatojoties uz tā dēvēto agrinās brīdināšanas sistēmu (ABS), ir daļēji uzlabojusi attiecības starp ES iestādēm un valstu parlamentiem;
- L. tā kā valstu parlamenti dažreiz ir kritizējuši ABS norādot, ka tās noteikumus nav viegli piemērot praksē un trūkst plašas piemērošanas jomas;
- M. tā kā ir panākts ABS īstenošanas progress, kā to parāda jaunākie dati par valstu parlamentu iesniegto atzinumu kopējo skaitu saistībā ar politisko dialogu; tā kā dzeltenās kartītes procedūras ierobežotā izmantošana un oranžās kartītes procedūras neefektivitāte liecina, ka joprojām ir iespējami uzlabojumi, un starp valstu parlamentiem šajā sakarā ir iespējama labāka koordinēšana;
- N. tā kā 1. protokola 4. pantā noteiktais astoņu nedēļu periods ir izrādījies neatbilstošs subsidiaritātes principa ievērošanas savlaicīgai uzraudzībai;
- O. tā kā ABS var papildināt ar sistēmu, kas patlaban valstu parlamentiem ļauj iesniegt konstruktīvus priekšlikumus izskatīšanai Komisijā un pienācīgi ņemt vērā tās iniciatīvas tiesības;
- P. tā kā vairāki valstu parlamenti ir pauduši interesi par instrumentu politiskā dialoga uzlabošanai, kas dotu iespēju ierosināt konstruktīvus priekšlikumus izskatīšanai Komisijā un pienācīgi ņemt vērā tās iniciatīvas tiesības;
- Q. tā kā valstu parlamenti politiskā dialoga ietvaros jebkurā laikā var sniegt atzinumus, pilnvarot savas valdības pieprasīt likumdošanas priekšlikumu formulēšanu ar Padomes starpniecību vai saskaņā ar LESD 225. pantu vienkārši aicināt Parlamentu sniegt priekšlikumus Komisijai;
- R. tā kā sarkanās kartītes procedūras īstenošana šajā Eiropas integrācijas procesa posmā nav atsaucama;
- S. tā kā Lisabonas līgumā paredzētās visaptverošās tiesības uz informāciju varētu tikt palielinātas, ja valstu parlamentiem būtu sniegti lielāki resursi un vairāk laika, lai izskatītu tiem pārsūtītos Eiropas iestāžu dokumentus;
- T. tā kā IPEX, kas ir platforma nepatruktai informācijas apmaiņai valstu parlamentu starpā un starp valstu parlamentiem un Eiropas iestādēm, būtu jāturpina attīstīt saskaņā ar digitālo stratēģiju, kurā Eiropas Parlamentam ir galvenā atbalsta loma;
- U. tā kā iestāžu sadarbība ir uzlabojusies pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā un tā saucamās *Barroso* iniciatīvas ieviešanas, ka ir politisks dialogs, ko Komisija uzsāka 2006. gada septembrī, dodot valstu parlamentiem iespēju komentēt, sniegt pozitīvu atgriezenisko saiti vai kritizēt Komisijas priekšlikumus;
- V. tā kā valstu parlamenti atsevišķos gadījumos pauž nožēlu par to attiecībām ar Eiropas Savienību, apgalvojot, ka tās ir ļoti sarežģītas;
- W. tā kā saskaņā ar LESD 70., 85. un 88. pantu valstu parlamentiem ir attiecīgās kompetences brīvības, drošības un tiesiskuma jomās un tāpēc tiem būtu jābūt svarīgai lomai Savienības drošības un aizsardzības politikas nākotnē,
- X. tā kā būtu jāpalielina valstu un Eiropas parlamentārā kontrole pār fiskālo un ekonomisko politiku, pieņemtajiem lēmumiem un pārvaldības jautājumiem ES līmenī;

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

- Y. tā kā Tiesas 2017. gada 16. maija lēmums par ES un Singapūras tirdzniecības nolīguma jaukto raksturu ir mainījis veidu, kādā valstu parlamenti nākotnē tiks iesaistīti tirdzniecības nolīgumos;
- Z. tā kā labāka sadarbība un labāka informācijas apmaiņa starp EP deputātiem un valstu parlamentu deputātiem, kā arī valstu parlamentu ierēdņu starpā varētu palīdzēt uzlabot Eiropas debašu kontroli valstu līmenī un tādējādi veicināt patiesu Eiropas parlamentāro un politisko kultūru,

Valdības darbības kontrole Eiropas jautājumos

1. uzskata, ka valstu parlamentu tiesību un pienākumu īstenošana, kas izriet no Lisabonas līguma, ir palielinājusi to nozīmi Eiropas konstitucionālajā sistēmā, tādējādi nodrošinot lielāku plurālismu, demokrātisko leģitimitāti un labāku Savienības darbību;
2. atzīst, ka valstu valdības ir demokrātiski atbildīgas valstu parlamentiem, kā noteikts LES 10. panta 2. punktā, saskaņā ar šo informācijai, lai tie varētu īstenot savu konstitucionālo lomu kontrolēt un līdz ar to leģitimizēt valstu valdību darbību, kad šīs valdības stūrakmens; mudina valstu parlamentus pilnībā izmantot savas Eiropas funkcijas, lai varētu tieši ietekmēt un kontrolēt Eiropas politikas saturu, jo īpaši uzraugot savu valstu valdības, kas darbojas kā Eiropadomes un Padomes locekles;
3. aicina dalībvalstis nodrošināt, ka valstu parlamentiem tiek piešķirts pietiekams laiks, kapacitāte un nepieciešamā piekļuve informācijai, lai tie varētu īstenot savu konstitucionālo lomu kontrolēt un līdz ar to leģitimizēt valstu valdību darbību, kad šīs valdības rīkojas Eiropas līmenī vai nu Padomē vai Eiropadomē; atzīst, ka šī Eiropas funkcija būtu jāīsteno pilnīgā saskaņā ar dalībvalstu attiecīgajām konstitucionālajām tradīcijām; uzskata, ka, lai saglabātu un nostiprinātu šo lomu, būtu jāpastiprina un jāveicina esošā labāko praksi apmaiņa un sadarbība starp valstu parlamentiem;
4. uzskata, ka ES iestāžu darba metožu un lēmumu pieņemšanas procesu pārredzamība ir priekšnosacījums, lai valstu parlamentiem nodrošinātu no Līgumiem izrietošās institucionālās lomas efektīvu īstenošanu; turklāt aicina valstu parlamentus pilnībā izmantot savas attiecīgās kompetences ar mērķi pārbaudīt valdību darbību Eiropas līmenī, cita starpā, pielāgojot savu iekšējo organizāciju, grafikus un reglamentus, lai tie varētu to veikt; turklāt ierosina apmainīties ar labākajām praksēm starp valsts parlamentu palātām, rīkot regulāras debates ar attiecīgajiem ministriem un specializētajām komitejām valstu parlamentos pirms un pēc Padomes un Eiropadomes sanāksmēm un regulāras sanāksmes starp valstu parlamentu deputātiem, komisāriem un Eiropas Parlamenta deputātiem;
5. uzskata, ka ir jā rūpējas par to, lai nepieļautu ar ES tiesību aktiem saistītu pārmērīgu reglamentēšanu dalībvalstīs, un ka valstu parlamentiem šajā ziņā jāuzņemas galvenā loma; vienlaikus atgādina, ka tas neskar dalībvalstu tiesības valsts līmenī piemērot stingrības saglabāšanas klauzulas, piemēram, augstākus sociālos un vides standartus;
6. atgādina, ka lēmumi ir jāpieņem saskaņā ar konstitucionālajām kompetencēm un ņemot vērā valstu un Eiropas struktūru attiecīgo lēmumu pieņemšanas kompetenču skaidru sadalījumu, vienlaikus rosinot pastiprinātu un politisku dialogu ar valstu parlamentiem un atzīstot pilnīgu nepieciešamību pastiprināt Parlamenta līdzdalību;
7. uzskata, ka Eiropas Parlaments un valstu parlamenti būtu labāk jāiesaista Eiropas pusgada procesā, un iesaka visā procesā labāk koordinēt budžeta grafikus valstu un Eiropas līmenī, lai veicinātu šī instrumenta efektīvāku izmantošanu; turklāt atgādina, ka Eiropas pusgada saskaņošana ar valstu parlamentu darba kārtībām varētu vēl vairāk veicināt ekonomikas politikas koordinēšanu, vienlaikus uzsverot, ka, īstenojot šādu saskaņošanu, nedrīkst ņemt vērā pašpārvaldes pilnvaras un katras parlamenta palātas konkrēto reglamentu;
8. ierosina ieviest valsts laikposmu dialogam par budžetu, kura laikā valstu parlamenti spētu apspriest un sniegt ieguldījumu Eiropas pusgadā, dodot savām valdībām pilnvaras to attiecībā ar Komisiju un Padomi;

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

9. uzsver, ka Eiropas lietu komiteju konferences (COSAC) pēdējās plenārsēdes laikā Tallinā tika atzīts, ka lielākā daļa valstu parlamentu aktīvi apmeklē plenārsēdes, lai regulāri vai *ad hoc* apspriestu ES jautājumus, un ka biežākas plenārsēžu debates par ES jautājumiem palielina Savienības pamanāmību un sniedz iedzīvotājiem iespēju uzzināt vairāk par ES darba kārtību un politisko partiju nostājas par šiem jautājumiem;

Eiropas publiskās telpas izveide

10. norāda, ka dažādu politisko viedokļu saskaņošana starp dalībvalstīm varētu stiprināt un paplašināt starpnozaru debates Eiropas līmenī; tāpēc iesaka, lai valstu parlamentu delegācijas, kuras darbojas Eiropas iestādēs, atspoguļotu politisko daudzveidību; šajā sakarā uzsver dažādu politisko partiju locekļu proporcionālas pārstāvības nozīmīgumu;

11. norāda, ka parlamenta vairākuma saistošā griba būtu jāpauž valstu parlamentu sniegtajos atzinumos ABS ietvaros vai ārpus tās; tomēr atbalsta ideju valstu parlamentu politiskajam mazākumam dot iespēju izteikt savu atšķirīgo viedokli, ko tad varētu iekļaut šādu atzinumu pielikumos; pauž pārliecību, ka šie atzinumi būtu jāsniedz pilnīgā saskaņā ar proporcionalitātes principu un saskaņā ar katras valsts parlamenta palātas reglamentu;

12. pienācīgi ņem vērā neseno aicinājumu visā Eiropā īstenot virkni demokrātiskus konventus; šajā sakarā uzskata, ka ikgadējas Eiropas nedēļas izveide ļautu EP deputātiem un komisāriem, jo īpaši priekšsēdētāja vietniekiem, kas atbild par klasteriem, uzklaut visu valstu parlamentārās asamblejas, lai kopā ar EP deputātiem un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem apspriestu un paskaidrotu Eiropas darba kārtību; ierosina pārskatīt savu reglamentu, lai apstiprinātu šo iniciatīvu, un mudina valstu parlamentus darīt tāpat; turklāt pauž pārliecību, ka sanāksmes starp valsts un Eiropas politiskajām grupām ES parlamentārās sadarbības ietvaros varētu sniegt pievienoto vērtību īstenu Eiropas politisko debašu veidā;

ABS reformas atbalstīšana

13. uzsver, ka kopš Lisabonas līguma stāšanās spēkā ABS ir reti izmantota, un uzskata, ka to varētu reformēt pašreizējā konstitucionālajā sistēmā;

14. norāda, ka tādi piemēri, kā piemēram, "dzeltenās kartītes" procedūras ierosināšana attiecībā uz Komisijas priekšlikumu pārskatīt Darba ņēmēju norīkošanas direktīvu 2016. gadā, liecina, ka ABS darbojas; uzsver, ka "dzeltenās kartītes" procedūras ierobežotā izmantošana varētu liecināt par to, ka subsidiaritātes princips ES tiek kopumā ievērots; tādēļ uzskata, ka ABS procedūras trūkumus nevajadzētu uzskatīt par subsidiaritātes principa neievērošanas pierādījumu; turklāt atgādina, ka valstu parlamenti var iejaukties un izskatīt jautājumu par subsidiaritātes principa ievērošanu pirms Komisijas tiesību akta priekšlikuma izklāsta, ko sniedz kā zaļo un balto grāmatu, vai Komisijas darba programmas ikgadējā izklāsta;

15. atgādina, ka attiecībā uz ikvienu jaunu tiesību akta iniciatīvu, Komisijai ir pienākums pārbaudīt, vai ES ir tiesības rīkoties un vai šāda rīcība ir pamatota; turklāt uzsver, ka iepriekšējā pieredze ir pierādījusi, ka subsidiaritātes principa politiskās dimensijas un proporcionalitātes principa tiesiskās dimensijas robežas noteikšana reizēm ir sarežģīta un problemātiska; tādēļ aicina Komisiju savās atbildēs uz pamatotajiem atzinumiem, kas sniegti ABS ietvaros vai ārpus tās, pievērsties arī proporcionalitātei un attiecīgā gadījumā jebkurām bažām par ierosinātajām politikas iespējām papildus Komisijas veiktajai subsidiaritātes principa interpretācijai;

16. ņem vērā valstu parlamentu prasību pagarināt astoņu nedēļu periodu, kura laikā tie var iesniegt pamatotus atzinumus saskaņā ar 1. protokola 3. pantu; tomēr uzsver, ka pašreizējā Līguma ietvaros šāds pagarinājums nav paredzēts; tādēļ uzskata, ka Komisijai būtu ABS ietvaros jāievieš tehniska paziņošana, lai piešķirtu papildu laiku starp datumu, kurā valstu parlamentu palātas tehniski saņem tiesību aktu projektus, un datumu, no kura sākas astoņu nedēļu periods; šajā sakarībā atgādina, ka Komisija 2009. gadā ieviesa citus praktiskus pasākumus attiecībā uz subsidiaritātes kontroles mehānisma darbību;

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

17. ņem vērā atsevišķu valstu parlamentu izteikto prasību pagarināt astoņu nedēļu periodu, kura laikā tie var iesniegt pamatotu atzinumu saskaņā ar 2. protokola 6. pantu;

18. ierosina saskaņā ar Komisijas 2016. gadā uzsākto politisko dialogu pilnībā izmantot sistēmu, saskaņā ar kuru valstu parlamenti varētu Komisijai iesniegt konstruktīvus priekšlikumus ar mērķi pozitīvi ietekmēt Eiropas debates un Komisijas iniciatīvas pilnvaras; šajā sakarībā ierosina, ka Komisija varētu izmantot rīcības brīvību vai nu ņemt vērā šos priekšlikumus, vai sniegt oficiālu atbildi, norādot šādas rīcības iemeslus; norāda, ka šāda procedūra nevar sastāvēt no iniciatīvas tiesībām vai tiesībām atsaukt vai grozīt tiesību aktus, jo pretējā gadījumā tā varētu graut Savienības metodi un kompetenču sadali valsts un Eiropas līmenī, tādējādi pārkāpjot Līgumus; tikmēr iesaka, lai Līgumu turpmākas pārskatīšanas gadījumā likumdošanas iniciatīvas tiesības tiktu piešķirtas Eiropas Parlamentam kā iestādei, kas tieši pārstāv ES pilsoņus;

Informācijas saņemšanas tiesību īstenošana

19. atkārtoti apstiprina, ka LES 12. pants un 1. protokols sniedz valstu parlamentiem tiesības saņemt informāciju tieši no Eiropas iestādēm;

20. uzsver, ka valstu parlamenti varētu labāk pārvaldīt tiem nosūtīto informāciju, vai nu izmantojot ABS, vai saskaņā ar to tiesībām saņemt informāciju, ja IPEX platformai tiktu piešķirta politiskās dzīves asamblejas nozīme vai tā kļūtu par publisku forumu pastāvīgam dialogam valstu parlamentu starpā un starp valstu parlamentiem un Eiropas iestādēm; tāpēc nolemj veicināt platformas izmantošanu politiskā dialoga uzlabošanai; iesaka valstu parlamentiem savlaicīgi izmantot IPEX platformu, lai nodrošinātu valsts kontroles mehānisma agrīnu uzsākšanu; iesaka izmantot IPEX kā kanālu sistemātiskai informācijas apmaiņai un agrīnai brīdināšanai par bažām saistībā ar subsidiaritāti; saskata potenciālu IPEX attīstīšanai par galveno kanālu saziņai un attiecīgo dokumentu pārsūtīšanai no visām ES iestādēm uz valstu parlamentiem un otrādi, un šajā sakarā aņemmas piedāvāt palīdzību valstu parlamentu palātu pārvaldes iestādēm par to, kā strādāt ar platformu; turklāt mudina ieviest plašāku informācijas apmaiņu starp iestāžu ierēdņiem un politiskajām grupām Eiropas Parlamenta un valstu parlamentu administrācijās;

Labākas iestāžu sadarbības apsvēršana

21. pienācīgi ņem vērā pašreizējo sadarbību starp Eiropas Parlamentu un valstu parlamentiem Eiropas lietu komiteju konferencē (COSAC) un Starpparlamentārā konferencē par kopējo ārpolitiku un drošības politiku (CFSP-IPC), un LSKP 13. panta ietvaros; uzsver, ka šāda sadarbība būtu jāattīsta, pamatojoties uz vienprātības principu, informācijas apmaiņu un apspriešanos, lai valstu parlamenti īstenotu kontroli pār to attiecīgajām valdībām un administrācijām;

22. atgādina, ka pašreizējo attiecību sistēma starp Savienības un valstu parlamentiem būtu jāvienkāršo un jāsaskaņo, lai to padarītu efektīvu un iedarbīgu; šajā sakarībā prasa pārskatīt saistības starp Savienību un tās dalībvalstu parlamentiem esošo platformu un forumu ietvaros ar mērķi stiprināt šīs attiecības un pielāgot to pašreizējām vajadzībām; tomēr uzstāj uz valstu parlamentu un Eiropas Parlamenta attiecīgo lēmumu pieņemšanas kompetenču precīzu nodalīšanu, jo valstu parlamentiem būtu jāīsteno savas Eiropas funkcijas, pamatojoties uz savas valsts konstitūciju, jo īpaši, kontrolējot savu valstu valdības locekļus to darbībās Eiropadomē un Padomē, kas ir līmenis, kurā tie vislabāk var tieši ietekmēt Eiropas likumdošanas procesa kontroli; tāpēc noraida kopīgas parlamentāras lēmumu pieņemšanas struktūras izveidi pārredzamības, pārskatatbildības un kapacitātes iemeslu dēļ;

23. norāda, ka politiskā un tehniskā dialoga pastiprināšana starp parlamenta komitejām gan valstu, gan Eiropas līmenī būtu produktīvs solis pilnīgas parlamentu sadarbības virzienā; apsver iespēju piešķirt papildu līdzekļus, lai sasniegtu šo mērķi, un videokonferenču izmantošanu, ja tas ir iespējams;

24. atzīst to starpparlamentāro komiteju sanāksmju (SKS) nozīmi, kas noteiktas ar 1. protokola 9. un 10. pantu; uzskata, ka labāku sadarbību starp iestādēm varētu panākt, ja Eiropas Parlamenta deputāti un valstu parlamenti vairāk atbilstu SKS un šīs sanāksmes sagatavotu, izmantojot ciešāku sadarbību;

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

25. iesaka valstu parlamentus pilnībā iesaistīt kopējās drošības un aizsardzības politikas nepārtrauktā uzlabošanā; uzskata, ka šāda iesaistīšana būtu jāveicina ciešā sadarbībā ar Eiropas Parlamentu, un pilnībā ievērojot valstu konstitūciju noteikumus attiecībā uz drošības un aizsardzības politiku, tostarp izmantojot kopējas starpparlamentārās sanāksmes starp valstu parlamentu pārstāvjiem un Eiropas Parlamenta deputātiem, kā arī plašu politisko dialogu starp pilntiesīgu Eiropas Parlamenta Drošības un aizsardzības komiteju un attiecīgajām valstu parlamentu komitejām; norāda uz potenciālu, kas piemīt neitrālām ES dalībvalstīm īstenot konstruktīvu kontroli šajā jomā;

26. uzskata, ka uzlabots politiskais un likumdošanas dialogs valstu parlamentu starpā un ar valstu parlamentiem varētu būt labvēlīgs mērķu ievērošanai, kuri noteikti Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu;

o

o o

27. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

P8_TA(2018)0187

Gada ziņojums par ES konkurences politiku

Eiropas Parlamenta 2018. gada 19. aprīļa rezolūcija attiecībā uz gada ziņojumu par ES konkurences politiku (2017/2191(INI))

(2019/C 390/19)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD) un jo īpaši tā 39., 42. un 101. līdz 109. pantu, kā arī 174. pantu,
- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 31. maija ziņojumu “2016. gada ziņojums par konkurences politiku”(COM(2017)0285) un tam pievienoto Komisijas dienestu darba dokumentu, kas arī publicēts tajā pašā dienā (SWD(2017)0175),
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 17. jūnija Regulu (ES) Nr. 651/2014, ar ko noteiktas atbalsta kategorijas atzīst par saderīgām ar iekšējo tirgu, piemērojot Līguma 107. un 108. pantu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2014. gada 9. jūlija Balto grāmatu “Virzība uz iedarbīgāku ES uzņēmumu apvienošanās kontroles sistēmu”(COM(2014)0449),
- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 14. jūnija Regulu (ES) 2017/1084, ar ko Regulu (ES) Nr. 651/2014 groza attiecībā uz atbalstu ostu un lidostu infrastruktūrai, paziņošanas robežvērtībām atbalstam kultūrai un kultūrvēsturiskā mantojuma saglabāšanai un atbalstam sporta un multifunkcionālai atpūtas infrastruktūrai un reģionālā darbības atbalsta shēmām tālākajos reģionos un ar ko Regulu (ES) Nr. 702/2014 groza attiecībā uz attiecināmo izmaksu aprēķinu ⁽²⁾,
- ņemot vērā priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par apstākļu nodrošināšanu nolūkā dot dalībvalstu konkurences iestādēm iespēju efektīvāk izpildīt konkurences noteikumus un par iekšējā tirgus pienācīgas darbības nodrošināšanu (COM(2017)0142),
- ņemot vērā Komisijas 2016. gada 19. jūlija paziņojumu par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 1. punktā minēto valsts atbalsta jēdzienu ⁽³⁾,
- ņemot vērā savu 2014. gada 5. februāra rezolūciju par ES sadarbības nolīgumiem par konkurences politikas īstenošanu — turpmāk izmantojamā pieeja ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā savu 2016. gada 4. februāra rezolūciju par salu īpašo stāvokli ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā savu 2016. gada 22. novembra rezolūciju par Zaļo grāmatu par finanšu pakalpojumiem privātpersonām, vidējiem un mazajiem uzņēmumiem ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā savu 2017. gada 14. februāra rezolūciju par ikgadējo ziņojumu par ES konkurences politiku ⁽⁷⁾ un ņemot vērā savus iepriekšējo gadu rezolūcijas par šo tēmu,
- ņemot vērā savu 2017. gada 14. novembra rezolūciju par rīcības plānu attiecībā uz finanšu pakalpojumiem privātpersonām, vidējiem un mazajiem uzņēmumiem ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā attiecīgos Komisijas izstrādātos noteikumus, pamatnostādnes, lēmumus, rezolūcijas, paziņojumus un citus dokumentus par konkurenci,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu par ziņojumu par 2016. gada konkurences politiku,
- ņemot vērā 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumu par labāku likumdošanas procesu ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ OV L 187, 26.6.2014., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 156, 20.6.2017., 1. lpp.

⁽³⁾ OV C 262, 19.7.2016., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 93, 24.3.2017., 71. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 35, 31.1.2018., 71. lpp.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0434.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0027.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0428.

⁽⁹⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

— ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,

— ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu, kā arī Starptautiskās tirdzniecības komitejas, Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas un Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas atzinumus (A8-0049/2018),

1. atzinīgi vērtē Komisijas 2017. gada 31. maija 2016. gada ziņojumu par konkurences politiku, kas apliecina, ka godīgas konkurences apstākļi, investīcijas un inovācija ir atslēgas uz Eiropas nākotni;

2. stingri atbalsta Komisijas un valstu konkurences iestāžu (VKI) neatkarīgu darbību, pildot tām uzticēto pienākumu veidot un efektīvi nodrošināt ES konkurences noteikumu izpildi visu ES iedzīvotāju un ES strādājošo uzņēmumu interesēs;

3. atzinīgi vērtē Komisijas centienus papildus strukturētam dialogam ar konkurences komisāri Margrēti Vestageri (*Margrethe Vestager*) uzturēt arī regulāru saziņu ar Parlamenta atbildīgās komitejas locekļiem un ar komitejas darba grupu, kas atbildīga par konkurences politikas jautājumiem; ir pārliecināts, ka Komisijas gada ziņojums par konkurences politiku ir demokrātiskas kontroles īstenošanai izšķirošas nozīmes elements, un atzinīgi vērtē informāciju, ko Komisija sniedz, atsaucoties uz visiem konkrētajiem pieprasījumiem, kurus pieņemis Parlaments;

4. aicina Komisiju nodrošināt regulāru informācijas un viedokļu apmaiņu ar Parlamentu par to, kā noris ar konkurences politiku saistītu ES tiesību aktu, starptautisku nolīgumu un citu ieteikuma tiesību instrumentu sagatavošana un īstenošana, kā tas ir noteikts Komisijas un Parlamenta Iestāžu nolīgumā (IN); norāda, ka pašlaik tas nenotiek apmierinoši, piemēram, saistībā ar apsūdzībām par ES un Kanādas nolīgumu par informācijas apmaiņu konkurences lietu izskatīšanā; aicina Padomi pēc iespējas drīzāk ratificēt šo ES un Kanādas nolīgumu; ir iecerējis veicināt atbildīgajā komitejā viedokļu regulāru apmaiņu ar Eiropas Konkurences tīklu (EKT) un VKI;

5. aicina Komisiju uzraudzīt, kā tiek īstenoti tiesību akti, kas saistīti ar vienotā tirgus pilnīgu izveidi, piemēram, tādās nozarēs kā enerģētika (cita starpā arī pašpatēriņš) un transports, digitālais tirgus un mazumtirdzniecības finanšu pakalpojumi, tā tiecoties panākt, ka stingrāk ir nodrošināta ES konkurences noteikumu izpilde un ka šie noteikumi dalībvalstīs tiek konsekventi piemēroti;

6. atzīmē, ka valsts atbalsts var būt neaizstājams instruments vajadzīgās infrastruktūras un piegādes nodrošināšanai gan enerģētikas, gan transporta nozarē, sevišķi Eiropā, kur notiek pāreja uz tīrāku un klimatam draudzīgāku energoapgādi un transporta sistēmām;

7. atzīmē, ka valsts atbalsts var būt nepieciešams, lai nodrošinātu vispārējās tautsaimnieciskās nozīmes pakalpojumu (VTNP) sniegšanu, cita starpā arī enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozarē; uzsver, ka valsts intervence bieži vien ir labākais politikas instruments, ar ko nodrošināt, ka tiek sniegti izolētu, tālāku vai nomaļu Savienības reģionu un salu atbalstam izšķirošas nozīmes pakalpojumi;

8. uzskata, ka ir svarīgi nodrošināt, lai Eiropas iekšējā tirgū būtu iespējama konkurence finanšu pakalpojumu (tostarp apdrošināšanas) jomā, jo tādējādi tiek saglabāta iespēja veikt pārrobežu iegādi;

9. uzsver, ka iespēja savienot nomaļus reģionus un salas ir būtiska, lai nezaudētu un pilnveidotu pieņemamu ekonomiskās un sociālās ierosmes līmeni, nepieļaujot, ka pārtrūkst vitāli svarīgi sakari saimnieciskās darbības jomā;

10. uzskata, ka iespējas izņemt skaidru naudu bankomātos ir sabiedrībai būtiski nozīmīgs pakalpojums, kas jāsniedz, nepieļaujot nekādu diskriminējošu, pret konkurenci vērstu vai netaisnīgu praksi, un līdz ar to šā pakalpojuma izmantošana nedrīkst būt nesamērīgi dārga;

11. atzinīgi vērtē Komisijas Konkurences ģenerāldirektorāta (ĢD) centienus turpināt ilgtspējīga un līdzsvarota darbaspēka veidošanu visā 2016. gada garumā; atzinīgi vērtē arī to, ka Konkurences ĢD ir uzlabojusies cilvēkresursu pārvaldība un ka kadru mainība tajā ir kritusies, sasniedzot zemāko līmeni, kopš tas tiek reģistrēts (no 13,9 % 2015. gadā līdz 10,8 % 2016. gadā ⁽¹⁰⁾); prasa Komisijai pārdalīt gan finanšu, gan cilvēkresursus, lai ar tiem pienācīgi nodrošinātu savu Konkurences ĢD un garantētu stabilu finansējumu direktorāta elektronisko un informātikas rīku modernizācijai, tā nodrošinot, ka tas spēj tikt galā ar savu augošo darba slodzi un tehnikas progresu; atkārtoti pieprasa nodaļas, kuras izstrādā pamatnostādnes, stingri nošķirt no nodaļām, kas ir atbildīgas par to īstenošanu;

⁽¹⁰⁾ https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/file_import/aar-comp-2016_en_0.pdf.

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

12. atzinīgi vērtē progresu, ko Konkurences ĢD ir panācis iespēju vienlīdzības jomā, cita starpā arī to, ka vidējā līmeņa vadītāju sieviešu īpatsvars ir 36 %;

13. vēlreiz uzsver, ka korupcija publiskajos iepirkumos ļoti nelabvēlīgi ietekmē Eiropas konkurētspēju, jo pamatīgi kropļo tirgu; atkārtoti uzsver, ka publiskais iepirkums ir viena no valdības darbībām, kas vismazāk pasargātas no korupcijas; uzmanību jo īpaši vērš uz to, ka dažās dalībvalstīs ES finansēts iepirkums ir saistīts ar lielāku korupcijas risku nekā valsts finansēts iepirkums; aicina Komisiju arī turpmāk pielikt pūles, lai nepieļautu ES finansējuma ļaunprātīgu izmantošanu un veicinātu pārskatatbildību publiskā iepirkuma jomā; atzinīgi vērtē arī Eiropas Prokuratūras izveidi;

14. atzīmē, ka ES noteikumos nav orientējošu laikposmu, kas būtu jāievēro, izmeklējot pretmonopola tiesību aktu pārkāpumus, un tas nozīmē, ka lēmumi dažkārt tiek pieņemti pārāk vēlu, jau pēc tam, kad konkurentiem ir nācies atstāt tirgu;

15. aicina Komisiju pieņemt orientējošas pamatnostādnes attiecībā uz to, kā ātrāk veikt pretmonopola tiesību aktu pārkāpumu izmeklēšanu un izskatīt dominējoša tirgus stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu, un darīt to tādēļ, lai nepieļautu, ka uzņēmumiem rodas neskaidrība vai pārāk liels slogs, un lai veidotu konkurenci veicinošu vidi, kas nekaitē patērētājiem; brīdina, ka elastīgāki termiņi būtu jāatļauj vien sarežģītās lietās, kad izmeklēšana ir jāveic plašāk, aptverot arī citus uzņēmumus;

16. uzsver, ka izmeklēšanas procesa ātrumam ir jābūt līdzsvarā ar nepieciešamību pienācīgi saglabāt gan tiesības uz aizsardzību, gan izmeklēšanas kvalitāti, tomēr orientējoši laikposmi var palīdzēt pretmonopola iestādēm lietderīgāk izmantot savus resursus; norāda, ka nozīmīgākās pretmonopola lietas varētu izskatīt ātrāk, ja Komisija un ieinteresētās personas vairāk izmantotu racionalizētas pretmonopola tiesību aktu pārkāpumu izskatīšanas procedūras un nodrošinātu, ka vieglāk ir pieejami attiecīgie dokumenti;

17. atzīmē, ka lielākā daļa lēmumu par pretmonopola jautājumiem un valsts atbalstu tiek pieņemti valsts līmenī; tāpēc aicina Komisiju, ievērojot subsidiaritātes un proporcionālītātes principus, ar EKT atbalstu raudzīties, lai iekšējā tirgū būtu nodrošināta konkurences politikas un tās īstenošanas vispārēja konsekvence un neatkarība; uzsver, ka VKI neatkarībai ir ļoti liela nozīme, un tāpēc atzinīgi vērtē tā dēvēto EKT+ priekšlikumu, kuru izstrādājusi Komisija, lai nostiprinātu VKI spēju efektīvāk panākt ES konkurences tiesību aktu izpildi;

18. uzskata, ka Komisijai būtu jāpārlicinās par to, vai VKI ir nodrošināts pietiekami daudz finanšu, cilvēkresursu un tehnisko resursu, lai tās savu darbu varētu veikt pilnīgi neatkarīgi, un arī jāpārlicinās par to, ka direktori un augstākā līmeņa vadītāji šajās iestādēs tiek ievēlēti vai iecelti pārredzami un bez politiskas ietekmēšanas; uzsver, ka VKI autonomija, cita starpā arī budžeta ziņā, ir būtiska, lai efektīvi nodrošinātu ES konkurences tiesību aktu izpildi; aicina dalībvalstis nodrošināt, lai VKI publiskotu gada ziņojumus, kas ietvertu statistiku un argumentētu kopsavilkumu par VKI īstenotajiem pasākumiem, un prasa Komisijai iesniegt Parlamentam gada ziņojumu par šiem svarīgajiem jautājumiem; uzskata, ka VKI jābūt ieviesta kārtībai, ar kuru tiek garantēts, ka šo iestāžu darbinieki un direktori pēc aiziešanas no amata saprātīgi noteiktu laikposmu neuzņemas tādas profesionālos pienākumus, kas varētu izraisīt interešu konfliktu saistībā ar kādu no lietām, pie kuras tie strādājuši VKI; uzsver EKT nozīmi, jo tas nodrošina platformu regulārai apmaiņai starp Komisiju un VKI, lai garantētu konkurences noteikumu efektīvu un konsekventu piemērošanu; aicina Komisiju ņemt vērā VKI viedokli;

19. uzskata, ka pētījums par to, cik lielā mērā uzņēmumi, jo īpaši MVU, ir informēti un izprot ES konkurences tiesības un valsts atbalsta noteikumus, var būt noderīgs, lai spēcīgāk nodrošinātu ES konkurences tiesību aktu izpildi, un tas varētu būt noderīgs arī kā norādījumu dokuments;

20. uzskata, ka pagaidu pasākumi var būt nozīmīgs instruments, jo īpaši digitālajā ekonomikā, ar ko nodrošināt, lai izmeklēšanas laikā izdarītie pārkāpumi smagi n neatgriezeniski nekaitētu konkurencei; aicina Komisiju izvērtēt, kādas ir iespējas vai nu paātrināt izskatīšanu konkurences iestādēs lietām, kas saistītas ar LESD 101. un 102. panta piemērošanu, vai arī vienkāršot pagaidu pasākumu pieņemšanas kārtību; šajā sakarībā aicina Komisiju veikt pētījumu un iesniegt Parlamentam un Padomei savus secinājumus, attiecīgā gadījumā pievienojot likumdošanas priekšlikumu;

21. aicina Komisiju saistībā ar iespējamo Apvienošanās regulas reformu rūpīgi izpētīt, vai pašreizējos vērtēšanas procesos tiek pienācīgi ņemti vērā apstākļi digitālajos tirgos; uzskata, ka kritērijus, pēc kuriem vērtē uzņēmumu apvienošanas digitālajā ekonomikā, iespējams, nāktos pielāgot; turklāt uzsvāru liek uz to, ka valstu konkurences iestāžu neatkarība ir jāgarantē ne vien saistībā ar LESD 101. un 102. panta piemērošanu, bet arī nodrošinot Eiropas noteikumu izpildi par uzņēmumu apvienošanu; tāpēc uzsver, ka šajā jomā ir vajadzīgi līdzvērtīgi ES līmeņa noteikumi;

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

22. atzinīgi vērtē Komisijas neatlaidīgos centienus precizēt dažādos valsts atbalsta definīcijas aspektus, par ko liecina Komisijas paziņojums par valsts atbalsta jēdzienu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, jo tas ir nozīmīgs ieguldījums valsts atbalsta modernizēšanas iniciatīvas īstenošanā; jo īpaši atzīmē Komisijas centienus precizēt jēdzienus “uzņēmums” un “saimnieciskā darbība”; tomēr konstatē, ka jo īpaši sociālo lietu jomā joprojām ir grūti noteikt, ar ko saimnieciskā darbība atšķiras no darbības, kurai nav saimnieciskā rakstura; turklāt norāda, ka tas ir Eiropas Savienības Tiesas pienākums — nodrošināt pareizu Līguma interpretāciju;

23. atkārtoti uzsver, ka godīga konkurence nodokļu jomā ir svarīga iekšējā tirgus integritātei un ka visiem tirgus dalībniekiem, tostarp digitālajiem uzņēmumiem, būtu godīgi jāmaksā sava nodokļu daļa tur, kur tie gūst peļņu, un jākonkurē uz vienlīdzīgu nosacījumu pamata; atzinīgi vērtē to, ka Komisija šajā sakarībā ir veikusi pamatīgu izpēti, un uzsver, ka pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu agresīvu plānošanu ir jācīnās, lai vienotajā tirgū garantētu vienlīdzīgus konkurences apstākļus un lai konsolidētu stabilus publiskā sektora budžetus; uzsver, ka noteikumi par valsts atbalstu attiecas arī uz atbrīvošanu no nodokļiem un ka ir būtiski izskaust kropļojošu, pret konkurenci vērstu praksi, piemēram, selektīvus nodokļu atvieglojumus; aicina dalībvalstis nodrošināt, lai Komisijai būtu pieejama visa svarīgā informācija, ar kuru apmainījušās valstu nodokļu iestādes, jo tas Komisijai ir vajadzīgs, lai izvērtētu, vai valstu nodokļu nolēmumi un nodokļu režīmi ir saskaņā ar ES konkurences noteikumiem;

24. ir nobažījies par to, ka konkurences iestādes neko nav darījušas, lai vērstos pret atjaunojamo energoresursu enerģijas atbalsta shēmu likvidēšanu ar atpakaļejošu datumu; uzsver, ka šāda bezdarbība vēl vairāk kropļo konkurenci, jo starptautiskajiem investoriem ir izdevies saņemt kompensāciju, turpretim vietējiem investoriem tas nav izdevies; aicina Komisiju izmeklēt kropļojošo ietekmi, ko elektroenerģijas tirgū pašlaik rada jaudas maksājumi un kodolenerģijas moratorija maksājumi;

25. pamatnostādnes par valsts atbalstu nodokļu jomā prasa pārskatīt, lai būtu aptverti negodīgas konkurences gadījumi, uz kuriem nodokļu nolēmumi neattiecas, un transfertcenu noteikšana;

26. vērš uzmanību uz to, ka ir vajadzīga vienkārša un pārredzama nodokļu politika un noteikumi;

27. ļoti atzinīgi vērtē Komisijas lēmumu, kuru tā pieņēma, vērsoties pret nelikumīgiem nodokļu atvieglojumiem, kas bija piešķirti *Amazon*, un arī Komisijas iepriekš pieņemtos zīmīgos lēmumus par nelikumīgiem selektīviem nodokļu atvieglojumiem un uzsver, ka ir būtiski nelikumīgu atbalstu laikus atgūt; atzīmē — Luksemburga ir paziņojusi, ka pārsūdzēs *Amazon* lietā pieņemto lēmumu, tāpat kā to *Apple* lietā izdarīja Īrija; aicina Komisiju arī turpmāk novērot situāciju visās dalībvalstīs un ikvienā līdzīgā gadījumā pieņemt attiecīgu lēmumu, vērsoties pret jebkādu nelikumīgu valsts atbalstu un tā tiecoties garantēt vienādu attieksmi un atjaunot vienlīdzīgus konkurences apstākļus;

28. vērš uzmanību uz to, ka digitālie uzņēmumi ar nodokli ir jāapliek, par pamatu ņemot to faktisko darbību dalībvalstīs un tādēļ vadoties pēc apgrozījuma, kas gūts ar digitālajām platformām, un tas ir jādara, lai nepieļautu, ka konkurences apstākļi ir mazāk labvēlīgi tiem uzņēmumiem, kuri savu saimniecisko darbību veic, pastāvīgi atrodoties attiecīgajā vietā;

29. uzskata, ka nodokļu plānošana var apgrūtināt godīgu konkurenci iekšējā tirgū, jo jaunpieņācējiem un MVU, kas savu saimniecisko darbību veic tikai vienā valstī, tas kaitē, pretēji starptautiskajām korporācijām, kuras var novirzīt peļņu vai kā citādi īstenot nodokļu agresīvu plānošanu, izmantojot dažnedažādus tikai tām pieejamus lēmumus un instrumentus; ar bažām atzīmē, ka tā rezultātā starptautiskajām korporācijām ir mazāk nodokļu saistību, toties lielāka peļņa pēc nodokļu nomaksas, un tāpēc konkurences apstākļi vienotajā tirgū tām vairs nav tādi paši kā konkurentiem, kas neķeras pie agresīvas nodokļu plānošanas un uztur saikni starp peļņas gūšanas vietu un nodokļa uzlikšanas vietu;

30. prasa Komisijai sākt sarunas ar visām valstīm un teritorijām, kurām ir labi pieejams kopējais tirgus, bet trūkst efektīvas valsts atbalsta kontroles, kas vērsta pret negodīgu konkurenci nodokļu jomā;

31. atzīmē, ka publiskā sektora finansējumu varētu izmantot, lai glābtu bankas, kas attiecīgā reģionā ir nozīmīgas; aicina Komisiju paskaidrot, ar kādiem nosacījumiem tas būtu iespējams, jo īpaši ņemot vērā ES noteikumus par valsts atbalstu un par rekapitalizāciju; uzskata, ka spēkā esošais tiesiskais regulējums ir neskaidrs, un aicina Komisiju to uzlabot;

32. atgādina, ka Noguldījumu garantiju sistēmu direktīvā ir noteikts — lai novērstu kredītiestādes maksātnespēju, noguldījumu garantiju sistēmas būtu jāizmanto, ievērojot precīzi noteiktu regulējumu, un tas jebkurā gadījumā būtu jādara atbilstoši noteikumiem par valsts atbalstu;

33. aicina Komisiju katru gadu no jauna izvērtēt, vai finanšu nozarē joprojām ir izpildītas prasības, saskaņā ar kurām ir piemērojams LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunkts;

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

34. uzskata, ka pēc finanšu krīzes koncentrācija banku nozarē ir palielinājusies un ka atsevišķos gadījumos Eiropas un valstu uzraudzības iestādes to ir veicinājušas; aicina Komisiju novērot šo parādību un Eiropas līmenī veikt pētījumu par katru valsti atsevišķi, lai izvērtētu, kā tas ietekmē konkurenci;

35. atzinīgi vērtē apņemšanos, ko konkurences komisāre M. Vestagere pauda 2017. gada 21. novembrī strukturētā dialoga sanāksmē ar Ekonomikas un monetāro komiteju, proti, apņemšanos apsvērt, kādi konkurences kropļojumi varētu rasties saistībā ar Eiropas Centrālās bankas uzņēmumu sektora aktīvu iegādes programmas īstenošanu, un ziņot par to Parlamentam, sniedzot kvalitatīvu atbildi; šajā sakarībā uzsver, ka selektivitātes jēdziens valsts atbalsta jomā ir būtiski svarīgs kritērijs, kas rūpīgi jāpārbauda; šajā sakarībā norāda arī uz Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punktu, kurā ir noteikts tā dēvētais lojalitātes princips;

36. aicina Komisiju uzmanīgi sekot līdzi norisēm banku mazumtirdzniecības pakalpojumu nozarē un finanšu pakalpojumu nozarē, lai konstatētu jebkādas pretmonopola noteikumu pārkāpumus un karteļu darbības, un aicina Komisiju cieši sadarboties ar valstu konkurences iestādēm, lai nodrošinātu ES pretmonopola noteikumu izpildi;

37. par prioritāti uzskata nepieciešamību nodrošināt, lai turpmāk, cenšoties pārvarēt banku krīzes, stingri un objektīvi tiktu ievēroti noteikumi par valsts atbalstu, tā pasargājot nodokļu maksātājus no banku glābšanas sloga;

38. piekrist secinājumam, pie kura Komisija nonākusi, veicot konkurences apsekojumu e-komercijas nozarē, proti, ka pārrobežu e-komercija var sekmēt turpmāku vienotā tirgus integrāciju un var nodrošināt konkurences priekšrocības uzņēmumiem un lielākas izvēles iespējas patērētājiem, taču ģeogrāfiskas bloķēšanas pasākumi tam ir nozīmīgs šķērslis; atkārtoti norāda, ka atsevišķos gadījumos tas, iespējams, ir pretrunā 101. pantam; atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos pievērsties tieši to ES konkurences noteikumu izpildes nodrošināšanai, kas ir ieviesti vai kļuvuši plašāk izplatīti digitālās ekonomikas rašanās un nozīmes pieauguma rezultātā; vienlīdz atzinīgi vērtē arī Komisijas ieceri paplašināt dialogu ar valstu konkurences iestādēm, lai panāktu ES konkurences noteikumu konsekventu piemērošanu saistībā ar praksi e-komercijas jomā;

39. aicina ES galveno *Brexit* sarunu vedēju sadarbībā ar komisāri M. Vestageri pēc iespējas drīzāk sākt godīgas un pārredzamas diskusijas par ES un Apvienotās Karalistes attiecību nākotni konkurences ziņā;

40. uzskata, ka *Brexit* darba kārtība nedrīkstētu apdraudēt nevienu no izmeklēšanas procesiem, kas pašlaik tiek veikti ⁽¹¹⁾ par gadījumiem, kuros Apvienotā Karaliste vai Apvienotajā Karalistē reģistrēti uzņēmumi, iespējams, ir pārkāpuši ES konkurences tiesību aktus, un ka neatkarīgi no tā, kādu galīgo lēmumu Komisija būs pieņēmusi pēc 2019. gada 29. marta, tam vajadzētu būt nemainīgi saistošam;

41. ņem vērā Komisijas iebildumu paziņojumu un Komisijas sākotnējo secinājumu, proti, ka *Google* ir ļaunprātīgi izmantojis savas meklētājprogrammas dominējošo stāvokli tirgū, nodrošinot nelikumīgas priekšrocības citam savam produktam — cenu salīdzināšanas pakalpojumam; aicina Komisiju panākt, lai minētais uzņēmums efektīvi un raiti īstenotu šo tiesiskās aizsardzības līdzekli, tā nepieļaujot, ka dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana turpinās; uzsver, ka Komisijai ir padziļināti jāanalizē un jāuzrauga tas, kā *Google* priekšlikums varētu darboties praksē, jo ir jāatjauno vienlīdzīgi konkurences apstākļi, kas vajadzīgi konkurences un inovācijas uzplaukumam; norāda, ka ir strukturāli jānošķir pilnīgi visi minētā uzņēmuma piedāvātie vispārējie un specializētie meklēšanas pakalpojumi, citādi ar izsolē balstītu pieeju vienādu attieksmi, iespējams, panākt neizdosies; aicina Komisiju un *Google* izpilddirektoru piedalīties atklātā uzklaušanās sanāksmē, kuru kopīgi rīko Ekonomikas un monetārā komiteja un Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteja; uzskata, ka visiem uzņēmumiem — arī tiem, kuri strādā digitālajā nozarē, — būtu cieši jāsadarbojas ar Parlamentu un tādēļ cita starpā arī jāapmeklē atklātas uzklaušanās sanāksmes;

42. aicina Komisiju rīkoties vērienīgāk, lai likvidētu nelikumīgus šķēršļus, kas kavē konkurenci tiešsaistē, un lai tādējādi nodrošinātu ES patērētājiem iespēju tiešsaistē brīvi iegādāties preces no pārdevējiem, kuri atrodas citā dalībvalstī, un vienlaikus neradīt jaunus šķēršļus, kam par iemeslu būtu pašlaik atšķirīgās patērētāju tiesību normas;

⁽¹¹⁾ Piemēram, padziļināta izmeklēšana, ko Komisija veic par iespējamu valsts atbalsta shēmu Apvienotās Karalistes CFC grupas finansēšanas atvieglojumu gadījumā (SA.44896).

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

43. aicina Komisiju rūpīgi izmeklēt un pēc iespējas drīzāk slēgt visas pretmonopola lietas, ko tā vēl turpina izskatīt (piemēram, *Android*, *AdSense* un ar ceļojumu meklēšanas un vietējās meklēšanas sektoriem saistītu lietu izskatīšanu) sakarā ar to, ka *Google*, iespējams, ļaunprātīgi izmanto savu dominējošu stāvokli, kaitējot gan esošajiem, gan potenciālajiem konkurentiem, jo tiem ir liegta iespēja ienākt un izvērst savu darbību šajā jomā; uzsver, ka Komisijai ir labi jāsaprotas un jānodrošinās pirmās iespaidīgās lietas izskatīšanai, kas attiecas uz 5,2 terabaitu lielu datu apjomu; šajā sakarībā uzsver — tam, kā lielie tehnoloģiju uzņēmumi izmanto personas datus, līdz šim nav bijis precedenta, un patērētāji bieži vien nezina vai nav informēti par to, cik lielā mērā viņu dati tiek izmantoti, piemēram profilēšanas vai uz konkrētu mērķauditoriju vērstas reklāmas nolūkos; uzskata, ka konkurencei un nodokļu iestādēm digitālie uzņēmumi ir kategorija ar īpašu specifiku, jo īpaši ņemot vērā tādus elementus kā algoritmi, mākslīgais intelekts vai datu vērtība; mudina Komisiju izstrādāt politiku un instrumentus, ar ko panākt izpildi, reaģējot uz digitālās ekonomikas veidošanos, un mudina Komisiju tādēļ nodrošināt, lai tai pilnā sastāvā būtu pieejama sava augsto tehnoloģiju inženieru un progresīvāko tehnoloģiju speciālistu komanda, kas novērotu situāciju un rīkotos gadījumos, kad ir jānovērš pret konkurenci vērstā situācija digitālās un platformu ekonomikas kontekstā;

44. uzmanību jo īpaši vērš uz to, cik svarīgi ir izmeklēšanas procesi, kas pašlaik tiek īstenoti farmācijas nozarē, ņemot vērā pierādījumus, kuri ir sakrājušies par tirgus izkropļojumiem šajā jomā, tostarp kvantitātes ierobežojumiem, manipulācijām ar cenu un šķēršļiem ģenērisko zāļu pieejamībai;

45. atzinīgi vērtē Komisijas 2017. gada 6. oktobra informatīvo biļetenu, kurā apstiprināts, ka Komisija bez iepriekšēja brīdinājuma ir veikusi pārbaudes saistībā ar konkurējošu dienestu piekļuvi informācijai par bankas kontu; aicina Komisiju arī turpmāk uzmanīgi sekot līdzi šai lietai, jo īpaši pēc tam, kad stāsies spēkā reglamentējošie tehniskie standarti par drošu klienta autentificēšanu un drošiem sakariem;

46. atzinīgi vērtē izmeklēšanu, ko Komisija veikusi par automobiļu karteli, un secinājumus, pie kuriem tā nonākusi;

47. prasa Komisijai precizēt noteikumus par valsts atbalstu Eiropas un trešo valstu aviosabiedrībām, lai iedibinātu vienlīdzīgu konkurences apstākļus aviosabiedrību darbībai Eiropas un trešo valstu tirgos; uzskata, ka pārstrukturēšanas atbalsts dažos gadījumos varētu būt kropļojošs; uzskata, ka vieni un tie paši konkurences noteikumi būtu jāpiemēro visiem gaisa pārvadātājiem lidojumu reisos uz/no ES un ārpus ES gan nacionālajiem, gan zemo cenu gaisa pārvadātājiem, tomēr rēķinoties ar to pārvadātāju situāciju, kuru darbība tirgū būtiski neietekmē; atzīmē, ka darījumu, kura rezultātā *Lufthansa* iegādājās *Air Berlin* meitasuzņēmumu *LGW*, Komisija apstiprināja, bet ar nosacījumu, ka tiks pildītas konkrētas saistības, lai nepieļautu konkurences kropļošanu; aicina Komisiju vidējā termiņā novērot situāciju un vērsties pret jebkādu konkurenci vājināšu praksi aviācijas nozarē, ja attiecīgā prakse vājina patērētāju aizsardzības tiesību normas;

48. prasa Komisijai izmeklēt zemo cenu aviosabiedrību hegemoniju dažādos gaisa satiksmes maršrutos Eiropā un izvērtēt cenu noteikšanas modeļus šajos maršrutos; norāda, ka šāds stāvoklis bieži vien tiek iegūts ar agresīvu vai pat plēsonīgu uzvedību tirgū, izskaužot konkurenci un augsto tarifu un izmaksu slogu pārliedot uz patērētāju pleciem;

49. prasa Komisijai saskaņā ar ES apvienošanās kontroles procedūru rūpīgi izvērtēt visus aviosabiedrību apvienošanās darījumus, cita starpā arī šo darījumu ietekmi uz konkurenci tirgū un iespējamo kaitējumu, ko tie varētu nodarīt patērētājiem un kas galvenokārt varētu izpausties kā augstākas cenas un ierobežota tiešo galamērķa reisu pieejamība;

50. mudina Komisiju pabeigt vienotās Eiropas dzelzceļa telpas izveidi, nodrošināt, ka ir pilnībā pārredzamas naudas plūsmas starp infrastruktūras pārvaldniekiem un dzelzceļa uzņēmumiem, un pārliecināties par to, ka katrā dalībvalstī ir spēcīgs un neatkarīgs pretmonopola valsts regulators;

51. ir nobažījies par konkurences vājināšanos lielo institucionālo investoru kopīgo īpašumtiesību ietekmē; uzskata — tas, ka šiem investoriem vienā un tajā pašā nozarē pieder ievērojama daļa tiešo konkurentu akciju, piemēram, aviosabiedrību uzņēmumos, rada gandrīz oligopolu, kas negatīvi ietekmē patērētājus un ekonomiku kopumā, jo tiek ierobežota konkurence; aicina Komisiju darīt visu, kas nepieciešams, lai novērstu iespējamo konkurences vājināšanos kopīgo īpašumtiesību ietekmē; turklāt aicina Komisiju izmeklēt kopīgo īpašumtiesību lietas un sagatavot Parlamentam ziņojumu par kopīgo īpašumtiesību ietekmi uz Eiropas tirgiem un jo īpaši uz cenām un inovāciju;

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

52. atzinīgi vērtē to, ka ir pārskatīta Regula (EK) Nr. 868/2004 par godīgas konkurences aizsardzību un ka tas ir darīts, lai panāktu savstarpību un izskaustu negodīgu praksi, cita starpā arī iespējamo valsts atbalstu dažu trešo valstu aviosabiedrībām, un lai risinātu ar regulējumu, tostarp ar darba apstākļu regulējumu, saistītus jautājumus un vides problēmas; piekrīt Komisijai, ka vislabākais risinājums būtu pieņemt jaunu, vispusīgu tiesību aktu, ar ko novērst tirgus izkropļojumus starptautiskā transporta nozarē, mudināt Starptautisko Civilās aviācijas organizāciju (ICAO) iesaistīties reģionālo aviosabiedrību konkurences lietās un panākt godīgu konkurenci, pamatojoties uz gaisa satiksmes pakalpojumu nolīgumiem; uzskata, ka pārredzamība godīgas konkurences klauzulā ir būtiska, lai garantētu vienlīdzīgu konkurences apstākļus; uzskata — ar šo regulu vai citiem atbilstošiem leģislatīviem instrumentiem būtu jāpanāk, ka netiek pieļauta pret konkurenci vērsta uzvedība saistībā ar biļešu izplatīšanu, piemēram, netiek pieļauts, ka dažas aviosabiedrības iekasē papildmaksu vai ierobežo informāciju, kas pieejama personām, kuras rezervēšanai izmanto citus, nevis konkrēto aviosabiedrību kanālus;

53. atkārtoti norāda, ka aviācijas ieguldījums ir vitāli svarīgs, jo ES tiek nodrošinātas savienojumu iespējas — gan starp pašām dalībvalstīm, gan ar trešām valstīm, ka aviācija ir ES integrācijai un konkurētspējai izšķirošas nozīmes faktors un ka tā būtiski veicina ekonomikas izaugsmi un nodarbinātību; atzīmē, ka ES savienojumu iespējas kopumā lielā mērā ir atkarīgas no gaisa satiksmes pakalpojumiem, kurus sniedz ES gaisa pārvadātāji;

54. atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir vienkāršojusi noteikumus par publiskā sektora investīcijām ostās un lidostās, kultūrā un tālākajos reģionos; uzsver — ņemot vērā to, ka ir nepieciešami savienojumi tālākajiem un perifērijas reģioniem, un vadoties pēc pašlaik pieņemtajām Komisijas pamatnostādņēm, ES budžeta vai Eiropas Investīciju bankas finansējums jebkurai no lidostām būtu jāpiešķir, pamatojoties uz pozitīva rezultāta izmaksu un ieguvumu analīzi un uz vidēja termiņa līdz ilgtermiņa perspektīvā īstenotu operatīvās un ekonomiskās dzīvotspējas izvērtējumu, tā nepieļaujot, ka Eiropā tiek finansētas tā dēvētās rēgu lidostas;

55. uzsver, ka ir būtiski nosargāt lidojumu informācijas pārredzamību un neitralitāti, nodrošināt vienlīdzīgu konkurences apstākļus tirgū un galarezultātā nosargāt Eiropas patērētājiem iespējas izdarīt pārdomātu izvēli; tāpēc aicina Komisiju pēc šiem principiem vadīties, pārskatot rīcības kodeksu datorizētām rezervēšanas sistēmām un Gaisa satiksmes pakalpojumu regulu;

56. aicina Komisiju nodrošināt transporta nozarē godīgu konkurenci, lai pabeigtu vienotā tirgus izveidi, ņemot vērā sabiedrības intereses un ar vidi saistītus apsvērumus, ka arī saglabājot savienojumu iespējas salu un perifērijas reģioniem; aicina Komisiju novērot gadījumus, kuros publiskā sektora ostu un lidostu tīkls tiek pārvaldīts ar monopola starpniecību;

57. uzsver, ka starptautiskajai sadarbībai ir būtiska nozīme, lai globalizācijas laikmetā efektīvi nodrošinātu, ka tiek ievēroti konkurences tiesību principi; šajā sakarībā atbalsta Komisijas un VKI pastāvīgu līdzdalību tādos daudzpusējos forumos kā Starptautiskais konkurences tīkls, Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) Konkurences komiteja, Pasaules Banka un ANO Tirdzniecības un attīstības konference (UNCTAD); prasa Komisijai starptautiskās tirdzniecības un investīciju nolīgumos iekļaut konkurences noteikumu sadaļas; aicina Komisiju arī turpmāk veicināt konkurences politikas instrumentu un prakses konvergenci, cita starpā arī divpusējā sadarbībā ar trešām valstīm, par paraugu ņemot 2013. gada otrās paaudzes sadarbības nolīgumu starp ES un Šveici; atzinīgi vērtē to, ka ir sācies dialogs starp Komisiju un Ķīnu par valsts atbalsta kontroli, un rūpīgi seko līdzi tam, kā Ķīna ievieš godīgas konkurences pārskata sistēmu, kas ir izstrādāta, lai nodrošinātu, ka valsts pasākumiem nav negatīvas ietekmes uz iespēju ienākt tirgū un no tā aiziet, nedz arī negatīvas ietekmes uz preču brīvu apriti; atkārtoti prasa komisārei M. Vestagerei efektīvi nodrošināt, lai Komisija par savu ārējo darbību konkurences politikas jomā informētu Parlamenta atbildīgo komiteju un regulāri sniegtu komitejai aktuālāko informāciju;

58. uzsver — tieši patērētājs galvenokārt gūst labumu no tā, ka Eiropas vienotajā tirgū darbojas konkurence; uzskata, ka stingra un objektīva konkurences politikas izpildes nodrošināšana var lielā mērā palīdzēt īstenot galvenās politiskās prioritātes, piemēram, tādas kā pamatīgāks un taisnīgāks iekšējais tirgus, savienots digitālais vienotais tirgus un integrēta un klimatam draudzīga Enerģētikas savienība; atkārtoti norāda, ka konkurences politikas tradicionālie tirgus modeļi, iespējams, ne vienmēr būs piemēroti digitālajam tirgum, piemēram, uz platformām balstītas saimnieciskās darbības modeļiem vai daudzpusējiem tirgiem;

59. norāda, ka ar vienotu noteikumu kopumu, pēc kuriem aprēķināt uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi, varētu izskaust negodīgu konkurenci nodokļu jomā, piemēram, nepieļaujot, ka dalībvalstis slēdz nodokļu nolīgumus ar atsevišķām starptautiskām korporācijām; ņem vērā, ka joprojām notiek sarunas par kopējo konsolidēto uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (KKUINB);

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

60. atzīmē, ka labvēlīgs tiesiskais regulējums lidostām ir svarīgs, lai piesaistītu un mobilizētu privātā sektora investīcijas; uzskata, ka, pateicoties Komisijas veiktajam Lidostas maksu direktīvas novērtējumam un ņemot vērā arī efektīvu apspriešanos ar aviosabiedrībām/lidostām, vajadzētu būt iespējai vieglāk noskaidrot, vai spēkā esošie noteikumi ir efektīvs konkurences veicināšanas līdzeklis un darbojas Eiropas patērētāju interesēs, vai varbūt ir jāveic reforma;

61. atzinīgi vērtē to, ka Spānijas valdība ir gatava publiskot Spānijas un Krievijas noslēgto gaisa satiksmes pakalpojumu nolīgumu, ar ko nodrošina tiešos reisus maršrutā Barselona–Tokija;

62. aicina Komisiju godīgas konkurences garantēšanai izvērtēt divpusējos aviācijas nolīgumus, ko dalībvalstis ir noslēgušas ar trešām valstīm;

63. aicina Komisiju izvērtēt un novērst *Brexit* iespējamo ietekmi uz konkurenci aviācijas nozarē, jo īpaši gadījumos, kas varētu skart Apvienotās Karalistes dalību Eiropas Kopējās aviācijas telpas (ECAA) nolīgumā, kā rezultātā būtu ierobežota piekļuve visiem galamērķiem ES un otrādi;

64. uzskata, ka vienlīdzīgu konkurences apstākļu nodrošināšana uzņēmumiem iekšējā tirgū ir atkarīga arī no tā, cik apņēmīgi tiek apkarots sociālais dempings;

65. aicina Komisiju turpināt darbu, lai novērstu ilgtermiņa ietekmi, ko rada pārtraukums diskusijās par tiesību aktiem, kuri turpmāk būtu jāpieņem saskaņā ar ES aviācijas stratēģiju;

66. atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir sākusi strādāt pie ietekmes novērtējuma un ir sākusi sabiedriskā apspriešana par pārtikas apriti; norāda, ka Parlaments jau ir aicinājis Komisiju un valstu konkurences iestādes reaģēt uz bažām, ko rada ietekmes kombinācija — strauja izplatīšanas nozares koncentrācija valsts līmenī, no vienas puses, un sadarbības mehānismu veidošanās starp liela mēroga izplatītājiem Eiropas un starptautiskā līmenī, no otras puses, jo abi šie faktori ietekmē gan pārtikas aprites augšupējā virziena posmus, gan izplatītājus un patērētājus; uzskata, ka šāda strukturāla pārmaiņa rada bažas par iespējamu stratēģisku pielāgošanos, konkurences mazināšanos un par to, ka pārtikas aprītē varētu būt mazāk iespēju investēt inovācijā, kā arī par ražotāju — sevišķi mazo lauksaimnieku — organizāciju pienācīgu darbību un par agrovides apstākļiem pielāgotu šķirņu izvēli; aicina Komisiju ieviest saistošu tiesisko regulējumu ES līmenī, lai pārtikas aprītē apkarotu negodīgu tirdzniecības praksi, kas kaitē lauksaimniekiem;

67. atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir pamatīgi izpētījusi *Monsanto* un *Bayer* apvienošanos; ir ļoti nobažījies, jo tad, ja *Monsanto* un *Bayer* apvienošanās tiks apstiprināta, trīs apvienotie uzņēmumi (*ChemChina-Syngenta*, *Du Pont-Dow* un *Bayer-Monsanto*) savā īpašumā iegūs un pārdos līdz pat 60 % no pasaulē patentētajām sēklām un 64 % no pasaules tirgū laistajiem pesticīdiem un herbicīdiem; norāda, ka šādas koncentrācijas rezultātā neapšaubāmi paaugstināsies cenas, palielināsies lauksaimnieku tehnoloģiskā un ekonomiskā atkarība no dažām globāli integrētām viena kontaktpunkta platformām, tiks ierobežota sēklu daudzveidība, inovācijas darbība tiks novirzīta prom no tāda ražošanas modeļa ieviešanas, kas nekaitē videi un bioloģiskajai daudzveidībai, un galarezultātā, vājinoties konkurencei, samazināsies inovācija; tāpēc prasa Komisijai koncentrācijas pakāpi un uzņēmumu apvienošanās ietekmi uz konkurenci dažādos skartajos tirgos analizēt, rūpīgi apsverot šo faktu — ka nozarē vienlaikus notiek vairākas apvienošanās;

68. ir ļoti nobažījies par to, ka Komisija ir apstiprinājusi uzņēmumu *Bayer* un *Monsanto* apvienošanos, jo, lai arī aktīvus uzņēmumu *Bayer* ir ierosināts atsavināt, apvienošanās vēl vairāk palielina jau tā vērienīgo koncentrāciju agrorūpniecības nozarē un pamatīgi kavē pāreju no lauksaimniecības, kas atkarīga no ķīmiskām vielām, uz patiesi ilgtspējīgas lauksaimniecības modeli; pieprasa pārskatīt konkurences tiesību aktus, lai turpmāk būtu iespējams efektīvi pretoties šāda veida apvienošanās gadījumiem; tāpēc stingri mudina Komisiju izvērtēt, kā apvienošanās lauksaimniecības nozarē varētu kļūt par būtisku šķērslī efektīvai konkurencei, un vērtēšanai izmantot nevis ierobežota tvēruma pārbaudes rīku, ar ko galveno uzmanību pievērš tikai tam, kā apvienošanās ietekmē cenas, ražošanas apjomu un inovāciju, bet gan pilnībā novērtēt šādu apvienošanās gadījumu sociālās izmaksas, ņemot vērā to plašāku ietekmi uz vides aizsardzību un starptautiskās saistības bioloģiskās daudzveidības jomā, kā tas ir jādara saskaņā ar LESD 11. pantu;

69. uzskata, ka tirdzniecības subsīdijas un preferences, piemēram, VPS un VPS+, ko piešķir trešām valstīm, lai veicinātu cilvēktiesību un darba tiesību ievērošanu, bet kas ir izrādījušas noderīgas, arī lai veicinātu ES konkurētspēju starptautiskā mērogā, ir pienācīgi jāuzrauga un jāpiemēro, uzmanību pievēršot tam, kā tās ietekmē ES ražojošās nozares; tāpēc aicina Komisiju apturēt dotāciju vai preferenču piešķiršanu, ja trešās valstis tās izmanto ļaunprātīgi;

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

70. atgādina, ka Komisija kopš 2014. gada jūnija izskata nodokļu nolēmumus, kurus Luksemburga pieņēmusi attiecībā uz *McDonald's*, un ka 2015. gada decembrī Komisija pieņēma lēmumu sākt oficiālu izmeklēšanu, taču galīgais lēmums līdz šim vēl nav pieņemts; prasa Komisijai darīt visu, kas iespējams, lai šajā lietā drīz pieņemtu galīgo lēmumu;

71. aicina Komisiju regulāri izvērtēt, vai dalībvalstis efektīvi aizsargā intelektuālā īpašuma tiesības, kas ir būtisks elements konkurences politikai veselības aprūpes jomā; uzsver, ka preču zīmju aizsardzība ir ļoti svarīga, lai produktus tirgū būtu iespējams identificēt un atšķirt, un ka tad, ja nav preču zīmju un cilvēkiem nav iespējas produktus atšķirt, ražotājiem ir ļoti grūti vai pat neiespējami ienākt jaunos tirgos; turklāt uzskata, ka tad, ja konkurence ir orientēta uz cenu, savu pozīciju tirgū ir grūti nostiprināt ražotājiem, kuru tirgus daļa ir maza; tāpēc uzsver, ka preču zīmju atcelšana vai to izmantošanas ierobežojumi ir nozīmīgs šķērslis, kas kavē ienākšanu tirgū un vājina tādu būtiski svarīgu aspektu kā brīva un godīga konkurence Eiropas Savienībā;

72. visnotaļ pievienojas secinājumam, pie kura Komisija ir nonākusi 2016. gada ziņojumā par konkurences politiku, proti, ka "līdz ar uzņēmumu starptautisko raksturu arī konkurences tiesību izpildiestādēm ir jāklūst starptautiskām"; uzskata, ka pasaules mērogā piemērojami konkurences noteikumi, pārredzamība un visaugstākais konkurences iestāžu savstarpējās koordinācijas līmenis, cita starpā arī attiecībā uz informācijas apmaiņu ar konkurenci saistītu tiesvedības procesu kontekstā, ir priekšnoteikumi taisnīgai tirdzniecībai visas pasaules mērogā; norāda, ka cīņa pret negodīgu tirdzniecības praksi, cita starpā arī ar konkurences politiku, ir nepieciešama, lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus pasaules mērogā, kas ir izdevīgi patērētājiem un uzņēmumiem un ir viena no ES tirdzniecības stratēģijas prioritātēm; uzsver, ka diskusiju dokuments par globalizācijas iespēju izmantošanu liecina — Savienībai ir jārikojas, lai atjaunotu vienlīdzīgus konkurences apstākļus, un prasa, lai Komisija ierosinātu konkrētas politikas nostādnes šajā ziņā;

73. aicina modernizēt tirdzniecības aizsardzības instrumentus, lai tie kļūtu spēcīgāki, iedarbotos ātrāk un būtu efektīvāki; atzinīgi vērtē jauno metodi antidempinga maksājumu aprēķināšanai, ar kuru, izvērtējot tirgus izkropļojumus trešās valstīs, ir jāpanāk, lai antidempinga pasākumi būtu vismaz tikpat efektīvi kā iepriekš īstenotie, turklāt nodrošinot, ka tiek izpildītas visas saistības, ko esam uzņēmušies PTO; atgādina, ka ir svarīgi raudzīties, lai šādi pasākumi būtu efektīvi īstenoti; turklāt uzsver, ka cīņai pret negodīgu konkurenci pasaules mērogā īpaši nozīmīgs ir nesubsidēšanas instruments un vienlīdzīgu konkurences apstākļu iedibināšana ar ES noteikumiem par valsts atbalstu;

74. uzstāj, ka savstarpībai ir jābūt vienam no Savienības tirdzniecības politikas stūrakmeņiem, lai tādējādi nodrošinātu ES uzņēmumiem vienlīdzīgus konkurences apstākļus, jo īpaši attiecībā uz publisko iepirkumu; uzsver, ka centieni panākt ārvalstu publiskā iepirkuma tirgu plašāku pieejamību nedrīkst kavēt ar sociāliem un vides kritērijiem saistītu ES noteikumu izstrādi; vērš uzmanību uz to, ka Savienībai ir svarīgi iegūt savā rīcībā starptautisku publiskā iepirkuma instrumentu, ar ko nosaka nepieciešamību pēc savstarpības gadījumos, kad kāds no tirdzniecības partneriem ierobežo piekļuvi savam iepirkuma tirgum; atgādina par ieguvumiem, ko sniedz ārvalstu tiešie ieguldījumi, un uzskata, ka ar Komisijas priekšlikumu par ārvalstu investīciju kontroli būtu jāpanāk vairāk savstarpības attiecībā uz piekļuvi tirgiem;

75. aicina Komisiju tirdzniecības sarunās un attiecībās ņemt vērā mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) vajadzības, lai garantētu pieejamākus tirgus un veicinātu šādu uzņēmumu konkurētspēju; šajā ziņā atzinīgi vērtē Komisijas centienus apkarot negodīgu konkurenci, kā to apliecina plašu rezonansi guvušās lietas, taču uzsver, ka ir ārkārtīgi svarīgi nodrošināt arī godīgu konkurenci MVU gadījumā;

76. uzsver, ka ES tirdzniecības politika un tirdzniecības nolīgumi var būt nozīmīgs elements cīņā pret korupciju;

77. vērš uzmanību uz to, ka efektīva un saskaņota ES muitas kontrole ir svarīga cīņai pret negodīgu konkurenci;

78. aicina Komisiju sīkāk precizēt, kā ar pašreizējo konkurences politiku iespējams cīnīties pret negodīgu tirdzniecības praksi;

79. tāpēc atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu par Eiropas Konkurences tīklu (EKT+), cita starpā arī uzsvāru uz to, cik konkurences politikai nozīmīgas ir preventīvas soda naudas; turklāt uzsver, ka pieprasījuma saņēmējas iestādes atteikums izpildīt lēmumu par soda naudas uzlikšanu vienmēr būtu pienācīgi jāpamato un ka būtu jāizveido sistēma, ar kuru šādos gadījumos varētu atrisināt iespējamās iestāžu domstarpības;

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

80. ņem vērā e-komercijas nozarē veikto Komisijas apsekojumu un galīgo ziņojumu, kurā konstatēts, ka daži uzņēmumu praktiskās darbības veidi e-komercijas nozarē negatīvi ietekmē godīgu konkurenci un ierobežo patērētāju izvēli; uzskata, ka digitālā vienotā tirgus stratēģijas kontekstā šim apsekojumam būtu jāiekļaujas vērienīgākos Komisijas centienos panākt izpildi, nodrošinot, ka konkurences politika ir pilnībā piemērojama mazumtirgotājiem, kuri darbojas tiešsaistē;

81. atbalsta Komisijas nodomu ES konkurences noteikumus attiecināt uz plaši izplatītas uzņēmējdarbības prakses veidiem, kas radušies vai izveidojušies, paplašinoties e-komercijai, un uzsver, ka Komisijai ir jādara vairāk, lai nodrošinātu ES konkurences noteikumu konsekventu piemērošanu visās dalībvalstīs, tostarp attiecībā uz uzņēmējdarbības praksi, kas saistīta ar e-komerciju; uzsver — ņemot vērā asimetriskās attiecības starp lieliem tiešsaistes mazumtirgotājiem un to piegādātājiem, Komisijai un dalībvalstu konkurences iestādēm ir aktīvi jānodrošina konkurences noteikumu izpilde, jo piegādātājiem, it īpaši MVU, ne vienmēr var būt rentabli izmantot pārsūdzības līdzekļus;

82. prasa digitālajā vienotajā tirgū nostiprināt patērētāju izvēles brīvību; uzskata, ka Vispārīgajā datu aizsardzības regulā (Regula (ES) 2016/679) ietvertās tiesības uz datu pārnesamību ir laba pieceja, kā nostiprināt patērētāju tiesības un konkurenci;

83. ir pārliecināts, ka efektīva konkurences politika var papildināt regulatīvās iniciatīvas digitālā vienotā tirgus jomā, un uzskata — lai arī regulatīvā darbība parasti izriet no reaģēšanas uz atsevišķu tirgus dalībnieku veiktajām darbībām tirgū, nodarīto kaitējumu varētu risināt ar konkurences pasākumiem nolūkā apkarot pret konkurenci vērstu praksi, vienlaikus nemazinot pārējo tirgus dalībnieku konkurences centienus;

84. ir nobažījies, ka ražotāji arvien biežāk izmanto līgumiskus ierobežojumus pārdošanai tiešsaistē, kā konstatēts e-komercijas nozarē veiktajā izmeklēšanā, un aicina Komisiju padziļināti pārbaudīt šādas klauzulas, lai tās neradītu nepamatotus konkurences ierobežojumus; vienlaikus — ņemot vērā šīs pārmaiņas, — aicina Komisiju pārskatīt Pamatnostādnes par vertikālajiem ierobežojumiem un Komisijas Regulu (ES) Nr. 330/2010;

85. atzīmē 2017. gada 26. jūlija lietā C-230/16 *Coty Germany GmbH pret Parfumerie Akzente GmbH* ģenerāladvokāta N. Wahl pausto atzinumu, ka saskaņā ar Komisijas Regulu (ES) Nr. 330/2010 izplatīšanas līgumā iekļautie ierobežojumi pārdošanai tiešsaistes tirdzniecības vietās nav uzskatāmi par stingriem ierobežojumiem;

86. uzsver, ka tiesu iestāžu pieejamība, kas var ietvert arī kolektīvo tiesisko aizsardzību, ir būtisks priekšnoteikums ES konkurences politikas mērķu sasniegšanai; uzsver, ka šādu iespēju trūkums vājina konkurenci, iekšējā tirgus darbību un patērētāju tiesības;

87. atgādina — lai efektīvi apkarotu pret konkurenci vērstu praksi, dalībvalstīm ir jāpieņem tāda ekonomikas politika, kas atbilst atvērta tirgus ekonomikas principiem, balstoties uz godīgu konkurenci, jo klaji protekcionistiski pasākumi apgrūtinā vienotā tirgus darbību; uzsver, ka ir jāizskauž visi negodīgas konkurences aspekti, tostarp neregistrēts darbs un centieni apiet noteikumus par darba ņēmēju norīkošanu darbā, un ka tas ir jādara, neskarot darba ņēmēju pārvietošanās brīvību, kas ir viena no iekšējā tirgus pamatbrīvībām;

88. par ļoti svarīgu uzskata Komisijas rīkoto apspriešanos par iespējam uzlabot ES uzņēmumu apvienošanās kontroli; uzskata, ka ir jāveic pasākumi, lai nodrošinātu, ka jo īpaši digitālajā jomā uzņēmumu apvienošanās neierobežo konkurenci iekšējā tirgū; tāpēc atkārtoti aicina Komisiju rūpīgi izvērtēt, vai pašreizējos vērtēšanas procesos tiek pienācīgi ņemti vērā apstākļi digitālajos tirgos un tirgu internacionalizācija; turklāt aicina Komisiju ņemt vērā to, kāda loma tirgus ietekmes novērtēšanā ir datu un informācijas pieejamībai, un to, vai datu un informācijas apvienošana uzņēmumu apvienošanās procesā kropļo konkurenci un vājina datu aizsardzību, un cik lielā mērā kāda uzņēmuma piekļuve ekskluzīvām analītiskām metodēm un patentiem izslēdz konkurentus; atkārtoti prasa Komisijai paskaidrot, kā tā nosaka minimālo tirgus dalībnieku skaitu, kāds nepieciešams godīgas konkurences nodrošināšanai, un kā tā saglabā iespēju jauniem uzņēmumiem, jo īpaši jaunuzņēmumiem, iekļūt ļoti koncentrētajos tirgos;

89. aicina dalībvalstis nodrošināt ES publiskā iepirkuma noteikumu pareizu izpildi, lai novērstu konkurences kropļojumus, vajadzības gadījumā cita starpā piemērojot arī sociālos, vides un patērētāju aizsardzības kritērijus, un aicina tās veicināt labu praksi publisko iestāžu procedūrās; uzskata, ka elektronisko publiskā iepirkuma procedūru attīstība atvieglos MVU piekļuvei publiskajam iepirkumam, palielinās pārredzamību un nodrošinās efektīvāku uzraudzību attiecībā uz konkurences noteikumu pārkāpumiem; turklāt aicina Komisiju veicināt MVU iespējas piekļūt tirgum, izmantojot mazākus līgumus, ja tas atbilst galvenajiem iepirkuma mērķiem, un rūpīgi uzraudzīt, vai tiek ievēroti noteikumi par pirkumu centralizāciju publiskā iepirkuma tirgos;

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

90. atzinīgi vērtē to, ka ir pieņemti noteikumi par priekšapmaksas pakalpojumu pārnesamību saskaņā ar digitālā vienotā tirgus stratēģiju, kas uzlabos konkurenci iekšējā tirgū un nodrošinās lielākas tiesības patērētājiem;

91. uzskata, ka kritērijiem, kas jāizpilda, lai pievienotos selektīvas izplatīšanas vai franšīzes tīklam, ir jābūt pārredzamiem, lai ar šādiem kritērijiem netiktu pārkāpti konkurences politikas un brīvas vienotā tirgus darbības principi; uzsver, ka šādiem kritērijiem ir jābūt objektīviem, kvalitatīviem un nediskriminējošiem un ka ar tiem drīkst noteikt tikai tādas ierobežojumus, kas ir absolūti nepieciešami saskaņā ar regulējumu; aicina Komisiju veikt pasākumus, lai nodrošinātu vajadzīgo pārredzamību;

92. atzīmē, ka paaugstināts konkurentu slepenas vienošanās risks cita starpā pastāv arī cenu uzraudzības programmatūras dēļ; uzskata — lai gan konkurentu saziņa ir mazāka nekā paredzēts spēkā esošajos noteikumos, var rasties saskaņotas darbības, dažkārt pat automātiski, jo algoritmi savā starpā mijiedarbojas neatkarīgi no viena vai vairāku tirgus dalībnieku darbības virziena; aicina Komisiju būt modrai attiecībā uz šādiem jauniem brīvas konkurences apdraudējumiem;

93. atzinīgi vērtē Komisijas centienus sazināties ar starptautiskajiem partneriem un daudzpusējiem forumiem konkurences politikas jomā; uzskata, ka starptautiskā sadarbība kļūst aizvien nozīmīgāka apstākļos, kad uzņēmumi, kuriem jānodrošina izpilde, darbojas dažādās jurisdikcijās;

94. uzskata, ka brīvās tirdzniecības nolīgumu tīkla paplašināšana, kurā iesaistīta Eiropas Savienība, sekmēs konkurences tiesību īstenošanu visā pasaulē; šajā ziņā mudina Komisiju lūkot pēc iespējām slēgt jaunus tirdzniecības nolīgumus un aicina ikvienā šādā nākotnes nolīgumā iekļaut stingrus pretmonopola noteikumus un stingrus noteikumus par valsts atbalstu;

95. uzskata, ka konkurences politikā ir jāņem vērā lauksaimniecības nozares īpašā specifika; atgādina, ka LESD 42. pantā lauksaimniecības nozarei ir noteikts īpašs statuss attiecībā uz konkurences tiesību aktu piemērošanu, un ar jaunāko no kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) reformām tas ir apstiprināts, nosakot vairākas atkāpes un atbrīvojumus no LESD 101. panta noteikumu piemērošanas; atzīmē, ka KLP mērķis ir panākt pietiekami augstu dzīves līmeni lauku iedzīvotājiem situācijā, kad pastāvīgi nākas pārvarēt bīstamus ekonomiskos un ar klimata pārmaiņām saistītus riskus; atgādina, ka konkurences politika galvenokārt aizstāv tikai patērētāju intereses un tajā nepietiekami ir ņemtas vērā pašu lauksaimniecības produktu ražotāju intereses un grūtības; uzsver, ka konkurences politikai vienādi jāaizsargā gan lauksaimniecības produktu ražotāju, gan patērētāju intereses un tādēļ jānodrošina taisnīgi nosacījumi attiecībā uz konkurenci un iekšējā tirgus pieejamību, lai veicinātu investīcijas un inovāciju, un arī attiecībā uz nodarbinātību, lauksaimniecības uzņēmumu dzīvotspēju un ES lauku apvidu līdzsvarotu attīstību, vienlaikus nodrošinot vairāk pārredzamības tirgus dalībniekiem;

96. uzstāj, ka jēdzienu “taisnīga cena” nevajadzētu saprast kā zemāko iespējamo cenu patērētājam, bet tai ir jābūt saprātīgai un jānodrošina godīga atlīdzība katram pārtikas aprītes dalībniekam;

97. uzskata, ka ražotāju organizāciju un to apvienību kolektīvās darbības (tostarp ražošanas plānošana, sarunas par pārdošanu un par līgumu noteikumiem) ir vajadzīgas, lai sasniegtu LESD 39. pantā noteiktos KLP mērķus, un ka tāpēc tām nevajadzētu piemērot LESD 101. pantu, ja šādas kolektīvās darbības patiešām tiek īstenotas, un tādējādi veicināt lauksaimnieku konkurētspējas uzlabošanu; atzīmē, ka Regulā (ES) Nr. 1308/2013 (Vienotas TKO regulā) noteiktās atkāpes nav pilnībā izmantotas, un, tā kā nav skaidrības par šīm atkāpēm, tās ir grūti īstenot un valstu konkurences iestādes tās piemēro atšķirīgi, lauksaimniekiem un to organizācijām nav nodrošināta pietiekama juridiskā noteiktība; atzinīgi vērtē to, ka Regula (ES) 2017/2393⁽¹²⁾ vienkāršos noteikumus par lauksaimnieku kolektīvo organizēšanos un precīzēs, kāda konkurences tiesību kontekstā ir ražotāju organizāciju darbības nozīme un kādas ir šo organizāciju pilnvaras, veicot savu saimniecisko darbību, un tādējādi ar šo regulu tiem būs nodrošinātas iespējas ar spēcīgāku pozīciju panākt sev izdevīgus nosacījumus un vienlaikus būs garantēts, ka tas neskar LESD 39. pantā noteikto principu ievērošanu;

⁽¹²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/2393 (2017. gada 13. decembris), ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1305/2013 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA), (ES) Nr. 1306/2013 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību, (ES) Nr. 1307/2013, ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, (ES) Nr. 1308/2013, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un (ES) Nr. 652/2014, ar ko paredz noteikumus tādu izdevumu pārvaldībai, kuri attiecas uz pārtikas aprīti, dzīvnieku veselību un dzīvnieku labturību, augu veselību un augu reprodaktīvo materiālu (OV L 350, 29.12.2017., 15. lpp.).

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

98. atzinīgi vērtē to, ka saskaņā ar Regulu (ES) 2017/2393 būs jāpagarina 2012. gada Pienšaimniecības paketes tiesību aktu piemērošanas laiks, ņemot vērā daudzsoļosos pārskatus par tās īstenošanu⁽¹³⁾ un atzinīgi vērtē arī to, kā minētie tiesību akti palīdz nostiprināt piensaimnieku pozīcijas pārtikas aprītē; tomēr aicina Komisiju veikt ietekmes novērtējumu, lai noskaidrotu, vai noteikumus par līgumslēgšanas sarunām piena un piena produktu nozarē vajadzētu piemērot plašāk, tos attiecinot arī uz citām lauksaimniecības nozarē, jo tad lauksaimnieki un ražotāju organizācijas varētu brīvāk plānot ražošanu, izmantot tiesības uz kolektīvām sarunām un tiesības vienoties par pārdošanu un par līgumu noteikumiem, kuros ir skaidri noteiktas cenas un apjomi;

99. pieprasa, ievērojot nepieciešamības un proporcionalitātes principus, nepārprotami noteikt automātisku atbrīvojumu no LESD 101. panta piemērošanas lauksaimniecības starpnozaru organizācijām, tā nodrošinot šīm organizācijām iespēju izpildīt uzdevumus, kas tām ir uzticēti ar Vienotas TKO regulu, lai ātrāk sasniegtu LESD 39. pantā noteiktos mērķus;

100. ierosina Vienotās TKO regulas noteikumus, ar ko ļauj īstenot piedāvājuma regulēšanas pasākumus attiecībā uz sieriem ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi (150. pants), attiecībā uz šķiņķi ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi (172. pants) vai attiecībā uz vīniem (167. pants), piemērot plašāk, tos attiecinot arī uz produktiem ar kvalitātes zīmi, lai vairotu iespējas nodrošināt pieprasījumam atbilstošu piedāvājumu;

101. atzinīgi vērtē to, ka ar Regulu (ES) 2017/2393 nosaka kārtību, kādā lauksaimnieku grupa var lūgt Komisiju sniegt nesaistošu atzinumu, lai noskaidrotu, vai attiecīga kolektīvā rīcība ir saskaņā ar vispārējo atbrīvojumu no konkurences noteikumu piemērošanas, kā tas noteikts Vienotas TKO regulas 209. pantā; tomēr aicina Komisiju, ņemot vērā Lauksaimniecības tirgu jautājumu darba grupas ieteikumu, precizēt, ciktāl ir piemērojama lauksaimniecībai noteiktā vispārējā atkāpe, lai atbrīvojums būtu skaidri noteikts tā, ka iespēja nepiemērot LESD 101. pantu — gadījumos, kad šāda iespēja ir paredzēta, — ir reāli īstenojama un darbojas;

102. norāda, ka nopietnas tirgus nelīdzsvarotības laikposmos, kad ir apdraudēta lauksaimniecības nozare un visus iedzīvotājus apdraud pirmās nepieciešamības pārtikas krājumu iespējama trūkums, uz tirgu orientētai KLP ir jāatbalsta lauksaimnieki un uz ierobežotu laiku ir jānosaka papildu atbrīvojumi no konkurences noteikumu piemērošanas; atzinīgi vērtē to, ka, pateicoties ar Regulas (ES) 2017/2393 veiktajām izmaiņām, būs vienkāršāk aktivizēt Vienotas TKO regulas 222. panta noteikumu piemērošanu, kas nodrošina iespēju uz laiku atkāpties no konkurences tiesību piemērošanas;

103. prasa arī turpmāk pilnveidot Eiropas pārtikas cenu uzraudzības instrumentu, izmantojot labākus un sīkāk sadalītus datus, lai varētu sekmīgāk konstatēt krīzes situāciju lauksaimniecības un pārtikas rūpniecības nozarē; šajā sakarībā uzsver, ka datu noteikšanas un vākšanas procesos ir jāiesaista lauksaimnieku organizācijas;

104. norāda, ka Komisija ir atzinusi — lauksaimniecības produktu ražotāji ir pārtikas aprites posms ar visvājāko koncentrāciju, turpmāk izejvielu piegādātāji un klienti bieži vien ir krietni lielākas organizācijas ar spēcīgāku koncentrācijas pakāpi, tāpēc attiecības nav līdzsvarotas un ir vērojama nelabvēlīga un negodīga tirdzniecības prakse — kuru īsteno atsevišķas lielās izplatīšanas ķēdes, daži pārstrādātāji un mazumtirdzniecības operatori, — un ka šo problēmu ar konkurences politiku vien atrisināt nevar, un tādēļ ir vajadzīga konsekvence ar politiku, kas tiek īstenota arī citās jomās; tāpēc aicina Komisiju precīzāk definēt jēdzienu “dominējošais stāvoklis” un to, ko nozīmē šāda stāvokļa ļaunprātīga izmantošana, un šajā sakarībā ņemt vērā koncentrācijas pakāpi un arī izejvielu, pārstrādes un mazumtirdzniecības nozaru spēju ietekmēt sarunu norisi; turklāt atzīmē, ka Regulā (ES) 2017/2393 būs paredzēti noteikumi, ar ko būs nodrošinātas tiesības slēgt rakstiskus līgumus un tiesības vienoties par līguma noteikumiem, lai varētu uzlabot vērtības sadali pārtikas aprītē, un ka tas palīdzēs likvidēt spriedzi ieinteresēto personu attiecībās, apkarot negodīgu tirdzniecības praksi, vairojot lauksaimnieku spēju reaģēt uz tirgus signāliem, varēs veiksmīgāk paziņot cenas un izplatīt attiecīgo informāciju un piedāvājumu būs vieglāk piesaņot pieprasījumam; aicina Komisiju un valstu kompetentās iestādes arī raudzīties, lai preces būtu pienācīgi klasificētas un pienācīgi būtu noteikta preču cena, un lai būtu nodrošināts, ka tiek īstenota uzraudzība pār ļaunprātīgu rīcību un negodīgu tirdzniecības praksi, kas kaitē lauksaimniekiem, ka tā tiek izskausta ar pasākumiem, kuru izpilde ir obligāta, un ka par ļaunprātīgu rīcību un negodīgu tirdzniecības praksi tiek saņemts sods; uzskata, ka būtu jāizvērtē jau izveidotās valstu shēmas, lai noteiktu labāko praksi, kas jāpiemēro;

(13) Ziņojumi par situācijas attīstību piena produktu tirgū un “Pienšaimniecības paketes” noteikumu darbību (COM(2016)0724 un COM(2014)0354).

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

105. atzīst, ka līdz šim konkurences tiesības nedz Eiropas, nedz valsts līmenī nav piemērotas, lai izskaustu negodīgu tirdzniecības praksi pārtikas aprītē; atzīmē, ka šajā ziņā ir īstenoti īpaši valsts noteikumi, taču ar tiem nav izdevies efektīvi atrisināt šo endēmisko problēmu, ko rada negodīga tirdzniecības prakse un spēku samēra trūkums pārtikas aprītē; aicina Komisiju publicēt un nekavējoties pieņemt izziņoto ES likumdošanas priekšlikumu par negodīgu tirdzniecības praksi, nodrošināt saskaņotu tiesisko regulējumu, kas labāk aizsargā ražotājus un lauksaimniekus no negodīgas tirdzniecības prakses, un vēl vairāk konsolidēt iekšējo tirgu;

106. norāda, ka Parlaments jau ir aicinājis Komisiju un valstu konkurences iestādes efektīvi reaģēt uz satraukumu, ko rada ietekmes kombinācija — strauja izplatīšanas nozares koncentrācija valsts līmenī un sadarbības mehānismu veidošanās starp liela mēroga izplatītājiem Eiropas un starptautiskā līmenī, jo abi šie faktori ietekmē gan pārtikas aprites augšupējā virziena posmus, gan izplatītājus un patērētājus; uzskata, ka šāda strukturāla pārmaiņa rada bažas par iespējamu stratēģisku pielāgošanos, konkurences mazināšanos un par to, ka pārtikas aprītē varētu būt mazāk iespēju investēt inovācijā;

107. aicina dalībvalstis un ES iestādes par prioritāti noteikt vienotā tirgus nostiprināšanu pēc Apvienotās Karalistes izstāšanās no ES un tādēļ nodrošināt, ka pilnībā tiek ievēroti ES konkurences tiesību akti un tajos noteiktās atkāpes, kā arī citi standarti, un tādējādi garantēt juridisko noteiktību un vienlīdzīgus konkurences apstākļus starp dalībvalstīm;

108. atzīmē, ka individuālais ierobežojums, kas noteikts *de minimis* atbalstam lauksaimniecības nozarē, 2013. gadā tika dubultā palielināts (no EUR 7 500 līdz EUR 15 000), lai reaģētu uz krīzes situācijām, kuras veidojās klimata pārmaiņu ietekmē, veselības nozarē un ekonomikā; norāda, ka tolaik valsts *de minimis* atbalstam noteiktais ierobežojums tika pielāgots pavisam nelielam (palielinot to no 0,75 % līdz 1 % no valsts lauksaimniecības produkcijas kopapjoma), tādējādi mazinot dalībvalstīm iespējas palīdzēt lauku saimniecībām, kuras nonākušas grūtībās; tāpēc valsts *de minimis* atbalstam noteikto ierobežojumu prasa palielināt līdz 1,25 % no valsts lauksaimniecības produkcijas kopapjoma, lai atvieglotu lauksaimnieku sarežģīto ekonomisko situāciju; atzīmē, ka ar saskaņotiem noteikumiem par *de minimis* atbalstu vajadzētu panākt, ka lauksaimnieku pozīcijas uzlabojas, tomēr nepieļaujot, ka lauksaimniecības politika atkal tiek nacionalizēta;

109. uzsver, ka finansējums, ar ko paredzēts nodrošināt ātrgaitas platjoslas tīklu pieejamību, ir svarīgs, lai neatpaliktu no tehnoloģiju progresa un vairotu konkurenci, sevišķi lauku un attālās teritorijās;

110. uzsver, ka ES tirgus atvēršana ļoti konkurētspējīgiem tirdzniecības partneriem un lielajiem lauksaimniecības produktu eksportētājiem, tiem piemērojot dažādus atšķirīgus standartus, var būt riskanta pašiem sensitīvākajiem lauksaimniecības sektoriem Eiropas Savienībā; aicina Komisiju, apzinoties, cik delikāts ir mūsu lauksaimniecības produktu ražotāju finanšu stāvoklis un cik tie ir fundamentāli svarīgi mūsu sabiedrībai, pilnībā ņemt vērā to, kā lauksaimniecības produktu ražotājus Eiropā varētu ietekmēt iespējamie tirgus izkropļojumi, ko rada tirdzniecības nolīgumi ar trešām valstīm;

111. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, valstu un attiecīgā gadījumā arī reģionālajām konkurences iestādēm.

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

P8_TA(2018)0188

Vilcināšanās vakcinēties un vakcinēšanās līmeņa pazemināšanās Eiropā**Eiropas Parlamenta 2018. gada 19. aprīļa rezolūcija par vilcināšanos vakcinēties un vakcinēšanās līmeņa pazemināšanos Eiropā (2017/2951(RSP))**

(2019/C 390/20)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 168. pantu,
- ņemot vērā Padomes secinājumus par panākumiem un problēmām bērnu imunizācijā Eiropā un turpmāko rīcību ⁽¹⁾, ko 2011. gada 6. jūnijā pieņēma ES dalībvalstu veselības ministri,
- ņemot vērā Padomes 2014. gada 1. decembra secinājumus par vakcināciju kā efektīvu līdzekli sabiedrības veselības jomā ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 29. jūnija paziņojumu “Eiropas “Viena veselība” rīcības plāns pret antimikrobiālajiem līdzekļiem izveidojušās rezistences apkarošanai” (COM(2017)0339),
- ņemot vērā Pasaules Veselības organizācijas (PVO) globālo vakcinācijas rīcības plānu (*Global Vaccine Action Plan — GVAP*), ko 2012. gada maijā apstiprināja Pasaules Veselības asamblejas 194 dalībvalstis,
- ņemot vērā PVO Rezolūciju Nr. 68.6, ko 2015. gada 26. maijā pieņēma Pasaules Veselības asamblejas 194 dalībvalstis,
- ņemot vērā PVO izstrādāto Eiropas Vakcinācijas rīcības plānu 2015.–2020. gadam, ko pieņēma 2014. gada 18. septembrī,
- ņemot vērā Eiropas Slimību profilakses un kontroles centra (ECDC) 2017. gada 27. aprīļa tehnisko ziņojumu “Imunizācijas informācijas sistēmas ES un EEZ”,
- ņemot vērā ECDC 2017. gada 14. jūnija tehnisko ziņojumu “Svarīgākais, kas jāzina par vakcīnregulējamām slimībām”,
- ņemot vērā politisko deklarāciju, ko 2016. gada 21. septembrī Ņujorkā pieņēma ANO Ģenerālās asamblejas augsta līmeņa sanāksmē par rezistenci pret antimikrobiālajiem līdzekļiem,
- ņemot vērā Pasaules Bankas 2017. gada marta ziņojumu “Rezistentās infekcijas — drauds mūsu ekonomikas nākotnei”,
- ņemot vērā Padomes 2009. gada 22. decembra ieteikumu 2009/1019/ES par vakcināciju pret sezonālo gripu ⁽³⁾,
- ņemot vērā aizvien lielāko starpkontinentālo ceļotāju skaitu,
- ņemot vērā jautājumus Padomei un Komisijai par vilcināšanos vakcinēties un vakcinēšanās līmeņa pazemināšanos Eiropā (O-000008/2018 – B8-0011/2018 un O-000009/2018 – B8-0012/2018),
- ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas rezolūcijas priekšlikumu,
- ņemot vērā Reglamenta 128. panta 5. punktu un 123. panta 2. punktu,

⁽¹⁾ OV C 202, 8.7.2011., 4. lpp.⁽²⁾ OV C 438, 6.12.2014., 3. lpp.⁽³⁾ OV L 348, 29.12.2009., 71. lpp.

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

- A. tā kā 2010. gada decembrī pasaules valstu veselības jomas augstākā līmeņa vadītāji apņēmās nodrošināt, lai tiktu atklātas, izstrādātas un visā pasaulē būtu pieejamas dzīvību glābjošas vakcīnas, sevišķi vistrūcīgākajās valstīs, un tādēļ nākamos 10 gadus (2011.–2020. gads) pasludināja par “Vakcinācijas desmitgadi”;
- B. tā kā pilna vienam bērnam nepieciešamo vakcīnu komplekta izmaksu pieauguma koeficients — pat rēķinot pēc pasaulē viszemākajām cenām, — laikposmā no 2001. līdz 2014. gadam ir sasniedzis 68; tā kā šāds cenu pieaugums ir nepamatots un nav saderīgs ar ilgtspējīgas attīstības mērķi, proti, visās vecuma grupās nodrošināt veselīgu dzīvi un sekmēt labjutību;
- C. tā kā ieteicamās vakcīnas un veselības aprūpes pakalpojumu organizēšanas kārtība ES un Eiropas Ekonomikas zonas (EEZ) valstīs ir ļoti dažāda;
- D. tā kā visas ES dalībvalstis ir apstiprinājušas PVO izstrādāto Eiropas Vakcinācijas rīcības plānu 2015.–2020. gadam;
- E. tā kā, veicinot augstu vakcinācijas līmeni, iedzīvotājiem tiek nodrošināta aizsardzība pret vakcīnregulējamām slimībām, kuras valstīs ar zemu vakcinācijas un imunizācijas līmeni ir pandēmiskas;
- F. tā kā saskaņā ar projekta “Uzticies vakcīnām” ietvaros veikto pasaules mēroga pētījumu Eiropas reģionā ir visnegatīvākā attieksme pret vakcīnu nozīmi, drošību un efektivitāti un līdz ar Eiropā iedzīvotāji visvairāk vilcinās vakcinēties ⁽⁴⁾;
- G. tā kā vakcinēto īpatsvars Eiropā ir samazinājies un tāpēc vairākās Eiropas valstīs ir bijuši nopietni masalu uzliesmojumi un ar to saistīti nāves gadījumi;
- H. tā kā, pamatojoties uz pieeju “Viena veselība”, daudzas dalībvalstis par nozīmīgu pasākumu uzskata lauksaimniecības dzīvnieku un mājdzīvnieku vakcinēšanu — gan nolūkā izvairīties no pārrobežu dzīvnieku slimībām, gan nolūkā ierobežot turpmākas izplatīšanās risku — un ir veikušas šādu vakcinēšanu, tostarp pret inficēšanos ar *Coxiella burnetii* un citām baktēriju un vīrusu izraisītām slimībām, kas apdraud arī sabiedrības veselību;
- I. tā kā laikposmā no 2008. līdz 2015. gadam Eiropā ir reģistrēti 215 000 (neskaitot gripu) vakcīnregulējamu slimību gadījumi ⁽⁵⁾,
1. atzīst, ka vakcīnas var būt nozīmīgas nolūkā apkarot rezistenci pret antimikrobiālajiem līdzekļiem AMR un ka būtu jāturpina pētījumi ar vakcīnām;
 2. atzīst, ka vakcīnas var būt nozīmīgas nolūkā samazināt vajadzību pēc antibiotikām, kas tādējādi palīdzētu ierobežot rezistences pret antimikrobiālajiem līdzekļiem (AMR) izplatību, un ka būtu jāturpina pētījumi šajā jomā; tomēr uzsver, ka centieniem steidzami samazināt antibiotiku pārmērīgu, nepareizu un negribētu lietošanu arī turpmāk ir jābūt vienai no vissvarīgākajām prioritātēm;
 3. atzīmē, ka vakcinācija ik gadu visā pasaulē novērš aptuveni 2,5 miljonus nāves gadījumu un samazina slimību ārstēšanas izmaksas, tostarp par antimikrobiālu ārstēšanu;
 4. atzinīgi vērtē to, ka plaša mēroga profilaktiskās vakcinācijas ieviešana Eiropā ir lielā mērā palīdzējusi izskaust daudzas infekcijas slimības vai arī būtiski samazināt saslimstību ar šādām slimībām; tomēr ir nobažījies par satraucošo vilcināšanos vakcinēties, kā arī par to, ka valstis nesniedz ieteikumus saistībā ar iedzīvotāju novecošanos, turklāt prasa vakcīnu ražošanu padarīt pārredzamāku un veikt pasākumus, ar ko kļiedu Eiropas iedzīvotāju bažas;
 5. norāda, ka vakcīnas tiek rūpīgi pārbaudītas daudzos izmēģinājumu posmos un tikai tad tās iesaka PVO un apstiprina Eiropas Zāļu aģentūra (EMA), turklāt regulāri notiek vakcīnu atkārtota izvērtēšana; atzīmē, ka pētniekiem ir jādeklarē ikviens interešu konflikts;

⁽⁴⁾ Larson, Heidi J. et al. (2016), “The State of Vaccine Confidence 2016: Global Insights Through a 67-Country Survey”, *EBioMedicine*; 12. sējums, 2016, 295.–301. lpp.

⁽⁵⁾ Ārlietu padome, “Vakcīnregulējamu slimību uzliesmojumu pārskats”, 2015.

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

6. ierosina, lai interešu konfliktā iesaistītos pētniekus izslēgtu no vērtēšanas komisijām; prasa atcelt noteikumu, ka EMA vērtēšanas komisiju apspriedēm ir jābūt konfidencialām; ierosina publikot zinātniskos un klīniskos datus par komisijas secinājumiem, kuru anonimitāte līdz šim tiek garantēta;
7. uzsver, ka Eiropas "Viena veselība" rīcības plānā pret AMR apkarošanai ir norādīts, ka izmaksu ziņā lietderīgs sabiedriskās veselības pasākums ir imunizēšana ar vakcinācijas starpniecību ⁽⁶⁾;
8. atzinīgi vērtē Komisijas aktīvo iesaistīšanos vakcinācijas jautājuma risināšanā un vakcinācijas iniciatīvas iekļaušanu Komisijas 2018. gada darba programmā; atzinīgi vērtē to, ka ir publicēts ceļvedis Padomes ieteikumam par pastiprinātu sadarbību cīņā pret vakcīnregulējamām slimībām;
9. atbalsta Komisijas AMR rīcības plānā izklāstīto nodomu stimulēt jaunu diagnostikas metožu, alternatīvu antibakteriālo līdzekļu un vakcīnu izstrādi ⁽⁷⁾;
10. atzinīgi vērtē nodomu īstenot kopīgu rīcību, kuru līdzfinansētu no ES veselības programmas līdzekļiem un kuras mērķis ir palielināt vakcinācijas tvērumu;
11. aicina dalībvalstis un Komisiju nostiprināt imunizēšanas tvēruma juridisko pamatu; norāda, ka saskaņā ar Eiropas Vakcinācijas rīcības plāna 2015.–2020. gadam 1. mērķi sevišķi būtiski ir ieviest un īstenot piemērotu tiesisko regulējumu, lai varētu noteikt valstu prioritātes un veikt konkrētus pasākumus virzībā uz ilgtspējīgu apņemšanos nodrošināt imunizēšanu;
12. stingri atbalsta Kopīgo iepirkuma nolīgumu, ar ko dalībvalstīm un Komisijai nodrošina satvaru kopīgiem vakcīnu iepirkumiem, tādējādi konsolidējot dalībvalstu pirktpēju un nodrošinot, ka vakcīnas pret pandēmiskām un citām slimībām ir pieejamas pietiekamā daudzumā, līdz ar to garantējot piekļuvi vakcīnām, un ka attieksme pret visām nolīguma dalībvalstīm ir vienāda;
13. atzinīgi vērtē to, ka Kopīgo iepirkuma nolīgumu ir parakstījušas 24 dalībvalstis, un tas nozīmē, ka no 508,2 miljoniem ES iedzīvotāju minētais nolīgums attiecas uz 447,8 miljoniem cilvēku; aicina šo nolīgumu parakstīt arī tās dalībvalstis, kuras to vēl nav izdarījušas, lai nolīgums attiektos uz visiem ES iedzīvotājiem;
14. atgādina, cik svarīga ir pārredzamība, lai panāktu sabiedrības uzticēšanos zālēm un šo uzticēšanos saglabātu;
15. atgādina, ka Regula par klīniskajām pārbaudēm ⁽⁸⁾ ir svarīga, jo ar to rosina un atvieglo jaunu vakcīnu pētniecību un nodrošina pārredzamus klīnisko pārbažu rezultātus; aicina Komisiju un EMA bez turpmākas kavēšanās īstenot Regulu par klīniskajām pārbaudēm, jo īpaši izveidojot Eiropas portālu un datubāzi (EUPD), kuru īstenošana kavējas jau ilgāk nekā divus gadus; turklāt aicina visas iesaistītās puses nodrošināt, lai pašreizējā EMA pārvietošana no Londonas neradītu nekādus ar Aģentūras darbu saistītus papildu traucējumus vai nokavējumus;
16. aicina dalībvalstis nodrošināt, lai visi veselības aprūpes darbinieki paši būtu pietiekamā mērā vakcinēti; aicina Komisiju veselības aprūpes darbinieku vakcinācijas līmenim pievērsties savā priekšlikumā Padomes ieteikumam par pastiprinātu sadarbību cīņā pret vakcīnregulējamām slimībām;
17. uzskata, ka solis pareizajā virzienā ir Komisijas iniciatīva ar priekšlikumu Padomes ieteikumam par pastiprinātu sadarbību cīņā pret vakcīnregulējamām slimībām, kuru plānots iesniegt 2018. gada otrajā ceturksnī un kuras mērķis ir atbalstīt dalībvalstis vakcinācijas programmu īstenošanā, samazināt vilcināšanos vakcinēties, uzlabot vakcīnu sagādi un paaugstināt kopējo vakcinācijas līmeni; aicina Komisiju un Padomi ieteikumu sagatavošanā ņemt vērā Parlamenta nostāju;

⁽⁶⁾ Skatīt rīcības plānu, 10. lpp.

⁽⁷⁾ Skatīt rīcības plānu, 12. lpp.

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 16. aprīļa Regula (ES) Nr. 536/2014 par cilvēkiem paredzētu zāļu klīniskajām pārbaudēm un ar ko atceļ Direktīvu 2001/20/EK (OV L 158, 27.5.2014., 1. lpp.).

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

18. ar bažām atzīmē — epidemioloģiskie dati par pašreizējo vakcinācijas situāciju dalībvalstīs liecina, ka vakcinēšanās notiek visai neregulāri un vakcinācijas tvēruma līmenis nav pietiekami augsts, lai nodrošinātu pienācīgu aizsardzību; ir noraizējies, ka par satraucošu tendenci ir kļuvusi aizvien plašāk izplatītā vilcināšanās vakcinēties, jo šādas vilcināšanās dēļ dalībvalstīs rodas daudzas un dažādas ar veselību saistītas sekas; aicina dalībvalstis, ņemot vērā vakcinācijas kā preventīva līdzekļa lietderību, nodrošināt, lai tiktu paildzināts vakcīnu tvērums un to neattiecinātu tikai uz agru bērnību, un lai mūžvakcinācijas pieeja aptvertu visas iedzīvotāju grupas;

19. uzsver, ka zemā sabiedrības uzticība vakcinācijai visā pasaulē liek bažīties un ka tā ir liela problēma veselības aprūpes speciālistiem; atzīmē, ka vilcināšanās vakcinēties dēļ pašlaik Eiropā vairākās valstīs ir konstatēti masalu uzliesmojumi, no kuriem varētu izvērtēties; aicina Komisiju arī turpmāk pastiprināt atbalstu valstu vakcinācijas centieniem, kuru mērķis ir palielināt vakcinācijas tvērumu;

20. uzsver — ja vakcīnu un to palīgvielu izvērtēšana un neatkarīgu ar vakcīnām saistīto iespējamo blakņu pētniecības programmu finansēšana būtu pārredzamāka, tas palīdzētu atjaunot uzticību vakcinācijai;

21. aicina Komisiju un dalībvalstis nostiprināt datu vākšanas infrastruktūru, lai varētu apzināt infekcijas slimību izplatības modeļus un vakcīnu reālo ietekmi un līdz ar to atbalstītu imunizēšanas programmu īstenošanu;

22. ir noraizējies par to, cik ļoti dažādas ir atšķirīgās dalībvalstīs ieteicamās, valsts nodrošinātās un/vai obligātās vakcīnas; turklāt ar bažām norāda, ka tik atšķirīgs vakcinācijas tvērums vēl vairāk padziļina nevienlīdzību starp dalībvalstīm veselības aprūpes jomā un vājina centienus samazināt un izskaust novēršamas slimības;

23. nosoda to, ka tiek izplatīta neuzticama, maldinoša un zinātniski nepamatota informācija par vakcināciju un ka šo situāciju vēl ļaunāku padara pretrunīgi vērtējamās plašsaziņas līdzekļu publikācijas, mediju sensācijas un sliktā žurnālistika; aicina dalībvalstis un Komisiju efektīvi rīkoties, lai apkarotu šādas dezinformācijas izplatību, turpināt padziļinātas izpratnes veidošanas un informēšanas kampaņas nolūkā atjaunot uzticību vakcīnām un sekmēt izglītošanu un dialogu, sevišķi bērnu vecāku vidū, tostarp izveidojot Eiropas platformu ar mērķi palielināt vakcinācijas tvērumu un nepieļaut turpmāku maldinošas informācijas nostiprināšanos;

24. uzsver, ka ir jāsniedz iekļaujoša, uz faktiem balstīta un zinātniski pamatota informācija iedzīvotājiem; aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt dialogu ar ieinteresētajām personām no pilsoniskās sabiedrības, vietējām kustībām, akadēmiskajām aprindām, plašsaziņas līdzekļiem un valsts veselības aizsardzības iestādēm, lai apkarotu neuzticamu, maldinošu un nezinātnisku informāciju par vakcināciju;

25. pauž bažas par ierobežoto budžetu, kāds dažās dalībvalstīs piešķirts tieši vakcinācijai, kā arī par atsevišķu dzīvību glābjošo vakcīnu augstajām cenu un lielajām cenu svārstībām, jo šāda situācija vēl vairāk var saasināt tagadējo nevienlīdzību veselības jomā; mudina Komisiju un dalībvalstis pēc iespējas drīz īstenot pasākumus, ko Parlaments prasījis 2017. gada 2. marta rezolūcijā par ES iespējām uzlabot zāļu pieejamību⁽⁹⁾, vienlaikus uzsverot, ka vakcinācija ir viens no rentablākajiem sabiedrības veselības intervences pasākumiem, kuru veselības aprūpes sistēmās ir vērts īstenot ilgtermiņā;

26. ir noraizējies, ka vakcīnu dārdzība nesamērīgi smagi skar tieši valstis ar zemiem un vidējiem ienākumiem, tostarp valstis, kuras zaudē Vakcīnu un vakcinācijas globālās alianses (GAVI) līdzekļu devēju līdz šim nodrošināto atbalstu; aicina Komisiju un dalībvalstis veikt pasākumus, kas palīdzētu atvieglināt vakcīnu pieejamību attiecīgajās valstīs;

27. atzinīgi vērtē daudzsološo progresu, kāds panākts cīņā pret cilvēka papilomas vīrusa (HPV) izraisītām slimībām un vēža veidiem, jo tiek īstenotas vakcinācijas programmas pret HPV vīrusu; aicina dalībvalstis padziļināt šo programmu izstrādi un izpētīt iespējas, kas ļautu paaugstināt vakcinācijas tvēruma līmeni un novērst arī citus vēža veidus (piemēram, vakcinācijas programmās iekļaut arī zēnus);

⁽⁹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0061.

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

28. uzskata, ka izšķiroša nozīme ir tam, lai vakcinācijas kontrole un pakalpojumi būtu pieejami migrantiem un bēgļiem, kas ierodas ES valstīs; aicina Komisiju un dalībvalstis apkopot konkrētu informāciju par to, kādas vakcinācijas darbības tiek piemērotas migrantiem un bēgļiem, kas ierodas ES valstīs, un enerģiski rīkoties, lai novērstu konstatētos trūkumus;

29. pauž bažas par vakcīnu trūkumu un aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt risinājumus, ar ko uzlabotu vakcīnu piegādi un pieejamību un cita starpā paredzētu kārtību, kādā uzkrāt vakcīnas;

30. aicina dalībvalstis un Komisiju sekmēt izpratnes veicināšanas kampaņu rīkošanu veselības aprūpes speciālistiem, kuri veic vakcinēšanu, un šajās kampaņās uzsvērt viņu pienākumu, kas ir gan morāls, gan ētisks, proti, aizsargāt sabiedrības veselību, sniedzot pacientiem (vai pacientu likumīgajiem aizbildņiem) pietiekami daudz informācijas par vakcīnām, lai viņi varētu pieņemt pārdomātu lēmumu;

31. norāda, ka veselības aprūpes speciālistiem ir milzīga nozīme nolūkā panākt, lai sabiedrība pieņemtu vakcināciju, un viņu ieteikumi konsekvēnti tiek minēti kā viens no galvenajiem vakcinēšanās iemesliem ⁽¹⁰⁾;

32. aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt visaptverošu ES rīcības plānu, ar kuru risinātu aizvien pieaugošo sociālo problēmu, ko rada vilcināšanās vakcinēties, ar kuru stiprinātu dalībvalstu apņemšanos izmantot imunizēšanu kā prioritāru sabiedrības veselības pasākumu — cita starpā nosakot prioritāras un konkrētiem reģioniem paredzētas darbības, — un kurā būtu ņemta vērā dalībvalstu atšķirīgā situācija un specifiskā problemātika;

33. aicina Komisiju veicināt saskaņotāku un izlīdzinātāku vakcinācijas grafiku visā ES, apmainīties ar paraugpraksi, kopā ar dalībvalstīm apzināt iespējas izveidot ES platformu, ar ko uzraudzītu vakcīnu drošumu un efektivitāti, nodrošināt vienādu vakcinācijas tvērumu visā Eiropā, samazināt nevienlīdzību veselības jomā un sniegt atbalstu nolūkā uzlabot uzticēšanos vakcinācijas programmām un vakcīnām; aicina Komisiju ieviest mērķorientētas vakcinēšanas iniciatīvas, tādas kā "Eiropas gripas vakcinācijas diena", ko ik gadu varētu izmantot vakcinācijas kampaņas uzsākšanai saskaņā ar Padomes ieteikumos par sezonālo gripu noteikto mērķi, proti, panākt, ka vakcinēti tiek 75 % iedzīvotāju;

34. aicina Komisiju un dalībvalstis pieņemt konkrētus rīcības plāna "Viena veselība" pasākumus, ar ko palielinātu vakcinācijas rādītājus gan attiecībā uz cilvēkiem, gan (ja vajadzīgs) dzīvniekiem, izmantojot finansiālus un politiskus stimulus, un līdz ar to rentablākā veidā apkarotu infekcijas slimības un arī antibiotiku rezistenci, tostarp saistībā ar turpmāko kopējo lauksaimniecības politiku laikposmam pēc 2020. gada;

35. aicina dalībvalstis laikus sniegt Komisijai, ECDC un PVO datus par vakcināciju un vakcīnregulējamām slimībām;

36. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Pasaules Veselības organizācijai un dalībvalstu valdībām.

⁽¹⁰⁾ Leask J., Kinnersley P., Jackson C., Cheater F., Bedford H., Rowles G., "Communicating with parents about vaccination: a framework for health professionals", BMC Pediatrics, 2012, 12. sējums, 12.–154. lpp.

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

P8_TA(2018)0189

Eiropas aizsardzības rīkojumu īstenošana

Eiropas Parlamenta 2018. gada 19. aprīļa rezolūcija par Direktīvas 2011/99/ES par Eiropas aizsardzības rīkojumu īstenošanu (2016/2329(INI))

(2019/C 390/21)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2. un 3. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 8., 10., 18., 19., 21., 79. un 82. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 3., 6., 20., 21., 23., 24., 41. un 47. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju (ECTK),
- ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju, ko ANO Ģenerālā asambleja pieņēma 1948. gadā,
- ņemot vērā ANO 1979. gada Konvenciju par jebkādas sieviešu diskriminācijas izskaušanu (CEDAW),
- ņemot vērā 1993. gada 20. decembrī pieņemto Apvienoto Nāciju Organizācijas Deklarāciju par vardarbības pret sievietēm izskaušanu,
- ņemot vērā 1989. gada 20. novembrī Ņujorkā pieņemto ANO Konvenciju par bērna tiesībām,
- ņemot vērā Pekinas deklarāciju un Rīcības platformu, kas tika pieņemta 1995. gada 15. septembra Ceturtajā pasaules konferencē par sieviešu tiesībām, kā arī noslēguma dokumentus, kas tika pieņemti ANO īpašajās sesijās "Pekina +5"(2000), "Pekina +10"(2005), "Pekina +15"(2010) un "Pekina +20"(2015),
- ņemot vērā Vispārējo komentāru, ko 2016. gada 26. augustā pieņēma ANO Komiteja par personu ar invaliditāti tiesībām par ANO Konvencijas par personu ar invaliditāti tiesībām 6. pantu ("Sievietes un meitenes ar invaliditāti"),
- ņemot vērā Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu (Stambulas konvencija), Padomes 2017. gada 11. maija Lēmumu (ES) 2017/865 ⁽¹⁾ un Lēmumu (ES) 2017/866 ⁽²⁾ par to, lai Eiropas Savienība noslēgtu Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu,
- ņemot vērā to, ka visas dalībvalstis ir parakstījušas Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu (Stambulas konvenciju),
- ņemot vērā 2017. gada 12. septembra rezolūciju par priekšlikumu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienība noslēgtu Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Direktīvu 2012/29/ES, ar ko nosaka noziegumos cietušo tiesību, atbalsta un aizsardzības minimālos standartus un aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2001/220/TI ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/80/EK par kompensāciju noziegumos cietušajiem ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ OV L 131, 20.5.2017., 11. lpp.

⁽²⁾ OV L 131, 20.5.2017., 13. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0329.

⁽⁴⁾ OV L 315, 14.11.2012., 57. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 261, 6.8.2004., 15. lpp.

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 5. aprīļa Direktīvu 2011/36/ES par cilvēku tirdzniecības novēršanu un apkarošanu un cietušo aizsardzību, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2002/629/TI ⁽⁶⁾, un Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 13. decembra Direktīvu 2011/93/ES par seksuālas vardarbības pret bērniem, bērnu seksuālas izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2004/68/TI ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 19. jūnija paziņojumu „ES Stratēģija cilvēku tirdzniecības izskaušanai 2012.–2016. gadā”(COM(2012)0286),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 13. decembra Direktīvu 2011/99/ES par Eiropas aizsardzības rīkojumu ⁽⁸⁾ (EAR),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 12. jūnija Regulu (ES) Nr. 606/2013 par aizsardzības pasākumu savstarpēju atzīšanu civillietās ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2008. gada 27. novembra Pamatlēmumu 2008/947/TI par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu tādiem spriedumiem un probācijas lēmumiem, kuri paredzēti probācijas pasākumu un alternatīvu sankciju uzraudzībai ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā Padomes 2009. gada 23. oktobra Pamatlēmumu 2009/829/TI, ar ko attiecībās starp Eiropas Savienības dalībvalstīm savstarpējas atzīšanas principu piemēro lēmumiem par uzraudzības pasākumiem kā alternatīvu pirmstiesas apcietinājumam ⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2008. gada 27. novembra Pamatlēmumu 2008/977/TI par tādu personas datu aizsardzību, ko apstrādā, policijas un tiesu iestādēm sadarbojoties krimināllietās ⁽¹²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2011. gada 10. jūnija rezolūciju par Ceļvedi cietušo tiesību un aizsardzības stiprināšanai, īpaši kriminālprocesā ⁽¹³⁾,
- ņemot vērā Stokholmas programmu „Atvērta un droša Eiropa tās pilsoņu un viņu aizsardzības labā” ⁽¹⁴⁾,
- ņemot vērā Tiesību, vienlīdzības un pilsonības programmu 2014.–2020. gadam,
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2015. gada 3. decembra darba dokumentu „Stratēģiska iesaiste dzimumu līdztiesības jomā 2016.–2019. gadam” (SWD(2015)0278),
- ņemot vērā Eiropas Pamattiesību aģentūras (FRA) ziņojumu „Vardarbība pret sievietēm – ES pētījums”,
- ņemot vērā 2009. gada 26. novembra rezolūciju par vardarbības pret sievietēm izskaušanu ⁽¹⁵⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 10. februāra rezolūciju par vīriešu un sieviešu līdztiesību Eiropas Savienībā (2009) ⁽¹⁶⁾,
- ņemot vērā 2014. gada 25. februāra rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par vardarbības pret sievietēm apkarošanu ⁽¹⁷⁾,

⁽⁶⁾ OV L 101, 15.4.2011., 1. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 335, 17.12.2011., 1. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 338, 21.12.2011., 2. lpp.

⁽⁹⁾ OV L 181, 29.6.2013., 4. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV L 337, 16.12.2008., 102. lpp.

⁽¹¹⁾ OV L 294, 11.11.2009., 20. lpp.

⁽¹²⁾ OV L 350, 30.12.2008., 60. lpp.

⁽¹³⁾ OV C 187, 28.6.2011., 1. lpp.

⁽¹⁴⁾ OV C 115, 4.5.2010., 1. lpp.

⁽¹⁵⁾ OV C 285 E, 21.10.2010., 53. lpp.

⁽¹⁶⁾ OV C 341 E, 16.12.2010., 35. lpp.

⁽¹⁷⁾ OV C 285, 29.8.2017., 2. lpp.

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

- ņemot vērā 2015. gada 9. jūnija rezolūciju par ES stratēģiju sieviešu un vīriešu līdztiesībai laikposmam pēc 2015. gada ⁽¹⁸⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta Izpētes dienesta veikto Eiropas Īstenošanas novērtējumu (PE 603.272) par Direktīvu 2011/99/ES, ko sagatavojuši *Ex-post* ietekmes novērtēšanas nodaļa,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu, kā arī 1. panta 1. punkta e) apakšpunktu un 3. pielikumu Priekšsēdētāju konferences 2002. gada 12. decembra lēmumā par procedūru patstāvīgo ziņojumu sagatavošanas atļaujas piešķiršanai,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas kopīgās apspriedes, kas rīkotas saskaņā ar Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas ziņojumu (A8–0065/2018),
- A. tā kā jebkāda veida vardarbība pret cilvēkiem ir tiešs cilvēka cieņas, kas ir pamats visām cilvēka pamattiesībām, pārkāpums, un tāpēc tās ir jārespektē un jāaizsargā; tā kā vardarbība pret sievietēm ir brutāls diskriminācijas veids un cilvēktiesību un pamattiesību pārkāpums;
- B. tā kā personas, kas cietušas no vardarbības un ļaunprātīgas izmantošanas, ir pakļautas atkārtotas un otrreizējas vardarbības, attriebības un iebiedēšanas riskam; tā kā tādēļ vajadzīgo aizsardzības nodrošināšana šīm personām, tostarp pāri robežām, lielā mērā ir atkarīga no cietušo, sabiedrības kopumā un visu to profesionāļu, kuri nonāk saskarē ar cietušajiem, tostarp attiecīgo iesaistīto pušu, piemēram, patvēruma vietu darbinieku, informētības;
- C. tā kā pienācīgas cilvēka aizsardzības pret dzimumvardarbību trūkums negatīvi ietekmē sabiedrību kopumā;
- D. tā kā viens no svarīgākajiem ikvienas sabiedrības drošības aspektiem ir visu personu neaizskaramības un brīvības aizsardzība; tā kā Eiropas Drošības programmā vajadzētu prioritāšu vidū iekļaut personas drošības garantēšanu un visu personu aizsardzību pret dzimumvardarbību;
- E. tā kā vardarbība un fiziska, psiholoģiska un seksuāla izmantošana nesamērīgi skar sievietes ⁽¹⁹⁾; tā kā viena no katrām trim sievietēm ES no 15 gadu vecuma ir pieredzējusi fizisku un/vai seksuālu vardarbību; tā kā dažās dalībvalstīs vardarbība pret sievietēm bieži vien netiek pienācīgi ņemta vērā un tiek uzskatīta par nenozīmīgu, un pastāv plaši izplatīta tendence vainot cietušos; tā kā tikai aptuveni trešā daļa sieviešu, kuras ir piedzīvojušas fizisku vardarbību vai seksuāli izmantotas no viņu partneru puses, šajā sakarībā sazinās ar iestādēm;
- F. tā kā dzimumu līdztiesības nodrošināšana visās politikas jomās ir Eiropas Savienības pamatprincips un būtisks aspekts cīņā pret dzimumvardarbību;
- G. tā kā Stambulas konvencijā, kura ir parakstīta, bet kuru vēl nav ratificējusi ES un visas dalībvalstis ⁽²⁰⁾, ir paredzēts, ka visi tās noteikumi, jo īpaši pasākumi, kuru mērķis ir aizsargāt cietušo tiesības, tiek nodrošināti bez jebkādas diskriminācijas, un tā skaidri aicina parakstītājas puses atzīt vajāšanu par kriminālpārkāpumu; tā kā Stambulas konvencijas ratifikācija un pilnīga īstenošana palīdzēs pārvarēt EAR izraisītās problēmas, ieviešot saskaņotu Eiropas tiesisko regulējumu, lai novērstu un apkārotu vardarbību pret sievietēm;
- H. tā kā, lai samazinātu aplēsto neregistrētu vardarbības gadījumu skaitu, dalībvalstīm ir jāievieš un jānostiprina sievietēm paredzēti agrīnās brīdināšanas un aizsardzības instrumenti, lai viņas varētu justies droši un ziņot par dzimumvardarbību; tā kā ievērojamais neregistrēto dzimumvardarbības gadījumu skaits varētu būt saistīts ar publisko resursu trūkumu; tā kā attiecīgo iestāžu rīcībā ir jābūt struktūrām, piemēram, patvēruma vietām, kurās tiek nodrošināta medicīniskā palīdzība, tiesu ekspertīzes atbalsts, psiholoģiskās konsultācijas un juridiskā palīdzība un kurās tiktu radīts drošs patvērumš sievietēm, kas ir cietušas no dzimumvardarbības;

⁽¹⁸⁾ OV C 407, 4.11.2016., 2. lpp.

⁽¹⁹⁾ Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras ziņojuma „Vardarbība pret sievietēm: ES mēroga apsekojums. Ziņojums par galvenajiem rezultātiem” rezultāti liecina, ka viena no trīs sievietēm (33 %) ir piedzīvojusi fizisku un/vai seksuālu vardarbību kopš 15 gadu vecuma; viena no piecām sievietēm (18 %) ir pieredzējusi vajāšanu un katrā otrā sievietē (55 %) ir saskārusies ar vienu vai vairāku veidu seksuālu uzbrukšanos. Ņemot to vērā, vardarbību pret sievietēm nevar uzskatīt par mazsvarīgu jautājumu, kas skar tikai dažu sieviešu dzīvi.

⁽²⁰⁾ <https://www.coe.int/en/web/conventions/full-list/-/conventions/treaty/210/signatures?desktop=true>

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

- I. tā kā brīva pārvietošanās ES nozīmē, ka cilvēki bieži pārvietojas no vienas valsts uz citu; tā kā EAR pamatā ir nepieciešamība aizsargāt cietušo tiesības un brīvības un jo īpaši ievērot cietušo un potenciālu cietušo tiesības uz pārvietošanās brīvību, un nodrošināt viņu nepārtrauktu aizsardzību, īstenojot šīs tiesības;
- J. tā kā vardarbības novēršana, ieguldot līdzekļus izpratnes veicināšanas un informācijas kampaņās ar efektīvu atspoguļojumu plašsaziņas līdzekļos, izglītībā un speciālistu apmācībā, ir izšķiroši elementi dzimumvardarbības apkarošanā; tā kā Stambulas konvencijā ir noteikts pienākums pusēm novērst dzimumvardarbību un stereotipus, izvērtējot plašsaziņas līdzekļu lomu šajā jomā; tā kā tas, ka cietušajiem, kuri gūst labumu no valsts aizsardzības pasākumiem, trūkst vispārējas informētības par EAR, negatīvi ietekmē tā īstenošanu; tā kā izpratnes veicināšanas kampaņas un informētības uzlabošanas programmas, lai apkarotu vardarbības ģimenē un dzimumvardarbības ikdienišķošanu, veicina cietušo gatavību ziņot par vardarbību un pieprasīt valsts un Eiropas aizsardzības rīkojumus, kā arī sekmē šo personu uzticēšanos attiecīgajām iestādēm;
- K. tā kā 2010. gadā, kad Eiropas Padome ierosināja EAR, 118 000 sieviešu, kuras dzīvo ES, tika piemēroti aizsardzības pasākumi dzimumvardarbības dēļ; tā kā 2011. gadā tika lēsts, ka vidēji 1 180 personām būtu nepieciešami nepārtraukti pārrobežu aizsardzības pasākumi ES;
- L. tā kā NVO bieži ir būtiska loma daudzās dalībvalstīs atbalsta sniegšanā cietušajiem;
- M. tā kā EAR ir savstarpējās atzišanas un sadarbības instrumenti, kas nevar nedz darboties pareizi, nedz arī aizsargāt cietušos, kamēr šie instrumenti nav pilnībā īstenoti visās dalībvalstīs;
- N. tā kā jo īpaši vardarbības gadījumos dažas dalībvalstis paredz aizsardzības pasākumus, pamatojoties uz kriminālprocesu, savukārt citas izsniedz aizsardzības rīkojumus, balstoties uz civilprocesu;
- O. tā kā ES pastāvošās lielās aizsardzības rīkojumu daudzveidības un atšķirīgu tiesu sistēmu dēļ dalībvalstis saskaras ar daudzām grūtībām EAR īstenošanā, un līdz ar to tas varētu kavēt pareizu EAR piemērošanu cietušajiem un ierobežot izsniegto EAR skaitu;
- P. tā kā vairākumā dalībvalstu nav nedz reģistrācijas sistēmas, kas vāktu datus par EAR, nedz arī Eiropas centrālo reģistru sistēmas, kas apkopotu visus attiecīgos ES datus; tā kā datu nepietiekamības dēļ ir grūti novērtēt, kā tiek īstenots EAR, un novērst nepilnības tiesību aktos vai īstenošanā;
- Q. tā kā EAR ir piemērojams personām, kas cietušas no visu veidu noziedzīgiem nodarījumiem, tostarp terorisma, cilvēktirdzniecības, dzimumvardarbības un organizētās noziedzības; tā kā pret cilvēkiem, kuri ir neaizsargātā situācijā un ir kļuvuši par nozieguma upuriem, ir jāizturas īpaši uzmanīgi, kad šie cilvēki iesniedz pieteikumu EAR saņemšanai,
- R. tā kā pastāv cieša saikne starp EAR darbību un minimuma tiesību standartiem, atbalstu un aizsardzību kriminālnoziedzumos cietušajiem, kas par tādiem noteikti saskaņā ar Direktīvu 2012/29/ES,
1. aicina dalībvalstis skaidri nosodīt dzimumvardarbību un vardarbību pret sievietēm un izskaust visus tās veidus, kā arī panākt pilnīgu neiecietību pret šiem vardarbības veidiem;
2. aicina dalībvalstis un Komisiju integrēt dzimumu līdztiesības aspektu visās politikas jomās, jo īpaši tajās, kurās, iespējams, pastāv saistība starp izpratnes veicināšanu par vardarbību pret sievietēm un tās atklāšanu un cietušo integritātes aizsardzību un nodrošināšanu;

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

Vispārējs novērtējums par direktīvas īstenošanu un ieteikumi, lai uzlabotu pašreizējo situāciju EAR īstenošanas jomā un tā darbību

3. atzīst, ka visas dalībvalstis, kurām ir saistoša EAR direktīva, ir paziņojušas Komisijai par šīs direktīvas transponēšanu savos valsts tiesību aktos;

4. apzinās brīvības, drošības un tiesiskuma telpas izveides iespējamo pozitīvo ietekmi uz cietušo pārrobežu aizsardzību; uzskata, ka EAR ir potenciāli efektīvs instruments, lai aizsargātu cietušos mūsdienu pasaulē, kurai ir raksturīga liela mobilitāte un iekšējo robežu neesamība; tomēr ar bažām norāda, ka kopš EAR direktīvas transponēšanas ir konstatēts, ka dalībvalstis ir izdevušas tikai septiņus EAR, lai gan pēdējos gados dalībvalstīs ir pieprasīts un izsniegts tūkstošiem valsts aizsardzības rīkojumu ⁽²¹⁾;

5. pauž nožēlu par to, ka Komisija nav iesniegusi ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par EAR direktīvas īstenošanu līdz 2016. gada 11. janvārim; aicina Komisiju pildīt ziņošanas pienākumus, kas noteikti šajā direktīvā, un tās ziņojumā iekļaut valsts aizsardzības pasākumu pārskatu, pārskatu par apmācības pasākumiem, analīzi par to, kā dalībvalstis ievēro cietušā tiesības uz bezmaksas juridisko palīdzību, tostarp informāciju par to, vai kādas izmaksas saistībā ar aizsardzības rīkojumu sedz cietušie, un izpratnes veicināšanas kampaņu dalībvalstīs pārskatu;

6. atgādina par pienākumu izpildes valstij atzīt EAR tādā pašā prioritārā kārtā kā izdevējvalstī, neraugoties uz dažādajām grūtībām un juridiskām problēmām;

7. pauž bažas par to, ka pastāv ievērojami trūkumi koordinācijas un saziņas jomā starp dalībvalstīm EAR izpildes laikā; aicina dalībvalstis uzlabot un kopīgiem spēkiem pastiprināt sadarbību un saziņu saistībā ar EAR, jo tādējādi tiktu uzsāktas daudz efektīvākas procedūras un vienlaikus pārrobežu pasākumi starp dalībvalstīm;

8. uzsver, ka statistikas datu vākšana ir jāuzlabo, lai izvērtētu problēmas mērogu un darbības rezultātus nolūkā ierobežot dzimumvardarbību; aicina dalībvalstis standartizēt un digitalizēt EAR formas un procedūras un izveidot EAR valsts reģistru sistēmu, lai apkopotu datus, kā arī uzlabot informācijas apmaiņu ar Komisiju un dalībvalstīm; aicina dalībvalstis vākt un regulāri sniegt Komisijai pa dzimumiem sadalītus datus un datus saistībā ar pieprasīto, izsniegto un izpildīto EAR skaitu, kā arī informāciju par noziedzīgu nodarījumu veidiem;

9. aicina Komisiju izveidot Eiropas reģistrācijas sistēmu, lai apkopotu informāciju par EAR no visām dalībvalstīm;

10. prasa paredzēt vienu standarta veidlapu, kas būtu derīga gan krimināllietās, gan civilīetās visās dalībvalstīs un kas tiktu izmantota, pieprasot un atzīstot aizsardzības rīkojumus; prasa izmantot arī digitālu vadības sistēmu, lai atvieglotu koordinēšanu, standartizētu datu vākšanu un paātrinātu gan rīkojumu pārvaldību, gan darbības statistikas sagatavošanu ES līmenī;

11. aicina Komisiju un dalībvalstis publicēt pilnīgu to kompetento iestāžu, kuras ir atbildīgas par EAR izdošanu un atzīšanu, kā arī to centrālo iestāžu, kuras dalībvalstīs nosūta un saņem EAR, sarakstu un to darīt viegli pieejamu, lai mudinātu aizsargātās personas un cietušo atbalsta organizācijas pieprasīt EAR vai risināt saistītos jautājumus; aicina dalībvalstis stiprināt to valsts un vietējās iestādes un kompetentās iestādes, lai uzlabotu EAR pieejamību un piemērojamību tādā veidā, kas veicina EAR izdošanu;

12. aicina Komisiju sekmēt visu veidu labas prakses un sadarbības apmaiņu starp dalībvalstīm, kā arī starp dalībvalstīm un pilsoņisko sabiedrību, lai nodrošinātu pienācīgu EAR darbību;

⁽²¹⁾ EPRS pētījumā par Direktīvas 2011/99/ES par Eiropas aizsardzības rīkojumu īstenošanu ir norādīts — "tiek lēsts, ka 2010. gadā vairāk nekā 100 000 sievietēm, kuras dzīvo ES, tika piemēroti aizsardzības pasākumi dzimumvardarbības dēļ".

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

13. uzsver, ka noziedzīgos nodarījumos cietušie, kas ir apsvēruši vai apsvērtu iespēju saņemt valsts aizsardzības rīkojumu, būtu automātiski un pienācīgi jāinformē attiecīgajai atbildīgajai iestādei gan mutiski, gan rakstiski un ka ir viņiem jāatgādina par iespēju pieprasīt EAR kriminālprocesa laikā; uzsver, ka aizsargātajām personām nav jāsedz finansiālās izmaksas, ja šādas personas pieprasa EAR izdošanu;

14. aicina dalībvalstis veikt individuālu novērtējumu, ievērojot dzimumu līdztiesības pieeju, attiecībā uz palīdzības un atbalsta sniegšanas pasākumiem, kad tiek pieprasīti EAR;

15. pauž nožēlu par tiesu iestāžu pieejamības un juridiskās palīdzības trūkumu visu veidu noziedzīgos nodarījumos cietušajiem dažās dalībvalstīs, kas noved pie nepietiekamas informācijas sniegšanas cietušajai personai par iespēju pieprasīt EAR; uzskata, ka būtu jānodrošina aizsargātajām personām bezmaksas juridiskā palīdzība, administratīvais atbalsts un atbilstoša informācija par EAR, jo tas ir ļoti svarīgi attiecībā uz šā instrumenta izmantošanu un efektivitāti gan izdošanas, gan izpildes posmā; aicina dalībvalstis palielināt resursus, kas paredzēti tam, lai uzraudzītu un novērstu vardarbību pret sievietēm lauku apvidos;

16. mudina dalībvalstis informēt aizsargātās personas par papildu sociālās palīdzības līdzekļiem, kas pieejami uzņēmējā valstī, piemēram, ģimenes pabalstiem, izmitināšanu utt., jo šie pasākumi neietilpst EAR darbības jomā;

17. uzsver, ka aizsardzības un papildu sociālā darba ietvaros īpaša uzmanība būtu jāpievērš noziedzīgos nodarījumos cietušiem bērniem, jo īpaši gadījumos, kad viņus apdraud seksuāla vardarbība;

18. pauž nožēlu par to, ka dalībvalstis nenodrošina rakstiskās un mutiskās tulkošanas pakalpojumus valodā, kuru cietušais saprot, pirms un pēc EAR izdošanas;

19. uzsver, ka cietušajiem EAR procedūru laikā vienmēr vajadzētu būt tiesībām tikt uzklausi; uzsver, ka tulkošanas un mutiskās tulkošanas pakalpojumiem jābūt pieejamiem un bez maksas visa EAR procesa laikā; tāpēc uzsver, ka visi attiecīgie dokumenti būtu jātulko valodā, kuru saprot cietušais;

20. pauž nožēlu, ka dalībvalstis nepietiekami daudz īsteno pasākumus nedrošā situācijā esošu cietušo vai cietušo ar īpašām vajadzībām labā; uzskata, ka valsts tērīņu samazinājumi bieži vien nelabvēlīgi skar līdzekļus, kas ir pieejami šiem īpašajiem pasākumiem; tādēļ aicina dalībvalstis sadarbībā ar Komisiju un attiecīgajām organizācijām, kas darbojas cietušo aizsardzības jomā, pieņemt īpašas pamatnostādnes un pasākumus, kas atvieglotu EAR izdošanu nedrošā situācijā esošām cietušajiem un cietušajiem ar īpašām vajadzībām;

21. uzsver, ka, ņemot vērā arvien pieaugošās un bīstamās cilvēku tirdzniecības tendences, Eiropas aizsardzības rīkojums var būt ļoti noderīgs instruments cilvēku tirdzniecībā cietušajiem; tādēļ aicina Komisiju EAR iekļaut ES stratēģijā cīņai pret cilvēku tirdzniecību;

22. uzskata, ka, lai īstenotu EAR potenciālu un nodrošinātu līdzvērtīgus aizsardzības pasākumus gan izdošanas, gan izpildes valstī, tā izdošanai jābūt pēc iespējas ātrai, efektīvai, lietderīgai un automātiskai un ar iespējami mazāku birokrātijas iesaisti; aicina Komisiju un dalībvalstis noteikt skaidru un īsu divu nedēļu termiņu dalībvalstu kompetentajām iestādēm, izdodot EAR un paziņojot par tiem, lai novērstu nenoteiktības palielināšanos aizsargātajām personām un spiedienu, kurām šīs personas ir pakļautas, un lai īstenotu to pašu mērķi dot norādījumus kompetentajām iestādēm sniegt pietiekamu informāciju cietušajiem lēmuma par viņu EAR pieprasījumu izskatīšanas laikā, tostarp paziņot viņiem par jebkādiem starpgadījumiem šīs procedūras laikā; mudina dalībvalstis šajā sakarībā piešķirt pietiekamus resursus iestādēm, kas strādā ar EAR, lai veicinātu efektīvu sistēmas darbību, ņemot vērā cietušo stāvokli;

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

23. aicina dalībvalstis pienācīgi ņemt vērā aizsargātās personas intereses un nepieciešamību sniegt drošu patvērumu cilvēkiem, kas ziņo par vardarbību, pilnībā ievērojot pienākumu nesniegt ziņas personai, kas rada apdraudējumu, par aizsargātās personas atrašanās vietu un citu informāciju par šo personu, ja vien tas nav absolūti nepieciešams, lai sasniegtu aizsardzības rīkojuma mērķus; uzsver, ka ikreiz, kad situācija prasa, lai vainīgā persona tiktu informēta par jebko saistībā ar EAR, par šādu lēmumu tiktu paziņots cietušajai personai;
24. aicina dalībvalstis paredzēt īpašas procedūras, lai atvieglotu EAR izdošanu nolūkā aizsargāt ģimenes locekļus, kuri dzīvo kopā ar cietušo, kas jau ir aizsargāts ar EAR;
25. uzsver tādu jauno tehnoloģiju pieaugošo efektivitāti kā, piemēram, GPS uzraudzības sistēmas un viedtālrunu lietojumprogrammas, kas iedarbina trauksmes signālu, ja apdraudējums ir neizbēgams, kā veidu EAR efektivitātes un piemērošanās spēju uzlabošanai gan to izdošanas valstī, gan izpildes valstī; pauž bažas par to, ka tikai ierobežots skaits dalībvalstu izmanto šīs jaunās tehnoloģijas;
26. uzsver, cik būtiski ir uzraudzīt EAR izpildes valstī saistībā ar apdraudējumu, kam cietušais ir pakļauts, lai noteiktu, vai aizsardzības pasākumi ir pienācīgi īstenoti un vai tie ir jāpārskata;
27. aicina Komisiju pārraudzīt šīs direktīvas īstenošanu un nekavējoties uzsākt pienākumu neizpildes procedūru pret dalībvalstīm, kas to pārkāpj;
28. mudina saskaņā ar dzimumvardarbībā cietušo apvienību bieži atkārtoti paustajiem viedokļiem izmēģināt procedūras, kas maina tradicionālo pieeju tam, kā aizsardzība tiek uztverta lielākajā daļā dalībvalstu; uzsver — tā vietā, lai koncentrētos uz pasākumiem cietušajiem, kā tas bieži notiek, izvairīšanās no riska metodēs būtu jāiekļauj personu, kas nodara kaitējumu, profilakse, uzraudzība, kontrole un pārraudzība, un izmantotajos preventīvajos pasākumos būtu prioritārā kārtā jāiekļauj vainīgo obligāta pāraudzināšana;
29. aicina Komisiju un dalībvalstis rūpīgi izskatīt iespējamus veidus, kā uzlabot ar EAR saistītos tiesību aktus un to efektīvu īstenošanu visās ES dalībvalstīs un praktisko atbalstu, lai garantētu tiesības uz starptautisko aizsardzību, palīdzību un atbalstu no vardarbības cietušajiem, aizsargājot viņus valsts līmenī;
30. aicina ES aģentūras, piemēram, Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūru un Eiropas Dzimumu līdztiesības institūtu, regulāri uzraudzīt direktīvas īstenošanu;
31. aicina Komisiju nākt klajā ar mudinājumu pilsoniskās sabiedrības monitoringa un ziņošanas jomā, lai uzlabotu EAR instrumenta darbību dalībvalstīs, šajā nolūkā darot NVO pieejamus ES līdzekļus;
32. aicina Komisiju nākt klajā ar aicinājumu veicināt pētījumus par valsts un Eiropas aizsardzības rīkojumu izmantošanu un saskaņot programmas nolūkā uzsākt izpratnes veicināšanas kampaņas dalībvalstīs, lai informētu noziedzīgos nodarījumos cietušos par iespēju piemērot EAR un par pārrobežu aizsardzības pasākumiem;
33. aicina dalībvalstis pastiprināt darbu ar NVO un sniegt obligātus cilvēktiesības balstītus, uz pakalpojumiem orientētus un praktiskus starpnozaru apmācības kursus visiem valsts ierēdņiem, kuri profesionāli strādā ar cietušajiem saistībā ar EAR un kuriem ir liela nozīme šīs direktīvas pareizā īstenošanā; uzsver, ka visās dalībvalstīs būtu jāievieš īpaša un regulāra apmācība un kursi par EAR policijas darbiniekiem, kompetento valsts iestāžu darbiniekiem, praktizējošiem juristiem, sociālajiem darbiniekiem, kā arī apvienībām un NVO, kas saskaras ar vardarbībā cietušajiem; prasa, lai darbinieki, kas strādā ar dzimumvardarbības gadījumiem, saņemtu atbilstošu apmācību, ņemot vērā to sieviešu īpašās vajadzības, kuras ir cietušas no vardarbības, un piešķirt pietiekamus līdzekļus, lai noteiktu prioritāti cīņai pret dzimumvardarbību;

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

34. tā kā mūsu sabiedrībās ir dziļi iesakņojusies sieviešu nīšana un seksisms un aizvien plašāka kļūst vardarbība pret bērniem un pusaudžiem tiešsaistē, aicina dalībvalstis sākumskolas un pamatskolas programmās iekļaut zinības par dzimumu līdztiesību un vardarbības novēršanu, iesaistot skolēnus diskusijās un izmantojot ikvienu iespējami pamācošu situāciju;

35. uzsver, ka jaunie saziņas līdzekļi, piemēram, digitālās platformas, tiek izmantoti kā jauns dzimumvardarbības, kā arī draudu un uzmāšanās veids; tādēļ aicina dalībvalstis iekļaut šos aspektus, izdodot un/vai izpildot EAR;

Vispārēji ieteikumi saistībā ar dzimumvardarbību

36. aicina Komisiju iekļaut Eiropas Drošības programmā aizsardzību visiem iedzīvotājiem, jo īpaši tiem, kas ir visneaizsargātākajā situācijā, īpašu uzmanību pievēršot tādos noziedzīgos nodarījumos kā cilvēku tirdzniecība vai dzimumvardarbība cietušajiem, tostarp terorismā cietušajiem, kuriem arī vajadzīga īpaša uzmanība, atbalsts un sociālā atzīšana;

37. aicina Komisiju izveidot kampaņas nolūkā mudināt sievietes ziņot par jebkādu veidu dzimumvardarbību, lai tādējādi varētu viņas aizsargāt un uzlabot datu precizitāti par dzimumvardarbību;

38. uzsver, ka saskaņā ar novērtējuma ziņojumu, ko izstrādājis Parlamenta EPRS, pirmais atšķirīga līmeņa valstu un Eiropas aizsardzības rīkojumu izmantošanas iemesls ir tas, ka cietušie un daudzi speciālisti nav informēti par šīs direktīvas sniegtajām iespējām; tādēļ aicina dalībvalstis uzņemties pilnu atbildību par saviem pilsoņiem un, iesaistoties attiecīgajām NVO, uzsākt ilgtermiņa izpratnes veicināšanas un krusteniskās informētības uzlabošanas kampaņas par pieejamiem aizsardzības līdzekļiem un to izmantošanu, vēršoties pie a) visas sabiedrības, b) potenciālajiem cietušajiem, jo īpaši sievietēm, kurām piemēro spēkā esošus valstu aizsardzības rīkojumus, un c) speciālistiem, piemēram, tiesībaizsardzības iestāžu amatpersonām, tiesu sistēmas darbiniekiem, kā arī juridiskās palīdzības sniedzējiem un sociālo un neatliekamās palīdzības dienestu pārstāvjiem, kuriem ir pirmā saskarsme ar cietušajiem; tādēļ aicina Komisiju nodrošināt finansējumu, lai uzsāktu informatīvas programmas;

39. atzīst, ka pastāv e-tiesiskuma portāls, ko pārvalda Komisija ar dalībvalstu iemaksām; atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu pagarināt pašreizējā "cietušo stūra" darbību e-tiesiskuma portālā un tajā ietvert visu attiecīgo informāciju par cietušo tiesībām, tostarp konkrētām valstīm paredzētas pamatnostādnes attiecībā uz ziņošanu par vardarbības gadījumiem; uzsver nepieciešamību izveidot "cietušo stūri" kā viegli izmantojamu praktisku instrumentu un informācijas avotu, kam vajadzētu būt pieejamam visās ES oficiālajās valodās; mudina dalībvalstis izveidot cietušo tiesībām paredzētu lietotājiem draudzīgu tīmekļa vietni, kas ietvertu arī EAR un digitālu ziņošanas platformu, lai vienkāršotu dzimumvardarbības atklāšanu, un būtu viegli pieejama, piemēram, ar valstu tiesu informācijas portālu starpniecību;

40. mudina dalībvalstis pastiprināt sadarbību ar NVO, kas aizsargā vardarbībā cietušos, lai izstrādātu stratēģijas, kuras ietver gan preventīvus, gan reaģējoša rakstura pasākumus attiecībā uz dzimumvardarbību, EAR instrumenta darbību un vajadzīgajām izmaiņām tiesību aktos un atbalstā;

41. aicina Komisiju iesniegt tiesību aktu, lai atbalstītu dalībvalstis visu veidu vardarbības pret sievietēm un meitenēm un ar dzimumu saistītas vardarbības novēršanā un izskaušanā;

42. aicina Padomi izmantot pārejas klauzulu, pieņemot vienprātīgu lēmumu, lai noteiktu, ka vardarbība pret sievietēm un meitenēm (un citu veidu dzimumvardarbība) ir noziedzīgs nodarījums, kā paredzēts LESD 83. panta 1. punktā;

43. aicina steidzami rīkoties, lai veicinātu pakāpenisku tiesību aktu par aizsardzību pret vardarbīgu izturēšanos konvergenci, kas novestu pie aizsardzības rīkojumiem; uzsver, ka uzbrukumi, kuri ir īpaši vērsti pret sievietēm, ir būtiska problēma un būtu sodāmi kā noziedzīgi nodarījumi visās dalībvalstīs, un tiesām būtu arī jānosaka aizsardzības pasākumi dzimumvardarbības gadījumos;

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

Par saskaņotu ES tiesisko regulējumu cietušo personu aizsardzībai

44. atzinīgi vērtē to, ka 2017. gada 13. jūnijā ES pievienojās Stambulas konvencijai, kas nodrošina vienotu, visaptverošu un saskaņotu pieeju, piešķirot prioritāti cietušās personas tiesībām, un kas būtu pilnībā jāsaista ar EAR; aicina ES noslēgt plašu pievienošanās šai Konvencijai, lai novērstu vardarbību pret sievietēm, apkarotu nesodāmību un aizsargātu cietušos; uzsver šā instrumenta nozīmi EAR piemērošanas šķēršļu pārvarēšanā, proti, attiecībā uz vajāšanas kā noziedzīga nodarījuma atzīšanas trūkumu visās dalībvalstīs; aicina Komisiju saskaņā ar 2017. gada 12. septembra rezolūciju par ES pievienošanās Stambulas konvencijai iecelt ES koordinatore vardarbības pret sievietēm novēršanai, kurš būtu atbildīgs par ES politikas virzienu, instrumentu un pasākumu, lai novērstu un apkarotu visu veidu vardarbību pret sievietēm un meitenēm, koordināciju, īstenošanu, uzraudzību un novērtēšanu un darbotos kā ES pārstāvis Konvencijas pušu komitejā;

45. aicina visas dalībvalstis, kas vēl to nav izdarījušas, ratificēt un pilnībā īstenot Stambulas konvenciju un piešķirt pietiekamus finanšu līdzekļus un cilvēkresursus, lai novērstu un apkarotu vardarbību pret sievietēm un dzimumvardarbību, tostarp nodrošinot vairāk iespēju sievietēm un meitenēm, aizsargājot cietušās personas un piedāvājot viņām iespēju saņemt kompensāciju;

46. aicina dalībvalstis nodrošināt atbilstīgu apmācību, procedūras un norādījumus visiem speciālistiem, kuri strādā ar personām, kas cietušas no jebkādam vardarbības izpausmēm Konvencijas darbības jomā, lai izvairītos no diskriminācijas vai atkārtotas kļūšanas par upuriem tiesas procesu, ārstniecības procedūru un lietu izskatīšanas policijā laikā;

47. atzinīgi vērtē Stambulas konvencijā noteikto pienākumu izveidot valsts mēroga bezmaksas palīdzības diennakts tālrunu līniju, kas sniegtu konsultācijas zvanītājiem par visiem vardarbības veidiem, uz ko attiecas šī konvencija; mudina dalībvalstis attiecīgajos gadījumos izmantot šo instrumentu un informēt cietušos par EAR;

48. uzsver, ka tiesu sistēmas un praktiskie trūkumi šīs direktīvas īstenošanā var tikt novērsti, pienācīgi mijiedarbojoties un sadarbojoties dažādajiem ES cietušo personu aizsardzības instrumentiem, piemēram, Pamatlēmumam 2009/829/JHA par uzraudzības pasākumiem kā alternatīvu pirmstiesas apcietinājumam un Pamatlēmumam par probācijas pasākumiem, Regulai (ES) Nr. 606/2013 par aizsardzības pasākumu savstarpēju atzīšanu civillietās un 2012. gada 25. oktobra Direktīvai 2012/29/ES, ar ko nosaka noziedzīgos nodarījumus cietušo tiesību, atbalsta un aizsardzības minimālos standartus, ar kuru ir noteiktas tiesības saņemt informāciju, mutiskās tulkošanas pakalpojumus un informācijas tulkošanu bez maksas, un ar ko ir pieņemta visaptveroša pieeja cietušajiem ar īpašām vajadzībām, tostarp dzimumvardarbībā cietušajiem;

49. aicina dalībvalstis informēt cietušās personas par citiem aizsardzības pasākumiem gadījumā, ja izpildes valsts pārtrauc būt šīs direktīvas darbības jomā;

50. aicina Komisiju veikt pasākumus, lai pārskatītu pašreizējos noziedzīgos nodarījumos cietušo personu tiesiskās aizsardzības instrumentus un izveidotu saskaņotu ES tiesisko regulējumu šajā nolūkā;

51. aicina Komisiju novērtēt, kā šī direktīva ir piemērota saistībā ar attiecīgo instrumentu civillietās, proti, Regulu (ES) Nr. 606/2013, un ierosināt vadlīnijas par to, kā dalībvalstis varētu efektīvāk piemērot šos abus juridiskos ES instrumentus, ar kuriem ir paredzēts aizsargāt cietušās personas, atzīstot saskaņā ar valstu civilprocesu vai kriminālprocesu pieņemtos aizsardzības pasākumus;

o

o o

52. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ES Pamattiesību aģentūrai un Eiropas Dzimumu līdztiesības institūtam.

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

P8_TA(2018)0190

Boloņas procesa īstenošana — pašreizējais stāvoklis un turpmākie pasākumi**Eiropas Parlamenta 2018. gada 19. aprīļa rezolūcija par Boloņas procesa īstenošanu — pašreizējais stāvoklis un turpmākie pasākumi (2018/2571(RSP))**

(2019/C 390/22)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 14. pantu,
- ņemot vērā Parlamenta 2012. gada 13. marta rezolūciju par Eiropas iestāžu ieguldījumu Boloņas procesa konsolidācijā un progresā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2013. gada 25.–26. novembra secinājumus par Eiropas augstākās izglītības globālajiem aspektiem ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 20. septembra paziņojumu “Atbalsts izaugsmei un darbavietām — Eiropas augstākās izglītības sistēmu modernizācijas programma”(COM(2011)0567),
- ņemot vērā Padomes 2011. gada 28.–29. novembra secinājumus par augstākās izglītības modernizāciju ⁽³⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 20. novembra paziņojumu “Izglītības pārvērtēšana — ieguldījums prasmēs labāku sociālekonomisko rezultātu sasniegšanai”(COM(2012)0669),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. februāra ieteikumu 2006/143/EK par turpmāko Eiropas sadarbību augstākās izglītības kvalitātes nodrošināšanā ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā kopīgo deklarāciju, ko 1999. gada 19. jūnijā Boloņā parakstīja 29 Eiropas valstu izglītības ministri (turpmāk — Boloņas deklarācija),
- ņemot vērā Parlamenta 2015. gada 28. aprīļa rezolūciju par turpmākajiem pasākumiem saistībā ar Boloņas procesa ⁽⁵⁾ īstenošanu,
- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 14. novembra paziņojumu “Eiropas identitātes stiprināšana ar izglītību un kultūru”(COM(2017)0673),
- ņemot vērā jautājumu Komisijai par Boloņas procesa īstenošanu — pašreizējais stāvoklis un turpmākie pasākumi (O-000020/2018 – B8-0014/2018),
- ņemot vērā Kultūras un izglītības komitejas rezolūcijas priekšlikumu,
- ņemot vērā Reglamenta 128. panta 5. punktu un 123. panta 2. punktu,

A. tā kā Boloņas process ir starpvaldību iniciatīva, ar kuru valstis atvērtā un konstruktīvā dialogā tiecas sasniegt kopīgus mērķus, īstenojot starptautiski atzītas saistības un tādā veidā veicinot tādas Eiropas augstākās izglītības telpas (EHEA) izveidi; tā kā kvalitāte augstākā izglītībā ir būtiski svarīga tam, lai veidotu plašu un modernu, uz zināšanām balstītu sabiedrību, kas galu galā sekmē stabilu, miermīlīgu un iecietīgu sabiedrību, nodrošinot vienlīdzīgas iespējas un kvalitatīvu izglītību, kas ir pieejamas visiem;

⁽¹⁾ OV C 251 E, 31.8.2013., 24. lpp.

⁽²⁾ OV C 28, 31.1.2014., 2. lpp.

⁽³⁾ OV C 372, 20.12.2011., 36. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 64, 4.3.2006., 60. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 346, 21.9.2016., 2. lpp.

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

- B. tā kā Boloņas process ir veicinājis mobilitāti, uzlabojot augstākās izglītības starptautisko aspektu izvēršanu un standartu sadarbību un salīdzināmību dažādās augstākās izglītības sistēmās, vienlaikus ievērojot akadēmiskās brīvības principus un institucionālo autonomiju, koncentrējoties uz augstākās izglītības kvalitātes uzlabošanu un piedāvājot iedzīvotājiem vienlīdzīgas iespējas;
- C. tā kā *EHEA* tika veidota ar mērķi paredzēt trīs posmu studiju sistēmu (bakalaura, maģistra un doktora grāds) un padarīt Eiropas augstākās izglītības sistēmas vieglāk salīdzināmas un pievilcīgākas visā pasaulē;
- D. tā kā izglītība ir viens no galvenajiem mūsu sabiedrības balstiem un tā kā augstākajai izglītībai ir nozīmīga loma personas un prasmju attīstībā, nodarbinātības un konkurētspējas sekmēšanā, pilsoniskās līdzdalības, aktīva pilsoniskuma un starpkultūru sapratnes stiprināšanā, kopēju vērtību sekmēšanā un strauji mainīgās pasaules problēmu risināšanā;
- E. tā kā Komisija ir nākusi klajā ar atjauninātu ES augstākās izglītības programmu nolūkā atbalstīt augstākās izglītības iestādes un valsts iestādes, kuras ir atbildīgas par augstāko izglītību; tā kā arī citas *EHEA* valstis varētu pakāpeniski iesaistīt šajā procesā, nodrošinot tām dalību apspriedēs un labākās prakses apmaiņu;
- F. tā kā Boloņas procesa pamatā ir centieni izveidot atvērt un iekļaujošu *EHEA*, kuras pamatā būtu kvalitāte un savstarpēja uzticēšanās;
- G. tā kā Boloņas procesā un *EHEA* ir iekļautas 48 valstis, tostarp daudzas svarīgas ES kaimiņvalstis un partneri; tā kā efektīvs Boloņas process stiprina efektīvu partnerību ar trešām valstīm augstākās izglītības jomā un nodrošina stimulus reformām attiecīgo valstu izglītības sistēmā un citās jomās;
- H. tā kā — ņemot vērā nevienmērīgo progresu Boloņas procesa īstenošanā visā *EHEA* un grūtības daudzos gadījumos īstenot saskaņotās strukturālās reformas — divi lieli Boloņas procesā līdz šim gūtie panākumi ir palielināta un atvieglota studentu mobilitāte un kopīgi zinātniskie grādi;
- I. tā kā 2015. gadā Baltkrievija trika uzņemta *EHEA* ar nosacījumu, ka tā ievēros prasības, kas noteiktas augstākās izglītības reformu ceļvedī Baltkrievijai; tā kā Baltkrievijas iestādes nav izpildījušas savas saistības līdz 2017. gada beigām un tām būtu savas reformas jāpieskaņo vajadzīgajam līmenim,
1. aicina iesaistītās valstis palielināt politisko līdzdalību un sekmēt savstarpējo sadarbību, kopīgi nospraustos mērķus īstenojot visā Eiropas augstākās izglītības telpā, attīstot, ja nepieciešams, atbilstošu tiesisko regulējumu, lai nostiprinātu *EHEA* attīstību, stiprinātu tās ticamību un lai tā kļūtu par akadēmiskās izcilības atskaite punktu pasaulē, vienlaikus uzlabojot arī mobilitātes iespējas nolūkā nodrošināt, ka tiek iesaistīts pēc iespējas lielāks studentu skaits;
2. aicina iesaistītās valstis nodrošināt pārredzamus, pieejamus un taisnīgus sadales mehānismus mobilitātes stipendiju un pabalstu piešķiršanai; prasa ES un dalībvalstīm palielināt savus izglītības budžetus, lai nodrošinātu, ka valsts augstākā izglītība ir bezmaksas un pieejama ikvienam un lai tāda veidā veicinātu mūžizglītību (*LLL*);
3. aicina Komisiju un iesaistītās valstis veicināt ārvalstīs pavadīto akadēmisko studiju periodu un tajos iegūto kredītpunktu, kā arī akadēmiskās un profesionālās kvalifikācijas un iepriekšējās mācīšanās atzīšanu, kā arī izstrādāt kvalitātes nodrošināšanas sistēmas; uzstāj, ka Savienībai, dalībvalstīm un universitātēm būtu jāizstrādā kārtība, kādā sniedz finansiālu un administratīvu atbalstu studentiem, akadēmiķiem un darbiniekiem, kuri nāk no nelabvēlīgākas vides, tostarp būtu jāpiešķir atbilstīgs finansējums, lai viņi varētu piedalīties mobilitātes shēmās, un jāpaver plašākas iespējas iegūt augstāko izglītību, paplašinot mūžizglītības iespējas akadēmiskajā līmenī, jānodrošina izmantot papildu izglītības ieguves veidus, piemēram, neformālo un ikdienējo mācīšanos, un jāveido vieglāk pieejamas mācību sistēmas, novēršot pašreizējos šķēršļus starp dažādiem izglītības līmeņiem;
4. aicina attiecīgās ieinteresētās personas un iestādes rast risinājumu īso ciklu problēmai, kas saistīta ar augstskolu prasību, ka uzņemšanai bakalaura programmā ir jānokārto kvalifikācijas eksāmens;

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

5. aicina EHEA valstis veicināt iekļaujošāku mobilitāti studentiem, pasniedzējiem, pētniekiem un administratīvajam personālam, jo mobilitāte gan veicina personīgo un profesionālo attīstību, gan uzlabo mācīšanās, mācīšanas, pētniecības un administrēšanas kvalitāti; atbalsta mobilitātes iespēju iekļaušanu izglītības programmās un svešvalodu apguves uzlabošanu; aicina dalībvalstis nodrošināt pienācīgu valsts finansējumu un efektīvāk šādus līdzekļus izmantot, lai nodrošinātu, ka studentu un pētnieku rīcībā ir vajadzīgie resursi, lai studētu ārvalstīs, un ka viņu sociālā un ekonomiskā situācija nav tam šķērslis;
6. uzsver, ka zināšanu, pētniecības un zinātnes izplatīšana visās EHEA valstīs ir būtisks ES stratēģijas pēc 2020. gada elements un ievērojami veicina Eiropas pilsoniskuma sekmēšanu;
7. aicina Komisiju izvērtēt, kā tiek īstenoti 2015. gada Erevānas ministru konferences mērķi attiecībā uz mācīšanas un mācīšanās kvalitāti un absolventu nodarbināmības veicināšanu darba mūža garumā;
8. uzsver, ka ir ļoti svarīgi uzlabot augstākās izglītības sociālo dimensiju; aicina EHEA valstis efektīvi īstenot EHEA sociālās dimensijas stratēģiju un sniegt konkrētas iespējas saistībā ar piekļuvi augstākajai izglītībai un tās iegūšanu studentiem ar invaliditāti un nelabvēlīgā situācijā esošiem studentiem;
9. aicina EHEA valstis nodrošināt, ka apspriešanās un augstākās izglītības iestāžu kritisks novērtējums tiek veikts starptautiskā līmenī, un strādāt pie tā, lai labāk koordinētu pieeju īstenot kopīgi saskaņotas reformas, ar kurām sasniegt Boloņas procesa mērķus, kā arī efektīvi atzīt neformālo izglītību un ikdienēju mācīšanos, lai uzlabotu studentu nodarbināmības līmeni un pilsonisko līdzdalību;
10. uzsver, ka ir jāpalielina piekļuves iespējas mazāk pārstāvētajām grupām, jo īpaši nosakot konkrētus kvantitatīvus mērķus attiecībā uz uzņemto studentu un absolventu līmeni; uzsver, ka ir svarīgi garantēt un veicināt patvēruma meklētāju un bēgļu piekļuvi visām EHEA iestādēm, un atgādina, ka augstākās izglītības pievilcību Eiropā nosaka arī tās spēja studentus uzņemt bez diskriminācijas;
11. aicina Komisiju uzraudzīt progresu, kas panākts Boloņas procesa sociālās dimensijas, kā arī plašākas integrācijas mērķu sasniegšanā;
12. prasa ministru konferencē, kas šogad notiks Parīzē, ziņot par iepriekšējā ministru konferencē Erevānā 2015. gada maijā izvirzīto mērķu sasniegšanu, lai pabeigtu EHEA izveidi;
13. prasa, lai nākamajā EHEA ministru konferencē 2018. gadā Parīzē tiktu kritiski novērtēts Boloņas process, jo īpaši a) apzināti atlikušie šķēršļi un iespējamie risinājumi un nodrošināta pienācīga saistību izpilde; b) atbalstītas valstis, kuras atpalciek galveno Boloņas procesa saistību īstenošanā, uzlabojot spēju veidošanu un izstrādājot īpašus mehānismus un procedūras, ar kurām risināt neatbilstības gadījumus; un c) meklēti jauni EHEA mērķi pēc 2020. gada un uzlabots dialogs starp valdībām, augstākās izglītības iestādēm un pētniecības institūtiem, tādējādi sekmējot integrētākas, kvalitatīvākas, iekļaujošākas, pievilcīgākas un konkurētspējīgākas EHEA izveidi;
14. aicina EHEA valstis saglabāt Baltkrieviju EHEA darba programmā; aicina Komisiju nodrošināt resursus darbībām, kas nepieciešamas, lai īstenotu augstākās izglītības reformu ceļvedi Baltkrievijai;
15. aicina Boloņas procesa pārraudzības grupas sekretariātu izskatīt ziņojumus par to, ka vienādas pamatnostādnes dažādās EHEA valstīs tiek īstenotas atšķirīgi un ka dažāda vide un resursu līmenis rada ievērojamas atšķirības starp EHEA iestādēm;
16. uzsver, ka ir svarīgi stiprināt un radīt iespējas sabiedriskajām debatēm par augstākās izglītības nozari un tajā ieinteresēto personu uzdevumiem; uzsver, cik svarīgi ir veicināt studentu, pētnieku, pasniedzēju un citu izglītības darbinieku iesaisti augstākās izglītības pārvaldībā;
17. uzsver nepieciešamību palielināt valsts finansējumu izglītības jomā un ievērot ES galveno mērķi, proti, līdz 2020. gadam 3 % no Savienības IKP ieguldīt pētniecībā un izstrādē;
18. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

EIROPAS PARLAMENTS

P8_TA(2018)0092

ES un Libānas Nolīgums par zinātnisko un tehnoloģisko sadarbību: Libānas dalība partnerībā pētniecības un inovācijas jomā Vidusjūras reģionā (PRIMA) ***

Eiropas Parlamenta 2018. gada 17. aprīļa normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Nolīgumu par zinātnisko un tehnoloģisko sadarbību starp Eiropas Savienību un Libānas Republiku, kurā paredzēti noteikumi Libānas Republikas dalībai partnerībā pētniecības un inovācijas jomā Vidusjūras reģionā (PRIMA) (11967/2017 – C8-0344/2017 – 2017/0199(NLE))

(Piekrišana)

(2019/C 390/23)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumam (11967/2017),
 - ņemot vērā projektu Nolīgumam par zinātnisko un tehnoloģisko sadarbību starp Eiropas Savienību un Libānas Republiku, kurā paredzēti noteikumi Libānas Republikas dalībai partnerībā pētniecības un inovācijas jomā Vidusjūras reģionā (PRIMA) (11928/2017),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2017. gada 4. jūlija Lēmumu (ES) 2017/1324 par Savienības dalību partnerībā pētniecības un inovācijas jomā Vidusjūras reģionā (PRIMA), ko kopīgi īsteno vairākas dalībvalstis ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 186. pantu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) punkta v) apakšpunktu (C8-0344/2017),
 - ņemot vērā Reglamenta 99. panta 1. un 4. punktu un 108. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ieteikumu (A8-0352/2017),
1. sniedz piekrišanu nolīguma slēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Libānas Republikas valdībai un parlamentam.

⁽¹⁾ OV L 185, 18.7.2017., 1. lpp.

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

P8_TA(2018)0093

ES un Maurīcijas Partnerattiecību nolīgums zivsaimniecības nozarē: zvejas iespējas un finansiālais ieguldījums ***

Eiropas Parlamenta 2018. gada 17. aprīļa normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu protokolu, ar kuru nosaka zvejas iespējas un finansiālo ieguldījumu, kas paredzēti Partnerattiecību nolīgumā zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Savienību un Maurīcijas Republiku (12476/2017 – C8-0445/2017 – 2017/0223(NLE))

(Piekrišana)

(2019/C 390/24)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumam (12476/2017),
 - ņemot vērā protokolu, ar kuru nosaka zvejas iespējas un finansiālo ieguldījumu, kas paredzēts Partnerattiecību nolīgumā zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Savienību un Maurīcijas Republiku (12479/2017),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 43. pantu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu, un 218. panta 7. punktu (C8-0445/2017),
 - ņemot vērā Reglamenta 99. panta 1. un 4. punktu un 108. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ieteikumu un Budžeta komitejas atzinumu (A8-0053/2018),
1. sniedz piekrišanu nolīguma slēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Maurīcijas Republikas valdībai un parlamentam.

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

P8_TA(2018)0094

ES un Norvēģijas Nolīgums par lauksaimniecības produktu tirdzniecības papildu preferencēm ***

Eiropas Parlamenta 2018. gada 17. aprīļa normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Nolīgumu vēstuļu apmaiņas veidā starp Eiropas Savienību un Norvēģijas Karalisti par lauksaimniecības produktu tirdzniecības papildu preferencēm (13357/2017 – C8-0434/2017 – 2017/0259(NLE))

(Piekrišana)

(2019/C 390/25)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumam (13357/2017),
 - ņemot vērā projektu Nolīgumam vēstuļu apmaiņas veidā starp Eiropas Savienību un Norvēģijas Karalisti par lauksaimniecības produktu tirdzniecības papildu preferencēm (13471/2017),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 207. panta 4. punktu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunkta v) punktu (C8-0434/2017),
 - ņemot vērā Reglamenta 99. panta 1. un 4. punktu un 108. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ieteikumu (A8-0126/2018),
1. sniedz piekrišanu nolīguma slēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Norvēģijas Karalistes valdībai un parlamentam.

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

P8_TA(2018)0096

Zemes izmantošanā, zemes izmantošanas maiņā un mežsaimniecībā radušos siltumnīcefekta gāzu emisiju un piesaistījumu iekļaušana klimata un enerģētikas politikas satvarā laikposmam līdz 2030. gadam *I**

Eiropas Parlamenta 2018. gada 17. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par zemes izmantošanā, zemes izmantošanas maiņā un mežsaimniecībā radušos siltumnīcefekta gāzu emisiju un piesaistījumu iekļaušanu klimata un enerģētikas politikas satvarā laikposmam līdz 2030. gadam un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 525/2013 par mehānismu siltumnīcefekta gāzu emisiju pārraudzībai un ziņošanai un citas informācijas ziņošanai saistībā ar klimata pārmaiņām (COM(2016)0479 – C8-0330/2016 – 2016/0230(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2019/C 390/26)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2016)0479),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 192. panta 1. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C8-0330/2016),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2016. gada 14. decembra atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reģionu komitejas 2017. gada 23. marta atzinumu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā provizorisko vienošanos, kuru atbildīgā komiteja apstiprinājusi saskaņā ar Reglamenta 69.f panta 4. punktu, un Padomes pārstāvja 2017. gada 20. decembra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Eiropas Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu un Attīstības komitejas, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas, kā arī Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas atzinumus (A8-0262/2017),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju ⁽³⁾;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu Parlamentam iesniegt vēlreiz, ja tā savu priekšlikumu aizstāj, būtiski groza vai ir paredzējusi to būtiski grozīt;
 3. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 75, 10.3.2017., 103. lpp.

⁽²⁾ OV C 272, 17.8.2017., 36. lpp.

⁽³⁾ Ar šo nostāju aizstāj 2017. gada 13. septembrī pieņemtos grozījumus (Pieņemtie teksti P8_TA(2017)0339).

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

P8_TC1-COD(2016)0230

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2018. gada 17. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/... par zemes izmantošanā, zemes izmantošanas maiņā un mežsaimniecībā radušos siltumnīcefekta gāzu emisiju un piesaistes iekļaušanu klimata un enerģētikas politikas satvarā laikposmam līdz 2030. gadam un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 525/2013 un Lēmumu Nr. 529/2013/ES

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) 2018/841.)

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

P8_TA(2018)0097

Saistoši ikgadēji siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājumi nolūkā izpildīt Parīzes nolīgumā paredzētās saistības *I**

Eiropas Parlamenta 2018. gada 17. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par saistošiem ikgadējiem siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājumiem, kas dalībvalstīm jāpanāk no 2021. līdz 2030. gadam nolūkā izveidot noturīgu Enerģētikas savienību un izpildīt Parīzes nolīgumā paredzētās saistības, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes regulu (ES) Nr. 525/2013 par mehānismu siltumnīcefekta gāzu emisiju pārraudzībai un ziņošanai un citas informācijas ziņošanai saistībā ar klimata pārmaiņām (COM(2016)0482 – C8-0331/2016 – 2016/0231(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2019/C 390/27)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2016)0482),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 192. panta 1. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C8-0331/2016),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2016. gada 14. decembra atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reģionu komitejas 2017. gada 23. marta atzinumu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā provizorisko vienošanos, kuru atbildīgā komiteja apstiprinājusi saskaņā ar Reglamenta 69.f panta 4. punktu, un Padomes pārstāvja 2018. gada 17. janvāra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Eiropas Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu
 - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu, kā arī Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas, Transporta un tūrisma komitejas un Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas atzinumus (A8-0208/2017),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju ⁽³⁾;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu Parlamentam iesniegt vēlreiz, ja tā savu priekšlikumu aizstāj, būtiski groza vai ir paredzējusi to būtiski grozīt;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 75, 10.3.2017., 103. lpp.

⁽²⁾ OV C 272, 17.8.2017., 36. lpp.

⁽³⁾ Ar šo nostāju aizstāj 2017. gada 14. jūnija pieņemtos grozījumus (Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0256).

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

P8_TC1-COD(2016)0231

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2018. gada 17. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/... par saistošiem ikgadējiem siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumiem, kas dalībvalstīm jāpanāk no 2021. līdz 2030. gadam un kas dod ieguldījumu rīcībā klimata politikas jomā, lai izpildītu Parīzes nolīgumā paredzētās saistības, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 525/2013

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) 2018/842.)

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

P8_TA(2018)0098

Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu statuss un finansēšana *I**

Eiropas Parlamenta 2018. gada 17. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 22. oktobra Regulu (ES, Euratom) Nr. 1141/2014 par Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu statusu un finansēšanu (COM(2017)0481 – C8-0307/2017 – 2017/0219(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2019/C 390/28)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Parlamentam un Padomei (COM(2017)0481),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 224. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C8-0307/2017),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā 2017. gada 15. jūnija rezolūciju par politisko partiju un politisko fondu finansēšanu ⁽¹⁾,
 - pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,
 - ņemot vērā provizorisko vienošanos, kuru atbildīgā komiteja apstiprinājusi saskaņā ar Reglamenta 69.f panta 4. punktu, un Padomes pārstāvja 2018. gada 7. marta vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
 - ņemot vērā Konstitucionālo jautājumu komitejas ziņojumu un Budžeta kontroles komitejas nostāju grozījumu veidā (A8-0373/2017),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu Parlamentam iesniegt vēlreiz, ja tā savu priekšlikumu aizstāj, būtiski groza vai ir paredzējusi to būtiski grozīt;
 3. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

P8_TC1-COD(2017)0219

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2018. gada 17. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES, Euratom) 2018/..., ar ko groza Regulu (ES, Euratom) Nr. 1141/2014 par Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu statusu un finansēšanu

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES, Euratom) 2018/673.)

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0274.

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa

P8_TA(2018)0099

Ēku energoefektivitāte ***I

Eiropas Parlamenta 2018. gada 17. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2010/31/ES par ēku energoefektivitāti (COM(2016)0765 – C8-0499/2016 – 2016/0381(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2019/C 390/29)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2016)0765),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 194. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C8-0499/2016),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā pamatos atzinumus, kurus saskaņā ar Protokolu Nr. 2 par subsidiaritātes principa un proporcionalitātes principa piemērošanu iesniedza Nīderlandes Senāts un Nīderlandes Pārstāvju palāta un kurā ir norādīts, ka leģislatīvā akta projekts neatbilst subsidiaritātes principam,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2017. gada 26. aprīļa atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reģionu komitejas 2017. gada 13. jūlija atzinumu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā provizorisko vienošanos, kuru atbildīgā komiteja apstiprinājusi saskaņā ar Reglamenta 69.f panta 4. punktu, un Padomes pārstāvja 2018. gada 31. janvāra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Eiropas Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
 - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu un Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinumu (A8-0314/2017),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu Parlamentam iesniegt vēlreiz, ja tā savu priekšlikumu aizstāj, būtiski groza vai ir paredzējusi to būtiski grozīt;
 3. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 246, 28.7.2017., 48. lpp.

⁽²⁾ OV C 342, 12.10.2017., 119. lpp.

Otrdiena, 2018. gada 17. aprīļa**P8_TC1-COD(2016)0381**

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2018. gada 17. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2018/..., ar ko groza Direktīvu 2010/31/ES par ēku energoefektivitāti un Direktīvu 2012/27/ES par energoefektivitāti

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai (ES) 2018/844.)

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

P8_TA(2018)0106

Iebildumu neizteikšana pret deleģēto aktu: Eiropas Savienības preču zīme

Eiropas Parlamenta lēmums par iebildumu neizteikšanu pret Komisijas 2018. gada 5. marta deleģēto regulu, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/1001 par Eiropas Savienības preču zīmi un atceļ Deleģēto Regulu (ES) 2017/1430 (C(2018)01231 – 2018/2618(DEA))

(2019/C 390/30)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas deleģēto regulu (C(2018)01231) ("grozošā deleģētā regula"),
 - ņemot vērā Komisijas 2018. gada 23. marta vēstuli, kurā tā lūdz paziņot, ka Parlaments neizteiks iebildumus pret deleģēto regulu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas 2018. gada 27. marta vēstuli Komiteju priekšsēdētāju konferences priekšsēdētājam,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu,
 - ņemot vērā Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi ⁽¹⁾, kuru grozīja ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 16. decembra Regulu (ES) 2015/2424, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi un Komisijas Regulu (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi, un atceļ Komisijas Regulu (EK) Nr. 2869/95 par maksām, kas jāmaksā Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) ⁽²⁾, un kuru pēc tam kodificētā versijā pieņēma kā Eiropas Parlamenta un Padomes 2017. gada 14. jūnija Regulu (ES) 2017/1001 par Eiropas Savienības preču zīmi ⁽³⁾.
 - ņemot vērā Komisijas 2017. gada 18. maija Īstenošanas regulu (ES) 2017/1431, ar ko nosaka detalizētus noteikumus, kā īstenojamas dažas Padomes Regulas (EK) Nr. 207/2009 par Eiropas Savienības preču zīmi normas ⁽⁴⁾, kas grozīta, atjaunojot atsauces uz Regulu (ES) 2017/1001,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ieteikumu lēmumam,
 - ņemot vērā Reglamenta 105. panta 6. punktu,
 - ņemot vērā to, ka netika izteikti iebildumi Reglamenta 105. panta 6. punkta trešajā un ceturtajā ievilkumā noteiktajā termiņā, kurš beidzās 2018. gada 17. aprīlī,
- A. tā kā Regula (EK) Nr. 207/2009 ir kodificēta ar Regulu (ES) Nr. 2017/1001;
- B. tā kā atsaucēs, ko satur deleģētā regula, būtu jāņem vērā to pantu jaunie numuri, kas ir lietoti kodificētajā pamataktā;
- C. tā kā 2017. gada 18. maija Deleģētā regula (ES) 2017/1430, kas papildina Padomes Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Eiropas Savienības preču zīmi un atceļ Komisijas Regulas (EK) Nr. 2868/95 un (EK) Nr. 216/96 ⁽⁵⁾, tāpēc ir jāatceļ un tā kā grozītajā deleģētajā regulā ir jāiekļauj minētās deleģētās regulas normas, kurās ir atjauninātas atsauces uz Regulu (ES) 2017/1001;

⁽¹⁾ OV L 78, 24.3.2009., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 341, 24.12.2015., 21. lpp.

⁽³⁾ OV L 154, 16.6.2017., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 205, 8.8.2017., 39. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 205, 8.8.2017., 1. lpp.

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

- D. tā kā tāpēc grozošā deleģētā regulā nav saistīta ar būtisku izmaiņu izdarīšanu Deleģētajā regulā (ES) 2017/1430;
 - E. tā kā deleģētās regulas ātra publicēšana *Oficiālajā Vēstnesī* ļautu noteikt agru piemērošanas datumu un nodrošinātu to pārejas noteikumu spēkā esamības nepārtrauktību, kas ir paredzēti grozītās deleģētās regulas noslēdzošajās normās,
 - 1. paziņo, ka neizsaka iebildumus pret deleģēto regulu;
 - 2. uzdod priekšsēdētājam šo lēmumu nosūtīt Padomei un Komisijai.
-

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

P8_TA(2018)0107

Laikposma noteikšana devītajai Eiropas Parlamenta pārstāvju ievēlēšanai vispārējās tiesās vēlēšanās *

Eiropas Parlamenta 2018. gada 18. aprīļa normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam, ar ko nosaka laikposmu devītajai Eiropas Parlamenta pārstāvju ievēlēšanai vispārējās tiesās vēlēšanās (07162/2018 – C8-0128/2018 – 2018/0805(CNS))

(Apspriešanās)

(2019/C 390/31)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes projektu (07162/2018),
 - ņemot vērā Akta par Eiropas Parlamenta deputātu ievēlēšanu vispārējās tiesās vēlēšanās ⁽¹⁾ 11. panta 2. punkta otro daļu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C8-0128/2018),
 - ņemot vērā 2015. gada 11. novembra rezolūciju par Eiropas Savienības vēlēšanu likuma reformu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā 2018. gada 7. februāra rezolūciju par Eiropas Parlamenta sastāvu ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 78.c pantu,
 - ņemot vērā Konstitucionālo jautājumu komitejas ziņojumu (A8-0145/2018),
1. apstiprina Padomes projektu;
 2. atgādina par savu priekšlikumu, kas pievienots rezolūcijai par Eiropas Savienības vēlēšanu likuma reformu, lai Eiropas Parlaments, izmantojot savas pilnvaras, noteiktu vēlēšanu laikposmu;
 3. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
 4. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Parlamenta apstiprināto tekstu;
 5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo nostāju Padomei un informācijai Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

⁽¹⁾ Pielikums Padomes 1976. gada 20. septembra Lēmumam 76/787/EOTK, EEK, *Euratom* (OV L 278, 8.10.1976., 1. lpp.), kas grozīts ar Padomes Lēmumu 93/81/*Euratom*, EOTK, EEK (OV L 33, 9.2.1993., 15. lpp.) un ar Padomes Lēmumu 2002/772/EK, *Euratom* (OV L 283, 21.10.2002., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV C 366, 27.10.2017., 7. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0029.

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

P8_TA(2018)0108

ES un Austrālijas Pamatnolīgums ***

Eiropas Parlamenta 2018. gada 18. aprīļa normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Savienības vārdā noslēgtu Pamatnolīgumu starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Austrāliju, no otras puses (15467/2016 – C8-0327/2017 – 2016/0367(NLE))

(Piekrišana)

(2019/C 390/32)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumam (15467/2016),
 - ņemot vērā projektu Pamatnolīgumam starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Austrāliju, no otras puses (09776/2016),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 37. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību 207. pantu, 212. panta 1. punktu, 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu un 218. panta 8. punkta otro daļu (C8-0327/2017),
 - ņemot vērā 2018. gada 18. aprīļa ⁽¹⁾ nenormatīvo rezolūciju par lēmuma priekšlikumu,
 - ņemot vērā Reglamenta 99. panta 1. un 4. punktu un 108. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Ārlietu komitejas ieteikumu (A8-0110/2018),
1. sniedz piekrišanu nolīguma slēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Austrālijas valdībai un parlamentam.

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0109.

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

P8_TA(2018)0109

ES un Austrālijas Pamatnolīgums (rezolūcija)

Eiropas Parlamenta 2018. gada 18. aprīļa nenormatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Savienības vārdā noslēgtu Pamatnolīgumu starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Austrāliju, no otras puses (15467/2016 – C8-0327/2017 – 2016/0367(NLE) – 2017/2227(INI))

(2019/C 390/33)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumam (15467/2016),
- ņemot vērā projektu Pamatnolīgumam starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Austrāliju, no otras puses (09776/2016),
- ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 207. pantu un 212. panta 1. punktu, saistībā ar 218. panta 6. punkta a) apakšpunktu un 218. panta 8. punkta otro daļu (C8-0327/2017),
- ņemot vērā ANO Deklarāciju par pirmiedzīvotāju tautu tiesībām (UNDRIP), ko 2007. gada 13. septembrī pieņēma Ģenerālā asambleja,
- ņemot vērā 2008. gada oktobrī parakstīto ES un Austrālijas partnerattiecību nolīgumu, kas tiks aizstāts ar pamatnolīgumu,
- ņemot vērā 1997. gada 26. jūnijā Luksemburgā pieņemto Kopīgo deklarāciju par Eiropas Savienības un Austrālijas attiecībām,
- ņemot vērā tā 2016. gada 25. februāra rezolūciju par sarunu sākšanu ar Austrāliju un Jaunzēlandi par brīvās tirdzniecības nolīgumu ⁽¹⁾ un tā 2017. gada 26. oktobra rezolūciju ar Eiropas Parlamenta ieteikumu Padomei par sarunu pilnvarām attiecībā uz ES tirdzniecības sarunām ar Austrāliju ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja *Jean-Claude Juncker*, Eiropadomes priekšsēdētāja *Donald Tusk* un Austrālijas premjerministra *Malcolm Turnbull* 2015. gada 15. novembra kopīgo paziņojumu,
- ņemot vērā 2015. gada 22. aprīļa Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos un Austrālijas ārlietu ministra kopīgo deklarāciju “Ceļā uz ciešāku ES un Austrālijas partnerību”,
- ņemot vērā Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Austrāliju, ar ko izveido sistēmu Austrālijas dalībai Eiropas Savienības krīžu pārvarēšanas operācijās, kas tika parakstīts 2015. gadā ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2014. gada decembrī panākto Administratīvo nolīgumu starp Austrāliju un Eiropas Savienību, ar ko izveido diplomātiskās apmaiņas programmu,
- ņemot vērā savstarpējās atzīšanas nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Austrāliju par standartu sertifikāciju, kas parakstīts 1998. gadā ⁽⁴⁾, un ES un Austrālijas nolīgumu, ar kuru 2012. gadā groza šo nolīgumu ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 29. septembrī parakstīto nolīgumu starp Eiropas Savienību un Austrāliju par pasažieru datu reģistru (PDR) ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 13. janvārī parakstīto nolīgumu starp Austrāliju un Eiropas Savienību par klasificētas informācijas drošību ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ OV C 35, 31.1.2018., 136. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0419.

⁽³⁾ OV L 149, 16.6.2015., 3. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 229, 17.8.1998., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 359, 29.12.2012., 2. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 186, 14.7.2012., 4. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 26, 30.1.2010., 31. lpp.

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

- ņemot vērā 1994. gadā parakstīto nolīgumu par Eiropas Kopienas un Austrālijas sadarbību zinātnes un tehnikas jomā ⁽⁸⁾,
 - ņemot vērā ES un Austrālijas 38. starpparlamentāro sanāksmi (IPM), kas 2017. gada 4. un 5. oktobrī notika Strasbūrā,
 - ņemot vērā pirmo ES un Austrālijas līderu forumu, kas 2017. gada jūnijā notika Sidnejā un sapulcināja vadošos politiķus, uzņēmējus, akadēmisko aprindu, plašsaziņas līdzekļu un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjus,
 - ņemot vērā Austrālijas valdības 2017. gada novembrī publicēto ārpolitikas balto grāmatu, kurā aprakstītas Austrālijas starptautiskās prioritātes un izaicinājumi un uzsvērtā tā dēvētā Indijas un Klusā okeāna reģiona primārā nozīme Austrālijai,
 - ņemot vērā to, ka ārpolitikas baltajā grāmatā norādīta ASV un Ķīnas būtiskā loma Indijas un Klusā okeāna reģionā un Austrālijas ārpolitikā, vienlaikus pieminot Austrālijas un Eiropas Savienības un tās dalībvalstu attiecību svarīgumu,
 - ņemot vērā 2017. gada pārskatu par klimata pārmaiņu politiku, kuru Austrālijas valdība izdeva 2017. gada decembrī,
 - ņemot vērā Austrālijas valdības 2009. gadā publicēto dokumentu "Austrālijas klimata pārmaiņu zinātne: valsts satvars",
 - ņemot vērā 2018. gada 18. aprīļa normatīvo rezolūciju par lēmuma projektu ⁽⁹⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 99. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu (A8-0119/2018),
- A. tā kā ES un Austrālija 2017. gada 7. augustā noslēdza pamatnolīgumu; tā kā ciešās un spēcīgās Austrālijas un ES un tās dalībvalstu attiecības ir vēsturiski iesakņojušās un pamatojas uz kopējām vērtībām un principiem, piemēram, cieņu pret demokrātiju, cilvēktiesībām, dzimumu līdztiesību, tiesiskumu, tostarp starptautiskajām tiesībām, kā arī mieru un drošību; tā kā cilvēku savstarpējās saites ir dziļas un ilggadējas;
- B. tā kā ES un Austrālija 2017. gadā nosvinēja 55 sadarbības un diplomātisko attiecību gadus; tā kā pēdējo gadu laikā šīs attiecības ir ieguvušas jaunu dinamismu; tā kā visām dalībvalstīm ir diplomātiskas attiecības ar Austrāliju un 25 no tām ir vēstniecības Kanberā;
- C. tā kā Austrālijas valdības ārpolitikas baltajā grāmatā ir teikts, ka spēcīga Eiropas Savienība joprojām atbilst Austrālijas interesēm un ka ES būs aizvien svarīgāka partnere, aizsargājot un sekmējot uz noteikumiem balstītu sabiedrisko kārtību; tā kā baltajā grāmatā ir uzsvērtā nepieciešamība cieši sadarboties ar ES un tās dalībvalstīm saistībā ar tādiem jautājumiem kā terorisma apkarošana, masu iznīcināšanas ieroču neizplatīšana, ilgtspējīga attīstība un cilvēktiesības;
- D. tā kā ES un Austrālija ir iesaistījušās sadarbībā un dialogā ar Dienvidaustrumāzijas valstīm, tostarp, izmantojot Dienvidaustrumāzijas valstu asociāciju (ASEAN), ASEAN Reģionālo forumu (ARF), Āzijas un Eiropas (ASEM) samitu un Austrumāzijas augstākā līmeņa sanāksmi (EAS); tā kā Austrālija ir viena no Klusā okeāna salu foruma (PIF) dibinātājām un ir iesaistījusies stratēģiskā partnerībā ar ASEAN; tā kā Austrālija 2018. gada 17. un 18. martā rīkoja ASEAN un Austrālijas īpašo samitu;
- E. tā kā ES kā pasaules mēroga dalībniecei ir jāturpina stiprināt tās klātbūtni plašajā un dinamiskajā Āzijas un Klusā okeāna reģionā, kur Austrālija dabiski sadarbojas ar ES, kā arī pati par sevi sniedz svarīgu ieguldījumu; tā kā Āzijas un Klusā okeāna reģions, kurā valda stabilitāte, miers un kura pamatā ir noteikumi, kas atbilst mūsu principiem un standartiem, ir izdevīgs pašas Eiropas Savienības drošībai un interesēm;
- F. tā kā ES un Austrālija ir cieši saskaņojušās ārpolitikas jautājumus, piemēram, attiecībā uz Ukrainu, Krieviju, Korejas Tautas Demokrātisko Republiku (DPRK) un Tuvajiem Austrumiem;
- G. tā kā Austrālijai ir ciešas politiskās, drošības un aizsardzības saiknes ar ASV, kuras ir saderīgas ar pieaugošo saikni ar Ķīnu, ar kuru tai ir visaptveroša stratēģiskā partnerība;

⁽⁸⁾ OV L 188, 22.7.1994., 18. lpp.⁽⁹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0108.

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

- H. tā kā 2016. gadā ES bija Austrālijas otrais lielākais tirdzniecības partneris un ierindojās otrajā importa avotu vietā (19,3 %), kā arī trešajā vietā kā eksporta galamērķis (10,3 %), un tā kā abas puses ir saglabājušas plašu ekonomisko interešu loku; tā kā 2015. gadā ES ārvalstu tiešo investīciju uzkrājums Austrālijā sasniedza 117,7 miljardus un Austrālijas tiešo investīciju uzkrājums ES bija EUR 21,7 miljards;
- I. tā kā Austrālija ir cieši apņēmusies īstenot brīvu tirdzniecību un ir noslēgusi BTN ar svarīgām valstīm Austrumāzijā (Ķīnu, Japānu, Dienvidkoreju, Singapūru, Malaiziju un Taizemi, kā arī reģionālo nolīgumu ar ASEAN) un ar Jaunzēlandi, Čīli, Amerikas Savienotajām Valstīm un Peru, kā arī PACER plus nolīgumu ar Klusā okeāna salām;
- J. tā kā 2018. gada 23. janvārī Austrālija un 10 citas valstis, kuras robežojas ar Kluso okeānu, paziņoja, ka tās ir panākušas vienošanos par Klusā okeāna valstu tirdzniecības nolīgumu, tā dēvēto Visaptverošo un progresīvo Klusā okeāna valstu partnerības nolīgumu (CPTPP), kuru ir paredzēts parakstīt 2018. gada 8. martā Čīlē; tā kā Austrālija patlaban risina sarunas par daudziem tirdzniecības nolīgumiem, tostarp reģionālu visaptverošu ekonomikas partnerību (RCEP), kas tika uzsākta 2012. gadā ASEAN samitā;
- K. tā kā Austrālija, kas ir valsts, kura ir apņēmusies ievērot starptautisko globālo pārvaldību, ir piecreiz bijusi Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes (UNSC) nepastāvīgā locekle un aktīva G20 locekle kopš tās dibināšanas, ļoti ciešā sadarbībā ar ES prezidējot tās 2014. gada Brisbenā notikušajā samitā; tā kā nesen Austrāliju ievēlēja ANO Cilvēktiesību padomē;
- L. tā kā Austrālija ir izvietojusi karaspēku, lai pievienotos vispasaules koalīcijai, kas cīnās pret *Daesh* Irākā un Sīrijā; tā kā Afganistānā Austrālija bija lielākā pie NATO spēkiem nepiederošā spēku nodrošinātāja Starptautiskajos Drošības atbalsta spēkos (ISAF);
- M. tā kā Austrālija ir piedalījies daudzās ANO atbalstītās miera uzturēšanas misijās visos trijos kontinentos, kā arī Papua-Jaungvinejā un Zālamana salās;
- N. tā kā 2014. gadā Austrālija pirmo reizi piedalījās ES vadītā krīzes pārvarēšanas misijā, proti, *EUCAP Nestor* Āfrikas ragā; tā kā Austrālijas jūras spēki veic pirātisma un terorisma apkarošanas operācijas kopā ar Apvienotajiem jūras spēkiem Āfrikas ragā un Indijas okeāna rietumu daļā;
- O. tā kā Austrālijas pilsoņi savā valstī un ārpus tās ir cietuši no vairākiem radikālā islāma pārstāvju veiktajiem terora aktiem; tā kā gan ES, gan Austrālija sadarbojas terorisma apkarošanas pasākumu veikšanā, tostarp apkarojot vardarbīgu ekstrēmismu, cenšoties apturēt teroristu organizāciju finansēšanu un koordinējot konkrētus spēju veidošanas projektus;
- P. tā kā Džakartas Tiesībaizsardzības sadarbības centra (JCLEC), kurš izveidots pēc Austrālijas un Indonēzijas iniciatīvas, mērķis ir uzlabot Dienvidaustrumāzijas tiesībaizsardzības aģentūru specializētās zināšanas cīņā pret terorismu un transnacionālo organizēto noziedzību un šis centrs ir saņēmis ES finansējumu;
- Q. tā kā 2017. gada oktobrī Austrālijas valdība uzsāka starptautisko kibertelpas stratēģiju, lai risinātu tādus jautājumus kā digitālā tirdzniecība, kibernetizācija, starptautiskā drošība un e-pārvalde;
- R. tā kā Austrālija ir atbalstījusi Filipīnas, sekmējot drošību un cīņā pret džihādismu;
- S. tā kā ES un Austrālija apspriež migrācijas jautājumu ikgadējā ES un Austrālijas augstākā līmeņa amatpersonu dialogā par migrāciju, patvērumu un dažādības jautājumiem; tā kā Austrālija ir Bali procesa pret cilvēku kontrabandu, cilvēku tirdzniecību un ar to saistīto transnacionālo noziedzību līdzpriekšsēdētāja;
- T. tā kā Austrālijai ir ļoti augsts ienākumu līmenis uz vienu iedzīvotāju un tā ir atvērta, demokrātiska un multikulturāla sabiedrība; tā kā katrs ceturtais tās iedzīvotājs ir dzimis ārvalstīs un kopš 1945. gada Austrālijā ir apmetušies aptuveni septiņi miljoni pastāvīgo migrantu, tostarp daudzi no Eiropas; tā kā Austrālija ir īpašā ģeogrāfiskā situācijā, aizņemot plašu teritoriju Indijas okeānā un Klusā okeāna dienvidu daļā;
- U. tā kā Austrālija un ES pamatnolīgumā no jauna apstiprina savu apņemšanos sadarboties klimata pārmaiņu mazināšanā; tā kā 2017. gada pārskatā par klimata pārmaiņu politiku ir no jauna apstiprināta Austrālijas apņemšanās cīnīties pret šiem draugiem;

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

- V. tā kā Austrālija saskaras ar ievērojamu vidisku un ekonomisku klimata pārmaiņu ietekmi vairākās nozarēs, tostarp ūdensapgādes drošībā, lauksaimniecībā, piekrastes kopienās un infrastruktūrā;
- W. tā kā Austrālija, kura ir ESAO Attīstības palīdzības komitejas (DAC) locekle, ir īpaši apņēmusies atbalstīt labu pārvaldību un ekonomisko izaugsmi Papua-Jaungvinejā, Indonēzijā, Austrumtimorā un citās Klusā okeāna un Āzijas valstīs, kurās ES un tās dalībvalstis ir galvenie līdzekļu devēji,
- X. tā kā Austrālijas valdība iegulda tādās programmās kā Austrālijas Klimata pārmaiņu zinātniskā programma un Pētniecības programma par klimata pārmaiņu ietekmi un pielāgošanos tām dabas resursu pārvaldībā, lai palīdzētu lēmumu pieņēmējiem saprast un pārvaldīt iespējamo klimata pārmaiņu ietekmi;
- Y. tā kā Austrālija ir izveidojusi valsts satvaru un augsta līmeņa koordinācijas grupu, lai izstrādātu plānu zinātnisku atziņu par klimata pārmaiņām īstenošanai, nodrošinot saskaņotu pieeju šī jautājuma risināšanai visās kopienās valstī;
- Z. tā kā 2016. gada 10. novembrī Austrālija ratificēja Parīzes nolīgumu un Kioto protokola Dohas grozījumu, nostiprinot apņemšanos rīkoties klimata pārmaiņu jomā, un ir izstrādājusi vairākus politikas virzienus, lai samazinātu iekšzemes emisijas, kā arī atbalstītu globālu rīcību;
- AA. tā kā Austrālijas valdības klimata pārmaiņu ierobežošanas plānā paredzēts līdz 2020. gadam samazināt emisijas par 5 % zem 2000. gada līmeņa un līdz 2030. gada par 26–28 % zem 2005. gada līmeņa, kā arī līdz 2020. gadam dubultot valsts atjaunojamās enerģijas jaudu;
- AB. tā kā Austrālijas valdībai ir bijusi vadošā loma, atbalstot Klusā okeāna valstu meteoroloģiskos dienestus un reģionālās organizācijas klimata un laikapstākļu agrīnās brīdināšanas sistēmu izveidē,
1. atzinīgi vērtē, ka ir pabeigts pamatnolīguma projekts, kas būs juridiski saistošs instruments, lai uzlabotu un stiprinātu ES un Austrālijas divpusējās attiecības un palielinātu sadarbību tādās jomās kā ārpolitika un drošības jautājumi, cilvēktiesības un tiesiskums, globālā attīstība un humānā palīdzība, ekonomikas un tirdzniecības jautājumi, tiesiskums, pētniecība un inovācijas, izglītība un kultūra, lauksaimniecība, jūrlietas un zivsaimniecība, un lai risinātu tādus globālus jautājumus kā klimata pārmaiņas, sabiedrības veselība, terorisma apkarošana un masu iznīcināšanas ieroču (MII) izplatīšanas novēršana;
2. uzsver, ka ES un Austrālija ir spēcīgi un līdzīgi domājoši partneri, kuriem ir dziļas divpusējās attiecības un kopīgas vērtības un kuri ievēro demokrātijas principus, cilvēktiesības un tiesiskumu, kā arī aizvien vairāk stiprina politiskās un ekonomiskās saites un gūst labumu no ciešiem un aktīviem kultūras, akadēmiskajiem un savstarpējiem cilvēku kontaktiem;
3. uzsver, ka ES un Austrālijai ir īpaša vērtība kā partneriem, kuriem ir viens un tas pats pasaules redzējums, lai divpusēji un daudzpusēji sadarbotos attiecībā uz reģionāliem un globāliem jautājumiem; uzsver priekšrocības ES un Austrālijas kopīgai rīcībai ANO un PTO, kā arī tādās struktūrās kā G20, lai saglabātu un stiprinātu sadarbību un uz noteikumiem balstītu globālu kārtību sarežģītā un mainīgā pasaulē, kurā ir daudz neskaidrību;
4. pauž gandarījumu par apvienotās komitejas izveidi saskaņā ar pamatnolīgumu, lai sekmētu nolīguma efektīvu īstenošanu un saglabātu vispārēju ES un Austrālijas attiecību saskaņotību;
5. atbalsta gaidāmo sarunu sākumu attiecībā uz ES un Austrālijas brīvās tirdzniecības nolīgumu, kuras ir jārisina savstarpīguma, pārredzamības, pārskatatbildības un savstarpēja izdevīguma gaisotnē, vienlaikus ņemot vērā konkrētu produktu, piemēram, lauksaimniecības produktu, jutīgumu sakarā ar to, ka Austrālija ir ievērojama lauksaimniecības produktu eksportētāja; mudina abus partnerus sasniegt tālejošus mērķus pakalpojumu jomā; uzsver, ka sarunās ar ES būtu jāņem vērā MVU vajadzības un prasības, nevājinot vides, sociālos un darba standartus; norāda, ka šīs sarunas tiks uzsāktas tieši laikā, ņemot vērā, ka Austrālija jau ir panākusi vairākus BTN ar nozīmīgām valstīm Austrumāzijā un Klusā okeāna reģionā un gatavojas noslēgt šādus nolīgumus ar citām būtiskām valstīm;
6. uzsver Austrālijas aktīvo lomu ES augstākās izglītības sadarbības programmās, izmantojot ES un Austrālijas divpusējo izglītības programmu, un ar gandarījumu norāda, ka kopš 2015. gada Austrālijas universitātes varēja pievienoties "Erasmus+" mobilitātes nolīgumiem; norāda, ka sadarbība būtu jāstiprina vēl vairāk, lai veicinātu savstarpējus ieguvumus studentiem un pētniekiem un palīdzētu tiem iegūt multikulturālas un inovatīvas prasmes;

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

7. atgādina, ka ES un Austrālija ir svarīgi partneri pētniecības un inovāciju sadarbībā, kuras mērķis ir sekmēt ilgtspējīgu ekonomisko attīstību un veicināt uz zināšanām balstītas sabiedrības tālāku veidošanu;
8. pauž atzinību Austrālijai par atbalstu un par sankciju režīma saskaņošanu ar ES pēc Krievijas veiktās nelikumīgās Krimas aneksijas un militārās iejaukšanās Austrumukrainā;
9. atzinīgi vērtē Austrālijas atbalstu mērķtiecīgām starptautiskām sankcijām pret atsevišķām personām un struktūrām, kuras ir atbildīgas par militāro agresiju, terorismu un cilvēktiesību pārkāpumiem, tostarp reaģējot uz Krievijas agresiju Ukrainā un okupētajā Krimā;
10. atzinīgi vērtē Austrālijas Nacionālo novērtējumu biroja atbalstu starptautiskās, politiskās, stratēģiskās un ekonomiskās analīzes sniegšanā un tā sadarbību ar starptautiskajiem partneriem, lai nodrošinātu atbildes uz kopīgu interešu jautājumiem;
11. atzīst Austrālijas izšķirošo lomu "Five Eyes" izlūkošanas koalīcijā un tās atbalstu ES dalībvalstu un transatlantisko partneru drošībai, atzinīgi vērtē Austrālijas operatīvo vienošanos ar Eiropu un uzsver, ka pastāv iespēja paplašināt apmaiņu ar izlūkdatiem un uzlabot sadarbību ar Austrālijas valdību;
12. atzīst Austrālijas nozīmi, līdzatbalstot ANO DP 2014. gada rezolūcijas par MH17 reisa lidmašīnas notriekšanu un par Sīrijas ķīmisko ieroču izskaušanu; pauž atzinību par tās būtisko ieguldījumu Drošības padomē, cenšoties uzlabot humanitāro situāciju Sīrijā, pārvaldot pāreju saistībā ar Afganistānas drošības situāciju un pievēršoties cilvēktiesību stāvoklim KTDR;
13. atzinīgi vērtē abu partneru spēcīgo apņemšanos sadarboties terorisma apkarošanā, kā tas izklāstīts pamatnolīgumā; uzsver, ka svarīga ir vēl ciešāka divpusēja sadarbība attiecībā uz informācijas apmaiņu par ārvalstu kaujiniekiem un viņu atgriešanos; aicina abus partnerus turpināt nodrošināt efektīvu ANO terorisma apkarošanas stratēģijas četru pilāru īstenošanu; pauž atzinību par Austrālijas ieguldījumu globālajā koalīcijā pret *Daesh* un par tās būtisko darbu apkarojot starptautisko terorismu Dienvidaustrumāzijā;
14. uzsver Austrālijas starptautiskās kibertelpas iniciatīvas un pauž atzinību par to, ka saskaņā ar pamatnolīgumu abiem partneriem ir jāsadarbojas kibernetikas jautājumos, tostarp cīņā pret kibernetikas noziedzību;
15. aicina veikt pasākumus, lai uzlabotu sadarbību terorisma apkarošanā, īstenojot kopīgas mācības starp dalībvalstu ārkārtas reaģēšanas vienībām un tādām ES aģentūrām kā Eiropas Terorisma apkarošanas centrs (ECTC), no vienas puses, un Austrālijas nacionālās drošības sistēmas svarīgām struktūrām, piemēram, Austrālijas Drošības un izlūkošanas organizāciju (ASIO), Austrālijas Aizsardzības spēkiem (ADF) un Austrālijas Federālo policiju, no otras puses;
16. atzinīgi vērtē ES un Austrālijas apņemšanos, kas paredzēta pamatnolīgumā, stiprināt dialogu un sadarbību migrācijas un patvēruma jomā; uzsver, ka augstais globālās mobilitātes līmenis pieprasa holistisku un daudzpusīgu pieeju, kuras pamatā ir starptautiska sadarbība un kopīga atbildība; atzinīgi vērtē to, ka abi partneri aktīvi sekmē notiekošās sarunas par ANO Globālo līgumu par drošu, sakārtotu un likumīgu migrāciju un Globālo līgumu par bēgļiem;
17. uzsver, ka liela nozīme ir reģionālās sadarbības sistēmām, piemēram, Bali procesam, ar izcelsmes, tranzīta un galamērķa valstīm, lai glābtu dzīvības, sagrautu kontrabandistu tīklus un pārvaldītu migrācijas un bēgļu plūsmas; atzinīgi vērtē Austrālijas nopietnās saistības, kas uzņemtas saistībā ar UNHCR attiecībā uz bēgļu pārmitināšanu un tās globālās humānās palīdzības finansējuma palielināšanu; mudina Austrāliju turpināt sniegt ieguldījumu, lai rastu pozitīvu risinājumu to patvēruma meklētāju un migrantu situācijai, kuri aizturēti Papua-Jaungvinejā un Nauru;
18. atzinīgi vērtē abu partneru apņemšanos turpināt cilvēktiesību, demokrātisko principu un tiesiskuma aizsardzību un sekmēšanu, tostarp daudzpusējos forumos un ar partneriem trešās valstīs, kā paredzēts pamatnolīgumā; atzinīgi vērtē Austrālijas ieviešanu ANO Cilvēktiesību padomē 2018.–2020. gada laikposmā; uzsver, ka 2008. gadā Austrālija uzsāka atšķirību mazināšanas stratēģiju ("Closing the Gap"), kuras mērķis ir novērst pirmiedzīvotāju neizdevīgo situāciju, piemēram, paredzamā mūža ilguma atšķirības un cita veida nevienlīdzību; uzsver, ka šai stratēģijai ir abu pušu atbalsts un ka premjerministrs iesniedz Austrālijas parlamentam ikgadēju progresa ziņojumu; uzsver, ka Austrālijas valdība sadarbojas ar štatiem un teritorijām, kā arī aborigēniem un Torresa šauruma salu iedzīvotājiem, lai atjaunotu atšķirību mazināšanas stratēģiju;

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

19. atkārto, ka klimata pārmaiņu novēršanai nepieciešams visas starptautiskās kopienas atbalsts; atzinīgi vērtē to, ka Austrālija ir ratificējusi Parīzes nolīgumu, un tās saistības, kas noteiktas pamatnolīgumā, proti, pastiprināt sadarbību, kā arī ārpolitikas centienus klimata pārmaiņu novēršanai; ņem vērā Austrālijas mērķi — līdz 2030. gadam samazināt emisijas līdz pat 26–28 % zem 2005. gada līmeņa, kas bija no jauna apstiprināts 2017. gada pārskatā par klimata pārmaiņu politiku; uzsver, ka šajā pārskatā ir saglabāta apņemšanās palīdzēt citām valstīm ar divpusējām un daudzpusējām iniciatīvām; atzinīgi vērtē Austrālijas nemītīgos centienus sniegt finansiālu atbalstu, izmantojot atbalsta programmas Klusā okeāna reģionam un neaizsargātām jaunattīstības valstīm, lai tās varētu nodrošināt apstākļus to ekonomikas ilgtspējīgai izaugsmei un emisiju samazināšanai un palīdzēt tām pielāgoties klimata pārmaiņām; uzsver to, ka Austrālijai ir piešķirts līdzpriekšsēdētājas amats Klimata pārmaiņu mazināšanas fondā;

20. atgādina, ka Austrālija, ES un tās dalībvalstis ir svarīgi dalībnieki attīstības sadarbībā un humānajā palīdzībā Klusā okeāna reģionā; uzsver, ka abas puses koncentrē savu sadarbību tādās jomās kā ekonomiskā izaugsme, laba pārvaldība un vides noturība;

21. atgādina savas bažas par saspīlējumu Dienvidķīnas jūrā; aicina abus partnerus turpināt sekmēt stabilitāti un kuģošanas brīvību šajā svarīgajā starptautiskajā ūdensceļā; pauž atzinību Austrālijas nostājai, proti, atbalstīt strīdu atrisināšanu mierīgā ceļā, pamatojoties uz starptautiskajām tiesībām;

o

o o

22. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Eiropas Ārējās darbības dienestam, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Austrālijas parlamentam un valdībai.

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

P8_TA(2018)0110

Eiropas Padomes Konvencija par terorisma novēršanu ***

Eiropas Parlamenta 2018. gada 18. aprīļa normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Eiropas Padomes Konvenciju par terorisma novēršanu (14494/2017 – C8-0450/2017 – 2017/0265(NLE))

(Piekrišana)

(2019/C 390/34)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (14494/2017),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 83. panta 1. punktu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu (C8-0450/2017),
 - ņemot vērā Eiropas Padomes Konvenciju par terorisma novēršanu (14445/2017),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2017. gada 15. marta Direktīvu (ES) 2017/541 par terorisma apkarošanu un ar ko aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2002/475/TI un groza Padomes Lēmumu 2005/671/TI ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Padomes 2006. gada 18. decembra Pamatlēmumu 2006/960/TI par Eiropas Savienības dalībvalstu tiesībsardzības iestāžu informācijas un izlūkdatu apmaiņas vienkāršošanu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Padomes 2008. gada 23. jūnija Lēmumu 2008/615/TI par pārrobežu sadarbības pastiprināšanu, jo īpaši apkarojot terorismu un pārrobežu noziedzību ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmumu 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 99. panta 1. un 4. punktu un 108. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ieteikumu (A8-0131/2018),
1. sniedz piekrišanu nolīguma noslēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Eiropas Padomei.

⁽¹⁾ OV L 88, 31.3.2017., 6. lpp.

⁽²⁾ OV L 386, 29.12.2006., 89. lpp.

⁽³⁾ OV L 210, 6.8.2008., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 190, 18.7.2002., 1. lpp.

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

P8_TA(2018)0111

Eiropas Padomes Konvencija par terorisma novēršanu (papildu protokols) ***

Eiropas Parlamenta 2018. gada 18. aprīļa normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu papildu protokolu Eiropas Padomes Konvencijai par terorisma novēršanu (14498/2017 – C8-0451/2017 – 2017/0266(NLE))

(Piekrišana)

(2019/C 390/35)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (14498/2017),
- ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 83. panta 1. punktu un 218. panta otrās daļas 6. punkta a) apakšpunktu (C8-0451/2017),
- ņemot vērā papildu protokolu Eiropas Padomes Konvencijai par terorisma novēršanu (14447/2017),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2017. gada 15. marta Direktīvu (ES) 2017/541 par terorisma apkarošanu un ar ko aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2002/475/TI un groza Padomes Lēmumu 2005/671/TI ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2006. gada 18. decembra Pamatlēmumu 2006/960/TI par Eiropas Savienības dalībvalstu tiesībaizsardzības iestāžu informācijas un izlūkdatu apmaiņas vienkāršošanu ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2008. gada 23. jūnija Lēmumu 2008/615/TI par pārrobežu sadarbības pastiprināšanu, jo īpaši apkarojot terorismu un pārrobežu noziedzību ⁽³⁾,
- ņemot vērā Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmumu 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūram starp dalībvalstīm ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 99. panta 1. un 4. punktu un 108. panta 7. punktu,
- ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ieteikumu (A8-0132/2018),

1. sniedz piekrišanu papildu protokola noslēgšanai;
2. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Eiropas Padomei.

⁽¹⁾ OV L 88, 31.3.2017., 6. lpp.

⁽²⁾ OV L 386, 29.12.2006., 89. lpp.

⁽³⁾ OV L 210, 6.8.2008., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 190, 18.7.2002., 1. lpp.

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

P8_TA(2018)0112

Iepakojums un izlietotais iepakojums ***I

Eiropas Parlamenta 2018. gada 18. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar kuru groza Direktīvu 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu (COM(2015)0596 – C8-0385/2015 – 2015/0276(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2019/C 390/36)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2015)0596),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 114. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C8-0385/2015),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā pamatoto atzinumu, kuru saskaņā ar 2. protokolu par subsidiaritātes principa un proporcionālītātes principa piemērošanu iesniedzis Francijas Senāts un kurā norādīts, ka leģislatīvā akta projekts neatbilst subsidiaritātes principam,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2016. gada 27. aprīļa atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reģionu komitejas 2016. gada 15. jūnija atzinumu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā provizorisko vienošanos, kuru atbildīgā komiteja apstiprinājusi saskaņā ar Reglamenta 69.f panta 4. punktu, un Padomes pārstāvja 2018. gada 23. februāra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Eiropas Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinumu (A8-0029/2017),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju ⁽³⁾;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu Parlamentam iesniegt vēlreiz, ja tā savu priekšlikumu aizstāj, būtiski groza vai ir paredzējusi to būtiski grozīt;
 3. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P8_TC1-COD(2015)0276

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2018. gada 18. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2018/..., ar ko groza Direktīvu 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai (ES) 2018/852.)

⁽¹⁾ OV C 264, 20.7.2016., 98. lpp.

⁽²⁾ OV C 17, 18.1.2017., 46. lpp.

⁽³⁾ Ar šo nostāju aizstāj 2017. gada 14. martā pieņemtos grozījumus (Pieņemtie teksti P8_TA(2017)0072).

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

P8_TA(2018)0113

Nolietoti transportlīdzekļi, bateriju un akumulatoru atkritumi un elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumi *I**

Eiropas Parlamenta 2018. gada 18. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvas 2000/53/EK par nolietotiem transportlīdzekļiem, 2006/66/EK par baterijām un akumulatoriem, un bateriju un akumulatoru atkritumiem un 2012/19/ES par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem (COM(2015)0593 – C8-0383/2015 – 2015/0272(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2019/C 390/37)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2015)0593),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 192. panta 1. punktu saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C8-0383/2015),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā pamatoto atzinumu, kuru saskaņā ar 2. protokolu par subsidiaritātes principa un proporcionalitātes principa piemērošanu iesniedzis Francijas Senāts un kurā norādīts, ka leģislatīvā akta projekts neatbilst subsidiaritātes principam,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2016. gada 27. aprīļa atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reģionu komitejas 2016. gada 15. jūnija atzinumu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā provizorisko vienošanos, kuru atbildīgā komiteja apstiprinājusi saskaņā ar Reglamenta 69.f panta 4. punktu, un Padomes pārstāvja 2018. gada 23. februāra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Eiropas Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinumu (A8-0013/2017),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju ⁽³⁾;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu Parlamentam iesniegt vēlreiz, ja tā savu priekšlikumu aizstāj, būtiski groza vai ir paredzējusi to būtiski grozīt;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 264, 20.7.2016., 98. lpp.

⁽²⁾ OV C 17, 18.1.2017., 46. lpp.

⁽³⁾ Ar šo nostāju aizstāj 2017. gada 14. martā pieņemtos grozījumus (Pieņemtie teksti P8_TA(2017)0069).

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

P8_TC1-COD(2015)0272

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2018. gada 18. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2018/..., ar ko groza Direktīvas 2000/53/EK par nolietotiem transportlīdzekļiem, 2006/66/EK par baterijām un akumulatoriem, un bateriju un akumulatoru atkritumiem un 2012/19/ES par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai (ES) 2018/849.)

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

P8_TA(2018)0114

Atkritumi *I**

Eiropas Parlamenta 2018. gada 18. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2008/98/EK par atkritumiem (COM(2015)0595 – C8-0382/2015 – 2015/0275(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2019/C 390/38)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2015)0595),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 192. panta 1. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C8-0382/2015),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā pamatotos atzinumus, kurus saskaņā ar 2. protokolu par subsidiaritātes principa un proporcionālītātes principa piemērošanu iesniedzis Francijas Senāts un Austrijas Federālā padome un kuros norādīts, ka leģislatīvā akta projekts neatbilst subsidiaritātes principam,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2016. gada 27. aprīļa atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reģionu komitejas 2016. gada 15. jūnija atzinumu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā provizorisko vienošanos, kuru atbildīgā komiteja apstiprinājusi saskaņā ar Reglamenta 69.f panta 4. punktu, un Padomes pārstāvja 2018. gada 23. februāra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Eiropas Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinumu (A8-0034/2017),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju ⁽³⁾;
 2. pieņem zināšanai Komisijas paziņojumus, kas pievienoti šai rezolūcijai;
 3. prasa Komisijai priekšlikumu Parlamentam iesniegt vēlreiz, ja tā šo priekšlikumu aizstāj ar citu tekstu, būtiski groza vai ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt;
 4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 264, 20.7.2016., 98. lpp.

⁽²⁾ OV C 17, 18.1.2017., 46. lpp.

⁽³⁾ Ar šo nostāju aizstāj 2017. gada 14. martā pieņemtos grozījumus (Pieņemtie teksti P8_TA(2017)0070).

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

P8_TC1-COD(2015)0275

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2018. gada 18. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2018/..., ar ko groza Direktīvu 2008/98/EK par atkritumiem

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai (ES) 2018/851.)

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

NORMATĪVĀS REZOLŪCIJAS PIELIKUMS

KOMISIJAS PAZIŅOJUMI

KOMISIJAS PAZIŅOJUMS PAR POLITIKAS REGULĒJUMU ATTIECĪBĀ UZ APRITES EKONOMIKU

Komisija ir apņēmusies panākt, ka pilnībā tiek īstenots ES rīcības plāns pārejai uz aprites ekonomiku ⁽¹⁾. Lai sekotu līdzi tam, kā notiek pāreja uz aprites ekonomiku, Komisija ir apstiprinājusi uzraudzības sistēmu ⁽²⁾, kuras pamatā ir jau izveidotie Resursefektivitātes rezultātu un Izejvielu rezultātu pārskati. Komisija vērs uzmanību arī uz to, ka turpinās darbs pie produktiem un organizācijām paredzēta ietekmes rādītāja izstrādes.

Pasākumi, kas tiek veikti, īstenojot ES rīcības plānu pārejai uz aprites ekonomiku, arī palīdz sasniegt mērķus, kurus Savienība attiecībā uz ilgtspējīgu patēriņu un ražošanu ir nospraudusi saistībā ar 12. ilgtspējīgas attīstības mērķi. Kā piemēru var minēt stratēģiju attiecībā uz plastmasu ⁽³⁾ vai nesen grozīto priekšlikumu par juridisko garantiju patēriņa precēm ⁽⁴⁾.

Tiecoties nodrošināt Savienības tiesiskā regulējuma konsekvenci starp dažādām jomām, Komisija nesen ir arī pieņēmusi paziņojumu, kurā izklāstītas iespējas, kā novērst ķīmisko vielu, produktu un atkritumu jomas tiesību aktu saskarē konstatētās problēmas ⁽⁵⁾. Turklāt Komisija 2018. gadā izvērtēs iespējamās risinājumus un pasākumus, ar kuriem panākt saskaņotāku politikas regulējumu dažādiem darba virzieniem, kas saistīti ar ES politiku attiecībā uz produktiem, ņemot vērā šo virzienu ietekmi uz aprites ekonomiku. Īstenojot šīs iniciatīvas un veicot ar tām saistītus turpmākus pasākumus, tiks ņemta vērā arī mijiedarbība starp tiesību aktiem un nozares uzņēmumu sadarbība attiecībā uz blakusproduktu izmantošanu un sagatavošanos atkritumu atkārtotai izmantošanai un reciklēšanai.

Attiecībā uz ekodizainu Komisija saskaņā ar Ekodizaina darba plānu 2016.–2019. gadam ⁽⁶⁾ apliecina savu nelokāmo apņemšanos panākt, ka ekodizains pamatīgāk veicina aprites ekonomikas veidošanos, tādēļ, piemēram, sistemātiskāk risinot tādas ar materiālu efektīvu izmantošanu saistītas problēmas kā materiālu izturīgums un iespējas materiālus reciklēt.

KOMISIJAS PAZIŅOJUMS PAR INICIATĪVĀM ATTIECĪBĀ UZ SADARBĪGO EKONOMIKU

Saskaņā ar ES rīcības plānu pārejai uz aprites ekonomiku ⁽⁷⁾ Komisija ir sākusi īstenot vairākas iniciatīvas attiecībā uz sadarbīgo ekonomiku. Kā norādīts 2016. gada jūnija paziņojumā par Eiropas sadarbīgās ekonomikas programmu ⁽⁸⁾, Komisija turpinās sekot līdzi ar sadarbīgo ekonomiku saistītām norisēm ekonomikā un regulējuma jomā un to darīs, lai rosinātu jaunu un inovatīvu uzņēmējdarbības modeļu veidošanos, tomēr nodrošinot pienācīgu patērētāja un sociālo aizsardzību.

KOMISIJAS PAZIŅOJUMS PAR MIKROPLASTMASU

Saistībā ar nesen pieņemto Eiropas stratēģiju attiecībā uz plastmasu aprites ekonomikā ⁽⁹⁾ Komisija ir nākusi klajā ar integrētu pieeju tam, kā novērst bažas, kas rodas par mikroplastmasu un cita starpā arī par mikroloidišu saturu produktos. Galvenā uzmanība ir pievērsta preventīviem pasākumiem, un ir iecerēts panākt, ka piesārņojums ar mikroplastmasu samazinās no visiem avotiem — gan no produktiem, kuriem šādas sastāvdaļas ir pievienotas ar nolūku (piemēram, personīgās higiēnas līdzekļiem un krāsām), gan citu produktu (piemēram, oksoplastmasas, riepju, plastmasas granulu un tekstilizstrādājumu) ražošanas vai izmantošanas rezultātā.

KOMISIJAS PAZIŅOJUMS PAR ATKRITUMU APSAIMNIEKOŠANAS DATU PAZIŅOŠANU 2020. GADĀ

Tā kā ir jāseko līdzi tam, kā tiek sasniegti jaunie mērķi attiecībā uz sadzīves atkritumiem un izlietoto iepakojumu, un tā kā ir jāpilda attiecīgo noteikumu prasības, sevišķi prasība noteikt mērķrādītājus attiecībā uz pasākumiem, kas veicami, lai novērstu pārtikas izšķēdēšanu, un attiecībā uz atkritumu reiklēšanu, Komisija uzmanību jo īpaši vērs uz to, cik svarīga ir līdztiesīgu likumdevēju panāktā kopējā vienošanās, proti, ka dalībvalstis nodrošinās, lai prasība paziņot datus saskaņā ar grozīto Direktīvu 2008/98/EK par atkritumiem, grozīto Direktīvu 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu un grozīto Direktīvu 1999/31/EK par atkritumu poligoniem būtu izpildīta, iekļaujot arī datus par 2020. gadu.

⁽¹⁾ COM(2015)0614.

⁽²⁾ COM(2018)0029.

⁽³⁾ COM(2018)0028.

⁽⁴⁾ COM(2017)0637.

⁽⁵⁾ COM(2018)0032.

⁽⁶⁾ COM(2016)0773.

⁽⁷⁾ COM(2015)0614.

⁽⁸⁾ COM(2016)0356.

⁽⁹⁾ COM(2018)0028.

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

P8_TA(2018)0115

Atkritumu poligoni ***I

Eiropas Parlamenta 2018. gada 18. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar kuru groza Direktīvu 1999/31/EK par atkritumu poligoniem (COM(2015)0594 – C8-0384/2015 – 2015/0274(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2019/C 390/39)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2015)0594),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 192. panta 1. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C8-0384/2015),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā pamatoto atzinumu, kuru saskaņā ar 2. protokolu par subsidiaritātes principa un proporcionālītātes principa piemērošanu iesniedzis Francijas Senāts un kurā norādīts, ka leģislatīvā akta projekts neatbilst subsidiaritātes principam,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2016. gada 27. aprīļa atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reģionu komitejas 2016. gada 15. jūnija atzinumu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā provizorisko vienošanos, kuru atbildīgā komiteja apstiprinājusi saskaņā ar Reglamenta 69.f panta 4. punktu, un Padomes pārstāvja 2018. gada 23. februāra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Eiropas Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinumu (A8-0031/2017),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju ⁽³⁾;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu Parlamentam iesniegt vēlreiz, ja tā savu priekšlikumu aizstāj, būtiski groza vai ir paredzējusi to būtiski grozīt;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 264, 20.7.2016., 98. lpp.

⁽²⁾ OV C 17, 18.1.2017., 46. lpp.

⁽³⁾ Ar šo nostāju aizstāj 2017. gada 14. martā pieņemtos grozījumus (Pieņemtie teksti P8_TA(2017)0071).

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa**P8_TC1-COD(2015)0274****Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2018. gada 18. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2018/..., ar ko groza Direktīvu 1999/31/EK par atkritumu poligoniem***(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai (ES) 2018/850.)*

Trešdiena, 2018. gada 18. aprīļa

P8_TA(2018)0116

Procedurāli noteikumi vides ziņojumu sniegšanas jomā *I**

Eiropas Parlamenta 2018. gada 18. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam, ar ko Padomes Direktīvu 87/217/EEK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/87/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/31/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1257/2013, Padomes Direktīvu 86/278/EEK un Padomes Direktīvu 94/63/EK groza attiecībā uz procedurāliem noteikumiem vides ziņojumu sniegšanas jomā un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 91/692/EEK (COM(2016)0789 – C8-0526/2016 – 2016/0394(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2019/C 390/40)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2016)0789),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 192. panta 1. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C8-0526/2016),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2017. gada 22. februāra atzinumu ⁽¹⁾,
 - pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,
 - ņemot vērā provizorisko vienošanos, kuru atbildīgā komiteja apstiprinājusi saskaņā ar Reglamenta 69.f panta 4. punktu, un Padomes pārstāvja 2017. gada 13. decembra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Eiropas Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu (A8-0253/2017),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu Parlamentam iesniegt vēlreiz, ja tā šo priekšlikumu aizstāj ar citu tekstu, būtiski groza vai ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P8_TC1-COD(2016)0394

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2018. gada 18. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu (ES) 2018/..., ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1257/2013 un Direktīvas 94/63/EK un 2009/31/EK un Padomes Direktīvas 86/278/EEK un 87/217/EEK groza attiecībā uz procedurāliem noteikumiem vides ziņojumu sniegšanas jomā un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 91/692/EEK

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Lēmumam (ES) 2018/853.)

⁽¹⁾ OV C 173, 31.5.2017., 82. lpp.

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

P8_TA(2018)0177

Kopējā pievienotās vērtības nodokļa sistēma attiecībā uz minimālās pamatlikmes ievērošanas pienākumu *

Eiropas Parlamenta 2018. gada 19. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko attiecībā uz minimālās pamatlikmes ievērošanas pienākumu groza Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (COM(2017)0783 – C8-0007/2018 – 2017/0349(CNS))

(Īpašā likumdošanas procedūra — apspriešanās)

(2019/C 390/41)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2017)0783),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 113. pantu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C8-0007/2018),
 - ņemot vērā Reglamenta 78.c pantu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A8-0124/2018),
1. apstiprina Komisijas priekšlikumu;
 2. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
 3. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Parlamenta apstiprināto tekstu;
 4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

P8_TA(2018)0178

Finanšu sistēmas izmantošanas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai nepieļaušana *I**

Eiropas Parlamenta 2018. gada 19. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu (ES) 2015/849 par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un Direktīvu 2009/101/EK (COM(2016)0450 – C8-0265/2016 – 2016/0208(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2019/C 390/42)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2016)0450),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 50. un 114. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C8-0265/2016),
- ņemot vērā Juridiskās komitejas atzinumu par ierosināto juridisko pamatu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu un 114. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas 2016. gada 12. oktobra atzinumu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2016. gada 19. oktobra atzinumu ⁽²⁾,
- ņemot vērā provizorisko vienošanos, kuru atbildīgā komiteja apstiprinājusi saskaņā ar Reglamenta 69.f panta 4. punktu, un Padomes pārstāvja 2017. gada 20. decembra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Eiropas Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
- ņemot vērā Reglamenta 59. un 39. pantu,
- ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas un Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas kopīgās apspriedes, kas rīkotas saskaņā ar Reglamenta 55. pantu,
- ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas un Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu un Attīstības komitejas, Starptautiskās tirdzniecības komitejas un Juridiskās komitejas atzinumus (A8-0056/2017),

⁽¹⁾ OV C 459, 9.12.2016., 3. lpp.

⁽²⁾ OV C 34, 2.2.2017., 121. lpp.

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
2. prasa Komisijai priekšlikumu Parlamentam iesniegt vēlreiz, ja tā savu priekšlikumu aizstāj, būtiski groza vai ir paredzējusi to būtiski grozīt;
3. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

P8_TC1-COD(2016)0208

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2018. gada 19. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/..., ar ko groza Direktīvu (ES) 2015/849 par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Direktīvas 2009/138/EK un 2013/36/ES

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai (ES) 2018/843.)

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

P8_TA(2018)0179

Mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību apstiprināšana un tirgus uzraudzība *I**

Eiropas Parlamenta 2018. gada 19. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību apstiprināšanu un tirgus uzraudzību (COM(2016)0031 – C8-0015/2016 – 2016/0014(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2019/C 390/43)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2016)0031),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 114. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C8-0015/2016),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2016. gada 25. maija atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā provizorisko vienošanos, kuru atbildīgā komiteja apstiprinājusi saskaņā ar Reglamenta 69.f panta 4. punktu, un Padomes pārstāvja 2017. gada 20. decembra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Eiropas Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
 - ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ziņojumu, kā arī Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas un Transporta un tūrisma komitejas atzinumus (A8-0048/2017),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju ⁽²⁾;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu Parlamentam iesniegt vēlreiz, ja tā savu priekšlikumu aizstāj, būtiski groza vai ir paredzējusi to būtiski grozīt;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P8_TC1-COD(2016)0014

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2018. gada 19. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/... par mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību apstiprināšanu un tirgus uzraudzību, un ar ko groza Regulas (EK) Nr. 715/2007 un (EK) Nr. 595/2009 un atceļ Direktīvu 2007/46/EK

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) 2018/858.)

⁽¹⁾ OV C 303, 19.8.2016., 86. lpp.

⁽²⁾ Ar šo nostāju aizstāj 2017. gada 4. aprīlī pieņemtos grozījumus (Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0097).

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

P8_TA(2018)0180

Bioloģiskā ražošana un bioloģisko produktu marķēšana *I**

Eiropas Parlamenta 2018. gada 19. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. XXX/XXX [Oficiālo kontroļu regula] un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 834/2007 (COM(2014)0180 – C7-0109/2014 – 2014/0100(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2019/C 390/44)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2014)0180),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu, 42. pantu un 43. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0109/2014),
- ņemot vērā Juridiskās komitejas atzinumu par ierosināto juridisko pamatu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu un 43. panta 2. punktu,
- ņemot vērā pamatotos atzinumus, kurus saskaņā ar 2. protokolu par subsidiaritātes principa un proporcionālītātes principa piemērošanu iesnieguši Luksemburgas Deputātu palātas priekšsēdētājs un Austrijas Federālā padome un kuros norādīts, ka likumdošajā akta projekts neatbilst subsidiaritātes principam,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2014. gada 15. oktobra atzinumu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Reģionu komitejas 2014. gada 4. decembra atzinumu ⁽²⁾,
- ņemot vērā provizorisko vienošanos, kuru atbildīgā komiteja apstiprinājusi saskaņā ar Reglamenta 69.f panta 4. punktu, un Padomes pārstāvja 2017. gada 20. novembra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Eiropas Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
- ņemot vērā Reglamenta 59. un 39. pantu,
- ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojumu un Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinumu (A8-0311/2015),

⁽¹⁾ OV C 12, 15.1.2015., 75. lpp.

⁽²⁾ OV C 19, 21.1.2015., 84. lpp.

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
2. pieņem zināšanai Komisijas paziņojumus, kas pievienoti šai rezolūcijai;
3. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā šo priekšlikumu aizstāj ar citu tekstu, būtiski groza vai ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt;
4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P8_TC1-COD(2014)0100

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2018. gada 19. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/... par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 834/2007

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) 2018/848.)

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

NORMATĪVĀS REZOLŪCIJAS PIELIKUMS

Komisijas paziņojums par pagaidu eksperimentiem ar bioloģiskajām šķirnēm

Komisija atzīst vajadzību paredzēt nosacījumus, saskaņā ar kuriem jārada bioloģiskajai ražošanai piemērotas bioloģiskās šķirnes.

Lai noteiktu bioloģiskajai ražošanai piemērotu bioloģisko šķirņu īpašību apraksta kritērijus, kā arī lai paredzētu nosacījumus, ar kuriem bioloģiskajai ražošanai piemērotas bioloģiskās šķirnes var audzēt tirdzniecībai, Komisija vēlākais 6 mēnešus pēc šīs regulas piemērošanas datuma organizēs pagaidu eksperimentu.

Šis pagaidu eksperiments palīdzēs gan noteikt kritērijus, kas izmantojami, lai aprakstītu bioloģiskajai ražošanai piemērotu bioloģisko šķirņu atšķirīgumu, viendabīgumu, noturīgumu un attiecīgā gadījumā audzēšanas vērtību un izmantojumu, gan arī precizēt citus tirdzniecības nosacījumus, piemēram, marķēšanas un iepakojšanas nosacījumus. Šajos nosacījumos un kritērijos tiks ņemti vērā bioloģiskās lauksaimniecības īpašās vajadzības un mērķi, piemēram, ģenētiskās daudzveidības uzlabošana, izturība pret slimībām un pielāgošanās klimatiskajiem un augsnes apstākļiem. Lai uzraudzītu pagaidu eksperimenta norisi, tiks sagatavoti gada ziņojumi.

Eksperiments ilgs septiņus gadus, un tam būs vajadzīgi pietiekami daudzumi; eksperimenta ietvaros dalībvalstis var tikt atbrīvotas no atsevišķiem pienākumiem, kas noteikti Direktīvā 66/401/EEK, Direktīvā 66/402/EEK, Direktīvā 68/193/EEK, Direktīvā 2002/53/EK, Direktīvā 2002/54/EK, Direktīvā 2002/55/EK, Direktīvā 2002/56/EK, Direktīvā 2002/57/EK, Direktīvā 2008/72/EK un Direktīvā 2008/90/EK.

Komisija novērtēs šā eksperimenta rezultātus ar mērķi ierosināt grozījumus prasībās, kas paredzētas horizontālajos tiesību aktos par sēklu un cita augu reprodūktīvā materiāla tirdzniecību, tās pielāgojot bioloģiskajai ražošanai piemērotu bioloģisko šķirņu īpašībām.

Komisijas paziņojums par 55. pantu

Komisija uzsver, ka sistemātiski izmantot Regulas (ES) Nr. 182/2011 (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.) 5. panta 4. punkta otrās daļas b) apakšpunktu ir pretrunā minētās regulas burtam un garam. Šī norma jāizmanto tikai tad, ja ir īpaša vajadzība atkāpties no pamatprincipa, proti, ka Komisija īstenošanas akta projektu var pieņemt tad, ja atzinums nav sniegts. Otrās daļas b) apakšpunktu, kas ir 5. panta 4. punktā paredzētā vispārīgā noteikuma izņēmums, nedrīkst uzskatīt par tādu, par kura izmantošanu likumdevējs var izšķirties pēc saviem ieskatiem; tas jāinterpretē šauri, un tāpat tā izmantošana jāpamato.

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

P8_TA(2018)0181

Dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādnes *

Eiropas Parlamenta 2018. gada 19. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādnēm (COM(2017)0677 – C8-0424/2017 – 2017/0305(NLE))

(Apspriešanās)

(2019/C 390/45)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2017)0677),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 148. panta 2. punktu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C8-0424/2017),
 - ņemot vērā 2016. gada 15. septembra nostāju par priekšlikumu Padomes lēmumam par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādnēm ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2015. gada 8. jūlija nostāju par priekšlikumu Padomes lēmumam par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādnēm ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 78.c pantu,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu (A8-0140/2018),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
 2. aicina Komisiju attiecīgi grozīt savu priekšlikumu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 293. panta 2. punktu;
 3. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
 4. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Komisijas priekšlikumu;
 5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo nostāju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0355.

⁽²⁾ OV C 265, 11.8.2017., 201. lpp.

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

Grozījums Nr. 1

Lēmuma priekšlikums

1. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (1) Lai sasniegtu **mērķus par pilnīgu nodarbinātību un sociālo attīstību, kuri** izklāstīti Līguma par Eiropas Savienību 3. pantā, dalībvalstīm un Savienībai jāizstrādā koordinēta stratēģija nodarbinātības jomā, īpaši atbalstot kvalificētu, mācītu un pielāgoties spējīgu darbaspēku, **kā arī darba tirgus, kas spēj reaģēt uz pārmaiņām ekonomikā.** Dalībvalstīm, ņemot vērā valsts praksi attiecībā uz darba devēju un darba ņēmēju atbildību, nodarbinātības veicināšana jāuzskata par vispārsvārīgu jautājumu un sava darbība šajā sakarā jākoordinē Padomē.

- (1) Lai sasniegtu **sociālās tirgus ekonomikas, pilnīgas nodarbinātības un sociālās attīstības mērķus, kas** izklāstīti Līguma par Eiropas Savienību 3. pantā, dalībvalstīm un Savienībai jāizstrādā **un jāsteno efektīva un** koordinēta stratēģija nodarbinātības jomā, īpaši atbalstot **iekļaujošu darba tirgu, kas atbilst ekonomikas, sociālajai, tehnoloģijas un vides realitātei un izmaiņām, un lai aizsargātu visu darba ņēmēju labklājību ar** kvalificētu, mācītu un pielāgoties spējīgu darbaspēku. Dalībvalstīm, ņemot vērā valsts praksi attiecībā uz darba devēju un darba ņēmēju atbildību, nodarbinātības veicināšana jāuzskata par vispārsvārīgu jautājumu un sava darbība šajā sakarā jākoordinē Padomē.

Grozījums Nr. 2

Lēmuma priekšlikums

2. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (2) Savienībai ir jāapkaro sociālā atstumtība un diskriminācija un jāsekmē sociālais taisnīgums un aizsardzība, kā arī sieviešu un vīriešu līdztiesība. Nosakot un īstenojot politiku un darbības, Savienībai ir jāņem vērā prasības, kas saistītas ar augsta nodarbinātības līmeņa veicināšanu, atbilstīga sociālās aizsardzības līmeņa nodrošināšanu, nabadzības un sociālās atstumtības apkarošanu un augsta līmeņa izglītību un mācībām.

- (2) Savienībai ir jāapkaro **visu veidu nabadzība**, sociālā atstumtība un diskriminācija **visās dzīves jomās** un jāsekmē sociālais taisnīgums un aizsardzība, kā arī sieviešu un vīriešu līdztiesība. **Šo vispārējo mērķi būtu arī jāpanāk ar Savienības tiesību aktiem un politiku citās jomās.** Nosakot un īstenojot politiku un darbības, Savienībai ir jāņem vērā prasības, kas saistītas ar augsta nodarbinātības līmeņa veicināšanu, atbilstīga sociālās aizsardzības līmeņa nodrošināšanu, nabadzības un sociālās atstumtības apkarošanu un augsta līmeņa izglītību un mācībām. **Savienībai ir jāveicina visu iedzīvotāju aktīva dalība ekonomiskajā, sociālajā un kultūras dzīvē.**

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

Grozījums Nr. 3

Lēmuma priekšlikums

3. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (3) Saskaņā ar Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD) Savienība ir izstrādājusi un īstenojusi politikas koordinēšanas instrumentus fiskālās, makroekonomiskās un strukturālās politikas jomās. Pašreizējās dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādnes, kas ir daļa no šiem instrumentiem, kopā ar dalībvalstu un Savienības ekonomikas politikas vispārējām pamatnostādnēm, kas noteiktas Padomes Ieteikumā (ES) 2015/1184, veido Integrētās pamatnostādnes stratēģijas "Eiropa 2020" īstenošanai. Tās nosaka, kā, paturot prātā dalībvalstu savstarpējo atkarību, dalībvalstīs un Savienībā jāīsteno politika. Šīs koordinētās Eiropas un valstu politikas un reformu rezultātā būtu jāspēj izstrādāt atbilstošu vispārēju ekonomikas un sociālās politikas risinājumu kopumu, kam savukārt būtu jārada pozitīvi blakusefekti.

Grozījums

- (3) Saskaņā ar Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD) Savienība ir izstrādājusi un īstenojusi politikas koordinēšanas instrumentus fiskālās, makroekonomiskās un strukturālās politikas jomās, **kas būtiski ietekmē sociālo un nodarbinātības situāciju Savienībā, radot tādas iespējamās sekas kā nestabilitāti, nabadzību un nelīdztiesību.** Pašreizējās dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādnes, kas ir daļa no šiem instrumentiem, kopā ar dalībvalstu un Savienības ekonomikas politikas vispārējām pamatnostādnēm, kas noteiktas Padomes Ieteikumā (ES) 2015/1184, veido Integrētās pamatnostādnes stratēģijas "Eiropa 2020" īstenošanai. Tās nosaka, kā, paturot prātā dalībvalstu savstarpējo atkarību, dalībvalstīs un Savienībā jāīsteno politika. Šīs koordinētās Eiropas un valstu politikas un reformu rezultātā būtu jāspēj izstrādāt atbilstošu vispārēju ekonomikas un sociālās politikas risinājumu kopumu, kam savukārt būtu jārada pozitīvi blakusefekti **visām dalībvalstīm.**

Grozījums Nr. 4

Lēmuma priekšlikums

3.a apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (3 bis) (3a) **Lai nodrošinātu demokrātiskāku lēmumu pieņemšanas procesu saistībā ar integrētajām pamatnostādnēm, kas skar iedzīvotājus un darba tirgus visā Savienībā, ir svarīgi, ka Padome ņem vērā Eiropas Parlamenta nostāju.**

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

Grozījums Nr. 5

Lēmuma priekšlikums

4. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

- (4) Nodarbinātības politikas pamatnostādnes ir saskaņotas ar Stabilitātes un izaugsmes paktu, spēkā esošajiem Eiropas Savienības tiesību aktiem un dažādām ES iniciatīvām, tostarp Padomes ieteikumu par garantijas jauniešiem izveidi⁽¹⁾, Padomes ieteikumu par ilgstošo bezdarbnieku integrāciju darba tirgū⁽²⁾, Padomes ieteikumu par prasmju pilnveides ceļiem⁽³⁾ un priekšlikumu Padomes ieteikumam par Eiropas satvaru kvalitatīvai un rezultatīvai mācekļībai⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ OV C 120, 26.4.2013., 1.–6. lpp.

⁽²⁾ OV C 67, 20.2.2016., 1.–5. lpp..

⁽³⁾ OV C 484, 24.12.2016., 1.–6. lpp.

⁽⁴⁾ COM(2017)0563 galīgā redakcija - 2017/0244 (NLE)

Grozījums

- (4) Nodarbinātības politikas pamatnostādnes ir saskaņotas ar Stabilitātes un izaugsmes paktu, spēkā esošajiem Eiropas Savienības tiesību aktiem un dažādām ES iniciatīvām, tostarp **Eiropas sociālo tiesību pilāru**, Padomes ieteikumu par garantijas jauniešiem izveidi⁽¹⁾, Padomes ieteikumu par ilgstošo bezdarbnieku integrāciju darba tirgū⁽²⁾, Padomes ieteikumu par prasmju pilnveides ceļiem⁽³⁾ un priekšlikumu Padomes ieteikumam par Eiropas satvaru kvalitatīvai un rezultatīvai mācekļībai⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ OV C 120, 26.4.2013., 1. lpp..

⁽²⁾ OV C 67, 20.2.2016., 1. lpp..

⁽³⁾ OV C 484, 24.12.2016., 1. lpp..

⁽⁴⁾ COM(2017)0563 galīgā redakcija - 2017/0244 (NLE).

Grozījums Nr. 6

Lēmuma priekšlikums

5. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

- (5) Eiropas pusgads apvieno šos dažādos instrumentus visaptverošā satvarā integrētai daudzpusējai ekonomikas, budžeta, nodarbinātības un sociālās politikas uzraudzībai un tiecas uz to, lai tiktu sasniegti stratēģijas "Eiropa 2020" mērķi, tostarp mērķi nodarbinātības, izglītības un nabadzības mazināšanas jomā, kas noteikti Padomes Lēmumā 2010/707/ES⁽⁵⁾. Kopš 2015. gada Eiropas pusgads ir pastāvīgi stiprināts un optimizēts, īpaši lai stiprinātu tā nodarbinātības un sociālo ievirzi un sekmētu plašāku dialogu ar dalībvalstīm, sociālajiem partneriem un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem.

⁽⁵⁾ OV L 308, 24.11.2010., 46.–51. lpp..

Grozījums

- (5) Eiropas pusgads apvieno šos dažādos instrumentus visaptverošā satvarā integrētai daudzpusējai ekonomikas, budžeta, nodarbinātības un sociālās politikas uzraudzībai un tiecas uz to, lai tiktu sasniegti stratēģijas "Eiropa 2020" mērķi, tostarp mērķi nodarbinātības, izglītības un nabadzības mazināšanas jomā, kas noteikti Padomes Lēmumā 2010/707/ES⁽⁵⁾. Kopš 2015. gada Eiropas pusgads ir pastāvīgi stiprināts un optimizēts, īpaši lai stiprinātu tā nodarbinātības un sociālo ievirzi un sekmētu plašāku dialogu ar dalībvalstīm, sociālajiem partneriem un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem, **vienlaikus stingri uzsverot strukturālās reformas un konkurētspēju**.

⁽⁵⁾ OV L 308, 24.11.2010., 46. lpp.

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

Grozījums Nr. 7

Lēmuma priekšlikums

6. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

- (6) Eiropas Savienības atlabšana no ekonomikas krīzes sekmē pozitīvas tendences darba tirgū, tomēr dalībvalstīs un starp tām saglabājas būtiskas problēmas un atšķirības ekonomikas un sociālo rezultātu ziņā. Krīze uzskatāmi parādīja dalībvalstu ekonomikas un darba tirgu ciešo savstarpējo atkarību. Patlaban galvenais uzdevums ir virzīt Savienību uz gudru, ilgtspējīgu un integrējošu izaugsmi un **jaunu** darbvietu **izveidi**. Tālab ir nepieciešama koordinēta, vērienīga un efektīva politikas rīcība gan Savienības, gan valstu līmenī saskaņā ar LESD un Savienības noteikumiem par ekonomikas pārvaldību. Kombinējot pasākumus piedāvājuma un pieprasījuma jomā, šādai politikas rīcībai būtu jāpalielina investīcijas, jāatjauno apņemšanās pareizā secībā veikt strukturālas reformas, kas uzlabotu **produktivitāti**, izaugsmi, sociālo kohēziju un ekonomikas noturību satricinājumu gadījumos, un jāievēro fiskālā atbildība, vienlaikus **ņemot vērā tās ietekmi** uz nodarbinātību un sociālo jomu.

Grozījums

- (6) Eiropas Savienības atlabšana no ekonomikas krīzes sekmē pozitīvas tendences darba tirgū, tomēr dalībvalstīs un starp tām saglabājas būtiskas problēmas un atšķirības ekonomikas un sociālo rezultātu ziņā, **jo ekonomikas izaugsme automātiski nerada lielāku nodarbinātību**. Krīze uzskatāmi parādīja dalībvalstu ekonomikas un darba tirgu ciešo savstarpējo atkarību. Patlaban galvenais uzdevums ir virzīt Savienību uz gudru, ilgtspējīgu un integrējošu izaugsmi, **ko papildina ilgtspējīgu un kvalitatīvu** darbvietu **izveide**. Tālab ir nepieciešama koordinēta, vērienīga un efektīva politikas rīcība gan Savienības, gan valstu līmenī saskaņā ar LESD un Savienības noteikumiem par ekonomikas pārvaldību. Kombinējot pasākumus piedāvājuma un pieprasījuma jomā, šādai politikas rīcībai būtu jāpalielina investīcijas, **tostarp aprītes un zaļajā ekonomikā un attiecībā uz investīcijām sociālajā jomā**, jāatjauno apņemšanās pareizā secībā veikt **sociāli un ekonomiski līdzsvarotas** strukturālas reformas, kas uzlabotu **ražīgumu**, izaugsmi, sociālo kohēziju un ekonomikas noturību satricinājumu gadījumos, un jāievēro fiskālā atbildība, vienlaikus **šīm strukturālajām reformām būtu jābūt pozitīvai ietekmei** uz nodarbinātību un sociālo jomu.

Grozījums Nr. 8

Lēmuma priekšlikums

7. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

- (7) Reformās darba tirgū, tostarp valstu mehānismos darba samaksas noteikšanai, būtu jāievēro valstu sociālā dialoga prakse un būtu jānodrošina iespējas, kas vajadzīgas, lai ņemtu vērā daudzveidīgos sociālekonomiskos jautājumus, tostarp uzlabojumi saistībā ar konkurētspēju, darbvietu izveidi, mūžizglītības un mācību politiku, kā arī reālajiem ienākumiem.

Grozījums

- (7) Reformās darba tirgū, tostarp valstu mehānismos darba samaksas noteikšanai, būtu jāievēro valstu sociālā dialoga prakse un būtu jānodrošina iespējas, kas vajadzīgas, lai ņemtu vērā daudzveidīgos sociālekonomiskos jautājumus, tostarp uzlabojumi saistībā ar **dzīves standartiem, līdztiesību, konkurētspēju, ražīgumu, ilgtspēju un kvalitatīvu** darbvietu izveidi, mūžizglītības un mācību politiku, kā arī reālajiem ienākumiem.

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

Grozījums Nr. 9

Lēmuma priekšlikums

8. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (8) Dalībvalstīm un Savienībai būtu arī jārisina jautājums, kas saistīts ar ekonomikas un finanšu krīzes sociālo mantojumu, un jātiecas veidot iekļaujošu sabiedrību, kurā cilvēkiem ir iespējas paredzēt un pārvaldīt pārmaiņas un aktīvi piedalīties sabiedriskajā dzīvē un ekonomikā, kā tas arī ticis uzsvērts Komisijas ieteikumā par tādu cilvēku aktīvu iekļaušanu, kuri ir atstumti no darba tirgus ⁽⁶⁾. Būtu jānovērš nevienlīdzība, jānodrošina visiem **vienlīdzīga piekļuve un** iespējas un **jāsamazina (tostarp bērnu)** nabadzība un sociālā atstumtība, **šajā nolūkā** jo īpaši panākot darba tirgu un sociālās aizsardzības sistēmu efektīvu darbību un likvidējot šķēršļus, kas kavē izglītību/mācības un dalību darba tirgū. Tā kā ES darbvietās aizvien plašāk tiek izmantoti jauni ekonomikas un uzņēmējdarbības modeļi, mainās arī darba tiesiskās attiecības. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai Eiropas sociālais modelis jaunajās darba tiesiskajās attiecībās tiktu saglabāts un stiprināts.

Grozījums

- (8) Dalībvalstīm un Savienībai būtu arī jārisina jautājums, kas saistīts ar ekonomikas un finanšu krīzes sociālo mantojumu, un jātiecas veidot iekļaujošu **un sociāli taisnīgu** sabiedrību, kurā cilvēkiem ir iespējas paredzēt un pārvaldīt pārmaiņas un aktīvi piedalīties sabiedriskajā dzīvē un ekonomikā, kā tas arī ticis uzsvērts Komisijas ieteikumā par tādu cilvēku aktīvu iekļaušanu, kuri ir atstumti no darba tirgus ⁽⁶⁾. Būtu jānovērš nevienlīdzība **un diskriminācija**, jānodrošina visiem **vienlīdzīgas** iespējas un **jāizskauž** nabadzība un sociālā atstumtība **(it sevišķi attiecībā uz bērniem)**, jo īpaši panākot darba tirgu un **atbilstīgu un iedarbīgu** sociālās aizsardzības sistēmu efektīvu darbību un likvidējot šķēršļus, kas kavē izglītību/mācības un dalību darba tirgū. Tā kā ES darbvietās aizvien plašāk tiek izmantoti jauni ekonomikas un uzņēmējdarbības modeļi, mainās arī darba tiesiskās attiecības. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai Eiropas sociālais modelis jaunajās darba tiesiskajās attiecībās tiktu saglabāts un stiprināts, **nodrošinot, ka nodarbinātības noteikumi attiecas uz personām, kuras veic darbu jaunā veidā, un aizsargā tās. Dalībvalstīm būtu jāatbalsta personu ar invaliditāti potenciāls veicināt ekonomikas izaugsmi un sociālo attīstību.**

⁽⁶⁾ COM(2008)0639 galīgā redakcija.

⁽⁶⁾ COM(2008)0639 galīgā redakcija.

Grozījums Nr. 10

Lēmuma priekšlikums

8.a apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (8 bis) (8a) Komisijai un dalībvalstīm ar specializēto NVO un nabadzībā nonākušu personu organizāciju atbalstu būtu jāizveido vietas pārdomām un dialogam, lai nodrošinātu šo personu iesaisti viņus ietekmējošās politikas novērtēšanā.

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

Grozījums Nr. 11

Lēmuma priekšlikums

11. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

- (11) Integrētās pamatnostādnes būtu jāizmanto par pamatu konkrētām valstīm sagatavotiem ieteikumiem, kurus Padome **var adresēt** dalībvalstīm. Dalībvalstīm būtu pilnībā jāizmanto Eiropas Sociālā fonda un citu Savienības fondu atbalsts, lai sekmētu nodarbinātību, sociālo iekļaušanu, mūžizglītību un izglītību un uzlabotu valsts pārvaldi. Lai gan Integrētās pamatnostādnes ir adresētas dalībvalstīm un Savienībai, tās būtu jāīsteno partnerībā ar visām valsts, reģionālajām un vietējām iestādēm, šajā darbībā cieši iesaistot parlamentus, kā arī sociālos partnerus un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjus.

Grozījums

- (11) Integrētās pamatnostādnes **un Eiropas sociālo tiesību pilārs** būtu jāizmanto par pamatu **mērķtiecīgiem** konkrētām valstīm sagatavotiem ieteikumiem, kurus Padome **adresē** dalībvalstīm. Dalībvalstīm būtu pilnībā jāizmanto Eiropas Sociālā fonda un citu Savienības fondu atbalsts, lai sekmētu nodarbinātību, sociālo iekļaušanu, mūžizglītību un izglītību un uzlabotu valsts pārvaldi. Lai gan Integrētās pamatnostādnes ir adresētas dalībvalstīm un Savienībai, tās būtu jāīsteno partnerībā ar visām valsts, reģionālajām un vietējām iestādēm, šajā darbībā cieši iesaistot parlamentus, kā arī sociālos partnerus un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjus.

Grozījums Nr. 12

Lēmuma priekšlikums

12. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

- (12) Nodarbinātības komitejai un Sociālās aizsardzības komitejai saskaņā ar attiecīgām Līgumos paredzētām pilnvarām būtu jāuzrauga, kā attiecīgā politika tiek īstenota, raugoties no nodarbinātības politikas pamatnostādņu aspekta. Minētajām komitejām un citām Padomes darba sagatavošanas struktūrām, kas iesaistītas ekonomikas un sociālās politikas koordinēšanā, būtu jāstrādā cieši kopā,

Grozījums

- (12) Nodarbinātības komitejai un Sociālās aizsardzības komitejai saskaņā ar attiecīgām Līgumos paredzētām pilnvarām būtu jāuzrauga, kā attiecīgā politika tiek īstenota, raugoties no nodarbinātības politikas pamatnostādņu aspekta. Minētajām komitejām un citām Padomes darba sagatavošanas struktūrām, kas iesaistītas ekonomikas un sociālās politikas koordinēšanā, būtu jāstrādā cieši kopā **ar Eiropas Parlamentu un jo īpaši ar tā Nodarbinātības un sociālo lietu komiteju, lai nodrošinātu demokrātisku pārskatatbildību,**

Grozījums Nr. 13

Lēmuma priekšlikums

Pielikums – 5. pamatnostādne – 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

Sekmējot uzņēmējdarbību un pašnodarbinātību un jo īpaši atbalstot mazo uzņēmumu un mikrouzņēmumu izveidi un izaugsmi, dalībvalstīm būtu jāveicina kvalitatīvu darbvietu **izveidi,** tostarp **samazinot šķēršļus, ar kuriem uzņēmumi sastopas darbinieku nolīgšanā.** Dalībvalstīm būtu aktīvi jāveicina sociālā ekonomika un jasekmē sociālā inovācija.

Grozījums

Dalībvalstīm būtu jāveicina **un jāinvestē ilgtspējīgu, pieejamu un kvalitatīvu darbvietu izveidē dažādos prasmju līmeņos, darba tirgus nozarēs un reģionos,** tostarp **pilnībā attīstot uz nākotni orientētu nozaru, piemēram, zaļās un aprites ekonomikas, aprūpes nozares un digitālās nozares, potenciālu.** Dalībvalstīm būtu jānodrošina cilvēkiem iespēja līdzsvarot darbu un privāto dzīvi, jānodrošina, ka darba vietas ir piemērotas personām ar invaliditāti un vecāka gadagājuma darba ņēmējiem, jāpalīdz uzņēmumiem pieņemt darbā cilvēkus un veicināt atbildīgu uzņēmējdarbību un pašnodarbinātību, jo īpaši atbalstot mikrouzņēmumu un mazo uzņēmumu izveidi un izaugsmi. Dalībvalstīm būtu aktīvi jāveicina sociālā ekonomika un jasekmē sociālā inovācija.

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

Grozījums Nr. 14

Lēmuma priekšlikums

Pielikums – 5. pamatnostādne – 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

Dalībvalstīm būtu jāveicina novatoriskas darba formas, kas atbildīgā veidā radītu darba iespējas visiem.

Grozījums

Dalībvalstīm būtu jāveicina novatoriskas darba formas, kas atbildīgā veidā radītu **augstas kvalitātes** darba iespējas visiem, **ņemot vērā jaunu informācijas un komunikāciju tehnoloģiju attīstību, vienlaikus nodrošinot pilnīgu atbilstību Savienības tiesību aktiem, valsts tiesību aktiem un praksei nodarbinātības jomā, kā arī atbilstību darba attiecību sistēmām. Dalībvalstīm un Komisijai būtu jāpopularizē laba prakse šajā jomā.**

Grozījums Nr. 15

Lēmuma priekšlikums

Pielikums – 5. pamatnostādne – 2.a punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

Dalībvalstīm būtu jāsamazina birokrātija, lai atslogotu mazos un vidējos uzņēmumus, jo tie rada ievērojamu skaitu darbvieta.

Grozījums Nr. 16

Lēmuma priekšlikums

Pielikums – 5. pamatnostādne – 3. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

Būtu **jāpārorientē** nodokļu **slogs**, darbaspēka aplikšanu ar nodokļiem aizstājot ar citiem nodokļu iekasēšanas veidiem, kuri — ņemot vērā nodokļu sistēmas pārdales ietekmi — mazākā mērā kaitē nodarbinātībai un izaugsmei, kā arī vienlaikus jāveido ieņēmumu politika, kas nodrošina pienācīgu sociālo aizsardzību, un izdevumi jānovirza izaugsmes veicināšanai.

Grozījums

Dalībvalstīm būtu jācenšas **pakāpeniski samazināt darbaspēka nodokļu slogu un pārorientēt** darbaspēka aplikšanu ar nodokļiem, aizstājot ar citiem nodokļu iekasēšanas veidiem, kuri — ņemot vērā nodokļu sistēmas pārdales ietekmi — mazākā mērā kaitē nodarbinātībai un izaugsmei, kā arī vienlaikus jāveido ieņēmumu politika, kas nodrošina pienācīgu sociālo aizsardzību, un izdevumi jānovirza izaugsmes veicināšanai, **tostarp investīcijām vispārējās nozīmes sabiedriskajos pakalpojumos.**

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

Grozījums Nr. 17

Lēmuma priekšlikums

Pielikums – 5. pamatnostādne – 4. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

Dalībvalstīm saskaņā ar valsts praksi un ievērojot sociālo partneru autonomiju būtu jāveicina pārredzamu un paredzamu algu noteikšanas mehānismu izmantošana, kas ļauj darba atalgojumu salāgot ar ražīguma attīstības tendencēm, vienlaikus nodrošinot taisnīgu atalgojumu, kas nodrošina pienācīgus dzīves apstākļus. Šajos mehānismos būtu jāņem vērā prasmju līmeņu un ekonomisko darbības rezultātu atšķirības starp reģioniem, nozarēm un uzņēmumiem. Vienlaikus ievērojot valsts praksi, dalībvalstīm un sociālajiem partneriem būtu jānodrošina pienācīgs minimālās algas līmenis, ņemot vērā tā ietekmi uz konkurētspēju, darbvietu izveidi un nodarbinātu personu nabadzību.

Grozījums

Dalībvalstīm saskaņā ar valsts praksi un ievērojot sociālo partneru autonomiju būtu jāveicina pārredzamu un paredzamu algu noteikšanas mehānismu izmantošana, kas ļauj darba atalgojumu salāgot ar ražīguma attīstības tendencēm, vienlaikus nodrošinot taisnīgu atalgojumu, kas nodrošina pienācīgus dzīves apstākļus **ilgstspējīgā un atbildīgā veidā**. Šajos mehānismos būtu jāņem vērā prasmju līmeņu un ekonomisko darbības rezultātu atšķirības starp reģioniem, nozarēm un uzņēmumiem. Vienlaikus ievērojot valsts praksi, dalībvalstīm un sociālajiem partneriem būtu jānodrošina pienācīgs minimālās algas līmenis, ņemot vērā tā ietekmi uz konkurētspēju, darbvietu izveidi un nodarbinātu personu nabadzību.

Grozījums Nr. 18

Lēmuma priekšlikums

Pielikums – 6. pamatnostādne – virsraksts

Komisijas ierosinātais teksts

6. pamatnostādne. Stiprināt darbaspēka piedāvājumu: **piekļuve** darba tirgum, prasmes un kompetences

Grozījums

6. pamatnostādne. Stiprināt darbaspēka piedāvājumu **un uzlabot piekļuvi** darba tirgum, prasmes un kompetences

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

Grozījums Nr. 19

Lēmuma priekšlikums

Pielikums – 6. pamatnostādne – 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

Saistībā ar tehnoloģijas, vides un demogrāfiskajām izmaiņām dalībvalstīm sadarbībā ar sociālajiem partneriem būtu jāveicina ražīgums un nodarbināmība, visā cilvēka darba dzīves laikā pienācīgi nodrošinot atbilstīgas zināšanas, prasmes un kompetences atbilstīgi pašreizējām un nākotnes darba tirgus vajadzībām. Dalībvalstīm būtu jāveic vajadzīgās investīcijas gan **formālās izglītības**, gan **tālākizglītības un tālākapmācības jomā**. Tām būtu jāsadarbjas ar sociālajiem partneriem, izglītības un apmācības pakalpojumu sniedzējiem un citām ieinteresētajām personām, lai izglītības un apmācības sistēmās novērstu strukturālās nepilnības, nodrošinātu kvalitatīvu un iekļaujošu vispārīgo un profesionālo izglītību un mūžizglītību. Tām arī būtu jānodrošina, lai darba **maiņas** gadījumā tiktu pārceltas tiesības uz apmācību. Tādējādi būtu jāpanāk, ka ikvienam ir iespēja labāk paredzēt darba tirgus vajadzības un tām pielāgoties un veiksmīgi nomainīt darbu, līdz ar to palielinot arī vispārējo ekonomikas noturību satricinājumu gadījumos.

Grozījums

Saistībā ar tehnoloģijas, vides un demogrāfiskajām izmaiņām dalībvalstīm sadarbībā ar sociālajiem partneriem **un pilsonisko sabiedrību** būtu jāveicina **ilgtspēja**, ražīgums un nodarbināmība, visā cilvēka darba dzīves laikā pienācīgi nodrošinot atbilstīgas zināšanas, prasmes un kompetences atbilstīgi pašreizējām un **paredzētajām** nākotnes darba tirgus **iespējām, tostarp ar mērķtiecīgu apmācības veicināšanu zinātnes, tehnoloģijas, inženierijas un matemātikas nozarēs**. Dalībvalstīm būtu jāveic vajadzīgās investīcijas gan **sākotnējā izglītībā**, gan **tālākizglītībā, tālākapmācībā un mūžizglītībā, un tam būtu jāattiecas ne tikai uz formālo izglītību, bet arī uz neformālo izglītību, nodrošinot visiem vienlīdzīgas iespējas un piekļuvi**. Tām būtu jāsadarbjas ar sociālajiem partneriem, izglītības un apmācības pakalpojumu sniedzējiem, **pilsoniskās sabiedrības organizācijām** un citām ieinteresētajām personām, lai izglītības un apmācības sistēmās **palielinātu kvalitāti un** novērstu strukturālās nepilnības, nodrošinātu kvalitatīvu un iekļaujošu vispārīgo un profesionālo izglītību un mūžizglītību, **ņemot vērā personu ar invaliditāti, kā arī etnisko un nacionālo minoritāšu, imigrantu un bēgļu īpašās vajadzības**. Tām arī būtu jānodrošina, lai darba **dzīves izmaiņu** gadījumā tiktu pārceltas tiesības uz apmācību, **izmantojot punktu sistēmu un saistīto tiesību uzkrāšanu**. Tādējādi būtu jāpanāk, ka ikvienam ir iespēja labāk paredzēt darba tirgus vajadzības un tām pielāgoties, **novērst prasmju neatbilstību** un veiksmīgi nomainīt darbu, līdz ar to palielinot arī vispārējo ekonomikas noturību satricinājumu gadījumos.

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

Grozījums Nr. 20

Lēmuma priekšlikums

Pielikums – 6. pamatnostādne – 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

Dalībvalstīm izglītības jomā būtu jāveicina vienlīdzīgas iespējas un jāpaaugstina vispārējais izglītības līmenis visiem, bet jo īpaši vismazāk kvalificētajiem. Tām būtu jānodrošina augstas kvalitātes mācību rezultāti, jāuzlabo pamatprasmes, jāsamazina to jauniešu skaits, kuri mācības pārtrauc priekšlaicīgi, jāuzlabo terciārās izglītības programmu atbilstība darba tirgus vajadzībām, jāuzlabo prasmju uzraudzības un prognozēšanas sistēmas un jāpaaugstina pieaugušo dalība tālākizglītībā un tālākapmācībā. Dalībvalstīm savās profesionālās izglītības un apmācības sistēmās būtu jāstiprina mācīšanās darbavietā, tostarp izmantojot kvalitatīvu un efektīvu mācekļu, jāpanāk prasmju lielāka redzamība un salīdzināmība un jāsekmē tādu prasmju un kompetenču atzīšana un akreditēšana, kas iegūtas ārpus formālās izglītības un apmācības. Tām būtu jāuzlabo un jāpaplašina elastīgu profesionālās tālākizglītības iespēju piedāvājums un izmantojums. Izveidojot prasmju pilnveides ceļus (tas ietver prasmju novērtēšanu, piedāvājuma un pieprasījuma saskaņošanu izglītības un apmācību jomā un apgūto prasmju atzīšanu un akreditēšanu) un tādējādi uzlabojot kvalitatīvu mācību iespēju pieejamību, dalībvalstīm būtu **jāatbalsta arī mazprasmīgi pieaugušie**, lai tie varētu saglabāt vai uzlabot savu nodarbināmību ilgtermiņā.

Grozījums

Dalībvalstīm izglītības jomā būtu jāveicina vienlīdzīgas iespējas, **tostarp agrīna pirmsskolas izglītība**, un jāpaaugstina vispārējais izglītības līmenis visiem, bet jo īpaši vismazāk kvalificētajiem **un nelabvēlīgākā situācijā esošiem izglītojamiem**. Tām būtu jānodrošina augstas kvalitātes mācību rezultāti, **jāattīsta un** jāuzlabo pamatprasmes, **jāveicina uzņēmējdarbības prasmju attīstība**, jāsamazina to jauniešu skaits, kuri mācības pārtrauc priekšlaicīgi, jāuzlabo terciārās izglītības programmu atbilstība darba tirgus vajadzībām, jāuzlabo prasmju uzraudzības un prognozēšanas sistēmas un jāpaaugstina pieaugušo dalība tālākizglītībā un tālākapmācībā, **tostarp īstenojot politiku, kas paredz mācību un apmācību atvaļinājumu, kā arī arodapmācību darbavietā un mūžizglītību**. Dalībvalstīm savās profesionālās izglītības un apmācības sistēmās būtu jāstiprina mācīšanās darbavietā, tostarp izmantojot kvalitatīvu un efektīvu mācekļu, jāpanāk prasmju lielāka redzamība un salīdzināmība un jāsekmē tādu prasmju un kompetenču atzīšana un akreditēšana, kas iegūtas ārpus formālās izglītības un apmācības. Tām būtu jāuzlabo un jāpaplašina elastīgu profesionālās tālākizglītības iespēju piedāvājums un izmantojums. Izveidojot prasmju pilnveides ceļus (tas ietver prasmju novērtēšanu, piedāvājuma un pieprasījuma saskaņošanu izglītības un apmācību jomā un apgūto prasmju atzīšanu un akreditēšanu) un tādējādi uzlabojot kvalitatīvu mācību iespēju pieejamību, **kas atbilst darba tirgus iespējām**, dalībvalstīm būtu **jāparedz mērķtiecīgs atbalsts arī mazprasmīgiem pieaugušajiem**, lai tie varētu saglabāt vai uzlabot savu nodarbināmību ilgtermiņā.

Grozījums Nr. 21

Lēmuma priekšlikums

Pielikums – 6. pamatnostādne – 2.a punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

Lai veicinātu darba ņēmēju ilgtermiņa labklājību un ražīgumu, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka to izglītības un apmācības sistēmas ne tikai apmierina darba tirgus vajadzības, bet arī veicina personisko izaugsmi, sociālo kohēziju, starpkultūru izpratni un aktīvu pilsoniskumu.

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

Grozījums Nr. 22

Lēmuma priekšlikums

Pielikums – 6. pamatnostādne – 3. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

Būtu jārisina augstā bezdarba un neaktivitātes jautājums, tostarp sniedzot savlaicīgu un individuāli pielāgotu palīdzību, kas galvenokārt būtu atbalsts saistībā ar darba meklēšanu, apmācībām **un** pārkvalificēšanos. Lai būtiski samazinātu un novērstu strukturālo bezdarbu, būtu jāizstrādā visaptverošas stratēģijas, kas ietver padziļinātu individuālo novērtējumu **ne vēlāk kā 18 mēnešus pēc nonākšanas bezdarbnieka statusā**. Jautājums par jauniešu bezdarbu un to jauniešu lielo skaitu, kas nemācās, nestrādā un neapgūst arodu (NEET), būtu jāturpina risināt ar strukturāliem uzlabojumiem pārejā no mācībām uz darbu, tostarp pilnībā īstenojot Garantiju jauniešiem ⁽¹⁾.

Grozījums

Būtu jārisina augstā bezdarba, **ilgtermiņa bezdarba un ilgstošas** neaktivitātes jautājums, tostarp sniedzot savlaicīgu, **integrētu** un individuāli pielāgotu palīdzību, kas galvenokārt būtu atbalsts saistībā ar darba meklēšanu, apmācībām, pārkvalificēšanos **un pienācīgiem pēcpasākumiem. Minētajā sakarā ir vajadzīga koordinēta pieeja sociālajiem un nodarbinātības pakalpojumiem, kas nozīmē nodarbinātības dienestu, sociālo dienestu un vietējo iestāžu ciešu sadarbību**. Lai būtiski samazinātu un novērstu **ilgtermiņa un** strukturālo bezdarbu, būtu jāizstrādā visaptverošas stratēģijas, kas ietver padziļinātu individuālo novērtējumu, **kurš jāveic pēc iespējas ātrāk**. Jautājums par jauniešu bezdarbu un to jauniešu lielo skaitu, kas nemācās, nestrādā un neapgūst arodu (NEET), būtu jāturpina risināt ar strukturāliem uzlabojumiem pārejā no mācībām uz darbu, tostarp pilnībā īstenojot Garantiju jauniešiem ⁽¹⁾.

(1) OV C 120, 26.4.2013., 1.–6. lpp.

(1) OV C 120, 26.4.2013., 1. lpp.

Grozījums Nr. 23

Lēmuma priekšlikums

Pielikums – 6. pamatnostādne – 4. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

Nodokļu reformas, kuru mērķis ir darbaspēka aplikšanu ar nodokļiem aizstāt ar citiem nodokļu iekasēšanas veidiem, būtu jāveido ar mērķi novērst šķēršļus un **traucēkļus, kuri kavē dalību** darba tirgū, jo īpaši tajā sabiedrības daļā, kas ir visvairāk attālināta no darba tirgus. Dalībvalstīm būtu jāatbalsta un jāpielāgo darba vide personām ar invaliditāti, tostarp jāpiešķir mērķtiecīgs finansiāls atbalsts darbībām un pakalpojumiem, kas ļauj minētajām personām piedalīties darba tirgū un sabiedrības dzīvē.

Grozījums

Nodokļu reformas, kuru mērķis ir darbaspēka aplikšanu ar nodokļiem **pakāpeniski** aizstāt ar citiem nodokļu iekasēšanas veidiem, būtu jāveido ar mērķi novērst **nepamatotus** šķēršļus un **pārlietu birokrātiju, un sniegt iniciatīvas dalībai** darba tirgū, jo īpaši tajā sabiedrības daļā, kas ir visvairāk attālināta no darba tirgus, **vienlaikus nodrošinot, ka nodokļu reformas neapdraud labklājības valsts ilgtspēju**. Dalībvalstīm būtu jāatbalsta un jāpielāgo darba vide personām ar invaliditāti **un vecāka gadagājuma darba ņēmējiem**, tostarp jāpiešķir mērķtiecīgs finansiāls atbalsts darbībām un pakalpojumiem, kas ļauj minētajām personām piedalīties darba tirgū un sabiedrības dzīvē **kopumā. Dalībvalstīm un Komisijai vajadzētu veicināt atbalstītu nodarbinātību atvērtā un iekļaujošā darba tirgū**.

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

Grozījums Nr. 24

Lēmuma priekšlikums

Pielikums – 6. pamatnostādne – 5. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

Lai panāktu dzimumu līdztiesību un sieviešu lielāku lielāku iesaisti darba tirgū, būtu jānovērš šķēršļi dalībai darba tirgū un karjeras izaugsmei, tostarp par vienādu darbu nodrošinot vienādu darba samaksu. **Būtu jāsekmē darba un ģimenes dzīves saskaņošana, jo īpaši nodrošinot piekļuvi ilgtermiņa aprūpes pakalpojumiem un kvalitatīvas agrīnas pirmsskolas izglītības un aprūpes pakalpojumiem par pieņemamu cenu.** Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka bērnu vecākiem un citām personām ar aprūpes pienākumiem ir iespēja izmantot piemērotu atvaļinājumu ģimenes apstākļu dēļ un elastīgu darba režīmu, kas tiem ļautu panākt līdzsvaru starp darbu un privāto dzīvi, kā arī jāsekmē tāda šo tiesību izmantošana, kas būtu līdzsvarota sieviešu un vīriešu vidū.

Grozījums

Lai panāktu dzimumu līdztiesību un sieviešu lielāku lielāku iesaisti darba tirgū, būtu jānovērš šķēršļi dalībai darba tirgū un karjeras izaugsmei, tostarp par vienādu darbu nodrošinot vienādu darba samaksu **visas nozarēs un profesijās. Dalībvalstīm vajadzētu izstrādāt un īstenot politiku par atalgojuma pārredzamību un atalgojuma jomas revīzijām, lai likvidētu no dzimuma atkarīgas darba samaksas atšķirības. Dalībvalstīm Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/54/EK ^(1a) ir jāīsteno, nosakot efektīvas, proporcionālas un atturošas sankcijas darba devējiem, kas maksā atšķirīgu algu par to pašu darbu, atkarībā no tā, vai šo darbu veic vīrietis vai sieviete. Būtu jāgarantē darba, privātās un ģimenes dzīves saskaņošana visiem cilvēkiem.** Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka bērnu vecākiem un citām personām ar aprūpes pienākumiem ir iespēja izmantot piemērotu atvaļinājumu ģimenes **un aprūpes** apstākļu dēļ, **kvalitatīvus ilgtermiņa aprūpes pakalpojumus par pieņemamu cenu un agrīno pirmsskolas izglītību un aprūpi**, un elastīgu **darbiniekiem piemērotu** darba režīmu, **piemēram tāldarbu un vieddarbu**, kas tiem ļautu panākt līdzsvaru starp darbu un privāto dzīvi, kā arī jāsekmē tāda šo tiesību izmantošana, kas būtu līdzsvarota sieviešu un vīriešu vidū. **Dalībvalstīm būtu jānodrošina atbalsts aprūpētajiem, kas ir spiesti ierobežot vai izbeigt profesionālo darbību, lai tiem nodrošinātu iespēju pienācīgi aprūpēt kādu personu.**

^(1a) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīva 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos (OV L 204, 26.7.2006., 23. lpp.).

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

Grozījums Nr. 25

Lēmuma priekšlikums

Pielikums – 7. pamatnostādne – 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

Ar politiku būtu jātiecas uzlabot atbilstību starp piedāvājumu un pieprasījumu darba tirgū un pāreju uz darba tirgu. Dalībvalstīm būtu efektīvi jāmobilizē tie, kuri var piedalīties darba tirgū, un jāsniedz viņiem attiecīgas iespējas. Dalībvalstīm būtu jāsekmē aktīvas darba tirgus politikas efektivitāte, paplašinot tās mērķus, mērķauditorijas sasniegšanas pasākumus, tvērumu un nodrošinot **politikas labāku sasaisti ar ienākumu atbalstu, un šajā saistībā pamatā jāorientējas uz bezdarbnieku tiesībām un pienākumiem aktīvi meklēt darbu**. Dalībvalstīm vajadzētu tiekties **uz efektīvāku** valsts nodarbinātības **dienestu izveidi, nodrošinot** savlaicīgu un individuāli pielāgotu atbalstu darba meklētājiem, atbalstot pieprasījumu darba tirgū un īstenojot rezultātu novērtēšanas sistēmas.

Grozījums

Ar politiku būtu jātiecas uzlabot atbilstību starp piedāvājumu un pieprasījumu darba tirgū un pāreju uz darba tirgu, **tā lai darba ņēmējiem būtu iespējama karjeras izaugsme**. Dalībvalstīm būtu efektīvi jāmobilizē tie, kuri var piedalīties darba tirgū, un jāsniedz viņiem attiecīgas iespējas, **izmantojot individuālu atbalstu un integrētus pakalpojumus vispārējas aktīvas integrācijas pieejas ietvaros**. Dalībvalstīm būtu jāsekmē aktīvas darba tirgus politikas efektivitāte, paplašinot tās **finansējumu**, mērķus, mērķauditorijas sasniegšanas pasākumus, tvērumu un nodrošinot **pienācīgu** ienākumu atbalstu **bezdarbniekiem, kamēr tie aktīvi meklē darbu, kā arī ņemot vērā bezdarbnieku tiesības un pienākumus. Tas ietver sadarbību ar sociālajiem partneriem un citām attiecīgajām ieinteresētajām personām, tostarp pilsoniskās sabiedrības organizācijām, lai uzlabotu šīs politikas efektivitāti un pārskatatbildību**. Dalībvalstīm vajadzētu tiekties **izveidot efektīvākus, savstarpēji sasaistītus un kvalitatīvus** valsts nodarbinātības **dienestus, kas nodrošinātu** savlaicīgu un individuāli pielāgotu atbalstu darba meklētājiem, **lai tie varētu darbu meklēt visā Savienībā**, atbalstot pieprasījumu darba tirgū un īstenojot rezultātu novērtēšanas sistēmas.

Grozījums Nr. 26

Lēmuma priekšlikums

Pielikums – 7. pamatnostādne – 3. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

Dalībvalstīm būtu jānodrošina bezdarbniekiem tiesības uz pienācīgiem **saprātīga** ilguma bezdarbnieka pabalstiem atbilstoši viņu iemaksām un valsts noteikumiem par tiesībām pretendēt uz bezdarbnieka pabalstu. **Minētajiem pabalstiem nevajadzētu kļūt par stimulu bezdarbniekiem necensties ātri atrast darbu.**

Grozījums

Dalībvalstīm būtu jānodrošina bezdarbniekiem tiesības uz pienācīgiem **pietiekama** ilguma bezdarbnieka pabalstiem, **kas sniedz tiem nepieciešamo laiku kvalitatīva darba atrašanai**, atbilstoši viņu iemaksām un valsts noteikumiem par tiesībām pretendēt uz bezdarbnieka pabalstu. **Šādi pabalsti būtu jāpapildina ar aktīvu darba tirgus politiku un pasākumiem, kas rada stimulus ātri atgriezties kvalitatīvā darbā.**

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

Grozījums Nr. 27

Lēmuma priekšlikums

Pielikums – 7. pamatnostādne – 4. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

Lai uzlabotu nodarbināmībai vajadzīgās prasmes un pilnībā izmantotu Eiropas darba tirgus potenciālu, būtu **jāveicina** izglītojamo un darba ņēmēju mobilitāte. Būtu jānovērš šķēršļi, kas izglītībā un apmācībā kavē mobilitāti saistībā ar aroda vai privātām pensijām **un** profesionālo kvalifikāciju atzīšanu. Dalībvalstīm vajadzētu rīkoties, lai nodrošinātu, ka administratīvās procedūras nekļūst par bloķējošu vai apgrūtināšu faktoru darba ņēmējiem no citām dalībvalstīm, kuri vēlas iesaistīties aktīvā nodarbinātībā. Vienlaikus dalībvalstīm būtu jānovērš spēkā esošo noteikumu ļaunprātīga izmantošana un jārisina problēma, kas saistīta ar iespējamu intelektuālā darbaspēka emigrāciju no dažiem reģioniem.

Grozījums

Lai uzlabotu nodarbināmībai vajadzīgās prasmes un pilnībā izmantotu Eiropas darba tirgus potenciālu, būtu **jānodrošina** izglītojamo un darba ņēmēju mobilitāte **kā pamatbrīvība. Turklāt ir jāveicina arī iekšējā mobilitāte.** Būtu jānovērš šķēršļi, kas izglītībā un apmācībā kavē mobilitāti saistībā ar aroda vai privātām pensijām, **sociālās aizsardzības pieejamību**, profesionālo kvalifikāciju **un prasmju** atzīšanu, **kā arī neproporcionālas valodas prasmju prasības. Mobili darba ņēmēji būtu jāatbalsta, tostarp uzlabojot viņu piekļuvi darba tiesībām un informēšanu par tām.** Dalībvalstīm vajadzētu rīkoties, lai nodrošinātu, ka administratīvās procedūras nekļūst par bloķējošu vai apgrūtināšu faktoru darba ņēmējiem no citām dalībvalstīm, kuri vēlas iesaistīties aktīvā nodarbinātībā. Vienlaikus dalībvalstīm būtu jānovērš spēkā esošo noteikumu ļaunprātīga izmantošana un jārisina problēma, kas saistīta ar iespējamu intelektuālā darbaspēka emigrāciju no dažiem reģioniem. **Dalībvalstīm tas būtu jāveic, palielinot un atbalstot investīcijas nozarēs, kurās ir reāls augstas kvalitātes nodarbinātības iespēju radīšanas potenciāls, piemēram zaļajā un aprites ekonomikā vai digitālajā un aprūpes nozarē.**

Grozījums Nr. 28

Lēmuma priekšlikums

Pielikums – 7. pamatnostādne – 5. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

Saskaņā ar valsts praksi un lai panāktu efektīvāku sociālo dialogu un sasniegtu labākus sociālekonomiskus rezultātus, ekonomikas, nodarbinātības un sociālās jomas reformu un politikas izstrādē **un** īstenošanā dalībvalstīm būtu jānodrošina savlaicīga un konstruktīva sociālo partneru iesaiste, tostarp atbalstot sociālo partneru spēju uzlabošanu. Sociālie partneri būtu jāamudina slēgt kolektīvus līgumus un iesaistīties sarunās par šādiem līgumiem jautājumos, kuri uz tiem attiecas, vienlaikus pilnībā ņemot vērā sociālo partneru autonomiju un tiesības uz kolektīvo rīcību.

Grozījums

Saskaņā ar valsts praksi un **partnerības principiem un** lai panāktu efektīvāku sociālo **un pilsonisko** dialogu un sasniegtu labākus sociālekonomiskus rezultātus, ekonomikas, nodarbinātības un sociālās jomas reformu un politikas izstrādē, īstenošanā **un novērtēšanā visos procesa posmos**, dalībvalstīm būtu jānodrošina savlaicīga, **patiesa** un konstruktīva sociālo partneru **un pilsoniskās sabiedrības organizāciju** iesaiste, tostarp atbalstot sociālo partneru **un pilsoniskās sabiedrības organizāciju** spēju uzlabošanu. **Šāda iesaistei būtu jāsniedzas tālāk par vienkāršu apspriešanos ar ieinteresētajām personām.** Sociālie partneri būtu jāamudina slēgt kolektīvus līgumus un iesaistīties sarunās par šādiem līgumiem jautājumos, kuri uz tiem attiecas, vienlaikus pilnībā ņemot vērā sociālo partneru autonomiju un tiesības uz kolektīvo rīcību. **Turklāt ir jāatbalsta darba ņēmēju, kuri noslēguši netipiskus darba līgumus, un pašnodarbinātu personu tiesības organizēt un rīkot kolektīvas sarunas par kopīgumiem. Dalībvalstīm vajadzētu veikt pasākumus, lai pastiprinātu sociālo partneru nozīmi.**

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

Grozījums Nr. 29

Lēmuma priekšlikums

Pielikums – 8. pamatnostādne – virsraksts

Komisijas ierosinātais teksts

8. pamatnostādne. Veicināt vienlīdzīgas iespējas visiem, sekmēt sociālo iekļaušanu un apkarot nabadzību

Grozījums

8. pamatnostādne. Veicināt **vienlīdzību**, vienādas iespējas visiem **un nediskrimināciju**, sekmēt sociālo iekļaušanu un apkarot nabadzību

Grozījums Nr. 30

Lēmuma priekšlikums

Pielikums – 8. pamatnostādne – 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

Dalībvalstīm, **ieviešot efektīvus pasākumus, kuri veicinātu darba tirgū nepietiekami pārstāvēto grupu iespēju vienlīdzību**, būtu jāsekmē visiem pieejamu iekļaujošu darba tirgu **izveide**. Tām būtu jānodrošina, lai pret visiem neatkarīgi no dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai **seksuālās orientācijas** būtu vienāda attieksme attiecībā uz nodarbinātību, sociālo aizsardzību, izglītību un pieejamām precēm un pakalpojumiem.

Grozījums

Dalībvalstīm **sadarbībā ar vietējām un reģionālajām iestādēm būtu jāievieš efektīvi pasākumi visu diskriminācijas veidu apkarošanai un jāsekmē visiem cilvēkiem vienlīdzīgas iespējas piedalīties sabiedrības dzīvē**. Tiem jāietver pasākumi, kas **veicina visiem** pieejamu iekļaujošu darba tirgu, **tostarp pasākumi, ar kuriem apkaro diskrimināciju darba tirgū un piekļuvē tam, lai atbalstītu tās personas, kas patlaban tiek diskriminētas, nav pietiekami pārstāvētas vai atrodas neaizsargātā stāvoklī**. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai pret visiem neatkarīgi no dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma, **seksuālās orientācijas** vai **sociālekonomiskās izcelsmes** būtu vienāda attieksme **un būtu jāapkaro visu veidu diskriminācija** attiecībā uz nodarbinātību, sociālo aizsardzību, izglītību un pieejamām precēm un pakalpojumiem. **Šajā nolūkā ir vajadzīgi īpaši pasākumi, lai atbalstītu konkrētas personas neaizsargātās situācijās, un šos pasākumus ir jāatbalsta ar pienācīgu finansējumu, lai novērstu jebkādu potenciālu konkurenci par resursiem starp attiecīgajiem saņēmējiem**.

Grozījums Nr. 31

Lēmuma priekšlikums

Pielikums – 8. pamatnostādne – 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

Sekmējot sociālo iekļaušanu un augšupējo mobilitāti, stimulējot dalību darba tirgū un novēršot nevienlīdzību, tostarp izveidojot nodokļu un pabalstu sistēmas, dalībvalstīm būtu **jāmodernizē** sociālās aizsardzības sistēmas, lai nodrošinātu efektīvu, iedarbīgu un atbilstīgu aizsardzību visos mūža posmos. Sociālās aizsardzības sistēmu **modernizācijas** rezultātā vajadzētu uzlaboties to pieejamībai, ilgtspējai, piemērotībai un kvalitātei.

Grozījums

Sekmējot sociālo iekļaušanu un augšupējo mobilitāti, stimulējot dalību darba tirgū un novēršot nevienlīdzību, tostarp izveidojot nodokļu un pabalstu sistēmas, dalībvalstīm būtu **jāuzlabo** sociālās aizsardzības sistēmas, lai nodrošinātu efektīvu, iedarbīgu un atbilstīgu aizsardzību visos mūža posmos, **tostarp attiecībā uz pašnodarbinātām personām**. Sociālās aizsardzības sistēmu **uzlabošanas un inovāciju** rezultātā vajadzētu uzlaboties to **piekļūstamībai**, pieejamībai, ilgtspējai, piemērotībai un kvalitātei.

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

Grozījums Nr. 32

Lēmuma priekšlikums

Pielikums – 8. pamatnostādne – 3. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

Dalībvalstīm būtu jāizstrādā un jāīsteno preventīvas un integrētas stratēģijas, apvienojot tajās šādus trīs aktīvas iekļaušanas aspektus: pienācīgs ienākumu atbalsts, iekļaujoši darba tirgi un piekļuve kvalitatīviem pakalpojumiem. Sociālajām aizsardzības sistēmām būtu jānodrošina **tiesības uz pienācīgu** minimālo ienākumu **pabalstu** ikvienam, kam trūkst pietiekamu līdzekļu, un, rosinot cilvēkus aktīvi piedalīties darba tirgū un sabiedrības dzīvē, jāveicina sociālā iekļaušana.

Grozījums

Dalībvalstīm būtu jāizstrādā un jāīsteno preventīvas un integrētas stratēģijas, apvienojot tajās šādus trīs aktīvas iekļaušanas aspektus: pienācīgs ienākumu atbalsts, iekļaujoši darba tirgi un piekļuve kvalitatīviem pakalpojumiem, **kas pielāgoti individuālām vajadzībām**. Sociālajām aizsardzības sistēmām būtu jānodrošina pienācīgs minimālo ienākumu **pabalsts** ikvienam, kam trūkst pietiekamu līdzekļu, un, rosinot cilvēkus aktīvi piedalīties darba tirgū un sabiedrības dzīvē, jāveicina sociālā iekļaušana.

Grozījums Nr. 33

Lēmuma priekšlikums

Pielikums – 8. pamatnostādne – 3.a punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

Tādā pašā veidā dalībvalstīm ar Komisijas atbalstu ir jāveicina NVO, kas nodarbojas ar nabadzības apkarošanu, un nabadzībā dzīvojošo personu organizāciju aktīva iesaistīšanās politikas attīstīšanā nabadzības un sociālās atstumtības apkarošanai.

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

Grozījums Nr. 34

Lēmuma priekšlikums

Pielikums – 8. pamatnostādne – 4. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

Cenu ziņā **pieņemami, pieejami** un **kvalitatīvi pakalpojumi**, piemēram, bērnu **aprūpe**, ārpuskolas **aprūpe, izglītība, apmācība, mājokļi**, veselības aprūpes **pakalpojumi** un ilgtermiņa **aprūpe**, ir **būtiski**, lai nodrošinātu vienlīdzīgas iespējas visiem, tostarp bērniem **un** jauniešiem. Īpaša uzmanība būtu jāpievērš nabadzības un sociālās atstumtības apkarošanai, tostarp nodarbinātu personu nabadzības samazināšanai. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai ikvienam būtu pieejami pamatpakalpojumi, tostarp ūdensapgādes, sanitārijas, energoapgādes, transporta, finanšu pakalpojumi un digitālie sakari. Tāpat dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai tiem, kam tas ir vajadzīgs, **un neaizsargātām personām**, būtu pieejams pienācīgs atbalsts sociālo mājokļu jomā, kā arī tiesības uz atbilstošu palīdzību un aizsardzību pret piespiedu izlikšanu no mājokļa. Bezpajumtniecības jautājums būtu jārisina atsevišķi. Būtu jāņem vērā personu ar invaliditāti īpašās vajadzības.

Grozījums

Cenu ziņā **pieņemamu, pieejamu** un **kvalitatīvu pakalpojumu**, piemēram, bērnu **aprūpes**, ārpuskolas **aprūpes, izglītības, apmācības, mājokļu**, veselības aprūpes **pakalpojumu, rehabilitācijas** un ilgtermiņa **aprūpes, piekļūstamība un pieejamība** ir **būtiska**, lai nodrošinātu vienlīdzīgas iespējas visiem, tostarp bērniem, jauniešiem, **etniskajām minoritātēm un migrantiem. Jānodrošina, ka nabadzībā dzīvojošiem bērniem ir pieejama bezmaksas veselības aprūpe, bezmaksas izglītība, bezmaksas bērnu aprūpe, cilvēka cienīgs mājoklis un atbilstošs uzturs.** Īpaša uzmanība būtu jāpievērš nabadzības un sociālās atstumtības apkarošanai, tostarp nodarbinātu personu nabadzības **un diskriminācijas** samazināšanai. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai ikvienam būtu pieejami pamatpakalpojumi **un lai tie būtu par pieņemamu cenu**, tostarp **izglītības, veselības aprūpes, mājokļu, ūdensapgādes, sanitārijas, energoapgādes, transporta, finanšu pakalpojumi un digitālie sakari.** Tāpat dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai tiem, kam tas ir vajadzīgs **vai kas atrodas neaizsargātā situācijā**, būtu pieejams pienācīgs atbalsts sociālo mājokļu jomā, kā arī tiesības uz atbilstošu palīdzību un aizsardzību pret piespiedu izlikšanu no mājokļa. Bezpajumtniecības jautājums būtu jārisina atsevišķi. Būtu jāņem vērā personu ar invaliditāti īpašās vajadzības, **kā arī iespējas. Tāpēc dalībvalstīm cita starpā būtu jāpārskata invaliditātes novērtējuma sistēmas, lai neradītu šķēršļus attiecībā uz piekļuvi darba tirgum.**

Grozījums Nr. 35

Lēmuma priekšlikums

Pielikums – 8. pamatnostādne – 4.a punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka darba devējiem, kuri pieņem darbā personas ar invaliditāti, tiek sniegts atbilstošs atbalsts un konsultācijas. Būtu jāveicina un jāatbalsta personīgas palīdzības sniegšana izglītībā un nodarbinātības dienestu iesaista pakalpojumu sniegšanā cilvēkiem ar invaliditāti.

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

Grozījums Nr. 36

Lēmuma priekšlikums

Pielikums – 8. pamatnostādne – 5. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

Dalībvalstīm būtu jānodrošina tiesības uz laicīgu piekļuvi kvalitatīvai veselības aprūpei un ilgtermiņa aprūpei par pieņemamu cenu, ilgtermiņā panākot šo pakalpojumu ilgtspēju.

Grozījums

Dalībvalstīm būtu jānodrošina tiesības uz laicīgu piekļuvi **pieejamai** kvalitatīvai veselības aprūpei un ilgtermiņa aprūpei par pieņemamu cenu, ilgtermiņā panākot šo pakalpojumu ilgtspēju.

Grozījums Nr. 37

Lēmuma priekšlikums

Pielikums – 8. pamatnostādne – 6. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

Saistībā ar dzīves ilguma palielināšanos un demogrāfiskajām izmaiņām dalībvalstīm būtu jānodrošina pensiju sistēmu ilgtspēja un adekvātums gan sievietēm un vīriešiem tādā veidā, lai **sniegtu abu dzimumu** darba ņēmējiem un pašnodarbinātajām personām **vienlīdzīgas** iespējas iegūt pensiju tiesības, **tostarp piedalīties papildu shēmās**, un tādējādi garantētu cilvēka cienīgu dzīvi. **Nemot vērā paredzamā mūža ilguma pieaugumu**, pensiju reformas būtu jāatbalsta ar pasākumiem, kas pagarina darba mūža ilgumu **un palielina faktisko pensionēšanās vecumu, piemēram, jāierobežo agrīna aiziešana no darba tirgus un jāpalielina likumā noteiktais pensionēšanās vecums**. Dalībvalstīm vajadzētu izveidot konstruktīvu dialogu ar **attiecīgajām ieinteresētajām personām** un atbilstoši tam pakāpeniski ieviest reformas.

Grozījums

Dalībvalstīm būtu **nekavējoties** jānodrošina pensiju sistēmu ilgtspēja un adekvātums gan sievietēm un vīriešiem tādā veidā, lai **visiem** darba ņēmējiem un pašnodarbinātajām personām **sniegtu pienācīgas likumiskas** iespējas iegūt pensiju tiesības, un tādējādi garantētu cilvēka cienīgu dzīvi, **kā arī censties nodrošināt pienācīgus pensiju ienākumus, kas ir vismaz virs nabadzības līmeņa**. Būtu jānodrošina vienlīdzīga piekļuve papildpensiju shēmām, kas var kalpot kā papildinājums stabilām likumā noteiktām pensijām. Atkarībā no dalībvalstu institucionālās kārtības un valstu tiesību aktiem pensijām, kas balstītas uz pirmo pīlāru vien vai kopā ar otro pīlāru, būtu jānodrošina pienācīgi aizstājošie ienākumi, par pamatu ņemot darba ņēmēja agrāko algu. Dalībvalstīm būtu jānodrošina pienācīgi pensiju kredīti personām, kuras ir bijušas ārpus darba tirgus, lai nodrošinātu neformālu aprūpi. Pensiju reformas, **tostarp faktiskā pensionēšanās vecuma iespējama palielināšana** būtu jāpapildina ar aktīvu un veselīgu vecumdienu stratēģijām un jāatbalsta ar pasākumiem, kas pagarina darba mūža ilgumu **tiem, kuri vēlas strādāt ilgāk**. Darba ņēmējiem, kam tuvojas pensionēšanās vecums, būtu jānodrošina iespēja izvēlēties brīvprātīgi saīsināt darba laiku. Dalībvalstīm vajadzētu izveidot konstruktīvu dialogu ar **sociālajiem partneriem un pilsonisko sabiedrību** un atbilstoši tam pakāpeniski ieviest **visas** reformas.

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

P8_TA(2018)0182

Ieņēmumu un izdevumu tāme 2019. finanšu gadam, I daļa — Eiropas Parlaments**Eiropas Parlamenta 2018. gada 19. aprīļa rezolūcija par Eiropas Parlamenta 2019. finanšu gada ieņēmumu un izdevumu tāmi (2018/2001(BUD))**

(2019/C 390/46)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 314. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 atcelšanu ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 36. pantu,
- ņemot vērā Padomes 2013. gada 2. decembra Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību ⁽³⁾ (2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgums),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 22. oktobra Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 1023/2013, ar ko groza Eiropas Savienības Civildienesta noteikumus un Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2017. gada 5. aprīļa rezolūciju par Eiropas Parlamenta 2018. finanšu gada ieņēmumu un izdevumu tāmi ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2017. gada 25. oktobra rezolūciju par Padomes nostāju attiecībā uz Eiropas Savienības 2018. finanšu gada vispārējā budžeta projektu ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2017. gada 30. novembra rezolūciju par Samierināšanas komitejā budžeta procedūras laikā apstiprināto kopīgo dokumentu par Eiropas Savienības 2018. finanšu gada vispārējā budžeta projektu ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā ģenerālsekretāra ziņojumu Prezidijam par Parlamenta 2019. finanšu gada tāmes provizorisko projektu,
- ņemot vērā provizorisko tāmes projektu, ko Prezidijs sagatavoja 2018. gada 16. aprīlī saskaņā ar Parlamenta Reglamenta 25. panta 7. punktu un 96. panta 1. punktu,
- ņemot vērā tāmes projektu, ko Budžeta komiteja sagatavojusi saskaņā ar Parlamenta Reglamenta 96. panta 2. punktu,

⁽¹⁾ OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.⁽²⁾ OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.⁽³⁾ OV C 373, 20.12.2013., 1. lpp.⁽⁴⁾ OV L 287, 29.10.2013., 15. lpp.⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0114.⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0408.⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0458.

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

— ņemot vērā Reglamenta 96. pantu,

— ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A8-0146/2018),

- A. tā kā šī procedūra ir ceturrtā pilnā budžeta procedūra jaunā sasaukuma laikā un sestā, kas tiek īstenota daudzgadu finanšu shēmas 2014.–2020. gadam darbības laikā;
- B. tā kā 2019. gada budžets, kā ierosināts ģenerāļsekretāra ziņojumā, tiek izstrādāts, ņemot vērā V izdevumu kategorijas maksimālā apjoma ikgadējo palielinājumu gan inflācijas, gan faktiskā palielinājuma ziņā, nodrošinot vairāk izaugsmes un investīciju iespēju, kā arī turpinot īstenot politikas nostādnes, kuru mērķis ir nodrošināt ietaupījumus, uzlabot efektivitāti un veicināt uz sniegumu balstītu budžetu;
- C. tā kā starp prioritārajiem mērķiem, ko ģenerāļsekretārs ierosinājis 2019. gada budžetam, ir: Eiropas Parlamenta 2019. gada vēlēšanu kampaņa, drošības projekti, daudzgadu būvniecības projekti, IT attīstība, deputātiem sniegto pakalpojumu uzlabošana un videi saudzīgas pieejas transportam veicināšana;
- D. tā kā ģenerāļsekretārs Parlamenta 2019. gada provizorisksajā tāmes projektā budžetu ir ierosinājis EUR 2 016 644 000 apmērā, kas kopumā par 3,38 % pārsniedz 2018. gada budžetu (tostarp EUR 37,3 miljoni paredzēti pārejai uz Parlamenta jauno sasaukumu un EUR 34,3 miljoni — citiem ārkārtas izdevumiem) un veido 18,79 % no 2014.–2020. gada DFS V kategorijas;
- E. tā kā gandrīz divas trešdaļas no budžeta ir indeksam piesaistīti izdevumi, kuri galvenokārt saistīti ar pašreizējiem un pensionētajiem deputātiem (23 %) un darbiniekiem (34 %) paredzēto atalgojumu, pensijām, medicīniskajiem izdevumiem un piemaksām, kā arī ēkām (13 %) un kuri atbilstīgi Civildienesta noteikumiem un Deputātu nolikumam tiek pielāgoti konkrētā jomā veiktajai indeksācijai vai inflācijas likmei;
- F. tā kā Parlaments jau 2015. gada 29. aprīļa rezolūcijā par Parlamenta 2016. finanšu gada ieņēmumu un izdevumu tāmi⁽⁸⁾ uzsvēra, ka 2016. gada budžets būtu jānosaka uz reālistiska pamata un tam būtu jāatbilst budžeta disciplīnas un pareizas finanšu pārvaldības principiem;
- G. tā kā Parlamenta kā vienas no budžeta lēmējinstādēm uzticamība zināmā mērā ir atkarīga no tā spējas pārvaldīt pašam savus izdevumus un spējas attīstīt demokrātiju Savienības līmenī;
- H. tā kā brīvprātīgais pensiju fonds tika izveidots 1990. gadā ar Prezidija Noteikumiem par papildu (brīvprātīgo) pensiju shēmu⁽⁹⁾,

Vispārējs satvars

1. uzsver, ka arī 2019. gadā Parlamenta budžeta daļas īpatsvaram nebūtu jāpārsniedz 20 % no V izdevumu kategorijas; norāda, ka 2019. gada tāmes apmērs atbilst 18,53 %, kas ir mazāk nekā 2018. gadā (18,85 %), un tā īpatsvars V izdevumu kategorijā ir zemākais vairāk nekā 15 gadu laikā;
2. uzsver, ka Parlamenta budžeta lielāko daļu nosaka tiesību aktos vai līgumos paredzēti pienākumi un to indeksē katru gadu;
3. norāda, ka Eiropas Parlamenta vēlēšanu dēļ 2019. gadā izdevumi dažās jomās ievērojami palielināsies, jo īpaši saistībā ar deputātiem, kuri netiks atkārtoti ievēlēti, un viņu palīgiem, bet vienlaikus citās jomās, ņemot vērā Parlamenta darba apjoma samazināšanos vēlēšanu gadā, radīsies ietaupījumi, lai gan tie būs mazāki;

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0172.

⁽⁹⁾ Prezidija pieņemtie teksti, PE 113.116/BUR./rev. XXVI/01-04-2009

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

4. atbalsta samierināšanas procedūrā 2018. gada 26. martā un 2018. gada 10. aprīlī panākto vienošanos starp Prezidiju un Budžeta komiteju 2018. gada budžeta palielinājumu noteikt 2,48 % apmērā, saskaņā ar kuru 2019. gada tāmes kopējais apmērs būtu EUR 1 999 144 000, samazināt Prezidija 2018. gada 12. martā apstiprinātā provizorisks tāmes projekta izdevumu apmēru par EUR 17,5 miljoniem un attiecīgi samazināt šādās budžeta pozīcijās ierosinātās apropriācijas: 1004 – parastie ceļa izdevumi; 105 – valodu kursi un datorkursi deputātiem; 1404 – prakse, stipendijas un ierēdņu apmaiņa; 1612 – kvalifikācijas celšana; 1631 – mobilitāte; 2000 – īre; 2007 – ēku celtniecība un telpu iekārtošana; 2022 – ēku uzturēšana, apsaimniekošana, ekspluatācija un uzkopšana; 2024 – enerģijas patēriņš; 2100 – datu elektroniska apstrāde un telesakari; 2101 – datu elektroniska apstrāde un telesakari: ar infrastruktūru saistītās regulārās darbības; 2105 – datu elektroniska apstrāde un telesakari: ieguldījumi projektos; 212 – mēbeles; 214 – tehniskās iekārtas un aprīkojums; 230 – kancelejas preces, biroja piederumi un dažādas plaša patēriņa preces; 238 – citi administratīvie izdevumi; 300 – izdevumi par personāla komandējumiem un dienesta braucieniem starp trim darba vietām; 302 – pieņemšanu un reprezentācijas izdevumi; 3040 – dažādi izdevumi par iekšējām sanāksmēm; 3042 – sanāksmes, kongresi, konferences un delegācijas; 3049 – izdevumi par ceļojumu aģentūras pakalpojumiem; 3243 – Eiropas Parlamenta apmeklētāju centri; 3248 – izdevumi saistībā ar audiovizuālo informāciju; 325 – izdevumi saistībā ar informācijas birojiem; 101 – rezerve neparedzētiem izdevumiem; piešķir šādas apropriācijas: 1400. postenim “Pārējie darbinieki: Ģenerālsekretariāts un politiskās grupas” — EUR 50 000, 320. postenim “Specializēto zināšanu ieguve” — EUR 50 000 un 3211. postenim “Zinātnei veltīto plašsaziņas līdzekļu centrs” — EUR 800 000; atzinīgi vērtē to, ka 2018. gada 16. aprīlī Prezidijs šīs izmaiņas ir pieņēmis;

5. uzsver, ka Parlamenta galvenie uzdevumi ir kopīgi ar Padomi pieņemt tiesību aktus un lemt par Savienības budžetu, pārstāvēt pilsoņus un pārbaudīt citu iestāžu darbu;

6. uzsver Parlamenta lomu Eiropas politiskās izpratnes veidošanā un Savienības vērtību veicināšanā;

7. norāda, ka provizorisks tāmes projekts un ar to saistītie dokumenti tika saņemti vēlu — tikai pēc to apstiprināšanas Prezidijā 2018. gada 12. martā; aicina nākamajos gados laicīgi iesniegt ģenerālsekretāra ziņojumu Prezidijam par provizorisko tāmes projektu, kā arī tā pielikumus;

Pārredzamība un piekļūstamība

8. atzinīgi vērtē atbildi uz Budžeta komitejas pieprasījumu, kas pausts dažādās budžeta rezolūcijās, par papildu informāciju par vidēja termiņa un ilgtermiņa plānošanu, investīcijām, tiesību aktos noteiktajiem pienākumiem, darbības izdevumiem un metodiku, pamatojoties uz pašreizējām vajadzībām, nevis koeficientiem; uzsver, ka noteiktas summas maksājumi ir noderīgs un atzīts veids, kā palielināt elastīgumu un pārredzamību;

9. norāda, ka, tāpat kā iepriekšējo gadu budžetos, tiek ierosināts paredzēt noteiktu summu ārkārtas investīcijām un izdevumiem, proti, investīcijām un izdevumiem, kas pēc savas būtības ir neierasti vai netipiski Parlamentam vai arī ir vajadzīgi reti; norāda, ka 2019. gadā šīs investīcijas un izdevumi būs EUR 71,6 miljoni, tostarp EUR 37,3 miljoni saistībā ar pāreju uz Parlamenta jauno sasaukumu un EUR 34,3 miljoni citiem ārkārtas izdevumiem; atgādina, ka 2016. gada budžetā ieviestais un turpmākajos budžetos iekļautais parasto un ārkārtas izdevumu nošķirums tika ieviests vienīgi tādēļ, lai reaģētu uz steidzamu pasākumu īstenošanu saistībā ar ēku drošību un kibernetisko drošību pēc teroristu uzbrukumiem; uzskata, ka šīs nošķiršanas pārmērīgā izmantošana, proti, citu izdevumu iekļaušana ārkārtas izdevumos, sniedz maldīgas norādes par budžeta rezervju izmaiņām un tādējādi ir pretrunā Parlamenta izdevumu pārredzamības principam;

10. sagaida, ka Parlamenta 2019. gada budžetā vajadzības būs reālistiski un precīzi saskaņotas ar to izmaksām, lai pēc iespējas izvairītos no pārmērīgi lielu izmaksu iekļaušanas budžetā;

Brexit

11. norāda, ka 2017. gada 8. decembrī Savienības un Apvienotās Karalistes sarunvedēji panāca principiālu vienošanos par finanšu norēķinu saistībā ar Apvienotās Karalistes izstāšanos no Savienības, cita starpā paredzot, ka Apvienotā Karaliste piedalīsies Savienības 2019. un 2020. gada budžetā tā, it kā tā joprojām būtu Savienības dalībvalsts, un nodrošinās savu daļu to Savienības saistību finansēšanā, kuras radušās līdz 2020. gada 31. decembrim; norāda, ka deputātu brīvprātīgā pensiju shēma ES bilanci ir iekļauta kā saistības un ka sarunu laikā tiks skatīts nenokārtotajām saistībām paredzētais ieguldījums, kas nepieciešams, lai segtu pensiju saistības, kuras radušās pirms 2020. gada, bet attiecas arī uz laiku pēc tā;

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

12. norāda, ka Konstitucionālo jautājumu komiteja ar balsojumu plenārsēdē 2018. gada februārī apstiprināja patstāvīgo ziņojumu par Parlamenta sastāvu un jo īpaši to, ka pēc Apvienotās Karalistes izstāšanās no Savienības deputātu skaits tiks samazināts līdz 705 deputātiem; norāda, ka pēc 2018. gada 23. februārī notikušās valstu un valdību vadītāju neformālās sanāksmes priekšsēdētājs D. Tusk informēja par plašu atbalstu šim priekšlikumam; norāda, ka gadījumā, ja Apvienotā Karaliste 2019.–2024. gada sasaukuma sākumā joprojām būs dalībvalsts, deputātu skaits būs 751 līdz brīdim, kad Apvienotās Karalistes izstāšanās no Savienības juridiski stāsies spēkā; tomēr norāda, ka šai procedūrai ir nepieciešams vienprātīgs Eiropadomes lēmums pēc tam, kad ir saņemta Parlamenta piekrišana; uzsver, ka Parlamenta tāme šobrīd atspoguļo pašreizējo situāciju Parlamentā, kurā ir 678 deputāti no 27 dalībvalstīm laikā no 2019. gada 30. marta līdz astotā sasaukuma beigām un kurā ir 705 deputāti no 27 dalībvalstīm laikā no devītā sasaukuma sākuma līdz 2019. finanšu gada beigām; ar gandarījumu pieņem zināšanai ģenerālsekretāra ierosinātos pielāgojumus, kurus Prezidijs pieņēma 2018. gada 12. martā;

2019. gada Eiropas Parlamenta vēlēšanas

13. atzinīgi vērtē komunikācijas kampaņu kā noderīgu ieguldījumu centienos pilsoņiem skaidrot Savienības un Parlamenta mērķi; uzsver, ka šai kampaņai cita starpā vajadzētu būt vērstai uz to, lai skaidrotu Savienības lomu, Parlamenta pilnvaras, tā uzdevumus, tādus kā Komisijas priekšsēdētāja ievēlēšana, un tā ietekmi uz pilsoņu dzīvi;

14. atgādina — kā apstiprināts 2018. gada budžeta procedūrā, kopējais divu gadu laikposmam paredzētais kampaņas budžets ir EUR 33,3 miljoni, no kuriem EUR 25 miljoni paredzēti 2018. gadam (ņemot vērā laiku, kas nepieciešams, lai īstenotu iepirkuma procedūras un noslēgtu līgumus) un EUR 8,33 miljoni — 2019. gadam; norāda, ka Prezidijs 2017. gada novembrī apstiprināja kampaņas stratēģiju, kura ir balstīta uz analīzi par pieredzi, kas gūta pēdējās vēlēšanās;

15. uzsver, ka komunikācijas procesiem saistībā ar Eiropas Parlamenta vēlēšanām ir raksturīgi trīs līmeņi: visredzamākais līmenis ir valstu un Eiropas politiskās partijas un to kandidāti, otrais līmenis ir vadošo kandidātu (*Spitzenkandidaten*) process, kas pirmo reizi tika ieviests 2014. gadā, un trešais līmenis ir institucionālā kampaņa, kuras mērķis ir atgādināt, kas Parlaments ir, ko tas dara, kā tas ietekmē pilsoņu dzīvi un kāpēc ir svarīgi piedalīties vēlēšanās;

16. uzsver, ka Parlamentam vienam trūkst līdzekļu, lai uzrunātu 400 miljonus balsstiesīgo vēlētāju, un tādēļ tam ir optimāli jāizmanto savi viedokļu izplatītāju tīkli, lai to nodrošinātu; uzskata, ka svarīga nozīme būtu jāpiešķir arī caur sociālo mediju tīmekļa vietnēm notiekošajai komunikācijai; norāda, ka Eiropas līmenī 2018. gadā tiks rīkotas vairākas pilsoņu un ieinteresēto personu konferences un valsts līmenī izšķiroša nozīme būs vietējiem birojiem; turpinās iesaistīt Eiropas Reģionu komiteju un tās vietējos un reģionālos pārstāvjus tīklu izmantošanas darbā; uzskata, ka pēdējā pirmsvēlēšanu posmā gan Eiropas politiskajām partijām, gan valsts partijām būs nozīmīga loma, jo īpaši saistībā ar *Spitzenkandidaten* procesu; tādēļ ierosina ar īpaši 2019. gadam palielinātu finansējumu nodrošināt tām iespēju veikt šo uzdevumu;

Drošība un kiberdrošība

17. norāda, ka arī 2019. gada budžetā būs iekļauti apjomīgu investīciju maksājumi, kuri tika aizsākti jau 2016. gadā, lai būtiski uzlabotu Parlamenta drošību; norāda, ka šie projekti aptver dažādas jomas, kuras galvenokārt saistītas ar ēkām, proti, drošības uzlabošana saistībā ar ieejām, aprīkojumu un personālu (iPACS projekts), bet arī uzlabojumus kiberdrošības un komunikācijas drošības jomā;

18. atzinīgi vērtē saprašanās memorandu, kas stājās spēkā 2017. gadā un noslēgts starp Beļģijas valdību un Eiropas Parlamentu, Padomi, Komisiju, Eiropas Ārējās darbības dienestu un citām iestādēm, kas atrodas Briselē, par drošības pielāgšanas pārbaudēm attiecībā uz visiem ārējiem līgumslēdzējiem, kuri vēlas iekļūt Savienības iestādēs; atgādina Parlamenta 2018. gada ienākumu un izdevumu tām iekļauto aicinājumu ģenerālsekretāram apsvērt, cik lietderīgi būtu paplašināt minētā saprašanās memoranda piemērošanas jomu, attiecinot to arī uz ierēdņiem, deputātu palīgiem un praktikantiem, lai pirms viņu pieņemšanas darbā varētu veikt nepieciešamās drošības pārbaudes; tādēļ aicina ģenerālsekretāru informēt Budžeta komiteju par šīs lietas virzību;

19. uzskata, ka IT rīki ir nozīmīgi instrumenti deputātu un viņu darbinieku darba veikšanai, tomēr tie ir pakļauti kiberuzbrukumu draudiem; tādēļ atzinīgi vērtē nodomu nedaudz palielināt apropriācijas, kas paredzētas, lai turpinātu kiberdrošības rīcības plāna īstenošanu, tādējādi ļaujot iestādei labāk aizsargāt savus aktīvus un informāciju;

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

Ēku politika

20. atkārtoti prasa, lai lēmumu pieņemšanas process ēku politikas jomā būtu pārredzams un tā pamatā būtu agri saņemta informācija, pienācīgi ņemot vērā Finanšu regulas 203. pantu;

21. atzinīgi vērtē deputātu un darbinieku darba apstākļu uzlabošanu, par ko Prezidijs nolēma 2017. gada decembrī un kas turpināsies 2019. gadā, lai nodrošinātu elastīgas darba telpas deputātiem nolūkā apmierināt vajadzības, kuras izriet no mainīgajiem darba modeļiem, pēc 2019. gada vēlēšanām nodrošinot viņiem trīs birojus Briselē un divus Strasbūrā; tomēr uzsver, ka Strasbūrā būtu lietderīgāk nodrošināt elastīgas telpas sanāksmēm; pieņem zināšanai izmaksas, kas saistītas ar Parlamenta ēku uzturēšanu 2019. gadā, tostarp ar drošību un vides prasībām; apšaubā ļoti augstās izmaksas saistībā ar atsevišķiem ierosinājumiem, konkrēti bibliotēkas un ar to saistīto biroju pārcelšanu, deputātu restorāna renovāciju (ASP ēkā) un Churchill ēkas restorāna renovāciju; aicina ģenerālsēkretāru pirms budžeta lasījuma Parlamentā 2018. gada rudenī iesniegt Budžeta komitejai visu ar šiem lēmumiem saistīto informāciju, ņemot vērā, ka daži no šiem projektiem tiks atlikti;

22. apšaubā, vai vajag ieplānot EUR 1,58 miljonus ar Spaak ēkas renovāciju saistītiem pētījumiem, ņemot vērā, ka EUR 14 miljoni jau ir iekļauti 2018. gada budžetā; aicina ģenerālsēkretāru pirms budžeta lasījuma Parlamentā 2018. gada rudenī iesniegt Budžeta komitejai visu ar šo lēmumu saistīto informāciju;

23. aicina sniegt sīkāku informāciju par mēbeļu stāvokli ASP ēkā Briselē, kas pamatoja to nomaīņu, un par jauno mēbeļu izvēlē ievēroto procedūru, īpaši cenas un nomaīņas nepieciešamības attiecību;

24. pieņem zināšanai atjauninātos pamatzdevumus informācijas birojiem, kas tagad saskaņā ar Prezidija 2017. gada novembra lēmumu dēvējami par vietējiem birojiem; norāda, ka vietējo biroju galvenais uzdevums ir politiski neitrālā veidā informēt un komunicēt Parlamenta vārdā vietējā līmenī, lai sniegtu informāciju par Savienību un tās politiku, izmantojot ārēju ieinteresēto personu pasākumus vietējā, reģionālā un valsts līmenī, tostarp Eiropas Reģionu komitejas locekļus;

25. konstatē, ka jaunās KAD ēkas austrumu spārna pirmās daļas tiks nodotas ekspluatācijā un tajās ievāksies 2018. gada beigās, bet pārējie austrumu spārna biroji un konferenču telpas tiks pakāpeniski aizpildītas 2019. gadā; norāda, ka uzreiz pēc tam sāksies darbi rietumu spārnā;

26. atgādina ERP 2014. gada analīzi, kurā Parlamenta ģeogrāfiskās izklaidētības izmaksas tika lēstas EUR 114 miljonu apmērā gadā; turklāt norāda uz konstatējumu 2013. gada 20. novembra rezolūcijā par Eiropas Savienības iestāžu atrašanās vietas noteikšanu⁽¹⁰⁾, proti, to, ka 78 % no Parlamenta štata darbinieku komandējumiem rodas tieši Parlamenta ģeogrāfiskās izklaidētības rezultātā; uzsver, ka saskaņā ar minētajā ziņojumā iekļautajām aplēsēm ģeogrāfiskās izklaidētības ietekme uz vidi ir 11 000 līdz 19 000 tonnas CO₂ emisiju; uzsver iespējamus ietaupījumus, ko Parlamenta budžetā nodrošinātu viena darba vieta, un tāpēc prasa izstrādāt ceļvedi vienas darba vietas noteikšanai;

27. atgādina Parlamenta apņemšanos ievērot Direktīvu 2012/27/ES par energoefektivitāti⁽¹¹⁾, kurā paredzēts, ka, neskarot "piemērojamos budžeta un iepirkuma noteikumus, minētās iestādes to īpašumā esošajās vai izmantotajās ēkās piemēros tās pašas prasības, kuras saskaņā ar 5. un 6. pantu "minētajā direktīvā piemēro dalībvalstu centrālo valdību ēkām, ņemot vērā šo ēku lielo atpazīstamību un centrālo lomu, kura tam būtu jāuzņemas attiecībā uz ēku energoefektivitāti; uzsver steidzamo nepieciešamību nodrošināt atbilstību šim paziņojumam — arī tādēļ, lai nodrošinātu savu uzticamību pašreiz notiekošajā ēku energoefektivitātes un vispārējās energoefektivitātes direktīvu pārskatīšanā;

Ar EP deputātiem un reģistrētiem deputātu palīgiem saistīti jautājumi

28. atzinīgi vērtē Parlamenta Ģenerālsēkretariāta, politisko grupu sekretariātu un deputātu biroju darbu, kas vērsts uz to, lai atbalstītu deputātus viņu mandātu īstenošanā; mudina turpināt tādu pakalpojumu attīstību, kas uzlabo deputātu iespējas uzraudzīt Komisijas un Padomes darbu un pārstāvēt pilsoņus;

⁽¹⁰⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0498.

⁽¹¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Direktīva 2012/27/ES par energoefektivitāti, ar ko groza Direktīvas 2009/125/EK un 2010/30/ES un atceļ Direktīvas 2004/8/EK un 2006/32/EK (OV L 315, 14.11.2012., 1. lpp.).

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

29. jo īpaši atzinīgi vērtē arvien pieaugošo to konsultāciju un pētījumu kvalitāti, ko deputātiem un komitejām nodrošina Eiropas Parlamenta Izpētes dienests (EPRS) un politikas departamenti; pieņem zināšanai abu šo dienestu sadarbības vidusposma novērtējumu, ko ģenerālsekretārs iesniedza 2017. gada oktobrī; prasa ģenerālsekretāram sniegt sīkāku informāciju par to, kā abi šie dienesti koordinē savu darbu, lai novērstu dublēšanos un apmierinātu klientu vajadzības; atzinīgi vērtē jaunus un esošos konkrētos lietojumprogrammu projektus, kas tiks pilnībā vai daļēji īstenoti 2019. gadā: e-Parlamenta projekts, elektroniskā reģistra pārvaldības sistēmas (ERMS) projekts, atvērtās digitālās bibliotēkas programma, jaunais projekts par pētniecību un izstrādi par mašīnmācīšanos ar tulkšanas atmiņām un konferenču un pasākuma dalībnieku reģistrācijas rīks;

30. atgādina iepriekš minēto 2017. gada 5. aprīļa rezolūciju par Parlamenta 2018. finanšu gada iepēkumu un izdevumu tāmi un 2017. gada 25. oktobra rezolūciju par Padomes nostāju attiecībā uz Eiropas Savienības 2018. finanšu gada vispārējā budžeta projektu; atkārtoti aicina nodrošināt pārredzamību saistībā ar deputātiem paredzēto piemaksu par vispārējiem izdevumiem; aicina Parlamenta Prezidiju izstrādāt labākus norādījumus par pārskatatbildību attiecībā uz izdevumiem, kurus atļauts segt no šīs piemaksas, neradot papildu izmaksas vai administratīvo slogu Parlamenta administrācijai; norāda, ka ar deputāta mandātu saistītās piemaksas visaptverošai kontroles sistēmai būtu vajadzīgas 40 līdz 75 jaunas administratīvās štata vietas⁽¹²⁾, kas būtu pretrunā darbinieku skaita samazināšanas plānam;

31. atgādina mandāta neatkarības principu; uzsver, ka ievēlētie deputāti ir atbildīgi par to, kā tiek izmantoti ar parlamentāro darbību saistītie izdevumi, un deputātiem, kuri to vēlas, ir iespējams savās personīgajās tīmekļa lapās publicēt savus izdevumus, kas segti no piemaksas par vispārējiem izdevumiem; uzsver, ka noteiktas summas maksājums dalībvalstīs tiek plaši izmantots un atzīts par lietderīgu instrumentu; uzsver, ka patlaban noteiktas summas maksājumu izmantošana nerada nedz vajadzību pēc papildu darbiniekiem, nedz papildu izmaksas Eiropas Parlamenta administrācijai, kā arī neizraisa obligātas papildu izmaksas un administratīvu slogu deputātiem un viņu birojiem; atgādina, ka uzlabota efektivitāte un pārredzamība saistībā ar piemaksu par vispārējiem izdevumiem nenozīmē privātuma pārkāpšanu;

32. mudina Parlamenta Prezidiju darba grupu piemaksu par vispārējiem izdevumiem jautājumos pabeigt darbu, lai ieteikumus, kuru pamatā ir Parlamenta 2017. gada oktobrī paustais viedoklis, varētu izskatīt pirms devītā sasaukuma vēlēšanām;

33. atkārtoti aicina Prezidiju nodrošināt, ka tiek ievērotas deputātu un reģistrēto deputātu palīgu sociālās un pensiju tiesības un ka tiek darīti pieejami atbilstoši finanšu līdzekļi; šajā sakarībā atkārtoti aicinājumu rast praktiski īstenojamu risinājumu saistībā ar tiem reģistrētajiem deputātu palīgiem, kuri, lai gan šī sasaukuma beigās būs bez pārtraukuma nostrādājuši divus sasaukumus, sasniedzot pensijas vecumu, nebūs tiesīgi piekļūt Eiropas pensijas tiesību shēmai, jo viņi nebūs nostrādājuši pilnus Civildienesta noteikumos paredzētos desmit gadus tāpēc, ka 2014. gada vēlēšanas notika agrāk, un tāpēc, ka, ņemot vērā lielo darba slodzi laikā pēc 2009. gada vēlēšanām, aizkavējās reģistrēto deputātu palīgu jauno līgumu apstiprināšana; atgādina, ka Eiropas Parlamenta deputātu nolikuma 27. panta 2. punktā ir paredzēts, ka "[i]egūtās tiesības un nākotnē paredzamās tiesības saglabājas pilnā apmērā"; tomēr norāda uz brīvprātīgās pensiju shēmas problēmām, kuras aizvien turpinās, un aicina Prezidiju un ģenerālsekretāru rīkoties, lai noskaidrotu visas iespējas līdz minimumam samazināt Parlamenta budžetam radīto slogu;

34. uzskata budžeta 422. pozīcijā "Izdevumi saistībā ar parlamentāro palīdzību" iekļautās apropriācijas par atbilstošām;

35. norāda, ka tika pārskatītas ar dienesta braucieniem starp Parlamenta trijām darba vietām saistītās reģistrēto deputātu palīgu piemaksu likmes; atgādina par Prezidijam izvirzīto prasību veikt pasākumus, lai pilnībā saskaņotu ierēdņiem, citiem darbiniekiem un reģistrētiem deputātu palīgiem piemērojamos noteikumus, sākot ar nākamā sasaukuma;

36. gaidot nākamā Parlamenta sasaukuma, atkal aicina Priekšsēdētāju konferenci pārskatīt īstenošanas noteikumus, ar kuriem reglamentē delegāciju darbu un braucienus ārpus Eiropas Savienības; uzsver, ka šādā pārskatīšanā būtu jāizskata iespēja ļaut reģistrētiem deputātu palīgiem, ievērojot zināmus noteikumus, pavadīt deputātus oficiālās Parlamenta delegācijās un darba braucienos;

37. aicina Prezidiju grozīt Prezidija 2010. gada 19. aprīļa lēmumu "Noteikumi par deputātu praktikantiem", lai praktikantiem nodrošinātu pienācīgu atbalgojumu; uzsver, ka deputātu birojos vai politiskajās grupās nodarbināto praktikantu atbalgojumam vajadzētu būt vismaz tādām, lai nodrošinātu, ka tas sedz iztikas izdevumus Briselē vai prakses norises pilsētā;

⁽¹²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0150.

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

38. uzskata, ka būtu jādara pieejams atbilstošs finansējums ar mērķi īstenot ceļvedi preventīvu un agrīnā atbalsta pasākumu pieņemšanai, lai risinātu konfliktu un aizskaršanas gadījumus starp deputātiem un reģistrētiem deputātu palīgiem vai citiem darbiniekiem;

Ar darbiniekiem saistīti jautājumi

39. samazina Ģenerālsekretariāta 2019. gada štatu sarakstu par 59 vietām (īstenojot mērķi samazināt darbinieku skaitu par 1 %) saskaņā ar 2015. gada 14. novembrī Padomē panākto vienošanos par Eiropas Savienības 2016. finanšu gada vispārējo budžetu, kurā Parlamenta ikgadējos personāla samazināšanas pasākumus paredzēts turpināt līdz 2019. gadam;

40. uzskata, ka laikā, kad Savienības iestādēm pieejamie finanšu un personāla resursi, visticamāk, kļūs aizvien ierobežotāki, ir svarīgi, ka iestādes pašas var pieņemt darbā un paturēt spējīgākos darbiniekus, lai stātos pretī paredzamajiem izaicinājumiem veidā, kāds atbilst uz sniegumu balstītas budžeta izstrādes principiem;

41. uzskata, ka līdz vēlēšanām paredzētajam darba pārtraukumam Parlaments atradies unikālā situācijā, ko izraisīs tas, ka vienlaikus ar parasto aktivitātes pieaugumu sasaukuma beigās notiks darbs ar sarežģītu DFS tiesību aktu priekšlikumu paketi, *Brexit* un aizvien lielāku skaitu triāloģu; uzskata — lai Parlaments un tā komitejas varētu veikt savus pamatuzdevumus, ir ārkārtīgi svarīgi arī turpmāk nodrošināt atbilstošus loģistikas resursus un cilvēkresursus;

42. pilnvaro ģenerālsekretāru par izejas punktu ņemt spēkā esošos sadarbības nolīgumus starp Parlamentu, Eiropas Reģionu komiteju un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju, kuru ļoti pozitīvs piemērs ir *EPRS*; prasa noteikt jomas, tostarp tādas kā IT pakalpojumi vai drošība, kurās būtu iespējams palielināt sinerģiju kopīgajās administratīvā atbalsta funkcijās, izmantojot Parlamenta un abu pārējo struktūru pieredzi un pilnībā ņemot vērā pārvaldības grūtības un pakalpojumu apmēra atšķirības, lai izstrādātu taisnīgu sadarbības nolīgumus; turklāt aicina ģenerālsekretāru veikt pētījumu par iespējamu sinerģiju administratīvo funkciju un pakalpojumu nodrošināšanā, ko varētu panākt ar citām iestādēm;

43. aicina izvērtēt ietaupījumus un priekšrocības, ko katra iesaistītā puse guvusi, piemērojot Iestāžu administratīvās sadarbības nolīgumu starp Eiropas Parlamentu, Eiropas Reģionu komiteju un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju, gan jomās, kurās notiek kopīga pakalpojumu izmantošana, gan jomās, kurās notiek sadarbība, kā arī iespējamus ietaupījumus un priekšrocības, kurus varētu nodrošināt iespējami turpmāki līgumi ar citām iestādēm un aģentūrām;

44. atzinīgi vērtē Eiropas Parlamenta rezolūciju par seksuālās uzmācšanās un izmantošanas apkarošanu Eiropas Savienībā⁽¹³⁾; uzskata, ka šī rezolūcija ir svarīgs solis efektīvākā seksuālās uzmācšanās un jebkādas nepiedienīgas uzvedības apkarošanā Eiropas Savienībā un tās iestādēs, tostarp Eiropas Parlamentā; prasa piešķirt atbilstošus resursus rezolūcijā iekļauto prasību izpildei;

Citi jautājumi

45. pieņem zināšanai pašreizējo praksi gada beigās veikt apkopojošu pārvietojumu (*ramassage*), lai dotu ieguldījumu pašreizējo ēku projektu īstenošanā; pamatojoties uz 2014., 2015., 2016. un 2017. gada rādītājiem, uzsver, ka šis apkopojošais pārvietojums gada beigās regulāri tiek veikts vienās un tajās pašās nodaļās un sadaļās un — ar dažiem izņēmumiem — vienās un tajās pašās pozīcijās; tādēļ vēlētos zināt, vai šajās nodaļās un pozīcijās ir iepļānots pārvērtējums, lai radītu līdzekļus budžeta politikas finansēšanai;

46. apšaubā nepieciešamību nodrošināt radioaustiņas un uzstādīt tīmekļa kameras Briseles un Strasbūras birojos visiem deputātu palīgiem, lai gan lielākā daļa no viņiem to nav pat prasījuši; tāpēc apšaubā šāda lēmuma izmaksu lietderību un tā pieņemšanas pamatojumu; aicina ģenerālsekretāru iesniegt Budžeta komitejai visu ar minēto lēmumu saistīto informāciju;

47. norāda, ka Parlamenta ēdināšanas zonām piemērotie piekļuves ierobežojumi tika atcelti, sākot ar 2017. gada 1. janvāri; neiebilst pret to, ka ikviens, kas strādā Parlamenta ēkās vai ierodas tā telpās uz starpiestāžu sanāksmi, var paēst pusdienas Parlamenta ēdnīcās un restorānos; tomēr norāda, ka piekļuvi ASP ēkas pašapkalpošanās ēdnīcai Briselē un LOW ēkas pašapkalpošanās ēdnīcai Strasbūrā tagad ļoti apgrūtinā apmeklētāju grupu klātbūtne katru dienu; tādēļ prasa atjaunot kontroli pie abu minēto pašapkalpošanās ēdnīcu ieejām — nevis attiecībā uz deputātiem un citu iestāžu darbiniekiem, bet gan tāpēc, lai sistemātiski novirzītu apmeklētāju grupas uz tām paredzētajām restorānu telpām;

⁽¹³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0417.

Ceturtdiena, 2018. gada 19. aprīļa

48. ņem vērā starp Parlamentu un valstu parlamentiem notiekošo dialogu; uzsver, ka ir jāiziet ārpus pastāvošās Eiropas parlamentārās nedēļas sistēmas, lai panāktu pastāvīgu sinerģiju attiecībās starp Parlamentu un valstu parlamentiem; aicina pastiprināt šo dialogu, lai veidotu labāku izpratni par Parlamenta un Savienības ieguldījumu dalībvalstīs;

49. aicina atjaunināt Eiropas zinātnei veltīto plašsaziņas līdzekļu centru, kas tika pieņemts 2018. budžetā, un aicina sadarboties ar televīzijas raidstacijām, sociālajiem medijiem un citiem partneriem, lai izvirzītu apmācību mērķus jaunažurnālistiem, jo īpaši saistībā ar jauniem zinātnes un tehnoloģijas sasniegumiem un uz faktiem pamatotām un salīdzinoši izvērtētām ziņām;

50. atzinīgi vērtē Parlamenta centienus sekmēt ilgtspējīgu mobilitāti;

51. aicina Parlamentu pieņemt vides ziņā ilgtspējīgu pieeju un lielāko daļu no jebkura tās ietvaros īstenota Parlamenta pasākuma īstenot videi saudzīgā veidā;

52. pieņem zināšanai, ka ir izveidota mobilitātes darba grupa, kurai būtu jāstrādā iekļaujoši un ievērojot skaidras pilnvaras; uzsver, ka Parlamentam ir jāievēro visi tā darba vietās reģionāli piemērojamie tiesību akti, tostarp mobilitātes jomas tiesību akti; atbalsta to, lai tiktu veicināta izveidotā tiešā dzelzceļa maršruta starp Briseles Parlamenta ēku un lidostu izmantošana; aicina atbildīgos dienestus no jauna izvērtēt sava autoparka sastāvu un lielumu, ņemot vērā minēto; aicina Prezidiju nekavējoties ieviest sistēmu, kas veicinātu velosipēdu izmantošanu, pārvietojoties no mājām uz darbu; norāda, ka šāda sistēma jau ir ieviesta citās iestādēs, jo īpaši Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejā;

53. aicina ģenerālsekretāru un Prezidiju visā Parlamenta administrācijā ieviest uz sniegumu balstītas budžeta izstrādes kultūru un racionālas pārvaldības pieeju, lai uzlabotu iestādes iekšējā darba efektivitāti, kā arī samazinātu administratīvās formalitātes un birokrātiju; uzsver, ka racionāla pārvaldība nozīmē darba procedūras pastāvīgu uzlabošanu, pateicoties vienkāršošanai un administratīvā personāla pieredzei;

o

o o

54. pieņem 2019. finanšu gada tāmi;

55. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju un tāmi nosūtīt Padomei un Komisijai.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
L-2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV